
ACADEMIÆ HARVARDIANÆ SIGILLUM
VE RI TAS
1638.
FROM THE
DONATION FUND
OF
MDCCCXLII.
Recᵈ Oct 12,
1847.

[illegible]

DEMOSTHENIS

ORATIO IN MIDIAM

GRAECA RECENSUIT

SCHOLIA VETERA

ANNOTATIONEM CRITICAM

ET COMMENTARIOS

ADIECIT

MAURIT. HERMANN. EDUARD. MEIER.

PARTICULA PRIOR.

HALIS

SUMPTIBUS C. A. ET C. F. SCHWETSCHKIORUM.

MDCCCXXXI.

PROOEMIUM.

Ut hic liber separatim in lucem prodiret, factum id est praeter meam expectationem et privatis aliquot tum meis tum librarii redemptoris et publicis tam calamitosi temporis rationibus. Sed curabimus, quos comites adituri eramus commentarios, ut mercatu vernali anni instantis emptoribus prostent; in quibus cum caussas etiam rationesque scripturae a nobis aut in verborum ordinem receptae aut in annotatione commendatae nonnumquam accuratius simus expositeri, qui hoc de libro publice sententiam pronuntiaturi sunt, eos rogamus, priusquam secum in consilium eant, quos comites destinavimus, eorum ut adventum expectent.

Novis subsidiis cum neque in Demosthenis ipsius neque in commentatoris verbis recensendis usi simus, illud saltem pro virili parte studuimus, quae superiorum editorum [1]) diligentia comparata essent, ut

1) De libris vel manuscriptis vel typothetarum opera exaratis conferantur Taylori Praef. in Dem. ap. Reisk. Appar. Crit. in Dem. 2, p. 1193 sqq. (1, p. 98 sqq. ed. Schaef.). Excerpta e Taylori schedis ap. Reisk. Orat. Gr. 8, p. 697 sqq. Reiskius Praef. ad Dem. Vol. 1, p. 4 sqq. Id. Annotatt. ad Dem. p. 9 sqq. (1, p. 110 sqq. ed. Schaef.) Fr. Aug. Wolfius ad Lept. p. 205 sqq. Fabric. Bibl. Gr. ed. Harles Vol. 2, p. 831 sqq. Buttmannus Praef. ad Mid. p. X sqq. Im. Bekkerus Praef. ad Dem. p. 3 sq. Eberti Bibl. Wörterb. v. Demosth.

accurate collecta in oculis lectorum commodo ordine disposita ponerentur. Diligentius igitur contuli principem Aldinam ab Aldo Pio Manutio Venet. 1504 duobus voluminibus fol. min. editam; hanc duplicem constat esse, eiusdem quidem et anni et mensis et diei neque tamen ab carceribus ad calcem non diversam, id quod ex litterarum formis discrepantibus, ex versuum paginarumque diversa descriptione facile patet; cum autem verborum scriptura in utroque exemplo, certe in Midiana oratione, fere eadem reperiatur, (falluntur enim, qui posterius e melioribus libris descriptum narrant [2])) quae caussa Aldum moverit, ut diversis formis bis eodem tempore Demosthenem describendum curaret, difficile est coniectura assequi, neque satisfaciunt, quae ab Reiskio eam in rem proposita sunt.[3]) Ceterum cum conferendae Aldinae serius mihi potestas facta sit, quaedam ab initio omissae sunt discrepantes scripturae, quas in „Addendis" suo loco posui. In notis meis „Ald." solum scriptum est, ubi utrumque exemplum conspirat. Post Aldinam utramque ad manus mihi erat Hervagiana prima, quae Demosthenem simul cum Ulpiani commentariis comprehendit et Basileae m. Septembri 1532 fol. min. per Io. Hervagium edita est. Hanc intellegas velim, ubi in notis

2) Harles. Introd. in hist. ling. Gr. 1, p. 418., alii.

3) Praef. ad Dem. Vol. 1, p. VII. p. LXXXV sqq. Aldus in praefatione haec posuit, quae ad editionis historiam spectant „Sed tot id mihi tentanti acciderunt impedimenta, ut persaepe excudi coeptas intermiserim — etiam admodum quam pauca earum orationum exempla imprimenda curaverim idque coactus."

non addito numero solum „Herv.“ nomen positum est. Verba descripta sunt ex Aldinae eo exemplo, quod cum Eberto „Ald. post.“ appellavi; ita p. 2, v. 10. (meae editionis) Ald. post. cum Herv. ἐλεύτερον exhibet; cf. p. 62, not. 11. 106, not. 1. 136, not. 1. 139, not. 9. 156, not. 4. 194, not. 11. 228, not. 8. 230, not. 5. 244, not. 6. Neque vero omnia, quae posterioris Aldinae propria sunt, in Herv. immigraverunt; cf. p. 23, not. 10. 52, not. 10. 202, not. 5. 214, not. 3. 227, not. 12. Hervagianae autem propriae dotes fere in sola mendorum accessione versantur. Usus dein sum Felicianea, quae cura Io. Bernardi Feliciani ex officina Francisci Brucioli Venet. 1543, et Hervagiana secunda, quae Basil. 1547, utraque ternis voluminibus charta octonaria prodiverunt, quorum altero novem orationes iudiciorum publicorum continentur; illa scripturae bonitate in locis non paucis commendatur, et ex ea descriptae sunt tum Hervagiana altera, tum Paulina, quae a Paulo Manutio Aldi F. Venet. 1554. 3 Voll. 8. curata est, neque fere nisi in operarum erroribus ab Felicianea discrepat; hac quod ipse usus non sum, eius memoriam non posui, nisi vel a Tayloro vel ab Reiskio iam iniectam. Tum diligenter contuli Lutetianam, quae Lutetiae Parisiorum a. 1558 a Gulielmo Morelio inchoata et ad orationem usque de male obita legatione perducta, tum bellis civilibus interrupta, ipso vero Morelio a. 1564 mortuo deposita, tandem ab Dionysio Lambino a. 1570 ad finem perducta est, sumptus praebentibus Io. Benenato, Iacobo Dupuys, et Mich.

Sonnio. Hieronymus Wolfius cum aliquotiens Demosthenis editionem curaverit, ego eo usus sum exemplo, quod suo merito optimum fertur ex Wolfianis esse, id dico, quod sex voluminibus fol. Basileae 1572 editum est. Praeter has antiquiores editiones, quae scriptura Tayloro, qui Midianam bis Cantabrigiae, et 1747. 8. una cum Leocratea Lycurgi et 1748 una cum plerisque Demosthenis orationibus iudiciorum publicorum edidit, quae scriptura Ieremiae Marklando et Iacobo Iurino, quorum annotationes Tayloro debemus, quae Iacobo Reiskio, qui Demosthenem Lipsiae intra annos 1770 et 1775, quae Spaldingo, qui Midianam Berolini 1795. 8. edidit, quae Phil. Buttmanno, qui non tam Spaldingi editionem repetendam curavit, quam plane novam instituit et praestantissimis commentariis, excursibus et indicibus ornavit (Berol. 1823. 8.), quae Im. Bekkero (usurpavi autem eius editionis id exemplum, quod Berolinenses operae 1823. 8. exaraverunt), quae denique scriptura Godofredo Henrico Schaefero apparatum criticum et exegeticum ad Demosthenem quinque voluminibus Londini ab anno inde 1824 — 27 recensenti probata erat, diligenter enotavi ne vitiis quidem manifestis omissis. Neque neglexi vel Guil. Dindorfum, qui Demosthenem Lipsiae 1825, vel G. A. Blumium, qui Midianam orationem Stralsund. 1827. 8. edidit, vel si quis sive data opera sive praeteriens de loci alicuius scriptura iudicium tulerat, quamquam horum fortasse rarius quam par erat mentionem

feci. Neophytae Ducae, qui cum reliquis Atticis oratoribus et Harpocrationis Lexico Demosthenem eiusque enarratorem Vindob. 1812 edidit, cum nondum ad manus meas pervenerit editio, si quid inde vel Demostheni vel Ulpiano peti emolumenti possit, ut commentariis nostris inseratur curabimus.

Vulgatae nomine cum aliam alius scripturam significet, (Taylorus enim Frankofurtanam Wolfii anni 1604, Reiskius Lutetianam, posteriores autem editores plerumque Reiskianam eo nomine indicant) sed eo satius duxi abstinere; ubi usus sum, omnes libri editi praeter eos, qui disertis verbis excipiuntur, ad eam consentiunt; omnino enim quorum librorum non diserta mentio in annotatione facta est, cum scriptura a me recepta faciunt aut facere arbitratus sum; idem intellegi velim, ubi quae scriptura ante hunc vel illum editorem vulgata fuerit, commemoravi, quae post eum, non commemoravi.

Quod vero ad libros calamo exaratos, quorumcumque librorum discrepantes scripturae a superioribus editoribus memoratae erant, omnes a nobis collectae et suo loco dispositae sunt. Continentur vero primum indicibus sive syllabis sive farraginibus variarum lectionum, quas Aldina, Hervagianae, Felicianea, Paulina, Wolfiana in calce additas habent, quorum vero sint librorum, ignoratur, nisi quod in Ald. ind. ad T. 1. p. 155. v. 10. haec leguntur: ἐν ἄλλῳ δὲ ἀντιγράφῳ, τρία γὰρ εἴχομεν, οὕτως. Wolfianus autem index T. 6. p. 138 e quattuor diversis codicibus collectus

dicitur.[4]) Aldinum indicem, etsi non minima socordia confectum,[5]) Hervagiana prima non mutatum repetivit, Felicianeus, qui in Herv. secunda et Paulina repetitus est, ab Aldino non nihil discrepat; aliquanto magis Wolfianus.[6]) — Morelius octo codices bibliothecae regiae Parisinae cum Hervagiana prima contulit notisque α, β, γ, δ, ε, ζ, η, ϑ designavit; eorum in parte ea, quam Lambinus curavit, rarior mentio fit et saepissime, quae in margine affertur scriptura, eius auctoritas reticetur, ut nonnumquam dubius haereas quid manuscripto libro, quid editis, quid coniecturae debeatur. Sed de ipsis his octo libris disputavit Taylorus Praef. ad Dem. p. 1194 sq. Reisk. (p. 99 sq. ed. Schaef.) et Proleg. ad Dem. p. 700 sq. ed. Reisk. Ego illud unum addo, cum teste Buttmanno p. X. Bekkerus nullum eorum in Parisiensibus suis agnoscere potuerit, mihi, qui Morellio et Lambino α, ε, η (1, 5, 7) et qui Bekkero s, k, r dicantur, eosdem plane videri esse; quare illorum nullam mentionem feci, nisi quando aut Bekkerus horum scripturam non commemoravit (p. 55, 4. 61, 4. al.), aut aliud inde Lutetiana, aliud Bekkerus enotavit (cf. p. 5, not. 9. 14, 2. 61, 12. 66, 8. 67, 5. 259, 20. 236, 6); nonnumquam commemoratos uncis inclusi, qui unci aliquotiens temere neglecti sunt (v. c. p. 60, not. 5. 61, 3 ante 5.). Lambinus in calce editionis libellum „variarum lectionum

4) Unde hoc Reiskio p. XXXI constiterit, quattuor illos codices esse editiones Aldinam, Herv. 1., Felic., Paulin., nescio.

5) Cf. Reisk. Praef. p. V.

6) Cf. p. 215, not. 1. 237, not. 6. 269 cum add. Reisk. p. X.

et notarum" adiecit, quarum pleraeque aut in erroribus vel operarum vel suis corrigendis aut in scripturis Aldinae et aliarum antiquiorum editionum referendis, aut in novis coniecturis proponendis versantur; inesse etiam e libris mss. petita non credo; hinc factum, aliud ut nonnumquam statuerem, quam Buttmannus; cf. p. 49, not. 3. 62, not. 6.

Vincentius Obsopoeus cum Aldina [et Herv. 1ma] codicem quendam contulit, quem Wolfius et Reiskius Pannonium dicunt, ego cum Tayloro Obsop. appellavi; [7]) ipse Obsopoeus exemplar admirandae vetustatis dicit, eiusque discrepantias 1533. 4. min. edidit; hoc opusculum Wolfius in Basileensi 1572 repetendum curavit T. VI, p. 143 sqq. Wolfio Sim. Fabricius Augustanum contulit (nam Midianam unus tantum Aug. continet, is, quem Reiskius primum [8]) appellat) et satis ille quidem neglegenter contulit, id quod perspectum est, cum Reiskius eundem librum iterum accuratius conferret, nisi a Wolfio, apud quem VI, p. 179 sqq. scripturae eius libri descriptae leguntur, delectus tantum earum factus est, ut non omnia publici iuris faceret, quae a Fabricio tradita sibi essent.

---

7) Cf. p. 44, not. 4. 170, not. 5 et 6, ubi non eo, quo debebat, loco, ante Ald., commemoratus est; p. 131, not. 14. 140, 2. 144, 2. 145, 10. 147, 4. 148, 2. 150, 12. 161, 7. 184, 6. 192, 5. 7. 193, 2. 197, 5. 209, 6. 220, 7. 230, 17. 234, 3. 236, 6. 239, 5. 6. 253, 5. 261, 1. 263, 6. 267, 19. Quae neglectae a me erant variae lectiones, in „Addendis" repetendas curavi.

8) Hinc quod p. 48, 11. „Aug. 1." extat, temere ex Reiskii annotatione retinui, qui reliquis in locis solum „Aug." pono.

Quae Frankofurti recusa est Wolfiana, in fine continet „lectiones in Demosthenem diversas tum e codice quodam vetusto Italico tum ex Aldino, cui illas vir doctissimus manu propria adscripserat", neque vero aut horum duorum codicum scripturae ab Frankofurtanis distinctae sunt, aut de eorum indole et natura quidquam expositum est. Ego Taylorum et Reiskium secutus alterum „Ital." appellavi, alterum ex Reiskii coniectura non a Veneto eo diversum esse arbitror, cuius discrepantes scripturas ab Petr. Pithoeo exemplari Aldinae adscriptas, quod bibliotheca Bodleiana possidet, quae Oxoniis est, Taylorus primum publici iuris fecit. Sed hic Venetus, quem nonnumquam Reiskius Aldinam Taylori vocat, diversus est ab eo, quem Bekkerus usurpavit et F. appellat. Tayloro praeter ea acceptas referimus scripturas codicum Vindobonensis, Barocciani, Lindenbrogiani et Bodleiani, Reiskio praeter Augustanum diligentius compositum etiam Bavaricum, Lessingianum et Vinariensem, Bekkero vero Marcianum F, Laurentianum Π, Antverpiensem Ω, Parisinos ΣYkrstv. Horum librorum accuratiorem descriptionem ab his pete, quibus eorum scripturas debemus; ego isdem eos notis sive compendiis distinxi, quibus ab his distincti iam erant.

His igitur ex libris Bav. plerumque cum F conspirat, quamquam in locis non paucis Reiskius Bavarici mentionem nullam facit, ubi apud Bekkerum libri F memoria extat, in paucioribus usu venit, ut de F taceatur, Bav. excitetur (cf. p. 18, not. 2. 32, 1. 45, 10.

53, 4. 55, 6. 177, 1. 235, 4. 262, 11. 258, 13. 259, 22.), in paucissimis [9]) plane discrepant (verbi caussa p. 60, not. 6. 68, 5. 130, 1. 189, 6. 207, 4). Etiam γρ. F. et mg. Bav. maximam partem concinunt; quare falsum arbitror Reiskium, ubi aliud ipse ex sui libri mg., aliud ex sui mg. Bekkerus refert, v. c. p. 60, not. 6. Proxime accedunt ad F. et Bav. libri Parisini tv, [10]) quamquam inter utrosque non minimum intercedit discrimen. Cum Pannonico sive Obsop. plerumque [11]) faciunt *Ωs*, non raro etiam *ΠΥ*; hinc coniicio p. 119, not. 5 φεύγων, p. 225, not. 5 πρὸ in Pannon. quoque extare, quamquam φεύγω et πρὸς τοῦ, quae nihili sunt, Obsopoeus inde retulit; omnium autem maxime s cum eo consentit. [12]) — Cum Augustano conspirant Venet. Barocc. et Parisini kr, et kr quidem omnium maxime, [a]) ut hos certe uno de fonte manasse probabile sit; nonnumquam tamen cum Augustano solus r (cf. v. c. p. 18, not. 5. 25, 5. 9. 53, 8. 60, 2. 177, 3), nonnumquam solus k concinit (cf. verbi caussa p. 19, not. 8. 20, 3. 21, 3. 25, 4. 29, 2. 30, 3. 45, 14. 228, 4); nonnumquam sua quisque propria habet, quae apud reliquos duos non reperiuntur, (conferantur quod de k p. 14, not. 5. 16, 5. 17, 3. 34, 2. 42, 3. 5. 63, 5. 66, 7. al.;

---

9) Huc non referenda p. 43, not. 2. 52, 7. 57, 5.

10) Hinc orta coniectura de libris tv p. 139, not. 1. a me proposita.

11) Non consentiunt p. 127, not. 7. cum add. p. 268, not. 11.

12) Quare videndum, rectene ex Bekkero a me p. 263, 14. de s relatum sit, cum scriptura ἤιτησθε etiam in Obs. extet.

a) Hinc orta coniectura p. 35 not. 10.

quod de r p. 9, 1. 10, 2. 11, 1. 13, 1. 2. 14, 4. 15, 4. 20, 4. 23, 2. 31, 7. 34, 3. 36, 1. 4. 13. 19. 38, 3. 54, 3. 58, 2. 62, 1. 7. al.; quod de Aug. 17, 9. 22, 3. 8. 30, 11. 42, 7. 51, 10. 53, 6. 13. 56, 1. 61, 1. 66, 10.). Ubi vero kr conspirant, tacetur autem de Aug., (53, 9. 54, 4. 57, 3. 125, 3. 228, 7. al.), aut aliud ex hoc, aliud ex illis profertur (36, 16. 58, 6. 64, 2. 4. 141, 1. al.), culpam plerumque in eum confero, qui Augustanum minus accurate contulit, quamquam non desunt loci, ubi aliud in Aug. aliud in kr extare extra dubitationem positum est; sic, ut hoc uno utar exemplo, in Aug. leges, testimonia, vaticinia, tituli, pleraque omnia omittuntur, etsi kr ea tenent (p. 22, not. 8. 61, 1. 121. 142, 6. 150, 7. 160, 8. 210, 7); r cum Aug. tantum p. 105, 2. 170, 7., k cum Aug. tantum 19, 8. 37, 10 ea omittunt. Sed p. 42, ubi ἐγώ versu quinto ab k, sexto ab Aug. abesse narratur, vel ab Reiskio vel a Bekkero peccatum arbitror.

Praeter libros vel typis vel calamo exaratos recensendo Demostheni adhibui memoriam quoque rhetorum, grammaticorum, lexicographorum, aliorum, qui verbis eius testimonium denunciaverant; sed is locus neque me latet quam sit adhuc mancus et supplebitur in commentariis.

Qui Ulpiani nomine circumferuntur commentarii in Demosthenem, ex Hervagiana prima describendos curavi; cum hac contuli Aldinam secundam, quae Venet. 1527 fol. edita praeter Ulpianum Harpocrationis quoque lexicon continet, Lutetianam anni

1570 et Basileensem Wolfii anni 1572; Aldina prior, quae Venet. 1503 fol. in lucem prodit et ipsa quoque Harpocrationem additum habet, cum serius in manus meas veniret, quam ut ea mature uti possem, discrepantes eius scripturas in „Addendis“ suis quasque locis posui; denique Ulpiano recensendo adhibui Bavarici quoque codicis scholia ab Reiskio primum edita (T. 2, p. 82 sqq.); haec eam mihi legem scripsi ut ubi magis ab Ulpianeis recederent ipsa suis quaeque locis sed cancellis ( ) ab illis distincta adderem, leviores discrepantias in annotatiunculis, quas scholiis subieci, notarem. Quae qui accuratius contulerit, eorum alia intellegt cum Ald. et Lutet. facere, alia ex Suida vel Harpocratione derivata, [13]) pauca quaedam ipsi Bavarico propria esse. In Lutetiana scholia librorum Parisinorum ope aucta et emendata sunt, atque ea pars emendationum et accessionum plerumque aut cum Bav. aut cum Ald. prima conspirat; nonnulla vero Lambini potius coniecturae quam librorum auctoritati deberi videntur, [14]) unde non poteram quin multis in locis ab Lute-

13) Cf. praeter locos a nobis in notis indicatos schol. ad or. de symm. p. 182, 19. cum lexicogr. v. *συμμορία*. de Rhod. lib. 193, 15. cum lexicogr. v. *Ἀρτεμισία*. de cor. 238, 18. cum Suid. Phot. v. *Ῥαμνουσία*. 248, 3. cum Suid. v. *Μυσῶν λείαν*. 259, 10. (Suid. v. *Ὠρωπία* et *Ὠρωπὸς*). 261, 5. (id. v. *συντελεῖς*). 264, 10. (Suid. Phot. v. *θεωρικὸν καὶ θ.*). 266, 9. (id. v. *λογισταί*). al.

14) Lambini verba (praefat. p. 1125 Reisk.), quae huc maxime faciunt, haec sunt: „Praeterea scholia in marginibus librorum illorum regiorum scripta, quae in Ulpiani commentariis usque adhuc impressis non reperiuntur et utilissima et plurima, ita ut quartam (?) partem Ulpiani commentariorum ho-

tiana recederem, etsi eius scriptura loci sententiam adiuvari intellegebam; conferas v. c. p. 242. Quam vanus sit plerisque in locis commentator, non attinet dicere; saepe pertaesum est operae in eo recensendo positae, quamquam hac aliquanto esse emendatiorem factum non vereor profiteri; hoc in negotio non pauca Hieronymo Wolfio debeo, qui et brevissima annotatione Ulpianum instruxit (T. V, p. 257.), quam ne quis desideret, excerpsi, quae ulli usui esse possent, et heroicum laborem imponi sibi passus est, ut Ulpianum latinum faceret. Queritur quidem iam Hermogenes de form. 2, 7. p. 447., Demosthenis interpretes insulsos *ἰαλέμους, οἵ φασιν ἐξηγεῖσθαι τὸν ῥήτορα καὶ δὴ καὶ βιβλία καταλιπεῖν ἐτόλμησαν τῶν εἰς αὐτὸν ἐξηγήσεων, ἃ καὶ νῦν ἐξελίττοντες οἱ πολλοὶ τῶν διδασκάλων οἴονταί τινες εἶναι.* Sed utinam tulissent modo aetatem Longini commentarii *περὶ τοῦ κατὰ Μειδίου* ab Suida v. *Λογγῖνος* excitati, quibus caussae nihil est cur, quae videtur Ruhnkenii (de vit. et scr. Long. §. 14. pr.) esse sententia, unam eam quaestionem agitatam arbitremur, Midiana utrum *χαρακτῆρος παθητικοῦ* an *πραγματικοῦ*

---

die exstantium magnitudine et amplitudine exaequent, haec, quae dico, scholia in oram illius exempli transscripserat (Morelius). — Ac scholia quidem illa Graeca, quae propter Morelii obitum immaturum erant adhuc confusa et perturbato ordine collocata, ita ut quo pertinerent, non facile quivis interdum cerneret, suo quaeque loco digessi atque in ordinem redegi, et Ulpiani commentarios in editionibus vulgatis corruptissimos, quoad eius fieri debuit ac potuit, castigavi atque emendavi."

sit; [15]) sed si modo extarent, quae ex Alexandrinorum inde et Pergamenorum grammaticorum temporibus ad crisin vel interpretationem Demosthenis facientia a veteribus scripta sunt, veluti ab Caecilio, [16]) Siculo rhetore, qui Iulii Caesaris et Augusti temporibus eloquentiam Romae docuit, ab Didymo Alexandrino, Aristarcheo, qui sub Iulio et Augusto floruit, indefessis laboribus *χαλκεντέρου* cognomen meritus, commentariis in tragicos, comicos, [17]) Pindarum, [18]) lyricos, [19]) oratores, [20])

---

15) Longini iudicium de indole prooemii Leptineae cf. ap. Phot. cod. 265. p. 492, a. 29.

16) Cf. de hoc Toup. ad Longin. *Π.* 'Υ. I, 1. Mongitor Bibl. Sicul. T. I. p. 177 sqq. Tayl. Praef. ad Lys. p. 66 ed. R. Saepius commemoratur a Tiberio de figur. p. 44 ed. Boisson.

17) Meineke Quaest. Scen. III, p. 5.

18) Boeckh. Praef. ad Schol. Pind. p. XVII.

19) Etym. M. 690, 35. 777, 10. citat *Δ. ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν.*

20) Huius in Demosthenem et Isaeum *ὑπομνήματα* Harpocr. v. *γαμηλία, εἰς τὸν Ὑπερίδου λόγον κατὰ Δημάδου* idem v. *ὀξυθύμια*, in orationem Demosthenis de coron. id. v. *ἔνθρυπτα* (cf. *ἑωλοκρασία, οἰκίσκῳ*) disertis verbis excitavit; quos vero in Demosthenem scripsit commentarios, significantur ab Harpocr. vv. *ἐξένιζε, ὁ κάτωθεν νόμος, ἐσπαθᾶτο, λυχνιουργεῖς, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς, περίστοιχοι, ποδοκάκκη, Πολύστρατος, πρόπεμπτα, πωλῶσι*, et *φαρμακός*, in Hyperidem scripti vv. *ἐλευθέριος Ζεὺς* et *Πυθαιέα*, in Aeschinem vv. *Θύστιον, Κραναλλίδαι, Παιανιεῖς, προστασία, ἐπιδίετες ἡβῆσαι* (cf. schol. ad Aeschin. c. Ctesiph. ad c. 39, 2. ed. Bekk. 1815), in Isaeum v. *πανδαίσια*, in Isocratem v. *ἀπὸ μισθωμάτων*, in Lycurgum vv. *πέλανος, προκώνια, στρωτήρ, τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται*, in Dinarchum v. *ματρυλεῖον*, denique commentarii in Midianam innuuntur vv. *κύμβιον* et *παρασκήνια*.

historicos,[21] editis et proverbiorum[22] explicatione clarus, ab Sallustio[23] sophista, quem sub Tiberio floruisse volunt, ab Apollonide[24] Nicaeensi, eius aequali, ab Hermogene,[25] qui sub Domitiano, ab Numenio rhetore[26] et Diodoro philosopho,[27] Valerii Pollionis Alexandrini filio, qui sub Hadriano floruerunt, ab Aelio Theone[28] Alexandrino, progymnasmatum auctore, ab Herone[29] Atheniensi, incertae utroque aeta-

---

21) Vitam Thucydidis eum enarrasse ex Marcellino colligas §§. 3. 16. 32.

22) Libros XIII de proverbiis inscripsit: *πρὸς τους περὶ προοιμιῶν συντεταχότας.* Phot. cod. 279 p. 530, a. 10. ed. Bekk.

23) Suid. v. *Σαλούστιος.* Hemsterh. ad schol. Aristoph. Plut. 725.

24) Huius *ὑπόμνημα περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους* Ammonio v. *ὄφλων* commemoratur.

25) Commentarium suum ad orationem *περὶ ἀτελείας* (Leptineam) ipse excitat de form. orat. I, 12. p. 367. *τὰ εἰς Δημοσθένην ὑπομνήματα, ὧν καὶ αὐτὸς ποιεῖται μνήμην* Syrian. in Hermog. de form. p. 196 Spengel.

26) Hic argumenta orationum Demosthenis et *τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους χρειῶν συναγωγὴν* scripsit. Suid. v.

27) Hic *ἐξήγησιν* scripsit *τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι΄ ῥήτορσιν.* (Suid. v. *Πωλίων. Διόδωρος.*) et *λεξικὸν τῶν παρὰ τοῖς δέκα ῥήτορσι λέξεων*, quod cum Iuliani lexico ita conspiret, ut ei exemplorum tantum et auctoritatum numero cedat. (Phot. cod. 150. 15.) Qui sintne diversi libri, non constat. Quam vero Diodorus rhetorices finitionem statuit, extat apud Spengel. *συναγ. τεχν.* p. 224.

28) Hunc commentarios in Xenophontem, Isocratem, Demosthenem et argumenta rhetorica scripsisse auctor est Suid. v.

29) Hic praeter Dinarchi enarrationem, praeter commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem, alia, librum scripsit *περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους.* Suid. v. *Ἥρων.*

aetatis, ab Gymnasio [30]) Sidonio sophista, qui Constantini imperatoris temporibus vixit, ab Tiberio [31]) sophista, auctore librorum de figuris Demosthenicis, ab Posidonio Olbiopolita sophista, qui Suida teste argumenta Demosthenicarum orationum, ab Timaeo, qui eodem teste *συλλογὴν* scripsit *ῥητορικῶν ἀφορμῶν*, quam Ruhnkenius Praef. ad Tim. p. XIV. ad Timaeum iuniorem, lexici auctorem, refert, ab aliis. Ex his fere nihil in Ulpianea immigrasse videtur; soli ab Ulpiano citantur Dionysius Halicarnasseus, Hermogenes (et hic quidem sat multis, ille paucissimis locis), Apsines, [32]) quem coniiciunt Phoenicem Gadarenum esse, auctorem artis rhetoricae, quae Aldina collectione rhetorum Graecorum continetur, Aspasius, [33]) Ascle-

---

30) Scripsit hic declamationes et commentarium in Demosthenem. Suid. v. *Γυμνάσιος*.

31) Hic *περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου* commentatus est.

32) Ulpian. in Leptin. p. 11 ed. Fr. A. Wolf.

33) Id. ib. Huius iudicium de prooemio Leptineae vid. ap. Phot. bibl. cod. 265. p. 492, a v. 40 ed. Bekk. Est vero procul dubio Byblius sophista, aequalis Hadriani et Aristidis, quem ad Aeschinis orationes commentarios scripsisse colligas ex schol. ad Aeschin. c. Tim. p. 105, 9. Sed hoc quasi praeteriens adnotabo, auctorem scholiorum ad Aeschinem scriptorum etiam in Thucydidem et Demosthenem videri esse commentatum; nam ad or. in Tim. p. 55, 1. legimus: *ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ* (quae spectant ad schol. Thuc. 2, 2); ad or. de leg. sua p. 187, 4.: *ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς* (quae eadem extant in hypoth. ad or. in Ctes. p. 354) et paullo post, *ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου* (hypoth. ibid.). Fragmentum *Ἀπολλωνίου εἰς Αἰσχίνην ἐξήγησις* post Aldum et Hier. Wolfium Reiskius edidit; sed Bekkerus id ex Helmst. inscri-

pius, [34]) Athanasius, [35]) Alexander, Diocorus s. Dioscorus, [36]) Genethlius, [37]) Ze-

psit: περὶ Αἰσχίνου ῥήτορος; ad quem Apolloniorum referendum sit non constat; de Molone non cogitandum; fuerit is, quem inter graecos rhetoras Verus imperator audivit (Capitol. c. 2). Ex hypoth. ad Antiph. or. de caed. chor. p. 760 et ex schol. Aristid. Panath. p. 44, 25 Dind. colligas eorum quoque auctores Demosthenicas orationes explicuisse; quodsi verum est, iam hinc consequitur Sopatrum quoque Apamiensem, quem scholiorum Aristidis auctorem putant (Fromm. Praef. p. XIV), de Demosthene esse commentatum.

34) Ulpian. in Phil. I, princ. (schol. Bav. p. 42 R.) schol. Bav. ad or. de f. l. 375, 25. 378, 18. Idem commentarios in Thucydidem scripsit (schol. Thucyd. 1, 56), in quibus etiam de descriptione operis egit (Marcellin. Vit. Thucyd. extr.). In Etym. M. 181, 56 malo cum Sylburgo Ἀσκληπιάδην pro Ἀσκληπίῳ scribi; Marcellino autem et enarratori Thucydidis cur eadem mutatio obtrudatur, caussae nihil est.

35) Ulpian. in Timocr. 732, 28. Reisk. p. 461. §. 163. Lut. Est sine dubio is, qui de orationibus Aristidis commentatus est, excitatus ab eius schol. p. 76. 168. 182. Fromm. cf. Fromm. praef. p. XVI. Idem excitatur Schol. Hermogen. p. 146. Ald. De Athanasio in diversam sententiam discessit Chapmann Observatt. §. 5.

36) Alexander et Dioscorus excitantur Ulp. in Phil. IV, princ., quorum Alexander sine dubio Numenii F. est, sophista, auctor librorum de figuris sententiarum et elocutionis, qui in Aldina collectione extant, et teste schol. Hermog. p. 14. etiam artis rhetoricae; ex Alexandro Numenio sua habet Aquila Romanus; cf. rhet. latin. Pithoei p. 24. Pro D i o c o r o sitne D i o d o r i nomen reponendum, de quo diximus not. 27, nondum mihi stat sententia.

37) Ulp. in or. de f. l. p. 195. §. 4. (schol. cod. Aug. p. 151. ed. Reisk.) p. 232. §. 268. (schol. cod. Aug. p. 163), schol. Bekk. de cor. c. 4, 1. p. 274. p. 143. §. 92. ed. Lutet. (schol. cod. Aug. p. 146. schol. Bekk. p. 287). Genethlium Suidas discipulum fuisse tradit Minuciani et Agapeti, eique inscriptus est Menandri commentarius de encomiis, si quidem huius libri initium recte a Valesio restitutum est.

no [38]) ὁ πολυθρύλλητος, Citiensis rhetor, quem Chapmannus in temporibus Iuliani Augusti collocat, Menander, [39]) Epiphanius, ὁ τεχνικός. [40]) Qui cum omnes rhetores fuerint, Ulpiani quoque scholia fere in sola rhetorica expositione versantur, grammaticam [41]) vero et historicam maximam partem neglegunt. Saepius numero [42]) in scholiis nullus interpretationis auctor diserte nominatur, sed τινὲς τῶν ὑπομνηματιστῶν, [43]) τινὲς τῶν ἐξηγησαμένων, [44]) τῶν πρὸ ἡμῶν τινές, [45]) οἱ πρὸ

---

38) Id. in Philipp. IV, princ. in Leptin. p. 49 ed. F. A. W. Prolegom. in Comm. ad Olynth. Hunc Zenonem commentarios in Xenophontem, Lysiam, Demosthenem scripsisse, Suidas litteris mandavit; cf. Tayl. Praef. ad Lys. p. 68 R. Citatur schol. ad Hermog. p. 362.

39) Schol. cod. Bav. p. 66. 70. argum. or. de f. l. p. 340, 19. Reisk. schol. ad or. in Timocr. p. 462. §. 174. Lut. ad or. in Mid. p. 174. Est hic sine dubio rhetor idem, qui Aristidem enarravit (schol. Aristid. p. 13. 84 ed. Fromm.), idem, cuius commentarium de encomiis post Aldum Heerenius edidit, quo iudice p. 20 hic commentarius ab Menandro Laodicensi, sophista, auctore commentariorum de arte Hermogenis et progymnasmatis Minuciani scriptus est.

40) Schol. ad or. de reb. Chers. princ. (schol. cod. Bav. 50) ad or. de cor. 4, 1. p. 274 Bekk. Est hic auctor commentarii in Hermogenem (cf. Schol. Hermog. p. 192).

41) οἱ τεχνικοὶ τῶν γραμματικῶν schol. Olynth. 2, p. 15. §. 24.

42) Cf. Taylori Proleg. ad Dem. p. 710. 714. Reisk.

43) Schol. ad or. de cor. p. 135. §. 22. Lut. p. 144. R. ex cod. Aug.

44) Schol. ad or. c. Timocr. p. 469, 229. Lut. p. 187. ad 747, 3. cod. Aug.

45) Schol. ad or. de symm. p. 103 ed. Lut.

ἡμῶν ἐξηγησάμενοι,[46]) οἱ πρὸ ἡμῶν διελόντες,[47]) οἱ πρεσβύτεροι vel solum τινὲς[48]) citantur, quos quidem etiam ipsos probabile est alios non fuisse quam rhetoras. De Zosimo Gazaeo vel Ascalonita ponam infra verba Taylori (Praefat. ad Lys. p. 67): sub Anastasio vixit, scripsit praeter Lexicon Rhetoricum Commentarios in Demosthenem et Lysiam (Suid.). Interfectum a Zenone Imp. refert Cedrenus p. 291, qui Zosimum virum spectabilem vocat. Perierunt utique, quae in Lysiam scripsit; attamen Zosimi Ascalonitae scholia in Demosthenem diversa ab Ulpiani scholiis servantur hodie inedita una cum Demosthenis orationibus in bibliotheca Vaticana, ut ex Ryckii Catalogo Ms. didici. — Zosimi in Demosthenis Philippicas Lexicon in eadem bibliotheca extare memorat Labbaeus. — Fabricius Bibl. Gr. XIV, p. 15 memorat Franciscum Salmonium Praefectum Bibliothecae Sorbonicae habere Ms. eiusdem lucubrationem „εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους". Haec Taylorus. Vitam hanc Zosimi Reiskius e duobus libris Parisino et Romano edidit (Corp. Orat. Gr. Vol. 4,

---

46) Ulpian. Proleg. in or. Olynth. et Philipp. p. 3 ed. Lut.; in Philipp. IV, princ.

47) Schol. ad Philipp. IV, p. 82. §. 54. Lut. οἱ πρὸ ἡμῶν εἰς τὸν λόγον θεωρίας καὶ διαιρέσεις συγγράψαντες, ibid. p. 76. §. 16. οὐδένες τῶν πρὸ ἡμῶν Philipp. IV, p. 75. §. 6. In schol. ad Olynth. I, p. 4. quattuor, ad Olynth. II, p. 15. §. 24. tres, Phil. I. 30, §. 6. 32, §. 14. diversae diversorum interpretationes proponuntur, quorum vero sint, non dicitur.

48) Schol. Olynth. I, p. 6. §. 22. Lut. II. p. 13. §. 16. Aristocr. p. 403. §. 10. al.

p. 145 sqq.), quae vita, si cui commentariorum desiderium Taylorus movit, lenibit desiderium; adeo tota ieiuna est et nihil praeter vulgaria tenet. Sed eandem esse commentariorum quoque naturam etiam magis perspexit Reiskius, cum Bianconii opera speciminis caussa commentarii in primam Olynthiacam ex codice illo Vaticano descripti sibi missi essent; nam verbum non repperit, quod in editis Ulpianeis non legeretur.

Cum vero in re critica illud unum quaeri debeat, quid scripserit scriptor, non quid scribere debuerit, malui et in Demosthenis et in Ulpiani verbis recensendis corruptissima quaeque et sensu cassa relinquere, quam incertas coniecturas in verborum ordinem recipiendo lectoribus fucum facere; neque enim soleo ego veterum monumenta et reliquias sine aliqua religione et pietate adire; illud autem non religionis sed superstitionis est, certas coniecturas et extra dubitationem positas in adnotationem relegare, in contextum ipsum, quem dicunt, non recipere. Cum vero librorum Demosthenis ea sit natura, ut, etsi ΣY pro praestantissimis habendi sint, tamen in his quoque vitia manifesta deprehendantur (cf. verbi caussa p. 148, not. 2. 176, 3. 224, 7. 235, 2. 239, 5), nulli librorum generi ita me mancipavi, ut non de unoquoque loco ex ipsius cohaerentia, ex grammaticorum praeceptis, ex Demosthenis ingenio et consuetudine liberum mihi iudicandi arbitrium relinquerem. Immanueli Bekkero quod tantum tribui, cuius auctoritatem neglegerem numquam, etsi non ubique seque-

rer, id apud cordatos homines excusationis non indigebit, quibus quidem constat in emendandis et expoliendis monumentis oratorum Atticorum plus a Bekkero quam ab superiorum editorum quoquam praestitum esse. In orthographicis rebus minus ab inconstantiae quam ab temeritatis crimine abhorrui, in quod incurras, si quae ut olim ita nunc incerta fluctuant, haec spreta librorum auctoritate, ad certas quasdam regulas revocare annitaris. Sic, ut hoc utar exemplo, p. 66, not. 8 *κνισᾶν*, p. 77, 4 *κνισσᾶν* scribendum curavi, neutrum temere. Multo minus scripturae Demosthenis etiam Ulpiano vindicandae erant; *τριήρων* Demostheni vindicavi, *τριηρῶν* in Ulpiano p. 214, 9 non mutavi; *θρυλήσει* Demostheni dedi p. 202, not. 10, *θρυλλῶν* in Ulpiano p. 243, v. 8 reliqui, *θρυλουμένην* p. 186, v. 2 non debebam relinquere, *πραότης*, *πράως* illi cum Bekkero concessi (cf. p. 228, not. 1. 229, 4), apud hunc iot. subscr. non de possessione turbavi (v. c. p. 81, 3 extr.). Aliquot tamen inconstantiae exempla praesertim in Ulpiani verbis aut mihi invito aut me inscio operis exciderunt; redde igitur Ulpiano *πανταχῇ* cum iot. subscr. p. 103, 12. 71, 6. extr., uti *μηδαμῇ*, *κομιδῇ* ubique editum est; tolle iot. subscr. ap. Ulp. p. 107, v. 9 in *σημηνάμενοι*, p. 150, v. 4 in *ἐπεσημήνατο*. Maior in inclinatione accentus et in syllabis dispescendis [49]) cernitur inconstantia; redde igitur Ul-

49) Male igitur ab operis factum, quod *παρ-ίστη* (Dem. 30, 6) *πλεον-εξία* (42, 6) *ἐπαν-ῆλθεν* (Ulp. 94, 4 extr.) *ταυτ-*

piano *οὐκ ἔστι* pro *οὐκ ἐστι* p. 12, v. 7. 175, 9. 189, 3 extr. 196, 4 extr.; redde in initio periodi *ἔστι* Demostheni p. 39, v. 3 extr. Ulp. p. 46, 4. 47, 5. 50, 6. 63, 5. 95, 4 extr. 104, 15. 115, 2. 117, 8. 132, 6; redde Demostheni *ὧν εἰσιν* p. 236, v. 7, *νῦν ἐστι* 261, 4. Quaedam vero alii inconstantiae tribuant, quae consulto scripsi; sic *πρός με* Dem. 38, 6 Ulp. 242, 6 non mutavi, qui *ὑπὸ* et *παρὰ σοῦ* edendum curavi Ulp. 253, 3. 252, 3 extr.; apud Dem. p. 244 *γάρ ἐστιν* scripsi, in lemmate Ulp. *γάρ ἐστιν* retinui, quod lemma mutare religioni mihi erat; neque temere p. 233 *ὅσα ἐστίν — νόμους ἔστιν* scriptum est.

In interpunctione mediam quandam viam tenui, ut eam neque neglegendo intellectui officerem, neque largius adhibendo periodorum vim frangerem; nullum ei locum in attractione dedi.

Largum addendorum et corrigendorum numerum aequi lectores excusabunt; horum pars sat magna in mendis iis tollendis versatur, quae vel ter emendanti correctori operae non paruerunt, in accentibus vel omissis vel prave positis; sic prave ubique *ἀντιπίπτον* pro *ἀντιπῖπτον* scriptum est. Ad librum, quem Gerh. Alb. Beckerus V. Cl. anno superiore sermone eo, qui nobis vernaculus est, de Demosthene cive, oratore, scriptore (?) edere incepit, cuius particulam primam

---

ἐστιν (Ulp. 119, 3 extr.) dispescuerunt, cum alias *του-τέστιν* (Ulp. 108) *κα-τεγνωκώς* (Ulp. 134) *κα-θόλου* (Ulp. 77) al. dispositum sit.

„de litteratura Demosthenis“ inscripsit, lectores p. III. not. 1 ablegare debebam, sed nondum eo libro uti mihi licuit.

Sed antequam finem faciam praefandi, reliquum est, ut insignem liberalitatem Eberti V. Cl. gratissimo animo prosequar, qui mihi ex regia Dresdensi bibliotheca, cui cum summa eruditorum hominum laude praeest, quae usui meo esse possent editiones veteres Demosthenis et Ulpiani, conferendas concessit; Lutetianae usum Foertschi humanitati debeo, Aldinam posteriorem Ulpiani ex Zizensi bibliotheca mihi misit Gustavus Kiesslingus meus, mox eruditis commentariis de Hyperide spectandus.

Dat. Hal. Sax. a. d. XIV. Cal. Oct. MDCCCXXXI.

ADDENDA.*)

P. 1 v. 10 ὀρχίστρας Ald. not. 10 adde: περὶ Wolfius in ordinem recepit.
2 not. 6 adde: Ald. post. not. 12 adde: „Ald." ante Herv.
3 v. 22 παρὰ] περὶ Ald. ib. v. 25 ὁ Δημοσθ. om. Ald.
4 not. 2 adde: Ald. ib. not. 3 ὡς om. Ald. not. 14 τέλειον Ald. not. 17 adde: Ald.
5 v. 23 πρός τι om. Ald. not. 18 adde: Wolf.
6 v. 6 ὅρος] om. Ald. not. 4 δημοσία — ἴστη Ald. not. 12 adde: „F. διεξέρχεται" Wolf. not. 16 adde: Ald.
7 v. 9 Arg. τὸ τέλος] τὸ om. W. T. 6. p. 166. v. 11 τοῦ δικαίου om. Ald. et eorum loco statim sequuntur τὸ προοίμιον — σίλγης, quae initio scholiorum leguntur. Ulp. v. 3 ἄλλων τῶν] τῶν ἄλλων Ald. prim. Wolf.
8 v. 8 Ulp. καθ'] καθ' Ald. prim.
9 v. 6 a fin. Ulp. πρὸ τῆς] καὶ πρὸ τῆς Ald. prim.
11 v. 12 ἢ φοβούμενος] ἢ om. Ald. prim. ib. not. 7 adde: et paullo emendatius ap. schol. Plat. Axioch. p. 465 Bekk. not. 9 adde: ἐκείνων καὶ schol. Plat. l. c. not. 11 post Lut. adde: „Ald. prim."
12 v. 3 a fin. Ulp. ἐξελεῖν] ἐξελεῖ Ald. prim.
14 v. 3 Ulp. ἠνόχληκε Ald. prim. not. 7 προκατασκευὴν Ald. prim. not. 1 (in Dem.) post ὅσω adde: Ald. not. 2 (in Dem.) adde: περιήγγελκεν Pannon., παρήγγειλλεν Ald., Lut.
15 v. 3 Dem. ὡμωμοκὼς Ald.
16 v. 7 κατὰ χειροτονίαν Ald. v. 9 Ulp. ῥητέον δὲ] ῥ. οὖν Ald. prim.
17 not. 2 Ulp. καὶ τοῦτο Ald. prim. not. 4 (in Dem.) δικ. Pann.
19 not. 3 (in Dem.) adde: Pann. not. 9 „al. τῶν πανδίων". index Lamb.
20 v. 1 a fin. Ulp. χρηματίσωσιν om. Ald. prim.
21 v. 2 a fin. Ulp. γίγνοιντο] γένοιντο Ald. prim.
23 v. 3 (not. Dem.) adde: „F. κἂν" (voluit κἂν) „Θαργηλίων τῇ" W. T. 6. p. 166. καὶ ἐν τῇ Θαργηλίων πομπῇ index Lamb.
24 not. 4 (in Ulp.) adde: Ald. prim.
25 v. 2 Ulp. ἀναγνώσκειν Ald. prim. not. 2 (in Dem.) adde post Bav.: Pannon.

*) Ubi in Addendis Aldinae primae non mentio fit, conspirat cum Ald. 2da.

P. 27 v. 2 Ulp. τὸν δὲ] δὲ om. Ald. prim. v. 15 ὁ λόγος] ὅλος ὁ λ. Ald. prim. not. 8 (in Ulp.): ἐν οἷς Ald. prim.
28 v. 2 Dem. λοιδορεῶν γιγνομένων index Lamb.
29 not. 1 (in Ulp.) adde: εἰς αὐτὸν ηὔξησεν Ald. prim., quare missa coniectura, quam olim proposui, coniicio, scriptum fuisse: τὸ εἰς αὐτὸν ηὔξησε, et τὸ vocabulum absorptum quasi extrema syllaba praecedentis vocis. εἴς τινα dicitur, quod in alicuius commodum fit; cf. Schoemannus ad Isaeum p. 175.
31 v. 2 Dem.: „ὑπερβολὴ τούτων τὰ μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγ. al. ὑπερβολὴ ταῦτα ἃ μέλλω λέγ.“ index Lambini.
32 v. ult. Dem. εἰ μὴ — ἐγένετο (omisso τότε) schol. Aristoph. Pac. 523.
34 v. 1 Ulp. πρόδηλον Ald. prim. v. 4 a fin. ἡγεῖται Ald. prim. not. 7 (in Ulp.): αὐτὸν Ald. prim.
35 not. 6 in Ulp.: ὕβρις τὸ Ald. prim. not. 4 sqq. (in Dem.): τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν δύο ταῦτα ὥςπερ κ. ἑ. ἅ. τ. ἑαυτῷ νενεανιευμένοις index Lambini.
37 v. 5 Ulp. μάρτυρας] μαρτυρίαν Ald. prim. not. 13 (in Dem.) adde: Pannon.
38 not. 1 (in Dem.) adde: Pannon.
39 v. 3 Ulp. τῶν ἀδικημάτων Ald. prim. v. 11 ὅς] ὡς Ald. prim. not. 6 (in Dem.) ἁπάντων Pannon. not. 9. ἀπήγγελτο index Lamb.
40 v. 8 Ulp. γινομένοις Ald. prim. not. 1 (in Dem.) ἀληθὲς Pannon.
43 v. 4 Ulp. ὅτι om. Ald. prim. v. 5 ὁρικὸν — ἄλλως] haec addidi ex Lut. neque extant in Ald. prim. not. 2 (in Ulp.) ταύτην παρεχώρησα Ald. prim. not. 3 adde: schol. Aristoph. Pac. 659.
44 v. 14 a fin. Ulp. ὕβρισεν Ald. prim.
45 not. 3 (in Ulp.) μεταβαίνει Ald. prim. not. 5 (in Dem.) ἀδικηθεὶς Pannon.
46 not. 1 (in Ulp.) ὁμοίου Ald. prim. not. 5 διεξιὼν Ald. prim. notam 6 (in Dem.) dele eiusque loco haec pone: ἰδίαν addunt Ven. Barocc. Aug. Ital. Vindob. Bav.; addi iubet Tayl. addidit Reiskius et posteriores editores deinceps omnes nulla notata scripturae discrepantia. not. 7 adde: δὲ addit index Lambini.
47 v. 12 Ulp. χορηγιῶν Ald. prim.
49 v. 5 a fin. Ulp. τὸν] τοὺς Ald. prim.
50 not. 3 (in Dem.) adde: „scholion est, non varia lectio“. W.
52 v. 2 a fin. Ulp. βιασαμένων Ald. prim.
55 v. 1 Ulp. ὁ om. Ald. prim. not. 3 (in Ulp.) ἵνα — τίμημα extant etiam in Ald. prim. not. 1 (in Dem.) ὕβριν etiam index Wolfii, not. 4 ἑκουσίως etiam Pannon.
56 v. 4 not. (in Dem.) post Paul. adde: Wolf.
59 v. 2 Ulp. εἰ δ'] εἰ δὲ Ald. prim.
60 not. 4 (in Ulp.) οὐδὲ Ald. prim.
63 not. 4 ἐφθόνησα etiam Ald. prim. not. 6 (in Dem.) adde: Pannon.
66 not. 5 et not. 6 (in Dem.) adde: Pannon.
67 v. 4 Dem. Περὶ] Ἑτέρα, περὶ Lambini index. not. 11 adde: καὶ om. index Lambini.
68 not. 4 (in Dem.) adde: καὶ τούτους etiam ind. Lamb.

not. 5 adde: τῷ δὺ τῶν ἀροτρεῖς βοῦς Pannon. βοΐσκους index Lamb.

P. 69 v. 3 Ulp. κνισᾶν Ald. prim.

70 not. 4 (in Dem.) adde: Pannon. not. 7 ἐστεφανούμεθα etiam Pannon.

73 not. 8 (in Dem.) adde: schol. Hermogen. p. 381. 384 Ald.

74 v. 4 Ulp. Hoc scholion vulgo post illud legitur, quod ad ὤκνησαν pertinet; ego Lutetianam secutus sum.

76 not. 6 (in Dem.) νικᾶν παρὰ τουτὶ οἰομ. ind. Lamb.

81 v. 10 Ulp. ὑποπτεύθῃ Ald. prim.

82 not. 15 (in Dem.) χορ. ὄντα etiam Pannon.

85 not. 7 (in Dem.) ἐπηκολούθ. etiam Pannon.

86 v. 5 Ulp. καθαίρει Ald. prim.

94 not. 1 (in Dem.) τ. καὶ ψηφ. etiam Pannon.

96 v. 4 Ulp. αὐτὸν vulg. v. 16 μόνοι] μόνον Ald. prim. not. 3 (in Ulp.) περὶ etiam Ald. prim.

98 v. 13 Ulp. αὐτοῦ vulg. v. 19 τοῦτον] τοῦτο Ald. prim. not. 3 (in Ulp.) adde: sed περὶ Ald. prim. not. 4 ἔμφασιν etiam Ald. prim.

99 not. 1 (in Dem.) ὡςπερεὶ etiam index Lamb.

101 v. 8 Ulp. ἐδυνήθη Ald. prim.

102 not. 6 (in Ulp.) adde: νομοζόμενος Ald. prim. not. 7 ὁ δὲ etiam ind. Lamb. not. 3 (in Dem.) post „Paul." adde: „Wolf.".

103 v. 4 a fin. Ulp. ἢ περὶ οὐσίας] περὶ om. Ald. prim.

104 v. 6 Ulp. οὕτω Ald. prim.

108 v. 7 et 17 Ulp. ὑπομωσ. Ald. prim. ubique.

109 not. 1 Ulp. ὡμολογεῖτο etiam Ald. prim.

113 v. 18 Ulp. ἔνην Ald. prim. v. 20 οὐ καπήντων Ald. prim.

114 v. 1 Ulp. ἔνη Ald. prim. v. 2 οὐκοῦν ead. idque reponendum. διὰ ἀπρ.] διὰ om. Ald. prim. v. 9 δεῖνας ead.

118 v. 3 Ulp. τοῦτο Ald. prim. not. 16 (in Dem.) ἧς etiam Pann.

119 not. 2 (in Ulp.) adde: „cf. p. 147, not. 1." not. 5 (in Dem.) adde: φεύγω Pannon.

120 not. 8 (in Dem.) adde: πεποίηται Pann.

121 not. 3 ἀφιδναῖος index Lambini. not. 7 κακηγορίου idem.

123 v. 5. Ulp. τοῦ Στ.] τοῦ om. Ald. prim.

124 v. 2 Ulp. οὐκοῦν ex Ald. prim. reponendum. not. 1 adde: καὶ Ald. prim. not. 8 adde: ἐκκαλ. Ald. prim.

125 not. 6 (in Dem.) Μειδίου καὶ om. Pannon.

127 not. 6 (in Dem.) καὶ addit etiam Pannon.

128 v. 1 Ulp. Τὸ] τί Ald. prim. not. 3 (in Dem.) post „Par. 1" adde: „Pannon."

129 v. 8. Ulp. Κατατεθέντα Ald. prim. not. 7 (in Dem.) τῆς Μ. Pannon.

131 not. 4 (in Dem.) dele „Obsop." eiusque loco repone: ὢν Pannon.

133 not. 8 (in Ulp.) adde: δημοσθήνει Ald. prim. not. 1 (in Dem.) κατηγορῶν Pannon.

135 v. 16 Ulp. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Ald. prim. not. 2 (in Ulp.) ἐκλίθῃ Ald. prim.

136 not. 5 (in Ulp.) adde: ἱκανὴν Ald. prim.

139 v. 2 Ulp. του] σου Ald. prim. not. 5 (in Ulp.) ἐφοβεῖτο Ald. prim.

P. 141 v. 4 Ulp. ἀποκτιννύναι Ald. prim. not. 5 (in Dem.) adde: ἐβούλευσε etiam Pannon.
142 not. 7 (in Dem.) adde: ἀφιδναῖος ind. Lamb.
143 not. 5 (in Dem.) δώρων etiam Pannon.
145 not. 12 αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ etiam index Lamb.
146 not. 1 (in Ulp.) ἐκεῖνον Ald. prim.
147 v. 9 Ulp. τελευτῶν βουλεύει μου λαχὼν Ald. prim. v. 12 ἐρημωτάτων Ald. prim. not. 2 (in Ulp.) post „τε delendum" adde: „aut τοῦ eius in loco ponendum".
148 v. 17 Ulp. ἕωλα] ἑάλω Ald. prim.
149 v. 9 Ulp. ὑπομνήσκει Ald. prim.
151 v. 10 Ulp. καί ἐστι] καὶ ἔστι Ald. prim. cf. Buttmanni Gr. Gr. I, p. 553.
152 v. 17 Ulp. αὐτοῦ vulg. v. 18 ἔκριψε Ald. prim.
153 not. 10 δι' ἐμοῦ indices Ald. Herv. Wolf.
154 not. 5 (in Ulp.) φεισάμενος Ald. prim. not. 5 (in Dem.) καὶ οὐκ etiam Pann.
155 v. 1 a fin. Ulp. εἴργασθαί τι Ald. prim. not. 1 (in Ulp.) adde: „φθόνῳ Ald. prim.". not. 5 εἶ Ald. prim.
157 not. 1 (in Dem.) ἄλλων μὲν Pannon. not. 3 εἰργασμένων Pannon. not. 8 adde: Lambinus cum vulg. scripturam et in ordinem receperit et in indice repetiverit, alterutro loco aliquid aliud voluisse videtur.
158 not. 2 (in Dem.) φαῦλον Pannon.
159 v. 3 et 4 a fin. Ulp. ὁμορόφιον et πιστώτεροι Ald. prim.
160 v. 2 Dem. κοινονῶ W.
163 not. 1 (in Ulp.) τὸν Ald. prim.
164 not. 1 (in Dem.) πᾶσι φανερὸν Pannon.
168 not. 2 (in Ulp.) χρηστὸς Ald. prim.
169 v. 6 et 11 Ulp. τότ' Ald. prim. v. 10 τῷ] ἐν τῷ Ald. prim. not. 3 (in Dem.) ὑπομενεῖτ' ἂν Pann.
170 not. 6 (in Ulp.) κεραμεικὸν Ald. prim.
171 v. 2 a fin. Ulp. ἀναμιμνήσκει Ald. prim. not. 4 (in Dem.) adde: asteriscus, qui, ni fallor, etiam in reliquis omnibus editionibus reperitur, quotquot Lutetiana priores sunt, spectat ad discrepantiam scripturae, quae in indd. Ald. Herv. Wolf. etc. extat, οὐ γὰρ ἂν ἡγεῖθ'.
172 not. 11 (in Dem.) post „Herv." adde: Wolf.
175 v. 1 Ulp. ἐτολώνουν Ald. prim. v. 11 ἔσκεψεν Ald. prim.
176 v. 1 Ulp. τὸ om. Ald. prim. v. 2 εἰς] ὡς Ald. prim.
177 v. 1 Ulp. τι] τις Ald. prim. v. 3 οὐδέν] οὐδέ Ald. prim. v. 9 εἶπον Ald. pr. not. 7 (in Ulp.) τὸ extat iam in Ald. prim. not. 8 φοβοῦνται Ald. prim.
178 v. 11 Ulp. δὲ] δ' Ald. pr. not. 4 (in Ulp.) παρὰ Ald. pr. not. 10 (in Dem.) adde: οὐκ index Lambini.
179 not. 1 (in Dem.) πολύευκτον Pannon.
181 not. 4 (in Dem.) γίγνησθε Pannon. et index Lamb.
185 v. 5 Ulp. ᾤχετε Ald. pr. v. 13 ἐκπεσεῖν] ἧς ἐκπ. Ald. pr. στασιάσαντας ead.
187 v. 1 Ulp. δ'] δὲ Ald. pr.
188 v. 6 Ulp. αὐτῷ vulg. not. 4 (in Ulp.) ἐμφαντικῶς Ald. pr.
190 not. 1. (in Dem.) post Herv. adde: Wolf.
191 v. 5 Ulp. ἀληθὲς Ald. pr.

P. 192 v. 8 Dem. τρόπον] τρόπαιον Pannon. v. 8 Ulp. πῶς Ald. pr. not. 2 (in Dem.) γενομένῳ Pannon. not. 8 post „Ita" adde: Pannon.

194 v. 3 Dem. καταθεὶς ἢ] κατεθεῖσῃ Pannon. not. 1 (in Dem.) dele: Wolf. not. 2 adde: indd. Herv. Wolf. not. 4 ante „mg." adde: Wolf.

196 v. 2 Ulp. καὶ ὅτε] καὶ deleri iubet Schaefer. Appar. Dem. T. 3. p. 34. not. 16. ὅτε δὲ χίλιοι reiiciunt Petitus et Fr. A. Wolfius Proleg. ad Leptin. p. 104. not. 3 (in Dem.) post „Ita" adde: Pannon.

197 not. 3 (in Ulp.) ἀνάγκην Ald. prim.

198 v. 10 Ulp. πελοποννησιακῶν Ald. prim. 13 αὐτὸν vulg.

200 v. 1 Dem. πόπῳ Ald. v. 5 Ulp. σικιῶνος Ald. pr.

201 not. 1 (in Ulp.) τοὺς Ald. pr. not. 3 τρυφῆς Ald. pr. not. 6 Ἐνι καὶ Ald. pr.

207 not. 2 (in Ulp.) τι μὴν Ald. pr.

210 not. 4 (in Dem.) dele: Obsop. not. 5 post „Ys" adde: Pann. not. 11 δέκα etiam Pannon.

211 v. 8 Ulp. ὅτι — ἀντιπαραστάσει in Ald. pr. his deinceps leguntur. not. 8 (in Dem.) adde: Pannon.

214 v. 1 ἥρωος Ald. prim.

215 v. 14 Ulp. Hoc scholion cum Lutet. hic posui, quod in reliquis editionibus ante ὀχεῖσθαι extat. not. 1 (in Dem.) ὀρχεῖσθαι index Wolf.

216 v. 10 Ulp. καὶ τὰ χρήματα Ald. pr. not. 5 (in Ulp.) δὲ ἐποίησεν Ald. pr.

217 not. 6 (in Dem.) ἰδιωτῶν Pannon. not. 10 adde: Pann.

218 not. 4 (in Dem.) καὶ ταῦτα τῶν ἐξιόντων Pann.

221 not. 3 (in Dem.) adde: vulg. distinctio est in ind. Lamb.

223 not. 1 (in Ulp.) ἐκήρυττε Ald. pr.

224 not. 2 (in Ulp.) adde in fine: schol. Aristoph. Pac. 11. schol. Dem. c. Aristocr. p. 414. §. 114. Schoem. ad Isaeum p. 281. not. 5 (in Dem.) πρὸς τοῦ τὸ σ. (omisso μὴ) Pannon.

226 not. 2 (in Ulp.) μέμνηται Ald. pr. not. 4 adde: Ald. pr.

227 not. 14 (in Dem.) ποιῇ ind. Lamb.

229 v. 11 Ulp. καὶ] κατ' Ald. pr. not. 2 (in Ulp.) φιλανθρωπίας Ald. pr. not. 12 (in Dem.) adde: Pannon.

231 not. 1 (in Ulp.) Wolfius access. ad Ulp. Comm. p. 299 coni.: καὶ τῇ μὲν ταπεινότητι τοῦ σχήματος τὸν παρελθόντα βίον τοῦ Μειδίου πολλῷ δεινότερον, τὴν δὲ πρότερον ὑπερηφανίαν τῇ παρούσῃ ταπεινοφροσύνῃ ἀντέθηκεν.

234 v. 2 Ulp. αὐτοῦ vulg.

235 not. 2 (in Ulp.) τούτῳ Ald. pr.

237 not. 6 (in Dem.) ἐπῄει Wolf., ἐπήει Pannon., ἐπῆν ind. Wolf.

239 not. 2 (in Ulp.) ἐφάβει Ald. pr.

243 v. 7 Ulp. περὶ ὧν Ald. pr. not. 1 (in Dem.) περὶ ὧν Pannon. et schol.

244 not. 6 (in Dem.) καταχειροτονηθέντος αὐτοῦ index Lamb.

245 not. 2 (in Ulp.) ἴστω Ald. pr.

246 not. 2 (in Ulp.) adde: schol. ad Leptin. §. 49. ed. Fr. Aug. W.

247 not. 1 (in Ulp.) ἠθοποιΐα Ald. pr. not. 6 (in Dem.) χρήσεσθε index Lamb.

P. 248 not. 3 (in Dem.) ἐν οἷς καιροῖς ind. Lamb.
249 v. 5 Dem. ὃ] καὶ ὃ Lamb. ind.
250 v. 2 Dem. ἐμὲ] cf. schol. ad §. 3. p. 11.
251 not. 1 (in Dem.) ὑβριστὴς index Lamb.
255 not. 9 (in Ulp.) μέλλων Ald. pr.
256 not. 1. (in Dem.) adde: Pannon. not. 11 (in Ulp.) παραλυπ. Ald. pr.
257 v. 3. αὐτοῖς vulg.
259 v. ult. Dem. περὶ] καὶ περὶ Pannon.
260 not. 2 (in Dem.) πλουτήσει ind. Lamb. not. 6 εἰςήλθετε Pannon.
261 not. 2 adde ante Herv.: Ald. pr.
262 not. 13 (in Dem.) ἐπειδὴ κεχειροτ., al. ἐπεὶ δὲ κεχ. ind. Lamb.
263 not. 1 (in Dem.) ἀποψηφιεῖσθε index Lamb. not. 14 ἠτιτήσθε Pannon.
264 not. 10 (in Dem.) Pro νῦν in Pannon. καί.
265 not. 8 et 21 (in Dem.) adde: Pannon.
266 not. 4 (in Dem.) πρόησθε Pannon.
269 v. 1. Dem. πεποιεῖτε Wolf. not. 1 (in Dem.) adde: „Pannon.“ ante „mg.“, versu autem 4 dele „Obsop.“ et post „Paul.“ adde: etiam index Wolfii, nisi quod in hoc ταῦτα extat. not. 10 αὐτὴν et αὐτοὺς index Wolfii.

CORRIGENDA.

P. 9 not. 3 Ulp. pro Harpocr. l.: Suid.
10 v. 5 Ulp. lege: Ὁ. v. 19 Προδιαβάλλει. v. 20 αὐτοὺς. v. 25 πάντων.
11 v. 9 Ulp. l.: μιᾷ. not. 5 (in Ulp.) l.: §. 203.
12 v. 4 Dem. l.: τοὺς. v. 7 in mg. l.: 3. v. 7 Ulp. l.: οὐκ ἔστι.
13 v. 16 Ulp. l.: ὑμεῖς.
15 v. 4 Dem. l.: ἄν. v. 8 Ulp. l.: προοίμιον. v. 11 l.: Αἰσχίνου. v. 2 a fin. l.: ὕβριν. not. 4 (in Dem.) l.: Krehl.
16 v. 15 Ulp. dele 2) post πολλοὺς. v. 17 l.: ἀφῃρέθη. not. 3 (in Dem.) pro υ. l.: ν.
17 v. 5 a fin. Ulp. l.: τὸ.
18 v. 1 Dem. l.: τὸ.
19 v. 4 Dem. l.: ὃν.
23 (not. Dem.) v. 3 l.: πομπῇ.
24 v. 1 Dem. l.: τοὺς. v. 3 l.: τὰς.
26 v. 4 Dem. l.: Ἐπειδὴ. v. 4 Ulp. l.: ἀλλὰ.
27 v. 5 Ulp. l.: ἀγῶσι.
28 v. 15 Ulp. l.: προϋπάρχουσαν. not. 7 l.: μεγίστη.
30 not. 3 (in Dem.) pro: Herv. 3. ed. Ven. l.: Herv. 2. et Felic. Ceterum quod schol. Aristid. Panath. p. 62, 19. Dind. p. 26. Fromm. χορείας καλεῖ τοὺς ὕμνους τῶν θεῶν ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Frommelus huc spectare eoque

χορείας' scripturam confirmari arbitratur, cuius loco Spaldingum dicit invitis libris *στρατείας* legere, tribus nominibus fallitur, cum *στρατείας* librorum sit scriptura, neque a Spaldingo primo commendata, neque scholiasta huic Demosthenis loco propter *χορείας* verbum sed potius p. 66. propter *ὕμνους* vocabulum testimonium denunciasse videatur.

P. 35 v. 4 Ulp. pro: 4) et 3) pone 3) 4).
38 v. 5 Ulp. l.: *διὸ.* not. 12 l.: *τοσαύτας.*
39 v. 3 a fin. Dem. l.: *ἐστι.*
41 v. 3 Ulp. l.: *Ὅ,τε* cum Ald. prim. Lut. v. 4 in not. Ulp. pro 3) 4) l.: 4) 5).
46 v. 4 Ulp. l.: *ἐστι.*
47 v. 5 Ulp. l.: *ἐστι.*
50 v. 7 Ulp. l.: *Ἔστι.* v. 9 l.: *πρὸς.*
51 not. 4 (in Dem.) pro *γη* l.: *γε.*
54 v. 2 not. (in Dem.) l.: *ὑβριστικὰς.*
55 v. 9 Ulp. l.: *ἰδιωτικὸς.*
57 v. 9 Ulp. l.: *κατεγνω-*
58 v. 2 a fin. Ulp. l.: 5).
59 v. 3 Dem. l.: *Ἱκανὴν.* v. 13 l.: *ὑπερβολῇ.*
60 v. 3 not. (in Dem.) uncis circumscribe Par. 5.; idem faciendum p. 61, not. 3.
61 v. 3 Dem. l.: *πρὸς.* v. 7 a fin. not. (in Dem.) l.: reperitur.
62 v. 2 Ulp. l.: *νόμον, φησίν, οὐκ α. τινος οὗ κτλ.* v. 6 not. (in Dem.) l.: *αὐθημερὸν.*
63 v. 5 Ulp. l.: *ἐστι.* In notis Ulp., quae primo loco posita est, poni altero debebat et contra; sed coniectura *ἔχει* non opus est, modo scribatur: *τοῦτον, φησὶν, ὃν — ἔχω.*
66 v. 3 (not. Dem.) a fin. pro *p.* l.: *υ.*
67 v. 12 Dem. l.: *Διὸς.* not. 3 in Dem. l.: *ὡραῖον — χορὸν.*
72 v. 3 Ulp. l.: *τὸ.* v. 6 l.: *κατὰ.*
74 v. 4 Ulp. l.: *Ἠγανάκτουν.*
76 v. 3 a fin. not. (in Dem.) l.: vel.
86 v. 1 Dem. l.: *ὀργὴν.*
87 v. 2 Ulp. l.: *τιμᾶς.*
88 v. 5 a fin. Ulp. l.: *τύπτεσθαι, φησί.*
92 v. 3 Dem. l.: *ὑπὸ.*
93 not. 4 (in Ulp.) l.: addidi.
95 v. 10 Ulp. l.: *ἐστι.*
96 v. 1 Dem. l.: *τὴν.*
99 v. 12 Ulp. l.: *τὴν.*
100 v. 3 Ulp. l.: *ὦ.*
104 v. 15 Ulp. l.: *ἐστι.*
106 v. 9 Ulp. l.: *σημηνάμενοι.*
109 v. 4 Ulp. l.: *ἦν.*
110 v. 4 Dem. l.: *πρὸς.* v. 15 Ulp. l.: *Ἤδη.*
113 v. 2 Ulp. l.: *τὴν δίαιταν.*
117 v. 7 Ulp. l.: *ἐστιν.*
119 v. 4 Dem. l.: *ἀλλ'.* v. 13 Ulp. l.: *τουτέστι.*
120 v. 1 Dem. l.: *τὴν.*
122 v. 1 Dem. l.: *δραχμὰς.* v. 3 l.: *ὑπὸ.* v. 10 l.: *ὁντινοῦν.*
124 v. 24 Ulp. l.: *Ἅπασας.*

P. 132 v. 6 Ulp. l.: ἔστι.
133 v. 3 Ulp. l.: ἔστι.
140 v. 6 not. (in Ulp.) l.: ἐντεῦθεν.
143 v. 3 Dem. l.: τὴν.
144 v. 6 Dem. l.: τὸν.
147 v. 12 Ulp. l.: τῶν.
148 v. 12 Ulp. l.: ληψόμεθα.
150 v. 1 Dem. l.: τὸν. v. 4 Ulp. l.: ἐπεσημήνατο. not. 13 l.: maluit.
151 v. 1 Dem. l.: τὰ.
152 v. 2 Dem. l.: ἱεροποιὸν. v. 9 Ulp. l.: „τί γάρ, φησίν“.
155 v. 3 a fin. Ulp. l.: διαλύεσθαι.
157 not. 4 Dem. l.: ἐστ'.
159 not. 1 (in Dem.) l.: Μάρτυρες.
160 v. 3 Ulp. l.: Ἂν.
161 not. 11 l.: delevit.
162 v. 2 Dem. l.: αὐτὸν.
165 v. 9 Ulp. l.: Ἐγὼ.
166 v. 2 Dem. l.: τὸ. not. 1 (in Ulp.) l.: legitur.
170 v. 3 Dem. l.: ἔστι. v. 1 Ulp. l.: πολλὰς.
172 v. 9 Ulp. l.: οὐκ ἔστι.
176 v. 11 Dem. l.: μιαρὰ.
179 v. 15 Ulp. l.: Τιμόκρατες.
185 not. 4 (in Ulp.) l.: πως, sed iam abiecta coniectura suadeo ut in unum verbum coniungantur προςκατασκευὴν.
189 v. 13 Ulp. l.: οὐκ ἔστιν. not. 4 (in Ulp.) l.: ἀπογόνους.
191 v. 8 Ulp. l.: εἵλετο.
193 not. 8 (in Dem.) l.: αὐτὸν.
194 v. 5 Ulp. l.: τὸ.
196 v. 10 Ulp. l.: ἔστι. v. 13 l.: ὡς. v. 14 l.: οὐκ ἔστι — ἦσαν.
199 v. 9 Ulp. l.: αἰδῶ.
203 v. 7 Ulp. l.: διὰ.
206 v. 11 Ulp. l.: ἦν. not. 6 (in Dem.) l.: distinguunt.
211 v. 7 Dem. l.: οἷάπερ.
214 not. 1 pro „probabilius“ l.: satius.
215 v. 12 Ulp. l.: ἀπέχει.
216 v. 1 Dem. l.: ἀλλὰ.
217 v. 4. Dem. l.: οὐκ.
221 v. 9 Ulp. l.: τὰ. v. 18 l.: ἀγαθὸν.
224 not. 2 (in Ulp.) l.: repu-gnare.
233 v. 5 Ulp. l.: τόπων.
236 v. 7 Dem. l.: εἰσιν.
239 v. 2 a fin. Ulp. l.: τὸν.
242 v. 8 a fin. l.: culta sit.
244 not. 1 (in Ulp.) l.: σωφρονισθῇ.
245 v. 10 Ulp. l.: κρύψον.
261 v. 4 Dem. l.: ἐστε.
265 v. 1 Dem. l.: ἧττον.

COMMENTARII.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ ΠΕΡΙ [1] ΤΟΥ ΚΟΝΔΥΛΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ. [2]

Ἑορτὴν ἦγον [3] οἱ Ἀθηναῖοι Διονύσῳ, ἣν [4] ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ θεοῦ Διονύσια· ἐν δὲ ταύτῃ τραγικοὶ καὶ κωμικοὶ καὶ αὐλητῶν χοροὶ διηγωνίζοντο. καθίστασαν δὲ τοὺς χοροὺς αἱ φυλαὶ δέκα τυγχάνουσαι· [5] "χορηγὸς δὲ ἦν ἑκάστης 509 R. φυλῆς ὁ τὰ ἀναλώματα παρέχων τὰ περὶ "τὸν χορόν. ὁ τοίνυν Δημοσθένης τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, τῆς Πανδιονίδος, [6] ἐθελοντὴς ὑπέστη χορηγός. [7] ἐχθρῷ δὲ κεχρημένος [8] τῷ Μειδίᾳ, τῶν πλουσίων ἑνί, φησὶ μὲν [9] καὶ ἄλλα παρὰ [10] τὴν χορηγίαν αὑτοῦ [11] πεπονθέναι κακῶς, τὸ δὲ τελευταῖον ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας κονδύλους ἔλαβεν [12] ἐναντίον πάντων

---

1) Tayl. ὑπὲρ in vulgatis dicit esse, nescio quibus. 2) Ita Be., Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Μειδίου λόγου ὑπὲρ (περὶ Par. 1. 2. Reisk. Bu.) τοῦ κονδύλου vulg. 3) ἐπετέλουν mg. Lut. 4) ἐν ᾗ F. Bav. 5) τυγχάνουσι Herv. 6) Πανδιόνιδος Par. 1. 7) χορηγεῖν Bav. 8) κεκτημένος t. 9) μὲν] μὲν γὰρ Bav. F. 10) παρὰ Bu. Be., ἐπὶ Barocc. Vind. Ald. Felic. Herv. Reisk., ὑπὸ Bav. F Ytv, Lind. Ven. Bodl. Par. 1., περὶ vel κατὰ Wolf., παρὰ et ὑπὸ mg. Lut., περὶ Tayl. 11) Ita Lut. Reisk. Bu. Be., αὐτοῦ Bav. Ald. Felic. Paul. Herv. ὑπ' αὐτοῦ Wolf. de coni. et Sp. 12) λαβεῖν Wolf. mg. Lut. Tayl., διέλαβεν Ven.

τῶν θεατῶν. ἐπὶ τούτῳ [1]) κατηγόρησεν ἐν τῷ δήμῳ τοῦ Μειδίου ὡς ἠσεβηκότος εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ [2]) τὸν Διόνυσον· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ τοιαύτη κατηγορία προβολή. ὁ μὲν οὖν δῆμος κατέγνωκε τοῦ Μειδίου τὴν ἀσέβειαν, ἀγωνίζονται δὲ νῦν ἐν δικαστηρίῳ περὶ τῆς τοῦ δήμου καταχειροτονίας· ἔδει γὰρ καταγνόντος τοῦ [3]) δήμου δικαστήριον κρῖναι δεύτερον. ἔστιν οὖν ὁ ἀγὼν περὶ ὑποτιμήσεως· οὐ γὰρ περὶ τοῦ μηδὲν ἀδικεῖν ὁ Μειδίας ἀγωνίζεται ἀλλὰ περὶ τοῦ [4]) τιμήματος, πότερον ὕβρεως ἢ ἀσεβείας ὀφείλει δίκην. ὁρικὸς οὖν ὁ λόγος τῇ στάσει, τοῦ μὲν Μειδίου λέγοντος ὕβριν εἶναι τὸ πραχθέν, ἐπειδὴ τετύπτηκεν [5]) ἄνδρα ἐλεύθερον, [6]) τοῦ δὲ Δημοσθένους ἀσέβειαν, ἐπειδὴ χορηγὸς [7]) ὁ τετυπτημένος [8]) καὶ ἐν Διονυσίοις καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ· διὰ γὰρ τούτων καὶ ἠσεβηκέναι τὸν Μειδίαν φησίν· ὡς εἶναι διπλοῦν ὅρον κατὰ σύλληψιν, ὅταν μὴ ἐκβάλλοντες τὸ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων εἰςαγόμενον ὄνομα καὶ ἕτερον αὐτῷ προςτιθῶμεν, [9]) ὥςπερ ἐνταῦθα ὁ Δημοσθένης τοῦ Μειδίου λέγοντος ὑβρικέναι οὐκ ἐκβάλλει μὲν οὐδὲ τὴν ὕβριν, προςτίθησι δὲ αὐτῇ καὶ τὴν ἀσέβειαν.

ΑΛΛΩΣ. [10]) 51

Διάφοροι παρὰ Ἀθηναίοις ἤγοντο ἑορταί, ἐν αἷς ἦν τὰ Παναθήναια, ἅπερ ἦν διπλᾶ, [11]) μικρά τε καὶ μεγάλα· καὶ τὰ μὲν [12]) κατὰ πενταετηρίδα ἐτελεῖτο, [13]) τὰ δὲ μικρὰ κατὰ τριετηρίδα. [14]) ἐν μὲν οὖν τοῖς μεγάλοις γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο, καὶ προὐβάλλετο ἀφ᾽ ἑκάστης φυλῆς εἷς γυμνασίαρχος, λαμβάνων χρήματα εἰς τὸ γυμνάζειν τοὺς ἐπιτελέσοντας [15]) τὴν ἑορτήν, καὶ δώσων τὰς [16]) τούτων δα-

---

1) τοῦτο FYv. 2) καὶ] καὶ εἰς Bav. Lut. Reisk. Bu. 3) τοῦ om. Bav. 4) τοῦ om. FYtv. 5) Ita Bav. FYtv, Be., probat Schaef., τετύπηκεν Par. 1. 5, ἔτυψεν vulg. 6) ἐλεύτερον Herv. 7) Ita Bav. Be., χορηγὸς ἦν ὁ vulg. 8) Ita Bav. Ytv, Be., τετυπημένος F, Par. 1. 5., τυφθεὶς vulg. 9) προςτίθεμεν Bav. 10) Ita Reisk. Be., ἄλλως ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Μειδίου λόγου Δημοσθένους περὶ τοῦ κονδύλου Lut., ἄλλη vel ἑτέρα ὑπόθεσις reliq. 11) διπλᾶ om. Herv. Wolf. 12) τὰ μὲν] tv Herv. Be., τὰ μὲν μεγάλα vulg. 13) ἐπετελοῦντο mg. Lut., ἐπετελεῖτο Bu. 14) τριετίδα t. 15) γρ. μέλλοντας ἐπιτελέσαι mg. Lut. 16) δώσων τὰς] Ita W. de coni. et Be., διδόναι τὰς Vind. mg. Lut. Bu., δώσοντας vulg.

πίνας τοῖς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. ἤγετο δὲ παρ᾽ αὐτῶν [1]) καὶ τὰ Διονύσια, καὶ ταῦτα διπλᾶ, μικρά τε καὶ μεγάλα, καὶ [2]) τὰ μὲν μικρὰ ἤγετο κατ᾽ ἔτος, τὰ δὲ μεγάλα διὰ τριετηρίδος ἐν τοῖς ληνοῖς, ἐν οἷς προὐβάλλετο χορηγὸς ἀφ᾽ ἑκάστης φυλῆς πρὸς τὸ τρέφειν χοροὺς παίδων τε καὶ ἀνδρῶν, ἐλάμβανε δὲ χρήματα εἰς τοῦτο. [3]) ἐπιστάσης δὲ τῆς ἑορτῆς ἠγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους οἱ χορηγοὶ καὶ ἤριζον, ὕμνους εἰς τὸν Διόνυσον ᾄδοντες, καὶ τῷ νικῶντι τρίπους τὸ ἆθλον ἦν, ἐπειδὴ τὸν αὐτὸν Ἥλιον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Διόνυσον ᾤοντο. παυομένης δὲ τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ προὐβάλλοντο οἱ χορηγοὶ τῆς μελλούσης ἑορτῆς. ἐν τοίνυν τῷ παρόντι καιρῷ προεβλήθησαν οἱ χορηγοὶ ἑκά-
461 Bk. στης φυλῆς, ἐσπάνιζε δὲ [4]) ἡ Πανδιονὶς ἡ τοῦ Δημοσθένους φυλὴ χορηγοῦ", καὶ ἠμέλησε τὸ πρῶτον ἔτος, τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον. ἔθος δὲ ἦν πρὸ μηνὸς τῆς ἑορτῆς τὸν ἄρχοντα συνάγειν τοὺς χορηγοὺς ἑκάστης φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν [5]) περὶ τῶν αὐλητῶν. καὶ ἐλθόντων τῶν χορηγῶν ἑκάστης φυλῆς πλὴν τοῦ τῆς Πανδιονίδος [6]) ἰδὼν [7]) ὁ Δημοσθένης τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἀτιμαζομένην παρὰ [8]) πάν-
των τῷ μὴ κεκτῆσθαι "χορηγόν, αὐτεπάγγελτον καὶ [9]) 511 R.
αὐτοχειροτόνητον ἑαυτὸν χορηγὸν τῇ φυλῇ καθίστησι, [10]) κἀντεῦθεν [11]) ἐπῃνεῖτο παρὰ πάντων. καὶ δὴ [12]) λαχόντος [13]) αὐτοῦ περὶ τῶν αὐλητῶν συνέπραξεν αὐτοῦ [14]) ἡ τύχη τῇ προθυμίᾳ, καὶ ἔλαχεν [15]) αὐτῷ ὁ κάλλιστος τῶν αὐλητῶν ὁ Τηλεφάνης. θέλων οὖν ὁ Δημοσθένης κοσμῆσαι τὸν αὐτοῦ [16]) χορὸν πλέον τῶν ἄλλων, ἐποίησεν αὐ-

---

1) αὐτῆς mg. Lut. 2) Ita Lut. Reisk. Bu. Be., καὶ τὰ — μεγάλα om. Herv., διπλᾶ, μικρά τε κατ᾽ ἔτος ἐν ἄστει καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδος ἐν τοῖς ληνοῖς W. de coni. 3) Ita Be., εἰς τοῦτο χρήματα vulg., εἰς τροφὴν τὴν τοῦ χοροῦ χρήμ. mg. Lut. 4) δὲ W. in Bas., δὴ videtur in Frank. esse. 5) λαχεῖν] κληροῦσθαι Bu. de coni. 6) Post Πανδ. addit Par. 1.: ηὐτελίζετο ἀπὸ (voluit ὑπὸ) πάντων. 7) ἰδὼν] καὶ ἰδὼν Vind. 8) παρὰ — χορηγόν] ἐθελοντὴς ὁ ῥήτωρ Vind. 9) καὶ] ἤτοι Vind. 10) τῇ φυλῇ καθ.] ὑπὲρ τῆς φυλῆς προεβάλλετο Paris. 1. ὑ τ. φ. προεβάλετο Vind. 11) κἀντεῦθεν — πάντων] καὶ — πάντων διὰ τοῦτο Vind. 12) δὴ om. Herv. Wolf. 13) λαχόντος] κληρουμένου mg. Lut. Bu. 14) Ita Wolf. mg. Lut. Tayl., probat Schaef., αὐτῷ vulg. 15) γρ. ἔλαχεν αἱρεῖσθαι αὐτῷ τὸν κάλλιστον τῶν αὐλητῶν .τὸν Τηλεφάνη mg. Lut. 16) αὑτοῦ Lut.

τὸν [1]) φορέσαι χρυσοῦς στεφάνους. Μειδίας δέ, τῶν πολιτευομένων τις, ὢν σφόδρα πλούσιος καὶ πολλὰ δυνάμενος, ἐχθρὸς τῷ Δημοσθένει γεγονὼς διὰ τὰς αἰτίας, ἃς ἐρεῖ μετὰ μικρὸν ἐν τῷ λόγῳ, πολλάκις καὶ ἄλλα παρηνώχλει [2]) καὶ ἐπηρέαζε, καὶ δὴ καὶ ὡς [3]) ὁ Δημοσθένης λέγει, ὅτι ὀμνυόντων [4]) τῶν κριτῶν τῷ καλῶς ᾄσαντι δοῦναι τὴν νίκην νύττων αὐτοὺς ὁ Μειδίας ἔλεγε „πλὴν Δημοσθένους“, ὅθεν ὁ Δημοσθένης ἐβόα ἐλέγχων αὐτόν. [5]) καὶ τελευτῶν εἰς τοιαύτην ἦλθε μανίαν ὁ Μειδίας, ὥςτε ἐν τῷ θεάτρῳ κόνδυλον αὐτῷ παρασχεῖν καὶ τὴν ἱερὰν περιῤῥῆξαι ἐσθῆτα· [6]) καὶ ἰδὼν ὁ δῆμος ἐπεσύριττεν, ὃ [7]) παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐπὶ κακοῦ ἐλαμβάνετο. ἀπελθὼν δὲ ὁ Δημοσθένης ἐσκέψατο τὸν παρόντα λόγον, κατηγορῶν αὐτοῦ δημοσίων ἀδικημάτων, ἐν ᾧ καὶ διαβάλλει τὸν Μειδίαν ὡς κλέψαντα [8]) τῶν [9]) χρυσῶν στεφάνων ὁντινοῦν [10]) παρὰ τοῦ χρυσοχόου. ἄγει τοίνυν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κρίσιν ὁ ῥήτωρ, καταφορᾷ [11]) πλείστῃ καὶ τόπῳ [12]) σφοδρῷ προςχρησάμενος· ἡ γὰρ τοῦ Μειδίου ποιότης καὶ ἡ τῶν πραγμάτων προπέτεια [13]) τῇ καταδρομῇ συμμαχεῖ. ἡ δὲ στάσις ὁρική, ζητούντων ἡμῶν ἴδιον ὄνομα τῷ ἐγκλήματι· ὁ μὲν γὰρ Μειδίας ἰδιωτικόν, ὁ δὲ ῥήτωρ δημόσιον εἶναι κατασκευάζει. ὅρος γάρ ἐστιν, οὗ τὸ μὲν πέπρακται, τὸ δὲ λείπει πρὸς τὸ τέλεον [14]) τοῦ ὀνόματος 51 F τοῦ ἐπιτεθησομένου [15]) τῷ πράγματι, ὡς ἐπὶ τοῦ τὸ κενοτάφιον ὀρύξαντος καὶ κρινομένου τυμβωρυχίας. ἐνταῦθα γὰρ πέπρακται μὲν τὸ ὀρύξαι, λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρύξαι· [16]) λέγει γὰρ ὁ φεύγων „ὤρυξα [17]) μέν, οὐ τάφον δέ· [18]) οὐ

---

1) αὐτοὺς mg. Lut. Bu. 2) παρηνόχλει Herv. Wolf. 3) ὡς om. Herv. Wolf. Tayl. 4) ὀμνιόντων Herv. 5) ὅθεν — αὐτόν] Excidisse videntur verba „ὀμνύουσι παρεστηκὼς τοῖς κριταῖς“. 6) Debebat mutato ordine dicere: ὥςτε τὴν ἱερὰν περιῤῥῆξαι (vel potius καταῤῥῆξαι cf. §. 63, 2.) ἐσθῆτα καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κτλ. cf. §. 16. 7) ὃ] ὅςτις συρισμὸς Par. 1. 8) Debebat dicere ὡς κατακόψαντα vel διαφθείραντα. 9) τῶν] ἀπὸ τῶν Lut. Reisk. Bu. 10) ὁντινοῦν om. Par. 1. Bu. 11) ὁρμῇ Par. 1. pro καταφ. 12) τόπῳ] τόνῳ coni. Bernhardy, Seager. τύπῳ coni. Schaef. 13) προπέτεια καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ποιότης coni. Be., recepit Dind. 14) αὐτοτέλεαν mg. Lut. 15) ἐπιτεθειμένου mg. Lut. 16) ὀρύξαι] ὀρύξαι οὐ κενοτάφιον Lut. Reisk., nostra scriptura est in Herv. Wolf. Bu. Be. 17) ὄρυξα Herv. 18) οὐ τάφον ὤρυξα mg. Lut.

*γὰρ εὗρον νεκρόν,“ ὁ δὲ διώκων ἀντιφέρει ὅτι „τὸ διο-
ρύξαι* 1) *κενοτάφιον τυμβωρυχίαν καλῶ·* 2) *οὐ γὰρ αὐ-
τὸς* 3) *ᾔδεις, ὅτι κενοτάφιόν ἐστιν, ἀλλ᾽ ὡς τάφον ὀρύτ-
των, ἐπεὶ κενοτάφιον εὕρηται, ἀξιοῖς μὴ δοῦναι δίκην.“
οὕτω κἀνταῦθα πέπρακται μὲν τὸ τύψαι τὸν Δημοσθένην,
λείπει δὲ τὸ καλέσαι τὸν αὐτοχειροτόνητον χορηγόν· ὁ γὰρ
Δημοσθένης λέγει ὅτι „χορηγὸν ἔτυψας,“ ὁ δὲ Μειδίας
ὅτι „χορηγὸν* 4) *οὐκ ἔτυψα (αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα),
ἀλλ᾽ ἰδιώτην·* 5) *τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι δημόσιον ἀδίκημα.“ δι-
πλοῦς δὲ ὁ* 6) *ὅρος εἴδους τοῦ κατὰ σύλληψιν· κατὰ σύλ-
ληψιν δὲ ἔστιν, ὅταν ὁ διώκων* 7) *τὴν αὐτοῖ* 8) *δικαιο-*
462 *λογίαν καὶ τὴν τοῦ φεύγοντος“ εἰς ἓν συνάγῃ·* 9) *ἔνθα*
Bk. *γὰρ οὐ τὸ μὲν ἐκβάλλει τις τὸ δὲ δέχεται ἀλλ᾽ ἄμφω* 10)
συγκροτεῖ καὶ συλλαμβάνει, τοῦθ᾽ 11) *ὑπάγομεν τῷ εἴδει.
φαίνεται οὖν ὁ ῥήτωρ* 12) *ἐν πολλοῖς τοῦτο ποιῶν μέρεσι,
καὶ φάσκων ἅμα αὐτῷ* 13) *καὶ τὴν πόλιν ὑβρίζεσθαι.* 14)
κεφάλαια δὲ τὰ τῇ τάξει 15) *προςήκοντά ἐστι τῷ λόγῳ.* 16)
τὰ 17) *δὲ προοίμια καταφορικά, ὑπερβολὴν* 18) *ἔχοντα πολ-
λὴν καὶ τῶν περιστατικῶν αὔξησιν· τὸ γὰρ πρὸς* 19) *ἅπαν-
τας καὶ οὐ πρὸς ἐμὲ μόνον καὶ τὸ ἀεὶ τὴν μελέτην τῆς ἀτο-
πίας καὶ οὐ πρὸς ἅπαξ ἐκ τύχης ἡμαρτηκότα* 20) *δείκνυσι.*

Κεφάλαια δὲ τοῦ λόγου“ ταῦτα· 21) *ὅρος, ἀνθορι-* 513
σμός, γνώμη νομοθέτου, συλλογισμός, πηλικότης, πρός R.

---

1) *διορύξαι*] *δ᾽ ὀρύξαι* coni. Schaef. 2) *λέγω* mg. Lut. 3) *αὐτὸ* coni. Bu. 4) *χορηγὸν*] *χορηγὸν ἁπλῶς* Vind. Lut. Reisk. 5) *ἀλλὰ δημοσθένην ἰδιώτην ὄντα. τὸ δὲ τύψαι ἰδιώτην οὐκ ἔστι δημ.* Vind. mg. Lut. Ceterum nihil horum in ipsa oratione reperitur. 6) *ὁ* om. Herv. Wolf., extat in vulg. post Lut. 7) *κατήγορος* mg. Lut. 8) *αὐτοῦ* vulg. ante Bu. 9) *συναγάγῃ* Par. 1. 2. tvi 10) *ἀμφότερα* mg. Lut. Bu. 11) *τούτῳ* W. de coni. 12) *δημοσθένης* mg. Lut. 13) *τῷ δημοσθένει* mg. Lut., *αὐτῷ* Herv. Wolf. 14) *ὑβρίσθαι* Bu. 15) *τάξει*] *στάσει* mg. Lut. Vind. 16) *ἐστι τῷ λόγῳ* om. Par. 1. Vind., *κεφάλαια δὲ τὰ τῇ στάσει προςήκοντα τάδε· τὰ δὲ προοίμια* etc. coni. Markland. Malim *κεφάλαια δὲ τὰ τῇ στάσει προςήκοντα τάδε. προοίμια καταφ.* 17) *προοίμιον καταφορικὰ* mg. Lut. 18) *περιβολὴν* tv. Indices Ald. Paul. Felic. Herv. 19) Ita Iurinus, Bu. Be., *τὰ γὰρ οὐ πρὸς* vulg. 20) *ἡμαρτηκότα (αὐτὸν) δείκνυσι* Bu. Fortasse scripsit: *καὶ τὸ ἀεὶ καὶ οὐ πρὸς ἅπαξ τὴν μελέτην τῆς ἀτοπίας καὶ μὴ ἐκ τύχης ἡμ. δείκν.* 21) *ταῦτα*] *αὐτὰ ταῦτα* Lut. Reisk.

τι, μία [1]) τῶν ἀντιθετικῶν, μεθ' ἣν [2]) τὸ μεταληπτικὸν καὶ ἀντιληπτικόν. ἐνταῦθα διὰ τεσσάρων ὅρων ὁ ῥήτωρ [3]) ἐμπλέκει τὴν κατηγορίαν, δεικνύων ὅτι δημοσίᾳ [4]) Μειδίας ἠδίκησεν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος ὅρος οὗτος, ὅτι οἱ ἐν ἑορτῇ ἀδικοῦντες δημόσιον ἀδίκημα ποιοῦσι. δεύτερος ὅρος, καὶ μάλιστα εἰ χορηγοὶ ἀδικοῦνται. [5]) τρίτος ὅρος, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν ἀδίκημα. παραλογίζεται δὲ ἐνταῦθα [6]) ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τῆς ὕβρεως· λέγεται γὰρ ὕβρις ἡ δι' αἰσχρουργίας [7]) καὶ ἡ διὰ λόγων καὶ ἡ διὰ πληγῶν· δημόσιον δὲ ἀδίκημα ἡγοῦντο τὴν αἰσχρουργίαν· τῇ οὖν ὁμωνυμίᾳ παρελογίσατο. τέταρτος ὅρος, ὅτι ὁ πάντας ἀεὶ ὑβρίζων δημοσίᾳ [8]) ἀδικεῖ· εἰ γὰρ τὸ δημόσιον ἐκ πάντων συνίσταται, ἄρα δημόσιον τἀδίκημα. τίθησι δὲ σπερματικῶς ἐν τῷ προοιμίῳ τοὺς τέτταρας ὅρους· ἐκ τούτων εἰσὶν ἐν τοῖς ἀγῶσι τρεῖς, τὸν δὲ τέταρτον [9]) τίθησιν ἐν τῇ παρεκβάσει, δικαίως· [10]) λέγων γάρ, ὅτι ὁ [11]) πάντας ὑβρίζων δημοσίᾳ ἀδικεῖ, παρεξέρχεται, [12]) λέγων τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον. ἔχει δὲ ὁ [13]) λόγος οὗτος [14]) δύο προοίμια, τὸ πρῶτον [15]) ἐκ διαβολῆς εἰλημμένον τοῦ ἐναντίου καὶ ἐκ συστάσεως τοῦ οἰκείου [16]) προςώπου καὶ ἐκ προςοχῆς. ἔστι δὲ ἡ πρότασις διμερής, καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀκατάσκευον, τὸ δὲ δεύτερον καὶ αὐτὸ διμερές. καὶ κατασκευάζει τούτων ἑκάτερα. εἶτα ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ προσοχή.

Ὅρος κατὰ σύλληψιν. λέγεται δὲ οὕτως, [17]) ὅταν τοῦ 5
φεύγοντος ἀντονομάζοντος ὁ διώκων καὶ τούτῳ κἀκεῖ- 1

---

1) *μία*] *καὶ μία* Lut. Reisk. Bu. 2) *ἣν*] *ἣν ἐμπίπτει* Lut. Reisk. Bu. 3) *ῥήτορ* Herv., *δημοσθένης* mg. Lut. 4) *δημοσία Μ. ἠδίκισεν. ἔστη* Herv. 5) *εἰ χ. ἀ.*] Ita de coni. scripsi, *οἱ χ. ἀ.* vulg., *ἐὰν οἱ χ. ἀ.* Wolf. Tayl., *ἐὰν οἱ χορηγοὶ ἀδικῶνται* coni. Markl., *οἱ χορηγὸν ἀδικοῦντες* mg. Lut. Bu. Be. 6) *ἐνταῦθ'* Reisk. Be. 7) *αἰσχρολογίας* tv. Vind. Indices Ald. Herv. Wolf., *αἰσχρολογίας γινομένη· λέγεται ὕβρις καὶ ἡ διὰ λόγων· λέγεται πάλιν ὕβρις καὶ ἡ διὰ πληγῶν* mg. Lut. 8) *δημοσία* Herv. 9) *τέταρτον*] *τέταρτον ὅρον* Lut. Reisk. Bu. 10) *δικαίως*] *καὶ δικ.* Lut. Reisk. Bu. 11) *ὁ* addiderunt Bu. Be. 12) Ita Par. 1. 2. Bu. Be., *προεξέρχεται* vulg. 13) *ὁ*] *ὁ παρὼν* Lut. Reisk. Bu. 14) *οὗτος* om. Par. 1. Bu. 15) *καὶ εἴληπται τὸ πρῶτον προοίμιον ἐκ διαβ. τ. ἐ.* mg. Lut. 16) *οἰκίου* Herv. 17) *οὗτος* coni. Markl.

νῳ [1]) ὑπεύθυνον αὐτὸν εἶναι λέγῃ τῷ ὀνόματι, ὥςτε διπλοῦς [2]) ἐστιν, ἐπεὶ δύο περιέχει [3]) ἐγκλήματα. παράδειγμα ὁ στρατηγὸς ὁ βιασάμενος τὴν παρατεθεῖσαν [4]) κόρην ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ, καὶ δημοσίων ἀδικημάτων κρινόμενος, καὶ ἀποκρινόμενος μὴ δημοσίᾳ ἠδικηκέναι ἀλλὰ βιάσασθαι, ὁ δὲ πρεσβευτὴς ἀμφοτέροις αὐτὸν φάσκων ὑπεύθυνον εἶναι. τὸ προοίμιον ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ὁ δὲ λόγος δι' ἑνὸς εἴδους προάγεται, ἤτοι [5]) δικανικοῦ· τούτου γὰρ καὶ τὸ τέλος τὸ δίκαιον καὶ ἡ κατασκευὴ διὰ τοῦ δικαίου.

---

463 Bk. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν [6]) ὦ ἄνδρες δικασταὶ [7]) καὶ τὴν ὕβριν, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδένα οὐθ' [8]) ὑμῶν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Τὴν μὲν ἀσέλγειαν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ τὴν ὕβριν, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας οὐδένα οὐθ' ὑμῶν οὔτε ἄλλων τῶν πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι.] Τὸ [1]) προοίμιον ἐξ ὑπολήψεως ἐκ [2]) τοῦ κατηγόρου κατ' [3]) αὐτοῦ τοῦ τὸ [4]) ἔγκλημα ἔχοντος. Ἔνθα φησὶν Ἑρμογένης, ὅτι περὶ αὐτῶν [5]) ὑπολήψεις ἢ χρησταὶ συνίστανται ἢ πονηραί. Κατηγοροῦντες οὖν [6]) τὰς φύσει προςούσας φαύλας βεβαιώσομεν, [7]) τὰς δὲ χρηστὰς διαλύσομεν. Ἐνταῦθα [8]) οὖν ὁ ῥή-

1) Τὸ προοίμιον — Σέλγης] Haec in Herv. bis leguntur, semel post absolutam hypothesin, semel in scholiorum initio. — Τὸ προοίμιον — μέμνηται extant etiam in Bav. 2) ἐκ om. Lut. 3) κατ'] καὶ mg. Lut. 4) τοῦ τὸ] Ita Bav. Herv. priore loco, τοῦτο Lut., τοῦ om. vulg. 5) αὐτῶν] Malim ἀνδρῶν. 6) οὖν] οὖν μὲν Bav. 7) βεβαιώσομεν — διαλύσομεν Bav. (ω supra ώ et ύ) 8) ἐνταῦτά Herv. priore loco.

---

1) κἀκείνῳ Herv. Wolf. 2) Ita Bu. Be., διπλῶς vulg. 3) παρέχῃ Herv. Wolf. 4) παρακαταθεῖσαν mg. Lut., παρακατατεθεῖσαν Bu. 5) ἤτοι] τοῦ coni. Bu., malim ἤγουν τοῦ. 6) Τὴν μὲν — οἶμαι Rufus de figur. p. 76., — χρῆται Bekk. Anecd. 1. 451. 13. 7) ὦ δικασταὶ K, ὦ ἀθηναῖοι r. Ruf., ἀεὶ Anecd. 8) οὐθ' om. Ruf.

οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἶμαι.[1] ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς[2] προείλετο πρᾶξαι, τοῦτο καὶ

τωρ τὰς φαύλας βεβαιοῖ, τῶν δὲ χρηστῶν οὐ μέμνηται· ὡς ὁμολογούμενον δὲ παρὰ πάντων θείς, ἀφῆκε τὴν κατασκευὴν ἀναγκαίως. οὐ γὰρ ἀμφίβολον.[1] παθητικὸν δὲ τὸ προοίμιον ἀλγοῦντος ἐπὶ τῇ τοῦ Μειδίου ὕβρει. Ζητήσειε δ' ἄν τις, ὅπως δημοσίᾳ κρίνων αὐτὸν ὕβρεως ἐμνημόνευσε. Καὶ ῥητέον, ὅτι βούλεται πᾶσαν ὕβριν δημοσίαν ἐπιδεῖξαι καὶ μάλιστα τὴν Μειδίου. εἰ γὰρ καθ' ἕνα πάντας ὑβρίζει, ἐκ δὲ τῶν καθ' ἕνα πόλις, δηλονότι δημοσίᾳ ἀδικεῖ. καταφορικῇ δὲ κέχρηται τῇ προτάσει διὰ τὴν ποιότητα τοῦ Μειδίου. πλούσιος γὰρ καὶ μεγαλόφρων· οἱ δὲ τοιοῦτοι μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν, καὶ ὡς τυραννικοὶ διαβέβληνται. διὸ δὴ καὶ εἶπεν, ὅτι πάντας ὑβρίζει, τὸ τῶν τυράννων ἴδιον αὐτοῦ κατηγορῶν. εἰςφέροντες δέ τινες ἡμῖν καινὸν ὄνομα λέγουσιν, ὅτι τὴν ἀσέλγειαν ἐνταῦθα ἔλαβεν ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας. φαμὲν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἀσελγὴς λέγεται ὁ μὴ μετέχων μήτε δικαιοσύνης μήτε ἀρετῆς. Σέλγη γάρ ἐστι μία πόλις τῆς Παμφυλίας, ἐν ᾗ πάντες δίκαιοι ἦσαν καὶ ἀρετῆς ἀνάμεστοι. ἀσελγὴς οὖν ὁ μὴ μετέχων τῆς Σέλγης.

Ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος.] Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. ἐπειδὴ δὲ διαβάλλων εἰς δεινότητα αὐτὸν ὁ Μειδίας ἔλεγεν,[2] οὐδὲν πέπονθε δεινόν, ἀλλὰ τῇ τέχνῃ θαῤῥῶν ἐπαίρει τὰ πράγματα καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖ, διὰ τοῦτο ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα ὑποκρίνεται λέγων, ὃ καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἂν ἐποίησεν ὑβρισθείς, τοῦτο κἀγὼ νῦν ἐποίησα, ὁ νομιζόμενος ῥήτωρ.

Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐποίησα.] Ἐκεῖνον[3] μὲν τυραννικόν, ἑαυτὸν δὲ ὡς ἕνα τῶν πολλῶν[4] ἐπιδεικνύμενος.

1) Ita W. de coni. et Lut., *ἀμφίσβολον* vulg., *ἠμφίβαλον* mg. Lut. 2) Post *ἔλεγεν* Lut. addit *ὅτι*. 3) Ita W. et Lut., *ἐκεῖνο* vulg. 4) Ita Par. 1., *πολλῶν ἄξιον ἐπιδ.* vulg., *πολ. ὄντα ἐπιδ.* W. de coni.

---

1) Ita Be ex FΣK et compluribus, *οἴομαι* vulg. 2) Ita W. addicentibus libris fere omnibus, *ὅπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος καὶ ὑβρισθεὶς* vulg. ante W., Schaeferus, *καὶ* ante *ὑμῶν*, quod statim sequatur *καὶ αὐτὸς*, abesse mavult. Verum hoc est „etiam“, illud „vel“.

αὐτὸς· ἐποίησα, καὶ προὐβαλόμην [1]) ἀδικεῖν τουτονὶ [2]) περὶ τὴν ἑορτήν, οὐ μόνον πληγὰς ὑπ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς Διονυσίοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια παθὼν πα-
2 ρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια b Bu.

Καὶ προὐβαλόμην [1]) ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν.] Ἀντὶ τοῦ εἰςήγαγον. ἔδειξε δὲ ἐκ τούτου, τίνος κρίνει τὸν Μειδίαν. οὐ γὰρ εἶπεν ἀσεβεῖν ἀλλ' ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. τοῦτο δὲ δημόσιον. [2]) προβολὴ γάρ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. (Ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσίν φησι τῆς πολιτείας προβεβλημένην, [3]) ἀντὶ τοῦ ἄπιστον εἰπεῖν καὶ ἐλαφρῶς ἔχουσαν. B.)

Οὐ μόνον πληγάς.] Ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προτάσεως. διὰ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν „τοῖς Διονυσίοις“ συνάπτει τὸ δημόσιον. καὶ τὸ „βίαια δὲ παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν“ οὕτως ἔχει. συνῆπται γὰρ πάλιν ἀμφότερα καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ δημόσιον. δόξειε δ' ἂν ὡς ἔλαττον προτιθέναι τὸ [4]) τῶν πληγῶν. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διὰ τῆς τοιαύτης συνθέσεως ἀντίπιπτον [5]) ὑποτέμνεται καὶ προλύει τὸ συγγνωμονικόν, ὅτι δι' ὀργὴν ἔπληξα. εἰ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια πρὸ τῆς ἑορτῆς πεποίηκε, πρόδηλον, ὅτι οὐ δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐκ προνοίας.

Ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια ποιῶν.] Ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. σχεδὸν δὲ ὥςπερ ἀσύστατον καὶ μονομερῆ τὸν λόγον ἀπεργάζεται. εἰ γὰρ φθάνει προκατεγνωσμένος [6]) ὑπὸ παντὸς

1) *προὐβαλόμην* W., *προὐλαβόμην* vulg. 2) Ita W. et. Lut., *δὲ* om. vulg., *τοῦτο δὲ δημόσιον ἀδίκημα* coni. W. 3) Non in oratione pro Ctesiph. sed de f. l. 349, 15. haec extant. Hausta est vero haec Bavarici glossa ex Harpocr., unde facili opera possit emendari. 4) *τὸ* add. W. de coni. 5) cf. ad §. 9, 6. 6) *προκατεγνωμένος* Herv.

---

1) *προὐβαλλόμην* r. *προὐβαλόμην — ἑορτήν* Harpocr. Phot. Suid. (in hoc est *προὐβαλλόμ.*) s. v. *προβαλλόμενος*. 2) *τοῦτον* ΠΣ Phot., *τοῦτον ἀδικεῖν* Suid.

ποιῶν. ὁ δῆμος ἅπας οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη καὶ σφόδρα ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι [1]) συνῄδει, ὥςτε πάντα ποιοῦντος τούτου καί τινων ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ οὐκ ἐπείσθη, οὐδ' ἀπέβλεψεν [2]) εἰς τὰς οὐσίας τὰς τούτων

τοῦ δήμου, πρόδηλον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀπολογίαν. δεῖ δὲ τὸν κατήγορον, κἂν μὴ οὕτως ἔχῃ τὰ πράγματα, πειρᾶσθαι μονομερῆ τὸν λόγον ποιεῖν, ἵνα οἱ δικασταὶ ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις καταψηφίσωνται.

Ὁ δῆμος ἅπας.] Κἀνταῦθα πάλιν ἀντίθεσιν προλέλυκεν. φησὶ γὰρ ὁ Μειδίας, [1]) ὅτι χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες κατεχειροτόνησαν. ὁ δὲ προλαβὼν φησιν, ὅτι ὁ δῆμος ἅπας, καὶ δείκνυσιν οὐ μόνον τὸν δῆμον ἀλλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ κατεγνωκότας. εἰ γὰρ μέρος οἱ δικασταὶ τοῦ δήμου, πρόδηλον, ὅτι κἀκεῖνοι συγκατέγνωσαν.

Καὶ σφόδρα.] Ἵνα δόξῃ κατεγνωκέναι ὁ δῆμος „καὶ σφόδρα" μετ' ἐπιτάσεως εἶπε, καὶ ὅτι οὐ δεινότητι τῇ ἐμῇ παραχθείς, „ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι". [2])

Ὥςτε πάντα ποιοῦντος τούτου] σφόδρα βιαίως οὐ μόνον δικαστὰς καὶ δῆμον ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατεγνωκότα πεποίηκεν. εἰ γὰρ καὶ ἱκέτευεν, πρόδηλον, ὅτι κατέγνωκεν ἑαυτοῦ. τὸ γὰρ ἱκετεύειν τῶν ἑαλωκότων.

Καί τινων ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ.] Προδιαβάλλει τοὺς μάρτυρας τοῦ Μειδίου ὡς καὶ αὐτοὺς [3]) συγκατεγνωκότας. προϊὼν γάρ φησιν, [4]) „Εὐκτήμων ὁ κονιορτὸς καὶ τοιαύτη τίς ἐστι περὶ αὐτὸν μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία." πῶς [5]) δύνανται τἀληθῆ μαρτυρεῖν οἱ μετ' αὐτοῦ συνικετεύοντες;

Οὐκ ἐπείσθη.] Ἐπαινεῖ τὸν δῆμον ὡς πάντων καταφρονήσαντα ἕνεκα τῶν δικαίων· ὑφορᾶται δὲ τοὺς δικαστὰς μὴ [6]) χρήμασι πεισθέντες καταχαρίσωνται τὸν

1) cf. §. 193. 2) προςέθηκεν addit Lut. post μοι. fortasse εἶπε repetendum ex superioribus. 3) Ita W., ἑαυτοὺς vulg., fortasse: αὐτοὺς αὐτοῦ. 4) cf. §. 139. 5) πῶς οὖν δύν. W. de coni. 6) μὴ add. W. de coni. et Lut., proclivius est, revocare hanc particulam ex sequentibus μὴ λέγων, cuius loco scribendum videtur: λέγων οὖν οὐ φαν.

1) μοι om. Bav. F. 2) ὑπέβλεψεν r.

οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ· πολλοί μοι προσιόντες ὦ ἄνδρες[1]) δικασταὶ καὶ

ἀγῶνα τῷ Μειδίᾳ. μὴ λέγων οὖν φανερῶς, θεραπεύει τὸ λυποῦν. εἰ δὲ ὁ δῆμος οὐ [1]) προςήκατο τὰς ὑποσχέσεις, οὐδ' εἰς τὸν πλοῦτον [2]) ἀπέβλεψεν, οὐδὲ ταῖς φανεραῖς ὑποσχέσεσιν ἡττήθη, πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς [3]) ὀφείλετε κρύφα γεγενημέναις; τίνες δὲ ἦσαν αἱ πρὸς τὸν δῆμον ὑποσχέσεις; ἡμεῖς εἰςοίσομεν, τριηραρχήσομεν. [4]) ὅτι δὲ ψευδεῖς αἱ ὑποσχέσεις, προϊὼν φησιν, [5]) „ἐμὲ οἴεσθαι ὑμῖν εἰςοίσειν, ὑμᾶς δὲ νομεῖσθαι."

Ἀλλὰ μίᾳ γνώμῃ.] Οὐδεὶς διεσφάλη τοῦ πρέποντος, οὐδεὶς ἠγνόησε τὸ εἰκός· τότε πρῶτον ὁ πᾶς δῆμος μιᾶς ἐγένετο γνώμης, ἵν' ἕκαστος καταψηφίσηται τοῦ Μειδίου, ἢ φοβούμενος, ἢ αἰσχυνόμενος μὴ [6]) τἀναντία τοῖς ἄλλοις γνῶναι.

(Κατεχειροτόνησεν. [7])] Ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσατο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσίν, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή· [8]) καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ [9]) καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. B.)

Πολλοί μοι προσιόντες ὦ ἄνδρες δικασταί.] Ἀπίθανον ἂν [10]) ἔδοξε τὸ νόημα, ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ παρώξυνον [11]) εἰς τὴν κατηγορίαν, εἰ μὴ προλαβὼν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ πάντας ἦν δείξας ὑβρισμένους.

1) οὐ add. W. et Lut. 2) πλοῦτον] Ita W. et mg. Lut., δῆμον vulg. 3) ὑμεῖς] ὑμεῖς οὐκ W., non monito lectore. 4) τριηρ.] ἡμεῖς τριηρ. W. non monito lectore, fortasse motus iis, quae §. 153. leguntur. 5) cf. §. 293., unde haec emendarunt W. et Lut. 6) μὴ] erat ἢ, om. W. et Lut. 7) Eadem haec leguntur ap. Suid. et Phot. s. v. κατεχειροτόνησεν. 8) i. e. ἢ τῶν μή. 9) ἐκεῖ καὶ] Malui ἐκείνων, sed non opus est mutatione. 10) Addidi ἄν. 11) Ita W. et mg. Lut., παρωξύνοντος vulg., παρωξύνοντο Lut.

1) ἄνδρες om. r.

τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἠξίουν καὶ παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, δι' ἀμφότερα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [1]), νὴ τοὺς θεοὺς καὶ δεινὰ πεπονθέναι νομίζοντες ἐμέ, καὶ δίκην ἅμα βουλόμενοι λαβεῖν, ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρὸν καὶ οὐδὲ
4 καθεκτὸν ἔτι. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν [2]) παρ' B

Ὡς [1]) ἐμοὶ δοκεῖ.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. τὸ ἀπίθανον δὲ τῆς προτάσεως ὅρκῳ διέλυσε. καὶ ἵνα μὴ τισὶν ἐπίορκος δόξῃ, τὸ στοχαστικὸν προςέθηκεν.

Ὅν [2]) ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο.] Ἀντικρὺς διὰ τούτων αἰνίττεται τὸν τύραννον. εἰ γὰρ ἐν δημοκρατίᾳ ζῶν οὐκ ἔστι καθεκτός, τί ἄλλο ἢ τύραννος ὁ τοιοῦτος; προθεὶς [3]) δὲ τὸ ἰδιωτικὸν τὸ [4]) καθ' ἑαυτὸν ὅτι δεινὰ πέπονθεν, ἐπήγαγε τὸ δημόσιον, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἠβούλεσθε [5]) δίκην λαβεῖν.

Οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων.] Οὐ [6]) δεύτερον τοῦτο προοίμιον, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἀλλὰ συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου. [7]) ἐντεῦθεν [8]) τοίνυν ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, ἐν ᾧ ἐστι καὶ ἡ προσοχή. ἔχει δὲ κατασκευῆς δύναμιν τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ προοιμίου. δύο γάρ εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ προκατασκευαί, μία μέν, ὥςτε μὴ ἰδιωτικὸν νομισθῆναι τὸν ἀγῶνα, ἣν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν νόμων κατεσκεύασεν, ἑτέρα δέ, ὥςτε μὴ πεισθέντας τοὺς δικαστὰς προδοῦναι τὸν ἀγῶνα. τούτων γὰρ ὁπότερον ἂν συμβῇ, οἴχεται τὰ τῆς κατηγορίας τῷ ῥήτορι, καὶ διὰ τοῦτο μακρότερον δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ προοίμιον, ὥςτε τὴν ἐπιθυμίαν τὴν κατὰ τὰ χρήματα τῶν δικαστῶν ἐξελεῖν. (συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου. B.)

Ὅσα μὲν οὖν.] Τουτέστιν ἐπείσθην ὑμῖν. κατη-

1) ὡς μὲν ἐμοὶ Lut. 2) ὃν] ὧν Lut. 3) Erat προςθείς. 4) Ita W. mg. Lut., τῷ vulg. 5) ἠβούλεσθε] Ita W. et Lut., εἰ βούλ. vulg. 6) οὐ om. Herv. 7) Quae hic interposita legebantur εἰςαγωγὴ — εἰςαγόντων cum Bav. relegavi ad §. 3, 3. 8) Ita W., τοίν. ἐντ. vulg.

1) ἀθηναῖοι] δικασταὶ Aug. om. r. 2) ὅσα μὲν] ὅσα μὲν οὖν Lut., οὖν uncis circumscripsit Reisk. tuetur Bu.

ἐμοῦ προςῆκε φυλαχθῆναι, πάντα δικαίως ὑμῖν [1]) τετήρηται, καὶ κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰςάγει, πάρειμι, ὡς ὁρᾶτε, πολλὰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [2]) χρήματ', ἐξόν μοι λαβεῖν ὥςτε μὴ κατηγορεῖν, οὐ λαβών, πολλὰς δὲ δεή-
4 σεις καὶ χάριτας καὶ νὴ Δί' ἀπειλὰς ὑπομείνας. ἃ δ' ἐν b.

γορῶν, [1]) πάντα δείξω τετηρημένα, οὐ προὔδωκα τὴν κατηγορίαν δι' ὑμᾶς, οὐδὲ χρήμασιν ἐπείσθην. μὴ τοίνυν μήδ' ὑμεῖς. καὶ τὸ μὲν ἀκόλουθον τοῦτο ἦν. ὁ δὲ ἀπεσιώπησεν ὑπὲρ τοῦ μὴ προδήλως ἐξελέγχειν τοὺς δικαστάς. φιλονεικοτέρους γὰρ ἂν αὐτοὺς κατέστησεν.

Ἐπειδή τις εἰςάγει.] Μετὰ γὰρ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί, κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπόν, βούλει κατηγορεῖν; ἢ μάρτυρας ἔχεις [2]) εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, [3]) οὕτως ἤδη λοιπὸν εἰςήγετο. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπειδή τις εἰςάγει. ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰςάγοντες. (Εἰςαγωγὴ γάρ ἐστιν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰςαγόντων. B.)

Πολλὰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Πόῤῥωθεν ἀποτρέπει τοῦ λήμματος τοὺς δικαστάς. εἰ γὰρ ἐγὼ πολλὰ λαμβάνων οὐκ ἐδεξάμην, πῶς υμεῖς ὀλίγα; πρόδηλον [4]), ὅτι ἑνὶ μὲν διδοὺς καὶ αὐτῷ τῷ πεπονθότι πολλὰ ἠδύνατο δοῦναι, τοῖς δὲ δικασταῖς πολλοῖς οὖσιν οὐκ ἠδύνατο πολλὰ ὑποσχέσθαι. κἀμοὶ μὲν ἐξὸν ἦν λαβεῖν, ὑμῖν δὲ ὑπισχνεῖται μόνον, κἀγὼ μέν, ὁ πεπονθώς, δι' ὑμᾶς οὐκ ἔλαβον, ὑμεῖς δέ, οἱ μηδέν τι πεπονθότες, κατ' ἐμοῦ λήψεσθε;

Πολλὰς δὲ δεήσεις.] Οὐ πρὸς τὰς δεήσεις ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπειλὰς κυρίως τὸ ὑπομείνας. σώζεται δὲ κατὰ φύσιν ἡ τάξις. πρῶτον γάρ τις ἱκετεύει, εἶτα μὴ τυχών, χρῆται ταῖς ἀπειλαῖς.

Ἃ δ' ἐν ὑμῖν μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα.] Τὸ λοιπὸν ἀπεσιώπησε, μὴ βουλόμενος φανερῶς ἐγκαλέσαι τοῖς δικασταῖς, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἑξῆς ἀκαταλλήλως

1) κατηγ.] καὶ κατ. Lut. 2) Ita W. et Lut. ἔχει vulg. 3) συνέφηκεν Herv. 4) πρόδηλον γὰρ ὅτι Lut.

---

1) ἡμῖν mg. Lut., Weimar. Paul., ἐμοὶ r. 2) ἀθηναῖοι om. r.

ὑμῖν μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα, ὅσῳ [1]) πλείοσιν οὗτος ἠνώχληκε καὶ παρήγγελκεν [2]) (ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἄρτι πρὸ τῶν δικαστηρίων, οἷα ἐποίει), τοσούτῳ [3]) μᾶλλον ἐλπίζω
464 Bk. τὸ δίκαιον [4]) ἕξειν. οὐ γὰρ ἂν [5]) καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός, c.

ἀπήγγειλεν, ἵνα μηδεὶς ἀπαιτήσῃ τὸ ἀκόλουθον. τὴν γὰρ τάξιν ἐνήλλαξε καί φησιν·

Ὅσῳ [1]) πλείοσιν ἠνώχληκεν.] Ἔθος δὲ ἔχει ὁ ῥήτωρ ὀχλήσεις καλεῖν τὰς γινομένας τοῖς δικασταῖς ἀξιώσεις. ἔστιν οὖν ἀπηρτημένος ὁ λόγος. ἠκολούθησε γὰρ οὕτως ἂν ὁ νοῦς. ὅσῳ δὲ πλείοσιν οὗτος ἠνώχλησε, τοσούτῳ προςδοκῶ λήψεται [2]) τὴν ψῆφον. οἱ γὰρ ἀναισχυντοῦντες ἐν ταῖς παρακλήσεσιν [3]) οὐχ ἡδέως αὐτὰς ποιοῦνται τοῖς ὑπομένουσιν. ἐπέτεινε δὲ καὶ ἐμήκυνε τὸ προοίμιον ὁ ῥήτωρ, ἐπισυνάγων τὰ νοήματα, διὰ τὸ θυμικὸν περιγράφειν αὐτὰ [4]) οὐκ ἰσχύσας, ἵνα τῇ ῥύμῃ [5]) τοῦ πάθους ἀκολουθήσας ὁ λόγος ἀπορήσῃ, ποίαν τελευτὴν [6]) ποιήσεται.

Οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην.] Πληρώσας τὴν προκατασκευὴν [7]) ἐν [8]) προοιμίῳ, διπλοῦν ἐπήγαγε [9]) συμπέρασμα, τὸ μὲν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ὅτι πάντας ὑβρίζει Μειδίας, [10]) καὶ οὐ χρὴ συγχωρῆσαι ὥςτε καὶ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς ὑβρίζειν, τὸ δὲ εἰς τὴν προκατασκευήν, τουτέστιν, ὅτι [11]) μὴ ἐναντία ποιήσητε χρήματα λαβόντες οἷς πρότερον ἠξιοῦτε καὶ ἐτελεύτησεν αὐτῷ [12]) τὸ συμπέρασμα εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον. διὰ τοῦτο [13]) φαμὲν συγγένειαν ἔχειν τὰ προοίμια πρὸς τοὺς ἐπιλόγους, διότι

1) ἴσῳ γὰρ πλ. Lut. 2) τοσούτῳ] μᾶλλον προςδοκᾷ λήψεσθαι W., τοσ. μ. προςδοκῶ λήψεσθαι Lut., τοσούτω Ald. Herv. 3) Ita W. et Lut. παρακλίσεσιν Ald. Herv. 4) Erat αὐτάς. 5) Ita W. et Lut., ῥήμῃ vulg. 6) τελετὴν Lut. 7) κατασκευὴν Bav. 8) ἐν] ἐν τῷ Bav. 9) ἐπήγαγε] ἐπήγ. τὸ Bav. 10) Μειδίας] μεθ' ὧν Bav. 11) τουτέστιν ὅτι] ἵνα Bav. 12) αὐτοῦ Bav. 13) τοῦτο γὰρ φαμὲν Lut. Bav.

---

1) Ita Aug. Bav. Ven. Barocc. Par. 1. Reisk. Be., ὅσῳ (ὅσω Hervag.) γὰρ πλ. ΥΩstv. et vulg. ante Reisk., vulgatam tuetur Bu., Spald. coni.: ἃ δ' ἐν ὑμῖν, ταῦτά ἐ. ὑπόλ. ὅσῳ γάρ. 2) Ita Bav. Par. 5. FΠ Sp. Bu., probat Schaef., παρήγγειλεν vulg., περιήγγελκεν Aug. ΣΥΩkr. Be. περιήγγειλεν stv. (Par. 1. 2.) 3) τοσοῦτο Ω. 4) τὸ δίκ. ἐλπ. r. 5) ἂν om. k.

οὐθ᾽ ὡς, περὶ ὧν πρὸς ἐμὲ ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον,[1] τούτων ἀμελήσετε, οὐθ᾽ ὡς ἵνα Μειδίας ἀδεῶς τὸ λοιπὸν[2] ὑβρίζῃ, ψηφιεῖταί τις ὑμῶν ὀμωμοκὼς ἄλλο τι πλὴν ὅ τι ἂν δίκαιον ἡγῆται.[3] εἰ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι[4] πα- 3
ρανόμων ἢ παραπρεσβείας ἤ τινος ἄλλης[5] τοιαύτης[6] αἰτίας ἤμελλον[7] αὐτοῦ κατηγορεῖν, οὐδὲν ἂν ὑμῶν ἠξίουν

συμπληροῦνται κἀκεῖνοι τελικοῖς[1] κεφαλαίοις. Τὸ μὲν πρῶτον προοίμιον τοῦ πραγματικοῦ πλεῖστον μετέχον ἔλαττον εἶχε τὸ παθητικόν· ἐν δὲ τούτῳ πλέον βούλεται κινῆσαι τὸ πάθος, ἵνα πανταχόθεν τὸν δικαστὴν χειρώσηται. εἰς τελικὸν δὲ κεφάλαιον[2] κατέληξε τὸ συμπέρασμα τῆς πρώτης προτάσεως.

Εἰ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες.] Ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον[3] προοίμιον. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρότασις αὐτοῦ διμερής, καὶ τίκτεται ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀπορία, ὅτι πῶς ἐνταῦθα λέγει, εἰ ἦν παραπρεσβείας ὁ ἀγών, οὐκ ἂν ἐδεόμην, καὶ πῶς ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου,[4] παραπρεσβείας ὑπάρχοντος τοῦ ἀγῶνος, δεῖται. καί φαμεν, ὅτι αὐτὸς ἐπιλύεται λέγων, ὅτι δέομαι ὑμῶν μετ᾽ εὐνοίας ἡμῶν[5] ἀκοῦσαι. φοβηθεὶς δέ, μὴ σοφίζεσθαι δόξῃ, κατηγορῶν μέν, ἱκετεύων δὲ ὡς οἱ φεύγοντες, ἐθεράπευσε τὸ λυποῦν ἐκ τῆς τοῦ προοιμίου προτάσεως. εἰ μὲν ἐπ᾽ ἄλλοις ἔκρινον, οὐκ ἂν ἐδεήθην, καὶ εἶπε δημοσίων ἀδικημάτων ὀνόματα, παρανόμων καὶ παραπρεσβείας, ἐξισάζων τὴν ὕβριν τοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. βούλεται οὖν καὶ ὡς κατήγορος κατατρέχειν καὶ ἐλεεῖ-

1) τελικοῖς] τοῖς τελ. Bav. Lut., Wolfio videntur subiicienda verba auctoris ut cohaereat oratio: εἰ μὲν οὖν ὦ ἀ. ἀ. 2) Post κεφαλ. addit Bav. τὸ δίκαιον. 3) δεύτερον add. W. 4) p. 341, 5. 5) Ita Ald. Lut., ἡμῖν Herv., om. W.

---

1) πρότερον om. Σkr. Aug. 2) τὸ λοιπὸν ἀδεῶς kr. 3) Ita Be., ἡγῆται δίκ. vulg. et Ftυ. 4) ὦ ἄ. ἀ. om. Priscian. 2, 215. Krell., Ἀθηναῖοι om. r. 5) ἄλλης τινὸς kr. 6) τοιαύτης om. Σ, post κατηγορεῖν ponunt ΠΥΩs, utroque loco ponit t. 7) Ita Reisk. et Be. cum Aug. et omnibus libris Bekkeri, exceptis Πv. in quibus ut ap. Priscian. extat ἔμελλον; sed Cod. Monac. Prisc. offert ἤμ.

δεῖσθαι, νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ περὶ τῶν τοιούτων προςήκειν ἐξελέγχειν [1]) μόνον, τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι.[2]) ἐπειδὴ δὲ τούς τε κριτὰς διαφθείραντος[3]) τοῦτον [4]) καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς ἀδίκως ἀφαιρεθείσης τὸν
6 τρίποδα, καὶ αὐτὸς πληγὰς εἰληφὼς καὶ ὑβρισμένος, οἷα οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος [5]) πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη, ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας [6]) καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰςέρχομαι, οὐκ ὀκνήσω [7]) καὶ δεῖσθαι. εἰ γὰρ οἷόν τε τοῦτ' εἰπεῖν, ἐγὼ νῦν φεύγω, εἴπερ

σθαι ὡς φεύγων, καὶ ἅμα δεῖξαι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν ὁμολογουμένως ἐστὶ δημόσιος.

Νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους. θέλων δὲ σώζειν τὸ ἀξίωμα, δεικνύει, ὡς οὐδέποτ' ἂν ἐδεήθην κατηγορῶν, εἰ μὴ νῦν ἐν τῷ τῶν φευγόντων σχήματι καθειστήκειν. τὸ γὰρ τυπτηθέντα μὴ λαβεῖν δίκην ἔοικε τῷ ἡττᾶσθαι. Ζητήσειε δ' ἄν τις, πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, καίτοι κατηγορῶν φησι· „δεήσομαι πάντων ὑμῶν." ῥητέον δέ, ὅτι διαφοραὶ δεήσεών εἰσιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ καὶ δέησις σεμνὴ καὶ φρόνημα ἔχουσα, ἐνταῦθα δὲ ταπεινότητα ἔχει ἡ δέησις. φησὶ γάρ· δέομαι δὲ ὑμῶν καὶ ἱκετεύω, καὶ ὥςπερ ἡττημένος τὸν ἀγῶνα πυνθάνεται. 1)

Καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς.] Ἀνθ' ἑαυτοῦ τὴν φυλὴν ὠνόμασεν, ἐπισείων αὐτῷ πολεμίους 2) πολλοὺς 2) καὶ ὁλόκληρον τὴν φυλήν. καλῶς δὲ καὶ τὸ „ἀδίκως." οὐ γὰρ ἁπλῶς εἶπεν „ἀφηρέθη ἡ φυλή," ἀλλ' „ἀδίκως." ὁ πολέμιος 3) ἔχει τὸ δίκαιον. 4)

Εἰ γὰρ οἷόν τε.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους. συνῆψε, φησί, Μειδίας τῇ κακίᾳ τὰ ἄμικτα, κατήγορον ἀποφήνας τὸν φεύγοντα.

1) πυνθάνεται] ποιεῖται W., οὕτω πυνθάνεται Lut. 2) Ita W. et mg. Lut., πολέμους vulg. 3) πολέμιον Lut. 4) τὸ ἆθλον W. proclivius erat τὸ βραβεῖον, sed ne hoc quidem sufficit. Malim παρὰ τὸ δίκ.

---

1) ἐλέγχειν Σkr. Aug. 2) τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι schol. Aeschin. 66, 3. 3) διαφθείροντος υ. 4) τούτου] Ita Bc., τούτου τότε vulg. et Fkrtv. 5) ἄλλος om. k. 6) ἀγανακτήσας — ταύτην om. pr. kr. 7) ὀκνήσων Y et corr. v.

ὑβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν [1]) ἐστί τις συμφορά.
7 δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων [2]) ὦ ἄνδρες [3]) δικασταὶ [4]) καὶ ἱκετεύω, πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ἔπειτ' ἐὰν ἐπιδείξω Μειδίαν τουτονὶ μὴ μόνον εἰς ἐμὲ ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς νόμους [5]) καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὑβρικότα, βοηθῆσαι καὶ ἐμοὶ [6]) καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ [7]) οὕτω πως [8]) ἔχει ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [9]), ὕβρισμαι [10]) μὲν ἐγὼ καὶ προπεπηλάκισταί τὸ σῶμα τοὐμὸν d.

Ἔστι τις συμφορά.] Τῇ παραθέσει τῶν ἄλλων ἐστὶ συμφορά. εἰ οἱ κρινόμενοι, φησίν, ἐν συμφοραῖς ὄντες ἱκετεύουσι, κἀγὼ ὁ ὑβρισμένος, εἰ μὴ λάβοιμι δίκας, ἐν συμφορᾷ ἔσομαι. εἰκότως ἄρα δεήσομαι.

Δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων.] Διῳκήσατο ἱκανῶς τὸ δεῖν ἱκετεύειν. ἐντεῦθεν δὲ τὸ συμπέρασμα τοῦ δευτέρου προοιμίου, ὅπερ προοίμιον εἴληπται αὐτῷ ἐκ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου ἐν διορισμῷ. διορίζει γὰρ ὅτι [1]) ἐν ποίοις ἐγκλήμασι δεῖ δεῖσθαι τὸν κατήγορον, καὶ ἐν ποίοις οὐ δεῖ.

(*Ἔπειτ' ἐὰν ἐπιδείξω.*] Ὅτι τὸ συμπέρασμα τῆς προκατασκευῆς εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον, ἔληξεν. B.)

Ὕβρισμαι μὲν ἐγώ.] Ἐκ τεττάρων ὅρων βιάζεται δημόσιον δεικνύναι το γεγονός. πρῶτον μέν, ὅτι πᾶσα ὕβρις καὶ ἐν ὁποίῳ δήποτε καιρῷ δημόσιόν ἐστι. τοῦτο [2]) δείκνυσιν ἑνὶ μὲν διὰ τοῦ εἰπεῖν, „τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκε παντὶ τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημα ἐποίησε δημόσιον ὅλον.“ δευτέρου [3]) δὲ ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γιγνόμενα,

1) ὅτι om. W. 2) τοῦτο] καὶ τοῦτο Lut. 3) W. δεύτερον.

---

1) Ita Be., τυχεῖν δίκης vulg., τυχεῖν om. pr. Y. 2) ἁπάντων om. F. et Bav. 3) ἄνδρες om. k. 4) δικ.] Ita Be. Aug. Par. 1., ἀθηναῖοι vulg. et FΩstv. 5) καὶ εἰς τοὺς νόμους om. Bav. tv. 6) Reisk. addi vult καὶ τοῖς νόμοις. 7) καὶ γὰρ — τότε Aristid. τεχ. ῥητ. p. 182 Cant. 443 Iebb. 8) οὕτως ἔχει Aristid. 9) δικασταὶ Aug. 10) ὕβρισμαι — τοὐμὸν Ammon. p. 9 Valck.

τότε, ἀγωνιεῖται δὲ καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα νυνί, πότερον ἐξεῖναι δεῖ τὰ [1]) τοιαῦτα ποιεῖν καὶ εἰς τὸν τυχόνθ'
8 ὑμῶν ἀδεῶς ὑβρίζειν ἢ μή. εἴ τις οὖν [2]) ὑμῶν ἄρα καὶ [3]) e.
τὸν ἔμπροσθεν [4]) χρόνον τῶν [5]) ἰδίων τινὸς ἕνεκα [6]) γίγνε-
465 σθαι τὸν ἀγῶνα τόνδε [7]) ὑπελάμβανεν, ἐνθυμηθεὶς νῦν,
Bk. ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει μηδενὶ [8]) μηδὲν ἐξεῖναι τοιοῦτο [9])

κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσιά ἐστι· τρίτον, τὰ εἰς χορηγὸν γιγνόμενα καὶ πολλῷ [1]) πλέον. τέταρτον, ὅτι οὐ δι' ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, ὅσους ὕβρισεν, ἄξιός ἐστιν ὡς ὑβριστὴς καὶ τυραννικὸς δημοσίᾳ κολασθῆναι. πρῶτον οὖν ἀποδείκνυσιν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστι, καί φησιν·

Εἴ τις οὖν ὑμῶν.] Ἐντεῦθεν ἡ προκατασκευή, ἔνθα τίθησι τοὺς δύο νόμους, δεικνύων, ὅτι δημόσιόν ἐστι τὸ ἀδίκημα. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ μὲν συνηρτῆσθαι τῷ προοιμίῳ· τὸ δὲ ἀληθὲς ὥσπερ προοίμιόν ἐστι τῆς κατασκευῆς τῆς μελλούσης. ἐντεῦθεν γὰρ προβιβάζει περὶ τοῦ χρῆναι τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ πάντα δημόσια νομίζειν, καὶ οὐ τῶν ἰδίων τινὸς ἕνεκα γίνεσθαι, τουτέστιν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν.

(Εἴ τις ὑμῶν ἄρα.] Τρίτον προοίμιον. B.)

Ἐνθυμηθεὶς νῦν.] Καὶ τοῦτο τοῦ πρώτου ὅρου καὶ ὥσπερ κοινοῦ τοῦ πράγματος. πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ δημοσίαν εἶναι πᾶσαν ὕβριν κατασκευαστικά ἐστιν.

1) πολλῷ] Ald. Herv.

---

1) τὰ om. ΥΩrs. 2) οὖν om. Bav. 3) ἄρα καὶ] ἄνδρες δικασταί coni. Sp. 4) ἔμπροσθε ΠΣΥs. Be. 5) τῶν om. Aug. r. 6) Ita editi, quod sciam, omnes, ut mirer Reiskium, τινὸς εἵνεκα in vulgatis exhiberi professum. ἕνεκά τινος Aug. kr. τινὸς εἵνεκα ΠΥ. 7) τόνδ' Be. 8) μηδενὶ om. Paul. 9) Ita Wolf. Be. Bu. (in Add.) cum Vind. et optimis plurimisque Bekkeri, τοιοῦτόν τι Aug. Barocc. kr. Reisk., τοῦτο Ftv. Lut. et vulg. ante Wolfium.

ποιεῖν, ὡς ὑπὲρ κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος [1]) καὶ προςέχων ἀκουσάτω καὶ τὰ φαινόμενα αὐτῷ [2]) δικαιότατ' [3]) εἶναι ταῦτα ψηφισάσθω. ἀναγνώσεται δὲ [4]) πρῶτον μὲν [5]) ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαί, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ τῶν [6]) ἄλλων πειράσομαι διδάσκειν [7]). Λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. [8]) 517 R.

Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίονι [9]). ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν

Ἀναγνώσεται.] Ἐντεῦθεν [1]) καθαρῶς εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν [2]) ἐμβέβληκεν [3]), ἥτις ἐστὶ [4]) δεύτερος ὅρος, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα [5]) δημόσιά ἐστιν· καὶ ἀναγινώσκει τοὺς νόμους, δι' ὧν τοῦτο κατασκευάζεται.

(Τὸν νόμον.] Ὁ νόμος κατασκευάζει τὸν ὅρον, τοῦ πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα δημόσια δοκεῖν εἶναι. B.)

Νόμος· [6]) Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν.] Ἐφοβήθη, μὴ λέγων ἃ πέπονθεν, ὑπόνοιάν τινα ἐμβάλλῃ τοῖς ἀκούουσιν, ὅθεν ἀνέγνω πρὸ τῆς διηγήσεως τοὺς νόμους, ὅπερ [7]) ἔφαμεν, κατορθῶν. ἐδεδοίκει γάρ, μὴ ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν γένηται ἐκ τῆς καταστάσεως, ἰδιωτικὰ [8]) πράγματα ἐχούσης, καὶ διὰ τοῦτο πρὶν εἰπεῖν ἃ πέπονθε, προὔλαβε τὸν δικαστὴν τῇ ἀναγνώσει τῶν νόμων, ἵνα κἂν ὕβρεις λέγῃ κἂν πληγὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς δημοσίων ἀκούωσιν, ἀποδειχθέντος τοῦ πάντα τὰ ἐν ἑορτῇ γιγνόμενα

1) Ἐντεῦθεν — δημόσ. ἐστιν. Haec in B. adscripta sunt superioribus verbis εἴ τις ὑμῶν. 2) προκατασκευὴν Bav. 3) εἰςβέβληκεν B. 4) ἐστιν ὁ δεύτ. Lut. et Bav. 5) γενόμενα Bav. 6) νόμος om. Lut. 7) γρ. ὥςπερ mg. Lut. 8) ἰδιοτικὰ Herv.

1) ὄντος om. pr. Y. 2) Ita maluit Bu., edidit Be., erat αὐτῷ. 3) δικαιότερ' ΠΥΩs Paul. Bu. 4) δὲ om. ΠΣΥΩs. 5) μὲν om. t. 6) τῶν om. t. 7) διδάσκειν] Ita Aug. Be., διδάσκ. ὑμᾶς Ftv. et vulg. ante Be. 8) Legem om. Aug. k., in mg. ponit r. 9) ἐν πανδιον' Σ in litura, τῶν Πανδίων coni. Palmer. receperunt Bu. et Dind.

τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἠξίουν καὶ παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, δι' ἀμφότερα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι[1]), νὴ τοὺς θεοὺς καὶ δεινὰ πεπονθέναι νομίζοντες ἐμέ, καὶ δίκην ἅμα βουλόμενοι λαβεῖν, ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρὸν καὶ οὐδὲ
4 καθεκτὸν ἔτι. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν[2]) παρ' Bu.

Ὡς[1]) ἐμοὶ δοκεῖ.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. τὸ ἀπίθανον δὲ τῆς προτάσεως ὅρκῳ διέλυσε. καὶ ἵνα μή τισιν ἐπίορκος δόξῃ, τὸ στοχαστικὸν προςέθηκεν.

Ὧν[2]) ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο.] Ἀντικρὺς διὰ τούτων αἰνίττεται τὸν τύραννον. εἰ γὰρ ἐν δημοκρατίᾳ ζῶν οὐκ ἔστι καθεκτός, τί ἄλλο ἢ τύραννος ὁ τοιοῦτος; προθεὶς[3]) δὲ τὸ ἰδιωτικὸν τὸ[4]) καθ' ἑαυτὸν ὅτι δεινὰ πέπονθεν, ἐπήγαγε τὸ δημόσιον, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἠβούλεσθε[5]) δίκην λαβεῖν.

Οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων.] Οὐ[6]) δεύτερον τοῦτο προοίμιον, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἀλλὰ συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου.[7]) ἐντεῦθεν[8]) τοίνυν ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, ἐν ᾧ ἐστι καὶ ἡ προσοχή. ἔχει δὲ κατασκευῆς δύναμιν τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ προοιμίου. δύο γὰρ εἰσὶν ἐν τῷ λόγῳ προκατασκευαί, μία μέν, ὥςτε μὴ ἰδιωτικὸν νομισθῆναι τὸν ἀγῶνα, ἣν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν νόμων κατεσκεύασεν, ἑτέρα δέ, ὥςτε μὴ πεισθέντας τοὺς δικαστὰς προδοῦναι τὸν ἀγῶνα. τούτων γὰρ ὁπότερον ἂν συμβῇ, οἴχεται τὰ τῆς κατηγορίας τῷ ῥήτορι, καὶ διὰ τοῦτο μακρότερον δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ προοίμιον, ὥςτε τὴν ἐπιθυμίαν τὴν κατὰ τὰ χρήματα τῶν δικαστῶν ἐξελεῖν. (συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου. B.)

Ὅσα μὲν οὖν.] Τουτέστιν ἐπείσθην ὑμῖν. κατη-

1) ὡς μὲν ἐμοὶ Lut. 2) ὃν] ὧν Lut. 3) Erat προςθείς. 4) Ita W. mg. Lut., τῷ vulg. 5) ἠβούλεσθε] Ita W. et Lut., εἰ βούλ. vulg. 6) οὐ om. Herv. 7) Quae hic interposita legebantur εἰςαγωγὴ — εἰςαγόντων cum Bav. relegavi ad §. 3, 3. 8) Ita W., τοίν. ἐντ. vulg.

1) ἀθηναῖοι] δικασταὶ Aug. om. r. 2) ὅσα μὲν] ὅσα μὲν οὖν Lut., οὖν uncis circumscripsit Reisk. tuetur Bu.

ἐμοῦ προσῆκε φυλαχθῆναι, πάντα δικαίως ὑμῖν [1]) τετήρηται, καὶ κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰςάγει, πάρειμι, ὡς ὁρᾶτε, πολλὰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [2]) χρήματ᾽, ἐξόν μοι λαβεῖν ὥςτε μὴ κατηγορεῖν, οὐ λαβών, πολλὰς δὲ δεή-
4 σεις καὶ χάριτας καὶ νὴ Δί᾽ ἀπειλὰς ὑπομείνας. ἃ δ᾽ ἐν b.

γορῶν, [1]) πάντα δείξω τετηρημένα, οὐ προὔδωκα τὴν κατηγορίαν δι᾽ ὑμᾶς, οὐδὲ χρήμασιν ἐπείσθην. μὴ τοίνυν μήδ᾽ ὑμεῖς. καὶ τὸ μὲν ἀκόλουθον τοῦτο ἦν. ὃ δὲ ἀπεσιώπησεν ὑπὲρ τοῦ μὴ προδήλως ἐξελέγχειν τοὺς δικαστάς. φιλονεικοτέρους γὰρ ἂν αὐτοὺς κατέστησεν.

Ἐπειδή τις εἰςάγει.] Μετὰ γὰρ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί, κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπόν, βούλει κατηγορεῖν; ἢ μάρτυρας ἔχεις [2]) εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, [3]) οὕτως ἤδη λοιπὸν εἰςήγετο. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπειδή τις εἰςάγει. ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰςάγοντες. (Εἰςαγωγὴ γάρ ἐστιν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰςαγόντων. B.)

Πολλὰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Πόῤῥωθεν ἀποτρέπει τοῦ λήμματος τοὺς δικαστάς. εἰ γὰρ ἐγὼ πολλὰ λαμβάνων οὐκ ἐδεξάμην, πῶς υμεῖς ὀλίγα; πρόδηλον [4]), ὅτι ἑνὶ μὲν διδοὺς καὶ αὐτῷ τῷ πεπονθότι πολλὰ ἠδύνατο δοῦναι, τοῖς δὲ δικασταῖς πολλοῖς οὖσιν οὐκ ἠδύνατο πολλὰ ὑποσχέσθαι. κἀμοὶ μὲν ἐξὸν ἦν λαβεῖν, ὑμῖν δὲ ὑπισχνεῖται μόνον, κἀγὼ μέν, ὁ πεπονθώς, δι᾽ ὑμᾶς οὐκ ἔλαβον, ὑμεῖς δέ, οἱ μηδέν τι πεπονθότες, κατ᾽ ἐμοῦ λήψεσθε;

Πολλὰς δὲ δεήσεις.] Οὐ πρὸς τὰς δεήσεις ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπειλὰς κυρίως τὸ ὑπομείνας. σώζεται δὲ κατὰ φύσιν ἡ τάξις. πρῶτον γάρ τις ἱκετεύει, εἶτα μὴ τυχών, χρῆται ταῖς ἀπειλαῖς.

Ἃ δ᾽ ἐν ὑμῖν μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα.] Τὸ λοιπὸν ἀπεσιώπησε, μὴ βουλόμενος φανερῶς ἐγκαλέσαι τοῖς δικασταῖς, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἑξῆς ἀκαταλλήλως

1) κατηγ.] καὶ κατ. Lut. 2) Ita W. et Lut. ἔχει vulg. 3) συνέφηκεν Herv. 4) πρόδηλον γὰρ ὅτι Lut.

---

1) ἡμῖν mg. Lut., Weimar. Paul., ἐμοὶ r. 2) ἀθηναῖοι om. r.

ὑμῖν μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα, ὅσῳ [1]) πλείοσιν οὗτος ἠνώχληκε καὶ παρήγγελκεν [2]) (ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἄρτι πρὸ τῶν δικαστηρίων, οἷα ἐποίει), τοσούτῳ [3]) μᾶλλον ἐλπίζω
464 Bk. τὸ δίκαιον [4]) ἕξειν. οὐ γὰρ ἂν [5]) καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός, c.

ἀπήγγειλεν, ἵνα μηδεὶς ἀπαιτήσῃ τὸ ἀκόλουθον. τὴν γὰρ τάξιν ἐνήλλαξε καί φησιν·

„Ὅσῳ [1]) πλείοσιν ἠνώχληκεν.]ʻ Ἔθος δὲ ἔχει ὁ ῥήτωρ ὀχλήσεις καλεῖν τὰς γινομένας τοῖς δικασταῖς ἀξιώσεις. ἔστιν οὖν ἀπηρτημένος ὁ λόγος. ἠκολούθησε γὰρ οὕτως ἂν ὁ νοῦς. ὅσῳ δὲ πλείοσιν οὗτος ἠνώχλησε, τοσούτῳ προςδοκῶ λήψεται [2]) τὴν ψῆφον. οἱ γὰρ ἀναισχυντοῦντες ἐν ταῖς παρακλήσεσιν [3]) οὐχ ἡδέως αὐτὰς ποιοῦνται τοῖς ὑπομένουσιν. ἐπέτεινε δὲ καὶ ἐμήκυνε τὸ προοίμιον ὁ ῥήτωρ, ἐπισυνάγων τὰ νοήματα, διὰ τὸ θυμικὸν περιγράφειν αὐτὰ [4]) οὐκ ἰσχύσας, ἵνα τῇ ῥύμῃ [5]) τοῦ πάθους ἀκολουθήσας ὁ λόγος ἀπορήσῃ, ποίαν τελευτὴν [6]) ποιήσεται.

Οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην.] Πληρώσας τὴν προκατασκευὴν [7]) ἐν [8]) προοιμίῳ, διπλοῦν ἐπήγαγε [9]) συμπέρασμα, τὸ μὲν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ὅτι πάντας ὑβρίζει Μειδίας, [10]) καὶ οὐ χρὴ συγχωρῆσαι ὥςτε καὶ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς ὑβρίζειν, τὸ δὲ εἰς τὴν προκατασκευήν, τουτέστιν, ὅτι [11]) μὴ ἐναντία ποιήσητε χρήματα λαβόντες οἷς πρότερον ἠξιοῦτε καὶ ἐτελεύτησεν αὐτῷ [12]) τὸ συμπέρασμα εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον. διὰ τοῦτο [13]) φαμὲν συγγένειαν ἔχειν τὰ προοίμια πρὸς τοὺς ἐπιλόγους, διότι

1) ἴσῳ γὰρ πλ. Lut. 2) τοσούτω] μᾶλλον προςδοκᾷ λήψεσθαι W., τοσ. μ. προςδοκῶ λήψεσθαι Lut., τοσούτω Ald. Herv. 3) Ita W. et Lut. παρακλίσεσιν Ald. Herv. 4) Erat αὐτάς. 5) Ita W. et Lut., ῥήμῃ vulg. 6) τελετὴν Lut. 7) κατασκευὴν Bav. 8) ἐν] ἐν τῷ Bav. 9) ἐπήγαγε] ἐπήγ. τὸ Bav. 10) Μειδίας] μεθ' ὧν Bav. 11) τουτέστιν ὅτι] ἵνα Bav. 12) αὐτοῦ Bav. 13) τοῦτο γὰρ φαμὲν Lut. Bav.

---

1) Ita Aug. Bav. Ven. Barocc. Par. 1. Reisk. Be., ὅσῳ (ὅσω Hervag.) γὰρ πλ. ΥΩstv. et vulg. ante Reisk., vulgatam tuetur Bu., Spald. coni.: ἃ δ' ἐν ὑμῖν, ταῦτά ἐ. ὑπόλ. ὅσῳ γάρ. 2) Ita Bav. Par. 5. F*II* Sp. Bu., probat Schaef., παρήγγειλεν vulg., περιήγγελκεν Aug. ΣΥΩkr. Be. περιήγγειλεν stv. (Par. 1. 2.) 3) τοσοῦτο Ω. 4) τὸ δίκ. ἐλπ. r. 5) ἂν om. k.

οὐθ' ὡς, περὶ ὧν πρὸς ἐμὲ ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον, [1] τούτων ἀμελήσετε, οὐθ' ὡς ἵνα Μειδίας ἀδεῶς τὸ λοιπὸν [2] ὑβρίζῃ, ψηφιεῖταί τις ὑμῶν ὀμωμοκὼς ἄλλο τι πλὴν ὅ τι ἂν δίκαιον ἡγῆται. [3] εἰ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [4] πα- 3
ρανόμων ἢ παραπρεσβείας ἤ τινος ἄλλης [5] τοιαύτης [6] αἰτίας ἤμελλον [7] αὐτοῦ κατηγορεῖν, οὐδὲν ἂν ὑμῶν ἠξίουν

συμπληροῦνται κἀκεῖνοι τελικοῖς [1] κεφαλαίοις. Τὸ μὲν πρῶτον προοίμιον τοῦ πραγματικοῦ πλεῖστον μετέχον ἔλαττον εἶχε τὸ παθητικόν· ἐν δὲ τούτῳ πλέον βούλεται κινῆσαι τὸ πάθος, ἵνα πανταχόθεν τὸν δικαστὴν χειρώσηται. εἰς τελικὸν δὲ κεφάλαιον [2] κατέληξε τὸ συμπέρασμα τῆς πρώτης προτάσεως.

Εἰ μὲν οὖν ὦ ἄνδρες.] Ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον [3] προοίμιον. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρότασις αὐτοῦ διμερής, καὶ τίκτεται ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀπορία, ὅτι πῶς ἐνταῦθα λέγει, εἰ ἦν παραπρεσβείας ὁ ἀγών, οὐκ ἂν ἐδεόμην, καὶ πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, [4] παραπρεσβείας ὑπάρχοντος τοῦ ἀγῶνος, δεῖται. καί φαμεν, ὅτι αὐτὸς ἐπιλύεται λέγων, ὅτι δέομαι ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἡμῶν [5] ἀκοῦσαι. φοβηθεὶς δέ, μὴ σοφίζεσθαι δόξῃ, κατηγορῶν μέν, ἱκετεύων δὲ ὡς οἱ φεύγοντες, ἐθεράπευσε τὸ λυποῦν ἐκ τῆς τοῦ προοιμίου προτάσεως. εἰ μὲν ἐπ' ἄλλοις ἔκρινον, οὐκ ἂν ἐδεήθην, καὶ εἶπε δημοσίων ἀδικημάτων ὀνόματα, παρανόμων καὶ παραπρεσβείας, ἐξισάζων τὴν ὕβριν τοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. βούλεται οὖν καὶ ὡς κατήγορος κατατρέχειν καὶ ἐλεεῖ-

1) τελικοῖς] τοῖς τελ. Bav. Lut., Wolfio videntur subiicienda verba auctoris ut cohaereat oratio: εἰ μὲν οὖν ὦ ἄ. ἀ. 2) Post κεφαλ. addit Bav. τὸ δίκαιον. 3) δεύτερον add. W. 4) p. 341, 5. 5) Ita Ald. Lut., ἡμῖν Herv., om. W.

---

1) πρότερον om. Σkr. Aug. 2) τὸ λοιπὸν ἀδεῶς kr. 3) Ita Be., ἡγῆται δίκ. vulg. et Ftv. 4) ὦ ἄ. ἀ. om. Priscian. 2, 215. Krell., Ἀθηναῖοι om. r. 5) ἄλλης τινὸς kr. 6) τοιαύτης om. Σ, post κατηγορεῖν ponunt ΠΥΩs, utroque loco ponit t. 7) Ita Reisk. et Be. cum Aug. et omnibus libris Bekkeri, exceptis Πv. in quibus ut ap. Priscian. extat ἔμελλον; sed Cod. Monac. Prisc. offert ἤμ.

δεῖσθαι, νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ περὶ τῶν τοιούτων προςήκειν ἐξελέγχειν [1]) μόνον, τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι. [2]) ἐπειδὴ δὲ τούς τε κριτὰς διαφθείραντος [3]) τούτου [4]) καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς ἀδίκως ἀφαιρεθείσης τὸν
6 τρίποδα, καὶ αὐτὸς πληγὰς εἰληφὼς καὶ ὑβρισμένος, οἷα οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος [5]) πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη, ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας [6]) καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰςέρχομαι, οὐκ ὀκνήσω [7]) καὶ δεῖσθαι. εἰ γὰρ οἷόν τε τοῦτ' εἰπεῖν, ἐγὼ νῦν φεύγω, εἴπερ

σθαι ὡς φεύγων, καὶ ἅμα δεῖξαι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν ὁμολογουμένως ἐστὶ δημόσιος.

Νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους. θέλων δὲ σώζειν τὸ ἀξίωμα, δεικνύει, ὡς οὐδέποτ' ἂν ἐδεήθην κατηγορῶν, εἰ μὴ νῦν ἐν τῷ τῶν φευγόντων σχήματι καθειστήκειν. τὸ γὰρ τυπτηθέντα μὴ λαβεῖν δίκην ἔοικε τῷ ἡττᾶσθαι. Ζητήσειε δ' ἄν τις, πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, καίτοι κατηγορῶν φησι· „δεήσομαι πάντων ὑμῶν." ῥητέον δέ, ὅτι διαφοραὶ δεήσεών εἰσιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ καὶ δέησις σεμνὴ καὶ φρόνημα ἔχουσα, ἐνταῦθα δὲ ταπεινότητα ἔχει ἡ δέησις. φησὶ γάρ· δέομαι δὲ ὑμῶν καὶ ἱκετεύω, καὶ ὥςπερ ἡττημένος τὸν ἀγῶνα πυνθάνεται. [1])

Καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς.] Ἀνθ' ἑαυτοῦ τὴν φυλὴν ὠνόμασεν, ἐπισείων αὐτῷ πολεμίους [2]) πολλοὺς [2]) καὶ ὁλόκληρον τὴν φυλήν, καλῶς δὲ καὶ τὸ „ἀδίκως." οὐ γὰρ ἁπλῶς εἶπεν „ἀφηρέθη ἡ φυλή," ἀλλ' „ἀδίκως." ὁ πολέμιος [3]) ἔχει τὸ δίκαιον. [4])

Εἰ γὰρ οἷόν τε.] Ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους. συνῆψε, φησί, Μειδίας τῇ κακίᾳ τὰ ἄμικτα, κατήγορον ἀποφήνας τὸν φεύγοντα.

1) πυνθάνεται] ποιεῖται W., οὕτω πυνθάνεται Lut. 2) Ita W. et mg. Lut., πολέμους vulg. 3) πολέμιον Lut. 4) τὸ ἆθλον W. proclivius erat τὸ βραβεῖον, sed ne hoc quidem sufficit. Malim παρὰ τὸ δίκ.

---

1) ἐλέγχειν Σkr. Aug. 2) τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι schol. Aeschin. 66, 3. 3) διαφθείροντος υ. 4) τούτου] Ita Be., τούτου τότε vulg. et Fkrtv. 5) ἄλλος om. k. 6) ἀγανακτήσας — ταύτην om. pr. kr. 7) ὀκνήσων Y et corr. v.

ὑβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν [1]) ἐστί τις συμφορά.
7 δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων [2]) ὦ ἄνδρες [3]) δικασταὶ [4]) καὶ ἱκετεύω, πρῶτον μὲν εὐνοϊκῶς ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ἔπειτ᾽ ἐὰν ἐπιδείξω Μειδίαν τουτονὶ μὴ μόνον εἰς ἐμὲ ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς νόμους [5]) καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὑβρικότα, βοηθῆσαι καὶ ἐμοὶ [6]) καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ [7]) οὕτω πως [8]) ἔχει ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [9]), ὕβρι- d.
σμαι [10]) μὲν ἐγὼ καὶ προπεπηλάκισταί τὸ σῶμα τοὐμὸν

Ἔστι τις συμφορά.] Τῇ παραθέσει τῶν ἄλλων ἐστὶ συμφορά. εἰ οἱ κρινόμενοι, φησίν, ἐν συμφοραῖς ὄντες ἱκετεύουσι, κἀγὼ ὁ ὑβρισμένος, εἰ μὴ λάβοιμι δίκας, ἐν συμφορᾷ ἔσομαι. εἰκότως ἄρα δεήσομαι.

Δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων.] Διῳκήσατο ἱκανῶς τὸ δεῖν ἱκετεύειν. ἐντεῦθεν δὲ τὸ συμπέρασμα τοῦ δευτέρου προοιμίου, ὅπερ προοίμιον εἴληπται αὐτῷ ἐκ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου ἐν διορισμῷ. διορίζει γὰρ ὅτι [1]) ἐν ποίοις ἐγκλήμασι δεῖ δεῖσθαι τὸν κατήγορον, καὶ ἐν ποίοις οὐ δεῖ.

(Ἔπειτ᾽ ἐὰν ἐπιδείξω.] Ὅτι τὸ συμπέρασμα τῆς προκατασκευῆς εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον, ἔληξεν. B.)

Ὕβρισμαι μὲν ἐγώ.] Ἐκ τεττάρων ὅρων βιάζεται δημόσιον δεικνύναι το γεγονός. πρῶτον μέν, ὅτι πᾶσα ὕβρις καὶ ἐν ὁποίῳ δήποτε καιρῷ δημόσιόν ἐστι. τοῦτο [2]) δείκνυσιν ἑνὶ μὲν διὰ τοῦ εἰπεῖν, „τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκε παντὶ τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημα ἐποίησε δημόσιον ὅλον.“ δευτέρου [3]) δὲ ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γιγνόμενα,

1) ὅτι om. W. 2) τοῦτο] καὶ τοῦτο Lut. 3) W. δεύτερον.

---

1) Ita Be., τυχεῖν δίκης vulg., τυχεῖν om. pr. Y. 2) ἁπάντων om. F. et Bav. 3) ἄνδρες om. k. 4) δικ.] Ita Be. Aug. Par. 1., Ἀθηναῖοι vulg. et FΩstv. 5) καὶ εἰς τοὺς νόμους om. Bav. tv. 6) Reisk. addi vult καὶ τοῖς νόμοις. 7) καὶ γὰρ — τότε Aristid. τεχ. ῥητ. p. 182 Cant. 443 Iebb. 8) οὕτως ἔχει Aristid. 9) δικασταὶ Aug. 10) ὕβρισμαι — τοὐμὸν Ammon. p. 9 Valck.

τότε, ἀγωνιεῖται δὲ καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα νυνί, πό-
τερον ἐξεῖναι δεῖ τὰ [1] τοιαῦτα ποιεῖν καὶ εἰς τὸν τυχόνθ'
8 ὑμῶν ἀδεῶς ὑβρίζειν ἢ μή. εἴ τις οὖν [2] ὑμῶν ἄρα καὶ [3] e.
τὸν ἔμπροσθεν [4] χρόνον τῶν [5] ἰδίων τινὸς ἕνεκα [6] γίγνε-
465 σθαι τὸν ἀγῶνα τόνδε [7] ὑπελάμβανεν, ἐνθυμηθεὶς νῦν,
Bk. ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει μηδενὶ [8] μηδὲν ἐξεῖναι τοιοῦτο [9])

κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσιά ἐστι· τρίτον, τὰ εἰς χορηγὸν γιγνόμενα καὶ πολλῷ [1] πλέον. τέταρτον, ὅτι οὐ δι' ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, ὅσους ὕβρισεν, ἄξιός ἐστιν ὡς ὑβριστὴς καὶ τυραννικὸς δημοσίᾳ κολασθῆναι. πρῶτον οὖν ἀποδείκνυσιν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστι, καί φησιν·

Εἴ τις οὖν ὑμῶν.] Ἐντεῦθεν ἡ προκατασκευή, ἔνθα τίθησι τοὺς δύο νόμους, δεικνύων, ὅτι δημόσιόν ἐστι τὸ ἀδίκημα. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ μὲν συνηρτῆσθαι τῷ προοιμίῳ· τὸ δὲ ἀληθὲς ὥςπερ προοίμιόν ἐστι τῆς κατασκευῆς τῆς μελλούσης. ἐντεῦθεν γὰρ προβιβάζει περὶ τοῦ χρῆναι τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ πάντα δημόσια νομίζειν, καὶ οὐ τῶν ἰδίων τινὸς ἕνεκα γίνεσθαι, τουτέστιν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν.

(Εἴ τις ὑμῶν ἄρα.] Τρίτον προοίμιον. B.)

Ἐνθυμηθεὶς νῦν.] Καὶ τοῦτο τοῦ πρώτου ὅρου καὶ ὥςπερ κοινοῦ τοῦ πράγματος. πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ δημοσίαν εἶναι πᾶσαν ὕβριν κατασκευαστικά ἐστιν.

1) πολλῶ Ald. Herv.

---

1) τὰ om. YΩrs. 2) οὖν om. Bav. 3) ἄρα καὶ] ἄνδρες δικασταί coni. Sp. 4) ἔμπροσθε ΠΣYs. Be. 5) τῶν om. Aug. r. 6) Ita editi, quod sciam, omnes, ut mirer Reiskium, τινὸς εἵνεκα in vulgatis exhiberi professum. ἕνεκά τινος Aug. kr. τινὸς εἵνεκα ΠY. 7) τόνδ' Be. 8) μηδενὶ om. Paul. 9) Ita Wolf. Be. Bu. (in Add.) cum Vind. et optimis plurimisque Bekkeri, τοιοῦτόν τι Aug. Barocc. kr. Reisk., τοῦτο Ftv. Lut. et vulg. ante Wolfium.

ποιεῖν, ὡς ὑπὲρ κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος [1]) καὶ προςέχων ἀκουσάτω καὶ τὰ φαινόμενα αὐτῷ [2]) δικαιότατ' [3]) εἶναι ταῦτα ψηφισάσθω. ἀναγνώσεται δὲ [4]) πρῶτον μὲν [5]) ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαί, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ τῶν [6]) ἄλλων πειράσομαι διδάσκειν [7]). Λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. [8])

517 R.

Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίονι [9]). ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν

Ἀναγνώσεται.] Ἐντεῦθεν [1]) καθαρῶς εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν [2]) ἐμβέβληκεν [3]), ἥτις ἐστὶ [4]) δεύτερος ὅρος, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα [5]) δημόσιά ἐστιν· καὶ ἀναγινώσκει τοὺς νόμους, δι' ὧν τοῦτο κατασκευάζεται.

(Τὸν νόμον.] Ὁ νόμος κατασκευάζει τὸν ὅρον, τοῦ πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα δημόσια δοκεῖν εἶναι. B.)

Νόμος· [6]) Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν.] Ἐφοβήθη, μὴ λέγων ἃ πέπονθεν, ὑπόνοιάν τινα ἐμβάλλῃ τοῖς ἀκούουσιν, ὅθεν ἀνέγνω πρὸ τῆς διηγήσεως τοὺς νόμους, ὅπερ [7]) ἔφαμεν, κατορθῶν. ἐδεδοίκει γάρ, μὴ ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν γένηται ἐκ τῆς καταστάσεως, ἰδιωτικὰ [8]) πράγματα ἐχούσης, καὶ διὰ τοῦτο πρὶν εἰπεῖν ἃ πέπονθε, προὔλαβε τὸν δικαστὴν τῇ ἀναγνώσει τῶν νόμων, ἵνα κἂν ὕβρεις λέγῃ κἂν πληγὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς δημοσίων ἀκούωσιν, ἀποδειχθέντος τοῦ πάντα τὰ ἐν ἑορτῇ γιγνόμενα

1) Ἐντεῦθεν — δημόσ. ἐστιν. Haec in B. adscripta sunt superioribus verbis εἴ τις ὑμῶν. 2) προκατασκευὴν Bav. 3) εἰςβέβληκεν B. 4) ἐστιν ὁ δεύτ. Lut. et Bav. 5) γενόμενα Bav. 6) νόμος om. Lut. 7) γρ. ὥςπερ mg. Lut. 8) ἰδιοτικὰ Herv.

---

1) ὄντος om. pr. Y. 2) Ita maluit Bu., edidit Be., erat αὐτῷ. 3) δικαιότερ' ΠΥΩs Paul. Bu. 4) δὲ om. ΠΣΥΩs. 5) μὲν om. t. 6) τῶν om. t. 7) διδάσκειν] Ita Aug. Be., διδάσκ. ὑμᾶς Ftv. et vulg. ante Be. 8) Legem om. Aug. k., in mg. ponit r. 9) ἐν πανδιον' Σ in litura, τῶν Πανδίων coni. Palmer. receperunt Bu. et Dind.

πρῶτον μὲν περὶ ἱερῶν, ἔπειτα τὰς προβολὰς [1] παραδιδότωσαν [2] τὰς γεγενημένας ἕνεκα τῆς πομπῆς ἢ τῶν ἀγώνων τῶν ἐν τοῖς Διονυσίοις, ὅσαι ἂν μὴ ἐκτετισμέναι ὦσιν.

9 Ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [3], καθ᾽ 4
ὃν αἱ προβολαὶ γίγνονται, λέγων, ὥςπερ ἠκούσατε, ποιεῖν τὴν ἐκκλησίαν [4] ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια, ἐν δὲ ταύ-

---

δημόσια εἶναι. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος νόμος τοιοῦτος, ὅτι μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐγίγνετο ἐκκλησία ἐν Διονύσου, καὶ ἐξητάζετο [1]) ὁ ἄρχων περὶ ὧν διῴκηκε, καὶ περὶ ὧν ἠδίκησέ τις καὶ παρηνόμησεν.

Ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστιν.] Ἐκ τούτου τοῦ νόμου συλλογίζεσθαι βούλεται περὶ τῶν κατὰ [2]) τὴν ἑορτήν. πόθεν οὖν; ὅτι [3]) ἡ προβολὴ δημόσιον, ἐκ τῶν ἑξῆς δείκνυσιν.

Ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια.] Ἐν Διονύσου μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ. συνῆπτο γὰρ τῷ [4]) θεάτρῳ τὸ τέμενος. Πάνδια δὲ οἱ μὲν Διὸς ἑορτὴν ἐνόμισαν, οἱ δὲ Πάνδιαν τὴν Σελήνην νομίζουσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντοτε [5]) ἰέναι. τὸν μὲν γὰρ Ἥλιον ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖν ἔξεστι, τὴν δὲ Σελήνην καὶ ἡμέρας καὶ νύκτωρ. ἦγον οὖν καὶ τῆς Σελήνης ἑορτὴν μετὰ τὰ Διονύσια, ἐπειδὴ Διονύσου ἀδελφὴ ἡ Σελήνη, εἴπερ τὸν Διόνυσον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἥλιον καλοῦσιν, ἔνιοι δὲ παῖδα Σελήνης τὸν Διόνυσον. (Πάνδια καὶ Πάντια ἡ Σελήνη, ὅτι πάντοτέ ἐστι καὶ λάμπει, ἔν τε νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Πάνδια δὲ ἴσως διὰ τὸ πάντοτε διεῖναι. [6]) ὁ μὲν γὰρ Ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖται, ἡ δὲ Σελήνη καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτί. Διόνυσον δὲ λέγει τὸν Ἥλιον ἤτοι τὸν Ἀπόλλωνα. B.)

Ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ

1) γρ. ἐξήταζεν mg. Lut. 2) Ita Wolf. et mg. Lut., erat μετὰ. 3) ὅτι] ὅτι δὲ coni. Wolf. 4) Ita W., erat ἐν τῷ. 5) πάντοσε mg. Lut. 6) Malim διιέναι.

---

1) προςβολὰς Ω. 2) παραδότωσαν F. Bav. 3) Ἀθ.] δικασταὶ k. Aug. 4) τὴν ἐκκλ. ποιεῖν r.

τῃ ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ὧν διῴκηκεν [1]) ὁ ἄρχων, χρηματίζειν [2]) καὶ περὶ ὧν ἄν τις ἠδικηκὼς ᾖ περὶ τὴν ἑορτὴν ἢ παρανενομηκώς, καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [3]) καὶ συμφερόντως ἔχων ὁ νόμος, ὡς [4]) τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρτυρεῖ. ὅπου γὰρ ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου φαίνονταί b.
τινες οὐδὲν ἧττον ὑβρισταί, τί χρὴ τοὺς τοιούτους προς-

πρόεδροι.] Πρόεδροι ἐκαλοῦντο [1]) οἱ πεμπόμενοι ἐν τῇ βουλῇ παρὰ τῆς πρυτανευούσης φυλῆς. οὗτοι δὲ πάλιν ἐπέμποντο παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ [2]) προκαθεζόμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ, (διὸ καὶ πρόεδροι ἐκλήθησαν) ἠρώτων [3]) τὸν δῆμον, εἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἐπισκέψασθαι περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτήν, οἱ δὲ ἦρον τὰς χεῖρας. [4])

Περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων.] Ἐδίδου γὰρ λόγον, εἰ τὸ ἄγαλμα ἀλώβητον ἔσωσεν, εἰ τῶν ἄλλων μηδέν τι ἐνέλιπε χρηματίζων.

Καὶ περὶ ὧν ἄν τις.] Προθεὶς [5]) ἄρχοντας καὶ προέδρους συνῆψε καὶ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τῇ ἑορτῇ. δῆλον γάρ, ὅτι ἐν τῷ ἑνὶ νόμῳ καὶ [6]) τὸ μὲν δημόσιον, τὸ δὲ ἰδιωτικόν, ὥςτε ἐκ τούτου συλλογίζεται τὸ καὶ τὰς ὕβρεις δημοσίας εἶναι, εἴπερ καὶ περὶ τὸν ἄρχοντα. [7])

Καλῶς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Συναγωνίζεται τῷ νόμῳ, διὰ τῶν ἐπαίνων συστῆσαι βουλόμενος. καὶ [8]) περὶ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰςπραττόντων, ὥςπερ κἀπὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἰ γίγνοιντό τινες ὑπερήμεροι, δίδωσι [9]) τὴν ἀσφάλειαν ὁ νόμος.

1) ἐκαλοῦντο om. Bav. 2) καὶ addidi ex Bav. 3) ἠρώτων δὲ τὸν W. de coni. 4) οἱ δὲ ἦρον τὰς χεῖρας] καὶ ἐπειδὴ (voluitne ἔπειτα?) προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων Bav. 5) Erat προςθείς. 6) καὶ delendum videtur Wolfio; eius loco οὐ in Lut., recte. 7) Ita Par. α., ἄρχοντα δημοσίας vulg., εἴπερ καὶ τὰ περὶ τὸν ἄρχοντα δημόσια W. de coni. 8) καὶ περὶ — ὁ νόμος. Corrupta haec neque parata est medicina. 9) δίδωσι] ὅτι δίδωσι W.

---

1) διώκηκεν Ald. Herv. 1. 2. 2) Ita Be. cum Σ., vulgo post χρημ. additur κελεύει, quod in Y est rec. manu additum. 3) δικασταὶ Aug. k. 4) οἱ Paul.

δοκᾷν [1]) ἂν ποιεῖν, εἰ μηδεὶς [2]) ἐπῆν [3]) ἀγὼν μηδὲ κίνδυνος;

10 Βούλομαι τοίνυν [4]) ὑμῖν καὶ τὸν ἑξῆς νόμον ἀναγνῶναι [5]) τουτονί· [6]) καὶ γὰρ ἐκ τούτου φανερὰ πᾶσιν ὑμῖν ἥ τε τῶν ἄλλων ὑμῶν [7]) εὐλάβεια γενήσεται καὶ τὸ τούτου θράσος. Λέγε τὸν νόμον.

ʼΝ Ο Μ Ο Σ. [8]) c.

Εὐήγορος εἶπεν, ὅταν ἡ πομπὴ ᾖ τῷ Διονύσῳ ἐν Πειραιεῖ καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί, καὶ ἡ [9]) ἐπὶ Ληναίῳ πομπὴ [10]) καὶ οἱ τραγῳδοὶ καὶ οἱ κωμῳδοί,
466 Bk. καὶ τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις ἡ [11]) πομπὴ καὶ οἱ παῖδες καὶ ὁ κῶμος καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί, καὶ

Βούλομαι τοίνυν.] Δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον, ἀντιπίπτον [1]) ὑποτεμνόμενος. ἐπειδὴ γὰρ ἀπέδειξεν, ὅτι πάντα τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν δημόσιά ἐστιν, ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλʼ οὐ τά γε περὶ τοὺς ἰδιώτας γιγνόμενα, ἀλλʼ [2]) εἴ τις ἢ χορηγὸν εἴρξειεν, ἢ αὐλητὴν ἀπελάσειεν ἢ κωμῳδόν, ἢ τὸν δῆμον [3]) τῆς θέας κωλύσειεν. βουλόμενος [4]) ἀποδεῖξαι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας ἐν τῇ ἑορτῇ δημόσια ὄντα, τὸν δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον.

1) An τὸ ἀντιπ.? Non opus. cf. ad §. 1, 5. 17, 2. 55, 5. 78, 3. 103, 10. 118, 2. 167, 4. 174, 5. 2) ἀλλʼ malim deletum. 3) δήμων Herv. 4) Malim βουλόμενος οὖν vel δὲ.

---

1) Ita Be., προςδοκᾷν τοὺς τοιούτους vulg. et Fkntv. 2) Ita Bu. Be., μηδʼ εἷς vulg. 3) Aug. ἦν prima manu, cui rec. superscripsit ἐπʼ. 4) τοίνυν] δὲ kr. Aug. 5) Ita Be., ἀναγνῶναι νόμον vulg. et Ftv. 6) τούτωι Ys Sp. Bu. 7) ἄλλων ἁπάντων ὑμῶν Aug. Ykr. Reisk. Bu. 8) Legem om. Aug. 9) ἡ om. ΠΣYrstv. et vulg. ante Reisk., qui articulum de suo addidit, neque arbitror in Ωk. eum extare, quamquam ex tacente Bekkero ita colligas; in Ald. Herv. 1. 2. Wolf. ante καὶ asteriscus additus est. καὶ ἡ — κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοὶ om. F. 10) πομπῇ Ald. Hervag. 1. 2. Lut. Wolf. ΠY. 11) οἱ πομποὶ s.

Θαργηλίων [1]) τῇ πομπῇ καὶ τῷ ἀγῶνι, μὴ [2]) ἐξεῖ-
ναι "μήτε [3]) ἐνεχυράσαι μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέ- 518
ρου [4]) μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. R.
ἐὰν δέ τις [5]) τούτων τι παραβαίνῃ, ὑπόδικος ἔστω d.
τῷ παθόντι, καὶ προβολαὶ αὐτοῦ [6]) ἔστωσαν ἐν [7]) τῇ
ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Διονύσου ὡς ἀδικοῦντος, καθὰ [8]) περὶ
τῶν ἄλλων τῶν [9]) ἀδικούντων γέγραπται.

11 Ἐνθυμεῖσθε [10]) ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ἐν τῷ προ- 5 Bu.
τέρῳ [11]) νόμῳ κατὰ [12]) τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων

(*Τῶν ὑπερημέρων.*] Οἱ [1]) ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι, οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, ἤγουν ὑπερπρόθεσμοι ἢ ἐκπρόθεσμοι, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία. B.)

(*Προβολαί.*] Γραφαὶ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. B.)

Ἐνθυμεῖσθε ὦ ἄνδρες δικασταί.] Συνέλαβε τὸ νόημα ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ, ἵνα δείξῃ κοινωνίαν τῷ προτέρῳ νόμῳ πρὸς τὸν δεύτερον. τοῦ νόμου δὲ τοῦ δευτέρου ὄντος τοιούτου, ὅτι μηδὲ τοὺς ὑπερημέρους ἀπαιτεῖ-

1) Hausta haec ex Suid. s. v. ὑπερήμεροι.

---

1) Ita Reisk., Be., καὶ ὁ Θαργηλιὼν vulg. et FΠΣΥrstv. Vind. et paene Mss. omnes. Θαργηλιῶνος Par. 1. 2. καὶ ἐν Θαργηλίων πομπῃ Ital. καὶ τῶν Θαργηλίων τῇ πομπῇ, Wolf. Ide coni. et Bu. 2) Ita Bav. (e correctione) Ven. Vind. Wolf. Reisk. Be., μήτε FΠΣΥΩrstv. et vulg. ante Wolf., μήτι Sp. de coni. Buttmanni. 3) μήτε] μήτι Ital. om. Barocc. 4) ἑτέρου μηδὲν μηδὲ coni. Reisk. 5) τι τούτων τι Ald. Herv. 1. 2., τι τούτων τις Wolf. 6) αὐτῶν Ital., αὐτῶι ΥΩ Lind. Vind. Par. 1., κατ' αὐτοῦ coni. Wolf. 7) ἐν om. Paul. Herv. Wolf. 8) fortasse καθάπερ scripsit: cf. c. Timocr. 707. 3. 716. 15. καθ' ἃ ed. Ven. 9) ἄλλο τι coni. Reisk., ἄλλως πως Sp. in Add. 10) ἐνθυμεῖσθαι Ald. post. 11) προτέρω Herv. 12) κατὰ τῶν περὶ] Ita Ital. Aug. Lamb. et vulg. post Tayl., περὶ τῶν κατὰ τὴν editi ante Taylor. et FΠΣΥΩstv. κατὰ τῶν παρὰ Barocc.

οὔσης τῆς προβολῆς [1]), ἐν τούτῳ καὶ κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους [2]) εἰςπραττόντων ἢ καὶ ἀλλ' ὁτιοῦν τινος λαμβανόντων ἢ βιαζομένων ἐποιήσατε τας προβολάς. οὐ γὰρ ὅπως b. μὴ [3]) τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαί τινος ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἢ τὴν παρασκευήν, ἣν ἂν ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτό τις [4]) εἰς [5]) λειτουργίαν, ᾤεσθε χρῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ δίκη καὶ

σθαι [1]) ἐν τῇ ἑορτῇ, οὓς [2]) ἀπαιτεῖν καὶ χειρὶ μᾶλλον ἐκέλευεν [3]) ὁ νόμος, ἀγωνίζεται ἐκ τοῦ ἐλάττονος λέγων, ὅτι, εἰ τοὺς ὑπερημέρους ὁ νόμος κελεύει μὴ ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ χειρί, πόσῳ [4]) γε μᾶλλον κελεύει μὴ τοὺς ἀναιτίους βιάζεσθαι; ἔστι γὰρ ὅλον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὸ ἐπιχείρημα, ἔκ τε προσώπου καὶ πράγματος εἰλημμένον, προσώπου μέν, χορηγὸς πρὸς ὑπερήμερον, πράγματος δέ, ὕβρεως καὶ χρημάτων.

Οὐ γὰρ ὅπως.] Τὸ μὲν μὴ κείμενον ἐν τῷ νόμῳ συνήγαγεν ὡς ὁμολογούμενον, τὸ δὲ γεγραμμένον ὡς παρακολούθημα ἔλαβε· τὸ μὲν γὰρ περὶ τοῦ σώματος οὐ γέγραπται, περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων μόνον. ὁ δὲ ἐκεῖνο μὲν ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβεν, ὅτι οὐ τοῦτο μόνον ἔδοξεν ἡμῖν δεινόν, τὸ μὴ ὑβρίζεσθαί τινα εἰς τὸ σῶμα, περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων ὡς προσθήκην, ἀλλ' ἤδη ταῦτα ἐκωλύσατε, ὅσα καὶ κατὰ δίκην γίνεται.

Ἀλλὰ καὶ τὰ δίκῃ.] Τῶν νενικηκότων, ἐν τῇ κρίσει δηλονότι, ταῦτα γίνεται τῶν ἡττηθέντων ἐν καιρῷ τῆς ἑορτῆς. συνήγαγε δὲ ἐξ ἀποδείξεως τοῦ προτέρου νόμου, ὅτι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας δημόσιά ἐστιν.

1) ἀπαιτεῖσθαι ἔξεστιν ἐν W., ne monito quidem lectore; proclivius erat ὅτι μηδὲ δεῖ τούς, vel ὅτι μηδὲ τοὺς ὑπ. ἀπαιτεῖσθαι δεῖ, sed ne hoc quidem opus. 2) οὓς — ὁ νόμος. Haec malim deleta aut eorum loco rescribi ὅτι μηδὲ τ. ὑπ. ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ δεῖ χειρί, ἀγωνίζεται, vel οὓς ἀπαιτεῖν καὶ χειρὶ ἄλλοτε (ἄλλως) ἐκέλ. ὁ. ν. 3) ἐκώλυεν mg. Lut. 4) πόσω Herv.

---

1) προςβολῆς Ω. 2) ὑπερημερίους s. 3) μὴ om. Σ. Bu. Be., probat omissum Schaef. οὐ γὰρ μόνον μή, vel οὐ γὰρ μόνον ὅπως μὴ coni. Iurin. 4) πορίσηταί τις corr. v. et mg. Lut., πορίσαι τις farrag. Wolf. 5) Ita Aug. Par. 1. Be., εἰς τὴν λειτ. vulg. et FΩtv.

ψήφῳ τῶν ἑλόντων γιγνόμενα τῶν ἑαλωκότων καὶ [1]) κεκτη-
μένων ἐξ ἀρχῆς τὴν [2]) γοῦν ἑορτὴν ἀπεδώκατε [3]) εἶναι.
12 ὑμεῖς μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [4]) πάντες εἰς τοσοῦ- c.
τον ἀφῖχθε φιλανθρωπίας καὶ [5]) εὐσεβείας, ὥστε καὶ τῶν
πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέ-
σχετε [6]) ταύτας τὰς ἡμέρας· [7]) Μειδίας δ' ἐν αὐταῖς
ταύταις ταῖς ἡμέραις ἄξια τοῦ δοῦναι τὴν ἐσχάτην δίκην
ποιῶν δειχθήσεται. βούλομαι [8]) δ' ἕκαστον [9]) ἀπ' ἀρχῆς [10]) d.

Γιγνόμενα. [1])] Χρήματα δηλονότι.

Ὑμεῖς μὲν τοίνυν.] Μέλλων [2]) ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, ὑπέσχετο δεῖξαι τήν τε τῶν ἄλλων εὐλάβειαν καὶ τὸ Μειδίου θράσος. ὅπερ οὖν ὑπέσχετο, νῦν ἀποδείκνυσιν.

Βούλομαι δὲ ἕκαστον.] Προκατασκευαστικὸν μὲν τὸ νόημα, εἰςβολὴ δὲ εἰς τὴν προβολήν. πληρώσας δὲ τὴν προκατασκευήν, ἐν ᾗ πάντα τὰ γινόμενα περὶ τὴν ἑορτήν, κἂν εἰς ἰδιώτην [3]) ᾖ, δημόσια ἀπέδειξε, μεταβαίνει λοιπὸν ἐπ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν. οὐκ ἔτι γὰρ ὡς ἰδιωτικῶν [4]) ἀκούσονται τῶν πραγμάτων. κέχρηται οὖν προοιμίῳ προκατασκευαστικῷ, [5]) τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπαγγελίαν τινὲς καλοῦσι. διὸ [6]) σύνοψιν ποιεῖται τῶν λεχθησομένων ἐν τῇ καταστάσει. (τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ εὐκρινῆ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ προςέχειν ἄξιον adduntur post καταστάσει in B.)

1) Hoc schol. in sola Lut. legitur. 2) μέλλον Herv. W. 3) ἰδιωτικὸν Bav. 4) Ita Bav. Lut. et Wolf. pro ἰδιωτικοῖς. 5) καταστατικῷ Bav. addit idem τῷ βούλομαι δ' ἕκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὧν. 6) οὗ Bav.

---

1) καὶ om. pr. k. 2) Ita Bav. Bu. Be., quem miror nullam adnotasse librorum discrepantiam. τῇ — ἑορτῇ vulg. ante Bu. 3) ἀποδεδώκατε kr. 4) δικασταὶ Aug. k. 5) Ita Be. Aug., τε καὶ εὐσ. vulg. et Fktv. 6) ἐπέσχε pr. F. 7) ταύταις ταῖς ἡμέραις Aug. kr. 8) βούλομαι — φανήσεται Rufus p. 79. 9) δὲ καθ' ἕκαστον Aug. r. Reisk. δ' ἕκαστα Rufus. 10) ἀπ' ἀρχῆς om. Rufus. ὧν πέπονθα ἐξ ἀρχῆς Aug. kr.

ὧν πέπονθα ἐπιδείξας 1) καὶ 2) περὶ τῶν πληγῶν εἰπεῖν, ἃς τὸ τελευταῖον προςενέτεινέ 3) μοι· ἓν 4) γὰρ οὐδέν 5) ἐστιν ἐφ᾽ ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται.

13 Ἐπειδὴ 6) γὰρ οὐ καθεστηκότος χορηγοῦ τῇ Πανδιο-

Ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος.] Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προβολῆς. φασὶ γάρ τινες, τοῦτο μὴ εἶναι διήγησιν, διὰ τὸ προειδέναι τὸν δῆμον τὰ γεγενημένα καὶ διὰ τὸ ἐν ὅρῳ μὴ χρῆναι διηγεῖσθαι ἀλλὰ προβάλλεσθαι. ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ πάντες ᾔδεσαν τὰ γεγενημένα ὥςπερ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις 1) φησίν, ὡς οὐ παρῆν ὁ δῆμος ἀλλὰ χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες ἦσαν, ὥςτε ἀναγκαῖον ἦν διηγήσασθαι. καὶ οὐ διηγήσασθαι βούλεται μόνον ἀλλὰ καὶ αὐξῆσαι τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν ἐν τῇ καταστάσει. πρὸς 2) τούτοις, ὅτι ἐν ὅρῳ ταὐτόν ἐστι προβολὴ καὶ κατάστασις. ἤδη δὲ καὶ ὅρου δύναμιν ἡ κατάστασις ἔχει. προβαλλόμεθα γὰρ ἐφ᾽ οἷς πεπόνθαμεν. λέγοντες δὲ ταῦτα τὴν διήγησιν πληροῦμεν. ὅτε δὲ πρὸς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διηγούμεθα, ὅρον περαίνομεν. ἡμῶν γὰρ διὰ τῆς καταστάσεως εἰςαγόντων ὡς δημόσιον, εὐθὺς ὁ ἀντίδικος ὑπολαμβάνων ὡς ἰδιωτικὸν ὁρίζεται. οὐκοῦν ὅρου δύναμιν ἔχει ἡ κατάστασις. ἀλλ᾽ ἐκεῖ μὲν συνεστραμμένως καὶ δι᾽ ὀλίγων ὁριζόμεθα ἀγωνιστικῶς, ἐν δὲ τῇ καταστάσει πλατέως καὶ ἧττον ἀγωνιστικῶς. διὰ τί δὲ ὁριστικὴν δύναμιν ἔχουσα προβολὴ κέκληται; ὅτι ἐπάναγκες ἦν δύο ἀνθορισμοὺς ἐμπίπτειν, εἴπερ ὅρος τις ἡ κατάστασις ἐκαλεῖτο. ἡμῶν γὰρ ὁριζομένων ἐν τῇ καταστάσει πλατέως, ὁ ἀνθοριζόμενος πρὸς ἐκεῖνον δύο ἐποίει 3) ἀνθορισμούς. ἵν᾽ οὖν μὴ δύο ἀνθορισμοὺς ὀνομάζωμεν, τὸν μὲν πλατὺν ὅρον προβολὴν ἐκαλέσαμεν ἐν καταστάσει κείμενον, τὸν

1) cf. §. 193. 2) στ. ἔτι πρὸς τούτοις ἐν ὅρῳ Lut. 3) ἐπάγει coni. Wolf.

---

1) ἐπιδείξειν Rufus. 2) Ita Aug. et Be., ἐπιδ. ἔτι καὶ vulg. et FYΩstv. 3) προςέτεινε pr. v. et Rufus. 4) ἓν — φανήσεται Bekk. Anecd. 138. 23. 5) οὐδὲν Aug., Bekk. Anecd., Bu., Be., μηδὲν vulg. οὐδὲν γάρ ἐστιν omisso ἓν Rufus. Re. nullam notavit librorum discrepantiam. 6) ἐπεὶ (sic) — ἐθελοντ. Rufus p. 81 sq.

νίδι φυλῇ τρίτον [1]) ἔτος τουτί, παρούσης δὲ τῆς ἐκκλη-

δὲ στενὸν μετὰ τὴν προβολὴν τὸν μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος [1]), ὅρον, τὸν δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος, ἀνθορισμόν. ἔτι πρὸς τούτοις ἐπειδὴ πολλὰ καὶ ψευδῆ [2]) καὶ αἰσχρὰ καὶ ἐπηρείας καὶ χλευασμοὺς ἐβούλετο κατειπεῖν τοῦ Μειδίου, ταῦτα δὲ ἐν μὲν τοῖς ἀγῶσιν λέγειν οὐκ ἐξῆν, διὰ τὸ μικρὰ εἶναι καὶ τοὺς ἐλέγχους ἀπαιτεῖσθαι, ἐν δὲ τῇ καταστάσει τὰς μὲν ἀποδείξεις ἧττον ἔμελλε προςάγειν, λέγων δὲ διαβάλλειν [3]) καὶ παροξύνειν τοὺς δικαστὰς ἐν [4]) τῷ πλήθει τῶν ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο καταστάσει ἐχρήσατο, καὶ τοῖς φανεροῖς [5]) καὶ μεγάλοις τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ συνέπλεξεν, ἵνα δι' ἐκείνων καὶ ταῦτα αὐξήσῃ τε ὁμοῦ καὶ πιστὰ καταστήσῃ. μικτὴν δὲ [6]) ἔφαμεν εἶναι τὴν κατάστασιν ἔκ τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν [7]) πραγμάτων, ἔτι δὲ καὶ αὐξήσεως, καὶ τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῆς ἐστι πραγματικόν, τὸ δὲ παθητικόν, τὸ δὲ μεταφορικόν, καὶ τὸ σύμπαν ὁ λόγος τοιαύτην ἔχει τὴν μίξιν. πραγματικὸν μέν, ἐν οἷς περί τε τῶν εἰς ἑαυτὸν γεγενημένων καὶ τοῦ δημόσιον εἶναι τὸ ἔγκλημα διαλαμβάνει, παθητικὸν δέ, ἐν οἷς [8]) αὔξει τὴν ὕβριν, καταφορικὸν δέ, ἐν οἷς εἰς τὸ πρόςωπον ἀποτείνεται τοῦ Μειδίου. ἀπὸ τοῦ δημοσίου δὲ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, χορηγὸν ὀνομάσας.

Τῇ Πανδιονίδι φυλῇ.] Δέκατον μέρος φυλὴ [9]) τῆς πόλεως.

Τρίτον ἔτος τουτί.] Ἢ ὡς [10]) τριῶν ἐτῶν ἑξῆς οὐ παρασχούσης τῆς φυλῆς τὸν λειτουργόν, ἵνα γένηται πλείων ἡ αὔξησις, ἢ πρὸ τριῶν τούτων ἐτῶν, ὡς καὶ ἐν Φιλιππικοῖς· [11]) „Φίλιππος ἐν Θράκῃ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος." οὐ γὰρ δυνατόν, ἐφεξῆς λαβεῖν τὸν χρόνον. τὴν φιλοτιμίαν δὲ ηὔξησεν, ὅτι διὰ τριῶν ἐτῶν μόνος αὐτὸς ἐκ τῆς φυλῆς ἐπέδωκεν.

Παρούσης δὲ τῆς ἐκκλησίας.] Πάντα δημό-

1) διώκοντος ὅρον τὸν δὲ παρὰ τοῦ φεύγοντος ἀνθορισμόν legendum esse, vidit Wolf. 2) πολλὰ καὶ δεινὰ coni. Wolf. 3) i. e. fallere. 4) Malim ἐπὶ τῷ. 5) Ita Wolf. pro ταῖς φανεραῖς καὶ μεγάλαις. 6) δὲ addidit Wolf. 7) ἰδιωτικῶν W. 8) Ita Wolf. pro ἑνὸς οἷς. 9) μ. ἡ φυλὴ Lut. 10) Ἢ ὡς] Ita Lut., πῶς vulg. 11) Dem. Olynth. III. 29, 21. ἀπηγγέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θρᾴκῃ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτί.

1) τέταρτον γρ. F. et mg. Bav., τρίτον ἢ τέταρτον Aug. kr., quae scripturae discrepantia e scholiis in verborum ordinem temere illata videtur.

σίας, ἐν ᾗ τὸν "ἄρχοντα ἐπικληροῦν ὁ νόμος τοῖς χοροῖς [1]) 51
τοὺς αὐλητὰς κελεύει, λόγων [2]) καὶ λοιδορίας γιγνομένης [3]), I
καὶ κατηγοροῦντος τοῦ μὲν ἄρχοντος τῶν ἐπιμελητῶν τῆς
467 Bk. φυλῆς, "τῶν δ' ἐπιμελητῶν τοῦ ἄρχοντος, παρελθὼν ὑπε-

---

σια τὰ ὀνόματα, ἐκκλησία [1]), ἄρχων, ἐπικλήρωσις αὐλητῶν [2]) εἰς τὴν ἑορτήν. οὐκοῦν ἐκ τούτων ὡς περὶ δημοσίων τῶν καθ' ἑαυτὸν [3]) ἤδη προςδιαλέγεται.

(*Ἐπικληροῦν.*] Ὅταν [4]) παῖς ὀρφανὴ ᾖ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην, ὅταν ᾖ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλελειμμένη· καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος ἡ [5]) μηδέπω γεγαμημένη ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. ἦν δὲ καὶ νόμος, μὴ κληρονομεῖν τοὺς νόθους· διὰ χειρὸς δ' ἐδίδοτο τἀργύριον μέχρι πέντε μνῶν, πλέον δ' οὔ. B.)

Λόγων καὶ λοιδορίας γινομένης.] Ἐκ τῶν ἐναντίων ἡ αὔξησις. ἔστι γὰρ μέγιστος τόπος αὐξήσεως, τὸ τὴν προϋπαρχοῦσαν ἢ εὐπορίαν [6]), ἢ ταλαιπωρίαν, ἢ πολεμίων ἰσχὺν αὔξειν, ἵνα [7]) μεγίστη φανῇ τῷ λῦσαι τὰς τοιαύτας ἀπορίας καὶ κρατῆσαι τῆς δυνάμεως τῶν ἐναντίων.

Καὶ κατηγοροῦντος.] Οὐκοῦν στάσις καὶ θόρυβος ἦν, ἐγὼ δὲ τὸν θόρυβον ἔλυσα διὰ τῆς ὑποσχέσεως.

Παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγώ.] Πόλεμος ἦν τῶν ἐπιμελητῶν κατὰ τοῦ ἄρχοντος. ὁ ἄρχων τοῖς ἐπιμεληταῖς ἐπῆγε τὴν μέμψιν. ἐπιεικῶς δὲ τὸ „ὑπεσχόμην" εἴρηκε, διὰ τὸ ἐπαχθὲν „πρῶτος αἱρεῖσθαι τὸν αὐλητὴν ἔλαχον." διὰ γὰρ τούτου τὴν πρὸς αὐτὸν [8]) εὐμένειαν ἔδειξεν, ἵνα πιστὸν καταστήσῃ, ὅτι διὰ Μειδίαν ἡττήθη τὸν ἀγῶνα, οὐ διὰ τὴν τύχην.

1) Ita Lut. *ἐκκλησίας* vulg. 2) Ita Wolf. pro *αὐλὴ τῶν*. 3) Ita W. pro *ἑαυτῶν*. 4) Haec ab hoc loco alienissima hausta sunt e Suid. s. v. *ἐπίκληρος*. 5) *ἡ*] Suid. *καὶ ἡ*. 6) *ἀπορίαν* mg. Lut. 7) *ἵνα εὐμένεια μεγιστη* Lut. 8) *αὐτὸν τῆς τύχης εὐμεν.* W., *αὐτὸν τὸν δῆμον εὐμεν.* Lut.

---

1) *χορηγοῖς γρ. Π.* 2) *λόγου* Rufus. 3) *γενομένης* id.

σχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντής [1]), καὶ κληρουμένων
14 πρῶτος αἱρεῖσθαι τὸν αὐλητὴν ἔλαχον· ὑμεῖς μὲν ὦ ἄνδρες b.
Ἀθηναῖοι [2]) πάντες ἀμφότερα [3]) ὡς οἷόν τε μάλιστ' [4]) ἀπε-
δέξασθε τήν τ' ἐπαγγελίαν τὴν ἐμὴν καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς
τύχης, καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦν-
τές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε· Μειδίας δ' οὑτοσὶ μό-
νος τῶν πάντων [5]), ὡς ἔοικεν, ἠχθέσθη, καὶ παρηκολού-
θησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων μοι [6]) συνεχῶς
15 καὶ μικρὰ καὶ μείζω. ὅσα [7]) μὲν οὖν ἢ [8]) τοὺς χορευτὰς 7 Bu.

Καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης.] Ἡ τύχη τῇ γνώμῃ συνέδραμε, δέδωκε τὴν ψῆφον ἀποδεξαμένη τὸν τρόπον.

Καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον.] Ηὔξησεν εἰς αὐτόν [1]), ἵνα μὴ Μειδίας δι' ὀργὴν δόξῃ ταῦτα πεποιηκέναι, ἀλλὰ φθονήσας ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς εἰς τὸν ἐχθρὸν γινομένοις. ταχέως δὲ τὸν κρότον ἐπενεγκὼν ἔδειξε, ποῖον εἴρηκε θόρυβον. τὸ δὲ „ὡς ἂν ἐπαινοῦντες“ ἐπισφραγιζόμενος λέγει.

Μειδίας δὲ οὑτοσὶ μόνος τῶν πάντων.] Ἠναντιοῦτο, φησί, καὶ τῇ τύχῃ καὶ τῇ πόλει. ἡ μὲν γὰρ ἐδωρεῖτο τὸν κλῆρον, ὑμεῖς δὲ ἐθαυμάσατε, Μειδίας δὲ ἐδυςφόρει καὶ ἀηδίζετο.

Ὡς ἔοικε.] Ὡς φαίνεται, φησίν, ἀφ' ὧν πεποίηκεν.

Ἐπηρεάζων μοι συνεχῶς.] Οὐκοῦν ἐκ προνοίας καὶ οὐ [2]) δι' ὀργὴν πεποίηκε· τὸ δὲ „*καὶ μικρὰ καὶ μείζω*“ ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια.

Ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτάς.] Ἔθος ἦν τοὺς

1) Haec vitii manifesta sunt, fortasse legendum ηὔξ. τὸν ἔπαινον. Lut.: τὸν εἰς αὐτὸν ηὔξ., mg. ἔπαινον. 2) οὐ add. Wolf. Lut.

---

1) ἐθελοντὶ id. 2) ἄνδρες Ἀθηναῖοι] δικασταὶ Aug. k. 3) ἀμφότερ' Be. 4) μάλιστ' om. Ald. Herv. 1. 2. Wolf. 5) Ita Bu., Be., ἁπάντων vulg. et Ftv. 6) Ita Bu., Be., ἐμοὶ vulg. et Fkrtv. 7) ὅσα — ἰάσω Aristid. τεχν. ῥητ. p. 230. Cant. Hermogen. Method. VII. p. 410. Alexand. de fig. 19. ὅσα — ἠνώχλησεν Bekk. Anecd. 138. 12. 8) ἢ om. ΠΣΥΩs. et Anecd. Bekk.

ἐναντιούμενός 1) ἡμῖν ἀφεθῆναι 2) τῆς στρατείας 3) ἠνώχλησεν 4), ἢ προβαλλόμενος καὶ κελεύων 5) ἑαυτὸν εἰς Διονύσια 6) χειροτονεῖν ἐπιμελητήν, ἢ τἆλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω· οὐ γὰρ ἀγνοῶ 7) τοῦθ', ὅτι τῷ μὲν ἐπηρεαζομένῳ τότ' ἐμοὶ 8) καὶ ὑβριζομένῳ τὴν αὐτὴν ὀργὴν ἕκαστον τούτων, ἥνπερ ἄλλ' 9) ὁτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη, ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις, τοῖς 10) ἔξω 11) τοῦ πράγματος οὖσιν οὐκ ἂν ἴσως ἄξια 12) ταῦτα καθ' αὑτὰ ἀγῶνος φα-

---

τῷ Διονύσῳ χορεύοντας μὴ στρατεύεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον. ὁ τοίνυν Μειδίας ἠνάγκαζεν αὐτοὺς ἐξιέναι, καὶ οὐκ εἴα τῆς στρατείας ἀφίεσθαι. εἰςῆκται δὲ κατὰ παράλειψιν 1), ἐπειδήπερ οὐκ ἔχει πολλὴν τὴν ἰσχύν. τετραχῇ δὲ διεῖλε τὰ ἐγκλήματα, καὶ πρῶτον μὲν τὰ σαθρότερα προέταξεν, εἶτα τὰ ἰσχυρότερα, καὶ τρίτον τὰ σαθρὰ πάλιν, καὶ τέταρτον τὰ ἰσχυρά. δεῖ γάρ, εἰ μὲν πλείω εἴη τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ σαθρά, ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τῶν σαθροτέρων, τελευτᾶν δὲ εἰς τὰ ἰσχυρότερα. ἔστιν οὖν καὶ νῦν τὰ πρῶτα σαθρά. τί γὰρ μέγα ἔγκλημα, εἰ τοὺς χορευτὰς ἐκώλυσεν ἀφεθῆναι, καὶ ταῦτα ἵππαρχος ὤν; καὶ εἰ τῶν Διονυσίων ἐπιμελητὴς ἐβούλετο καταστῆναι;

Οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦτο.] Γνούς, ὅτι μικρῶν ἐμνημόνευσε, πρῶτον μὲν τῷ κατὰ παράλειψιν 2) σχήματι κέχρηται, ἔπειτα καὶ ἰσχὺν αὐτοῖς διὰ τῶν ἑξῆς προςέθηκεν εἰπών, ὅτι πάσχων ἐγὼ ὁμοίως ἐπὶ τούτοις ἠγανάκτουν ὥςπερ ἐπὶ τοῖς δεινοτάτοις.

1) Ita W., παράληψιν vulg. 2) Ita W. παράληψιν vulg.

---

1) χορ. κωλύων ἀφ' τ. στ. ἡμῖν ἠνώχληκεν coni. Lamb. 2) μὴ ἀφεθῆναι mg. Lut. 3) Ita Ven. Barocc. Bodl. Ital. Vind. Bav. mg. Lut., corrector Weim. plerique Bekkeri libri. Ulpian., Alexand. de fig., Hermogenes Aldi, Paul. Herv. 3., ed. Ven., Bu. τῆς στρατιᾶς Be., k. Aug. Aristid., τὰς στρατιὰς r., τῆς χορείας vulg. sed cum aster. 4) ἠνόχλησεν pr. Σ, ἐκώλυσεν mg. Lut. 5) καὶ κελεύων om. Aristid. 6) Διονύσια] Ita Aug. Aristid. et Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam; τὰ Διονύσια vulg. 7) ἀγνῶν Paul. 8) τότε μοι Ωs. 9) ἄλλῳ coni. Reisk. 10) τοῖς om. Σ. 11) ἔξωθεν Aug. 12) ἴσως αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἄξια Aug. kr.

νείη. ἀλλ' ἃ [1]) πάντες [2]) ὁμοίως [3]) ἀκούσαντες [4]) ἀγανα- b.
16 κτήσετε [5]), ταῦτ' ἐρῶ. ἔστι δὲ [6]) ὑπερβολὴ τῶν μετὰ
ταῦτα ἃ μέλλω λέγειν [7]), καὶ οὐδ' [8]) ἂν ἐπεχείρησα ἔγωγε
κατηγορεῖν αὐτοῦ νῦν, εἰ μὴ καὶ τότε ἐν τῷ δήμῳ παρα-
χρῆμα ἐξήλεγξα. τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱεράν (ἱερὰν γὰρ c.
ἔγωγε νομίζω πᾶσαν, ὅσην ἄν τις ἕνεκα τῆς ἑορτῆς παρα-
σκευάσηται [9]), τέως [10]) ἂν χρησθῇ) καὶ τοὺς στεφάνους 520
τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποιησάμην [11]) ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ, ἐπε- R.

Καὶ οὐδ' ἂν ἐπεχείρησα.] Μεταβέβηκεν ἐπ' αὐτὸ τὸ ἰσχυρότατον, τὸ κατὰ τὴν ἐσθῆτα, καὶ πρὸ τῆς εἰςαγωγῆς αὐξήσει κέχρηται, προςεχέστερον τὸν δικαστὴν ποιῶν. ἄπιστα γάρ, φησίν, ἔδοξε [1]) τὰ λεχθησόμενα, εἰ μὴ τότε παραχρῆμα ἐξηλέγχθη.

Τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱεράν.] Τὸ ἰδιωτικὸν δημόσιον ἐποίησε τῇ προςθήκῃ τῆς ἱερᾶς. ἐντεῦθεν δὲ ἡ τῆς προβολῆς αὔξησις. ποιεῖ δὲ αὐτὴν ἱερὰν ἀπὸ [2]) τοῦ τόπου καὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ φοροῦντος· [3]) τὸ δὲ „*τέως* [4]) *ἂν χρησθῇ*" ἢ [5]) *φορεῖται*, ἢ *τρίβεται*.

Ἱερὰν γὰρ ἔγωγε.] Τὸ ἀντιπίπτον ἔλυσεν· ἱερὰν λέγεις, ἣν φορεῖς [6]) σύ; μὴ γὰρ ἱερεὺς εἶ; ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πανηγύρεως καὶ τοῦ καιροῦ τὸ ἱερὰν εἶναι κατεσκεύασεν. εἶτα ἐπειδὴ σοφισματώδης ὁ λόγος προςέθηκε τοὺς στεφάνους, ὥςπερ συμμαχίᾳ χρώμενος. μᾶλλον γὰρ τὸ κατὰ τοὺς στεφάνους ὥςπερ δημόσιον, ἐπειδὴ καὶ ὁ χορὸς ὁ ᾄδων αὐτοὺς περιέκειτο.

1) an ἔδοξεν ἄν? 2) Ita W. et Lut. ὑπὸ vulg. 3) Ita W. et Lut. φρονοῦντος vulg. 4) ἕως mg. Lut. 5) malim ἤγουν. 6) Malim ἐφόρεις.

---

1) ἃ] ἐφ' οἷς kr. et γρ. Π. 2) ἅπαντες kr. 3) ὁμοίως] Ita ΠΥΩkrs. Aug., ἂν ὁμοίως vulg. 4) ἀκούσ. om. Π et Par. 1., in mg. ponit Σ, post ἀγαν. kr. Aug. 5) Ita ΥΩks. Aug., ἀγανακτήσαιτε vulg. 6) δὲ καὶ ὑπ. tv. 7) λέγειν μέλλω r. 8) οὐκ Bu., fortasse operarum errore. 9) παρασκευάζηται ΣΥΩs., fortasse recte. 10) ὡς corr. Π, ἕως coni. Schaef., τέως, ἕως coni. Bu. in ind. 11) ἐποιησάμην Ald.

βούλευσεν [1]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι διαφθεῖραί μου [2]) νύκτωρ
ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ χρυσοχόου. καὶ διέφθειρεν,
οὐ μέντοι πᾶσάν [3]) γε· οὐ γὰρ ἠδυνήθη. [4]) καίτοι [5]) τοι- d
οῦτόν γ' [6]) οὐδεὶς πώποτε οὐδένα φησὶν ἀκηκοέναι τολμή-
17 σαντα οὐδὲ ποιήσαντα ἐν τῇ πόλει. οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐ-
468 Bk. τῷ [7]) τοῦτο, ἀλλὰ [8]) καὶ τὸν διδάσκαλον ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι [9]) διέφθειρέ μου τοῦ χοροῦ. καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης [10]) e.

Νύκτωρ ἐλθών.] Ἀρκέσθητι ταῖς ἡμέραις εἰς ἐπιβουλὴν [1]) ὦ Μειδία, σπένδου τῷ πολέμιῳ τὴν νύκτα, καθ' ἣν καὶ οἱ τῇ φύσει πολέμιοι ἡσυχίαν ἀσπάζονται. πολλὴν ἔχει καὶ τοῖς πολεμίοις ἡ νὺξ τὴν τιμήν. ἀνακωχὴν δίδωσι αὐτῇ καὶ ὁ δοκῶν δυσμενέστατος. σὺ δέ μοι ποιεῖς ἐν ἑορτῇ νυκτομαχίαν παράλογον.

Οὐ μέντοι πᾶσάν γε.] Τοῦτο εἶπεν, ἵνα κακίσῃ μὲν τὴν γνώμην, ἐπαινέσῃ δὲ τὴν τύχην τὴν ἐμποδίσασαν. τάχα δὲ τὸν χρυσοχόον ὁ Διόνυσος ἐξανέστηκεν, ἵνα ληφθῇ. [2])

Οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐτῷ [3]) τοῦτο.] Πάλιν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου μετῆλθεν ἐπὶ τὸ σαθρότερον, τό τε διαφθεῖραι τὸν χοροδιδάσκαλον καὶ τὸν ἄρχοντα, καὶ τὸ στασιάσαι πρὸς αὐτὸν τοὺς χορηγούς, καὶ τὰς ἄλλας ἐπηρείας. ταῦτα γὰρ καὶ μικρὰ πρὸς κρίσιν καὶ ἄλλως ἀνέλπιστα. τούτων γὰρ ὁ Μειδίας ὁμολογήσει οὐδέν.

Καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης.] Ἵνα μὴ ὑποπτεύσῃ τις, ὅτι μισθὸν προσδοκῶν πλείονα δέξασθαι Τηλεφάνης, μάτην τὸν διδάσκαλον διαβέβληκε, τούτου χάριν ἐπαινεῖ τὸν τρόπον, βέλτιστον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ εὔνουν περὶ αὐτόν.

1) Ita W. ἐπιβολὴν vulg. 2) λειφθῇ mg. Lut. 3) αὐτὰς Ald. Hervag. αὐτῷ Lut.

---

1) ἐπεχείρησεν Bav. 2) μοι coni. Iurin. Reisk. Schaef. 3) πᾶσάν] Par. 1. Be., πάντας vulg. et Fkr. 4) ἐδυνήθη Ald. Herv. Wolf. Lut. 5) καίτοι] καὶ ΠΣΥΩs. 6) τοιοῦτόν γ'] Ita de coni. scripsi, τοιοῦτον FΠΣΥΩstv., Bu. et vulg. ante Reisk., τοῦτό γ' Aug. Reisk. Be. 7) αὐτὸ Ω Reisk. 8) ἀλλὰ — χοροῦ Bekk. Anecd. 132, 25. 9) ὦ ἄ. Ἀθ.] ὦ θεοὶ Anecd. 10) Harpocr. Phot. Suid. s. v.

ὁ αὐλητὴς ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ τότε ἐγένετο, καὶ τὸ πρᾶγμα μισθόμενος τὸν ἄνθρωπον ἀπελάσας αὐτὸς συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν ᾤετο δεῖν τὸν χορόν, οὐδ' ἂν ἠγωνισάμεθα [1]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀδίδακτος ἂν εἰςῆλθεν ὁ χορός, καὶ πράγματα [2]) αἴσχιστ' [3]) ἂν ἐπάθομεν. καὶ οὐδ' ἐνταῦθα [4]) ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν, ὥςτε τὸν ἐστεφανωμένον [5]) ἄρχοντα διέφθειρε, τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν [6]) ἐπ' ἐμέ, βοῶν, ἀπειλῶν,

---

καὶ ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπίπτον, ὅτι [1]) διὰ φιλονεικίαν ὁ αὐλητὴς ἐξέβαλε τὸν χοροδιδάσκαλον, ἵνα μόνος δόξῃ εὐδοκιμεῖν. οὕτω [2]) γοῦν [3]) καὶ τὸν χορὸν αὐτὸς ἐδίδαξεν ἀπελάσας τὸν ἄνθρωπον. φησὶν οὖν ὁ ῥήτωρ, ὅτι καὶ βέλτιστος ἦν Τηλεφάνης καὶ [4]) εὔνους [5]) περὶ ἐμέ. οὐκ ἂν οὖν διὰ τὴν ἰδίαν φιλονεικίαν ἐπιβουλεύειν [6]) ἠθέλησεν, εἴπερ ᾔδει, μὴ διεφθάρθαι [7]) τὸν ἄνθρωπον.

Οὐδ' ἂν ἠγωνισάμεθα.] Καλῶς οὐκ ἐπὶ τοῦ χοροῦ μόνον εἶπεν ἠγωνίσατο, ἀλλὰ πληθυντικῶς καὶ ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν περιέλαβε τὴν φυλήν.

Ὥςτε τὸν ἐστεφανωμένον.] Ὁ γὰρ τὰ πλεῖστα διοικῶν τῆς ἑορτῆς ὁ ἄρχων ἦν, ὥςτε καὶ πολλὰ βλάπτειν ἠδύνατο, εἴπερ διαφθαρεὶς κατασκευάζειν ἠβουλήθη.

Τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν ἐπ' ἐμέ.] Ἀντὶ τοῦ ἄκοντας αὐτοὺς ἠρέθιζεν, οὐ βουλομένους παρώξυνεν, ἵνα μὴ δοκοῖεν διὰ τοῦ μὴ [8]) βούλεσθαι νικᾶν προςφιλονεικεῖν αὐτῷ. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης συμβαῖνον τοῦτο εἰς τὸν [9]) Μειδίαν ἀνήνεγκεν. οἱ γὰρ ἄλλοι χορηγοὶ φιλονεικοῦντες περὶ τῆς νίκης στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους. φησὶν οὖν, ὅτι Μειδίας αὐτοὺς ἀνέπεισεν, ὥςτε μοι πολεμεῖν. εἶτα ἡ κατασκευή.

Βοῶν, ἀπειλῶν.] Εἰ γὰρ ἐκείνων πρός με δια-

1) Ita Lut., ὅτι οὐ διὰ vulg. 2) οὗτος mg. Lut. 3) γοῦν] Malim γὰρ ἄν. 4) καὶ om. Lut. 5) Erat καὶ εὔνους καί. 6) γρ. ἀπελαύνειν mg. Lut. 7) Ita W., διέφθαρμαι vulg., διεφθαρμένον Lut. 8) διὰ τὸ βούλ. mg. Lut., recte. 9) Ita W. et Lut., τὸ vulg.

---

1) ἠγωνίσμεθα Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 2) πράγματα Be. 3) αἴσχιστα vulg. ante Be. 4) ἐνταῦθ' vulg. post Reisk. 5) στεφανούμενον v., ἐστεφανωμένων Paul. 6) συνήγαγεν coni. Spald.

ὀμνύουσι παρεστηκὼς τοῖς κριταῖς, τὰ παρασκήνια[1]) φράττων, προσηλῶν, ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια[2]), κακὰ καὶ[3])
18 πράγματα ἀμύθητά μοι παρέχων διετέλεσεν.[4]) καὶ τούτων 8
ὅσα γε[5]) ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ Bt
θεάτρῳ, ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες ὦ[6]) ἄνδρες δι-

μαχομένων οὗτος ἐβόα καὶ ἠπείλει μοι, πρόδηλος ἦν αὐτὸς ἐνάγων τοὺς χορηγούς.

Ὀμνύουσι.[1])] Τουτέστιν ἐδίδασκεν οὕτως ὀμνύειν, ὥστε σοφίσασθαι τὸν ὅρκον, ἵνα μου[2]) κατασπουδάσαιεν.

Τὰ παρασκήνια φράττων.] Τουτέστιν ἀποφράττων τὰς ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἰσόδους, ἵνα ὁ χορὸς ἀναγκάζηται περιϊέναι διὰ τῆς ἔξωθεν εἰσόδου, καὶ οὕτω βραδύνοντος ἐκείνου, συμβαίνῃ[3]) καταγελᾶσθαι τὸν Δημοσθένην. τὸ δὲ προσηλῶν ἢ τοὺς ἥλους ἐντιθείς, ἵνα ἀσφαλῶς αἱ θύραι ἐκκλείωνται,[4]) καὶ μὴ ἐξῇ κατὰ καιρὸν εἰσελθεῖν, ἀφ᾽ οὗ τὸ γελᾶσθαι καὶ αἰτιαθῆναι συμβέβηκεν, ἢ ὅτι τοὺς ἥλους κατακρούων καὶ τύπτων ἐξακούεσθαι τὸν χορὸν ᾄδοντα οὐ συνεχώρουν.[5]) (Ἔοικε[6]) δὲ καλεῖσθαι παρασκήνια ὁ περὶ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. B.)

Ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια.] Καίτοι Διονυσίων ἦν ἐπιμελητής. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ αὐτὸν[7]) προὐβάλλετο εἰς τὴν χειροτονίαν, διὰ τοῦτο ἰδιώτην φησὶν αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τούτων ὅσα γε.] Ἄτοπον ἡγεῖτο τῶν μικρῶν τούτων μάρτυρας παρέχεσθαι. διὰ τοῦτο οὖν ὡς αὐτοῦ τοῦ δήμου θεασαμένου καὶ μαρτυροῦντος, ἐπήγαγεν, „ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες."

1) Ita Lut., ὀμνύουσιν vulg. 2) Ita W. pro μοι; idem coni. ἀποσπουδάσαιεν. 3) Ita W. pro συμβαίνει. 4) Idem coni. ἐγκλείωνται. 5) F. συνεχώρει. 6) Haec ex Harpocratione Suid. et Phot. s. v. παρασκήνια. 7) Lut. αὐτὸν. Malim αὐτὸς αὐτόν.

---

1) Harpocr. s. v. παρασκήνια. 2) δημόσιά μοι kt. 3) καὶ om. r. 4) διετέλεσε vulg. ante Be. 5) ὅσα μὲν Bav. Ftv indices Ald. Herv. Wolf. 6) ὦ om. Par. 1.

κασταί. καίτοι τῶν λόγων τούτους [1]) χρὴ δικαιοτάτους [2])
ἡγεῖσθαι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν
ἀληθεῖς εἶναι. προδιαφθείρας [3]) τοίνυν τοὺς κριτὰς τῷ b.
ἀγῶνι τῶν [4]) ἀνδρῶν, δύο ταῦτα ὡςπερεὶ [5]) κεφάλαια ἐφ'
ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ [6]) νενεανιευμένοις [7]) ἐπέθηκεν· ἐμοῦ μὲν
ὕβρισε [8]) τὸ σῶμα, τῇ [9]) φυλῇ δὲ κρατούσῃ τὸν ἀγῶνα
αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521 R.

19 Τὰ μὲν οὖν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς φυλέτας ἠσελγημένα καὶ [10]) c.
περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήματα τούτῳ πεπραγμένα, ἐφ' οἷς αὐ-

Προςδιαφθείρας.] Ἀπὸ τοῦ σαθροῦ πάλιν ἐπ' αὐτὸ τὸ κύριον καὶ τελευταῖον ἐχώρησε, τουτέστι, τὰς πληγάς, διότι καὶ μείζονά εἰσι [1]) τῶν ἑτέρων, καὶ ἄλλως ὁμολογεῖται παρὰ τοῦ φεύγοντος.

Τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν.] Ἐκ πάσης ἡλικίας ἠγωνίζοντο χοροὶ τῷ Διονύσῳ, διότι καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῷ περιτιθέασι, καὶ γὰρ παῖδα καὶ πρεσβύτην καὶ ἄνδρα γράφουσιν αὐτόν. ἀλλαχοῦ [2]) οὖν εἶπε „χορηγοῦντα παισὶ Διονύσια." διὸ [4]) Δημοσθένης ἀνδρῶν [3]) ἠγωνίσατο, ὡς προϊὼν φησιν, [5]) „ἐγὼ δὲ αὐληταῖς ἀνδράσιν".

Ἐμοῦ μὲν ὕβρισε [6]) *τὸ σῶμα.*] Οὐκ εἶπε πληγὰς ἔδωκέ μοι καὶ κονδύλους, ἵνα μὴ ταπεινότητα ἑαυτοῦ κατηγορήσῃ.

1) Malim ἐστι. 2) cf. §. 64. 3) διὸ] Malim ὁ δὲ. 4) ἀνδρῶν] δι' ἀνδρῶν Lut., ἀνδρῶν χορηγὸς ὢν W. 5) cf. §. 156. 6) ὕβρισεν εἰς τὸ W. et Lut.

---

1) τούτους om. id. 2) δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους Aug. Barocc. Ven. kr Reisk. Bu. 3) Ita W. de coni., Reisk. Bu. Be., προςδιαφθείρας ΠΣΥΩkrstv et vulg. ante Reisk. 4) γρ. τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν mg. Lut. Ulp. 5) ὥςπερ Felic. Paul., ὡς περὶ Herv. 6) αὐτῷ Aug., ἑαυτῶν Herv. Felic. Lut. 7) νεανιευμένοις Aug. Felic. Paul. Herv. 2., νεανιευομένοις edd. ante Tayl. 8) Ita Aug. Bu. Be., ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα Ftv et vulg. ante Bu., τῷ σώματι s. 9) τῇ om. s. 10) καὶ τὰ περὶ Aug. ks. (an kr.?) Reisk., τὰ in Bav. rec. manu superscriptum.

τὸν προὐβαλόμην [1]), ταῦτ᾽ ἐστὶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
πολλὰ [2]) ἕτερα· ὧν ὅσ᾽ [3]) ἂν οἷός τε ὦ, διέξειμι πρὸς ὑ-
μᾶς αὐτίκα δὴ μάλα. ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας [4]) ἑτέ- d.
ρας αὐτοῦ παμπληθεῖς [5]) καὶ ὕβρεις εἰς πολλοὺς ὑμῶν καὶ
τολμήματα τοῦ μιαροῦ τούτου πολλὰ καὶ δεινά, ἐφ᾽ οἷς
τῶν πεπονθότων οἱ μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καταδείσαντες [6])
469 τοῦτον [7]) καὶ "τὸ τούτου [8]) θράσος καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
Bk. ἑταίρους [9]) καὶ πλοῦτον [10]) καὶ τἆλλα δή, ὅσα [11]) πρόσ-
εστι τούτῳ, ἡσυχίαν ἔσχον [12]), οἱ δ᾽ ἐπιχειρήσαντες δί-
κην [13]) λαμβάνειν [14]) οὐκ ἠδυνήθησαν [15]), εἰσὶ δ᾽ οἳ [16])
διελύσαντο, ἴσως λυσιτελεῖν αὐτοῖς [17]) ἡγούμενοι. τὴν μὲν e.
οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν [18]) οἵ γε πεισθέντες· τῆς [19])

Ταῦτά ἐστιν.] Ἐπειδὴ δεῖ μητέρα τῶν ἀγώνων εἶναι τὴν κατάστασιν, μέλλει [1]) δὲ προϊὼν καὶ περὶ τοῦ φόνου λέγειν τοῦ κατὰ Ἀρίσταρχον καὶ περὶ [2]) λειποταξίου καὶ περὶ ὧν εἰς ἄλλους πολλοὺς πεποίηκε, διὰ τοῦτο προλέγει καὶ περὶ τούτων ἐν τῇ καταστάσει.

1) Ita W. et Lut. pro *μέλει*. 2) Ita W. et Lut., *παρὰ* vulg.

---

1) *προὐβαλλόμην* r. 2) *πολλ᾽* Be. 3) *ὅσα* vulg. ante Be. 4) *παμπονηρίας* r. 5) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., *παμπλήθεις αὐτοῦ* FΠΥΩstv et vulg. ante Reisk. 6) *καταδείσ. — ἡσυχίαν ἔσχον*] Schol. Ven. Il. O. 496. 7) *καταδ. γὰρ τοῦτον* schol. Ven. 8) *τὸ τούτου*] *τοῦτο* pr. Ω. 9) *ἑτέρους* Σ. 10) *καὶ τὸν πλοῦτον* schol. Ven., cum his scholiis et ΣΥΩ Par. 1. Be. omisit, quae post *πλοῦτον* addebantur *καὶ ὕβριν*. 11) *δὴ ὅσα*] *ὅσα δὴ* Aug. kr. Reisk. 12) *ἔχον* Herv. Wolf., *ἦγον* mg. Lut., et pro *ἡσυχ. ἔσχον* schol. Ven. *ἔφυγον ἐκποδών*; sed locus sanus non videtur; sequuntur enim *τούτων ἔσχον ἡσυχίαν*. 13) *ἐπιχ. τῷ δίκην* r. 14) *λαβεῖν* kr Aug. 15) *ἐδυνήθησαν* Π. 16) *δ᾽ οἳ*] Ita Be., *δ᾽ οἳ καὶ* Aug. Reisk. Bu., *δὲ οἳ καὶ* krs, *δὲ καὶ οἳ* Ftv et vulg. ante Reisk., *δὲ καὶ ὃ* Herv. 1. 2., Felic. 17) *αὐτοῖς* om. ΣΥ. 18) *ἔχουσιν* Ald. pr. 19) *τὴν* r.

δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβὰς οὗτος κἀκείνους ἠδίκει [1])
καὶ νῦν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστε κληρονό-
21 μοι. πάντων οὖν [2]) ἀθρόων [3]) ἓν τίμημα ποιήσασθε, ὅ τι
ἂν δίκαιον [4]) ἡγῆσθε. [5]) ἐξελέγξω [6]) δὲ πρῶτον μὲν ὅσα f.
αὐτὸς ὑβρίσθην, ἔπειθ' ὅσα ὑμεῖς, [7]) μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
τὸν ἄλλον [8]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι βίον αὐτοῦ πάντα [9]) ἐξε-
τάσω, καὶ δείξω πολλῶν θανάτων οὐχ ἑνὸς ὄντα ἄξιον.
Λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου πρώτην λαβὼν μαρτυρίαν.

22 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [10])

Παμμένης Παμμένους ἔπερχος [11]) *ἔχων* [12]) *χρυσο-* g.
χοεῖον [13]) *ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ καταγίγνομαι* [14]) *καὶ*

Ὑμεῖς ἐστε κληρονόμοι.] Τρόπον τινὰ διάδοχοι.

Λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου.] Ἕως [1]) μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν λεγομένων ἐν τῇ καταστάσει παρέχειν μάρτυρας, ἵνα μὴ δοκῇ ψιλὰς ἁπλῶς ἀφηγήσεις ποιεῖσθαι. συνεπέρανε δὲ τὴν κατάστασιν.

1) ἕως — μάρτυρας. „Delio natatore est opus." W. Vide an scribendum sit: εἰωθὼς μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ καταστάσει λεγομένων παρέχειν.

---

1) ἠδίκει τότε καὶ Aug. Barocc. kr Reisk. Bu. 2) οὖν τούτων ἀθρ. Aug. Barocc. krv Reisk. Bu. 3) ἀθρόων F Y Be., ἀθρόον
ω όων
krt, ἀθρόον v, ἀνθρωπων Σ. 4) δίκαιον om. k. 5) ἡγεῖσθε Edd. omnes ante Lut. 6) ἐξελέγξω — ἄξιον Rufus p. 79 omisso δὲ post ἐξελ. idem ὑμεῖς ὅσα. 7) ὑμεῖς ἠδίκησθε μ. Fkrtv et vulg. ante Bu. 8) καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον ἐξετάσω Rufus. 9) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., πάντα αὐτοῦ vulg. 10) Te-
ερ
stimonium om. k et Aug. 11) ἔπεργος ΠΣΥ, ἔπαρχος Bav., ἔπαρχος reliqui, Περγασεὺς coni. Reisk. 12) ἔχων FΠΣΥΩrstv Bu. Dind. et vulg. ante Wolfium; ἔχω Wolf. Reisk. Be., ἔχω μὲν coni. Spald., fortasse scripsit: ὑπάρχω ἔχων. 13) χρυσοχοεῖν k. 14) Ita Be., ᾧ καὶ καταγίγνομαι ΠΥΩs et vulg.

ἐργάζομαι τὴν χρυσοχοϊκὴν τέχνην. ἐκδόντος δέ μοι
Δημοσθένους, ᾧ μαρτυρῶ[1]), στέφανον χρυσοῦν ὥςτε 52
κατασκευάσαι καὶ ἱμάτιον διάχρυσον ποιῆσαι, ὅπως R.
πομπεύσαι[2]) ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν,
καὶ ἐμοῦ συντελέσαντος αὐτὰ[3]) καὶ ἔχοντος παρ'
ἐμαυτῷ ἕτοιμα, εἰςπηδήσας πρός με νύκτωρ Μει-
δίας[4]) ὁ κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ἔχων μεθ'
ἑαυτοῦ καὶ ἄλλους, ἐπεχείρησε[5]) διαφθείρειν τὸν[6])
στέφανον καὶ τὸ ἱμάτιον, καὶ τινὰ[7]) μὲν αὐτῶν ἐλυ-
μήνατο, οὐ μέντοι πάντα γε[8]) ἐδυνήθη[9]) διὰ τὸ ἐπι-
φανέντα με κωλῦσαι.

23 Πολλὰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ περὶ ὧν τοὺς 9
ἄλλους ἠδίκηκεν ἔχω λέγειν, ὥςπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ τοῦ λό- B.
γου, καὶ συνείλοχα[10]) ὕβρεις[11]) αὐτοῦ[12]) καὶ πονηρίας[13])
470 Bk. τοσαύτας, ὅσας ἀκούσεσθε αὐτίκα δὴ μάλα. ἦν δ' ἡ συλ-
λογὴ ῥᾳδία· αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες προςῄεσάν μοι.

Πολλὰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες.] Ἐθρασύνατο θαρσήσας ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ χρυσοχόου. συναρπάζει δὲ διὰ ταύτης τοὺς δικαστάς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀληθῆ κατηγορῶν.

Αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες.] Ἀντέπιπτε, διο ὑποτέμνεται,[1]) „ὅλην περιῄεις τὴν πόλιν Δημόσθενες; πολυπραγμονῶν διετέλεις, τίς ἄρα παρὰ Μειδίου τι πέπον-

1) „Videntur verba transposita ἀντέπιπτεν· ὅλην περιῄεις — πέπονθεν· διὸ ὑποτέμνεται „οὐκ ἔστι" W.

---

1) ᾧ καὶ μαρτυρῶ Felic, Herv. 2, Paul. ΠΥΩs. 2) Ita Bu. Be., πομπεύσῃ vulg. et k, πομπεύσαιεν rs. 3) αὐτὸ r. 4) νύκτωρ καὶ Μειδ. Σ. 5) ἐπεχείρησε — στέφανον Bekk. Anecd. 132. 27. 6) διαφθ. καὶ τὸν Par. 5. 7) Ita Dind., erat καί τινα, 8) γε πάντα Πr. 9) ἠδυνήθη ΠΩrstv. 10) συνείλεχα Ft Bav. 11) ὕβρις Ald. 12) αὐτοῦ ante τοσαύτας ponunt kr Aug., cum γρ. F. 12) πονηρίας] ἀτιμίας ΠΣΥs, ἀσελγείας coni. Wolf.

24 βούλομαι δὲ πρὸ τούτων εἰπεῖν, οἷς ἐπιχειρήσειν αὐτὸν b.
ἀκήκοα ἐξαπατᾷν ὑμᾶς· τοὺς γὰρ ὑπὲρ [1]) τούτων λόγους ἐμοὶ μὲν ἀναγκαιοτάτους προειπεῖν ἡγοῦμαι, ὑμῖν δὲ χρησιμωτάτους ἀκοῦσαι· διὰ τί; ὅτι[2]) τοῦ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον ὁ κωλύσας [3]) ἐξαπατηθῆναι λόγος ὑμᾶς [4]) οὗτος αἴτιος ἔσται. πολὺ δὴ μάλιστα πάντων τούτῳ τῷ λόγῳ προςέχειν ὑμᾶς δεῖ, καὶ μνημονεῦσαι τοῦτον
25 καὶ πρὸς ἕκαστον [5]) ἀπαντᾷν, [6]) ὅταν [7]) οὗτος λέγῃ. ἐστὶ c.
δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο οὐκ ἄδηλος ἐρῶν ἐξ ὧν ἰδίᾳ πρός τινας αὐτὸς [8]) διεξιὼν ἀπηγγέλλετό [9]) μοι, ὡς εἴπερ ἀληθεν;" „οὐκ ἔστι ταῦτα. πόθεν; [1]) οἴκοι καθήμενος εἶχον τὴν γνῶσιν· ὡς πρὸς κοινὸν ἀπήντων πατέρα σύμπαντες, κατάλογον ὧν ἔπαθον ὑπὸ Μειδίου ἀδικημάτων ποιούμενοι."

Βούλομαι δὲ πρὸ τούτων.] Μέλλων [2]) εἰςβάλλειν εἰς τοὺς ἀγῶνας προοιμίῳ κέχρηται, βουλόμενος προςεχεστέρους ποιῆσαι τοὺς ἀκούοντας.

(Ἔστι δὲ πρῶτον μέν.] Πρότασις Β.)

Ἐξ ὧν ἰδίᾳ.] Αὐτὸς [3]) τοὺς συνόντας αὐτῷ καὶ φίλους μισοῦντας αὐτὸν πεποίηκεν, εἴπερ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀπήγγελλον, [4]) ἅπερ αὐτοῖς ἐν ἀποῤῥήτῳ Μειδίας διελέγετο.

Ὅς εἴπερ ἀληθῶς.] Ἀρνούμενον ἐν τοῖς φανεροῖς ποιεῖ τὸν Μειδίαν, διαβάλλων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν. πῶς δὲ ἀρνούμενον εἰςάγει αὐτόν; ἴσως δὲ καὶ τὸ ἴδιον τοῦ

1) Imitatur Ulpianus ipsum oratorem de cor. 241, 18; 242, 25. 2) Idem schol. extat in Bav. 3) Malim αὐτούς. 4) Ita W. et Lut., ἀπήγγελον vulg.

---

1) περὶ coni. Tayl. 2) ὅτι, om. Ald. Hervag. Wolf. 3) κω-
ων
λύσων Aug. Ital. Bodl. Barocc. Ven. Lessing. r, κωλύσας Ω Bav. 4) ἡμᾶς r, ὑμᾶς λόγος Bu., fortasse operarum errore. 5) Videtur scribendum καὶ πρὸς τοῦτον ἕκαστον ἀπαντᾷν. 6) ἀπάντων ΥΩs, ἀπαντᾷν Ald. 7) ᾅ, τι ἂν coni. Spald. 8) αὐτοὺς Hervag. Felic. Wolf. Lut. 9) ἀπηγγέλλετό Ald. Herv. Felic., ἀπηγγείλατο Par. 1. 2.

θῶς [1]) ἐπεπόνθειν [2]) ταῦτα, ἃ λέγω, δίκας ἰδίας μοι προςῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς περὶ τὸν χορὸν [3]) πάσης [4]) ἐπηρείας βλάβης, ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι [5]) φημὶ ὕβρεως, οὐ "μὰ Δί' οὐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτὸν [6]) 52
26 καὶ τίμημα ἐπάγειν, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ἐγὼ δὲ ἐν d. R
μὲν ἐκεῖνο εὖ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρή, ὅτι εἰ μὴ προὐβαλόμην [7]) αὐτὸν ἀλλ' ἐδικαζόμην, οὑναντίος [8]) ἧκεν

ὅρου φυλάττων, ἐπειδὴ ἐν ὅρῳ τὰ μὲν ἀρνούμεθα, τὰ δὲ ὁμολογοῦμεν. ἐν [1]) τούτῳ γὰρ τὰ μάλιστα ὅρος τοῦ στοχασμοῦ [2]) διαφέρει καὶ κοινωνεῖ, τῇ μὲν ἀρνήσει κοινωνῶν, τῷ δὲ μὴ πάντα ἀρνεῖσθαι διαφέρων. (Ὑποφορά, ὅρος παραγραφικός, B.)

Δίκας ἰδίας μοι.] Αὕτη ἐστὶν ἡ γενικὴ ἀντίθεσις, παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχουσα, ὅτι οὐ χρὴ ἐπὶ τοῖς ἰδίᾳ γενομένοις δημοσίᾳ κρίνεσθαι. καθόλου γὰρ ποιεῖται τὴν ἀντίθεσιν, μὴ λέγων τὸ ὄνομα τοῦ παθόντος. ἡ δὲ λύσις καὶ αὕτη μεταληπτικὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου. (Ὅτι ἔβλαψε καὶ ὕβρισε, δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἠδίκησεν. B.)

Καὶ τίμημα ἐπάγειν.] Ἐπὶ γὰρ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκ τῶν νόμων ὥριστο τὸ τίμημα, ἐπὶ δὲ τοῖς δημοσίοις ὁ κατήγορος ἐτιμᾶτο.

Ἐγὼ δὲ ἓν μὲν ἐκείνου. [3])] Μεταληπτικῆς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι ἰδίᾳ χρὴ καὶ οὐ δημοσίᾳ κρίνειν, μεταληπτικῶς ἔλυσε ταύτην, εἰπών, εἰ μὴ τοῦτον κατηγόρησα τὸν τρόπον, πάλιν τἀναντία ἔλεγεν, [4]) ὅτι δημοσίᾳ κρίνειν ἐχρῆν τὰ ἴδια. ἐὰν γὰρ τρόπον ἀντὶ τρόπου ὑποβάλλῃ, μεταληπτικὴ γίνεται ἡ λύσις. ὥστε οὐκ ἀκριβὲς τὸ

1) ἐν malim deletum. 2) Ita W. pro τῷ στοχασμῷ 3) ἐκεῖνο W. et Lut. 4) Malim ἂν ἔλεγεν.

---

1) ἀληθὲς ΣΥΩs. 2) πεπόνθειν Ald. Hervag. et v. 3) χρόνον indices Ald. Herv. Wolf. 4) Ita Be., ἁπάσης Ftv et vulg. 5) Ita Reisk. Bu. Be. Aug. Bav., ὑβρίζεσθαι vulg. ante Reisk. ΠΥΩs. 6) ἑαυτὸν ΥΩs. 7) Ita Bu. Be., προὐβαλλόμην vulg. r, probat Schaef., προβαλόμην t. 8) ἐναντίος t.

ἂν [1]) εὐθύς μοι λόγος, ὡς εἴπερ ἦν τι τούτων ἀληθές,
προβαλέσθαι [2]) με ἔδει καὶ παρ᾽ αὐτὰ τἀδικήματα τὴν τι-
μωρίαν ποιεῖσθαι· ὅ τε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως, ἥ τε
ἐσθὴς τῆς ἑορτῆς ἕνεκα πᾶσα παρεσκευάζετο, [3]) ἐγώ τε, ὁ
πεπονθὼς ταῦτα, χορηγὸς ἦν· τίς ἂν οὖν ἑτέραν [4]) εἵλετο e.
τιμωρίαν, [5]) ἢ τὴν ἐκ τοῦ νόμου [6]) κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορ-
τὴν ἀδικούντων οὖσαν; ταῦτ᾽ εὖ [7]) οἶδ᾽ ὅτι πάντ᾽ ἂν [8])
27 ἔλεγεν οὗτος τότε. [9]) φεύγοντος μὲν [10]) γάρ, [11]) οἶμαι, [12])
καὶ ἠδικηκότος ἐστὶ τὸ τὸν παρόντα [13]) τρόπον τοῦ μὴ [14])
δοῦναι δίκην διακρουόμενον τὸν οὐχ ὄνθ᾽ ὡς ἔδει γενέσθαι
λέγειν· [15]) δικαστῶν δέ γε σωφρόνων τούτοις τε μὴ
471 προσέχειν, καὶ ὃν ἂν λάβωσιν ἀσελγαίνοντα, κολάζειν.
Bk.

τοῦ Μητροφάνους, [1]) ὅτι πᾶσα μετάληψις ἀντιλήψει λύε-
ται. ἐφάνη γὰρ καὶ μεταληπτικὸν μεταληπτικῷ λυόμενον.
(Ἀντιπρότασις· λύσις, ἡ καὶ ἀνθυποφορά. B.)

Ὅτε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως.] Αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν πεποίηκεν ὁμολογοῦντα, τὸ [2]) δημόσιον εἶναι τὸ ἀδίκημα καὶ δι᾽ ὧν [3]) περιτίθησι τῷ χορῷ τοὺς λογισμούς, διὰ τοῦτο [4]) καὶ λύει τὴν ἀντίθεσιν, καὶ τὸν ἐχθρὸν καθ᾽ ἑαυτοῦ δείκνυσιν ἀγωνιζόμενον. [5])

1) Est hic Metrophanes Phrygius sophista, qui commentarios in Aristidem et Hermogenem et de characteribus Platonis scripsit. cf. Suid. s. v. et schol. Hermog. 2) τὸ malim deletum. 3) δι᾽ ὧν κτλ. Haec corrupta videntur. 3) τούτου W. 4) ἑαυτῷ ἀντιλέγοντα καὶ περιπίπτοντα W. in annotatione.

---

1) Ita Bu. Be., ἂν ἧκεν vulg. et Ftv. 2) Ita Be. mg. Lut. Aug., προβάλλεσθαί vulg. ante Be. Σ, probat Schaef., προβαλλέσθαι r. 3) παρεσκεύαστο kr Aug. Reisk., probat Schaef. 4) ἑτέραν] Ita Σ et Dind., ἑτέραν μᾶλλον vulg. 5) τιμωρίαν εἵλετο r, εἵλετο τιμ. Herv. Felic. 6) τῶν νόμων Aug. kr. 7) εὖ om. k. 8) ἂν om. ΠΥΩs. 9) τε pro τότε s. 10) μὲν om. pr. Σ. 11) γὰρ om. r. 12) ἂν οἶμαι Σ. 13) τὸν ὄντα mavult Reisk. 14) μὴ om. r Par. 1. Reisk. Bu., cum his facit Schaef. 15) λέγει Ald.

28 μὴ δὴ τοῦτο [1]) λέγειν [2]) αὐτὸν ἐᾶτε, ὅτι καὶ δίκας ἰδίας f.
δίδωσιν ὁ νόμος μοι καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ· ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκεν ἃ κατηγόρηκα, ἢ πεποιηκὼς οὐ [3]) περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖ, τοῦτο δεικνύτω· τοῦτο [4]) γὰρ αὐτὸν ἐγὼ [5]) προὐβαλόμην, [6]) καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς. εἰ δ' ἐγὼ [7]) τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεον- g.
εξίαν ἀφεὶς τῇ [8]) πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδὲν ἔστι λῆμμα λαβεῖν

Μὴ δὲ [1]) *τοῦτο λέγειν.*] Ἐν τούτῳ φησὶ Μητροφάνης τὸ κατὰ σύλληψιν δηλοῦσθαι, ἐν ᾧ φαίνεται συγχωρῶν ὁ ῥήτωρ, ὡς [2]) καὶ δίκας ἰδιωτικὰς δίδωσιν ὁ νόμος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μηδέπω γὰρ τῆς δίκης τεθείσης, τουτέστιν, αὐτοῦ τοῦ ὅρου τεθέντος, μηδὲ ἀνθορισαμένου [3]) ἰδιωτικῶς τοῦ ῥήτορος, πῶς οἷόν τε κατὰ σύλληψιν εἰσάγεσθαι; ἢ πῶς συναγωγή ἐστι τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἀνθορισμοῦ; ἔστιν οὖν λύσις μᾶλλον τῆς γενικῆς ἀντιθέσεως „δίδωσιν ὁ νόμος ἰδίᾳ δικάζεσθαι“ ὁ δὲ κατὰ συγχώρησιν ὁμολογῶν καὶ αὐτός, εἶναι [4]) καὶ δίκας ἰδιωτικάς, ἃ μέντοι κατηγόρηκα ἐγώ, [5]) καὶ ἃ τετόλμηκε Μειδίας, ταῦτα περὶ τὴν ἑορτήν ἐστιν ἀδικήματα· πῶς οὖν ἰδίᾳ κρίνεσθαι βούλεται δημοσίᾳ πλημμελήσας;

Εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν.] Ὁ μὲν ἰδιωτικὸν λαγχάνων αὐτὸς ἐλάμβανε παρὰ τοῦ φεύγοντος τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα. παρεώρακα δὲ μόνος [6]) τὴν ἐμαυτοῦ δίκην διδόντα. [7])

1) δὴ Lut. 2) Addidi ὡς vulgo omissum. W. ὅτι ex coni. 3) Ita W. et Lut., erat ἀνθοριοάμενος. W. etiam ἰδιωτικῶς induxit. 4) εἶναι] διδόναι νόμον Lut. 5) ἐγὼ] ἐγώ, φησί Lut. 6) μόνος — διδόντα vitii suspecta. 7) διδόντα om. Par. 1.

---

1) τοῦτον v. 2) λέγει Hervag. 3) οὐ om. k. 4) διὰ τοῦτο, vel τούτου mavult Reisk. 5) ἐγὼ om. k. 6) προὐβαλλόμην Wolf., placuit Spaldingo, si post γὰρ adderetur τότε. 7) ἐγὼ om. Aug. 8) τῇ πόλει — τιμωρίας Bekk. Anecd. 161. 25.

ἐμοί, χάριν, οὐ βλάβην δήπου τοῦτ' [1]) ἂν εἰκότως ἐνέγκοι μοι [2]) παρ' ὑμῶν.

29 Οἶδα τοίνυν, ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ· 10 Bu.

Χάριν, οὐ βλάβην.] Προετίμησα παρ' [1]) ἐμαυτοῦ τὴν πόλιν, καὶ ταύτῃ παρεχώρησα [2]) τὸ ἐκ τοῦ τιμήματος ὄφελος. βούλεται γὰρ αὐτὸν δημευθῆναι. [3])

Οἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ.] Ὁρικὸν κεφάλαιον. Ἄλλως. κυρίως [4]) οὗτός ἐστιν ὅρος εἰδικῶς [5]) εἰσηγμένος, [6]) διὸ καὶ ὀνομαστὶ προσήγαγε, [7]) καί, „πολλῷ", φησί, „χρήσεται [8]) τῷ λόγῳ". ἐπ' οὐδὲν γὰρ ἕτερον [9]) οὕτως, ὡς ἐπὶ τοῦτο καταφεύξεται Μειδίας, ἰδιωτικὸν [10]) ἀποφῆναι τὸν ἀγῶνα. [11]) φασὶ δέ τινες τρεῖς [12]) εἶναι ἀντιθέσεις, μίαν μέν, „μή με Δημοσθένει παραδῶτε", ἑτέραν δέ, „μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε", τρίτην δέ, „ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε"; καὶ τοῦτό φασι [13]) γνώριμον ἐκ τοῦ πρὸς ἕκαστον τούτων [14]) πορίζεσθαι [15]) καὶ τὰς λύσεις παρὰ τοῦ ῥήτορος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μία γάρ ἐστιν ἀν-

1) παρ'] γὰρ W., mihi aut παρ' ἐμαυτὸν aut cum Lut. πρὸ ἐμαυτοῦ scribendum videtur. 2) Ita W. et Lut. pro ταύτην παρεχώρησε. 3) Cuius bona publicantur, eum ipsum δημευθῆναι dicunt scriptores vergentis Graecitatis; cf. Bekk. Anecd. 1. 189, 2. Schol. ad Arist. Nub. 857. (861) [de quo v. Müller Dor. 2. 211.] ad Plut. 174. quem immerito vituperavi de bon. damn. 107. Suetonius saepius homines confiscari dicit, quorum bona fisco addicuntur A. 15. T. 49. C. 41. D a m n a t i o autem bonorum pro p u b l i c a t i o n e num dicatur, merito dubitatum est ad Cic. Phil. IV, 4. 4) Rectius Bav. οὗτός ἐστιν ὁ κύριος ὅρος. 5) Ita Bav. et W. pro ἰδικῶς. 6) ἐπηγμένος Bav. 7) ὀνόματι προήγαγε Bav. 8) χρήσεται addidi ex Bav. et Lut. 9) οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ ὡς ἐπὶ τούτῳ Bav. 10) τῷ ἰδιωτικὸν ἀποφ. Bav. Malim τὸ ἰδ. 11) Post ἀγῶνα Bav. haec habet: μία δέ ἐστιν ἡ ἀντίθεσις εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα. 12) Ita W. pro τιν. τοῦτο εἶναι ἀντιθέσεως vel ἀντιθέσεις ut in Lut. 13) Ita scripsi cum Lut. pro φησί. 14) Ita scripsi pro τοῦτον. 15) Ita W. pro γνωρίζεσθαι.

---

1) τούτου coni. Wolf. et Tayl. 2) Ita Be. cum Σ et mg. Lut., ἐνέγκαιμι (οι) Ald. Hervag. Felic. Paul., ἐνεγκαίμην mg. Lut., ἐνέγκαι μοι (οι, ι') v Bav., ἐνέγκαι (αι) μοι F., ἐνέγκοιμι ΠΥΩ, ἐνέγκοιμι s, ἐνέγκαι μοι ceteri libri Bekkeri Wolf. Lut. Reisk. Bu.

ὀμνύουσι παρεστηκὼς τοῖς κριταῖς, τὰ παρασκήνια [1]) φράττων, προσηλῶν, ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια [2]), κακὰ καὶ [3])
18 πράγματα ἀμύθητά μοι παρέχων διετέλεσεν. [4]) καὶ τούτων 8
ὅσα γε [5]) ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ Bu
θεάτρῳ, ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες ὦ [6]) ἄνδρες δι-

μαχομένων οὗτος ἐβόα καὶ ἠπείλει μοι, πρόδηλος ἦν αὐτὸς ἐνάγων τοὺς χορηγούς.

Ὀμνύουσι. [1])] Τουτέστιν ἐδίδασκεν οὕτως ὀμνύειν, ὥςτε σοφίσασθαι τὸν ὅρκον, ἵνα μου [2]) κατασπουδάσαιεν.

Τὰ παρασκήνια φράττων.] Τουτέστιν ἀποφράττων τὰς ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἰςόδους, ἵνα ὁ χορὸς ἀναγκάζηται περιϊέναι διὰ τῆς ἔξωθεν εἰςόδου, καὶ οὕτω βραδύνοντος ἐκείνου, συμβαίνῃ [3]) καταγελᾶσθαι τὸν Δημοσθένην. τὸ δὲ προςηλῶν ἢ τοὺς ἥλους ἐντιθείς, ἵνα ἀσφαλῶς αἱ θύραι ἐκκλείωνται, [4]) καὶ μὴ ἐξῇ κατὰ καιρὸν εἰςελθεῖν, ἀφ᾽ οὗ τὸ γελᾶσθαι καὶ αἰτιαθῆναι συμβέβηκεν, ἢ ὅτι τοὺς ἥλους κατακρούων καὶ τύπτων ἐξακούεσθαι τὸν χορὸν ᾄδοντα οὐ συνεχώρουν. [5]) (Ἔοικε [6]) δὲ καλεῖσθαι παρασκήνια ὁ περὶ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰςόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. B.)

Ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια.] Καίτοι Διονυσίων ἦν ἐπιμελητής. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ αὐτὸν [7]) προὐβάλλετο εἰς τὴν χειροτονίαν, διὰ τοῦτο ἰδιώτην φησὶν αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τούτων ὅσα γε.] Ἄτοπον ἡγεῖτο τῶν μικρῶν τούτων μάρτυρας παρέχεσθαι. διὰ τοῦτο οὖν ὡς αὐτοῦ τοῦ δήμου θεασαμένου καὶ μαρτυροῦντος, ἐπήγαγεν, „ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες.“

1) Ita Lut., ὀμνύουσιν vulg. 2) Ita W. pro μοι; idem coni. ἀποσπουδάσαιεν. 3) Ita W. pro συμβαίνει. 4) Idem coni. ἐγκλείωνται. 5) F. συνεχώρει. 6) Haec ex Harpocratione Suid. et Phot. s. v. παρασκήνια. 7) Lut. αὐτὸν. Malim αὐτὸς αὐτόν.

1) Harpocr. s. v. παρασκήνια. 2) δημόσιά μοι kt. 3) καὶ om. r. 4) διετέλεσε vulg. ante Be. 5) ὅσα μὲν Bav. Ftv indices Ald. Herv. Wolf. 6) ὦ om. Par. 1.

κασταί. καίτοι τῶν λόγων τούτους [1]) χρὴ δικαιοτάτους [2]) ἡγεῖσθαι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. προδιαφθείρας [3]) τοίνυν τοὺς κριτὰς τῷ b.
ἀγῶνι τῶν [4]) ἀνδρῶν, δύο ταῦτα ὡςπερεὶ [5]) κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ [6]) νενεανιευμένοις [7]) ἐπέθηκεν· ἐμοῦ μὲν ὕβρισε [8]) τὸ σῶμα, τῇ [9]) φυλῇ δὲ κρατούσῃ τὸν ἀγῶνα
" αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521 R.

19 Τὰ μὲν οὖν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς φυλέτας ἠσελγημένα καὶ [10]) c.
περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήματα τούτῳ πεπραγμένα, ἐφ' οἷς αὐ-

Προςδιαφθείρας.] Ἀπὸ τοῦ σαθροῦ πάλιν ἐπ' αὐτὸ τὸ κύριον καὶ τελευταῖον ἐχώρησε, τουτέστι, τὰς πληγάς, διότι καὶ μείζονά εἰσι [1]) τῶν ἑτέρων, καὶ ἄλλως ὁμολογεῖται παρὰ τοῦ φεύγοντος.

Τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν.] Ἐκ πάσης ἡλικίας ἠγωνίζοντο χοροὶ τῷ Διονύσῳ, διότι καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῷ περιτιθέασι, καὶ γὰρ παῖδα καὶ πρεσβύτην καὶ ἄνδρα γράφουσιν αὐτόν. ἀλλαχοῦ [2]) οὖν εἶπε „χορηγοῦντα παισὶ Διονύσια." διὸ [4]) Δημοσθένης ἀνδρῶν [3]) ἠγωνίσατο, ὡς προϊὼν φησιν, [5]) „ἐγὼ δὲ αὐληταῖς ἀνδράσιν".

Ἐμοῦ μὲν ὕβρισε [6]) τὸ σῶμα.] Οὐκ εἶπε πληγὰς ἔδωκέ μοι καὶ κονδύλους, ἵνα μὴ ταπεινότητα ἑαυτοῦ κατηγορήσῃ.

1) Malim ἐστι. 2) cf. §. 64. 3) διὸ] Malim ὁ δὲ. 4) ἀνδρῶν] δι' ἀνδρῶν Lut., ἀνδρῶν χορηγὸς ὢν W. 5) cf. §. 156. 6) ὕβρισεν εἰς τὸ W. et Lut.

---

1) τούτους om. id. 2) δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους Aug. Barocc. Ven. kr Reisk. Bu. 3) Ita W. de coni., Reisk. Bu. Be., προςδιαφθείρας ΠΣΥΩkrstv et vulg. ante Reisk. 4) γρ. τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν mg. Lut. Ulp. 5) ὥςπερ Felic. Paul., ὡς περὶ Herv. 6) αὐτῷ Aug., ἑαυτῶν Herv. Felic. Lut. 7) νεανιευμένοις Aug. Felic. Paul. Herv. 2., νεανιευομένοις edd. ante Tayl. 8) Ita Aug. Bu. Be., ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα Ftv et vulg. ante Bu., τῷ σώματι s. 9) τῇ om. s. 10) καὶ τὰ περὶ Aug. ks. (an kr.?) Reisk., τὰ in Bav. rec. manu superscriptum.

τὸν προὐβαλόμην [1]), ταῦτ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
πολλὰ [2]) ἕτερα· ὧν ὅσ' [3]) ἂν οἷός τε ὦ, διέξειμι πρὸς ὑ-
μᾶς αὐτίκα δὴ μάλα. ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας [4]) ἑτέ- d
ρας αὐτοῦ παμπληθεῖς [5]) καὶ ὕβρεις εἰς πολλοὺς ὑμῶν καὶ
τολμήματα τοῦ μιαροῦ τούτου πολλὰ καὶ δεινά, ἐφ' οἷς
τῶν πεπονθότων οἱ μὲν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καταδείσαντες [6])
469 Bk. τοῦτον [7]) καὶ "τὸ τούτου [8]) θράσος καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
ἑταίρους [9]) καὶ πλοῦτον [10]) καὶ τἆλλα δή, ὅσα [11]) πρόσ-
εστι τούτῳ, ἡσυχίαν ἔσχον [12]), οἱ δ' ἐπιχειρήσαντες δί-
κην [13]) λαμβάνειν [14]) οὐκ ἠδυνήθησαν [15]), εἰσὶ δ' οἳ [16])
διελύσαντο, ἴσως λυσιτελεῖν αὐτοῖς [17]) ἡγούμενοι. τὴν μὲν e
οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν [18]) οἵ γε πεισθέντες· τῆς [19])

Ταῦτά ἐστιν.] Ἐπειδὴ δεῖ μητέρα τῶν ἀγώνων εἶναι τὴν κατάστασιν, μέλλει [1]) δὲ προϊὼν καὶ περὶ τοῦ φόνου λέγειν τοῦ κατὰ Ἀρίσταρχον καὶ περὶ [2]) λειποταξίου καὶ περὶ ὧν εἰς ἄλλους πολλοὺς πεποίηκε, διὰ τοῦτο προλέγει καὶ περὶ τούτων ἐν τῇ καταστάσει.

1) Ita W. et Lut. pro *μέλει*. 2) Ita W. et Lut., *παρὰ* vulg.

---

1) *προὐβαλλόμην* r. 2) *πολλ'* Be. 3) *ὅσα* vulg. ante Be. 4) *παμπονηρίας* r. 5) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., *παμπλήθεις αὐτοῦ* FΠΥΩstv et vulg. ante Reisk. 6) *καταδείσ.* — *ἡσυχίαν ἔσχον*] Schol. Ven. Il. O. 496. 7) *καταδ. γὰρ τοῦτον* schol. Ven. 8) *τὸ τούτου*] *τοῦτο* pr. Ω. 9) *ἑτέρους* Σ. 10) *καὶ τὸν πλοῦτον* schol. Ven., cum his scholiis et ΣΥΩ Par. 1. Be. omisit, quae post *πλοῦτον* addebantur *καὶ ὕβριν*. 11) *δὴ ὅσα*] *ὅσα δὴ* Aug. kr. Reisk. 12) *ἔχον* Herv. Wolf., *ἦγον* mg. Lut., et pro *ἡσυχ. ἔαχον* schol. Ven. *ἔφυγον ἐκποδών*; sed locus sanus non videtur; sequuntur enim *τούτων ἔσχον ἡσυχίαν*. 13) *ἐπιχ. τῷ δίκην* r. 14) *λαβεῖν* kr Aug. 15) *ἐδυνήθησαν* Π. 16) *δ' οἳ*] Ita Be., *δ' οἳ καὶ* Aug. Reisk. Bu., *δὲ οἳ. καὶ* krs, *δὲ καὶ οἳ* Ftv et vulg. ante Reisk., *δὲ καὶ ὃ* Herv. 1. 2., Felic. 17) *αὐτοῖς* om. ΣΥ. 18) *ἔχουσιν* Ald. pr. 19) *τὴν* r.

δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβὰς οὗτος κἀκείνους ἠδίκει [1])
καὶ νῦν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστε κληρονό-
21 μοι. πάντων οὖν [2]) ἀθρόων [3]) ἓν τίμημα ποιήσασθε, ὅ τι
ἂν δίκαιον [4]) ἡγῆσθε. [5]) ἐξελέγξω [6]) δὲ πρῶτον μὲν ὅσα f.
αὐτὸς ὑβρίσθην, ἔπειθ' ὅσα ὑμεῖς, [7]) μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
τὸν ἄλλον [8]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι βίον αὐτοῦ πάντα [9]) ἐξε-
τάσω, καὶ δείξω πολλῶν θανάτων οὐχ ἑνὸς ὄντα ἄξιον.
Λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου πρώτην λαβὼν μαρτυρίαν.

22 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [10])

Παμμένης Παμμένους ἔπερχος [11]) ἔχων [12]) χρυσο- g.
χοεῖον [13]) ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ καταγίγνομαι [14]) καὶ

Ὑμεῖς ἐστε κληρονόμοι.] Τρόπον τινὰ διάδοχοι.

Λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου.] Ἕως [1]) μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν λεγομένων ἐν τῇ καταστάσει παρέχειν μάρτυρας, ἵνα μὴ δοκῇ ψιλὰς ἁπλῶς ἀφηγήσεις ποιεῖσθαι. συνεπέρανε δὲ τὴν κατάστασιν.

1) ἕως — μάρτυρας. „Delio natatore est opus.“ W. Vide an scribendum sit: εἰωθὼς μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ καταστάσει λεγομένων παρέχειν.

---

1) ἠδίκει τότε καὶ Aug. Barocc. kr Reisk. Bu. 2) οὖν τούτων ἀθρ. Aug. Barocc. krv Reisk. Bu. 3) ἀθρόων F Y Be., ἀθρόον krt, ἀθρόον (ω) v, ἀνθρώπων (όων) Σ. 4) δίκαιον om. k. 5) ἡγεῖσθε Edd. omnes ante Lut. 6) ἐξελέγξω — ἄξιον Rufus p. 79 omisso δὲ post ἐξελ. idem ὑμεῖς ὅσα. 7) ὑμεῖς ἠδίκησθε μ. Fkrtv et vulg. ante Bu. 8) καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον ἐξετάσω Rufus. 9) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., πάντα αὐτοῦ vulg. 10) Testimonium om. k et Aug. 11) ἔπερχος ΠΣΥ, ἔπαρχος (ερ) Bav., ἔπαρχος reliqui, Περγασεὺς coni. Reisk. 12) ἔχων FΠΣΥΩrstv Bu. Dind. et vulg. ante Wolfium; ἔχω Wolf. Reisk. Be., ἔχω μὲν coni. Spald., fortasse scripsit: ὑπάρχω ἔχων. 13) χρυσοχοεῖν k. 14) Ita Be., ᾧ καὶ καταγίγνομαι ΠΥΩs et vulg.

ἐργάζομαι τὴν χρυσοχοϊκὴν τέχνην. ἐκδόντος δέ μοι Δημοσθένους, ᾧ μαρτυρῶ [1]), στέφανον χρυσοῦν ὥςτε 522 R.
κατασκευάσαι καὶ ἱμάτιον διάχρυσον ποιῆσαι, ὅπως πομπεύσαι [2]) ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν, καὶ ἐμοῦ συντελέσαντος αὐτὰ [3]) καὶ ἔχοντος πάρ' ἐμαυτῷ ἕτοιμα, εἰςπηδήσας πρός με νύκτωρ Μειδίας [4]) ὁ κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἄλλους, ἐπεχείρησε [5]) διαφθείρειν τὸν [6]) στέφανον καὶ τὸ ἱμάτιον, καὶ τινὰ [7]) μὲν αὐτῶν ἐλυμήνατο, οὐ μέντοι πάντα γε [8]) ἐδυνήθη [9]) διὰ τὸ ἐπιφανέντα με κωλῦσαι.

23 Πολλὰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ περὶ ὧν τοὺς 9 Bu.
ἄλλους ἠδίκηκεν ἔχω λέγειν, ὥςπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, καὶ συνείλοχα [10]) ὕβρεις [11]) αὐτοῦ [12]) καὶ πονηρίας [13])
470 Bk. τοσαύτας, ὅσας ἀκούσεσθε αὐτίκα δὴ μάλα. ἦν δ' ἡ συλλογὴ ῥᾳδία· αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες προςῄεσάν μοι.

Πολλὰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες.] Ἐθρασύνατο θαρσήσας ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ χρυσοχόου. συναρπάζει δὲ διὰ ταύτης τοὺς δικαστάς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀληθῆ κατηγορῶν.

Αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες.] Ἀντέπιπτε, διο ὑποτέμνεται. [1]) „ὅλην περιῄεις τὴν πόλιν Δημόσθενες; πολυπραγμονῶν διετέλεις, τίς ἄρα παρὰ Μειδίου τι πέπον-

1) „Videntur verba transposita ἀντέπιπτεν; ὅλην περιῄεις — πέπονθεν· διὸ ὑποτέμνεται „οὐκ ἔστι" W.

---

1) ᾧ καὶ μαρτυρῶ Felic. Herv. 2. Paul. ΠΥΩs. 2) Ita Bu. Be., πομπεύσῃ vulg. et k, πομπεύσαιεν rs. 3) αὐτὸ r. 4) νύκτωρ καὶ Μειδ. Σ. 5) ἐπεχείρησε — στέφανον Bekk. Anecd. 132. 27. 6) διαφθ. καὶ τὸν Par. 5. 7) Ita Dind., erat καί τινα. 8) γε πάντα Πr. 9) ἠδυνήθη ΠΩrstv. 10) συνείλεχα Ft Bav. 11) ὕβρις Ald. 12) αὐτοῦ ante τοσαύτας ponunt kr Aug., cum γρ. F. 12) πονηρίας] ἀτιμίας ΠΣYs, ἀσελγείας coni. Wolf.

24 βούλομαι δὲ πρὸ τούτων εἰπεῖν, οἷς ἐπιχειρήσειν αὐτὸν b.
ἀκήκοα ἐξαπατᾶν ὑμᾶς· τοὺς γὰρ ὑπὲρ [1] τούτων λόγους
ἐμοὶ μὲν ἀναγκαιοτάτους προειπεῖν ἡγοῦμαι, ὑμῖν δὲ χρη-
σιμωτάτους ἀκοῦσαι· διὰ τί; ὅτι [2] τοῦ δικαίαν καὶ εὔορ-
κον θέσθαι τὴν ψῆφον ὁ κωλύσας [3] ἐξαπατηθῆναι λόγος
ὑμᾶς [4] οὗτος αἴτιος ἔσται. πολὺ δὴ μάλιστα πάντων τού-
τῳ τῷ λόγῳ προςέχειν ὑμᾶς δεῖ, καὶ μνημονεῦσαι τοῦτον
25 καὶ πρὸς ἕκαστον [5] ἀπαντᾷν, [6] ὅταν [7] οὗτος λέγῃ. ἐστὶ c.
δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο οὐκ ἄδηλος ἐρῶν ἐξ ὧν ἰδίᾳ πρός τι-
νας αὐτὸς [8] διεξιὼν ἀπηγγέλλετό [9] μοι, ὡς εἴπερ ἀλη-

θεν;" „οὐκ ἔστι ταῦτα. πόθεν; [1] οἴκοι καθήμενος εἶχον τὴν γνῶσιν· ὡς πρὸς κοινὸν ἀπήντων πατέρα σύμπαντες, κατάλογον ὧν ἔπαθον ὑπὸ Μειδίου ἀδικημάτων ποιούμενοι."

Βούλομαι δὲ πρὸ τούτων.] Μέλλων [2] εἰςβάλλειν εἰς τοὺς ἀγῶνας προοιμίῳ κέχρηται, βουλόμενος προςεχεστέρους ποιῆσαι τοὺς ἀκούοντας.

(Ἔστι δὲ πρῶτον μέν.] Πρότασις B.)

Ἐξ ὧν ἰδίᾳ.] Αὐτὸς [3] τοὺς συνόντας αὐτῷ καὶ φίλους μισοῦντας αὐτὸν πεποίηκεν, εἴπερ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀπήγγελλον, [4] ἅπερ αὐτοῖς ἐν ἀποῤῥήτῳ Μειδίας διελέγετο.

Ὃς εἴπερ ἀληθῶς.] Ἀρνούμενον ἐν τοῖς φανεροῖς ποιεῖ τὸν Μειδίαν, διαβάλλων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν. πῶς δὲ ἀρνούμενον εἰςάγει αὐτόν; ἴσως δὲ καὶ τὸ ἴδιον τοῦ

1) Imitatur Ulpianus ipsum oratorem de cor. 241, 18; 242, 25. 2) Idem schol. extat in Bav. 3) Malim αὐτούς. 4) Ita W. et Lut., ἀπήγγελον vulg.

---

1) περὶ coni. Tayl. 2) ὅτι, om. Ald. Hervag. Wolf. 3) κωλύσων Aug. Ital. Bodl. Barocc. Ven. Lessing. r, κωλύσας Ω Bav. 4) ἡμᾶς r, ὑμᾶς λόγος Bu., fortasse operarum errore. 5) Videtur scribendum καὶ πρὸς τοῦτον ἕκαστον ἀπαντᾷν. 6) ἀπάντων ΥΩs, ἀπαντᾷν Ald. 7) ὅ, τι ἂν coni. Spald. 8) αὐτοὺς Hervag. Felic. Wolf. Lut. 9) ἀπηγγέλετό Ald. Herv. Felic., ἀπηγγείλατο Par. 1. 2.

θῶς [1]) ἐπεπόνθειν [2]) ταῦτα, ἃ λέγω, δίκας ἰδίας μοι προςῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς περὶ τὸν χορὸν [3]) πάσης [4]) ἐπηρείας βλάβης, ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι [5]) φημὶ ὕβρεως, οὐ "μὰ Δί' οὐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτὸν [6])
26 καὶ τίμημα ἐπάγειν, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ἐγὼ δὲ ἓν d.
μὲν ἐκεῖνο εὖ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρή, ὅτι εἰ μὴ προὐβαλόμην [7]) αὐτὸν ἀλλ' ἐδικαζόμην, οὑναντίος [8]) ἧκεν

ὅρου φυλάττων, ἐπειδὴ ἐν ὅρῳ τὰ μὲν ἀρνούμεθα, τὰ δὲ ὁμολογοῦμεν. ἐν [1]) τούτῳ γὰρ τὰ μάλιστα ὅρος τοῦ στοχασμοῦ [2]) διαφέρει καὶ κοινωνεῖ, τῇ μὲν ἀρνήσει κοινωνῶν, τῷ δὲ μὴ πάντα ἀρνεῖσθαι διαφέρων. (Ὑποφορά, ὅρος παραγραφικός, B.)

Δίκας ἰδίας μοι.] Αὕτη ἐστὶν ἡ γενικὴ ἀντίθεσις, παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχουσα, ὅτι οὐ χρὴ ἐπὶ τοῖς ἰδίᾳ γενομένοις δημοσίᾳ κρίνεσθαι. καθόλου γὰρ ποιεῖται τὴν ἀντίθεσιν, μὴ λέγων τὸ ὄνομα τοῦ παθόντος. ἡ δὲ λύσις καὶ αὕτη μεταληπτικὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου. (Ὅτι ἔβλαψε καὶ ὕβρισε, δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἠδίκησεν. B.)

Καὶ τίμημα ἐπάγειν.] Ἐπὶ γὰρ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκ τῶν νόμων ὥριστο τὸ τίμημα, ἐπὶ δὲ τοῖς δημοσίοις ὁ κατήγορος ἐτιμᾶτο.

Ἐγὼ δὲ ἓν μὲν ἐκείνου. [3])] Μεταληπτικῆς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι ἰδίᾳ χρὴ καὶ οὐ δημοσίᾳ κρίνειν, μεταληπτικῶς ἔλυσε ταύτην, εἰπών, εἰ μὴ τοῦτον κατηγόρησα τὸν τρόπον, πάλιν τἀναντία ἔλεγεν, [4]) ὅτι δημοσίᾳ κρίνειν ἐχρῆν τὰ ἴδια, ἐὰν γὰρ τρόπον ἀντὶ τρόπου ὑποβάλλῃ, μεταληπτικὴ γίνεται ἡ λύσις. ὥστε οὐκ ἀκριβὲς τὸ

1) ἐν malim deletum. 2) Ita W. pro τῷ στοχασμῷ 3) ἐκεῖνο W. et Lut. 4) Malim ἂν ἔλεγεν.

---

1) ἀληθὲς ΣΥΩs. 2) πεπόνθειν Ald. Hervag. et v. 3) χρόνον indices Ald. Herv. Wolf. 4) Ita Be., ἁπάσης Ftv et vulg. 5) Ita Reisk. Bu. Be. Aug. Bav., ὑβρίζεσθαι vulg. ante Reisk. ΠΥΩs. 6) ἑαυτὸν ΥΩs. 7) Ita Bu. Be., προὐβαλλόμην vulg. r, probat Schaef., προβαλόμην t. 8) ἐναντίος t.

ἂν [1]) εὐθύς μοι λόγος, ὡς εἴπερ ἦν τι τούτων ἀληθές,
προβαλέσθαι [2]) με ἔδει καὶ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα τὴν τι-
μωρίαν ποιεῖσθαι· ὅ τε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως, ἥ τε
ἐσθὴς τῆς ἑορτῆς ἕνεκα πᾶσα παρεσκευάζετο, [3]) ἐγώ τε, ὁ
πεπονθὼς ταῦτα, χορηγὸς ἦν· τίς ἂν οὖν ἑτέραν [4]) εἵλετο e.
τιμωρίαν, [5]) ἢ τὴν ἐκ τοῦ νόμου [6]) κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορ-
τὴν ἀδικούντων οὖσαν; ταῦτ' εὖ [7]) οἶδ' ὅτι πάντ' ἂν [8])
27 ἔλεγεν οὗτος τότε. [9]) φεύγοντος μὲν [10]) γάρ, [11]) οἶμαι, [12])
καὶ ἠδικηκότος ἐστὶ τὸ τὸν παρόντα [13]) τρόπον τοῦ μὴ [14])
δοῦναι δίκην διακρουόμενον τὸν οὐχ ὄνθ' ὡς ἔδει γενέσθαι
λέγειν· [15]) δικαστῶν δέ γε σωφρόνων τούτοις τε μὴ
471 προςέχειν, καὶ ὃν ἂν λάβωσιν ἀσελγαίνοντα, κολάζειν.
Bk.

τοῦ Μητροφάνους, [1]) ὅτι πᾶσα μετάληψις ἀντιλήψει λύεται. ἐφάνη γὰρ καὶ μεταληπτικὸν μεταληπτικῷ λυόμενον. (Ἀντιπρότασις· λύσις, ἡ καὶ ἀνθυποφορά. B.)

Ὅτε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως.] Αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν πεποίηκεν ὁμολογοῦντα, τὸ [2]) δημόσιον εἶναι τὸ ἀδίκημα καὶ δι' ὧν [3]) περιτίθησι τῷ χορῷ τοὺς λογισμούς, διὰ τοῦτο [4]) καὶ λύει τὴν ἀντίθεσιν, καὶ τὸν ἐχθρὸν καθ' ἑαυτοῦ δείκνυσιν ἀγωνιζόμενον. [5])

1) Est hic Metrophanes Phrygius sophista, qui commentarios in Aristidem et Hermogenem et de characteribus Platonis scripsit. cf. Suid. s. v. et schol. Hermog. 2) τὰ malim deletum. 3) δι' ὧν κτλ. Haec corrupta videntur. 3) τούτου W. 4) ἑαυτῷ ἀντιλέγοντα καὶ περιπίπτοντα W. in annotatione.

---

1) Ita Bu. Be., ἂν ἧκεν vulg. et Ftv. 2) Ita Be. mg. Lut. Aug., προβάλλεσθαί vulg. ante Be. Σ, probat Schaef., προβαλλέσθαι r. 3) παρεσκεύαστο kr Aug. Reisk., probat Schaef. 4) ἑτέραν] Ita Σ et Dind., ἑτέραν μᾶλλον vulg. 5) τιμωρίαν εἵλετο r, εἵλετο τιμ. Herv. Felic. 6) τῶν νόμων Aug. kr. 7) εὖ om. k. 8) ἂν om. ΠΥΩs. 9) τε pro τότε s. 10) μὲν om. pr. Σ. 11) γὰρ om. r. 12) ἂν οἶμαι Σ. 13) τὸν ὄντα mavult Reisk. 14) μὴ om. r Par. 1. Reisk. Bu., cum his facit Schaef. 15) λέγει Ald.

28 μὴ δὴ τοῦτο 1) λέγειν 2) αὐτὸν ἐᾶτε, ὅτι καὶ δίκας ἰδίας f.
δίδωσιν ὁ νόμος μοι καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ· ἀλλ'
ὡς οὐ πεποίηκεν ἃ κατηγόρηκα, ἢ πεποιηκὼς οὐ 3) περὶ
τὴν ἑορτὴν ἀδικεῖ, τοῦτο δεικνύτω· τοῦτο 4) γὰρ αὐτὸν
ἐγὼ 5) προὐβαλόμην, 6) καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴ-
σετε νῦν ὑμεῖς. εἰ δ' ἐγὼ 7) τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεον- g.
εξίαν ἀφεὶς τῇ 8) πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦ-
τον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν

Μὴ δὲ 1) τοῦτο λέγειν.] Ἐν τούτῳ φησὶ Μητροφάνης τὸ κατὰ σύλληψιν δηλοῦσθαι, ἐν ᾧ φαίνεται συγχωρῶν ὁ ῥήτωρ, ὡς 2) καὶ δίκας ἰδιωτικὰς δίδωσιν ὁ νόμος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μηδέπω γὰρ τῆς δίκης τεθείσης, τουτέστιν, αὐτοῦ τοῦ ὅρου τεθέντος, μηδὲ ἀνθορισαμένου 3) ἰδιωτικῶς τοῦ ῥήτορος, πῶς οἷόν τε κατὰ σύλληψιν εἰσάγεσθαι; ἢ πῶς συναγωγή ἐστι τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἀνθορισμοῦ; ἔστιν οὖν λύσις μᾶλλον τῆς γενικῆς ἀντιθέσεως „δίδωσιν ὁ νόμος ἰδίᾳ δικάζεσθαι“ ὁ δὲ κατὰ συγχώρησιν ὁμολογῶν καὶ αὐτός, εἶναι 4) καὶ δίκας ἰδιωτικάς, ἃ μέντοι κατηγόρηκα ἐγώ, 5) καὶ ἃ τετόλμηκε Μειδίας, ταῦτα περὶ τὴν ἑορτήν ἐστιν ἀδικήματα· πῶς οὖν ἰδίᾳ κρίνεσθαι βούλεται δημοσίᾳ πλημμελήσας;

Εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν.] Ὁ μὲν ἰδιωτικὸν λαγχάνων αὐτὸς ἐλάμβανε παρὰ τοῦ φεύγοντος τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα. παρεώρακα δὲ μόνος 6) τὴν ἐμαυτοῦ δίκην διδόντα. 7)

1) δὴ Lut. 2) Addidi ὡς vulgo omissum. W. ὅτι ex coni. 3) Ita W. et Lut., erat ἀνθοριοάμενος. W. etiam ἰδιωτικῶς induxit. 4) εἶναι] διδόναι νόμον Lut. 5) ἐγὼ] ἐγώ, φησί Lut. 6) μόνος — διδόντα vitii suspecta. 7) διδόντα om. Par. 1.

---

1) τοῦτον v. 2) λέγει Hervag. 3) οὐ om. k. 4) διὰ τοῦτο, vel τούτου mavult Reisk. 5) ἐγὼ om. k. 6) προὐβαλλόμην Wolf., placuit Spaldingo, si post γὰρ adderetur τότε. 7) ἐγὼ om. Aug. 8) τῇ πόλει — τιμωρίας Bekk. Anecd. 161. 25.

ἐμοί, χάριν, οὐ βλάβην δήπου τοῦτ' [1]) ἂν εἰκότως ἐνέγκοι μοι [2]) παρ' ὑμῶν.

29 Οἶδα τοίνυν, ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ· 10 Bu.

Χάριν, οὐ βλάβην.]' Προετίμησα παρ' [1]) ἐμαυτοῦ τὴν πόλιν, καὶ ταύτῃ παρεχώρησα [2]) τὸ ἐκ τοῦ τιμήματος ὄφελος. βούλεται γὰρ αὐτὸν δημευθῆναι. [3])

Οἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ.] Ὁρικὸν κεφάλαιον. Ἄλλως. κυρίως [4]) οὗτός ἐστιν ὅρος εἰδικῶς [5]) εἰςηγμένος, [6]) διὸ καὶ ὀνομαστὶ προςήγαγε, [7]) καί, „πολλῷ", φησί, „χρήσεται [8]) τῷ λόγῳ". ἐπ' οὐδὲν γὰρ ἕτερον [9]) οὕτως, ὡς ἐπὶ τοῦτο καταφεύξεται Μειδίας, ἰδιωτικὸν [10]) ἀποφῆναι τὸν ἀγῶνα. [11]) φασὶ δέ τινες τρεῖς [12]) εἶναι ἀντιθέσεις, μίαν μέν, „μή με Δημοσθένει παραδῶτε", ἑτέραν δέ, „μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε", τρίτην δέ, „ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε"; καὶ τοῦτό φασι [13]) γνώριμον ἐκ τοῦ πρὸς ἕκαστον τούτων [14]) πορίζεσθαι [15]) καὶ τὰς λύσεις παρὰ τοῦ ῥήτορος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μία γάρ ἐστιν ἀν-

1) παρ'] γὰρ W., mihi aut παρ' ἐμαυτὸν aut cum Lut. πρὸ ἐμαυτοῦ scribendum videtur. 2) Ita W. et Lut. pro ταύτην παρεχώρησε. 3) Cuius bona publicantur, eum ipsum δημευθῆναι dicunt scriptores vergentis Graecitatis; cf. Bekk. Anecd. 1. 189, 2. Schol. ad Arist. Nub. 857. (861) [de quo v. Müller Dor. 2. 211.] ad Plut. 174. quem immerito vituperavi de bon. damn. 107. Suetonius saepius homines confiscari dicit, quorum bona fisco addicuntur A. 15. T. 49. C. 41. Damnatio autem bonorum pro publicatione num dicatur, merito dubitatum est ad Cic. Phil. IV, 4. 4) Rectius Bav. οὗτός ἐστιν ὁ κύριος ὅρος. 5) Ita Bav. et W. pro ἰδικῶς. 6) ἐπηγμένος Bav. 7) ὀνόματι προήγαγε Bav. 8) χρήσεται addidi ex Bav. et Lut. 9) οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ ὡς ἐπὶ τούτῳ Bav. 10) τῷ ἰδιωτικὸν ἀποφ. Bav. Malim τὸ ἰδ. 11) Post ἀγῶνα Bav. haec habet: μία δέ ἐστιν ἡ ἀντίθεσις εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα. 12) Ita W. pro τιν. τοῦτο εἶναι ἀντιθέσεως vel ἀντιθέσεις ut in Lut. 13) Ita scripsi cum Lut. pro φησί. 14) Ita scripsi pro τοῦτον. 15) Ita W. pro γνωρίζεσθαι.

---

1) τούτου coni. Wolf. et Tayl. 2) Ita Be. cum Σ et mg. Lut.,
οι
ἐνέγκαιμι Ald. Hervag. Felic. Paul., ἐνεγκαίμην mg. Lut., ἐνέγκαι
οι ἵ αι
μοι v Bav., ἐνέγκαι μοι F., ἐνέγκοιμι ΠΥΩ, ἐνέγκοιμι s, ἐνέγκαι μοι ceteri libri Bekkeri Wolf. Lut. Reisk. Bu.

„μή 1) με Δημοσθένει παραδῶτε, μηδὲ 2) διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε. ὅτι 3) ἐκείνῳ 4) πολεμῶ, διὰ τοῦτό με 5) ἀναι-

---

τίθεσις εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα· καὶ τοῦτο δῆλον μάλιστα μὲν 1) ἐκ τῶν λύσεων, πᾶσαι γὰρ πρὸς ἓν νόημα τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν, ὅτι οὐ Δημοσθένης μόνος ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς ἀλλὰ καὶ ὁ χορηγός. ἔπειτα δὲ καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν κώλων τῶν ἐν τῇ ἀντιθέσει. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἓν ἔστι 2) νόημα διὰ πάντων, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶν ὁ ὑβρισθείς. καὶ τὰ μὲν δύο πρόδηλον ἔχει τὴν συγγένειαν, „μή με Δημοσθένει παραδῶτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε“. τὸ γὰρ μὴ παραδοῦναι τῷ ἐχθρῷ ταὐτόν ἐστι τῷ 3) μὴ ἀνελεῖν. τὸ δὲ τρίτον ἔχει μὲν καὶ αὐτὸ συγγένειαν πρὸς τὰ πρότερα, ἐν ᾧ φησι, „διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε“; ταὐτόν ἐστι γὰρ τῷ „μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε“. διαφέρει δὲ τῷ 4) εἰπεῖν, „ὅτι τούτῳ πολεμῶ“. δείκνυσι γὰρ ἐκ τούτων ἰδιωτικὴν τὴν ἔχθραν, ὅτι πρὸς ἕνα μοι ἔστιν ὁ πόλεμος ὁ 5) πρὸς Δημοσθένην. αὐτὸς δὲ ὑβρισθεὶς οὐκ ὀφείλει κοινῆς τῆς πόλεως λέγειν τὸ ἀδίκημα. καί ἐστιν ὁ ὅρος οὗτος τὸ μὲν ὁμολογούμενον τὸ δὲ ἀρνούμενον ἔχων. ὅτι μὲν γὰρ ὕβρισε Δημοσθένην, ὁμολογεῖ, ὅτι δὲ δημόσιον τὸ γεγονός, ἀρνεῖται, ὡς εἶναι τὸ μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος ὅρον ἐκ τῶν λειπόντων, τὸ δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος ἐκ τῶν πεπραγμένων. ὁ μὲν γάρ φησιν, οὐκ ἄρχοντα ὕβρισα, οὐ παρὰ τὴν πόλιν ἐξήμαρτον ἀλλ᾽ εἰς Δημοσθένην, καὶ σιωπᾷ τὸν χορηγόν, τὴν ἱερομηνίαν, τὸ θέατρον. ὁ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ Μειδίου ὁμολογουμένοις καὶ αὐτὰ 6) προςτιθεὶς δημόσιον ποιεῖ τὸ ἔγκλημα. διὰ τί οὖν μιᾶς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως εἰς τρία μέρη πεποίηκεν αὐτήν; ὅτι ἐθάῤῥει τῷ πλήθει τῶν λύσεων, καὶ ἵνα μὴ δόξῃ περὶ ἓν μέρος πολλῇ χρῆσθαι τῇ περιουσίᾳ, διὰ τοῦτο ἐμέρισεν, ὥστε λανθάνειν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως. ἔνθα γὰρ πολλὰς ἔχει λύσεις, ἐκεῖ καὶ τὴν μίαν ἀντίθεσιν πολλὰς ποιεῖ, ὥςτε τὴν εὐπορίαν ἐπιδείξασθαι τῶν λύσεων.

1) Erat μὲν καὶ ἐκ. 2) Ita W. pro ἔνεστι. 3) Ita W. pro τὸ 4) Ita W. pro τοῦ. 5) ὁ deletum malim. 6) An ταῦτα?

---

1) μή με] μηδὲ Aug. 2) μὴ δὲ Herv. et sic saepius Herv. et Ald. οὐ δὲ et μὴ δὲ pro οὐδὲ et μηδέ. 3) ὅτι om. pr. k. 4) Ita Bu. Be. Lind. Vind. Obsop. Ital. et plurimi libri Bekkeri, τούτῳ vulg. et Fkrtv. 5) με om. Ωrt.

ῥήσετε;“ τὰ τοιαῦτα πολλάκις "οἶδ' ὅτι φθέγξεται, βου- 524
λόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ [1]) διὰ τούτων τῶν λόγων συνά- b. R.
γειν: [2]) ἔχει [3]) δ' οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς. οὐδένα
30 γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε·
οὐδὲ γὰρ [4]) ἐπειδὰν ἀδικηθῇ [5]) τις, ὡς ἂν ἕκαστος [6]) ὑμᾶς
ὁ παθὼν πείσῃ, ποιεῖσθε [7]) τὴν τιμωρίαν, ἀλλα τοὐναν-
τίον νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων ἐπ' ἀδήλοις μὲν
τοῖς ἀδικήσουσιν, [8]) ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. [9]) οὗτοι
δὲ τί ποιοῦσιν [10]) οἱ νόμοι; πᾶσιν ὑπισχνοῦνται τοῖς ἐν τῇ c.
πόλει δίκην, ἂν [11]) ἀδικηθῇ τις, ἔσεσθαι δι' αὑτῶν [12])
λαβεῖν. ὅταν τοίνυν τῶν παραβαινόντων τινὰ τοὺς νόμους
κολάζητε, οὐ [13]) τοῖς κατηγόροις τοῦτον ἐκδίδοτε, ἀλλὰ
31 τοὺς νόμους ὑμῖν αὐτοῖς [14]) βεβαιοῦτε. [15]) ἀλλὰ μὴν πρός γε d.

Βουλόμενος φθόνον τινά.] Μειδίας ἰδιωτικὸν ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα βουλόμενος χρῆται τῇ ἀντιθέσει· ὁ δὲ ῥήτωρ φησίν, ἵνα μοι [1]) φθόνον κινήσῃ, καὶ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα τὸν ἐχθρόν, ὅτι ἀδικεῖ, φοβούμενον δὲ μὴ παραδοθῇ τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ γὰρ ἄξιον φθόνου, τὸ ἐκ τοῦ δικαστηρίου παραλαβεῖν τὸν ἐχθρόν, ὥςτε χρήσασθαι ὅ τι βούλεται. δείξας δέ, ὅτι οὐκ [2]) αὐτῷ παραδώσουσιν ἀλλὰ τοῖς νόμοις, μεταβαίνει [3]) ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τό, ὅτι οὐ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθείς, καί φησιν, [4])

(*Ἀλλὰ μὴν πρός γε τὸ τοιοῦτο.*] Ὁ ὅρος τοῦ

1) Ita W. et Lut. pro *μή*. 2) *οὐχ αὐτῷ* Lut. 3) Ita W. et Lut. pro *μεταβαίει*. 4) Post *φησιν* addit Lut.: *ἀλλὰ μὴν.*] *Ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος οὐ μόνον ὄντα Δημοσθένη ὕβρισεν ἀλλὰ χορηγόν.*

---

1) *ὑμῖν* coni. Reisk. et Spald. 2) *συναγαγεῖν* k, *συλλέγειν* γρ. F et mg. Bav. 3) *ἔχοι* Ald. Hervag. Bav. 4) *γὰρ* om. Aug. kr. 5) *ἀδικηθεὶς* Υs. 6) *ἑκάστοτε* vel *ἑκάστοθ'* coni. Sp. 7) *ποιῆσθε* Ald. Hervag. Felic. Paul. 8) Ita Par. 1. Vind. Barocc. Bodl. Aug. Ital. Bav. Lessing., *ἀδικήμασιν* editi ante Tayl., *ἀδικοῦσιν* Sch. Hermog. p. 88. 9) Reisk. de suo *ἀδικηθησομένοις*. 10) *ποιήσουσιν* Bav. (sed vlg. in mg.) et Σ v. 11) *ἐὰν* kr. 12) Ita Bu. Be., *αὐτῶν* vulg. 13) *οὐχὶ* Πkr Aug. Reisk. 14) *αὐτοὺς* Aug. k. 15) *βεβεοῦτε* Felic.

τὸ τοιοῦτον,[1] ὅτι „Δημοσθένης“ φησὶν „ὕβρισται“,
δίκαιος καὶ κοινὸς[2] καὶ ὑπὲρ ἁπάντων ἔσθ᾽ ὁ λόγος. οὐ
γὰρ εἰς Δημοσθένην ὄντα με ἠσέλγαινε μόνον ταύτην τὴν
472 Bk. ἡμέραν ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον· τοῦτο δ᾽ ὅσον
32 δύναται, γνοίητ᾽ ἂν ἐκ τωνδί.[3] ἴστε δήπου τοῦθ᾽, ὅτι e.
τῶν θεσμοθετῶν τούτων οὐδενὶ θεσμοθέτης ἔστ᾽ ὄνομα
ἀλλ᾽ ὁτιδήποθ᾽[4] ἑκάστῳ· ἂν μὲν τοίνυν ἰδιώτην ὄντα
τινὰ αὐτῶν ὑβρίσῃ τις ἢ κακῶς εἴπῃ, γραφὴν ὕβρεως καὶ
δίκην κακηγορίας,[5] ἰδίαν[6] φεύξεται, ἐὰν δὲ[7] θεσμο-
θέτην, ἄτιμος[8] ἔσται καθάπαξ. διὰ τί; ὅτι τοὺς νόμους f.
ἤδη ὁ τοῦτο ποιῶν προςυβρίζει[9] καὶ τὸν ὑμέτερον κοινὸν
στέφανον καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα· ὁ γὰρ θεσμοθέτης οὐ-
33 δενὸς ἀνθρώπων ἔστ᾽ ὄνομα ἀλλὰ τῆς πόλεως. καὶ πά-

φεύγοντος· „ὕβρισται Δημοσθένης“, ὁ ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος· „οὐκ ὄντα μόνον Δημοσθένην ἀλλὰ καὶ χορηγόν“, ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας. ἐστὶ τοῦτο ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν. B.)

Οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην ὄντα με ἠσέλγαινεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον.] Τουτέστιν, εἰς ἄρχοντα· μὴ ἔχων δὲ δεῖξαι ὅτι ἄρχων ἐστίν, ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου[1] παραθέσεως συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ.[2] ὁ θεσμοθέτης ὅταν ἔχῃ τὸν στέφανον τῆς πόλεως, ἔστιν[3] ὄνομα[4] ἄρχων. ὁμοίως δὲ διεξιὼν[5] τὰ ὁμολογούμενα τὸ ἀμφισβητούμενον συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ.

1) Ita Bav. W. et Lut., ὁμίου vulg. 2) διὰ συλλογ. συνίστησι καὶ παράδειγμα (voluit παραδείγματος) Bav. 3) ἔστιν] ἔχει W. 4) γρ. ὀνόματι mg. Lut. 5) Ita W. et Lut., διεξιὸν vulg.

---

1) τοιοῦτο Ftv. 2) κοινωνὸς. s. 3) Ita Be., τῶνδε vulg. et Fkrtv. 4) Ita Be., ὁτιδήποτε vulg. 5) κατηγορίας kt Par. 5., Hervag. Felic. Paul. Wolf. 6) ἰδίαν addidit Tayl. ex libris Mss. 7) δὲ om. Hervag. Felic. Lut. 8) αἴτιμος Herv. 9) προϋβρίζει YΩs.

λιν γε τὸν [1]) ἄρχοντα ταὐτὸ τοῦτο ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον πατάξῃ [2]) τις ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος, ἐὰν δὲ ἰδιώτην, ἰδίᾳ ὑπόδικος. καὶ οὐ μόνον περὶ τούτων οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει 525
ἀλλὰ καὶ [3]) περὶ πάντων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν ἢ R. 8.
στεφανηφορίαν ἢ τινα τιμὴν δῷ. οὕτω τοίνυν καὶ ἐμὲ εἰ μὲν ἐν [4]) ἄλλαις τισὶν ἡμέραις ἠδίκησέ [5]) τι τούτων Μειδίας ἰδιώτην ὄντα, ἰδίᾳ καὶ δίκην προσῆκεν αὐτῷ διδόναι·

(Ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον.] Συλλογισμός. B.)

Καὶ οὐ μόνον περὶ τούτων οὕτω ταῦτα ἔχει.] Ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος τὸ καθόλου συνίστησιν. Ἄλλως. [1]) συλλογισμός, ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας. ἐστὶ γὰρ ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν.

Οἷς ἂν ἡ πόλις.] Ἔχει γάρ τινα καὶ ὁ χορηγὸς ἄδειαν, οἷον ἀφιέναι τῆς στρατείας τὸν χορόν, καὶ εἰςάγειν, ὅτε βούλοιτο. εἶτα καταλιπὼν τὸ λέγειν τὰ ἴδια τοῦ θεσμοθέτου καὶ τοῦ ἄρχοντος, ὅπερ ἦν αὐτοῖς κοινὸν πρὸς τὸν χορηγόν, τοῦτο εἶπεν, „στεφανηφορίαν καὶ τιμήν.“ ὅρα δέ, ὅτι οὐ φανερῶς εἶπεν ἀρχήν, εἶχε γὰρ καὶ ὁ χορηγός τινα ἄδειαν ἐπὶ τῶν χορηγιῶν καὶ τῆς πανηγύρεως.

Οὕτω [2]) τοίνυν καὶ ἐμέ.] Κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ χρόνου.

Εἰ μὲν ἐν ἄλλαις τισὶν ἡμέραις.] Τοῦτό ἐστι συλλογισμὸς εἰδικῶς [3]) εἰςηγμένος. ἐπειδὴ γὰρ ὁ πρότερος καθόλου ὢν ἀγνωστότερος [4]) ἦν τοῖς ἀκούουσι καὶ βιαιότερος, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸν εἰδικόν, [5]) συνάπτων αὐτὸν [6]) τῷ καθόλου καὶ πιθανώτερον ποιῶν τὸν συλλογισμόν.

1) Quae sequuntur, addidi ex Lut. 2) Hoc scholion, quo Ald. Herv. Wolf. carent, addidi ex Bav. et Lut. 3) Ita Bav. Wolf., ἰδικῶς Ald. Hervag. Lut. 4) Bav. γνωστότερος. 5) Ald. Hervag. Lut. ἰδικόν. 6) Bav. ἑαυτόν.

---

1) ἐὰν τὸν ἄρχ. coni. Lambin. 2) πατάξῃς ἢ κακῶς εἴπῃς Σ. 3) καὶ om. Hervag. Felic. Paul. Wolf. 4) ἐν om. tv Ald. Hervag. Felic. Paul. Wolf. et omittendum esse cum Bernhardyo censet Bu. in add. 5) ἠδίκησε Herv. Felic.

34 εἰ δὲ χορηγὸν ὄντα ὑμέτερον ἱερομηνίας [1]) οὔσης πάνθ᾽, [2]) ὅσα ἠδίκηκεν, [3]) ὑβρίσας φαίνεται, δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός [4]) ἐστι τυγχάνειν· ἅμα γὰρ τῷ [5]) Δημοσθένει καὶ ὁ [6]) χορηγὸς [7]) ὑβρίζετο, τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τῆς [8]) πόλεως [ὄνομα [9])] καὶ τὸ [10]) ταύταις ταῖς ἡμέραις, αἷς οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι. χρὴ δὲ ὅταν μὲν τίθησθε [11]) τοὺς νό- h.

(Εἰ δὲ χορηγὸν ὄντα ὑμέτερον.] Κατασκευὴ τοῦ ἀνθορισμοῦ ἐκ τῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους. [1]) ibid. ἱερομηνίας οὔσης] ἱερομηνία ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. B.)

Ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο.] Τοῦτό ἐστι τὸ κατὰ σύλληψιν νόημα. [2]) μετὰ γὰρ τὸν ἀνθορισμόν, ὃν ἐβεβαίωσε τῷ συλλογισμῷ, ἀναγκαῖον ἦν ἐπαγαγεῖν [3]) τὸ κατὰ σύλληψιν, ὥςτε λαβεῖν [4]) δι᾽ αὐτοῦ καὶ τὸν ὅρον καὶ τὸν ἀνθορισμόν.

Χρὴ δὲ ὅταν μὲν θῆσθε [5]) τοὺς νόμους.] Ἐντεῦθεν εἰςέβαλεν [6]) εἰς τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν, ἵν᾽ ἐξ ἐκείνης [7]) βεβαιώσῃ τὸν συλλογισμόν. διαφέρει δὲ νόμου διάνοια νομοθέτου διανοίας, ὅτι ἐν μὲν τῇ τοῦ νόμου διανοίᾳ τὸν νόμον αὐτὸν ὡς ἀσαφῆ πρὸς τὸ ἡμῖν συμφέρον ἐξηγούμεθα, τὴν δὲ τοῦ νομοθέτου διάνοιαν ἔξωθεν ἐξετάζομεν, ὅτι γνοὺς οὕτως ἐνομοθέτησεν, οὐκ ὄντων ἀσαφῶν τῶν νόμων.

1) κατασκευὴ — τέλους in Lut. verbis τοῦτο δ᾽ ἐστὶ adscripta leguntur. 2) νόημα addidi ex Bav. 3) ἐπάγειν Bav. 4) ὥςτε συλλαβεῖν αὐτῷ καὶ τὸν Bav. 5) τιθῆσθε Lut. 6) ἐντ. ἡ τ. νομ. διάνοια Bav. 7) ἵνα καὶ ἐξ αὐτῆς Bav.

---

1) ὑμετερονόμισας (in mg. posito ἱερομηνίας) Ω. 2) παρὰ πάνθ᾽ coni. Reisk. 3) Ita Aug. Bav. Bu. Be. e libris, ut videtur, omnibus; ἠδίκησεν vulg. 4) δίκαιος] ἄξιος Aug. kr. 5) τοῦ Paul. 6) ὁ om. tv. 7) χορὸς pr. Σ. 8) τὸ τῆς Lut. 9) ὄνομα om. ΠΥΩs, in γρ. habet Σ. 10) Ita Aug. Barocc. Lind. Ital. et Be. e plerisque suorum, καίτοι ταύταις F et vulg. ante Buttm., καὶ τοιαύταις Bodl., id quod probat Schaef., καὶ ἔτι ἐν ταύταις coni. Wolf., καὶ ταῦτ᾽ ἐν ταύταις coni. Markland., καὶ ταῦτ᾽ αὐταῖς coni. Reiskius et in ordinem recepit Bu. 11) τιθῆσθε vulg. ante Reisk. rt et Be., τίθησθε Reisk. Bu. Par. 1. Aug. 1.

μους, ὁποῖοί τινές εἰσι σκοπεῖν· ἐπειδὰν δὲ θῆσθε, φυλάττειν καὶ χρῆσθαι· καὶ γάρ [1]) εὔορκα [2]) ταῦθ' ὑμῖν ἐστι καὶ ἄλλως δίκαια. ἦν ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος πάλαι, [3]) ἦν ὁ τῆς αἰκίας, ἦν ὁ τῆς ὕβρεως· εἰ τοίνυν ἀπέχρη [4]) τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιοῦντας τούτων κατὰ τούτους τοὺς νόμους δίκην διδόναι, οὐδὲν [5]) ἂν [6]) προςέδει τοῦ-

Καὶ ἄλλως δίκαια.] Καὶ χώρις τοῦ ὀμόσαι δηλονότι.

Ἦν ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος.] Ἑτέρα κατασκευή, ὡς ἐστι δημόσια τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδικήματα, ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν νομοθετῶν. ἐπεὶ διὰ τί νόμον ἕτερον τὸν τῆς προβολῆς εἰς χάριν τοῦ Διονύσου, πρεσβεύοντες τὴν πανήγυριν, ἔθεντο, εἰ ἐξήρχουν οἱ πρότεροι; σεμνύνει δὲ τῷ ῥήματι τὸν νόμον, ὀνόματι κεκληκὼς ἱερόν. βούλεται οὖν ἐκ τῆς τοῦ νομοθέτου διανοίας δημόσιον ἀποδεῖξαι τὸ γεγονός, καί φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸν περὶ τῶν Διονυσίων νόμον ἔθηκεν, ὄντων περὶ τῆς βλάβης νόμων καὶ τῆς αἰκίας [1]) καὶ τῆς ὕβρεως, πρόδηλον, ὅτι μείζονος τιμωρίας ἀξιῶν [2]) τοὺς περὶ τὴν ἑορτὴν πλημμελοῦντας, καὶ εἶπε τοὺς νόμους τούτους, καθ' οὓς ἀξιοῖ Μειδίας κρίνεσθαι, τοὺς περὶ βλάβης [3]) καὶ τῶν ἄλλων. εἰ γὰρ τούτων ὑπαρχόντων ὕστερον ὁ περὶ [4]) τῶν Διονυσίων ἐτέθη, πρόδηλον, ὅτι οὐ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀλλὰ κατὰ τὸν ὕστερον ὀφείλει κρίνεσθαι.

Εἰ [5]) τοίνυν ἀπέχρη.] Ἐπαναφορὰ τὸ σχῆμα, ὅταν ὁλόκληρος λέξις ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν κώλοιν κατ' ἀρχῆς [6]) γένηται, καί ἐστιν ἐπιμελείας καὶ κάλλους.

1) οἰκίας Ald. Herv. 2) Exspectaveris ἠξίου, sed πρόδηλον, ὅτι eadem dictum est ratione, qua δηλονότι, ut inde non pendeat constructio. 3) βλάβης νόμων Ald. Hervag., βλάβης νόμους. Lut. 4) Ita W., παρὰ vulg. 5) Hoc scholion addidi ex Lut. et Bav. 6) ἀρχὰς Bav.

1) γὰρ om. t. 2) ἔνορκα Aug. kr. Bu., ευορκα (superscr. εν) F. 3) Lamb. in indic. addit hic ἦν ὁ τῶν βιαίων, quae Bu. ex libris Parisinis, non ab ipso Lambino profecta ratus tanquam genuina tuetur. 4) ἀπόχρη Wolf. 5) οὐδὲν] καὶ οὐδὲν Ω. 6) ἂν] Ita Par. 1. Be., ἂν ὑμῖν πρ. Fkrtv vulg.

δὲ [1]) τοῦ νόμου. ἀλλ' οὐκ ἀπέχρη. [2]) σημεῖον [3]) δέ· ἔθε- i.
σθε [4]) ἱερὸν νόμον αὐτῷ τῷ θεῷ περὶ τῆς ἱερομηνίας.
473 εἴ τις οὖν κἀκείνοις τοῖς προϋπάρχουσι νόμοις καὶ τούτῳ
Bk. τῷ μετ' ἐκείνους τεθέντι καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς [5]) ἔστ' [6]) ἔνο-
χος, ὁ τοιοῦτος πότερα μὴ δῷ [7]) διὰ τοῦτο δίκην ἢ μείζω
δοίη [8]) δικαίως; ἐγὼ μὲν οἶμαι μείζω.
36 Ἀπήγγελλε [9]) τοίνυν τίς μοι [10]) περιιόντα [11]) αὐτὸν 11
Bu

(*Ἀπέχρη.*] Ἤρκει. B.)

Εἴ τις οὖν κἀκείνοις.] Ὁμοίως τοῖς περὶ τῆς αἰκίας[1]) λέγει καὶ τῆς ὕβρεως. ἔστι[2]) δ' ἀντίθεσις συγγνωμονική.

Καὶ τούτῳ τῷ μετ' ἐκείνους τεθέντι.] Τῷ περὶ τῶν Διονυσίων λέγει, ἵν' ἔκ τε τῶν ἰδιωτικῶν νόμων καὶ τοῦ περὶ τὴν ἑορτὴν τὸ κατὰ σύλληψιν βεβαιώσῃ.

Ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι.] Ἐστὶ παραδειγματικὴ μέν πως ἡ ἀντίθεσις, εἰςῆκται δὲ καὶ κατὰ συγγνώμην ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἵνα δειχθῇ ἐπὶ δεήσεις καταφεύγων ὡς *ὄντως*[3]) ἠδικηκώς. ἐπεὶ ὅ γε Μειδίας οὐχὶ συγγνώμην αἰτεῖ, ἀλλὰ τῷ ὅρῳ συνάπτει, φάσκων, ὅτι οὕτως ἰδιωτικόν ἐστι τὸ γεγονός. πρόεδροι γὰρ καὶ θεσμοθέται πληγέντες οὐκ ἐπεξῆλθον, ἀλλὰ ἰδίᾳ διελύσαντο. ὡς εἴ τις αὐτὴν τὴν ὁρικὴν συνῆψεν, οὕτως ἂν αὐτὴν ὁλόκληρον γίνεσθαι. καὶ γὰρ καὶ πρόεδροι καὶ θεσμόθεται πληγέντες ἰδίαν δίκην ἔλαχον. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰδὼς τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως ἰδίᾳ μὲν τὴν ὁρικήν, ἰδίᾳ δὲ τὴν παραδειγματικὴν εἰςήγαγεν, ἥν τινα μετέστησεν εἰς συγγνώμην. δεῖ γὰρ ἐκ τῶν λύσεων κανονίζειν τὰς ἀντιθέσεις (Συγγνωμονικόν. B.)

1) Ita W. pro ἀδικίας. 2) ἔστι — συγγ. addidi ex Lut. 3) Ita W. et Lut. pro ὄντος.

1) τούτου Aug. k. 2) ἀπόχρη Ald. Herv. Par. 1. 3) τεκμήριον δὲ, ἀποδείξεις δὲ mg. Lut. 4) ἔθεσθαι Ald. Herv. Wolf., ἔθεσθε γὰρ coni. Markland. 5) λοιποῖς] ἄλλοις Aug. kr. 6) ἐστ' vulg. 7) δοίη corr. v., δῶ Ald. Herv. Felic. 8) ἂν δοίη coni. Sp., probant Bu. Be., ἢ κἂν μείζω δοίη coni. Schaef. 9) Ita FΠΣΥΩkrs Aug. Bav. Be., quod Bu. natum putat ex ἀπήγγελε (cf. Bu. Gr. 2, 61 sq.), ἀπήγγειλε editi ante Be. 10) τίς μοι om. pr. Y. 11) περιόντα Ald. Herv., περιόντ' st, περιιόντ' Be.

συλλέγειν καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι [1]) πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι, καὶ λέγειν τούτους καὶ διηγεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς μέλλειν· οἷον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸν πρόεδρον, ὅν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν ὑπὸ Πολυζήλου πληγῆναι, καὶ τὸν θεσμοθέτην, [2]) ὃς ἔναγχος ἐπλήγη τὴν αὐλητρίδα ἀφαιρούμενος, καὶ τοιούτους τινάς, ὡς ἐὰν πολλοὺς ἑτέρους δεινὰ [3]) καὶ πολλὰ πεπονθότας ἐπιδείξῃ, ἧττον ὑμᾶς ἐφ' οἷς ἐγὼ πέ- 526
37 πονθα ὀργιουμένους. ἐμοὶ δ' αὖ τοὐναντίον ὦ ἄνδρες Ἀθη- b. R.
ναῖοι δοκεῖτε [4]) ποιεῖν ἂν εἰκότως, εἴπερ [5]) τοῦ κοινῇ βελτίστου δεῖ μέλειν [6]) ὑμῖν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, τοῦ μὲν πολλὰ τοιαῦτα [7]) γίγνεσθαι τὸ μὴ κολάζεσθαι τοὺς ἐξαμαρτάνοντας αἴτιον ὄν, [8]) τοῦ δὲ μηδένα ὑβρίζειν τὸ λοιπὸν τὸ δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα, [9]) ἣν προςήκει, διδόναι μόνον [10]) αἴτιον ἂν γενόμενον; εἰ μὲν τοίνυν ἀποτρέψαι c.
συμφέρει τοὺς ἄλλους, τοῦτον καὶ δι' [11]) ἐκεῖνα κολαστέον,
38 καὶ μᾶλλόν γε, ὅσῳ [12]) περ ἂν ᾖ [13]) πλείω καὶ μείζω· εἰ δὲ παροξῦναι, [14]) καὶ τοῦτον καὶ πάντας [15]) ἐατέον. ἔτι τοίνυν d.

Ὃς ἔναγχος ἐπλήγη.] Οἱ θεσμοθέται τῶν τε ἄλλων ἐπεμελοῦντο καὶ δὴ καὶ τῆς εὐκοσμίας, καὶ νύκτωρ περιιόντες ἐσκόπουν, μή τινες ἁρπαγαὶ γίγνωνται. τότε οὖν εὑρών τινας νεωτέρους ἁρπάζοντας τὴν αὐλητρίδα, ἠβουλήθη ἀφελέσθαι; καὶ οὕτως ὑπ' αὐτῶν ἐπλήγη.

Ἔτι τοίνυν.] Ὁρᾷς, ὅπως συγγνωμονικὴν ἐποί-

---

1) „F. εἴ τισι." Schaef. 2) θεσμοδότην. s. 3) Ita ΠΣΥΩkrs, recepit Di., probat Schaef., πολλὰ καὶ δεινὰ vulg. 4) δοκεῖ γη Hervag. Felic. Paulin. 5) εἴπερ] Ita Be., εἴπερ ὑπὲρ Fkrt vulg., ὑπὲρ uncis circumscripsit Reisk., tuetur Bu. 6) δεῖ με μέλειν Ω. 7) τὰ τοιαῦτα Bu., non monito lectore. 8) ὂν om. kr. Aug. 9) ἁλόντα mg. Lut. 10) μόνον] νόμον Aug. 11) δ' ἐκεῖνα Ald. 12) ὅσω Ald. Herv. 13) ᾖ om. k. Aug. 14) Ita distinxit Ald. Felic. Lut. Be.; erat εἰ δὲ παροξῦναι καὶ τοῦτον καὶ πάντας, ἐατέον. 15) πάντας] πάντας τοὺς ἄλλους Barocc. Aug. kr. Reisk.

οὐδ᾽ ὁμοίαν οὖσαν τούτῳ κἀκείνοις συγγνώμην εὑρήσομεν. 1) πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν θεσμοθέτην πατάξας τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν, διὰ τὸ σκότους καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γενέσθαι. 2) ἔπειθ᾽ ὁ Πολύζηλος ἐκεῖνος 3) ὀργῇ καὶ τρόπου 4) προπετείᾳ φθάσαι 5) τὸν λογισμὸν ἁμαρτὼν 6) ἔφησεν· 7) οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρχεν ὤν, οὐδ᾽ ἐφ᾽ ὕβρει τοῦτ᾽ ἐποίησεν. ἀλλ᾽ οὐ Μειδίᾳ 8) τούτων οὐδὲν ἔστιν 9) εἰπεῖν· καὶ γὰρ ἐχθρὸς 10) ἦν, καὶ μεθ᾽ e.
474 Bk. ἡμέραν εἰδὼς ὕβριζε, 11) καὶ οὐκ ἐπὶ τούτου 12) μόνον ἀλλ᾽

ησε τὴν ἀντίθεσιν, λέγων, ὅτι οὐκ ἄξιός 1) ἐστι συγγνώμης· 2) καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τῆς συγγνώμης 3) τὰς προφάσεις, Μειδίας δὲ τούτων οὐδεμίαν ἔχει τὴν πρόφασιν. τί οὖν; ἀντεξετάζει τὰ πραχθέντα αὐτῷ τε καὶ τῷ θεσμοθέτῃ, καὶ μέμφεται, διότι μὴ ἐπεξῆλθε τοῖς ὑβρισταῖς. ποιεῖται δὲ τὴν λύσιν ἐκ διαφορᾶς· συγκρίνει γὰρ τὰς 4) πληγὰς καὶ τοὺς πλήξαντας. δίδωσι δὲ τῷ κατὰ τὸν θεσμοθέτην ἀπολογίας πλείονας διὰ τὸ τοῦ προσώπου σεμνόν. τρία γὰρ πάθη, κατασχόντα τὴν ψυχὴν καὶ βιασάμενα τὴν διάνοιαν, ἐργάζεται καὶ τὴν παραίτησιν.

1) ἀξιῶ Bav. 2) συγγνώμη εἶτα κέχρηται ἀντεξετάσει διπλῇ, τίνα μὲν Μειδίᾳ πέπρακται καὶ τοῖς ἄλλοις ὑβρισταῖς, τίνα δὲ αὐτῷ καὶ τοῖς ὑβρισθεῖσιν. Bav. 3) Ita W. pro γνώμης. 4) γὰρ καὶ τὰς Lut.

---

1) εὕρομεν t. 2) γεγενῆσθαι Aug. Barocc. kr. Reisk. 3) ἐκεῖνος] Ita Aug. Barocc. Reisk. Bu. Be., om. vulg. et FYΩstv. 4) τρόπου om. Par. 1. 5) φθάσας Par. 5. Aug. Barocc. Ital. Ven. Reisk. Bü. Be., φθάσαι vulg. ante Reisk. ΣYΩst, φθάσαι (ς supra) F. Bav., προφθάσας γρ. Σ, φθασάσῃ coni. Wolf. et Reisk. 6) ἁμαρτὼν libri omnes, ἁμαρτεῖν e coni. Wolfii scripsit Be. 7) ἔφησεν FΠΣYΩstv et vulg. ante Reisk. Be. Di., ἔπαισεν Bodl. Ital. Ven. Barocc (ἔπαισεν supra) Aug. Reisk. Bu., ἔφησεν Bav., ἔπεσεν γρ. Σ Lessing. 8) μειδία Lut. 9) ἔνεστιν mavult Markl., ἐστιν Wolf. Lut., ἐστι (ου supra) Ald. Herv. 10) ἐχθρῶς Ald. post. 11) ὑβρίζειν Ya. 12) τούτων F. Bav., τούτων tv.

39 ἐπὶ πάντων φαίνεται προῃρημένος με ὑβρίζειν. καὶ μὴν [1]) f.
οὐδὲ τῶν πεπραγμένων ἐμοὶ καὶ τούτοις οὐδὲν ὅμοιον ὁρῶ.
πρῶτον μὲν γὰρ ὁ θεσμοθέτης οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδὲ τῶν
νόμων φροντίσας οὐδ' ἀγανακτήσας φανήσεται, ἀλλ' ἰδίᾳ [2]),
πεισθεὶς ὁπόσῳ [3]) δήποτε ἀργυρίῳ, καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα·
ἔπειθ' ὁ πληγεὶς ἐκεῖνος ὑπὸ [4]) τοῦ Πολυζήλου ταὐτὸ τοῦτο
ἰδίᾳ διαλυσάμενος [5]), ἐῤῥῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν 527 R.
40 καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰςήγαγε τὸν Πολύζηλον. εἰ μὲν τοίνυν ἐκεί- g.
νων κατηγορεῖν βούλεταί τις ἐν τῷ παρόντι, δεῖ λέγειν ταῦ-
τα· εἰ δ' ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τούτου κατηγόρηκα ἀπολογεῖσθαι,
πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα λεκτέον. [6]) πᾶν [7]) γὰρ τοὐναν-
τίον ἐκείνοις αὐτὸς μὲν οὔτε λαβὼν οὐδὲν [8]) οὔτ' ἐπιχειρή-
σας λαβεῖν φανήσομαι, τὴν δ' ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τὴν
ὑπὲρ τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως φυ-
λάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. μὴ τοίνυν ἐᾶτε ταῦτ' αὐ- 12 Bu.
τὸν [9]) λέγειν, μηδ' ἂν [10]) βιάζηται, πείθεσθ' ὡς δί-
41 καιόν τι λέγοντι. [11]) ἂν γὰρ ταῦθ' οὕτως ἐγνωσμένα ὑπάρ-
χῃ παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐνέσται [12]) αὐτῷ λόγος οὐδὲ εἷς. [13])

Εἰ μὲν τοίνυν ἐκείνων.] Αὐτὸν τὸν Μειδίαν πεποίηκε κατηγοροῦντα τοῦ προέδρου καὶ τοῦ θεσμοθέτου, ὅτι τοῖς ὑβρίσασιν οὐκ ἐπεξῆλθον. [1])

Καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν.] Κυρίως ἀποδεδωκώς· αὐτοῖς γὰρ ὠφείλετο· ἀποδίδωσι δὲ τὸ ἀλλότριόν τις.

1) ἐπεξῆλθε Bav.

---

1) καίτοι mg. Lut. 2) ἡδίᾳ Herv. 3) ὁπόσω Ald. Herv. 4) ὑπὲρ Bav. 5) διαλησάμενος Herv. 6) λεκτία Σ Aug. 7) πάντα ΣΥv. 8) οὐδὲν om. Aug. r. 9) αὐτὸν ταῦτα kr. 10) ἐὰν r. 11) λέγει tv, λέξοντι coni. Markland. 12) ἔνεστ' kr Aug., ἔτ' ἔσται corr. s, probat Buttm., quem cf. in Add. 13) οὐδεὶς Aug.

ποία γὰρ πρόφασις, τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις φανεῖται τῶν πεπραγμένων αὐτῷ; ὀργὴ νὴ Δία· καὶ γὰρ τοῦτο τυχὸν [1]) λέξει. ἀλλ' ἃ μὲν ἄν [2]) τις ἄφνω τὸν λο- b.
γισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ [3]) πρᾶξαι [4]) κἂν ὑβριστικῶς [5]) ποιήσῃ, δι' ὀργήν γ' ἔνι [6]) φῆσαι [7]) πεποιηκέναι· ἃ δ' ἂν ἐκ πολλοῦ [8]) συνεχῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας παρὰ τοὺς νόμους πράττων τις φωρᾶται, οὐ μόνον δήπου τοῦ [9]) μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, [10]) ἀλλὰ καὶ βεβουλευμένως [11]) ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἤδη φανερός. [12])

42 Ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα καὶ πεποιηκὼς ἃ [13]) κατηγορῶ, καὶ c.

Ποία γὰρ πρόφασις.] Μεταβέβηκεν ἐφ' ἑτέραν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν, ὅτι οὐ δι' ὀργὴν ἀλλ' ἐκ προνοίας. ἐπάγει λοιπὸν τὰς κατασκευάς, ὅτι τοῖς ἑκουσίοις πλημμελήμασιν οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν.

Ὀργὴ νὴ Δία.] Ὁρισμοὶ δεικνύντες, τί μὲν ὀργή, τί δὲ ὕβρις, ὡς τὸ μὲν ἐκ τοῦ παραχρῆμα, τὸ δὲ ἐκ μελέτης συμβαίνει. (Συγγνωμονικὴ ἀντίθεσις. B.)

Ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα.] Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κα-

---

1) τυχὼν Ωr. 2) ἀλλὰ μὴν ἂν Σ, ἀλλὰ μὴν ἂν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ πράξεις ὑβριστικας ποιήσει [voluitne ποιῆσαι?] Galen. T. V. p. 503 ed. Lips., ἀλλὰ μὲν ἂν coni. Iurin., ἀλλὰ μὴν ἂν τις ἀφν. τ. λ. φ. ἐξαχ. πρᾶξαι, κἂν ὑβριστικῶς ποιήσῃ coni. Dind., ἀλλὰ μὴν ἂν τις — ἐξαχθῇ τι πρᾶξαι coni. Schaef. 3) ἐξαφθῇ r. 4) πρᾶξαι] Ita Par. 1. Reisk. Bu. Be., τι πρᾶξαι Fkrtv et vulg. ante Reisk. 5) vulg. ὑβριστικῶς τοῦτο ποιήσῃ. Eieci τοῦτο, cuius loco τι in Aug. kr extat, cum ΥΩs et Galeno. 6) γ' ἔνι] πάνυ pr. Π, om. ΥΩs; an voluerunt γ' ἂν φῆσαι? 7) φῆσαι Ald. Herv. 1. 2. 8) ἐκ τοῦ πολλοῦ Ω. 9) τοῦ om. t. 10) μὴ tolli iubet Wolf., τοῦ et ἀπέχει uncis circumscripsit Reisk., idem insuper coni. οὐ μόνον μὴ μετ' ὀργῆς ἧς ἀπέχει ἀλλὰ ω καί. 11) Ita Bu. Be. ΠΣΥΩ et corr. sv, βεβουλευμένος t, βεβουλευμένος vulg. 12) φανερῶς Aug. kr. 13) ἃ — πεποιηκὼς om. pr. Π.

ὕβρει [1]) πεποιηκὼς φαίνεται, τοὺς νόμους ἤδη σκοπεῖν
475 Bk. δεῖ [2]) ὦ ἄνδρες δικασταί· κατὰ γὰρ τούτους δικάσειν ὀμωμόκατε. καὶ θεωρεῖθ᾽, ὅσῳ [3]) μείζονος ὀργῆς καὶ ζημίας ἀξιοῦσι τοὺς ἑκουσίως [4]) καὶ δι᾽ ὕβριν πλημμελοῦντας [5])
43 τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων. [6]) πρῶτον μὲν τοίνυν οἱ d.
περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες, ἵν᾽ ἐκ τούτων ἄρξωμαι, ἂν [7]) μὲν ἑκὼν [8]) βλάψῃ, διπλοῦν, ἂν δ᾽ ἄκων, 528 R.
ἁπλοῦν τὸ βλάβος [9]) κελεύουσιν ἐκτίνειν [10]), εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ παθὼν πανταχοῦ βοηθείας δίκαιος [11]) τυγχάνειν, τῷ δράσαντι δ᾽ οὐκ ἴσην τὴν ὀργήν, ἄν θ᾽ ἑκὼν ἄν τ᾽ ἄκων, ἔταξεν ὁ νόμος. ἔπειθ᾽ οἱ φονικοὶ τοὺς μὲν ἐκ προνοίας απο-

---

τασκευῆς. οὐδὲ γὰρ ἀρνεῖται ὁ Μειδίας ἃ πεποίηκεν, ὅτι δ᾽ [1]) οὐ δι᾽ ὀργὴν ἀλλ᾽ ἐξ ἐπιβουλῆς. (Κατασκευή. ὅτι τοῖς ἑκουσίως πλημμελοῦσιν οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν· τῆς γὰρ συγγνωμονικῆς ἀντιθέσεώς ἐστιν ἡ λύσις. B.)

Τοὺς νόμους ἤδη δεῖ σκοπεῖν.) Ὅτι [2]) τὰ ἑκούσια μειζόνως κολάζουσιν.

Πρῶτον μὲν τοίνυν.] Καθ᾽ οὓς βούλεται Μειδίας ἀγωνίζεσθαι, κατ᾽ αὐτοὺς δείκνυσιν αὐτὸν μεγάλης τιμωρίας ἄξιον. ἵνα [3]) κἂν ἰσωτικὸς ὁ ἀγὼν ἀποδειχθῇ, μὴ μικρὸν μηδὲ φαῦλον ὑποστῇ τὸ τίμημα.

Ἐπειθ᾽ οἱ φονικοί.] Καὶ τούτους τοὺς νόμους

1) δ᾽ Wolf., ut videtur, ex coni. addidit. 2) οἱ (voluit αἱ) pro ὅτι Wolf., non monito lectore. 3) ἵνα — τίμημα addidi ex Lut.

---

1) ὕβρειν v, ὕβρειν (ει) ΥΩst Par. 2. 5. indices Aldi. Herv., γρ. δι᾽ ὕβριν mg. Lut. 2) Ita ΠΣΥΩrs Bu. Be., δεῖ σκοπεῖν ceteri et vulg. 3) ὅσω Ald. Herv. 4) Ita Par. 5. Aug. Bav. Felic. Paulin. Bu. Be., ἑκουσίους t Par. 1., ἑκουσίᾳ rsv et vulg. ante Bu. 5) ὕβριν τι πλημμελ. Aug. kr Reisk. 6) ἐξαμαρτόντων (τανόντ) Bav. 7) ἐὰν k. 8) Ita ΠΣΥΩstv vulg. et Dind., ἑκών τις βλάψῃ Aug. Barocc. Reisk. Bu. Be. 9) τὸ βλάβος om. t. 10) ἐκτίνειν κελεύουσιν r. 11) Ita Dind. cum Σ, δίκαιός ἐστι τυγχ. vulg.

κτιννύντας [1]) θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι, τοὺς δ' [2]) ἀκουσίως αἰδέσεως [3]) καὶ φι-
44 λανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. [4]) οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων 13 Bu.
τοῖς ἐκ προαιρέσεως ὑβρισταῖς χαλεποὺς ὄντας ἰδεῖν ἔστι τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἁπάντων. τί δὴ γὰρ δή ποτε [5])

ἀκολούθως παρέλαβεν. ἐπειδὴ γὰρ πληγὰς εἴληφεν, ἐκ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τὰ τραύματα παρακολουθεῖ, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων φόνοι, διὰ τοῦτο κἀκείνοις τοῖς νόμοις ὑπεύθυνον αὐτὸν ἀποδείκνυσι, δοκῶν μὲν ὡς εἰς παράδειγμα αὐτοὺς λαμβάνειν, [1]) τῇ δὲ ἀληθείᾳ [2]) κἀκείνοις ἔνοχον αὐτὸν ποιῶν. (Περὶ φόνου διαφορᾶς. B.)

Αἰδέσεως.] Οἷον ἀξιώσεως. εἰ γὰρ δεηθείη τινὸς τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνῃρημένου, εἶτα ἐκεῖνος ἐπιτρέποι, [3]) καταλύεται ὁ φόνον ἀκούσιον δράσας.

Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων.] Ὅτι τὴν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν λύει, πρόδηλον καὶ ἐκ τούτων. φησὶ γάρ, ὅτι ὁ ἐκ προαιρέσεως ποιήσας μεγάλης τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος. Τὸ γὰρ ἐκ προαιρέσεως προσθείς, μεγάλας τιμωρίας [4]) ἐποίησεν, ἵνα κἂν δόξῃ τοιοῦτος ὁ ἀγὼν εἶναι, μείζους παρασχῇ τὰς δίκας τῶν ἄλλων. [5]) πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ὀργήν, ἢ δι' ἔρωτα, ὡς εἴρηκεν ἐν τοῖς ἄνω.

1) λαμβάνει Hervag. Lut, 2) ἀληλείᾳ Herv. 3) Ita W. et mg. Lut., ἐπιτρέπει Hervag. 4) μεγάλας τὰς τιμωρίας Lut. 5) πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν] „Nescio quo ista pertineant, nisi quaedam desint" W. Vide an scribendum sit τῶν ἄλλως πως ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ὀργήν, ἢ δι' ἔρωτα, ἢ διὰ μέθην ὑβρισάντων, ὡς εἴρηκεν.

---

1) ἀποκτειννύντας Aug. 2) τοὺς δ' — ἠξίωσεν (sic) Bekk. Anecd. 361. 32., ubi pro τοὺς extat τοῦ. 3) Ita Par. 1. 2. Aug. Bav. Barocc. Lindenbr. Ital. Vind., indices Ald. Herv. Felic. Paul., Ulpian. Bekk. Anecd., ἀνέσεως vulg. ante Reisk. 4) ἠξιώσεν Bekk. Anecd. 5) Ita ΥΩ, τί δὴ γάρ ποτ' ΠΣs Dind., τί γὰρ δήποτε vulg., τί γὰρ δήποτ' Reisk. Be., τί γὰρ δήποτε; ἂν et paullo post καὶ πάλιν, τί δήποτε; ἂν distinxit Bu.

ἂν [1]) τις ὀφλὼν [2]) δίκην μὴ ἐκτίνῃ, [3]) οὐκέτ' [4]) ἐποίησεν ὁ νόμος τὴν ἐξούλης [5]) ἰδίαν, ἀλλὰ προστιμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ; καὶ πάλιν τί δή ποτε [6]) ἂν [7]) μὲν ἑκὼν παρ' b.

Οὐκ ἔτ' ἐποίησεν ὁ νόμος.] Ἔλαβεν εἰς ἀπόδειξιν πάλιν οἰκεῖον παράδειγμα. ἐπειδὴ ἐξούλης ἔχει δίκην πρὸς αὐτόν, βούλεται δεῖξαι νῦν, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης δημοσίαν δίκην ὀφείλει ὑποσχεῖν. ἐξούλης δὲ ἦν, ὅτε ἐκινδύνευεν ἐκπεσεῖν κτήματός τινος, ἢ χωρίου, ἢ οἰκίας, διὰ τὸ μὴ ἐκτετικέναι τὴν καταδίκην κατὰ χρόνον τὸν ὡρισμένον, καὶ ἐγένετο δημόσιον τὸ τίμημα. ἐπειδὴ γὰρ καὶ οἱ διαιτηταὶ νόμιμοί τινες ἦσαν δικασταί, τούτων δὲ παρήκουεν ὡς [1]) μὴ κατὰ προθεσμίαν ἀποδιδοὺς τὸ κατεγνωσμένον, δημοσίαν ἐδίδου τὴν δίκην. [2]) ἐξούλης ὄνομα δίκης κατὰ τῶν μὴ στερξάντων οἷς ὥρισαν οἱ δικάζοντες. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἐάν τις ἰδιωτικὴν νικήσῃ δίκην, [3]) λαμβάνει τὸν ἡττηθέντα ὑπεύθυνον. εἶτα ἂν μὴ εἴσω τῆς προθεσμίας ἐκτισθῇ, ὃ κατεδικάσθη, ἀλλὰ γένηται ὑπερήμερος, ἔξεστι γράψασθαι [4]) καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ τῶν χρημάτων, ἕως οὗ πληρώσῃ τὸ ὁρισθέν. εἰ δὲ κωλύοι τὸν ἁπτόμενον καὶ ἀπελαύνοι, γράφεται αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξούλην, καὶ γίγνεται μετὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημόσιον τὸ πρᾶγμα λοιπόν, ὅτι ἠπείθησε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς νόμοις. (Οἱ δίκην νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, ἢ [5]) ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν, καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν· οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλλειν ἔλεγον. B.)

Τί δήποτε ἐὰν μὲν ἑκὼν παρ' ἑκόντος.] Ἐπειδὴ ἠδύνατο λέγειν ὁ Μειδίας, ὅτι ὁ χρυσοχόος ἔδωκε

1) An ὁ μὴ? 2) Ita W. pro νίκην. 3) Erat νίκην. 4) Ἔξεστιν ἅψασθαι Hudtwalker de arbitr. p. 138. 5) ἢ scripsi pro μή; cf. Hudtwalk. de arbitr. p. 136. not. 82.

---

1) ἐάν Π. 2) Ita Din., ὄφλων vulg., ὀφείλων Aug. kr. 3) Ita Be., ἐκτίσῃ vulg. et Fkrstv. 4) οὐκέτ'] Ita Tayl. Reisk. Bu. Be. Barocc. Vind. Bav. Lind. Aug. Ital., οὐκ ἔτι mg. Lessing. mg. Lut. Ulp., οὐκ tv et vulg. 5) ἐξούλην FΣkr Aug., ἐξούλην Bav. 6) δήποτ' Be. 7) ἐὰν ΠΩ.

ἑκόντος τις λάβῃ τάλαντον ἓν ἢ δύο ἢ [1]) δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν· ἂν [2]) δὲ μικροῦ πάνυ τιμήματος ἄξιόν τις [3]) λάβῃ, βίᾳ δὲ τοῦτο ἀφέληται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ προστιμᾶν οἱ νόμοι κελεύουσιν, ὅσονπερ δὴ [4]) τῷ ἰδιώτῃ; διὰ τί; [5]) ὅτι πάνθ',
45 ὅσα τις βιαζόμενος πράττει, [6]) κοινὰ ἀδικήματα καὶ κατὰ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος ὄντων ἡγεῖτο ὁ νομοθέτης· τὴν c.
μὲν γὰρ ἰσχὺν ὀλίγων, τοὺς δὲ νόμους ἁπάντων εἶναι, καὶ τὸν μὲν πεισθέντα ἰδίας, τὸν δὲ βιασθέντα δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας. διόπερ καὶ τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γρα-

---

μοι τοὺς στεφάνους, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι εἰ μὲν παρ' ἑκόντος ἔλαβεν, [1]) ἀκίνδυνον, εἰ δὲ βίᾳ παρ' ἄκοντος, τοῖς διπλασίοις ὑπευθύνους καθέστηκας.

Καὶ τὸν μὲν πεισθέντα ἰδίας.] Πρὸς τὸν θεσμοθέτην καὶ τὸν πρόεδρον ἀποτείνεται.

Τὸν [2]) βιασθέντα.] Περὶ αὐτοῦ νῦν αἰνίττεται.

Διόπερ καὶ τῆς ὕβρεως αὐτῆς.] Ὅπερ ἄνω δι' αἰνιγμάτων ἐπεδείκνυε, τοῦτο νῦν σαφῶς ἔθηκεν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν. [3]) εἰ γὰρ πᾶσιν ἔξεστι κατηγορεῖν τοῦ ὑβριστοῦ, πρόδηλον, ὅτι κοινὸν ἁπάντων ἔγκλημα. καὶ πεποίηκε τὴν ὕβριν ἴσον τοῖς φόνοις καὶ πάσαις ἱεροσυλίαις καὶ [4]) προδοσίαις καὶ τοῖς τοιούτοις, ἐφ' ὧν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν.

(*Τὰς μὲν γραφάς.*] Τὰς κατηγορίας ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ψηφισμάτων καὶ [1]) παρανόμων γραφήν, καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασιν. B.)

1) Malim ἔλαβες. 2) τὸν δὲ βιασθ. Lut. 3) δημόσιόν ἐστιν ἀδίκημα Wolf. 4) καὶ] καὶ ταῖς Lut. 5) Malim ψηφισμάτων παρανόμων καλεῖ γραφάς καί.

---

1) Ita Be., ἢ καὶ δέκα vulg. et Fv. 2) ἐὰν r. 3) Reisk. mavult τι. 4) Ita Bu. Be. cum Lind. Ital. Vind. et plurimis Bekkeri, ὅσον περ ἂν τῷ Aug. Barocc. kr Reisk., ὅσον περ τῷ vulg. et Ftv. 5) διὰ τί om. ΣΥ pr. ΠΩ et Lind. 6) ὅσ' ἂν — πράττῃ kr, ὅσα ἂν — πράττῃ Aug. Barocc. Bu.

φὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν
ὅλον δημόσιον· τὴν γὰρ πόλιν ἡγεῖτο ἀδικεῖν οὐ [1]) τὸν πα-
476 θόντα μόνον τὸν ὑβρίζειν ἐπιχειροῦντα, καὶ δίκην ἱκανὴν
Bk. τὴν [2]) τιμωρίαν εἶναι τῷ παθόντι, χρήματα δὲ [3]) οὐ 529
46 προςήκειν τῶν τοιούτων ἐφ' ἑαυτῷ [4]) λαμβάνειν. καὶ το- R.
σαύτῃ γ' [5]) ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, ὥςτε κἂν εἰς δοῦλον d.

Τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον.] Πῶς ἀνωτέρω προειπών, „εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς", νῦν φησιν, ὅτι ἐποίησε τὸ τίμημα ὅλον δημόσιον; ἐναντίον γὰρ τὸ [1]) λέγειν ὅτι ἐξῆν ὕβρεώς μοι δικαζομένῳ χρήματα λαμβάνειν, τῷ [2]) νῦν φάσκειν, ὅτι τὸ τίμημα τῶν ὕβρεων δημόσιόν ἐστιν. ῥητέον οὖν, ὅτι εἰ μὲν αὐτὸς ὁ παθὼν κατηγορεῖ τῆς ὕβρεως, αὐτὸς ἐλάμβανε καὶ τὸ τίμημα τὸ ἐκ τῶν νόμων· εἰ δὲ ἕτερος ἦν ὁ κατηγορήσας, δημόσιον ἐγίγνετο τὸ τῆς [3]) καταδίκης. ἀκολούθως οὖν εἶπεν, ὅτι τὸ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον, διὰ τὸ προειπεῖν, ὅτι τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ.

Χρήματα δ' οὐ προςῆκεν. [4])] Οὐ περὶ αὐτοῦ λέγει τοῦ παθόντος ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν κατηγορούντων.

Καὶ τοσαύτῃ γε ἐχρήσατο ὑπερβολῇ.] Καὶ διὰ τούτου τοῦ νόμου δείκνυσιν οὐκ ἄξιον συγγνώμης Μειδίαν, εἴπερ καὶ τοῖς ὑβρίζουσι τοὺς δούλους θάνατός ἐστιν ἡ ζημία.

Ὥςτε κἂν εἰς δοῦλον ὑβρίζῃ τις.] Τῇ ὁμωνυμίᾳ σοφίζεται. ὕβρις μὲν γὰρ καὶ ἡ τῶν πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἡ αἰσχρὰ συνουσία, περὶ ἧς ὁ νομοθέτης λέγει. οὕτω γὰρ εἴρηκεν Αἰσχίνης [5]) ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, [6]) οὐδὲ κατὰ

1) τῷ Lut. 2) Ita W. de coni. pro τὸν νῦν, τὸ νῦν Lut. 3) τὸ addidit W. 4) προςήκειν Lut. 5) Αἰσχιν.] Ita W., ἔχειν vulg. 6) spectat, ni fallor, ad p. 3. 20. (42 sq. Reisk.)

---

1) Ita Be. ex Σ, οὐχὶ vulg. 2) τὴν om. Σ. 3) δὲ] δ' vulg. post Reisk. 4) Malim ἐφ' ἑαυτῶν Thucyd. 1. 17. Matth. Gr. Gr. p. 1163 d. 5) γ' om. Bav., τοσαύτῃ γ' Felic.

ὑβρίζῃ τις, ὁμοίως ἔδωκεν ὑπὲρ τούτου γραφήν. [1]) οὐ γὰρ ὅςτις ὁ πάσχων ᾤετο δεῖν σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁποῖόν τι τὸ γιγνόμενον· ἐπειδὴ [2]) δὲ [3]) εὗρεν οὐκ ἐπιτήδειον, μήτε [4]) πρὸς δοῦλον μήθ' ὅλως ἐξεῖναι [5]) πράττειν ἐπέταξεν. [6]) οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν [7]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 14 Bu.
τῶν πάντων οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον, οὐδ' ἐφ' ὅτῳ μᾶλλον ὑμῖν ὀργίζεσθαι προςήκει. Ἀνάγνωθι δ' αὐτόν μοι λαβὼν [8]) τὸν τῆς ὕβρεως νόμον· οὐδὲν γὰρ οἷον [9]) ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

τῶν οἰκετῶν τὰς αἰσχρὰς γίνεσθαι μίξεις. τὸ γοῦν ὄνομα τῆς ὕβρεως ἐπ' ἀμφοτέρων λεγόμενον ἄδειαν τῷ ῥήτορι τοῦ χρῆσθαι τῷ σοφίσματι δέδωκεν.

Οὐ γὰρ ὅςτις ὁ πάσχων.] Μὴ τοῦτο σκόπει, φησίν, εἰ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθείς, ἀλλ' εἰ τὸ ὑβρίζειν παρὰ τοὺς νόμους [1]) μεμελέτηται. [2])

Οὐ γάρ ἐστιν οὐκ ἔστι. [3])] Ἐπειδὴ γλίσχρως ἐδόκει ποιεῖν, καὶ περὶ τῶν δούλων ἀγωνιζόμενος, καθόλου τὸ τῆς ὕβρεως ηὔξησεν, ὡς ἀφόρητον, κἂν εἰς δοῦλον γίγνηται.

Οὐδὲν [4]) γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.] Οὐδὲν γὰρ ἄλλο τοιοῦτον ἡδὺ ὡς τὸ ἀκούειν τοῦ νόμου, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον εἰπεῖν ἡμεῖς [5]) ὃ [6]) αὐτὸς ὁ νόμος βοᾷ τε καὶ δείκνυσιν.

1) Ita W., τοῖς νόμοις vulg. 2) μεμέληται mg. Lut. 3) ἔστιν Lut. 4) οὐδὲ Herv. 5) ἡμῖν Lut., ἡμεῖς ἔχομεν W. de coni. 6) οἷον coni. W.

---

1) Huc spectat Athen. VI. 267. a. 2) ἐπεὶ Aug. r. 3) δ' Be. 4) „Malim μηδὲ — μηδ' " Reisk. 5) ἐξεῖναι ταῦτα πράττειν Aug. Barocc. Par. 5. kr. 6) ἐπέτρεψεν ΠΣΥΩs Par. 2. Ven. Ital. Vind. et γρ. F, receperunt Bu. Dind., γρ. ἐπέτρεπεν mg. Bav. 7) οὐκ ἔστιν om. Ω. 8) λαβὼν om. Aug. ΠΩkr et pr. s. 9) οὐδὲν — νόμου Phot. s. v. οἷον et οὐδέν.

47 ## ΝΟΜΟΣ.[1]

Ἐάν [2] τις ὑβρίζῃ [3] εἴς [4] τινα ἢ παῖδα [5] ἢ γυ- b.
ναῖκα ἢ ἄνδρα τῶν [6] ἐλευθέρων ἢ τῶν [7] δούλων, ἢ παράνομόν τι ποιήσῃ εἰς τούτων τινά, γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος Ἀθηναίων, οἷς ἔξεστιν· οἱ δὲ θεσμοθέται εἰςαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡ [8] γραφή, ἐὰν μή τι δημόσιον κωλύῃ· εἰ δὲ μή, ὅταν ᾖ [9] πρῶτον οἷόν τε. ὅτου δ᾽ ἂν καταγνῶτε [10] ἡ [11] Ἡλιαία τιμάτω περὶ αὐτοῦ παραχρῆμα, ὅτου ἂν δοκῇ [12] ἄξιος εἶ- c.

(Εἰς τὴν ἡλιαίαν.] Εἰς τὸ δικαστήριον. B.)

---

1) Legem om. Aug. 2) ἐὰν — ἄνδρα Bekkeri Anecd. 176. 26. 3) ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ Parr. 1. 5. k. Reisk. Bu. 4) εἴς τινα] Ita Bav. Parr. 1. 5. Anecd. Ald. Reisk. Bu. Be., qui nullam profert scripturae discrepantiam; τινα vulg. ante Reisk. Aeschines c. Tim. 41. utram lectionem commendet, difficile est dictu; nam ipsam legem recitando verbis utitur his: ἐάν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ; commentando autem de lege in hunc modum loquitur: ἐν ᾧ (νόμῳ) διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα. Quare legem quidem ipsam, uti iam significavi libro de lite Athen. 322, ita conceptam esse arbitror: ἐάν τις ὑβρίσῃ τινά, idemque postea Schaefero quoque placuit, in Dem. autem invitis libris nihil mutaverim. 5) ἢ παῖδα om. r. 6) Malim ἢ τῶν ἐλευθέρων uti ap. Aesch. extat. 7) ἢ καὶ τῶν δούλων mavult Reisk. 8) ἡ] ἂν ᾖ ἡ coni. Markl., idque in ordinem recepit Dind., sed cf. Buttm. in Add. 9) ᾖ] ἢ Ald., om. Felic. Paul. 10) Ita libri omnes, nisi quod γρ. καταγνῶται in Barocc., καταγνῶτι Tayloro teste in aliis libris, nescio quibus, reperiatur. καταγνῷ mg. Lut. Tayl. Be. sola coniectura ducti; καταγνῷ τι Bu. Dind.; mihi et litterarum vestigia et aliarum legum similitudinem (cf. D. c. Timocr. 720. 29. 733. 14.) intuenti probabilius videtur, quod Wolfius divinando assecutus est, καταγνωσθῇ, ἡ ἡλ. Idem probant Heraldus Animadvv. in Salm. II. 10, 11. Matth. de iud. 1, 249. 11) ἡ om. ΠΥΩr. 12) Ita Par. 1. 5. Bav. Ald. Be., δόξῃ k et vulg. cf. c. Timocr. 720. extr.

ναι [1]) παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ὅσοι δ᾽ ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας [2]) κατὰ τὸν νόμον, [3]) ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ ἢ ἐπεξιὼν μὴ μεταλάβῃ [4]) τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἀποτισάτω [5]) χιλίας δραχμὰς τῷ δημοσίῳ. ἐὰν [6]) δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ [7]) τῆς ὕβρεως, [8]) δεδέσθω, ἐὰν [9]) ἐλεύθερον ὑβρίσῃ, μέχρι [10]) ἂν ἐκτίσῃ.

48 Ἀκούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦ νόμου τῆς φιλανθρω- d.
πίας, [11]) ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ. τί οὖν 530
πρὸς θεῶν; εἴ τις εἰς τοὺς βαρβάρους ἐνεγκὼν τὸν νόμον R.

Ἀκούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Οὐκ [1]) ἠκούσατε ἀλλὰ καὶ νῦν βοῶντος ἀκούετε, τοῦ νόμου. [2]) φησίν. οὐκ ἀνθρώπου τινός; οὐ γάρ ἐστιν ἡ κρίσις τῶν δούλων πρὸς τοὺς ἐλευθέρους, ἀλλ᾽ ἡ τύχη τὸ διαλλάττον ἐκαινοτόμησεν. ὅσῳ δ᾽ ἂν μᾶλλον ἐπαινέσῃ τὸν περὶ τῶν δούλων νόμον, τοσούτῳ χαλεπώτερα δείξει τὰ Μειδίᾳ [3]) κατ᾽ αὐτοῦ τολμηθέντα.

Τί οὖν πρὸς θεῶν.] Ἐπὶ γένος ἀνήμερον ἀνήνεγκε τὴν κρίσιν τῶν νόμων. εἰ γὰρ καὶ τῆς βαρβάρων ὠμότητος κρείττων ὁ νόμος, ὥστε κἀκείνους ἐπαινέσαι τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ γράμματος, ποῖόν τινα χρὴ νομίζειν εἶναι Μειδίαν τὸν καταφρονήσαντα τοῦ νόμου;

1) οὐκ] εἰ οὐκ W. de coni. 2) τοῦ νόμου] Ita Lut., ὁ νόμος vulg. 3) Ita W. pro Μειδίου.

---

1) εἶναι om. r. 2) γραφὰς ἢ δίκας ἰδίας coni. Reisk. 3) νόμον] νόμον τοῦτον mavult Tayl. 4) καταλάβῃ s. 5) ἀποτισάτο Ald. Herv. Felic. 6) Lambinus ex ingenio partim, partim ex Aeschin. c. Tim. l. c. coni. — neque enim Buttmanni iudicium probo hoc additamentum e libris Mss. profectum rati — ὁ δ᾽ ὑβρίσας εἴτ᾽ εἰς ἐλεύθερον εἴτ᾽ εἰς δοῦλον, ἐὰν μὲν θανάτου τιμηθῇ, αὐθήμερον τεθνάτω, ἐὰν δ᾽ ἀργυρίου, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. 7) τιμηθῇ om. pr. r. 8) γρ. τῷ δημοσίῳ, ἐὰν ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς δὲ ὕβρεως ἐὰν ἐλεύθερον mg. Lut., τῷ δημοσίῳ. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ coni. Tayl., τιμηθῇ ἡ τῆς ὕβρ. coni. Reisk. 9) ἐὰν δὲ ἐλεύθερον FΠΣΥΩrstv Bav. Ald. 10) Ita Be. ΠΥΩsv, μέχρις vulg. 11) φιλανθροπίας Ald. post., Herv.

τοῦτον, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα εἰς τοὺς Ἕλληνας κομίζε-
ται, [1]) ἐπαινῶν ὑμᾶς καὶ διεξιὼν περὶ [2]) τῆς πόλεως εἴποι
49 πρὸς αὐτούς, ὅτι „εἰσὶν Ἕλληνές τινες [3]) ἄνθρωποι οὕ-
τως ἥμεροι καὶ φιλάνθρωποι τοὺς τρόπους, ὥςτε πολλὰ
ὑφ' ὑμῶν ἠδικημένοι, καὶ φύσει τῆς πρὸς ὑμᾶς [4]) ἔχθρας
477 αὐτοῖς [5]) ὑπαρχούσης πατρικῆς, ὅμως οὐδ' ὅσων ἂν τι-
Bk. μὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται, οὐδὲ τούτους ὑβρί-
ζειν ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ τὸν ταῦτα κωλύσοντα
τέθεινται [6]) τουτονί, καὶ πολλοὺς ἤδη [7]) παραβάντας τὸν
50 νόμον τοῦτον [8]) ἐζημιώκασι θανάτῳ," εἰ ταῦτ' ἀκού- e.

Παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα.] Πάλαι [1]) γὰρ οὐκ ἐξῆν Ἕλληνα εἶναι δοῦλον, ἀλλὰ βαρβάροις ἐκέχρηντο.

Ὅτι εἰσὶν Ἕλληνές τινες.] Οὕτω τοῦ πλασθέντος προσώπου δοκοῦσιν οἱ λόγοι.

Καὶ φύσει τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας.] Ἐστὶ μὲν τοῦτο κοινόν, αὐξήσεως δὲ ἕνεκα εἴληπται. διτταὶ δέ εἰσιν αἱ ἔχθραι, ἡ μὲν ἐκ φύσεως, ἡ δὲ ἐκ προαιρέσεως. καὶ γὰρ καὶ φιλίαι εἰσὶ διτταί, ἡ μὲν φύσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἡ δὲ ἐκ τοῦ παρατυχόντος συμβαίνουσα.

Ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ.] Τοῦτόν φησιν, ὃν μετὰ χεῖρας ἔχω. [2]) οὐ χαρίζομαι τοῖς λόγοις, ἀναγινώσκω [3]) τὰς συλλαβάς, ἔχω πλησίον τὸν ἔλεγχον, αὐτὸν ἥκω κομίζων τὸν νόμον, οὐκ ἐφθόνησα [4]) ὑμῖν τῆς γνώσεως.

Καὶ πολλοὺς ἤδη παραβάντας.] Ἵνα μή τις ὑπολάβῃ, ὅτι φιλάνθρωπος μὲν ὁ νόμος, παραβαίνεται δὲ καὶ καταφρονεῖται, εἶπεν, ὡς θανάτῳ τις ἤδη παραβὰς τοῦτον κεκόλασται.

1) Malim ἔχει. 2) Ita W. et Lut., πάλιν vulg. 3) Ita Lut., ἀνεγνώσκω vulg. 4) Ita W. et Lut. pro ἐφθόνησαν.

---

1) νομίζεται ΥΩs. 2) ὑπὲρ Π. 3) Ita Bu. Be., εἰσί τινες Ἕλληνες F. et vulg. 4) ἡμᾶς mg. Lut. 5) αὐτῆς k. 6) τεθῆναι ΥΩs. 7) ἤδη om. Σ. 8) τοῦτον om. ιv.

σαιεν [1]) καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι, οὐκ ἂν οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας [2]) ὑμᾶς [3]) προξένους αὐτῶν [4]) ποιήσασθαι; τὸν τοίνυν [5]) οὐ [6]) παρὰ τοῖς [7]) Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν [8]) ἔχειν, σκοπεῖσθ' [9]) ὁ παραβάς, ἥντινα δοὺς δίκην ἀξίαν ἔσται δεδωκώς.

51 Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μὴ χορηγὸς ὢν 15 Bu.

Καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι.] Ἀνοητότεροι γὰρ καὶ ἧττον τῶν Ἑλλήνων νοῆσαι δυνάμενοι.

Οὐκ ἂν οἴεσθε.] Ἐπειδὴ γὰρ φυσικὸς πόλεμός ἐστι τοῖς βαρβάροις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θαῤῥοῦντες ἐπιμίγνυνται τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι παρ' ὑμῖν μόνοις οὐκ ἂν φοβηθεῖεν καταλῦσαι, μαθόντες ὑμῶν [1]) τὴν φιλανθρωπίαν.

(*Προξένους.*] Προστάτας, φροντιστάς. B.)

Τὸν τοίνυν μὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον. [2])] Συμπεράσματι κέχρηται τοῦ νοήματος, μᾶλλον δὲ καὶ [3]) ὅλης τῆς συγγνωμονικῆς ἀντιθέσεως, δεικνύς, ὅτι [4]) οὐδὲ μιᾶς φιλανθρωπίας ἄξιος Μειδίας.

Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χορηγὸς ὤν.] Ἐντεῦθεν εἰςέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰςαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. εἰ γὰρ ὁ τοὺς δούλους ὑβρίζων οὐκ ἄξιος συγγνώμης, πόσῳ μᾶλλον ὁ τὸν χορηγὸν τυπτήσας; ἔχει μὲν οὖν [5]) αὔξησιν τὸ πρός τι τοῦ ἐγκλήματος, οὐ μὴν

1) Ita W. et Lut. pro ὑμῖν. 2) νόμον Ald. Herv. 3) καὶ et συγγνωμονικῆς om. Bav. 4) ὅτι om. Bav. 5) οὖν add. Wolf. de coni.

---

1) ἀκούσειαν Aug. kr. 2) ἅπαντας kr. 3) Ita Aug. Bav. Ald. mg. Lut. Bu. Be., qui nullam adnotavit scripturae discrepantiam, ἡμᾶς vulg. 4) αὐτῶν προξ. kr, αὐτῶν vulg. ante Lut. 5) „Lego ὁ τοίνυν οὐ παρὰ τὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον ἀλλὰ καὶ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν." Wolf. 6) μὴ mg. Lut. 7) παρὰ τὸ τοῖς Hervag. Felic. Paul. Wolf. 8) ἂν om. kr Aug. 9) σκοπεῖσθ' v.

ταῦτ᾽[1]) ἐπεπόνθειν ὑπὸ Μειδίου, ὕβριν ἄν τις μόνον κατέγνω[2]) τῶν πεπραγμένων αὐτῷ· νῦν δέ μοι δοκεῖ, κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκει[3]), τὰ[4]) προςήκοντα ποιεῖν. ὥστε b.

ἀπήλλακται τῶν ἀγώνων. ἀποδεικτικῶς γὰρ αὐτῷ χωροῦσιν αἱ αὐξήσεις. τεττάρων δὲ ὄντων τῶν τόπων τοῦ[1]) πρός τι, ἀπὸ τοῦ μείζονος, καὶ τοῦ[2]) ἐλάττονος, καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου, τοῖς πᾶσι κέχρηται, καὶ πρῶτόν γε ἔθηκε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος. (Ἐντεῦθεν εἰςέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰςαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. ηὔξησε τὸ[3]) κεφάλαιον ἐκ τῶν τεσσάρων τόπων τοῦ πρός τι, τοῦ μείζονος, τοῦ ἐλάττονος, τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου. B.)

Νῦν δέ μοι δοκεῖ.] Τοῦτό τινες μὴ νοήσαντες ὅτι αὐξήσεως εἴληπται ἕνεκεν, περὶ ἀσεβείας εἶναι τὴν κρίσιν ἀπεφήναντο. εἶτα προςέθηκε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἄξιον αὐτὸν εἶναι καὶ ἀσεβείας κρίνεσθαι. φανερῶς μὲν γὰρ αὐτοῦ ἀσεβείας κατηγορεῖν ὀκνεῖ διὰ τὴν σαθρότητα τῶν πραγμάτων, πειρᾶται δὲ διὰ τῆς ἔξωθεν βίας καὶ τοῦτο κατασκευάζειν. τίς οὖν ἡ κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας; κατὰ μαντείας τοὺς χοροὺς συγκροτοῦμεν, καὶ στεφανηφοροῦμεν, καὶ κνισσῶμεν[4]) τὰς ἀγυιάς. οὐκοῦν ὁ τύπτων τοὺς ἐστεφανωμένους[5]) κατὰ τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. ὅθεν καὶ δῆλον, ὡς οὐκ ἔστιν ἀσεβείας ἡ κρίσις· οὐ γὰρ τὸν Διόνυσον εἶναί φησι τὸν ἀσεβηθέντα, ἀλλὰ τὰς μαντείας. κνισσᾷν[6]) μέντοι τὰς ἀγυιὰς τὸ θύειν τοῖς Ἑρμαῖς. ἀγυιὰς γὰρ τοὺς Ἑρμὰς ἐκάλουν κατὰ στέρησιν, διὰ τὸ μὴ χεῖρας ἔχειν μηδὲ πόδας. γυῖα δὲ τὰ μέλη, ἐξ οὗ καὶ Ὅμηρος·[7]) γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. (Ὁ τύπτων τοὺς κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφανωμένους εἰς τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. B.)

1) τῶν mg. Lut. 2) Addidi ex Bav. τοῦ. 3) τὸ] Malim δὲ τὸ. 4) Ita W. et Lut., κνυσῶμεν vulg. 5) Ita Bav. et Lut., στεφανωμένους vulg. 6) κνισᾶν Ald. Herv. hic et infra. 7) Il. E, 122.

1) ταῦτ᾽ post ἐπεπόνθειν ponit r, om. k. 2) Ita Bu. Be., κατέγνω μόνον vulg. et Ftv. 3) καταγιγνώσκει] Ita vulg. ante Reisk. eamque probat Schaef., καταγιγνώσκοι Aug. F YΩstv mg. Lut. Reisk. Bu. Be., καταγιγνώσκῃ mg. Lut. 4) τὰ] τις τὰ F YΩstv et vulg. ante Reisk., τις om. Aug., uncis circumdedit Reisk., deleverunt Bu. Be.

γὰρ δήπου τοῦθ᾽ 1), ὅτι τοὺς χοροὺς ὑμεῖς 2) ἅπαντας τούτους καὶ 3) τοὺς 4) ὕμνους τῷ 5) θεῷ ποιεῖσθε 6) οὐ μόνον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν Διονυσίων ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας, ἐν αἷς ἁπάσαις ἀνῃρημένον εὑρήσετε 7) τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾷν 8) ἀγυιὰς 9)
52 καὶ στεφανηφορεῖν. Ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν αὐτὰς τὰς μαντείας.

ΜΑΝΤΕΙΑΙ 10). 531 R.

Αὐδῶ Ἐρεχθείδαισιν 11) ὅσοι 12) Πανδίονος ἄστυ 13)
ναίετε 14) καὶ πατρίοισι νόμοις ἰθύνεθ᾽ ἑορτάς,

Καὶ ὕμνους οὓς 1) τῷ θεῷ ποιεῖτε.] Ἀνιεροῦτε αὐτοὺς 2) τῷ θεῷ, ἢ εἰς τὸ ὑμνεῖν αὐτοὺς παρασκευάζετε.

Ἀνῃρημένον. 3)] Ἀναδοθέν, μεμαντευμένον.

Κνισσᾷν 4) ἀγυιάς.] Κνίσσης καὶ θυμιαμάτων 5) πληροῦν τὰς ὁδούς, οἱ δὲ ἀγυιάς φασι τοὺς Ἑρμᾶς.

(Ἀνάγνωθι δέ μοι.] Πρῶτον ἀπὸ τοῦ μείζονος. B.)

1) οὓς om. significatur in Lut. 2) Ita W. pro ἑαυτοὺς. 3) Hoc schol. in sola Lut. extat. 4) Ita W. et Lut., κνισᾷν, κνίσης vulg. 5) Ita Lut., θυμάτων vulg.

---

1) τοῦτο vulg. ante Reisk. 2) ὑμεῖς om. t. 3) καὶ om. Fkr Bav. Aug. 4) τοὺς add. Be. ex Σ. 5) ὕμνους οὓς τῷ θεῷ ΠΣΥΩs et schol. 6) ποιεῖτε Aug. Par. 1. ΠΥΩkr Be. 7) εὑρήσεται k. 8) Ita Aug. FΠΣΥΩkrs et pr. v Be. Dind., τιμᾷν Par. 5., qui Wolfio voluisse videtur θυμιᾷν, quod sit interpretamentum vulgatae; κνισσᾷν vulg. 9) ἀνιὰς Ω. 10) Vaticinia absunt ab Aug., in eodem est μαντεία. 11) Ita Bu. Be. Par. 1. Less., ἐρεχθείδεσσιν αι kv et vulg. ante Be., ἐρεχθίδεσσιν FΣ, ἐρεχθείδεσσιν t. Malim ἐρεχθείδῃσιν, cf. Hermann. ad Orphic. p. 700. Buttm. Gr. max. 1. p. 148. 12) ὅσσοι F Bav., ὥσοι Hervag., ὅσα Par. 1. 13) ἄστη Hervag. 14) ναίοιτε Yrs, utrumque dat Bav., νέοιτε. Ω.

μεμνῆσθαι Βάκχοιο, καὶ εὐρυχόρους[1]) κατ' ἀγυιάς
ἱστάναι[2]) ὡραίων Βρομίῳ χάριν[3]) ἄμμιγα πάντας,
καὶ κνισσᾶν[4]) βωμοῖσι κάρη στεφάνοις πυκάσαντας.
Περὶ ὑγιείας θύειν καὶ εὔχεσθαι Διὶ Ὑπάτῳ, Ἡρα- d.
κλεῖ[5]), Ἀπόλλωνι[6]) Προστατηρίῳ[7])· περὶ τύχας
478 Bk. ἀγαθᾶς Ἀπόλλωνι Ἀγυιεῖ, Λατοῖ[8]), Ἀρτέμιδι, καὶ
κατ'[9]) ἀγυιὰς[10]) κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς, καὶ
στεφανηφορεῖν[11]) κατὰ τὰ[12]) πάτρια[13]) θεοῖς Ὀλυμ-
πίοις[14]) πάντεσσι καὶ πάσαις, ἰδίας[15]) δεξιὰς καὶ
ἀριστερὰς ἀνίσχοντες[16]), καὶ[17]) μνασιδωρεῖν.
53 ΕΚ[18]) ΔΩΔΩΝΗΣ ΜΑΝΤΕΙΑΙ[19]). Τῷ δήμῳ e.
τῷ[20]) Ἀθηναίων ὁ τοῦ Διος σημαίνει, ὅτι τὰς ὥ-
ρας[21]) παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας, αἱ-

Παρηνέγκατε.[1])] Παρῆλθετε.

1) Hoc schol. extat in sola Lut.

ό

1) *εὐρυχώρους* Ald. Hervag. Wolf., *εὐρυχωρους* t. 2) *στάναι* Felic. 3) *ὡραῖον — χορον* Hemsterh. ad Lucian. Nigrin. 15. Fortasse scribendum *ὡραίῳ — χορὸν*. 4) *κνισᾶν* Dind. 5) *ὑπ. καὶ Ἡρακλεῖ* FΠΣΥΩstv et vulg. ante Reisk., *καὶ* om. Par. 1. et vulg. post R., malim *καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Ἀπόλλωνι*. 6) *Ἀπόλλονι* Hervag. 7) *προ-*
ω
πάτορι pr. r. 8) *ἀγυειλατου* F, *ἀγυειλατου* Σ, *ἀνειλατοῖ* s, *ἀγνοοῖ λατοῖ* Ω. 9) *κατ'*] *κατά τ'* s. 10) Verius videtur, quod extat apud Dem. adv. Macar. 1073. 21., *καὶ κνισᾶν ἀγυιάς καὶ κρατῆρας ἱστάμεν*. 11) *στεφ. καὶ κατὰ* s et Lut. 12) *τὰ* om. ΠΥΩs et pr. r; hinc Bu. Dind. *καττὰ*, quod etiam in or. adv. Mac. extat. 13) post *πάτρια* Bu. mediam stigmen posuit. 14) *Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίαις* adv. Mac. 15) *ἰδίας*] *ὁσίας* coni. Wolf., *πάσαισι δίας* vel *κοινῇ καὶ ἰδίᾳ* coni. Reisk., *ἰθείας* coni. Bu., deletum mavult Tayl., et om. adv. Macart. 16) *ἀνίσχοντας* mg. Lut. Ital. adv. Macart. idemque probant Wolf. et Tayl. 17) *καὶ* om. Bu. cum or. adv. Mac. 18) *ἑτέρα. ἐκ* vulg. et k, *ἑτέρα* om. Bav. Par. 1. Bu. Be., uncis circumscripsit Reisk. 19) *μαντεία* Π. 20) *τῷ*] Ita Bu. Be., *τῶν* vulg. et Ωkrtv. 21) *ὥρας* Paul.

ρετοὺς [1]) πέμπειν κελεύει θεωροὺς [2]) ἐννέα [3]) καὶ τούτους [4]) διὰ ταχέων τῷ Διὶ τῷ Ναΐῳ τρεῖς [5]) βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο βοήσεις [6]), τῇ δὲ [7]) Διώνῃ βοῦν καὶ ἄλλα [8]) ἱερεῖα καὶ τράπεζαν χαλκῆν, καὶ [9]) πρὸς τὸ ἀνάθημα, ὃ ἀνέθηκεν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων.

ΕΤΕΡΑ [10]). Ὁ τοῦ Διὸς σήμαιν' [11]) ἐν Δωδώνῃ [12]) · Διονύσῳ δημοτελεῖ [13]) ἱερεῖον τέλειον [14]), καὶ

---

1) θεωρίας, αἱρετοὺς δὲ Wolf. Markl. de coni. 2) Asterisco notatur θεω*ρους in Ald. Herv. 3) ἐννέα a nonnullis Mss. abesse et in Italico eius loco ἕνεκα extare, auctor est Tayl. 4) τούτους τοὺς vulg. ante Reisk. et r, τούτου τοὺς FΣΥtr Bav. mg. Lessing. Ald. Hervag., τοῦτο τοὺς Π, καὶ τούτους omisso articulo Felic. Paul. Wolf. Reisk. Be. 5) τῷ δῶ τῷ ἀροτρεῖς Ald. Herv. Paul.; illud spatiolum expletum est a correctore Weimarano inserenda voce δωδωναίῳ, in Lessing. litteris ναρω, in mg. ab alia manu τομάρῳ, in Bodl. κτησίῳ ἢ νεμέῳ, Bav. δῶ τῶν ἀροτρὶς, Σ τωναροτρις, F τῶν ἀρω τρὶς, corr. r τῶ ναρω τρεῖς, Υ τῶν αρω τρεῖς, Π τῶν ἀρωτρεῖς, idemque (litteris ων macula opertis appositoque in mg. τομάρω) Ω; τῶν ἀρωτρεῖς str, τῷ δωδωναίῳ ἀροτρεῖς vulg., Reisk. τῷ δωδ. uncis circumdedit, Be. Διὶ τῷ ναρω. 6) βοιήσεις FΠΥΩs Bav. et corr. Σ, βοιωση corr. r, οἷς nonnullos opinari legendum esse adnotatur in Ital., δύο βοΐσσας vel βοΐδας coni. Wolf., ὄϊς aut ὄϊας coni. Tayl., δύο βόϊς ἴσας vel βόϊς ἐΐσας coni. Reisk., βοΐσκας id. in ind. Dem. p. 165. — Buttmannus totum locum in hunc modum constituit: θεωροὺς ἕνεκα τούτου, τοὺς δὲ ἀπάγειν τῷ Διὶ τῷ ἐν Τομάρῳ (vel τῷ Ναΐῳ) τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο οἷς. 7) δὲ om. FΠΣ et pr. Υ Paul. 8) καὶ ἄρνα ἱερεῖα Boeckh. in Prooem. ad ind. lect. in univ. Berol. Aest. 1830 hab. p. 8. 9) καὶ τράπεζαν χαλκῆν πρὸς τὸ ἀνάθημα Reisk. Boeckh. l. c., recte, nisi praestat καὶ τράπεζαν χαλκῆν ἀναθεῖναι πρὸς τό. 10) ἑτέρα om. Bav. Par. 1. et librorum Bekkeri plerique omnes, om. Bu. 11) σημαίνει Ital. ind. Lamb. Bu. Dind. 12) σημαίνει. δόμεν διονύσῳ δημοτελεῖ ἱερ. τέλ., aut σημ. ἐν Δωδώνῃ διον. δημ. ἱέρ. τέλειον θῦσαι coni. Reisk. 13) δημοτελεῖ Ω, δημοτελεῖν coni. Lambin., cui assentiuntur Tayl. et Reisk. in ind. p. 203. 14) δημοτελῆ ἱερὰ τελεῖν coni. Bu.

κρατῆρα κεράσαι καὶ χοροὺς ἱστάναι· Ἀπόλλωνι Ἀποτροπαίῳ βοῦν θῦσαι [1]), καὶ στεφανηφορεῖν ἐλευθέρους καὶ δούλους, καὶ ἐλινύειν [2]) μίαν ἡμέραν. Διὶ Κτησίῳ βοῦν λευκόν.

54 Εἰσὶν [3]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ αὗται [4]) καὶ ἄλλαι 16 Bu.
πολλαὶ μαντεῖαι "τῇ [5]) πόλει κἀγαθαί. [6]) τί οὖν ἐκ τού- 532
των ὑμᾶς ἐνθυμεῖσθαι δεῖ; ὅτι τὰς μὲν ἄλλας θυσίας τοῖς R.
ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις θεοῖς [7]) προστάττουσι θύειν, ἱστάναι δὲ χοροὺς καὶ στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ [8]) ταῖς ἀφικνουμέναις [9]) μαν-

---

Τί οὖν ἐκ τούτων ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε [1]).] Ἐπειδὴ ἀνέγνω μαντείας, ἐν αἷς ἐγέγραπτο, ὅτι ἔδει θύειν Ἡρακλεῖ Ἀλεξικάκῳ καὶ κνισσᾶν τὰς ἀγυιάς, ἐδόκει δὲ ταῦτα ἀπηρτῆσθαι πρὸς τὴν παροῦσαν κρίσιν, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν ταῖς μαντείαις προςέχετε, ἀλλ' ἐνθυμεῖσθε [2]) τὸ προςγεγραμμένον ἐν πάσαις, τουτέστι, τὸ χοροὺς ἱστάναι καὶ στεφανηφορεῖν· ταῦτα γάρ ἐστιν οἰκεῖα πρὸς τὴν παροῦσαν ἐξέτασιν.

Τοῖς [3]) ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις.] Τοῖς γὰρ ἄρτι φοιτήσασι καὶ ἐπιφανεῖσι θεοῖς εἰ δεῖ θύειν ἐμαντεύοντο, καὶ μετὰ τὸ δηλοῦν εἰ [4]) δεῖ θύειν ἢ μή, προςετίθεσαν πάντωςτὸ ἱστάναι χορούς.

Προφαινομένοις. [5])] Ἀπὸ τοῦ μαντείου δηλονότι.

1) ἐνθυμεῖσθαι Lut. 2) ἐνθυμεῖσθαι Lut. 3) In vulg. extant ad §. 51. ante ἀνῃρημένον. 4) Ita W. et Lut. ἢ δεῖ vulg. 5) Hoc et quod sequitur schol. in sola extat Lut.

---

1) θῦσαι om. r et pr. Y. 2) ἐλεεῖν θύειν vulg. FΠYrstv; eadem est in Bav., sed in mg. γρ. ἐλινύειν, unde receperunt Reisk. Bu. Be., ἐλεεινύειν Σ. 3) εἰσὶ μὲν ὦ kr Aug. 4) καὶ αὗται om. Ω. 5) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., ἐν τῇ Ftv vulg. 6) κἀγαθαί] Ita Bu. Dind. ΠΣY, καλαὶ κἀγαθαὶ vulg., καὶ καλαὶ κἀγαθαὶ k, πολλαὶ κἀγαθαὶ t, καὶ ἀγαθαὶ καὶ πολλαὶ r. Καλαὶ uncis circumdedit Be. 7) θεοὶ omi. Vater., probat Bu. 8) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., ἀεὶ om. vulg. et ΣYstv. 9) ἀφικνουμέναις Hervag. Wolf., ἀφικομέναις Felic. Paul.

55 τείαις προσαναιροῦσιν [1]) ὑμῖν. οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες [2]) οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ δῆλον [3]) ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ [4]) τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, ὑπὲρ [5]) ὑμῶν [6]) στεφανούμεθα [7]), ὁμοίως ὅ τε μέλλων νικᾶν καὶ ὁ πάντων [8]) ὕστατος γενήσεσθαι [9])· b.
479 Bk. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων ὑπὲρ αὑτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. τὸν οὖν εἴς τινα τούτων τῶν χορευτῶν [10]) ἢ τῶν χορηγῶν ὑβρίζοντα ἐπ' ἔχθρᾳ, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῷ τῷ [11]) ἀγῶνι καὶ ἐν τῷ τοῦ θεοῦ ἱερῷ [12]), τοῦτον ἄλλο τι πλὴν [13]) ἀσεβεῖν φήσομεν;

Ὑπὲρ αὐτῶν.] Τῶν θεῶν δηλονότι ἁπάντων.

Την δὲ τῶν ἐπινικίων.] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, ὅτι οὐ διὰ τὰς μαντείας ἀλλὰ διὰ τὴν νίκην τὴν ἰδίαν περιέκειτο τὸν στέφανον. ὁ δέ φησιν, ὅτι ὁ μὲν νικήσας ὑπὲρ ἑαυτοῦ [1]) στεφανοῦται, ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἐστεφανωμένος κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφάνωται.

1) ὑπὲρ ἑαυτοῦ] Ita W., περὶ αὐτοὺς vulg., δι' αὐτὸν mg. Lut.

---

1) προςανεροῦσιν Aug. 2) πάντες οἱ om. Paul., πάνταις Herv. 3) δηλοῦσιν mg. Lut., δῆλοί εἰσιν — στεφανούμενοι coni. Wolf., εἰ τοίνυν ἱεροὶ χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι, καὶ οἱ χορηγοὶ, δηλονότι. τὰς μὲν οὖν ἡμέρας coni. Reisk. 4) ἐπὶ] εἰς Ωs Paul. 5) ὑπὲρ] Ita FΠΣΥΩkrstv (Par. 2. 5.) Aug. Bav. Barocc. Ven. Vind., mg. Less. schol., Ald. Felic. Paul. Obsop. Bu. Be., περὶ Hervag. Wolf. Lut. Reisk. 6) ὑμῶν] Ita Bav. Aug. Barocc. FΠkr Bu. Be., ὑμῶν αὐτῶν ΥΩstv mg. Lessing. Felic. Obsop. Paul., ἡμῶν αὐτῶν Vind., αὐτῶν Σ schol. Ald. Herv. probat Schaef., αὐτῶν vulg. 7) Ita Lut. Reisk. Be., ἐστεφανώμεθα Aug. kr Bu. Dind. probatum Schaefero, ἐστεφανούμεθα Bav. FΠΣΥΩstv Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 8) ὁ πάντων] ὁπόταν pr. Ω. 9) γεννήσεσθαι Herv. 10) χορευόντων k (Par, 5.) 11) τῷ om. Bav. 12) ιανῶ Paul. 13) πλὴν] ἢ r.

56 Καὶ μὴν ἴστε γε τοῦθ᾽ [1]), ὅτι βουλόμενοι μηδέν [2]) ἀγωνίζεσθαι [3]) ξένον, οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς τῶν χορηγῶν οὐδενὶ προςκαλέσαντι [4]) τοὺς χορευτὰς σκοπεῖν [5]), ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν καλέσῃ, πεντήκοντα δραχμάς, ἐὰν δὲ καθίζεσθαι [6]) c.

Καὶ μὴν [1]) *ἴστε γε τοῦτο.*] Ἐπλήρωσε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον, ἐγγὺς ἀσεβείας [2]) ἀποδείξας τὸ ὑπὸ τοῦ Μειδίου πραχθέν, καὶ ἐπάγει τὸν [3]) ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἔκ τε τῶν ξένων καὶ τῶν ἀτίμων αὐτὸν [4]) ἐργαζόμενος. ὅπου γὰρ οὔτε ξένον οὔτε ἄτιμον ἔξεστιν ὑβρίζειν ἐν τῇ ἑορτῇ, πῶς οὐ πολλῷ πλέον φείδεσθαι προςήκει τῶν ἐπιτίμων καὶ ἀστῶν [5]); τέθεικε δὲ τὸ κατὰ τοὺς ξένους παράδειγμα, ὅπερ ἐστὶν ἀντὶ νομικοῦ [6]). δύο γάρ εἰσι νόμοι, περὶ οὓς στρέφεται, μὴ [7]) ἐξεῖναι ξένον ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἕτερος νόμος, ἂν [8]) χορηγὸς ἀγωνιζόμενον [9]) τὸν ξένον καλέσῃ πρὸς ἄρχοντα ἐπὶ τῷ δοκιμάσαντα εἰ ξένος ἐστὶν ἐκβαλεῖν, διδόναι πεντήκοντα [10]) δραχμάς, ἐὰν δὲ κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι ὡς ξένον, χιλίας διδόναι. (*Δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατασκευάζει τὴν κατὰ Μειδίου.* B.)

Οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς.] Ἔξεστι μὲν γάρ, ἀλλ᾽ οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, οὐδὲ πανταχῇ [11]), οὐδὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλ᾽ ἔξω [12]) καθέζεσθαι, οἷον [13]) βιαίως ἀποσπάσειν [14]) μὲν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει.

Ἀλλ᾽ [15]) *ἐὰν μὲν καλέσῃ.*] Πρόςκλησις ἡ εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Ita Lut., *μὴ* vulg. 2) Ita W. de coni. et Lut., *ἀσεβείαν* vulg. 3) Ita Lut., *τὴν* vulg. 4) Ita Lut., *αὐτὴν* vulg. 5) Ita W. de coni., *αὐτῶν* vulg. 6) An *ἀντινόμικον*? 7) *μὴ*] *εἷς, μὴ* Lut. 8) *ἂν τις χορ.* Lut. 9) Ita Lut., *ἀγωνιζόμενος* vulg. 10) *πεντ.* addidit W., *διδ. δραχμὰς ν̄* Lut. 11) *οὐδὲ πανταχῇ* om. Lut. 12) *ἔξω*] *ἔξω κελεύσει* Lut. 13) *οἷον*] *αἷον οὐ* Lut., recte. 14) *ἀποσπάσει* W. et Lut. 15) Hoc schol. in sola Lut. extat.

---

1) *τοῦτο* vulg. ante Reisk. 2) *μηδένα* vulg. ante Be. 3) *ἀγωνίσεσθαι* s. 4) *προκαλέσαντι* t et schol. 5) *κόπτειν* mg. Lut. 6) *γρ. καθέζεσθαι* mg. Lut., *καθήζεσθαι* Paul.

κελεύσῃ, χιλίας ἀποτίνειν ἐτάξατε[1]). τίνος ἕνεκα[2]); ὅπως[3])
μὴ[4]) τὸν ἐστεφανωμένον καὶ λειτουργοῦντα τῷ θεῷ ταύ-
την τὴν ἡμέραν καλῇ μηδ' ἐπηρεάζῃ μηδ' ὑβρίζῃ μηδεὶς
57 ἐξεπίτηδες. εἶτα τὸν μὲν χορευτὴν οὐδ' ὁ[5]) προςκαλέ- d.
σας[6]) κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος ἔσται, τὸν δὲ χορηγὸν[7])
οὐδ' ὁ συγκόψας παρὰ πάντας τοὺς νόμους οὕτω φανερῶς
οὐ[8]) δώσει δίκην; ἀλλὰ μὴν οὐδέν ἐστ' ὄφελος καλῶς καὶ
φιλανθρώπως τοὺς νόμους ὑπὲρ τῶν[9]) πολλῶν κεῖσθαι,
εἰ τοῖς ἀπειθοῦσι καὶ βιαζομένοις αὐτοὺς ἡ παρ' ὑμῶν ὀρ- 533 R.
γὴ τῶν ἀεὶ κυρίων μὴ γενήσεται.

Ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον.] Τὴν χρείαν τοῦ παραδείγματος ἔδειξεν· καθόλου γὰρ εἰπὼν τὸ „ἐστεφανωμένον" καὶ τα καθ' ἑαυτὸν συνήνεγκεν.

(*Εἶτα τὸν μὲν χορευτήν.*] Κατὰ τὸν νόμον τὸν εἴργοντα ξένον ἀγωνίζεσθαι. B.)

Οὐδ' ὁ προκαλέσας[1]) *κατα τὸν νόμον.*] Καὶ μὴν ὁ νόμος προκαλεῖν[2]) ἴσως ἐκώλυσε· λέγει οὖν τὸν ἕτερον νόμον, τὸν κελεύοντα ξένον μὴ ἀγωνίζεσθαι. κακούργως δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ ἀπείρητο πανταχῇ, ἀλλ' εἰςελθόντα ἅπαξ εἰς τὸ θέατρον οὐκ ἔτι ἐχρῆν προςκαλέσασθαι, ἔξω δὲ ἐξῆν. παρὰ τὸν τόπον οὖν καὶ τὸν καιρὸν ὁ σοφισμὸς ἐπάγεται. (*Ὁ προκαλέσας* [sic]. πρόκλησις τὸ προκαλεῖσθαι εἰς δικαστήριον· ἀντιπροκλήσεις δὲ ἀντεγκλήματα, ἀντιλογίας. B.)

Τὸν δὲ χορηγόν.] Ἀνταπέδωκε τῷ παραδείγματι ἀκόλουθον αὔξησιν ταῖς προςθήκαις, ὅτι οἱ μὲν νόμοι καὶ δοκιμάζεσθαι μόνον τὸν ξένον οὕτως ἐκώλυσαν, οὗτος δὲ οὐ τὸν ξένον χορευτὴν ἀλλὰ τὸν χορηγὸν συνέκοψε φανερῶς, παρόντων καὶ ξένων καὶ πολιτῶν.

Τῶν ἀεὶ κυρίων.] Τῶν λαχόντων δικάζειν. αὐτοὶ[3]) γάρ εἰσι τοῦ τιμωρήσασθαι κύριοι.

1) προςκαλέσας Lut. 2) προςκαλεῖν Lut., recte. 3) Malim οὗτοι.

---

1) ἐξετάσατε Ω. 2) εἵνεκα Aug. kr. 3) ὅπως] ὅτι t. 4) μὴ om. Aug. 5) οὐδ' ὁ χορηγὸς προςκαλέσας coni. Reisk. 6) προκαλέσας F. 7) Ita Be. Par. 1., χορηγὸν αὐτὸν οὐδ' vulg. ante Be. et Fkrtv. 8) οὐ om. Be. cum Σ. 9) τῶν om. Hervag. Paul.

58 Φέρε δὴ πρὸς θεῶν κἀκεῖνο σκέψασθε. παραιτήσομαι.[1]) δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, ἐὰν ἐπὶ συμφοραῖς[2]) τινων γεγονότων ὀνομαστὶ[3]) μνησθῶ· οὐ[4]) γὰρ ὀνειδίσαι[5]) μὰ τοὺς θεοὺς οὐδενὶ δυσχερὲς οὐδὲν βουλόμενος τοῦτο ποιήσω, ἀλλὰ δεῖξαι τὸ βιάζεσθαι καὶ ὑβρίζειν[6]) καὶ τὰ[7]) τοιαῦτα ποιεῖν, ὡς ἅπαντες ὑμεῖς οἱ ἄλλοι φεύγετε. Σαννίων[8]) ἔστι δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς b. χοροὺς[9]) διδάσκων[10])· οὗτος ἀστρατείας ἑάλω καὶ κέχρη- 17 Bu.

Φέρε δὴ πρὸς θεῶν.] Ἕτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, τὸ[1]) κατὰ τοὺς ἀτίμους, πολλῷ ἔλαττον ὂν τοῦ[2]) κατὰ τοὺς ξένους.

Παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς.] Ἐπειδὴ μέλλει καταλέγειν ἀτίμους γεγονότας πολίτας ἀπαιτούσης τῆς χρείας, προθεραπεύει τὸ ἄτοπον, ἵνα μὴ δοκῇ ἐπεμβαίνειν.

(*Παραιτήσομαι.*] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. B.)

Οὐ γὰρ ὀνειδίσαι μὰ τοὺς θεούς.] Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἦν μνημονεῦσαι τῶν πταισμάτων, διὰ τοῦτο ὅρκῳ προέλαβε τοὺς ἀκούοντας, ἵνα μὴ ὀνειδίζειν αὐτὸν ὑποπτεύσωσιν.[3])

Σαννίων ἐστὶ δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων.] Δῆλον ὅτι μετὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ προσήκοντος μέλους ᾄδειν διδάσκων. τραγικοὺς δέ, ἐπειδὴ ἴσως καὶ κωμικοί εἰσιν.

Οὗτος ἀστρατείας ἑάλω.] Ἄτιμος γέγονεν, ἐλεγχθεὶς ὡς δέον[4]) στρατεύεσθαι μὴ στρατευόμενος.

Καὶ κέχρηται[5]) συμφορᾷ.] Ἐπιεικῶς[6]) ἐπὶ τὴν τύχην ἄγει τὸ κατηγόρημα, τὸν τρόπον ἐλευθερῶν.

1) τῷ Bav. 2) ὂν τοῦ] τὸ Bav. 3) ὑποτεύσωσιν Hervag. 4) δέων Ald. Hervag. 5) κέχριται Ald. Hervag. 6) ἐπιοίκως Hervag.

---

1) παραιτήσομαι — ἀχθεσθῆναι μοι Bekk. Anecd. 163. 14. 2) συμφορᾶς coni. Schaef. 3) Ita Reisk: de coni., libri omnes ὀνόματι. 4) οὐδὲ r, 5) ὀνειδίσω t. 6) καὶ τὸ ὑβρίζειν FΣ kr Aug. Reisk. 7) τὰ] τὸ τὰ kr Aug. Reisk. 8) Σαννίων — διδάσκων Hermog. de id. l. 2. p. 253. 9) χοροὺς om. Felic. Paul. 10) ἐκδιδάσκων rc. k (Par. 5.), recepit in ordinem Bu.

σαιεν[1] καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι, οὐκ ἂν οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας[2] ὑμᾶς[3] προξένους αὑτῶν[4] ποιήσασθαι; τὸν τοίνυν[5] οὐ[6] παρὰ τοῖς[7] Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν[8] ἔχειν, σκοπεῖσθ'[9] ὁ παραβάς, ἥντινα δοὺς δίκην ἀξίαν ἔσται δεδωκώς.

51 Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μὴ χορηγὸς ὢν 15 Bu.

Καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι.] Ἀνοητότεροι γὰρ καὶ ἧττον τῶν Ἑλλήνων νοῆσαι δυνάμενοι.

Οὐκ ἂν οἴεσθε.] Ἐπειδὴ γὰρ φυσικὸς πόλεμός ἐστι τοῖς βαρβάροις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θαῤῥοῦντες ἐπιμίγνυνται τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι παρ' ὑμῖν μόνοις οὐκ ἂν φοβηθεῖεν καταλῦσαι, μαθόντες ὑμῶν[1] τὴν φιλανθρωπίαν.

(*Προξένους.*] Προστάτας, φροντιστάς. B.)

Τὸν τοίνυν μὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον.[2])] Συμπεράσματι κέχρηται τοῦ νοήματος, μᾶλλον δὲ καὶ[3] ὅλης τῆς συγγνωμονικῆς ἀντιθέσεως, δεικνύς, ὅτι[4] οὐδὲ μιᾶς φιλανθρωπίας ἄξιος Μειδίας.

Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χορηγὸς ὤν.] Ἐντεῦθεν εἰςέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰςαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. εἰ γὰρ ὁ τοὺς δούλους ὑβρίζων οὐκ ἄξιος συγγνώμης, πόσῳ μᾶλλον ὁ τὸν χορηγὸν τυπτήσας; ἔχει μὲν οὖν[5] αὔξησιν τὸ πρός τι τοῦ ἐγκλήματος, οὐ μὴν

1) Ita W. et Lut. pro ὑμῖν. 2) νόμον Ald. Herv. 3) καὶ et συγγνωμονικῆς om. Bav. 4) ὅτι om. Bav. 5) οὖν add. Wolf. de coni.

---

1) ἀκούσειαν Aug. kr. 2) ἅπαντας kr. 3) Ita Aug. Bav. Ald. mg. Lut. Bu. Be., qui nullam adnotavit scripturae discrepantiam, ἡμᾶς vulg. 4) αὐτῶν προξ. kr, αὑτῶν vulg. ante Lut. 5) „Lego ὁ τοίνυν οὐ παρὰ τὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον ἀλλὰ καὶ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν." Wolf. 6) μὴ mg. Lut. 7) παρὰ τὸ τοῖς Hervag. Felic. Paul. Wolf. 8) ἂν om. kr Aug. 9) σκοπεῖθ' v.

ταῦτ᾽ 1) ἐπεπόνθειν ὑπὸ Μειδίου, ὕβριν ἄν τις μόνον κατέγνω 2) τῶν πεπραγμένων αὐτῷ· νῦν δέ μοι δοκεῖ, κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκει 3), τὰ 4) προςήκοντα ποιεῖν. ὥστε b.

ἀπήλλακται τῶν ἀγώνων. ἀποδεικτικῶς γὰρ αὐτῷ χωροῦσιν αἱ αὐξήσεις. τεττάρων δὲ ὄντων τῶν τόπων τοῦ 1) πρός τι, ἀπὸ τοῦ μείζονος, καὶ τοῦ 2) ἐλάττονος, καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου, τοῖς πᾶσι κέχρηται, καὶ πρῶτόν γε ἔθηκε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος. (Ἐντεῦθεν εἰςέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰςαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. ηὔξησε τὸ 3) κεφάλαιον ἐκ τῶν τεσσάρων τόπων τοῦ πρός τι, τοῦ μείζονος, τοῦ ἐλάττονος, τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου. B.)

Νῦν δέ μοι δοκεῖ.] Τοῦτό τινες μὴ νοήσαντες ὅτι αὐξήσεως εἴληπται ἕνεκεν, περὶ ἀσεβείας εἶναι τὴν κρίσιν ἀπεφήναντο. εἶτα προςέθηκε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἄξιον αὐτὸν εἶναι καὶ ἀσεβείας κρίνεσθαι. φανερῶς μὲν γὰρ αὐτοῦ ἀσεβείας κατηγορεῖν ὀκνεῖ διὰ τὴν σαθρότητα τῶν πραγμάτων, πειρᾶται δὲ διὰ τῆς ἔξωθεν βίας καὶ τοῦτο κατασκευάζειν. τίς οὖν ἡ κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας; κατὰ μαντείας τοὺς χοροὺς συγκροτοῦμεν, καὶ στεφανηφοροῦμεν, καὶ κνισσῶμεν 4) τὰς ἀγυιάς. οὐκοῦν ὁ τύπτων τοὺς ἐστεφανωμένους 5) κατὰ τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. ὅθεν καὶ δῆλον, ὡς οὐκ ἔστιν ἀσεβείας ἡ κρίσις· οὐ γὰρ τὸν Διόνυσον εἶναί φησι τὸν ἀσεβηθέντα, ἀλλὰ τὰς μαντείας. κνισσᾶν 6) μέντοι τὰς ἀγυιὰς τὸ θύειν τοῖς Ἑρμαῖς. ἀγυιὰς γὰρ τοὺς Ἑρμᾶς ἐκάλουν κατὰ στέρησιν, διὰ τὸ μὴ χεῖρας ἔχειν μηδὲ πόδας. γυῖα δὲ τὰ μέλη, ἐξ οὗ καὶ Ὅμηρος· 7) γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. (Ὁ τύπτων τοὺς κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφανωμένους εἰς τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. B.)

1) τῶν mg. Lut. 2) Addidi ex Bav. τοῦ. 3) τὸ] Malim δὲ τὸ. 4) Ita W. et Lut.; κνυσῶμεν vulg. 5) Ita Bav. et Lut., στεφανωμένους vulg. 6) κνισᾶν Ald. Herv. hic et infra. 7) Il. Ε, 122.

---

1) ταῦτ᾽ post ἐπεπόνθειν ponit r, om. k. 2) Ita Bu. Be., κατέγνω μόνον vulg. et Ftv. 3) καταγιγνώσκει] Ita vulg. ante Reisk. eamque probat Schaef., καταγιγνώσκοι Aug. F YΩstv mg. Lut. Reisk. Bu. Be., καταγιγνώσκῃ mg. Lut. 4) τὰ] τις τὰ F YΩstv et vulg. ante Reisk., τις om. Aug., uncis circumdedit Reisk., deleverunt Bu. Be.

γὰρ δήπου τοῦθ᾽[1]), ὅτι τοὺς χοροὺς ὑμεῖς[2]) ἅπαντας τούτους καὶ[3]) τοὺς[4]) ὕμνους τῷ[5]) θεῷ ποιεῖσθε[6]) οὐ μόνον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν Διονυσίων ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας, ἐν αἷς ἁπάσαις ἀνῃρημένον εὑρήσετε[7]) τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν[8]) ἀγυιὰς[9])
52 καὶ στεφανηφορεῖν. Ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν αὐτὰς τὰς μαντείας.

ΜΑΝΤΕΙΑΙ[10]). 531 R. c

Αὐδῶ Ἐρεχθείδαισιν[11]) ὅσοι[12]) Πανδίονος ἄστυ[13])
ναίετε[14]) καὶ πατρίοισι νόμοις ἰθύνεθ᾽ ἑορτάς,

Καὶ ὕμνους οὓς[1]) τῷ θεῷ ποιεῖτε.] Ἀνιεροῦτε αὐτοὺς[2]) τῷ θεῷ, ἢ εἰς τὸ ὑμνεῖν αὐτοὺς παρασκευάζετε.

Ἀνῃρημένον.[3])] Ἀναδοθέν, μεμαντευμένον.

Κνισσᾶν[4]) ἀγυιάς.] Κνίσσης καὶ θυμιαμάτων[5]) πληροῦν τὰς ὁδούς, οἱ δὲ ἀγυιάς φασι τοὺς Ἑρμάς.

(Ἀνάγνωθι δέ μοι.] Πρῶτον ἀπὸ τοῦ μείζονος. B.)

1) οὓς om. significatur in Lut. 2) Ita W. pro ἑαυτοὺς. 3) Hoc schol. in sola Lut. extat. 4) Ita W. et Lut., κνισᾶν, κνίσης vulg. 5) Ita Lut., θυμάτων vulg.

---

1) τοῦτο vulg. ante Reisk. 2) ὑμεῖς om. t. 3) καὶ om. Fkr Bav. Aug. 4) τοὺς add. Be. ex Σ. 5) ὕμνους οὓς τῷ θεῷ ΠΣΥΩs et schol. 6) ποιεῖτε Aug. Par. 1. ΠΥΩkr Be. 7) εὑρήσεται k. 8) Ita Aug. FΠΣΥΩkrs et pr. v Be. Dind., τιμᾶν Par. 5., qui Wolfio voluisse videtur θυμιᾶν, quod sit interpretamentum vulgatae; κνισσᾶν vulg. 9) ἀνιὰς Ω. 10) Vaticinia absunt ab Aug., in eodem est μαντεία. 11) Ita Bu. Be. Par. 1. Less., ἐρεχθείδεσσιν (αι) kv et vulg. ante Be., ἐρεχθίδεσσιν FΣ, ἐρεχθείδεσσιν t. Malim ἐρεχθείδῃσιν, cf. Hermann. ad Orphic. p. 700. Buttm. Gr. max. 1. p. 148. 12) ὅσσοι F Bav., ὥσοι Hervag., ὅσα Par. 1. 13) ἄστη Hervag. 14) ναίοιτε Yrs, utrumque dat Bav., νέοιτε. Ω.

μεμνῆσθαι Βάκχοιο, καὶ εὐρυχόρους[1]) κατ' ἀγυιάς ἱστάναι[2]) ὡραίων Βρομίῳ χάριν[3]) ἄμμιγα πάντας, καὶ κνισσᾷν[4]) βωμοῖσι κάρη στεφάνοις πυκάσαντας.

Περὶ ὑγιείας θύειν καὶ εὔχεσθαι Διὶ Ὑπάτῳ, Ἡρα- d.
κλεῖ[5]), Ἀπόλλωνι[6]) Προστατηρίῳ[7])· περὶ τύχας
478 Bk. ἀγαθᾶς Ἀπόλλωνι Ἀγυιεῖ, Λατοῖ[8]), Ἀρτέμιδι, καὶ κατ'[9]) ἀγυιὰς[10]) κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς, καὶ στεφανηφορεῖν[11]) κατὰ τὰ[12]) πάτρια[13]) θεοῖς Ὀλυμπίοις[14]) πάντεσσι καὶ πάσαις, ἰδίας[15]) δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες[16]), καὶ[17]) μνασιδωρεῖν.

53 ΕΚ[18]) ΔΩΔΩΝΗΣ ΜΑΝΤΕΙΑΙ[19]). Τῷ δήμῳ e.
τῷ[20]) Ἀθηναίων ὁ τοῦ Διος σημαίνει, ὅτι τὰς ὥρας[21]) παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας, αἱ-

---

Παρηνέγκατε. [1])] Παρήλθετε.

1) Hoc schol. extat in sola Lut.

---

1) εὐρυχώρους Ald. Hervag. Wolf., εὐρυχωρους t. 2) στάναι Felic. 3) ὡραῖον — χορον Hemsterh. ad Lucian. Nigrin. 15. Fortasse scribendum ὡραίῳ — χορὸν. 4) κνισᾶν Dind. 5) ὑπ. καὶ Ἡρακλεῖ FΠΣΥΩstv et vulg. ante Reisk., καὶ om. Par. 1. et vulg. post R., malim καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Ἀπόλλωνι. 6) Ἀπόλλονι Hervag. 7) προπάτορι (ω) pr. r. 8) ἀγυειλατου F, ἀγυειλατου Σ, ἀνειλατοῖ s, ἀγυοοῖ λατοῖ Ω. 9) κατ'] κατά τ' s. 10) Verius videtur, quod extat apud Dem. adv. Macar. 1073. 21., καὶ κνισᾷν ἀγυιὰς καὶ κρατῆρας ἱστάμεν. 11) στεφ. καὶ κατὰ s et Lut. 12) τὰ om. ΠΥΩs et pr. r; hinc Bu. Dind. καττὰ, quod etiam in or. adv. Mac. extat. 13) post πάτρια Bu. mediam stigmen posuit. 14) Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίαις adv. Mac. 15) ἰδίας] ὁσίας coni. Wolf., πάσαισι δίας vel κοινῇ καὶ ἰδίᾳ coni. Reisk., ἰθείας coni. Bu., deletum mavult Tayl., et om. adv. Macart. 16) ἀνίσχοντας mg. Lut. Ital. adv. Macart. idemque probant Wolf. et Tayl. 17) καὶ om. Bu. cum or. adv. Mac. 18) ἑτέρα. ἐκ vulg. et k, ἑτέρα om. Bav. Par. 1. Bu. Be., uncis circumscripsit Reisk. 19) μαντεία Π. 20) τῷ] Ita Bu. Be., τῶν vulg. et Ωkrtv. 21) ὥρας Paul.

ρετοὺς [1]) πέμπειν κελεύει θεωροὺς[2]) ἐννέα [3]) καὶ τούτους [4]) διὰ ταχέων τῷ Διὶ τῷ Ναΐῳ τρεῖς [5]) βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο βοήσεις [6]), τῇ δὲ [7]) Διώνῃ βοῦν καὶ ἄλλα [8]) ἱερεῖα καὶ τράπεζαν χαλκῆν, καὶ [9]) πρὸς τὸ ἀνάθημα, ὃ ἀνέθηκεν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων.

ΕΤΕΡΑ [10]). Ὁ τοῦ Διὸς σήμαιν' [11]) ἐν Δωδώνῃ [12])· Διονύσῳ δημοτελεῖ [13]) ἱερεῖον τέλειον [14]), καὶ

---

1) θεωρίας, αἱρετοὺς δὲ Wolf. Markl. de coni. 2) Asterisco notatur θεω*ρους in Ald. Herv. 3) ἐννέα a nonnullis Mss. abesse et in Italico eius loco ἕνεκα extare, auctor est Tayl. 4) τούτους τοὺς vulg. ante Reisk. et r, τούτου τοὺς FΣYtv Bav. mg. Lessing. Ald. Hervag., τοῦτο τοὺς Π, καὶ τούτους omisso articulo Felic. Paul. Wolf. Reisk. Be. 5) τῷ δὶι τῷ ἀροτρεῖς Ald. Herv. Paul.; illud spatiolum expletum est a correctore Weimarano inserenda voce δωδωναίῳ, in Lessing. litteris ναρω, in mg. ab alia manu τομάρῳ, in Bodl. κτησίῳ ἢ νεμέῳ, Bav. δὶι τῶν ἀροτρὶς, Σ τωναροτρις, F τῶν ἀρω τρὶς, corr. r τῶ ναρω τρεῖς, Y τῶν αρω τρεῖς, Π τῶν ἀρωτρεῖς, idemque (litteris ων macula opertis appositoque in mg. τομάρω) Ω; τῶν ἀρωτρεῖς stv, τῷ δωδωναίῳ ἀροτρεῖς vulg., Reisk. τῷ δωδ. uncis circumdedit, Be. Διὶ τῷ ναρω. 6) βοιήσεις FΠYΩs Bav. et corr. Σ, βοιωση corr. r, οἶς nonnullos opinari legendum esse adnotatur in Ital., δύο βοΐσσας vel βοΐδας coni. Wolf., ὄϊς aut ὄϊας coni. Tayl., δύο βόϊς ἴσας vel βόϊς εἴσας coni. Reisk., βοΐσκας id. in ind. Dem. p. 165. — Buttmannus totum locum in hunc modum constituit: θεωροὺς ἕνεκα τούτου, τοὺς δὲ ἀπάγειν τῷ Διὶ τῷ ἐν Τομάρῳ (vel τῷ Ναΐῳ) τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο οἶς. 7) δὲ om. FΠΣ et pr. Y Paul. 8) καὶ ἄρνα ἱερεῖα Boeckh. in Prooem. ad ind. lect. in univ. Berol. Aest. 1830 hab. p. 8. 9) καὶ τράπεζαν χαλκῆν πρὸς τὸ ἀνάθημα Reisk. Boeckh. l. c., recte, nisi praestat καὶ τράπεζαν χαλκῆν ἀναθεῖναι πρὸς τό. 10) ἑτέρα om. Bav. Par. 1. et librorum Bekkeri plerique omnes, om. Bu. 11) σημαίνει Ital. ind. Lamb. Bu. Dind. 12) σημαίνει. δόμεν διονύσῳ δημοτελεῖ ἱερ. τέλ., aut σημ. ἐν Δωδώνῃ διον. δημ. ἱερ. τέλειον θῦσαι coni. Reisk. 13) δημοτελεῖ Ω, δημοτελεῖν coni. Lambin., cui assentiuntur Tayl. et Reisk. in ind. p. 203. 14) δημοτελῆ ἱερὰ τελεῖν coni. Bu.

κρατῆρα κεράσαι καὶ χοροὺς ἱστάναι· Ἀπόλλωνι Ἀπο-
τροπαίῳ βοῦν θῦσαι [1]), καὶ στεφανηφορεῖν ἐλευθέ-
ρους καὶ δούλους, καὶ ἐλινύειν [2]) μίαν ἡμέραν. Διὶ
Κτησίῳ βοῦν λευκόν.

54 Εἰσὶν [3]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ αὗται [4]) καὶ ἄλλαι 16
πολλαὶ μαντεῖαι "τῇ [5]) πόλει κἀγαθαί. [6]) τί οὖν ἐκ τού- Bu.
των ὑμᾶς ἐνθυμεῖσθαι δεῖ; ὅτι τὰς μὲν ἄλλας θυσίας τοῖς 532
ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις θεοῖς [7]) προστάτ- R.
τουσι θύειν, ἱστάναι δὲ χοροὺς καὶ στεφανηφορεῖν κατὰ
τὰ πάτρια πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ [8]) ταῖς ἀφικνουμέναις [9]) μαν-

Τί οὖν ἐκ τούτων ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε [1]).] Ἐπειδὴ ἀνέγνω μαντείας, ἐν αἷς ἐγέγραπτο, ὅτι ἔδει θύειν Ἡρακλεῖ Ἀλεξικάκῳ καὶ κνισσᾶν τὰς ἀγυιάς, ἐδόκει δὲ ταῦτα ἀπηρτῆσθαι πρὸς τὴν παροῦσαν κρίσιν, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν ταῖς μαντείαις προςέχετε, ἀλλ' ἐνθυμεῖσθε [2]) τὸ προσγεγραμμένον ἐν πάσαις, τουτέστι, τὸ χοροὺς ἱστάναι καὶ στεφανηφορεῖν· ταῦτα γάρ ἐστιν οἰκεῖα πρὸς τὴν παροῦσαν ἐξέτασιν.

Τοῖς [3]) *ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις.*] Τοῖς γὰρ ἄρτι φοιτήσασι καὶ ἐπιφανεῖσι θεοῖς εἰ δεῖ θύειν ἐμαντεύοντο, καὶ μετὰ τὸ δηλοῦν εἰ [4]) δεῖ θύειν ἢ μή, προςετίθεσαν πάντωςτὸ ἱστάναι χορούς.

Προφαινομένοις. [5])] Ἀπὸ τοῦ μαντείου δηλονότι.

1) ἐνθυμεῖσθαι Lut. 2) ἐνθυμεῖσθαι Lut. 3) In vulg. extant ad §. 51. ante ἀνῃρημένον. 4) Ita W. et Lut. ἢ δεῖ vulg. 5) Hoc et quod sequitur schol. in sola extat Lut.

---

1) θῦσαι om. r et pr. Y. 2) ἐλεεῖν θύειν vulg. FΠYrstv; eadem est in Bav., sed in mg. γρ. ἐλινύειν, unde receperunt Reisk. Bu. Be., ἐλεεινύειν Σ. 3) εἰσὶ μὲν ὦ kr Aug. 4) καὶ αὗται om. Ω. 5) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., ἐν τῇ Ftv vulg. 6) κἀγαθαί] Ita Bu. Dind. ΠΣY, καλαὶ κἀγαθαὶ vulg., καὶ καλαὶ κἀγαθαὶ k, πολλαὶ κἀγαθαὶ t, καὶ ἀγαθαὶ καὶ πολλαὶ r. Καλαὶ uncis circumdedit Be. 7) θεοὶ omi. Vater., probat Bu. 8) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., ἀεὶ om. vulg. et ΣYstv. 9) ἀφικνουμέναις Hervag. Wolf., ἀφικομέναις Felic. Paul.

55 τείαις προσαναιροῦσιν [1]) ὑμῖν. οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες [2]) b.
οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ δῆλον [3]) ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας
ἐκείνας, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ [4]) τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαν-
τείας ταύτας, ὑπὲρ [5]) ὑμῶν [6]) στεφανούμεθα [7]), ὁμοίως
ὅ τε μέλλων νικᾷν καὶ ὁ πάντων [8]) ὕστατος γενήσεσθαι [9])·
479 Bk. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων ὑπὲρ αὑτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ
νικῶν. τὸν οὖν εἴς τινα τούτων τῶν χορευτῶν [10]) ἢ τῶν
χορηγῶν ὑβρίζοντα ἐπ' ἔχθρᾳ, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῷ τῷ [11])
ἀγῶνι καὶ ἐν τῷ τοῦ θεοῦ ἱερῷ [12]), τοῦτον ἄλλο τι πλὴν [13])
ἀσεβεῖν φήσομεν;

Ὑπὲρ αὐτῶν.] Τῶν θεῶν δηλονότι ἁπάντων.

Την δὲ τῶν ἐπινικίων.] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, ὅτι οὐ διὰ τὰς μαντείας ἀλλὰ διὰ τὴν νίκην τὴν ἰδίαν περιέκειτο τὸν στέφανον. ὁ δέ φησιν, ὅτι ὁ μὲν νικήσας ὑπὲρ ἑαυτοῦ [1]) στεφανοῦται, ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἐστεφανωμένος κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφάνωται.

1) ὑπὲρ ἑαυτοῦ] Ita W., περὶ αὑτοὺς vulg., δι' αὐτὸν mg. Lut.

---

1) προςανεροῦσιν Aug. 2) πάντες οἱ om. Paul., πάνταις Herv. 3) δηλοῦσιν mg. Lut., δῆλοί εἰσιν — στεφανούμενοι coni. Wolf., εἰ τοίνυν ἱεροὶ χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι, καὶ οἱ χορηγοί, δηλονότι. τὰς μὲν οὖν ἡμέρας coni. Reisk. 4) ἐπὶ] εἰς Ωs Paul. 5) ὑπὲρ] Ita FΠΣΥΩkrstv (Par. 2. 5.) Aug. Bav. Barocc. Ven. Vind., mg. Less. schol., Ald. Felic. Paul. Obsop. Bu. Be., περὶ Hervag. Wolf. Lut. Reisk. 6) ὑμῶν] Ita Bav. Aug. Barocc. FΠkr Bu. Be., ὑμῶν αὐτῶν ΥΩstv mg. Lessing. Felic. Obsop. Paul., ἡμῶν αὐτῶν Vind., αὐτῶν Σ schol. Ald. Herv. probat Schaef., αὑτῶν vulg. 7) Ita Lut. Reisk. Be., ἐστεφανώμεθα Aug. kr Bu. Dind. probatum Schaefero, ἐστεφανούμεθα Bav. FΠΣΥΩstv Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 8) ὁ πάντων] ὁπόταν pr. Ω. 9) γεννήσεσθαι Herv. 10) χορευόντων k (Par. 5.) 11) τῷ om. Bav. 12) ιανῷ Paul. 13) πλὴν] ἢ r.

56 Καὶ μὴν ἴστε γε τοῦθ᾽ 1), ὅτι βουλόμενοι μηδέν᾽ 2) c. ἀγωνίζεσθαι 3) ξένον, οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς τῶν χορηγῶν οὐδενὶ προςκαλέσαντι 4) τοὺς χορευτὰς σκοπεῖν 5), ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν καλέσῃ, πεντήκοντα δραχμάς, ἐὰν δὲ καθίζεσθαι 6)

Καὶ μὴν 1) ἴστε γε τοῦτο.] Ἐπλήρωσε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον, ἐγγὺς ἀσεβείας 2) ἀποδείξας τὸ ὑπὸ τοῦ Μειδίου πραχθέν, καὶ ἐπάγει τὸν 3) ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἔκ τε τῶν ξένων καὶ τῶν ἀτίμων αὐτὸν 4) ἐργαζόμενος. ὅπου γὰρ οὔτε ξένον οὔτε ἄτιμον ἔξεστιν ὑβρίζειν ἐν τῇ ἑορτῇ, πῶς οὐ πολλῷ πλέον φείδεσθαι προςήκει τῶν ἐπιτίμων καὶ ἀστῶν 5); τέθεικε δὲ τὸ κατὰ τοὺς ξένους παράδειγμα, ὅπερ ἐστὶν ἀντὶ νομικοῦ 6). δύο γάρ εἰσι νόμοι, περὶ οὓς στρέφεται, μὴ 7) ἐξεῖναι ξένον ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἕτερος νόμος, ἂν 8) χορηγὸς ἀγωνιζόμενον 9) τὸν ξένον καλέσῃ πρὸς ἄρχοντα ἐπὶ τῷ δοκιμάσαντα εἰ ξένος ἐστὶν ἐκβαλεῖν, διδόναι πεντήκοντα 10) δραχμάς, ἐὰν δὲ κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι ὡς ξένον, χιλίας διδόναι. (Δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατασκευάζει τὴν κατὰ Μειδίου. B.)

Οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς.] Ἔξεστι μὲν γάρ, ἀλλ᾽ οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, οὐδὲ πανταχῇ 11), οὐδὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλ᾽ ἔξω 12) καθέζεσθαι, οἷον 13) βιαίως ἀποσπάσειν 14) μὲν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει.

Ἀλλ᾽ 15) ἐὰν μὲν καλέσῃ.] Πρόςκλησις ἡ εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Ita Lut., μὴ vulg. 2) Ita W. de coni. et Lut., ἀσεβείαν vulg. 3) Ita Lut., τὴν vulg. 4) Ita Lut., αὐτὴν vulg. 5) Ita W. de coni., αὐτῶν vulg. 6) An ἀντινόμικον? 7) μὴ] εἰς, μὴ Lut. 8) ἄν τις χορ. Lut. 9) Ita Lut., ἀγωνιζόμενος vulg. 10) πεντ. addidit W., διδ. δραχμὰς ͵ν Lut. 11) οὐδὲ πανταχῇ om. Lut. 12) ἔξω] ἔξω κελεύσει Lut. 13) οἷον] αἷον οὐ Lut., recte. 14) ἀποσπάσει W. et Lut. 15) Hoc schol. in sola Lut. extat.

---

1) τοῦτο vulg. ante Reisk. 2) μηδένα vulg. ante Be. 3) ἀγωνίσασθαι s. 4) προκαλέσαντι t et schol. 5) κόπτειν mg. Lut. 6) γρ. καθίζεσθαι mg. Lut., καθῆσθαι Paul.

κελεύσῃ, χιλίας ἀποτίνειν ἐτάξατε [1]). τίνος ἕνεκα [2]); ὅπως [3]) μὴ [4]) τὸν ἐστεφανωμένον καὶ λειτουργοῦντα τῷ θεῷ ταύτην τὴν ἡμέραν καλῇ μηδ' ἐπηρεάζῃ μηδ' ὑβρίζῃ μηδεὶς
57 ἐξεπίτηδες. εἶτα τὸν μὲν χορευτὴν οὐδ' ὁ [5]) προςκαλέ- d.
σας [6]) κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος ἔσται, τὸν δὲ χορηγὸν [7]) οὐδ' ὁ συγκόψας παρὰ πάντας τοὺς νόμους οὕτω φανερῶς οὐ [8]) δώσει δίκην; ἀλλὰ μὴν οὐδέν ἐστ' ὄφελος καλῶς καὶ φιλανθρώπως τοὺς νόμους ὑπὲρ τῶν [9]) πολλῶν κεῖσθαι,
εἰ τοῖς ἀπειθοῦσι καὶ βιαζομένοις αὐτοὺς ἡ παρ' ὑμῶν ὀρ- 533 R.
γὴ τῶν ἀεὶ κυρίων μὴ γενήσεται.

Ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον.] Τὴν χρείαν τοῦ παραδείγματος ἔδειξεν· καθόλου γὰρ εἰπὼν τὸ „ἐστεφανωμένον“ καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν συνήνεγκεν.

(Εἶτα τὸν μὲν χορευτήν.] Κατὰ τὸν νόμον τὸν εἴργοντα ξένον ἀγωνίζεσθαι. B.)

Οὐδ' ὁ προκαλέσας [1]) κατα τὸν νόμον.] Καὶ μὴν ὁ νόμος προκαλεῖν [2]) ἴσως ἐκώλυσε· λέγει οὖν τὸν ἕτερον νόμον, τὸν κελεύοντα ξένον μὴ ἀγωνίζεσθαι. κακούργως δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ ἀπείρητο πανταχῇ, ἀλλ' εἰςελθόντα ἅπαξ εἰς τὸ θέατρον οὐκ ἔτι ἐχρῆν προςκαλέσασθαι, ἔξω δὲ ἐξῆν. παρὰ τὸν τόπον οὖν καὶ τὸν καιρὸν ὁ σοφισμὸς ἐπάγεται. (Ὁ προκαλέσας [sic]. πρόκλησις τὸ προκαλεῖσθαι εἰς δικαστήριον· ἀντιπροκλήσεις δὲ ἀντεγκλήματα, ἀντιλογίας. B.)

Τὸν δὲ χορηγόν.] Ἀνταπέδωκε τῷ παραδείγματι ἀκόλουθον αὔξησιν ταῖς προσθήκαις, ὅτι οἱ μὲν νόμοι καὶ δοκιμάζεσθαι μόνον τὸν ξένον οὕτως ἐκώλυσαν, οὗτος δὲ οὐ τὸν ξένον χορευτὴν ἀλλὰ τὸν χορηγὸν συνέκοψε φανερῶς, παρόντων καὶ ξένων καὶ πολιτῶν.

Τῶν ἀεὶ κυρίων.] Τῶν λαχόντων δικάζειν. αὐτοὶ [3]) γάρ εἰσι τοῦ τιμωρήσασθαι κύριοι.

1) προςκαλέσας Lut. 2) προςκαλεῖν Lut., recte. 3) Malim οὗτοι.

---

1) ἐξετάσατε Ω. 2) εἵνεκα Aug. kr. 3) ὅπως] ὅτι t. 4) μὴ om. Aug. 5) οὐδ' ὁ χορηγὸς προςκαλέσας coni. Reisk. 6) προκαλέσας F, 7) Ita Be. Par. 1., χορηγὸν αὐτὸν οὐδ' vulg. ante Be. et Fkrtv. 8) οὐ om. Be. cum Σ. 9) τῶν om. Hervag. Paul.

58 Φέρε δὴ πρὸς θεῶν κἀκεῖνο σκέψασθε. παραιτήσο- 17 Bu.
μαι[1] δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, ἐὰν ἐπὶ συμφο-
ραῖς[2] τινων γεγονότων ὀνομαστὶ[3] μνησθῶ· οὐ[4] γὰρ
ὀνειδίσαι[5] μὰ τοὺς θεοὺς οὐδενὶ δυςχερὲς οὐδὲν βουλόμε-
νος τοῦτο ποιήσω, ἀλλὰ δεῖξαι τὸ βιάζεσθαι καὶ ὑβρί-
ζειν[6] καὶ τὰ[7] τοιαῦτα ποιεῖν, ὡς ἅπαντες ὑμεῖς οἱ ἄλ-
λοι φεύγετε. Σαννίων[8] ἔστι δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς b.
χοροὺς[9] διδάσκων[10]· οὗτος ἀστρατείας ἑάλω καὶ κέχρη-

Φέρε δὴ πρὸς θεῶν.] Ἕτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, τὸ[1] κατὰ τοὺς ἀτίμους, πολλῷ ἔλαττον ὂν τοῦ[2] κατὰ τοὺς ξένους.

Παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς.] Ἐπειδὴ μέλλει καταλέγειν ἀτίμους γεγονότας πολίτας ἀπαιτούσης τῆς χρείας, προθεραπεύει τὸ ἄτοπον, ἵνα μὴ δοκῇ ἐπεμβαίνειν.

(*Παραιτήσομαι.*] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. B.)

Οὐ γὰρ ὀνειδίσαι μὰ τοὺς θεούς.] Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἦν μνημονεῦσαι τῶν πταισμάτων, διὰ τοῦτο ὅρκῳ προέλαβε τοὺς ἀκούοντας, ἵνα μὴ ὀνειδίζειν αὐτὸν ὑποπτεύσωσιν.[3]

Σαννίων ἐστὶ δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων.] Δῆλον ὅτι μετὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ προςήκοντος μέλους ᾄδειν διδάσκων. τραγικοὺς δέ, ἐπειδὴ ἴσως καὶ κωμικοί εἰσιν.

Οὗτος ἀστρατείας ἑάλω.] Ἄτιμος γέγονεν, ἐλεγχθεὶς ὡς δέον[4] στρατεύεσθαι μὴ στρατευόμενος.

Καὶ κέχρηται[5] συμφορᾷ.] Ἐπιεικῶς[6] ἐπὶ τὴν τύχην ἄγει τὸ κατηγόρημα, τὸν τρόπον ἐλευθερῶν.

1) τῷ Bav. 2) ὂν τοῦ] τὸ Bav. 3) ὑποτεεύσωσιν Hervag. 4) δέων Ald. Hervag. 5) κέχριται Ald. Hervag. 6) ἐπιοικως Hervag.

---

1) παραιτήσομαι — ἀχθεσθῆναι μοι Bekk. Anecd. 163. 14. 2) συμφορᾶς coni. Schaef. 3) Ita Reisk. de coni., libri omnes ὀνόματι. 4) οὐδὲ r. 5) ὀνειδίσω t. 6) καὶ τὸ ὑβρίζειν FΣ kr Aug. Reisk. 7) τὰ] τὸ τὰ kr Aug. Reisk. 8) Σαννίων — διδάσκων Hermog. de id. l. 2. p. 253. 9) χοροὺς om. Felic. Paul. 10) ἐκδιδάσκων rc. k (Par. 5.), recepit in ordinem Bu.

59 ται συμφορᾷ. τοῦτον μετὰ τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἐμισθώσατό
τις φιλονεικῶν [1]) χορηγὸς τραγῳδῶν, οἶμαι Θεοςδοτίδης. [2])
τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγανάκτουν οἱ ἀντιχορηγοὶ [3]) καὶ κω- c.
λύσειν ἔφασαν· ὡς δ᾽ ἐπληρώθη τὸ θέατρον, καὶ τὸν ὄχλον
480 Bk. συνειλεγμένον εἶδον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ὤκνησαν, "εἴασαν,
οὐδεὶς ἥψατο, ἀλλὰ τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας [4]) ἐν ἑκά-
στῳ [5]) τις ἂν ὑμῶν [6]) ἴδοι συγκεχωρηκός [7]), ὥςτε πάντα
τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον διδάσκει τοὺς χορούς, καὶ οὐδὲ
τῶν ἰδίων ἐχθρῶν οὐδεὶς κωλύει· τοσοῦτ᾽ [8]) ἀπέχει τῶν

Φιλονεικῶν χορηγός.] Οἷον φιλόνεικος εἲς [1]) τὸ νικᾶν, καὶ ἡττᾶσθαι μὴ ἀνεχόμενος. νέμει γὰρ καὶ τῷ μισθωσαμένῳ συγγνώμην.

Ἠγανάκτουν οἱ ἀντιχορηγοί.] Λέγοντες, „οἱ νόμοι παραβαίνονται, λέλυται τῆς πολιτείας ὁ θεσμός, οἱ ἄτιμοι λοιπὸν πολιτεύονται.“

Ὤκνησαν, [2]) εἴασαν, οὐδεὶς ἥψατο.]. Πολλὰ ὀνόματα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, ὥςτε δηλῶσαι τὴν ἡμερότητα.

Τις ἂν ὑμῶν ἴδοι συγκεχωρηκός.] Οὕτως ἕκαστος αἰδοῖ τῆς ἑορτῆς πολὺ τὸ συγχωροῦν εἶχε κατὰ τὴν γνώμην.

Τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ χορηγόν τινος [3]) ἅψασθαι.] Οὕτως ἡ γραφή. καὶ γὰρ ἤρτηται τοῦ ἄνω „οὐδεὶς ἐχθρῶν [4]) ἐκώλυσε“, πόσῳ γε μὴν [5]) χορηγόν [6]) τις;

1) εἲς] Ita W., εἰ vulg., ἢ mg. Lut., ὁ τὸ νικᾶσθαι coni. W.; fortasse scripsit οἷον φιλόνικος ἢ τὸ νικᾶσθαι κτλ. 2) ὄκνησαν Ald. Herv. 3) Ita Ald. Herv., τοῦ χορηγῶν τινος Wolf., idem vero τὸ χορηγῶν τινὸς coni., τῶν χορηγῶν τινὸς Lut. 4) ἐχθρῶν] Ita Lut., ἐχθρὸν vulg. 5) An γε μᾶλλον? 6) χορηγῶν Lut.

---

1) φιλονικων Σ. 2) θεο ζοτίδης Σ, θεοσδοτίτης t. 3) ἀντιχόρηγοι kr. 4) εὐσεβείας] εὐεργεσίας Ω, τῆς εὐσεβ. om. in aliquot cdd. Pariss., τῇ εὐσεβείᾳ coni. Markl. et in ordinem recepit Spald.; idem confirmare videtur schol. 5) „Pro ἐν ἑκάστῳ legit quidam ἕνεκα“ Tayl. 6) ὑμῶν om. s. 7) τὸ συγκεχωρηκός kr Barocc. Ital. Aug. Bav. Markl. Reisk. Bu. probatque Schaef., συγκεχωρηκὼς Par. 5. 8) τοσοῦτον γρ. Σ.

60 χορηγῶν [1]) ἅψασθαι. ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνηΐδος d.
φυλῆς, ἠτυχηκώς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον, ὃς νῦν μὲν καὶ
γέρων ἐστὶν ἤδη καὶ ἴσως ἧττων [2]) χορευτής, ἦν δέ ποθ᾽
ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος [3]). ἴστε δὲ δήπου [4]) τοῦθ᾽,
ὅτι [5]) τὸν ἡγεμόνα ἂν [6]) ἀφέλῃ [7]) τις, οἴχεται ὁ λοιπὸς
χορός. ἀλλ᾽ ὅμως πολλῶν χορηγῶν φιλονεικησάντων οὐδεὶς a.

Ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης.] Καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἔνθα γὰρ ἀποροῦμεν [1]) πλειόνων παραδειγμάτων, οὐ παραιτητέον, ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων πολλάκις λαμβάνειν.

Ἠτυχηκώς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον.] Ἀστρατείας ἑαλωκώς. πάλιν δὲ ἐνέμεινε τῷ σκοπῷ, „ἠτυχηκὼς“ [2]) εἰπὼν οὐκ „ἠδικηκώς“.

Καὶ ἧττων [3]) *χορευτής.*] Δυσκίνητος γὰρ διὰ τὸ γῆρας ἐγένετο.

Ἦν δέ ποθ᾽ [4]) *ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος* [5])] Τὸν χοροδιδάσκαλον λέγει. οἱ γὰρ [6]) χορευταὶ ἐξ ἁπάσης ἐπελέγοντο τῆς φυλῆς, τῶν δὲ χορευτῶν μόνων ἦν χοροδιδάσκαλος. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ μὲν ἄλλος χορὸς διάφορος ὢν ἐξ ἄλλων φυλῶν συνελέγετο, ὁ μέντοι ἡγεμὼν ὁ κορυφαῖος καὶ μείζων ἀπὸ τῆς οἰκείας ἦν φυλῆς.

Οὐδεὶς πώποτ᾽ εἶδεν [7])] Εἰ γὰρ ἦν ἀπελα-

1) εὐποροῦμεν Wolf. de coni. 2) ἠτηχηκὼς Herv. 3) Ita Ald. Herv. W., καὶ ἴσως ἧττων χ. Lut. 4) Ita Lut., ποτ᾽ vulg. 5) κορυφ. addit Lut. 6) οἱ γὰρ — χοροδιδ. haec corrupta videntur neque in promptu est medicina. 7) πώποτε τοῦτ᾽ εἶδεν Lut.

1) Ita Be. ex Σ, τῶν χορηγῶν τινος ἅψασθαι vulg. ante Reisk., τῶν χορηγῶν (οὗ) τινος ἅψασθαι Bav. F, τοῦ χ. τ. α. Bu. Schol. Vind. ΠΩk et corr. v, τοῦ χορηγόν τ. ἅ Aug. rs, τῶν χορηγῶν τινὸς ἅψ. t, τοῦ τῶν χορηγῶν τινὸς ἅψ. Y, γρ. τοῦ τὸν χορηγόν τινος ἅπτεσθαι Σ, τῶν χορηγῶν τις ἅψασθαι Reisk. de coni. 2) ἧττον coni. Spald. 3) κορυφαῖος Reisk. in ind. arbitratus est posse pro scholio haberi ἡγεμὼν vocabuli. 4) Ita ΠΥΩs, ut Markl. coni. probavitque Schaef., ἴστε δήπου vulg. 5) ὅτι om. Herv. 6) ἐὰν k. 7) ἀφέληται Aug. kr (Par. 5. 7.).

πώποτε τοῦτ' εἶδε [1]) τὸ πλεονέκτημα, οὐδ' ἐτόλμησε τοῦτον ἐξαγαγεῖν οὐδὲ κωλῦσαι· διὰ γὰρ τὸ δεῖν αὐτὸν ἐπιλαβόμενον τῇ χειρὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ μὴ προσκαλέσασθαι [2]) 534 R.
πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι, ὥςπερ ἂν εἰ ξένον τις ἐξαγαγεῖν ἠβούλετο, ἅπας τις ὤκνει τῆς ἀσελγείας ταύτης, αὐτόχειρ
61 ὀφθῆναι γιγνόμενος [3]). οὐκ οὖν [4]) δεινὸν ὦ ἄνδρες δικα- 18 Bu.
σταὶ [5]) καὶ σχέτλιον, τῶν μὲν νικᾶν ἂν ταυτὶ [6]) παρὰ

θεὶς [1]) ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ, πρόδηλον, ὅτι πλεονέκτημα ἐγίγνετο τοῦ ἀντιχορηγοῦ· διελύετο γὰρ ὁ τοῦ φιλονεικοῦντος χορός.

Διὰ γὰρ τὸ δεῖν αὐτόν.] Ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος, τοὺς ξένους προςκαλεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα, τοὺς δὲ ἀτίμους ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρὸς καὶ [2]) ἐξάγειν ἐκ τῆς θυμέλης.

Ὥςπερ ἂν εἰ ξένον τις.] Οὐ γὰρ ἐξῆν ἄλλως τὸν ξένον ἐξάγειν ἀλλὰ προςκαλεσάμενον [3]) πρὸς τὸν ἄρχοντα.

Αὐτόχειρ ὀφθῆναι.] Ὅρα, ὅπως τὸ τῶν ἀνδροφόνων ὄνομα ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ὑβριστῶν, ἐγγὺς ποιῶν τὸ πλημμέλημα παρὰ ταῦτα [4]), εἰ ἐκβάλλει τοῦ χοροῦ τὸν διδάσκαλον.

1) ἀμπελαθεὶς Ald. Herv. 2) καὶ om. Ald. Herv. 3) Ita W. et Lut. pro προςκαλεσάμενος. 4) παρὰ ταῦτα asterisco notavit Wolf., tanquam suspecta, minus recte; significant: „his"; cf. Demosth. 110, 15; 354, 22 c. n.; 1002, 1; 1087, 2; 1413, 26. Athen. 1. 26, d. Arist. Av. 846. Toup. ad Longin. c. 42. Repetendum est autem τῷ ἀνδροφόνῳ.

---

1) εἶχε coni. Lamb. 2) Ita Ald. et vulg. post Wolf., προκαλέσασθαι Herv. Felic. Paul. Lut. 3) Ita Bu. Be., γινόμενος Aug., γενόμενος Y et vulg. ante Bu. 4) Ita Reisk., οὐκοῦν Bu., οὔκουν Be. Di. 5) ὦ ἀθηναῖοι r. 6) ἂν ταυτὶ] Ita Be. cum Par. 2. et suorum plurimis et optimis, ἂν ταυτὸν vel ἂν ταὐτὸν vulg., ταὐτὸν Wolfius abesse mavult, Reiskius uncis circumscripsit, latere in eo ratus vel τὸν αὐτῶν χορὸν, vel, quae etiam Iurini sententia est, ἑαυτούς, Bu. cum Barocc. Bav. Aug. Fkr eiecit, id quod factum probat Schaef., τουτὶ s.

τοῦτ' [1]) οἰομένων χορηγῶν, τῶν ἀνηλωκότων [2]) πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας, μηδένα τολμῆσαι πώποτε μηδ' ὧν οἱ νόμοι διδόασιν ἅψασθαι, ἀλλ' οὕτως εὐλαβῶς, οὕτως εὐσεβῶς, οὕτω μετρίως διακεῖσθαι, ὥςτε ἀναλίσκοντας, ἀγωνιῶντας, ὅμως ἀπέχεσθαι [3]) καὶ προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας [4]) βουλήσεις [5]) καὶ τὴν περὶ τὴν ἑορτὴν σπουδήν· Μειδίαν δὲ ἰδιώτην ὄντα, μηδὲν ἀνηλω- b.
κότα [6]), ὅτι τῳ [7]) προςέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε, τοῦτον ἀναλίσκοντα, χορηγοῦντα, ἐπίτιμον [8]) ὄντα, προπη-

---

Τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις.] Δοκεῖ μὲν καθόλου λέγειν περὶ τῶν χορηγῶν, μάλιστα δὲ αὐτὸ [1]) σημαίνει, ὅτι πάντα τὰ ὄντα εἰς τὴν χορηγίαν ἀνάλωσεν.

Καὶ προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις.] Ὅτι κἂν ᾖ νόμιμον, οὐ ποιεῖτε δι' εὐσέβειαν. ἐβούλετο γὰρ ὁ δῆμος, μηδένα γίνεσθαι θόρυβον κατὰ τὴν ἑορτήν· διὰ τοῦτο γὰρ κἂν παρανόμως τις ἠγωνίζετο, οὐ συνεχώρουν αὐτὸν ἐξάγεσθαι, ἀλλὰ τότε μὲν ἀγωνίζεσθαι, μετὰ ταῦτα δὲ κρίνεσθαι προςέταττεν. [2])

(Ἰδιώτην.] Ἀντὶ τοῦ πολίτην. ἰδιώτας λέγει Ἀριστοφάνης [3]) τοὺς ἰδίους „περὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας". κατὰ παραγωγὴν ἴδιος, ἰδιώτης· λέγεται δὲ καὶ ὁ πρὸς γένος ἴδιος. B.)

(Ἐπίτιμον. [4])] Τὸν τετιμημένον, ἢ τὸν πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. B.)

1) αὐτὸ ferri potest, malim vero ἑαυτόν. 2) Malim προςέταττον. 3) Ran. 460. Hausta haec ex Suid. s. v. ἰδιῶται. In fine malim scribi: ἰδιώτης. ἰδιώτης δὲ λέγεται καί. 4) Haec quoque ex Suid. hausta.

---

1) ταῦτ' Aug. kr, probat Schaef., minus recte ille locum
α
explicans. 2) ἀνηλωκότων F. 3) ἀπέχθεσθαι Bav. F. 4) ἡμε-
βοήσεις α
τέρας Ald. Herv. 5) βουλήσεις Y, βοήσεις Π. 6) ἀνηλωκότα F.
7) τῳ] Ita Ald. prior et vulg. post Reisk., τῷ Ald. posterior et vulg. ante Reisk.; idem vero Reisk. maluit εἴ τῳ vel ὅτῳ pro ὅτι τῳ, et ὅτῳ placuit etiam Schaefero. 8) ἐπιτίμιον Ω.

λακίζειν καὶ τύπτειν; καὶ μήτε τῆς 1) ἑορτῆς μήτε τῶν νόμων μήτε τί ὑμεῖς ἐρεῖτε μήτε τοῦ θεοῦ φροντίζειν 2);

481 62 Ἤ Πολλῶν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι γεγενημένων c.
Bk. ἐχθρῶν ἀλλήλοις οὐ μόνον ἐξ ἰδίων ἀλλὰ καὶ ἐκ κοινῶν πραγμάτων οὐδεὶς πώποτε 3) εἰς τοσοῦτ' 4) ἀναιδείας ἀφί-

---

Πολλῶν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπον, μετῆλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἐναντίου. οὗτος δέ ἐστι τοιοῦτος. Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, ἐχθροὶ γινόμενοί τισιν, ὁ μὲν Διοκλεῖ, ὁ δὲ Φιλοστράτῳ, τοιοῦτον οὐδὲν ἐποίησαν, οὐκ ἐσθῆτας ἠφάνισαν, οὐ στεφάνους διέφθειραν, οὐκ ἄλλο 1) οὐδέν, Μειδίας δὲ τἀναντία τούτων ἐποίησεν, ὥςτε τἀναντία ἐκείνοις πράξει. 2) εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι θαυμαστοὶ τῆς ἐπιεικείας, μισητέος ἄρα τῆς θρασύτητος οὗτος. ἰστέον δέ, ὅτι τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον ἔθηκε πρῶτον, ἐπειδὴ νεωστὶ ἐπέπαυτο δεικνύς, οὐκ ἄξιον εἶναι συγγνώμης τὸν Μειδίαν. καὶ ἀναγκαῖον ἦν τῷ μείζονι χρήσασθαι πρὸς τὸ μέλλον κινῆσαι τοὺς δικαστὰς 3) εἰς ὀργήν. δεύτερον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἕπονται γὰρ ἀλλήλοις οἱ τόποι, καὶ ὁπότερος ἂν αὐτῶν ῥηθῇ πρότερος, ἀνάγκη τὸν ἄλλον δεύτερον ἕπεσθαι. τρίτον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, παραλιπὼν τὸν 4) ἀπὸ τοῦ ἴσου, διότι ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου σφοδρότητα ἐκίνει τοῖς ἀκούουσιν ὥςπερ οἱ πρότεροι, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἠθικήν τινα ἔχων ἐπιτίμησιν ἀμβλύτερος ἦν· τοῦτο δὲ πόῤῥω σφοδρότητος. εἰκότως οὖν ἔθηκεν αὐτὸν πλησίον τῆς πηλικότητος, ἵνα τὴν ἀμβλύτητα τοῦ τόπου διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς κατὰ πηλικότητα μᾶλλον ὀρθώσῃ, ἢ καὶ συσκιάσῃ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ διὰ 5) τῶν πραγματικῶν τόπων τοῦ πρός τι καὶ τῆς πηλικότητος. (Τρίτον ἐκ τοῦ ἐναντίου. B.)

1) Ita Ald. W. et Lut., ἄλλη Herv. 2) „Secus quam illi tractabitur. Fortassis πάσχει.“ Wolf. Non placet coniectura. 3) τοὺς ἀκούοντας Par. 1. 4) τὸ Ald. Herv. 5) διὰ τῶν] Ita W., διὰ τε τῶν vulg.

---

1) μηθ' ἑορτῆς Ftv Bav. Ald. Hervag. Felic. Paul. Wolf. 2) Hic Be. στιγμῇ, non interrogandi signo distinxit. 3) πώποτ' Be. 4) τοσοῦτον Aug.

κετο, ὥςτε τοιοῦτόν [1]) τι [2]) τολμῆσαι ποιεῖν [3]). καίτοι d.
φασὶν Ἰφικράτην ποτ᾽ [4]) ἐκεῖνον [5]) Διοκλεῖ τῷ Πιτθεῖ [6])
τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτι πρὸς τούτῳ συμ-
βῆναι Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν ἀντιχορηγῆσαι τῷ
Διοκλεῖ. ἀλλ᾽ ὅμως πολλοὺς μὲν [7]) ἔχων φίλους Ἰφικράτης, e.
πολλὰ δὲ χρήματα κεκτημένος, φρονῶν [8]) δ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτῷ

Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφόν.] Ἰδοὺ γὰρ καὶ τῆς τύχης παρασχούσης τὴν πρόφασιν· ἠδύνατο γὰρ διὰ τὸν ἀδελφὸν ἐπηρεάσαι· ἀλλ᾽ οὐκ ἐτόλμησεν.

Φρονῶν δ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτῷ τηλικοῦτον.] Πρῶτος [1]) γὰρ Ἰφικράτης [2]) τιμῶν ἔτυχεν, ὧν [3]) Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνωνος μὲν γὰρ πρώτου [4]) χαλκοῦς ἀνδριὰς ἔστη, ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ [5]) ἐτιμήθη· Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβεν, ὥςτε καί τινα τῶν ἀφ᾽ Ἁρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἰφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβόντι. καὶ ἔστι Λυσίου [6]) λόγος εἰς Ἰφικράτην ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν

1) Ita Lut., πρῶτον vulg. 2) Ita W. et Lut. pro Ἰφικράτους. 3) Ita Lut., ὡς vulg. 4) W. coni. πρὸ τούτου, male. Cononi enim post Harmodium et Aristogitonem **primo** posita est aerea imago. Dem. adv. Leptin. 478, 5. 5) μόνῳ W. recte pro τῷ νόμῳ, quod est in vulg., sed errare Ulpianum ex Dem. l. c. patet. 6) Pseudoplut. Vit. Lys. p. 234. συνέγραψε δὲ (sc. Λυσίας) λόγω (sic enim legendum videtur pro λόγον) καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἁρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον. Earum autem orationum neutram ad Lysiam pertinere, et ex temporum rationibus et ex ipsarum indole efficere conatur Dionysius de Lys. iud. p. 477 R. sqq., utramque vero eiusdem esse auctoris; idem enim spirare ingenium, eandem facultatem, neque eas ad alium se quam ad ipsum Iphicratem referre, cum militarem magis audaciam et superbiam prae se ferant quam oratorium acumen. Idem iudicium tulisse videtur Aristoteles, qui quibus locis Rhet. 2, 23. prioris orationis mentionem facit, eam ad Iphicratem ipsum refert, et paene idem tulit Aristides de paraphthegmate p. 656 sq. (384

---

1) τοιοῦτός Felic. Paul. 2) τι τοιοῦτον r. 3) ποιεῖν asterisco notatur in Ald. Herv. Wolf. 4) Ita Be., ποτὲ vulg. 5) ἐκεῖνόν ποτε r. 6) Ita Aug. Bav. (sed in hoc τ a nova manu insertum) et plerique Mss. Bekkeri Ald. Felic. Paul. Reisk. Bu. Be., πειθεῖ ΥΩs Par. 2., πιθεῖ tv vulg., tueturque Taylor.; cf. Schoemann. ad Isaeum p. 214. 388. 7) μὲν om. r Aug. 8) φρονῶν asterisco notatur in Ald. Herv. Wolf.

τηλικοῦτον, ἡλίκον εἰκὸς ἄνδρα καὶ δόξης καὶ τιμῶν [1]) τετυχηκότα ὧν ἐκεῖνος ἠξίωτο παρ' ὑμῶν, οὐκ ἐβάδιζεν [2])
63 ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ, οὐδὲ κατεῤῥήγνυε 535 R.

ἐπιγραφὴν „περὶ τῶν αὑτοῦ [1]) δωρεῶν", ἐν ᾧ σκωφθεὶς εἰς δυςγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησίν [2]), „ὅτι τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν γνωρίζεσθαι [3]) λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησεν". Ἦν γὰρ ὁ Ἰφικράτης ἐκ σκυτέων γεγονώς, ηὐδοκίμησε δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. [4]) στρατιώτης ὢν καὶ ναυμαχῶν ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς αὑτοῦ [5]) νεὼς εἰς πολεμίαν τριήρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἐναγκαλισάμενος [6]) μετῆλθεν αὖθις ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπαινεθεὶς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς τότε μείζω τὴν πόλιν ὠφέλησεν.

Οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων [7]) οἰκίας.] Δύο [8]) πεποίηκεν ἐν ταὐτῷ. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἀναίρεσιν εἰςήγαγεν, ὅπερ οἰκεῖον τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήμασι, καὶ ταῦτα εἶπεν ἐκεῖνον μὴ πεποιηκέναι, ἅπερ αὐτὸς ὑπὸ Μειδίου πέπονθε. τοῦτο γὰρ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλάκις τὰ αὐτὰ λέγοντα φεύγειν τὸ πρόςκορες διὰ τῆς ἐξαλλαγῆς τῶν μεθόδων καὶ τῶν σχημάτων.

extr.). Hanc autem orationem et Ἰφικράτους πρὸς Ἁρμόδιον ἀπολογίαν περὶ τῶν δωρεῶν αὐτοῦ inscriptam — Dionysius enim propterea tantum περὶ Ἰφικράτους εἰκόνος inscribit, quod in illis muneribus statua principem quendam locum tenebat — et παρανόμων iudicio habitam fuisse arbitror; ab Harmodio, uno e posteris tyrannicidae, eum, qui de donis et honoribus in Iphicratem conferendis ad populum tulerat, male rogati Psc. accusatum, ab Iphicrate, quod suam agi caussam intelligeret, hac oratione defensum esse. Παῦλος Γερμῖνος σοφιστὴς ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. Suid. Eudoc. v. Quod duos libros dicit, spectare videtur ad δευτερολογίαν; cf. Schoemann. de lit. Athen. p. 708. In Anecd. Bekk. 467. 28. Lysiae κατ' Ἰφικράτους oratio excitatur, quam inscriptionem adduci non possum ut veram putem. 1) Erat αὐτοῦ. 2) Verba ipsa Iphicratis neque ab Ulpiano, neque a Plutarcho Apophth. Imper. 118 H., neque a Pseudo-Plut. de nobil. c. 21. (14, 427 H.), neque a Stobaeo 86, 15. relata arbitror. 3) γνωρ.] τοῦ γνωρ. Lut. 4) cf. Plutarch. Apoph. l. c. 5) Erat αὐτοῦ. 6) ἀναγκαλισάμενος Ald. Herv. ἐναγκ. Ald. pr. 7) χρυσίων Ald. Herv. 8) Δύο — πέπονθε extant in Bav. ad §. 62, 6.

1) τιμῶν καὶ δόξης kr. 2) ἐβίαζεν Bav., οὐκ ἐβάδιζεν — ἐκώλυεν Tiber. de fig. p. 33.

τὰ παρασκευαζόμενα [1]) ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν, οὐδὲ διέφθειρε διδάσκαλον, οὐδὲ [2]) χορὸν μανθάνειν ἐκώλυεν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὧν οὗτος διεπράττετο [3]) ἐποίει, ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων [4]) βουλήσει συγχωρῶν, ἠνεί- f.
χετο καὶ νικῶντα καὶ στεφανούμενον τὸν ἐχθρὸν ὁρῶν, εἰκότως· ἐν ᾗ γὰρ αὐτὸς εὐδαίμων ᾔδει γεγονὼς [5]) πολιτείᾳ,
64 ταύτῃ [6]) συγχωρεῖν τὰ τοιαῦτα ἠξίου. πάλιν Φιλόστρατον g.
πάντες [7]) ἴσμεν τὸν Κολωνῆθεν [8]) Χαβρίου κατηγοροῦντα, ὅτ' ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ [9]) κρίσιν [10]) θανάτου,

---

Ἠνείχετο.] Τὴν καρτερίαν δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνιώμενος ὑπέφερεν.

Πάλιν Φιλόστρατον.] Δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παράδειγμα. καὶ γὰρ Χαβρίας γενόμενός τισιν ἐχθρὸς οὐδὲν ὧν Μειδίας ἐποίησεν. (Δεύτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. B.)

Τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν.] Ὁ Χαβρίας ἔπειθε Θηβαίοις βοηθῆσαι Ἀθηναίους, ὅτε ἐκινδύνευον, εἶτα σωθέντες ἀπέσπασαν τὸν Ὠρωπόν, χωρίον ἐν τοῖς ὁρίοις κείμενον· ὑπωπτεύθη γοῦν [1]) ὁ στρατηγὸς ὡς συνειδὼς καὶ προδοσίας ἐκρίθη. τὸ δὲ θανάτου ἢ [2]) τὸ περὶ κοινῶς [3]), ἵνα ᾖ τὴν περὶ θανάτου, ἢ ἐλλειπῶς, ὅτε ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν, ἵν' ᾖ θανάτου πικρότερον γενόμενον· ἵνα μή τις ὑπολαβὼν λέγῃ, ὅτι ἡ πρᾳότης τοῦ γραψαμένου καταφρονεῖν παρεσκεύασεν.

1) Legendum οὖν 2) ᾗ Ald. Herv. 3) Ita W. de coni. et Lut. pro περικοινῶς; sententia haec esse videtur: quod vero ad θανάτου vocabulum, aut περὶ praepositio ad utrumque et ad Ὠρωποῦ et ad θανάτου pertinet, aut elliptice explicandum est, verba autem πικρότερον γενόμενον lemma arbitror esse, totumque locum in hunc modum immutandum: τὸ δὲ θανάτου, ἢ τὸ περὶ κοινῶς ἵνα ᾖ „τὴν περὶ θανάτου", ἢ ἐλλειπῶς θανάτου ἕνεκα, ἵν' ᾖ. ὅτ' ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν θανάτου ἕνεκα. πικρότατον γενόμενον] ἵνα κτλ.

---

1) παρεσκευασμένα Tiber. probat Schaef. 2) οὐ k. 3) διεπράξατο r. 4) τῶν πολλῶν βουλ. Aug. k. 5) γεγονὸς Herv. 2. 6) ταύτην Lut. et vulg. ante Wolf. 7) Ita Be., ἅπαντες vulg. FΩkrtv. 8) κολωνῆσθεν Felic. Paul. 9) Ὠρωπὸν Bav. 10) κρίσιν vox suspecta Reiskio.

καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πικρότατον γενόμενον 1), καὶ 2) μετὰ ταῦτα χορηγοῦντα παισὶ Διονύσια καὶ νικῶντα 3), καὶ 4) Χαβρίαν οὔτε τύπτοντα οὔτε ἀφαρπάζοντα τὸν στέφανον οὐδ' ὅλως προςιόντα 5), ὅποι 6) μὴ προςῆκεν αὐτῷ.

65 πολλοὺς δ' ἂν ἔχων εἰπεῖν ἔτι καὶ διὰ πολλὰς προφάσεις b.
ἐχθροὺς γεγενημένους ἀλλήλοις, οὐδένα πώποτε οὔτε 7)
ἀκήκοα οὔτε ἑώρακα 8), ὅςτις εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθεν 9)
ὕβρεως ὥςτε τοιοῦτόν τι ποιεῖν. οὐδέ γε ἐκεῖνο οὐδεὶς ὑμῶν 19
οἶδ' ὅτι μνημονεύει πρότερον, τῶν 10) ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἢ Bu.
482 Bk. καὶ τοῖς κοινοῖς ἐχθρῶν ἀλλήλοις 11) οὐδένα οὔτε καλουμένων τῶν κριτῶν παρεστηκότα· οὐδ' ὅταν ὀμνύωσιν ἐξορκοῦντα 12), οὐδ' ὅλως ἐπ' οὐδενὶ τῶν τοιούτων ἐχθρὸν

66 ἐξεταζόμενον. ταῦτα γὰρ πάντα 13) καὶ τὰ τοιαῦτα ὦ ἄν- b.
δρες Ἀθηναῖοι φιλονεικίᾳ 14) μὲν ὑπαχθέντα χορηγὸν ὄντα 15) ποιεῖν, ἔχει 16) τινὰ συγγνώμην 17)· ἔχθρᾳ δ', 18) ἐλαύνοντά τινα, ἐκ προαιρέσεως, ἐφ' ἅπασι, καὶ τὴν ἰδίαν

Καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πικρότατον.] Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων εἰς χρήματα τιμωμένων τῷ Χαβρίᾳ μόνος ἐκεῖνος θανάτου ἐτιμήσατο.

---

1) Ita Be. cum Bav. et plurimis suorum, γεγενημένον Aug. kr. (Par. 5.) Reisk. Bu., γιγνόμενον vulg. 2) καὶ uncis inclusit Reisk. 3) καὶ νικῶντα om. Aug. kr. 4) καὶ uncis inclusit Reisk., καὶ — στέφανον Bekk. Anecd. 122. 21. 5) προςιόνθ' Be. 6) ὅπῃ r. 7) οὔτ' Be. 8) ἑόρακα F, ἑόρακα ΥΩ. 9) ἤλυθεν Barocc. 10) τῶν πρότερον Reisk. de coni. 11) ἀλλήλοις] Ita Bu. Be. cum Bav. et longe plurimis libris Bekkeri, ἀλλήλοις γενομένων vulg. et kr. 12) γρ. ἐξωτακουστοῦντα mg. Lut. 13) πάντα γὰρ ταῦτα kr. 14) φιλονικίᾳ Ω. 15) Ita Aug. Ald. Reisk. Bu. Be., ὄντα χορηγὸν vulg. ante Reisk. 16) ἔχειν Aug., om. Ald. (add. Lessing.) et Hervag. 17) συγνώμην Felic. 18) Subdistinctionem sustulerunt Bu. Be.; δ' Be., δὲ vulg.

δύναμιν [1]) κρείττω τῶν νόμων οὖσαν ἐνδεικνύμενον, Ἡρά-
κλεις, βαρὺ καὶ οὐχὶ [2]) δίκαιόν ἐστιν οὐδὲ συμφέρον ὑμῖν. 536
εἰ γὰρ ἑκάστῳ τῶν χορηγούντων [3]) τοῦτο πρόδηλον γέ- R. c.
νοιτο, ὅτι „ἂν ὁ δεῖνα ἐχθρὸς ᾖ μοι [4]), Μειδίας ἢ [5])
τις ἄλλος θρασὺς [6]) οὕτω καὶ [7]) πλούσιος, πρῶτον μὲν
ἀφαιρεθήσομαι τὴν νίκην, κἂν ἄμεινον ἀγωνίσωμαί τινος,
ἔπειτ' ἐφ' ἅπασιν ἐλαττωθήσομαι καὶ προπηλακιζόμενος
διατελέσω“, τίς οὕτως [8]) ἀλόγιστος ἢ τίς οὕτως [9]) ἄθλιός
ἐστιν, ὅστις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμὴν ἐθελήσειεν [10]) ἀνα-
67 λῶσαι; οὐδεὶς δήπου. ἀλλ', οἶμαι, τὸ πάντας ποιοῦν καὶ d.
φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν ἐθέλειν ἐκεῖνό [11]) ἐστιν, ὅτι
τῶν ἴσων καὶ τῶν δικαίων ἕκαστος ἡγεῖται ἑαυτῷ μετεῖναι

Ἡράκλεις.] Ἐν τοῖς ἄγαν κακοῖς ἐπεκαλοῦντο τὸν θεὸν ὡς ἀλεξίκακον.

Εἰ γὰρ ἑκάστῳ τῶν χορηγούντων.] Πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τόπον, ἐπιλογικῇ ἐκβάσει ἐχρήσατο, τελικὸν ἐχούσῃ κεφάλαιον, ὅτι οὐδεὶς ἐθελήσει χορηγὸς ἑκὼν καταστῆναι, μέλλων τοιαῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. σύνηθες δὲ αὐτῷ πληρώσαντι κεφάλαιον ἐπιλογίζεσθαι.

Ὅστις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμήν.] Ἐπειδὴ κατ' ἀνάγκην καθίσταντο χορηγοί, διὰ τοῦτο εἶπε, „τοὺς ἐκ προαιρέσεως φιλοτιμεῖσθαι βουλομένους ἀπείρξετε“.

1) δύναμιν κρείττω καὶ βίαν vulg. et Ftv, δύναμιν καὶ βίαν κρείττω Aug. Barocc. Πk, καὶ βίαν om. Lind. Ital. Vind. et aliquot Pariss., quibuscum faciunt optimi et plurimi Mss. Bekkeri, quos secutus est Be. 2) οὐ s. 3) χορηγῶν Aug. kr. 4) μοι om. v. 5) ἢ] εἰ ΠΥΩs, ἢ εἰ Blum. 6) Reisk. maluit οὕτω θρασὺς καὶ οὕτω πλούσιος. 7) οὕτω καὶ] Ita Bu. Be. cum Bav. et plurimis Mss. Bekkeri, καὶ οὕτω vulg. et kr, idemque arbitror in Aug. esse, quamquam aliud dicit Reisk. 8) οὗτος — οὗτος Aug. 9) οὕτως om. ΠΣΥΩs. 10) ἐθελήσῃ Aug. kr. 11) ἐκεῖν' Be.

ἐν δημοκρατίᾳ. ἐγὼ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τούτων οὐκ
ἔτυχον διὰ τοῦτον, ἀλλὰ χωρὶς ὢν [1] *ὑβρίσθην, καὶ τῆς*
νίκης προςαπεστερήθην. καίτοι πᾶσιν ὑμῖν ἐγὼ [2] *τοῦτο* [3] 20 Bu.
δείξω σαφῶς, ὅτι μηδὲν ἀσελγὲς ἐξῆν ποιοῦντι Μειδίᾳ
μηδ' [4] *ὑβρίζοντι μηδὲ τύπτοντι καὶ λυπεῖν ἐμὲ καὶ κατὰ*
τοὺς νόμους αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ μηδὲ διᾶ-
68 *ραι* [5] *τὸ στόμα περὶ αὐτοῦ* [6] *νῦν* [7] *ἔχειν ἐμέ. ἐχρῆν γὰρ* b.
αὐτὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἐγὼ τῆς Πανδιονίδος χορη-
γὸς ὑπέστην ἐν τῷ δήμῳ, τότε τῆς Ἐρεχθηΐδος ἀναστάντα,
τῆς ἑαυτοῦ [8] *φυλῆς, ἀνθυποστῆναι, καὶ καταστήσανθ'*
ἑαυτὸν ἐξ ἴσου [9] *καὶ τὰ ὄντα ἀναλίσκοντα ὥςπερ ἐγώ,*
οὕτω με ἀφαιρεῖσθαι τὴν νίκην, ὑβρίζειν δὲ τοιαῦτα καὶ
69 *τύπτειν μηδὲ* [10] *τότε. νῦν* [11] *δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν,* c.
ἐν ᾧ τὸν δῆμον ἐτίμησεν ἄν, οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦ-

(*Ἐγὼ τοίνυν.*] *Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἴσου μεταβαίνειν βούλεται τόπον καὶ κέχρηται προοιμίῳ, εἴτ' οὖν προεπαγγελίᾳ. σύνηθές γὰρ καὶ τοῦτο τῷ Δημοσθένει.* B.)

Καίτοι πᾶσιν ὑμῖν.] *Ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου τόπον μεταβῆναι βούλεται.*

(*Ἐχρῆν γὰρ αὐτόν.*] *Τέταρτον ἀπὸ τοῦ ἴσου.* B.)

---

1) *χωρὶς ὢν*] *χορηγὸς ὢν* corr. Barocc. et corr. Σ. 2) Ita cum Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam enotavit scripturae discrepantiam; *ὑμῖν τοῦτο δείξω σαφῶς ἔγωγε* vulg.; malim abesse *ἐγώ*. 3) *τοῦτο* om. Bav. 4) *μήτε — μήτε* Aug. kr. 5) *διᾶῤῥαι* Reisk. 6) *περὶ αὐτοῦ τὸ στόμα* kr. 7) *νῦν* om. 'ΣΥ. 8) *αὐτοῦ* r. 9) *ἐξίσου* vulg. ante Herv. 2. 10) Ita Par. 1. 2. Aug. Bav. et Be., qui nullam enotavit scripturae discrepantiam; sed ex commentariis Buttmanni constat, in Ven. (F) vulg. esse a manu secunda; *οὐδὲ* vulg., quod non recte tuetur Bu. 11) *νῦν δὲ — ἀποσχέσθαι μου* Dionys. Hal. T. 6. p. 979 sq. R.

483 Bk. τον [1]) οὐδέν· ἐμοὶ [2]) δ', ὃς (εἴτε τις ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [3]) βούλεται νομίσαι μανίᾳ [4])· μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν· εἴτε καὶ [5]) φιλοτιμίᾳ [6])) χορηγὸς ὑπέστην, οὕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων παρηκο- 537 R. d.
λούθησεν [7]) ὥστε μηδὲ τῶν ἱερῶν [8]) ἱματίων μηδὲ τοῦ χοροῦ μηδὲ τοῦ σώματος τὼ χεῖρε τελευτῶν ἀποσχέσθαι μου.

70 Εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἄλλως πως

Ἐμοὶ δέ, ὃς εἴτε τις ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Τοῦτό ἐστιν ἠθικόν· ἐπαινεῖ γὰρ αὑτοῦ [1]) τὴν φιλοτιμίαν· καὶ ἵνα μὲν αὐξήσῃ τὸ ἀνάλωμα, μανίαν αὑτοῦ κατηγόρησεν, ἐκ τοῦ καθόλου πιστωσάμενος, ὅτι πάντα τὰ ὑπὲρ δύναμιν μανία ἐστίν. ἵνα δὲ μὴ ἀλογίας ὄντως φανῇ τὸ ἀνάλωμα, προςέθηκεν, „εἴτε τις [2]) καὶ φιλοτιμία", [3]) δεικνύς, ὅτι διὰ φιλοτιμίαν μικροῦ τὰ τῶν μαινομένων ἔπραξα.

Ὥςτε μηδὲ [4]) τῶν ἱερῶν ἱματίων.] Ταύταις ταῖς προςθήκαις τὸ ἰδιωτικὸν εἰς τὸ δημόσιον μεθίστησιν.

Εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Πληρώσας ἅπαν τὸ πρός τι μετῆλθεν ἐπὶ τὴν πηλικότητα, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν καὶ αὐτὴ [5]) τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἢ κατὰ τὸ [6]) πρός τι· ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὸ δημόσιον ηὔξησεν, οἷον τὸ κατὰ τὸν χορηγόν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸ ἰδιωτικόν, τὸ κατὰ τὰς πληγάς. καὶ τὸ μὲν πρός τι τῶν ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ καὶ τῇ πανηγύρει πραχθέντων ἔχει τὴν ἐξέτασιν, ἡ δὲ πηλικότης καθόλου περὶ ὕβρεως

1) Ita Lut., αὐτοῦ vulg. 2) Ita Ald., προςέ (sic) τις καὶ Herv., εἴτε τις καὶ om. W., τις om. Lut. 3) φιλοτιμίας Lut. 4) μηδὲ] Ita Lut., μὴ δὲ Ald., μὴ τὸ Herv. Wolf. 5) Ita W. pro αὕτη. 6) τὸ addidi de coni., ἢ τὸ πρὸς W. de coni.

---

1) τοιοῦτον οὐδέν] τοῦτο Σ. 2) ἐμοὶ δ' — ὑπέστην Tiber. de fig. p. 20. 3) ὦ Ἀθηναῖοι Dionys., ὦ ἄ. Ἀθ. om. Tiber. 4) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., μανίαν vulg. FΠΥΩkstv et γρ. Σ Dionys. et Tib., μανεὶς Σ. 5) καὶ om. Tib. 6) φιλοτιμίαν vulg. ante Reisk. ktv et corr. Ω Dionys. Tiber. 7) ἐπαρηκολούθησεν Σ, ἐπηκολούθησεν ΠΩs Felic. Paul. Herv. 2. 8) ἱερῶν om. Dionys.

ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς οὐ [1]) δέον αὐτὸν τε-

ποιεῖται τὸν λόγον, ὅτι δεινὸν ἡ ὕβρις· ὥςτε ἐκεῖ μὲν τὸ ἰδιωτικόν, ἐνταῦθα δὲ τὸ γενικὸν ἐξετάζεσθαι [1]). καὶ ἐν μὲν τῷ πρός τι παντὶ προςάγει τὴν αὔξησιν, ἐν δὲ τῇ πηλικότητί τινα καὶ ἐλάττω [2]). αὔξει μὲν γὰρ τὴν Μειδίου θρασύτητα, καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔλαττον τοῦ προςήκοντος ἐπὶ τοῖς γινομένοις παροξυνθεῖσαν. ἴδιον δὲ μάλιστα πηλικότητος, μὴ μόνον αὔξειν ἀλλά τινα καὶ μειοῦν. κἀκεῖ μὲν ὡρισμένους [3]) τόπους ἐγύμνασεν, ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀορίστως τὰ ἐμπίπτοντα παραλαμβάνει πρὸς αὔξησιν. ἔτι πρὸς τούτοις ἐν παντὶ τῷ λόγῳ πρῶτον μὲν τάττει τὰ δημόσια, δεύτερον δὲ τὰ ἰδιωτικά, ἵνα διὰ τῆς ἐκείνων προλήψεως καὶ ταῦτα ὡς δημόσια φαίνηται. καὶ νῦν οὖν εἰκότως δευτέραν προςέταξε τὴν πηλικότητα τῷ [4]) πρός τι· καὶ γὰρ τὸ ἰδιωτικὸν ἐν αὐτῇ περιείληφεν· ἐξ ἀντιῤῥήσεως [5]) δὲ ἐπήγαγε τὴν πηλικότητα· τοῦτο δὲ ἐν ὅρῳ γίγνεται μόνῳ. ἐν γὰρ ταῖς [6]) στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει τὴν [7]) χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει· τῶν δὲ ἐπιλόγων ἡ αὔξησις. ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὅρου· ἐν γὰρ τοῖς ὅροις, ἐν οἷς μάλιστα ὁμολογεῖται τὸ πεπραγμένον, περὶ αὔξησιν ἔστιν ἡ πᾶσα ζήτησις τῶν κεφαλαίων, τοῦ μὲν κατηγόρου τὸ μεῖζον ἐπάγοντος, τοῦ δὲ φεύγοντος ἐπὶ τὸ ἔλαττον ἀποκλίναντος. ὥςτε οὐδὲν κωλύει, [8]) καὶ τὴν πηλικότητα αὔξησιν ἔχουσαν κεφαλαίων [9]) ἔχειν τὴν ἐργασίαν, τοῦ μὲν αὔξοντος ἐν αὐτοῖς, τοῦ δὲ μειοῦντος, παρὰ δὲ τῶν δικαστῶν εἴληφε τὴν ἀντίθεσιν, εἰκότως. ἔστι γὰρ περὶ τιμήματος ὁ λόγος· τὸ δὲ τιμᾶσθαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τῶν δικαστῶν ἐστιν. συνήθως δὲ κἀνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως ἐνήλλαξεν. οὕτω γὰρ ἂν ὁ Μειδίας προήγαγεν· „ἀλλ᾽ οὐδὲν [10]) πέπονθας δεινὸν Δημόσθενες· οὔτε γὰρ σκέλος ἐπηρώθης,

1) ἐξετάζεται mg. Lut. 2) An ἐλάττωσιν? 3) Ita W. pro ὡρισμένως. 4) Erat τοῦ. 5) Ita W., ἀντιρήσεως Ald. Herv., ἀντιθέσεως Lut. Bav., recte. 6) ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν Bav. 7) τὴν om. Bav. 8) κωλέει Ald. Herv. 9) Ita W., κεφάλαιον Ald. Herv. Lut., κεφαλαίου Bav. 10) Ita W. et Lut., οὐδὲ vulg.

1) Ita vulg. et FΠΥΩkrstv, οὐ uncis inclusit Reisk., om. Bo. cum Σ, Spald. ἢ uncis inclusit, vulg. tuetur Bu., contra facit Schaef., οὐδένον Herv.

θνάναι [1]), οὐκ ὀρθῶς ἔχει [2]). οὐ γάρ ἐστι δίκαιον οὐδὲ προςῆκον, τὴν τοῦ παθόντος εὐλάβειαν τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβριν μερίδα εἰς [3]) σωτηρίαν ὑπάρχειν· ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς [4]) ἁπάντων τῶν ἀνηκέστων αἴτιον κολάζειν προςήκει, τῷ δ᾽ ἐπὶ τοῦ βοηθεῖν ἀποδιδόναι τὴν χά-

---

οὔτε χεῖρας συνετρίβης, οὔτ᾽ ἄλλο τηλικοῦτον οὐδέν. πῶς οὖν αὔξεις τὸ πρᾶγμα καὶ θανάτου τιμᾷς"; ἴδωμεν οὖν καὶ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν. „οὐδὲ γάρ τοῦτ᾽ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα νῦν αἴρω." τοιαύτη ἦν ἡ ἀντίθεσις τοῦ Μειδίου, ἐλαττοῦσα τὸ γινόμενον, ὡς ἄρα ἱκανὸς τὰ μικρὰ ἐγεῖραι τῷ λόγῳ· δεινὸν γὰρ οὐδὲν ἐκ τούτων συμβέβηκεν. ἀλλ᾽ οὗτος τὴν πρώτην εἰςαγωγὴν τῆς ἀντιθέσεως παρὰ τῶν δικαστῶν ἔλαβεν, ἵνα δείξῃ τὸν μὲν Μειδίαν οὐκ ἔχοντα λοιπὸν ὅ τι ἀπολογήσεται, τοὺς δὲ δικαστὰς ἀμφιβάλλοντας περὶ τοῦ τιμήματος. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι πηλικότης ἐστὶν ἡ ἐξεταζομένη· περὶ γὰρ ποσότητος τοῦ τιμήματός ἐστιν ἡ ἐξέτασις [1]). (Σημείωσαι· ἡ πηλικότης. aliud: ἐνταῦθα ἡ πηλικότης, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἡ κατὰ πρός τι. ἐξ ἀντιθέσεως δὲ εἰςήχθη, ἥτις ἐν ὅρῳ γίνεται μόνῳ· ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει τῶν ἐπιλόγων· ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει. διὰ (sic: nihil amplius.) B.)

Οὐ γάρ ἐστι δίκαιον.] Οὐδέν, φησί, γέγονε δεινὸν οὐδὲ φόνος ἢ πήρωσις διὰ τὴν ἐμὴν ἐπιείκειαν, οὐ διὰ τὸν Μειδίαν. ὁ μὲν γὰρ πάντα εἰς αὐτὸν ἥκοντα πεποίηκεν, ἐγὼ δὲ μὴ βουληθεὶς ἀμύνασθαι παρέσχον [2]) ἀφορμὴν τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι. (Ἀντίθεσις. B.)

(*Ἀλλὰ τὸν μέν.*] Σημείωσαι· πηλικότητος ἀντίθεσις καὶ ταύτης λύσις. B.)

1) ζήτησις mg. Lut. 2) παρέχον Herv.

---

1) Bu. ex Ulpiano coniecit, scripsisse oratorem: τεθνάναι διὰ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον γεγονέναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 2) ἔχει] γινώσκει Lessing. Aug. Lr. 3) εἰς] πρὸς Y?. 4) οἷς Paul.

71 ριν. οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν [1]) εἰπεῖν, ὡς οὐ γεγενημένου 21
πώποτ' οὐδενὸς ἐκ τῶν τοιούτων δεινοῦ τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα Bu.
ἐγὼ νῦν αἴρω καὶ φοβερὸν ποιῶ. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' b.
ἴσασιν ἅπαντες, εἰ δὲ μή, πολλοί γε, Εὔθυνον [2]) τὸν παλαίσαντά ποτ' [3]), ἐκεῖνον [4]) τὸν νεανίσκον, καὶ [5]) Σώφιλον [6]) τὸν παγκρατιαστήν (ἰσχυρός τις ἦν, μέλας· εὖ οἶδ' ὅτι γιγνώσκουσί τινες ὑμῶν, ὃν λέγω) τοῦτον ἐν Σά-

Οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν.] Αὕτη ἦν ἡ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Μειδίου ἀντίθεσις, „τῷ λόγῳ τὰ πράγματα φοβερὰ ποιεῖς, οὐδενὸς δεινοῦ γεγονότος". ὁ δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐφοβήθη θεῖναι, προλαβὼν δὲ ταῖς λύσεσι καὶ ταῖς κατασκευαῖς τὸν ἀκροατήν, „ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν τὴν ἐμὴν οὐδὲν γέγονε δεινόν", τότε ἔθηκε φανερῶς, ὅτι οὐκ ὠφελεῖται Μειδίας ταῦτα προβαλλόμενος, δεδειγμένου τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ δι' ἐκεῖνον ἀλλὰ δι' αὐτὸν οὐδὲν ἀνήκεστον γέγονεν. (Ἐπίκρισις τὸ σχῆμα. B.)

Ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες.] Πρώτας τίθησι τὰς παραδειγματικὰς πίστεις, πιθανωτέρας οὔσας τοῖς ἀκούουσιν. οὐ μὴν ἐπὶ τούτων ἔστιν εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ μείζονος ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ὥςπερ ἐν τῷ πρός τι· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ἐν αὐταῖς καταφαίνεται.

Ἰσχυρός τις ἦν μέλας.] Ἐκ πολλῶν σημείων ἐπιφέρει [1]) τὴν μνήμην, ἔχει δὲ καὶ τῆς ὕβρεως ἔμφασιν. ὁ παγκρατιαστής, ὁ γεγυμνασμένος ἐν τῷ τύπτεσθαί, φησι, καὶ φέρειν πληγὰς ἐπιστάμενος, οὐκ ἤνεγκε τυπτηθείς· ἡ γὰρ ὕβρις τὴν ὀργήν, οὐχ ὁ πόνος ἐκίνησεν. ἀμφιβόλου δὲ ὄντος τοῦ ῥηθέντος, εἴη ἂν ὁ μὲν Εὔθυνος ὁ λυπήσας, ὁ δὲ ἀποκτείνας ὁ Σώφιλος.

1) ἐπεγείρει Wolf. de coni.

1) ἔνεστιν kr. 2) Εὔθυμον Reisk. de coni. Meursii. 3) ποτε vulg. ante Reisk. 4) Be. distinxit: ποτ' ἐκεῖνον, τόν. 5) Ita libri omnes, Reisk. καὶ de suo eiecit, quem sequuntur Bu. et Schaef., revocaverunt particulam Boeckh. de temporibus Midianae orationis p. 28 et Be. 6) Σόφιλον t.

μίῳ ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ οὕτως [1]) ἰδίᾳ, ὅτι ὁ τύπτων [2]) αὐτὸν ὑβρίζειν ᾤετο, ἀμυνάμενον [3]) οὕτως ὥςτε καὶ ἀποκτεῖναι. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοί, τὸν Λεωδάμαν- c.
τος [4]) ἀδελφόν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνό-
72 δῳ κοινῇ διὰ πληγὴν μίαν, οὐ γὰρ [5]) ἡ πληγὴ παρέστησε

Ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ.] Τετραπλῆ ἐστιν ἡ τῆς πηλικότητος ἐργασία· καὶ γὰρ καθαιρεῖ καὶ [1]) τὰ τῶν ἄλλων, ὅτι μικρὰ παθόντες ὅμως μεγάλως [2]) ἠμύναντο, καὶ αὔξει τὰ καθ' ἑαυτόν, ὅτι μεγάλα παθὼν οὐδ' ὅλως ἠμυνάμην, καὶ πάλιν αὔξει τὴν Μειδίου θρασύτητα, καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔλαττον τοῦ δέοντος παροξυνθεῖσαν, ἐξ ὧν ἐπιείκειαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. καὶ πρῶτον μὲν τὰ [3]) τῶν παθόντων ἐλαττοῖ. Σώφιλος καὶ Εὐαίμων [4]) ἰδίᾳ τυπτηθέντες, καὶ φίλων ἐναντίον, καὶ ἐν δείπνῳ, καὶ ἔνθα μὴ βαδίζειν ἐξῆν αὐτοῖς, ὅμως οὕτως ὠργίσθησαν, ὥςτε καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ὑβρίσαντας. ἐγὼ δὲ ἐν θεάτρῳ πάντων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὗ [5]) πολλὴ ἦν ἀνάγκη βαδίζειν, ἐτυπτόμην, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠμυνάμην. οὐκοῦν ἐν τούτοις ηὔξησεν ἃ πέπονθεν αὐτός.

Ἴσασιν Εὐαίμονα [6]) πολλοί.] Μέμφονται τοῦτο, ὡς ἀσαφῶς ἀπηγγελμένον. ἄδηλον γάρ, τίς ὁ τυπτήσας ἢ τίς ὁ φονευθείς, καὶ πότερον Βοιωτὸς [7]) ἦν ὁ ἀποκτείνας, ἢ Εὐαίμων [8]). αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ ὁμοι-

1) Malim καὶ γὰρ καὶ καθαιρεῖ. 2) Ita W. et Lut. pro μεγάλων. 3) πρῶτον μὲν τὰ] Ita Lut., πρῶτον τὸν μὲν vulg., πρῶτον τὸ μὲν W. 4) Εὐαίων Lut. 5) Malis οἷ, sed non opus. cf. Bornem. ad Xen. Cyrop. V. 4. 15. ἦλθεν ἐν Ἀθήναις Argum. or. Lycurg. al. 6) Hic Lut. et W. Εὐαίωνα, qui supra non sustulit Εὐαίμων. 7) Ita W. et Lut. pro βιωτὸς. 8) εὐαίων mg. Lut.

1) οὕτως vocabulum Wolf. Iurin. Tayl. damnaverunt, quod ex versu proximo huc irrepsisset, et uncis inclusit Spald. 2) ὅτι τύπτοντα αὐτὸν ὑβρίζειν ᾤετο coni. Vater., ὅτι τύπτων αὐτὸν ὑβρίζειν ᾤετο δεῖν coni. Schaef., ὁ τύπτων Boeckhius tamquam glossema delendum arbitratur. An scribendum ὅτι τὸ τύπτειν? 3) ἀμυνόμενον FΣv Par. 1. 5. Bav. 4) λαοδάμαντος Tiber. de figur. p. 59 (qui haec ἴσασιν — ἀδελφὸν ut ἀσύνδετον κατὰ κῶλον excitat) Aug. kr. 5) οὐ γὰρ — τοῦ προπηλακίζεσθαι fr. 16. §. 6. D. de poenis (48, 19). Schol. in Basilic. 60, 51. T. 7, p. 855.

τὴν ὀργήν[1]), ἀλλ' ἡ ἀτιμία· οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινόν, καίπερ ὂν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει. πολλὰ[2]) γὰρ ἂν[3]) ποιήσειεν[4]) ὁ τύπτων ὦ ἄνδρες Ἀθη- d.
ναῖοι, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναιθ'[5]) ἑτέρῳ[6]), τῷ[7]) σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ, ὅταν

όσχημον τῆς ἀπαγγελίας. πάντα γὰρ τὰ ὀνόματα κατὰ πτῶσιν αἰτιατικὴν προήγαγεν.

Οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις.] Ἔδειξεν, ὅτι τοῦ καθόλου καὶ γενικοῦ αὔξησιν ποιεῖται, συνεμφαίνει δὲ οὐδὲν ἧττον ἐν τῷ καθόλου τὸ καθ' αὑτόν. καὶ τὸ ἐφ' ὕβρει δὲ καλῶς προςέθηκεν.

Πολλὰ γὰρ ποιήσειεν ὁ τύπτων.] Διατυπώσει κέχρηται. ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς πηλικότητος ἡ διατύπωσις, ἐπειδὴ ὑπ' ὄψιν ἄγουσα τὰ πράγματα, πλείω ποιεῖ τὴν αὔξησιν. ἔχει δὲ συγγένειαν πλείστην πρός τε ἔκφρασιν καὶ διήγησιν. ἐν ἅπασι γὰρ τούτοις ἔκθεσίς ἐστι πραγμάτων γεγονότων, ἀλλὰ τὸ μὲν διήγημα ἁπλῆν καὶ ἀκατάσκευον ἔχει τὴν ἔκθεσιν, ἡ δὲ διατύπωσις τὸ πᾶν ἐν[1]) αὐξήσει καὶ ἐναργείᾳ κεῖται. καὶ αὖ τὸ μὲν διήγημα κατ' ἀκολουθίαν πρόεισι τοῖς συνδέσμοις ἑνούμενον[2]), ἡ δὲ διατύπωσις κομματική[3]) ἐστι καὶ ἀπόλυτος, δι' ἐξαλλαγῆς[4]) σχημάτων προϊοῦσα.

Ὅταν ὡς ὑβρίζων.] Ταῦτα δὲ διὰ τοὺς πατέρας καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους, οἵτινες οὐ δι' ἔχθραν ἀλλ' ἐπὶ νουθεσίᾳ τύπτουσιν. (Σημείωσαι· ἐπαναφορά. B.)

1) ἐν] Hoc addidi ex Lut., pro κεῖται W. de coni. χρῆται. 2) ἑνούμενον Ald. Herv. 3) κομαματικὴ Ald. Herv. 4) διεξαλλαγῆς Ald. Herv.

---

1) ὕβριν Dig. (sed ὀργὴν Haloand.) et schol. Basil. 2) πολλὰ γὰρ — τὸ δεινὸν παραστῆσαι Longin. de sublim. 20. πολλὰ γὰρ — προπηλακίζεσθαι Plutarch. Platon. Quaest. X, 3 (13, 282 H.). Tangitur locus a Quintil. 6, 1, 17 et Muson. ap. Stob. 19, 16. (p. 169, 45 s. 369 Schow.). 3) ἂν om. lemma in schol. 4) ποιῇ schol. Basilic. 5) δύναιτο Longin. Plut. Dig. (δύναιθ' Haloand.) Schol. Basil. 6) ἑταίρῳ Ft. 7) τῷ om. Dig.

ὡς [1]) ὑβρίζων, ὅταν ὡς [1]) ἐχθρὸς ὑπάρχων [2]), ὅταν κονδύλοις [3]), ὅταν ἐπὶ κόῤῥης [4]). ταῦτα [5]) κινεῖ, ταῦτα [6])
484 Bk. "ἐξίστησιν "ἀνθρώπους αὐτῶν [7]), ἀήθεις ὄντας [8]) τοῦ 538 R.
προπηλακίζεσθαι. οὐδεὶς ἂν [9]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [10]) ταῦτ' ἀπαγγέλλων δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος τῷ πά-
73 σχοντι καὶ τοῖς ὁρῶσιν ἐναργὴς ἡ ὕβρις φαίνεται. σκέψασθε δὴ [11]) πρὸς Διὸς καὶ θεῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [12]) καὶ λογίσασθε [13]) παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὅσῳ [14]) πλείονα ὀρ-

---

Ὅταν κονδύλους [1]).] Ἃ πέπονθεν αὐτός, ταῦτα ἐν τῷ καθόλου προάγει, φεύγων τὸ φανερῶς ἑαυτὸν ὑβρίζειν. οὕτω καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου [2]), „εἰ μὲν ἴστε τοιοῦτον", διὰ τῆς ἐμφάσεως μόνης ἀπελύσατο τὰς βλασφημίας.

Ὅταν ἐπὶ κόῤῥης.] Τῆς κεφαλῆς, τουτέστιν ἐπὶ κόρσης, ὥςπερ μυῤῥίνη καὶ μυρσίνη.

Ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους.] Ἔξω ἑαυτῶν γενέσθαι καὶ μανῆναι ποιεῖ, καὶ τὸ αἴτιον ποῖον; ἀήθεις [3]) ὄντας· ταράττει γὰρ τὸ ἀπροςδόκητον καὶ οὐκ εἰθισμένον.

Ὅσῳ πλείονα ὀργὴν ἐμοὶ προςῆκε.] Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐλαττοῖ μετὰ [4]) τῶν παθόντων, αὔξει δὲ τὰ καθ' ἑαυτόν.

1) κονδύλοις Lut. 2) de cor. p. 228, 15. R. 3) ἀήθεις Lut. 4) μετὰ τῶν παθόντων] καὶ τὰ μὲν τῶν παθόντων μειοῖ W. de coni.

---

1) ὡς utrumque om. Plut. 2) ὑπάρχων om. Longin. 3) κονδύλους lemma in schol. 4) ὅταν ἐπὶ κόῤῥης ὅταν κονδύλοις Tiber. p. 48 et 59. 5) ταῦτα — ἐξίστησιν Tiber. 59. 6) ταῦτ' ἐξίστησιν Be. et Plut. 7) αὐτῶν om. Long., αὐτῶν ἀνθρώπους Plut., in Dig. αὐτῶν, sed om. in Hal. 8) ὄντας om. Plut. 9) ἂν Aug. kr om. post οὐδείς, addunt post δύναιτο. 10) ὦ ἄνδ. Ἀθην. om. Long. 11) δὴ om. Ω. 12) ὦ δικασταὶ kr. 13) λογίζεσθε Aug. kr. 14) ὅσω Ald.

γὴν ἐμοὶ προςῆκε παραστῆναι [1]) πάσχοντι τοιαῦτα ὑπὸ Μειδίου, ἢ τότε ἐκείνῳ τῷ Εὐαίωνι [2]) τῷ τὸν Βοιωτὸν ἀποκτείναντι. ὁ μέν γε [3]) υπὸ γνωρίμου [4]), καὶ τούτου f. μεθύοντος, ἐναντίον ἓξ ἢ ἑπτὰ ἀνθρώπων ἐπλήγη, καὶ τούτων γνωρίμων, οἳ τὸν μὲν κακιεῖν ἐφ' [5]) οἷς ἔπραξε, τὸν δ' ἐπαινέσεσθαι [6]) μετὰ ταῦτα ἀνασχόμενον καὶ κατασχόνθ' ἑαυτὸν ἤμελλον [7]), καὶ ταῦτ' [8]) εἰς οἰκίαν ἐλθὼν [9])
74 ἐπὶ [10]) δεῖπνον, οἷ μηδὲ [11]) βαδίζειν ἐξῆν [12]) αὐτῷ. ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ [13]), νήφοντος, ἕωθεν, ὕβρει καὶ οὐκ οἴνῳ τοῦτο [14]) ποιοῦντος, ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων καὶ πολιτῶν ὑβριζόμην, καὶ ταῦτ' ἐν ἱερῷ, καὶ οἷ [15]) πολλή μοι

Ὁ μέν γε ὑπὸ γνωρίμου.] Τῇ διαφορᾷ προςάγει [1]) τὴν αὔξησιν.

Καὶ τούτου μεθύοντος.] Ὑπέθετο γὰρ εἶναι συμπόσιον.

Οἷ [2]) μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ.] Τοῦτο δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας ἔφησεν, ὅτι ὁ [3]) μὲν εἰ ὑπώπτευέ τινα ἔσεσθαι ἀηδίαν ἑαυτῷ, ἐδύνατο καὶ φυλάττεσθαι καὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸ δεῖπνον, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ [4]) τοῦτο ἐξῆν παραβάλλοντι [5]) μέλλοντι χορηγεῖν.

1) προάγει mg. Lut. 2) οἷον Ald. Herv. 3) ὁ addidi ex Lut. 4) Erat οὔτε. 5) Wolfio aut παραβ. inducendum aut παραβ. καὶ μέλλοντι scribendum videtur. παραβ. om. Par. 1.

---

1) παραστῆσαι Bav. 2) Εὐβαίῳ Tiber. de fig. p. 57. 3) ὁ μὲν γὰρ coni. Spald. 4) ὑπὸ φιλέως γνωρίμου Harpocr. v. ἀντίθεσις, videtur voluisse ὑπὸ φίλου καὶ γνωρ. 5) Ita Tayl. Reisk. Bu. Be. cum Aug. Barocc. kr, ἐφ' ὃ Ital., reliqui libri cum vulg. om. ἐφ'. 6) ἐπαινέσθαι Ald. Herv., in Lessing. σειν superscriptum est. 7) Ita Par. 1. 2. et vulg. post Reisk., ἔμελλον vulg. ante Reisk. 8) ταῦτ' ἔπαθεν εἰς Aug. kr. 9) ἐλθόντα Lessing. 10) ἐπὶ τὸ δεῖπνον Σ. 11) οἷ μὴ Be. ex Σ, probat Schaef. 12) ἐξῆν (ὁ superscr.) F. 13) Ita distinxit Schaef., erat ἐχθροῦ νήφοντος. 14) ταῦτα Aug. kr. 15) οὗ FΣkrt Par. 1. (5.) Aug. Bav.

ῆν ἀνάγκη βαδίζειν χορηγοῦντι. καὶ ἐμαυτὸν μέν γε ὦ ἄν- 22 Bu.
δρες Ἀθηναῖοι σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶμαι [1]) βεβουλεῦσθαι [2]), ἀνασχόμενον τότε καὶ οὐδὲν [3]) ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι· τῷ δ' Εὐαίωνι [4]) καὶ πᾶσιν, εἴ τις αὐτῷ [5]) βεβοήθηκεν ἀτιμαζομένῳ [6]), πολλὴν συγγνώ-
75 μην ἔχω· δοκοῦσι δέ μοι καὶ [7]) τῶν δικασάντων [8]) τότε
πολλοί· ἀκούω γὰρ αὐτὸν [9]) ἔγωγε μιᾷ μόνον ἁλῶναι ψή- b.

Καὶ ἐμαυτόν γε [1]) *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι σωφρόνως, μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς.*] Εἰ μὲν γὰρ δεινὰ παθὼν ἐσωφρόνησε καὶ οὐκ ἐξήχθη, θαύματος ἄξιος· εἰ δὲ λέγων πάνδεινα πάσχειν οὐκ ὠργισθῆναί φησιν [2]), ἀπίθανον τὸ τοιοῦτον· διὸ προσέθηκε· „μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς", ἵνα μὴ γνώμης μόνον ἀλλὰ καὶ εὐτυχίας φανῇ τὸ ἐπισχεῖν τὴν ὀργήν. ἢ αὐξῆσαι βουλόμενος ἐπὶ πλέον, τὴν διόρθωσιν ἔθηκεν. τὰ μὲν γὰρ μικρὰ καὶ διὰ [3]) τῶν λογισμῶν διαφεύγομεν, ὅσα δὲ ὑπερβαίνει φύσιν ἀνθρωπίνην, τύχῃ δεξιᾷ κατορθοῦμεν.

Καὶ τῶν δικασάντων τότε πολλοί.] Συγγνώμην [4]) ἐσχηκέναι δηλαδή. νέμει τῷ πεφονευκότι συγγνώμην, ἵνα μὴ δοκοίη αὐτὸς διὰ τὸ πεπονθέναι λέγειν.

Μιᾷ μόνον ἁλῶναι ψήφῳ.] Περιττῇ [5]) δηλονότι, οἷον εἰ τύχοι, τριάκοντα ἐκομίζοντο [6]) κατ' αὐτοῦ καὶ τοσαῦται ὑπὲρ αὐτοῦ. οὐκοῦν αἱ καταγιγνώσκουσαι ὑπὸ

1) γε] μέν γε Lut. 2) Ita Lut., ὠργίσθη φησὶν vulg., ὠργίσθαι ἔφησεν W. de coni. 3) διὰ addidi de coniectura, W. καὶ sublato τῷ λογισμῷ de coni., καὶ τῷ λογισμῷ Lut. 4) συγγν. — δηλαδή addidi ex Lut. 5) περιττὴ Ald. Herv. 6) Ita W. et Lut., ἐνομίζοντο vulg.

---

1) οἶμαι vulg. ante Reisk. et Be., οἴομαι Reisk. et Bu., nescio qua auctoritate ducti. 2) καὶ βεβουλεῦσθαι vulg. ante Tayl., καὶ om. Par. 2. Bav. Vind. Aug. Barocc. et, ut videtur, omnes libri Bekkeri. 3) Ita Bu. et Be. ex libris plurimis et optimis, μηδὲν vulg. et Fkrtv, quod satis placet Schaefero. 4) τῷ δ' Εὐαίωνι — πολλοὶ Tiber. p. 57. 5) ἑαυτῷ Barocc. Aug., αὐτῷ Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 6) ἀτιμαζόμενος Bav. Aug. FΣr. 7) καὶ] γε Lessing. 8) δικαστῶν Aug. kr. 9) αὐτὸν post μόνον ponunt Aug. kr.

φῳ, καὶ ταῦτα οὔτε κλαύσαντα, οὔτε δεηθέντα τῶν δικαστῶν οὐδενός, οὔτε φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδ᾽ ὁτιοῦν πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. θῶμεν τοίνυν c.
οὑτωσί· τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ μὴ ὅτι ἠμύνατο διὰ 539 R.
τοῦτο καταψηφίσασθαι [1]), ἀλλ᾽ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον ὥςτε καὶ ἀποκτεῖναι· τοὺς δ᾽ [2]) ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν [3])
485 Bk. ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε [4]) τὸ [5]) σῶμα ὑβρισμένῳ
76 δεδωκέναι. τί οὖν; ἐμοὶ τῷ [6]) τοσαύτῃ κεχρημένῳ [7]) προ- d.

τῶν ἑτέρων ἐξωθοῦντο· εἰ δὲ μία λείποι ταῖς τριάκοντα ταῖς ἀπογινωσκούσαις, ἡλίσκετο, ὥςτε μικρὰν [1]) διδόναι τιμωρίαν.

Οὔτε κλαύσαντα.] Ἔμελλε γὰρ δακρύων ὀλίγων [2]) σωτηρίαν [3]) ὠνήσασθαι, καὶ ἀπῆλθεν ἂν ἔχων τὴν νίκην μετὰ τὴν δέησιν.

Θῶμεν τοίνυν οὑτωσί.] Ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τῶν κολασάντων [4]).

Ἀλλ᾽ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον.] Ὥςτε δεῖν μὲν ἀμύνασθαι, ὁ δὲ τρόπος τῆς ὑπερβολῆς μεμπτός.

Καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολήν.] Οἱ ἀνέντες δικασταὶ τὸν ὑβριστὴν ἄξιον εἶναι καὶ ταύτης τῆς μεγάλης ἀγανακτήσεως ἐνόμισαν. σῶμα γὰρ ἐλεύθερον προπηλακίσας καὶ θανάτου τυχεῖν δίκαιος ἦν. ἔοικε δὲ ταῦτα τῆς κατὰ τὴν πηλικότητα εἶναι αὐξήσεως.

Τί οὖν ἐμοὶ τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ.] Ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἀντιθέσει κείμενον, ὅτι „οὐδὲν γέγονε δεινόν· τί οὖν ἐμοὶ θανάτου τιμᾶσθε“; καὶ συμπεραίνει τὴν πηλικότητα, „διὰ τὴν ἐμὴν πρόνοιαν οὐ-

1) μικρὰν] Wolfio aut delendum aut πικρὰν substituendum videtur, quorum neutrum placet. 2) Ita W. et Lut., ὀλίγου vulg. 3) σωτηρ.] τὴν σωτηρίαν Lut. 4) δικασάντων mg. Lut.

1) τ. καὶ ψηφίσασθαι ΠΥΩs. Non recte igitur de Par. 1. (s) retulerunt, qui eum τ. καὶ καταψηφ. offerre narrarunt neque cadit haec culpa in mg. Lut. 2) δ᾽ om. Herv. 3) τὴν om. Herv. Felic. Paul. Wolf. 4) γ᾽ ἐς maluit Reisk. 5) τὸ om. v. 6) τῷ om. k. 7) κεχρημένω et paulo ante ὑβρισμένω Felic.

νοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι ὥςτε μηδ' ἀμύνασθαι [1]), παρὰ τοῦ [2]) τὴν τιμωρίαν ὧν πέπονθα ἀποδοθῆναι προςήκει; ἐγὼ μὲν οἶμαι παρ' ὑμῶν καὶ τῶν νόμων [3]), καὶ παράδειγμά γε [4]) πᾶσι γενέσθαι τοῖς ἄλλοις, ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ [5]) αὐτὸν ἀμύνεσθαι [6]) μετὰ [7]) τῆς ὀργῆς· ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς ἄγειν δεῖ, ὡς βεβαιούντων ὑμῶν καὶ φυλαττόντων τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων [8]) τοῖς παθοῦσι βοηθείας [9]).

77 Οἶμαι [10]) τοίνυν τινὰς ὑμῶν [11]) ὦ ἄνδρες δικασταὶ 23 Bu.

δὲν γέγονε δεινόν· οὐκοῦν παρ' ὑμῶν ὀφείλω κομίσασθαι τὴν ἄμυναν".

Καὶ παράδειγμά γε πᾶσι γενέσθαι.] Συνήθως πάλιν τῇ ἐπιλογικῇ ἐκβάσει ἐχρήσατο [1]). τοῦτο γὰρ εἴωθε ποιεῖν, ἐπειδὰν κεφάλαιον πληρώσας ἐφ' ἕτερον μέλλῃ [2]) καταβαίνειν.

Οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν.] Τοὺς μὲν ἀγῶνας καὶ τὰ κεφάλαια πάντα τὰ περὶ τὸ κρινόμενον πρᾶγμα [3]) πεπλήρωκεν, ἐντεῦθεν δὲ εἰςβάλλει λοιπὸν εἰς τὴν παρέκβασιν. ἐστὶ δὲ παρέκβασις λόγος ἔξαγώνιος [4]) μέν, συναγωνιζόμενος δὲ πρὸς τὸν ἀγῶνα. βούλεται οὖν διηγήσασθαι τὴν ἔχθραν τὴν ἀρχαίαν [5]), ἥτις κατάστασις μὲν ἦν τοῦ ἀγῶνος. ἐπειδὴ δὲ ἰδιωτικὸν [6]) ἐποίει τὸν ἀγῶνα,

1) συνήθως — ἐχρήσατο Bav. ad ἐγὼ μὲν οἶμαι π. ὑ. 2) Ita Lut., μέλλει vulg. 3) Ita W. et Lut. pro πράγματα. 4) Ita Bav. et W. de coni. pro ἀγώνιος. 5) ἀρχίαν Herv. 6) Malim ἰδιωτικὸν ἂν.

---

1) ἀμύνεσθαι k Herv. Felic. Paul. Wolf. 2) παράτου Ald. Hervag. Felic. 3) τῶν νόμων superscripto τοῖς νόμοις Bav. 4) Ita vulg. ante Reisk., quod revocarunt Bu. Be., παράδειγμα γε πᾶσι (γρ. με) γενέσθαι Bav., παραδ. με πᾶσι γενέσθαι Π, παρ. τοῦτον γενέσθαι k Aug., παρ. γενέσθαι τοῦτον r, παράδειγμα γε τοῦτον πᾶσι Reisk. 5) οὐχ αὐτὸν mavult Markl. 6) ἀμύνασθαι Aug. rtv. 7) Reisk. mavult μεστὸν ὀργῆς, Schaef. cavet, ne quis μετ' ὀργῆς malit. 8) κατὰ τῶν ἀδικούντων om. Aug. Σr. 9) βοηθείας] τιμωρίας kr Aug. 10) οἴομαι Reisk. de suo, ut videtur, et Bu. 11) ὑμῶν τινὰς kr.

ποθεῖν ἀκοῦσαι την ἔχθραν, ἥτις ἦν ἡμῖν [1]) πρὸς ἀλλή-

διὰ τοῦτο ἐν ἀρχῇ μὲν παρῃτήσατο θεῖναι, νῦν δὲ εἰςάγει λοιπὸν, ὅτε ἀποδέδεικται δημόσιος ὢν ὁ ἀγών. ὥςπερ γὰρ καθ᾽ ἕκαστον κεφάλαιον πρῶτον εἰςήγαγε τὸ δημόσιον, οὕτω καὶ τῆς πάσης ἔχθρας καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀδικημάτων πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν, ἅπερ ἔπαθε κατὰ τὴν ἑορτήν, δεύτερα δὲ ἃ [1]) κατὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, ἵνα τὰ μὲν δημόσια τάξιν ἔχῃ προηγουμένου, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ τοῦ ἑπομένου. ζητήσειε δ᾽ ἄν τις, εἰ τὰ τοιαῦτα ἐξαγώνια ὄντα μετὰ τῶν ἀγώνων τάττειν προςήκει, ἢ [2]) ἐπιλογικὰ δεῖ καλεῖν αὐτά. ῥητέον οὖν, ὅτι μέσην τινὰ φύσιν ἔχει τῶν τε ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων. ᾗ μὲν γὰρ περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ κρινόμενον οὐχ ἵσταται, πλησιάζει τοῖς ἐπιλόγοις· ᾗ δὲ χωρεῖ δι᾽ ἀποδείξεως, καὶ ἑτέρων ἀδικημάτων μνήμην ἔχει κατὰ τοῦ φεύγοντος, ἐπιγράφεται τοῖς ἀγῶσι· τὰ γὰρ τοιαῦτα συναγωνίζεται ἡμῖν πρὸς πίστιν τοῦ γιγνομένου ἐγκλήματος. οἱ δὲ ἐπίλογοι αὔξησιν μόνοι ἔχουσι τοῦ προκειμένου πράγματος. διὸ καὶ μέσης φύσεως οὖσα ἡ παρέκβασις, μέσην καὶ τάξιν παρὰ [3]) τοῦ ῥήτορος εἴληφε· κεῖται γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων· κέχρηται δὲ τῇ παρεκβάσει διὰ δύο προφάσεις, πρῶτον μὲν ἵνα δείξῃ καὶ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν πάντα κατὰ ἐπιβουλὴν γεγενημένα καὶ οὐ δι᾽ ὀργήν, ὡς Μειδίας φησίν. εἰ γὰρ παλαιὸς ἦν ἐχθρός, πρόδηλον, ὅτι διὰ τὴν ἔχθραν ἑκὼν ἐπεβούλευε· δεύτερον δὲ ἵνα μᾶλλον εἰς ὀργὴν παροξύνῃ τοὺς ἀκούοντας. εἰ γὰρ ἐπὶ [4]) τοῖς νῦν ἀδικήμασι δικαίως ἂν [5]) ὀργισθεῖεν, πόσῳ μᾶλλον, εἰ καὶ ἕτερα φαίνοιτο πρότερον; σφόδρα δὲ τεχνικῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ διηγήματος ἀπὸ τῶν δικαστῶν ἔλαβε, πρῶτον μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἵν᾽ εἰ φαίνοιτο ἰδιωτικά τινα διηγούμενος, μὴ αὐτὸς ἑκὼν δόξῃ [6]) λέγειν, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀναγκασθείς, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τῆς παρεκβάσεως [7]) ἵν᾽ εἴ τις ὄχλος ἐγγίνοιτο τῶν λεγομένων, ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσι, τοῖς ἀναγκά-

1) ἃ] Ita W. de coni., τὰ Lut., om. vulg. 2) ἢ] εἰ Lut. 3) περὶ Herv. 4) ἐπὶ] Ita Ald., om. Herv. Wolf., καὶ Lut. 5) Malim εἰ γὰρ — δικαίως ὀργισθεῖεν, πόσῳ ἂν μᾶλλον, εἰ. 6) δόξῃ] Ita Lut., δόξει vulg. 7) Ita W. et Lut. pro παραβάσεως.

---

1) ἡμῖν om. Ald. Herv. Wolf.

λους [1])· νομίζειν γὰρ οὐδένα ἂν [2]) ἀνθρώπων οὕτως ἀσελ-
γῶς καὶ βιαίως οὐδενὶ τῶν πολιτῶν [3]) χρήσασθαι, μὴ με-
γάλου τινὸς ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο. βούλομαι δὴ καὶ b.
περὶ ταύτης ὑμῖν ἐξ [4]) ἀρχῆς εἰπεῖν καὶ διηγήσασθαι, ἵν'
εἰδῆτε [5]), ὅτι καὶ τούτων [6]) ὀφείλων δοῦναι [7]) δίκην φα-
78 νήσεται. ἔσται δὲ περὶ αὐτῶν βραχὺς [8]) ὁ λόγος, κἂν ἀνα-

---

σασιν, ἀλλὰ μὴ τῷ ῥήτορι. ἠθικῶς δὲ οὐ διαβεβαιοῦται ἀλλὰ στοχάζεται αὐτῶν τῆς γνώμης διὰ τοῦ „οἶμαι". Καὶ τὸ „ποθεῖν ἀκοῦσαι" χαρίεν, ἵνα καὶ ὡς χαριζόμενος αὐτοῖς [1]) δόξῃ ποιεῖσθαι τὴν παρέκβασιν, ἤτοι τὴν διήγησιν, ἣν καὶ παραδιήγησιν λέγομεν. (Σημείωσαι. παρέκβασις· παρέκβασις δέ ἐστι λόγος ἐξαγώνιος μέν, συναγωνιζόμενος δὲ πρὸς τὸν ἀγῶνα. B.)

Οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως.] Καὶ τὴν κατασκευὴν τοῖς δικασταῖς περιέθηκεν, ἵν' εὐλόγως φαίνωνται τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐξαγωνίων ἐπιθυμοῦντες [2]).

Ὃ αὐτῷ προωφείλετο.] Οὐ γὰρ [3]) ἐμάνη τοσοῦτον Μειδίας, εἰ μὴ προηδίκητο μείζονα. ἔχει δὲ καὶ ψυχαγωγίαν ὁ χρόνος· ἐν βραχεῖ γὰρ δηλώσειν αὐτοῖς ἐπαγγέλλεται.

Ἵν' εἰδῆτε [4]) ὅτι καὶ τούτων ὀφείλων δοῦναι [5]) δίκην.] Οὕτως [6]) ἔδειξε τὴν χρείαν τοῦ διηγήματος.

Ἔσται δὲ περὶ αὐτῶν βραχὺς ὁ λόγος [7]).]

1) Ita W. et Lut., αὐτοῦ vulg. 2) W. operarum, ut videtur, incuria ἐπιτιμοῦντες. 3) Malim οὐ γὰρ ἂν ἐ. 4) ἵνα εἰδῆτε] Ita Ald., ἵνα εἰδῆτε, φησὶν Lut., om. Herv. Wolf. Ego vero ἵνα εἰδῆτε — δίκην lemma constitui. 5) δοῦναι addunt W. et Lut. — Post δίκην W. addit φανήσεται. 6) οὕτως] Ita W., αὐτὸς vulg. 7) Hac potius referenda erant superiora: ἔχει δὲ — ἐπαγγέλλεται.

---

1) „Deesse suspicor πόθεν ἐγένετο." Reisk. 2) ἂν om. Σ kr. 3) πολιτῶν ἂν χρήσασθαι Reisk. Bu. F Aug., quamquam probabilius videtur, ita in Bav. extare; nam qui cum Aug. facere solent kr, ἂν χρῆσθαι scriptum exhibent. 4) ἐξ om. Herv. Felic. Paul. Wolf. 5) εἰδῆθ' Bo. 6) τούτων τὴν μεγίστην ὀφείλων kr Aug. Barocc. Reisk. Bu. 7) δοῦναι om. Σ Lindenbr. Ital. 8) βραχὺς περὶ αὐτῶν kr.

θεν ἄρχεσθαι δοκῶ. Ἡνίκα [1]) τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πα- c.
τρῴων τοῖς ἐπιτρόποις, μειρακύλλιον ὢν [2]) κομιδῇ καὶ τοῦτον [3]) οὐδ᾽ εἰ γέγονεν εἰδὼς οὐδὲ γιγνώσκων, ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον [4]), τότε μοι μελλουσῶν εἰςιέναι τῶν δικῶν

Φιλανθρωπότερος ὤφθη τῶν δικαστῶν, εἴπερ ὑπισχνεῖται δι᾽ ὀλίγων δηλώσειν [1]) ἅπερ ἐκεῖνοι διὰ πολλῶν ἤλπιζον.

Ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον.] Πληρώσας τὸ προοίμιον εἰςέβαλεν εἰς αὐτὰ τὰ διηγήματα καί φησιν, „ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον". πολλὴν δὲ ἐν τούτοις αὐτοῦ [2]) μὲν ἐπιείκειαν Μειδίου δὲ τὴν ὠμότητα δείκνυσιν, εἴπερ αὐτὸς μὲν διὰ χρηστότητα καὶ τῶν πατρῴων ἐκινδύνευε στερηθῆναι, Μειδίας δὲ περὶ [3]) τὸν καιρὸν τῆς δίκης ἐπέθετο τῷ δυςτυχοῦντι.

Μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ.] Τὸ κομιδῇ προςκείμενον ἔμφασιν [4]) δίδωσιν, ὡς οὐδεμιᾶς ἔχθρας λαβὴν παρέχειν ἠδύνατο οὐδὲ ἀδικίας ὁ τοιαύτην ἄγων τὴν ἡλικίαν. καθεῖλε δὲ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διὰ τὸ χρήσιμον, ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπίπτον, „τί οὖν, εἰ παρέσχες τὴν πρόφασιν τῆς ἔχθρας θρασὺς ὤν"; ὁ δὲ ἀπίθανον ἔδειξε τὸ τοιοῦτο [5]) τῷ ὑποκοριστικῶς τὴν ἡλικίαν ἐλαττῶσαι, ὅτι μειρακύλλιον ἦν κομιδῇ, τῶν δὲ τοιούτων οὐκ ἔστι τὸ θρασύνεσθαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους.

Καὶ τοῦτον οὐδ᾽ εἰ γέγονε [6]).] Τὸ ἀφελὲς [7]) καὶ ἀπερίεργον διὰ τῆς ἡλικίας ἔδειξε. πῶς [8]) θρασὺς ὁ τοιοῦτος;

Ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον.] Ἡ γὰρ πεῖρα τὴν βλάβην προὐξένησεν [9]). ὀργῆς δὲ καὶ βαρύτητος ἔμφασις.

Τότε μοι μελλουσῶν εἰςιέναι τῶν δικῶν.] Καὶ τοῦτο δὲ ἀφελῶς· τὴν γὰρ δίκην ὡς πρόσωπον ἐποίη-

1) Ita W. pro δώσειν. 2) Erat αὐτοῦ. 3) παρὰ Ald. 4) Ita W. et Lut. pro ἔφασιν. 5) Ita W. pro τοῦτο. 6) γέγονεν Lut. 7) Ita W. pro ἀσφαλὲς. 8) πῶς οὖν W., haud scio an ex côni. 9) προὐξένισεν Lut.

---

1) ἤκα Herv. 2) ὂν corr. Ω. 3) Dionys. H. p. 1127 R. τὸν Μηδίαν τοῦτον οὐκ εἰδὼς ὅς τις ποτ᾽ ἐστὶν οὐδὲ γινώσκω. 4) ὄφελον ΠΥΩkrst.

εἰς ἡμέραν ὥςπερεὶ [1]) τετάρτην ἢ πέμπτην, εἰςεπήδησαν [2]) ἀδελφὸς [3]) ὁ τούτου καὶ οὗτος εἰς τὴν οἰκίαν ἀντιδιδόντες [4]) τριηραρχίαν. τοὔνομα μὲν δὴ παρέσχεν ἐκεῖνος [5]) καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος· "τὰ δὲ ἔργα 540
πάντα [6]) ἦν [7]) καὶ τὰ πραττόμενα [8]) ὑπὸ [9]) τούτου. B.

σεν, „εἰςιέναι" εἰπών. τὴν [1]) ἐκ προνοίας δὲ αὐτῷ ἔδειξεν· ἐπετήρησε [2]) γάρ, ὅτε ἔμελλε [3]) δικάζεσθαι πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, ἵνα με καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον ἐκκρούσωσιν.

Εἰς ἡμέραν ὡς περὶ τετάρτην.] Πρὸ τεττάρων ἢ πέντε ἡμερῶν. δηλοῖ δὲ τὴν πονηρίαν Μειδίου, εἴ γε τὸν ἄλλον χρόνον ἀφεὶς τότε αὐτῷ μᾶλλον ἐπέθετο, ἵνα στερηθῇ τῶν πατρῴων. διὰ δὲ τῆς „εἰςεπήδησαν" λέξεως τὴν βίαν αὐτῶν καὶ τὴν θρασύτητα ἔδειξεν.

Καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος.] Νόμος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, εἴ τις προβληθεὶς [4]) ἕτερος [5]) εἰς τὴν τριηραρχίαν, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο ἐκεῖνος λαμβάνειν τὴν τοῦ ὀνομαζομένου [6]) οὐσίαν, διδόναι δὲ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ οὕτω τριηραρχεῖν. τοῦτο Θρασύλοχος ἠξίου Δημοσθένη [7]) τότε ποιεῖν, εἰ μὴ βούλοιτο ὑποδέξασθαι τὴν τριηραρχίαν, ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν τῷ Θρασυλόχῳ, καὶ λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἐκείνου.

Τὰ δ' ἔργα πάντ' [8]) *ἦν.*] Ἵνα μή τις εἴποι, πῶς οὖν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ παθὼν Μειδίου κατηγορεῖς;

1) Ego τὸ ἐκ προνοίας δὲ αὐτῶν malim, τὴν ἐκ προν. δὲ αὐτῷ ἐπίθεσιν W. ex coni., τὸ mg. Lut. 2) Lege cum mg. Lut. ἐπετήρησαν. 3) ἔμελλον W. de coni. et mg. Lut., recte. 4) Locus emendatu difficilis; sententia fere haec desideratur: εἴ τις προβληθεὶς εἰς τριηραρχίαν ἦν, προκαλεῖσθαι ἕτερον εἰς τὴν τριηραρχίαν. εἰ δὲ μὴ βούλοιτο ἐκεῖνος, ἐκελεύετο λαμβάνειν κτλ. 5) ἕτερος] ὑπὸ ἑτέρου Lut. 6) Ita Par. 5, νομιζομένου vulg.; τοῦ addidi ex Ald. 7) Ita Lut., Δημοσθένει vulg., Δημοσθένην W. 8) πάντα Lut.

---

1) Ita Reisk. Bu. Be. cum Lind. Aug. Ital. et plurimis Mss. Bekkeri, ὡς περὶ v, ὡς περεὶ schol. vulg. et et corr. k. 2) εἰςεπήδησεν Aug. kr. 3) Ita Be., ἀδελφὸς vulg., ὁ ἀδελφὸς Bav. 4) ἀντιδιδόντος Aug. r. 5) ἐκεῖνος abesse mavult Tayl. 6) ἅπαντ' Σ, πάντ' Be. 7) ἦν post πραττόμενα ponunt Aug. kr. 8) Pro καὶ τὰ πραττ. Bu. de coni.: καταπραττόμενα; non probat Schaef. 9) ὑπὸ deletum voluerunt Wolf. Reisk. Spald. et Schaef.

79 καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν [1]) ἤδη γιγνομένας κατὰ τὴν ἀντίδοσιν· εἶτα τῆς ἀδελφῆς [2]) ἔτ' ἔνδον οὔσης τότε καὶ παιδὸς οὔσης κόρης
486 Bk. ἐναντίον ἐφθέγγοντο αἰσχρὰ καὶ τοιαῦτα, οἷα [3]) ἂν [4]) ἄνθρωποι τοιοῦτοι φθέγξαιντο [5]) (οὐ γὰρ ἔγωγε [6]) προαχθείην ἂν [7]) εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς τῶν τότε ῥηθέντων οὐδέν), καὶ τὴν [8]) μητέρα καὶ ἐμὲ [9]) καὶ πάντας ἡμᾶς ῥητὰ καὶ

Καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας.] Ἅλωσιν ὑπογράφει τῷ λόγῳ. εἰκὸς μὲν γὰρ ἦν ἀνοῖξαί τινας θύρας, ἐφ' ᾧ τε γνῶναι τὰ ἐνόντα, εἰ ἄξιά ἐστι τῆς ἀντιδόσεως. ὁ δὲ „κατέσχισαν" [1]) εἶπεν, ὡς τὸ [2]) „εἰςεπήδησαν."

Ὡς αὐτῶν ἤδη γινομένας κατὰ τὴν ἀντίδοσιν.] Τὸ γὰρ τὰ ἀλλότρια οἰκεῖα νομίζειν τοῦτο παράνομον, καὶ τὸ κατασχίζειν τὰς θύρας, πρὶν ἂν καταδέξασθαι τὴν ἀντίδοσιν τὸν Δημοσθένην, καὶ τοῦτο ἄτοπον.

Παιδὸς οὔσης κόρης.] Τὸ μὲν παιδὸς τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας, κόρης δὲ οἷον παρθένου καὶ ἀντιβλέπειν διὰ τὴν αἰδῶ μὴ τολμώσης.

Ἐφθέγγοντο αἰσχρά.] Τῇ συνήθει τέχνῃ καὶ νῦν τὰς ὕβρεις ἀπεσιώπησεν, ἵνα μὴ αὐτοῦ [3]) ὑβρίζειν δοκῇ τὸ γένος.

Οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείην.] Εἴωθεν [4]) ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς αἰσχροῖς σωφρονεῖν κατὰ τὸν λόγον, ἵνα μήτε αὐτὸς [5]) ἑαυτὸν ὑβρίζῃ, μήτε φαίνηται τοῖς αὐτοῖς μὴ αἰδούμενος.

1) *κατέσχισεν.* Ald. Herv. 2) *ὡς τὸ*] Ita scripsi de coni., *ὥςτε* Ald. Herv. Lut., *ὡς καὶ* W. 3) Ita Lut., *αὐτοῦ*, vulg. 4) *εἴοθεν* Herv. 5) *αὐτὸς*] *αὐτὸν* Ald. Herv.

---

1) Ita maluit Bu. et edidit Be., *αὐτῶν* vulg. 2) Dionys. p. 1127. *τῆς ἀδελφῆς ἐναντίον κόρης ἔτι καὶ παιδὸς οὔσης.* 3) *οἵ'* Be. 4) *ἂν* om. Σkr Barocc., omissum probat Markl. 5) *φθέγξοιντο* s Obsop. 6) *ἔγω τε*] Herv. 7) *εἰπεῖν ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν* r. 8) aut *καὶ εἰς τὴν* aut *εἶπον* pro *ἐξεῖπον* maluit Wolf., *κακὰ ἐξεῖπον* insolentia et corrupta visa sunt Reiskio, tuentur Bu. (in ind.) et Schaef. 9) *κἀμὲ ΠΩs* Be.

ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. ὃ δ' οὖν δεινότατον καὶ οὐ λόγος e.
ἀλλ' ἔργον ἤδη, τὰς δίκας ὡς αὐτῶν [1]) οὔσας ἠφίεσαν [2])
80 τοῖς ἐπιτρόποις. καὶ ταῦτ' ἐστὶ [3]) μὲν παλαιά, ὅμως δέ [4]) τινας ὑμῶν μνημονεύειν [5]) οἶμαι [6])· ὅλη γὰρ ἡ πόλις τὴν ἀντίδοσιν καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τότε ταύτην καὶ τὴν ἀσέλγειαν ᾔσθετο [7]). κἀγὼ τότε παντάπασιν ἔρημος ὢν καὶ νέος κο- f.
μιδῇ, ἵνα μὴ τῶν [8]) παρὰ [9]) τοῖς ἐπιτρόποις [10]) ἀποστερηθείην, οὐχ ὅσα ἐδυνήθην [11]) ἀνακομίσασθαι [12]) προς-

---

Τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἠφίεσαν.] Τοῦ [1]) ἴσως, εἰ γένοιντο κύριοι τῆς οὐσίας, ἐλευθερώσειν τῶν δικῶν τοὺς ἐπιτρόπους, εὔνους αὐτοὺς σφισι κατασκευάζουσι [2]). κἀνταῦθα δὲ τὴν αὐτὴν [3]) παρανομίαν ἔδειξεν, εἴγε διελύοντο πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ὡς ἐπὶ ἰδίοις πράγμασιν.

Ἔρημος ὤν.] Βοηθείας δηλονότι καὶ φίλων. οὔπω γάρ ἥρμοττέ μου τῇ ἡλικίᾳ πρὸς ἄλλους συνάπτεσθαι.

Οὐχ ὅσα ἐδυνήθην ἀνακομίσασθαι [4]).] Ἀνακομίσασθαι [5]) ἀντὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ ἀπολαβεῖν ἀφ' ὧν ἔσχον ἐκεῖνοι παρὰ τῶν [6]) τοῦ πατρός. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. κἀγὼ τοιαῦτα πάσχων καὶ προσδοκῶν ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων, ὅσα ὁ πατήρ μου κατέλιπεν, ἀλλ' οὐχ ὅσα ἐδεξάμην ὀλίγα ὄντα μετὰ τὴν [7]) δίκην, ἔδωκα αὐτοῖς, ὡς πολλὰ ληψόμενος. εἰ γὰρ προῄδειν, ὡς οὐ πάντα ἀπολήψο-

1) τοῦ] ἵν' W. de coni. Desidero eius loco ὑπισχνούμενοι, id, quod post ἐπιτρ. W. addidit ex coni. 2) κατασκευάζωσι W., κατασκευάζοντας mg. Lut. 3) Malim αὑτῶν. 4) ἀνακομίσασθαι] Ita Lut. ἀναλαβεῖν vulg. 5) ἀνακομ.] Ita Lut. W., διακομ. vulg. 6) τῶν deletum malim. 7) τὴν addidit W. ex coni.

---

1) Ita maluit Bu. et edidit Be., αὐτῶν vulg. 2) ἀφίεσαν Aug. Σkr. 3) ἐστιν Ald. Herv. Felic. 4) δ' ἔτι τινὰς maluit Reisk. 5) μνημονεύειν ὑμῶν kr. 6) οἴομαι Aug. Reisk. Bu. 7) ὅλη — ᾔσθετο Bekk. Anecd. 122, 23. 8) τῶν om. Wolf. 9) περὶ Ald. Herv. 10) ἐπιτρόποις om. Herv. 11) ἠδυνήθην Aug. ktv. 12) κομίσασθαι Aug. Bav. Fkr.

δοκῶν [1]) εἰςπράξειν ἀλλ' ὅσων ἐμαυτῷ συνῄδειν ἀπεστερημένῳ, δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου [2]) τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. τὰ μὲν δὴ τότε ὑβρίσματα [3]) 24 Bu.

μαι, παρεχώρησα ἂν τῶν ὀλίγων καὶ [1]) τῆς οὐσίας. τὸ βαρὺ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ ἐπαχθὲς ἐνέφηνεν. οὐ γὰρ εἶπεν, „ὑπέστην τὴν λειτουργίαν“, ἀλλὰ „δίδωμι τούτοις, ὠνοῦμαι τῶν χρημάτων τὰς ὕβρεις, τὴν ἐπιβουλὴν ἐπριάμην τῇ δόσει [2])“. Τὴν τέχνην δὲ καὶ τὴν πανουργίαν τῶν περὶ τὸν Μειδίαν ἔδειξεν. τριῶν γὰρ συντελῶν ἐπὶ τὴν λειτουργίαν αἱρουμένων καὶ πρὸς εἴκοσι μνᾶς συντελούντων, ὁ Θρασύλοχος τρίτος [3]) αἱρεθεὶς ἀπήτησε παρ' ἐμοῦ τὰς εἴκοσιν, ὥςτε συνέβη αὐτῷ μήτε ἀναλῶσαι μηδὲν μήτε ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν ἀλλ' ὁλόκληρον γενέσθαι Δημοσθένους τὸ ἀνάλωμα [4]).

Ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες.] Τάλαντον εἰςεπράττοντο παρὰ τῶν συντελῶν οἱ τριήραρχαι, καὶ τοῦτο λαμβάνων ὁ βουλόμενος αὐτὸς ἐτριηράρχει τὸν ἐνιαυτόν, μηδὲν ἐνοχλῶν ἔτι τοῖς συντελοῦσιν. ἦν δὲ τὸ τῆς τριηραρχίας λειτούργημα οὐκ ἐνιαύσιον ἀλλὰ διὰ βίου, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλουσιώτατοι ἀεὶ ἐτριηράρχουν [5]). πολλοὶ δὲ τῶν τριηραρχῶν οἴκοι μένοντες ἄλλους ἀνθ' ἑαυτῶν ἐξέπεμπον, καὶ λαμβάνοντές τινες τὴν δαπάνην ἀνεδέχοντο τὴν λειτουργίαν. ὁρᾶτε οὖν τὴν ἐπήρειαν; ἔτρυφα Μειδίας, Δημοσθένους τελοῦντος, τριηραρχεῖν νομιζόμενος [6])· „ἐπίβηθι τῆς νεώς“, ἐβόων, „ἰδοὺ παρέχω τὰ χρήματα“. οὐδὲ [7]) „μικρὸν ἐπίσχες“, ἔφη, „ζητῶ γὰρ ἔτι τὸν μισθωσόμενον“.

1) Pro καὶ desideratur τῶν. 2) δόσει] Ita Lut., δώσει vulg. 3) Id est τρίτος αὐτὸς αἱρ. 4) Quasi vero hoc in antidosi legitimum non esset. 5) Ineptit Ulpianus. 6) ὀνομαζόμενος mg. Lut. 7) Pro οὐδὲ malim ὁ δὲ.

1) καὶ προςδοκῶν k. 2) γρ. ὅσοι mg. Bav. 3) Ita vulg. ante Reisk., qui non monito lectore ex Aug., ut videtur, (idem enim kr scriptum exhibent) τούτων ὑβρίσματα edidit, ἠσελγημένα τούτων γρ. mg. Bav. F indices Ald. Herv. Felic. Paul.

81 τούτων εἰς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν. δίκην δὲ τούτῳ [1]) λαχὼν ὕστερον τῆς [2]) κακηγορίας [3]) εἷλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα [4]). λαβὼν δ' ὑπερήμερον καὶ ἔχων οὐδενὸς ἡψάμην πώποτε [5]) τῶν τούτου, ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν οὐδέπω καὶ τήμε-

---

Δίκην δὲ τούτων λαχὼν ὕστερον τῆς κατηγορίας [1]).] Ἐφ' οἷς εἶπε κακῶς τὴν μητέρα κἀμὲ καὶ τὴν ἀδελφήν.

Εἷλον ἐρήμην.] Ὄνομα δίκης.

Οὐ γὰρ ἀπήντα.] Οὐκοῦν κατὰ τῶν μὴ ἐθελόντων ὑπακούειν ἀλλὰ φυγοδικούντων λέγεται. ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος, τοὺς ἐμπρόθεσμον [2]) δίκην ἔχοντας εἶτα μὴ ἀπαντῶντας εἰς τὴν κυρίαν ἐρήμην ἁλίσκεσθαι. ἦν δὲ κατὰ τῶν τοιούτων ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τὸ τίμημα χίλιαι δραχμαί. [3]) (Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ. ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἁλῶναι. B.)

Οὐδενὸς ἡψάμην.] Πανταχῇ κηρύττει τὴν ἐπιείκειαν, ἵνα μὴ δοκῇ αὐτὸς δεδωκέναι τῇ ἔχθρᾳ τὰ σπέρματα. ἰδοὺ γοῦν τοῦ νόμου διδόντος, εἴ τις ἐκπροθεσμήσειε καὶ μὴ [4]) καταβάλοι τὰς δίκας, ἐξεῖναι ἅπτεσθαι αὐτοῦ τῶν κτημάτων, οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα.

Ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης.] Οὐ γὰρ ἀποδιδόντος αὐτοῦ τὴν ἐξούλης ἐπήγαγον, αἰτιώμενος, ὡς οὐ στέργει τὴν ψῆφον. ἐξούλης δὲ δίκη τις ἦν ἢ περὶ χωρίου ἢ περὶ οὐσίας, ἧς ἔδει ἐκβληθῆναι τὸν ὀφλόντα [5]) τὰς χιλίας. ἔδει δὲ ἄξιον εἶναι τὸ κτῆμα χιλίων δραχμῶν. ἦν δὲ διπλῆ τις ἡ τιμωρία τῆς ἐξούλης. καὶ γὰρ τὰς χιλίας ἐκόμιζε τὸ [6])

1) *κακηγορίας* Lut. 2) Ita W. et Lut, pro *ἐμπρόσθεμον*. 3) Errat Ulpianus; mulcta enim mille drachmarum non unicuique dicebatur, qui non obito vadimonio contumacem se exhibuisset, sed accusatori tantum, qui cum in publico iudicio alicuius nomen detulisset, die dicta aut in iure aut in iudicio non comparuisset, 4) *μὴ* addidit W. de coni. 5) Erat *ὄφλοντα*. 6) Malim *ἐκομίζετο τὰς ἐξ*.

---

1) *τούτων* FΣYΩstv schol. et vulg. ante Reisk., qui *τούτῳ* ex Aug. scripsit; hunc sequuntur Bu. Be. 2) *τῆς* uncis circumscripsit Reisk. 3) *κατηγορίας* t Bav. 4) *ἄπαντα* Σ. 5) *πω* k Aug. Reisk.

ρον εἰςελθεῖν δεδύνημαι· τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκκρούει. κἀγὼ μὲν οὕτως εὐλαβῶς τῇ δίκῃ, b. τοῖς νόμοις 1) ἅπαντα 2) πράττειν ἀξιῶ· ὁ δ' 3), ὡς ὑμεῖς

ἐξ ἀρχῆς ὁ νενικηκὼς 1) καὶ ἔξωθεν προςετιμᾶτο 2) καὶ 3) δικαστήριον τῷ ἡττωμένῳ, διότι τῶν νόμων καὶ τῶν διαιτητῶν παρήκουε, καὶ τὸ δικασθὲν 4) ὅτι οὐκ ἐξέτισε. τὸ δὲ ὕστερον ὑπὸ τῶν δικαστῶν προςτιμηθὲν 5) τοῦτο ἐγίγνετο δημόσιον.

Κἀγὼ μὲν οὕτως εὐλαβῶς.] Καίτοι ἐκέλευον οἱ νόμοι τῶν ἐνεχύρων λαμβάνεσθαι, πῶς οὖν οὐ κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησα μηδενὸς ἁψάμενος; ὅτι οὐκ ἐξῆν τῷ λαχόντι ἐξούλης οὐκέτι καθ' ἑαυτὸν ἐπιλαμβάνεσθαι, πρὶν ἢ διαγνῶναι τὸ δικαστήριον. (Πληρώσας ἐν τῇ πηλικότητι τοὺς ἀγῶνας ἥκει λοιπὸν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν, ἥτις καὶ ἐμπίπτων κέκληται, δι' ἧς τά τε παλαιὰ ἀδικήματα τοῦ 6) Μειδίου περὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὰ 7) μετὰ τὴν χορηγίαν συνάπτει δεικνὺς, ὅτι δι' ἔχθραν καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς πολεμῶν ταῦτα πεποίηκεν· ἐστὶ δὲ ἐν τῇ παρεκβάσει πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸν Στράτωνα, ὅτι κἀκεῖνον ἠτίμωσε κἀμοὶ τὴν καταδίκην οὐκ ἐξέτισεν· ἔνθα καὶ ἐλέου ἐκβολὴν ἐποιήσατο, καιρὸν ἐπιτήδειον νομίσας, αὐξῆσαι μὲν τὰς συμφορὰς τοῦ Στράτωνος καὶ εἰς ἔλεον διὰ τούτων ἀγαγεῖν τοὺς δικάζοντας φθόνον δὲ καὶ μῖσος κινῆσαι τῷ Μειδίᾳ, βεβαιοῖ δὲ καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τὴν περὶ τῆς ἐξούλης. εἶτα ἐπὶ τὰ λοιπὰ δύο μετῆλθε, τὸ μὲν πρότερον, ὅτι λειποταξίου γραφὴν παρεσκεύασε κατὰ Δημοσθένους, τὸ δεύτερον δὲ περὶ τῆς ἐφ' αἵματι γραφῆς. πεποίηται δὲ τὴν ἀπο-

1) κενικῶς Herv. 2) Ita W. et mg. Lut., προςετιμᾶτο vulg. Debebat autem dicere προςετίμα; hinc nata mihi est suspicio, scripseritne: προςετίμα τὸ δικ., certe careri non videtur articulo posse. 3) καὶ] καὶ τὸ W. 4) καταδικασθὲν W. de coni. 5) Ita W. et mg. Lut. pro προτιμηθέν. 6) An τὰ τοῦ? 7) Addidi τὰ ex coni.

1) Ita Bav. Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. Be., τῇ δίκῃ καὶ τοῖς νόμοις, quam scripturam R. vulg. appellat, in sola Lut. esse videtur, eamque retinuit Bu., τοῖς νόμοις τῇ δίκῃ Aug. kr, τοῖς νόμοις [καὶ] τῇ δίκῃ Reisk.; huic ante τοῖς excidisse videtur ἀκολούθως. 2) πάντα Aug. kr. 3) ὅδ' Ald. Herv.

ἀκούετε, ἀσελγῶς οὐ [1]) μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ᾤετο
82 δεῖν ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέτας δι' ἐμέ. ὡς οὖν 541
ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας, ἵν' R.
εἰδῆθ', ὅτι πρὶν κατὰ τοὺς νόμους δίκην ὧν πρότερον ἠδικήθην λαβεῖν, πάλιν τοιαῦτα, οἷα ἀκηκόατε, ὕβρισμαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ [2]). c.

Καλλισθένης Σφήττιος [3]), Διόγνητος Θορίκιος [4]), Μνησίθεος Ἀλωπεκῆθεν [5]) οἴδαμεν Δημοσθένη [6]), ᾧ

λογίαν τούτου τοῦ μέρους κατὰ στοχασμὸν τὸν προκατασκευαζόμενον οὐ διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων ἀλλ' ὥστε τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν. προκατασκευαζόμενος δοκεῖ, ὅτι καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας. B.)

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέτας.] Ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς μεταξὺ τοῦ κοινοῦ ἀδικήματος, ἵνα μὴ εἰς λήθην ἐμπέσωσι, τῶν ἰδίων ἀκούοντες. οἱ γὰρ φυλέται τοῦ κοινοῦ τυγχάνουσι γνώρισμα.

Κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.] Ὅτι ὕβρισε κἀμὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν, ὅτι θύρας [1]) κατέσχισαν [2]), ὅτι τὰς εἴκοσι μνᾶς ἔλαβον [3]) αὐτοὶ μηδὲν ἀναλώσαντες.

Οἷα ἀκηκόατε.] Δηλονότι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ γινομενα.

1) θύρα Herv. 2) Ita Lut., κατέσχισεν vulg. 3) Ita W. et Lut., ἔλαβεν vulg.

---

1) Reisk. coni.: ἀσελγῶς· οὐ γὰρ μόνον. 2) μαρτυρία Bav. Aug. r, quorum Aug. et r testimonium om. 3) σφήττιος Ald. Herv. Felic. Lut. 4) Ita ex coni. Wolfii, Valesii, Palmerii et Berkelii vulg. post Reisk., Θεωρίσκος FΠΣΥΩstv et vulg. ante Reisk., Θεωρίσκου Ital. 5) Ἀλωπέκηθεν Par. 1. 6) Ita Be. ex ΠΣΥΩ, (idemque Acc. in η exeuntem libris adiutus etiam aliis locis Demosthenicis restituit, veluti Δημοχάρη 818, 15. Λεωκράτη 1028, 20. 1029, 8. dativum autem Εὐκράτῃ 1355, 12. 15. eiecit, neque 1034, 3. Ἀριστογένη scripsit, quamquam Σ ita exhibet scriptum; cf. Boeckh. C. I. 1. 73.), δημοσθένει s, δημοσθένην vulg. Dind., eamque formam probare videtur Schaef.

μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδίᾳ ἐξούλης [1]), τῷ
487 Bk. καὶ νῦν ὑπ᾽ αὐτοῦ [2]) κρινομένῳ δημοσίᾳ, καὶ [3])
ἤδη [4]) τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα ἔτη ὀκτώ, καὶ
τοῦ χρόνου γεγενημένον παντὸς αἴτιον Μειδίαν, ἀεὶ [5])
προφασιζόμενον καὶ ἀναβαλλόμενον [6]).

83 Ὃ τοίνυν πεποίηκε κακὸν [7]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι περὶ [8]) d.
τῆς δίκης, ἀκούσατε, καὶ θεωρεῖτε ἐφ᾽ ἑκάστου τὴν ὕβριν
καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ. τῆς γὰρ δίκης, ταύτης [9]) λέγω
ἧς εἷλον αὐτόν, γίγνεταί μοι διαιτητὴς Στράτων [10]) Φα-

Ὃ τοίνυν πεποίηκε.] Σαθρόν ἐστιν ὅλον τὸ περὶ τὸν Στράτωνα μέρος τῷ Δημοσθένει καὶ μικροῦ μονομερές. κατεγνώσθη γὰρ Στράτων ὡς κακῶς διαιτήσας, καὶ κινδυνεύει καὶ ἡ δίαιτα δι᾽ αὐτὸ [1]) ἄκυρος γενέσθαι. καὶ ὅλως ἔοικε τοῖς ἀσυστάτοις κατὰ τὸ προειλημμένον [2]). πειρᾶται οὖν ὁ ῥήτωρ καὶ ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος ἀπολογεῖσθαι καὶ κυρίαν ἀποφαίνειν τὴν δίαιταν, καὶ [3]) ἵνα μὴ χρήσηται διαβολαῖς κατὰ τοῦ Στράτωνος ὁ Μειδίας, ἅπερ ἂν ἐκεῖνος κατηγορῶν εἶπε, ταῦτα προλαβὼν [4]) αὐτὸς [5]) συνίστησι.

Ταύτης λέγων [6]) *ἧς εἷλον αὐτόν.*] Οὐκοῦν ἥττηται ὁ Μειδίας καὶ ἑάλω. πῶς οὖν ἄκυρα βιάζεται ποιεῖν τὰ κατεγνωσμένα;

(*Διαιτητής.*] Τοὺς ὑπὲρ [7]) πεντήκοντα [8]) ἔτη

1) Erat *κινδ. καὶ δι᾽ αὐτὰ ἄκ.*, W. de coni.: *κινδυν. διὰ τοῦτο καὶ ἡ δίαιτα ἄκυρος, καὶ αὐτὸς ἄτιμος γενέσθαι.* 2) Ita Ald. Lut., *προειλημμένον* Herv. et Wolf., fortasse scribendum *προειρημένον*. 3) *καὶ*] Ita W. et Lut., *κἂν* vulg. 4) Ita W. et Lut., *προβαλὼν* vulg. 5) Erat *οὗτος*. 6) Ita Ald. Herv., *λέγω* W. et Lut. 7) Erat *ὑπὲρ τὰ*; articulum delevi ex Suid. s. v. *διαιτ.* 8) Cf. Hudtwalk. de arbitr. p. 2. Bekker. Anecd. 186, 1.

---

1) *ἐξούλοις* Ald. post. Herv. 2) *αὐτῶι* ΠΣΥΩ. 3) *καὶ* om. Ω. 4) pro *ἤδη* Wolf. mavult *ἐπὶ*. 5) *ἀεὶ*] *δ᾽ ἀεὶ* Ωsv et rc. Y, *ὡς ἀεὶ* corr. t. 6) *διαβαλλόμενον* Bav. 7) *κακὸν* om. ΠΩks. Aug. Bu., qui debebat certe *πεποίηκεν* scribere, id quod fecit Blum. 8) Reisk. maluit, *κακὸν* omisso, *πέρας τῆς*. 9) *δίκης ἧς λέγω ταύτης ἣν γρ.* Σ. In Ald. Herv. Felic. Wolf. sic distinguitur: *δίκης ταύτης, λέγω ἧς*, in Lut. *ταύτης, λέγω, ἧς*. 10) *Στράτωρ* Par. 5.

ληρεὺς [1]), ἄνθρωπος πένης [2]) μέν τις καὶ ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρός, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός· ὅπερ [3]) τὸν

γεγονότας καὶ καθαροὺς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες τὰ τῶν πολιτῶν διαιτᾶν ἐποίουν. ξένοις [1]) μέντοιγε ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο. ἔξεστι δὲ τοῖς μεμφομένοις τὴν τῶν διαιτητῶν κρίσιν ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον. καὶ [2]) εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη. εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις [3]) καὶ τὰς μαρτυρίας ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἀμφοτέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰςαγωγεῦσι τῶν δικῶν. Διαιτῶν λέγεται ὁ δικάζων καὶ διαιτῶ τὸ ἴσον νέμω, καὶ διαιτητήριον, ἐν ᾧ διαιτῶνται. ὥςπερ καὶ τὸ καταδιαιτήσω καταδικάσω, κατακρινῶ. B.)

Ἄνθρωπος πένης μέν τις.] Προσυνίστησι τὸ πρόσωπον ἀναγκαίως, ἵνα μὴ λάβωσι χώραν αἱ τοῦ Μειδίου διαβολαί. πένης δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ χρὴ τὰ πρόδηλα ἀρνεῖσθαι.

Καὶ ἀπράγμων.] Συνῆψε τῷ πράγματι [4]) τὴν ἀπραγμοσύνην, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν ἀφέληται.

Ἄλλως δ' οὐ πονηρός.] Τὴν μὲν τύχην πονηρὸς [5]) οἱονεὶ δυςτυχής, τὸν δὲ τρόπον οὐ πονηρός. ἐπήνεσε δὲ τὰ μὲν κατὰ θέσιν τὰ δὲ ἐξ ἀναιρέσεως, ὡς φεύγων τὸ προσκορές.

Ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός.] Τὸν ἀφελῆ νῦν [6]) καὶ ἁπλοῦν ἐπαινεῖν ἔοικεν, ἵνα δείξῃ καταγοητευθέντα τὸν Στράτωνα παρὰ τοῦ Μειδίου.

Ὅπερ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς.] Ἑτέραν πρόφασιν τοῦ Μειδίου λέγοντος, ὅτι διὰ τὴν πονηρίαν κατεγνώσθη, ἑτέραν ὁ ῥήτωρ προβάλλεται· „τί συγχεῖς, φησίν, ὦ Μειδία τὰ πράγματα, τὴν ἐπιείκειαν συμφορᾶς

1) cf. Hudtwalk. de arb. p. 38. contra quem pugnat Lex. Rhet. 310, 17. οἱ διαιτηταὶ πᾶσαν δίκην δικάζουσι πλὴν τῶν ξενικῶν. 2) Verba καὶ εἰ μὲν et quae sequuntur, ut ex Suid. intelligitur, ad novum scholion de arbitris pertinent. 3) Erat προβλήσεις. 4) τῇ πενίᾳ γρ. mg. Lut. 5) An πόνηρος hic scribendum? 6) νοῦν γρ. mg. Lut.

---

1) φαληρεὺς Aug. 2) πένης om. t. 3) ὅπερ] ὅπερ καὶ Ω.

ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ δικαίως [1]) ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰ-
84 σχρῶς ἀπολώλεκεν. οὗτος [2]) διαιτῶν ἡμῖν ὁ Στράτων, e.
ἐπειδή ποθ᾽ ἧκεν ἡ κυρία, πάντα δ᾽ ἤδη διεξεληλύθει [3])
τὰκ [4]) τῶν νόμων, ὑπωμοσίαι καὶ παραγραφαί, καὶ οὐδὲν

ἀπεργασάμενος πρόξενον"; τὸ δὲ „ἀπολώλεκεν" ἐπὶ τῆς ἀτιμίας φιλεῖ λέγειν ὁ ῥήτωρ, ὅτι περ ἐγγὺς θανάτου καθέστηκεν.

Ἐπειδή ποθ᾽ ἧκεν ἡ κυρία.] Ἵνα μὴ [1]) ἄφνω συμβᾶσα συγγνώμην ποιήσῃ τῷ Μειδίᾳ, ὡς ἄρα εἰκότως ἠγνόησεν.

Ὑπωμοσίαι καὶ παραγραφαί.] Ὑπωμοσίαι ὅρκοι ἀναβολὴν τῆς δίκης πορίζόμενοι, ἐάν τις προφασίζηται ἢ νόσον ἢ θάνατον οἰκείων [2]) ἢ ὅλως τῆς τύχης ἐπήρειαν. καὶ ἡ παραγραφὴ δὲ ἄλλη ἐκβολῆς [3]) πρόφασις, ἢ πρόσωπον παραγραφομένη ἢ χρόνον. Ἄλλως, εἰς τὸ αὐτό. Ἔδει τὸν μέλλοντα κατηγορεῖν, εἰ πάντα ἕτοιμα ἔχει [4]) πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἐρωτᾶσθαι· εἰ δὲ συνέφησεν ἐκεῖνος, ὅρκον ἀπῃτεῖτο λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ ἐπεξελθεῖν [5]). εἰ μὲν οὖν ἦν [6]) ὀμόσας, εἰςήγετο· εἰ δὲ ᾔτησέ τινα χρόνον ὑπὲρ τοῦ ἐπισκέψασθαι, ἔμενεν ἡ γραφή. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπωμοσία. διεξεληλύθει [7]) οὖν, φησίν, ἡ ὑπωμοσία, τουτέστιν, οὐκ ἦν ἐν μετεώρῳ τὰ τῆς κατηγορίας· ὀμομώκει [8]) γάρ· ἀλλὰ καὶ αἱ [9]) παραγραφαὶ διεξεληλύθεσαν. πολλάκις γὰρ οἱ ἀντίδικοι παρεγράφοντο, „οὐ πρὸς διαιτητήν με κρίνεσθαι δεῖ ἀλλὰ πρὸς ἄρχοντα ἢ θεσμοθέτην, οὐ σὲ δεῖ κατηγορεῖν ἀλλ᾽ ἕτερον, οὐ νῦν ἀλλ᾽ αὖθις", καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτα οὖν διεξεληλύθει, τουτέστιν, εἴ τινας εἶχε

1) Ita W. et Lut. pro μὲν ἱ 2) οἰκεῖον Herv. 3) ἀναβολῆς Lut., recte; ibid. additur post προφας. ἢ τρόπον ἢ πρόσωπον κτλ. 4) πρὸς] τὰ πρὸς Lut. 5) Ita W. et Lut. pro ἐξελθεῖν. 6) εἰ μὲν οὖν ἦν ὀμόσας] Ita Ald., ἦν om. Herv. Lut., ὁ μὲν οὖν ὀμόσας W. de coni., ὤμοσεν mg. Lut. 7) διεξεληλύθειν Herv. 8) ὀμωμόκειν Lut. 9) Addidi αἱ de coni.

---

1) Ita Tayl. et Reisk. ex Aug. Barocc. Less. eosque sequuntur posteriores editores omnes, οὐκ ὀρθῶς ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰσχρῶς οὐδὲ δικαίως FΠΣΥΩstv et vulg. ante Tayl. 2) Ita ΠΥΩs Be., οὑτοσὶ vulg. 3) διεξεληλύθει ταῦτα τὰκ Σ Bu., neque male; διεληλύθει r. 4) Ita ΠΣΩstv Bu. Be., τὰ ἐκ vulg.

ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον, τὸ μὲν πρῶτον ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν

παραγραφὰς ὁ Μειδίας, πεπληρώκει, καὶ ὡμολόγητο [1]) σαφῶς, ὅτι χρὴ πρὸς διαιτητὴν δικάσασθαι. ταῦτα δὲ ὁ ῥήτωρ φησί, βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι Μειδίᾳ οὐδεμία ἦν πρόφασις τοῦ μὴ ἀπαντῆσαι, δι' ὧν συνίστησιν, ὅτι δικαίως αὐτοῦ κατεδιῄτησεν ὁ Στράτων. (Ὑπωμοσία [2]).] Τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ ἤ τινι παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. ibid. Παραγραφαί [3]).] Παραγραφή ἐστιν, ὅταν λέγῃ τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰς τὸ δικαστήριον εἰςήχθη πρότερον καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες [4]). Καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή· καὶ [5]) οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰςάξων ὥςπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προςτέτακται ἑκάστῳ [6]) τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰςάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοιοῦτον [7]) τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ [8]) νενομοθέτηται. B.)

Ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου.] Οὐχ ὁ Μειδίας, οὐ γὰρ παρῆν, ἀλλ' ὁ Στράτων, δηλονότι λέγων, „ἴσως ἥξει μετὰ μικρόν, μὴ σπεῦδε, μὴ ἀθύμει“· ἵνα λύσῃ τὴν ἐναντίαν δόξαν, ἣν ὑπέσπειρεν ὁ Μειδίας περὶ τοῦ Στράτωνος, ὥς ἐστιν ἐχθρὸς αὐτοῦ, δείκνυσι καὶ ὑπὲρ Μειδίου πράττοντα τὸν

1) Ita W., ὁμολογεῖτο Ald. Herv., ὡμολογεῖτο Lut. 2) Eadem habent Harpocr. Phot. Suid. s. v. et Moschopul., nisi quod in uno alterove eorum ἀποδημίας, νόσου Genitivi extant, quo de videris, si tanti est, Hudtwalk. de arbitr. p. 91 sq. 3) Haec quoque communia sunt scholiastae cum Suida et Photio, qui autem ipsi ex antiquis commentariis videntur hausisse in aliam vero orationem non in Midianam conscriptis, ut ex ἀναγινώσκει, λέγει δὲ verbis patet. 4) Fortasse scribendum ἐψηφίσαντο, quamquam idem invenitur apud lexicographos. 5) Post καὶ in Suid. Phot. adduntur verba ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστ. 6) ἑκάστην malo. 7) Ita scripsi de coni., τοσοῦτον vulg. etiam apud lexicogr. 8) οὐ addidi ex Phot. Suid.

δίαιταν, ἔπειτ' εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβαλέσθαι· τὸ τελευταῖον [1] δ', ὡς οὔτ' ἐγὼ συνεχώρουν οὔθ' οὗτος ἀπήντα, τῆς δ' ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ, κατεδιῄτησεν. ἤδη δ' [2] ἑσπέρας 542
οὔσης καὶ σκότους, ἔρχεται Μειδίας οὑτοσὶ πρὸς τὸ τῶν R. 1.

Στράτωνα. βραδύνοντος γὰρ αὐτοῦ, παρεκάλει με τέως ἐπισχεῖν, ἐπαγγελλόμενος [1], ὅτι ἴσως ἐλεύσεται.

Ἔπειτα εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβάλλεσθαι [2].] Ἤδη με καὶ τὴν προθεσμίαν ἠξίου παραβαίνειν ὁ Στράτων, φάσκων, „οὐδὲν [3]) ἐκ μιᾶς ἡμέρας [4]) γενήσεται βλάβος, αὔριον ἀκουσώμεθα [5])“.

Ὡς οὔτ' ἐγὼ συνεχώρουν.] Πολιορκούμενον εἰσάγει πανταχόθεν τὸν Στράτωνα Δημοσθένης, ἀπειθοῦντος [6]) Μειδίου. πρόδηλον οὖν, ὅτι ἄκων κατεδιῄτησεν.

Τῆς δὲ [7]) ὥρας ἐγίγνετο.] Τουτέστιν ἡ δικάσιμος ὥρα τῶν διαιτητῶν παρεληλύθει.

Κατεδιῄτησε.] Μετὰ δυσχερείας ἀναγνωστέον. οὐ γὰρ ἔχων, ὅ, τι ποιήσει [8]) καὶ ποῦ [9]) τράπηται καὶ ἄκων κατεδιῄτησε.

Ηδη δ' [10]) ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους.] Οὐχ ἁπλῶς ἑσπέρας ἀλλὰ καὶ νυκτὸς ἀρξαμένης· διὰ τοῦτο γὰρ τὸ „σκότος“ ἐπήνεγκε. κακοήθειαν δὲ κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. τοιαύτην γὰρ ὥραν ἀπήντησεν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἀπαντᾷν καὶ μὴ ἀπαντᾷν, ἀπαντᾷν μέν, ἵν' ἔχῃ τοῦ [11]) κατηγορεῖν, ὅτι ἀπαντήσαντος τὴν ἐρήμην κατεδιῄτησε, μὴ ἀπαντᾷν δέ, ἵνα μὴ καταλαβὼν ἐμὲ προδήλως ἡττηθῇ.

Πρὸς τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα.] Ὅπου συλλέγονται οἱ ἄρχοντες, ἵνα εἴ τις δέοιτο αὐτῶν, εὑρίσκωνται· ἔδει γὰρ τὴν διαιτηθεῖσαν δίκην ὑπογραφῆναι παρὰ τῶν ἀρχόντων. ἐκεῖ μὲν οὖν κατέλαβε [12]) τὸν διαιτητὴν

1) ἐπαγγελόμενος Ald. Herv. 2) ἀναβαλέσθαι mg. L[illegible] 3) οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν Lut. 4) ἡμέρας om. W., haud dubie operarum errore. 5) ἀκουσόμεθα Lut. 6) οὐκ ἀπαντῶντος mg. Lut. 7) δ' Lut. 8) Malim ποιήσῃ. 9) Malim ποῖ. 10) δ' Lut. 11) τοῦ] αὐτοῦ W. de coni., τοῦ διαιτητοῦ Lut. 12) Ita W. de coni. et Lut., κατέλαβον vulg.

1) Ita FΠΣΥΩstv vulg. ante Reisk. Bu. Di., ἀν. τελευτῶν δ' Aug. kr Reisk. Be., probat Schaef. 2) Ita Be., δὲ vulg.

ἀρχόντων οἴκημα, καὶ καταλαμβάνει τοὺς ἄρχοντας ἐξιόντας καὶ τὸν Στράτωνα [1]) ἀπιόντα [2]) ἤδη, τὴν ἔρημον δεδωκότα [3]), ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυνθανόμην. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἷός τ' [4]) ἦν πείθειν αὐτόν, ἣν [5]) καταδεδιῃτήκει [6]), ταύτην ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν [7]), καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς
86 αὐτοῖς ἐδίδου· ὡς δ' ἐδυσχέραινον οὗτοι τὸ πρᾶγμα καὶ οὐ- g.

ἤδη ἀναχωροῦντα. οὐκοῦν εἰ σκότους ὄντος τότε ἀνεχώρει, πρόδηλον, ὅτι βραδέως κατεδιῄτησεν.

Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινός.] Τὴν σεμνότητα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν ἑαυτοῦ δείκνυσιν, ὅτι σκότους οὐ παρῆν ἀλλ' οἴκοι διέτριβεν.

Οἷός τ' ἦν πείθειν αὐτόν.] Ἐπειρᾶτο καὶ ἐπεχείρει πείθειν αὐτοὺς κοινῇ μεταθεῖναι τὴν ψῆφον τὴν καταδικάσασαν, καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀποψήφισιν [1])· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μεταγράφειν τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαιτήσεως.

Ὡς δ' ἐδυσχέραινον οὗτοι.] Πολλὴν δικαιοσύνην τοῖς ἄρχουσιν ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐχαλέπαινον θέλοντος χρήμασιν αὐτοὺς τοῦ Μειδίου διαφθείρειν. εἶτα εἰ μὲν ὀλίγοι πολλὰ χρήματα λαμβάνοντες οὐ προήκαντο· ὑμεῖς δὲ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ὀλίγα λήψεσθε; τοῦτο γὰρ βούλεται κατασκευάζειν.

Καὶ οὐδετέρους ἔπειθεν.] Οὔτε τὸν ἄρχοντα οὔτε τὸν Στράτωνα. ἔπαινον ποιεῖται τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι οὐδὲ αὐτῆς ἠνείχοντο τῆς ἀκοῆς. ἀξίωμα δὲ περιέθηκεν

1) ἀποψήφησιν Ald. Herv.

---

1) Στράτωρα Par. 5. 2) ἀπιόντ' Be. 3) δεδιῃτηκότα coni. Tayl. 4) τ' om. k Ald. Herv. Wolf. 5) ἣν] Ita Be. cum Bav. et suorum plurimis, nam soli kr exhibent vulg. τὴν δίκην ἣν. 6) καταδιῄτηκει t. 7) Ita indices Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. Bav. (sed in mg. γρ. ἀποφαίνειν) et plurimi optimique librorum Bekkeri Reisk. et Be., ἀποφαίνειν vulg. ante Reisk. Bu. Ωkrs αἰν cum γρ. F et corr. v, ἀποφερειν Y.

δετέρους ἔπειθεν, ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς ἀπελθὼν τί ποιεῖ; καὶ 1) θεάσασθε 2) τὴν κακοήθειαν 3). τὴν μὲν δίαιταν ἀντιλαχὼν 4) οὐκ ὤμοσεν, ἀλλ᾽ εἴασε 5) καθ᾽ ἑαυ-

---

ἴσον καὶ τὴν αὐτὴν δικαιοσύνην τῷ τε Στράτωνι καὶ τοῖς θεσμοθέταις.

Ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθείς.] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εἶδος λοιδορίας ἀφείς. ὁ δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως ἀπειλῶν καὶ λοιδορούμενος, ἐφ᾽ οἷς θάνατος ὥρισται, πῶς 1) ἂν ἐφείσατο τοῦ χορηγοῦ;

Ἀπελθὼν τί ποιεῖ;] Θαυμάζει τὴν εὕρεσιν, ἐκπλήττεται τὴν ἐπίνοιαν, διὸ καὶ λέγει „θεάσασθε τὴν κακοήθειαν", ἵνα καὶ ὑμεῖς θαυμάσητε.

Τὴν μὲν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν.] Ἔθος ἦν 2), τοὺς καταδικασθέντας ἐρήμην, εἰ νομίζοιεν ἀδικεῖσθαι 3), ἀντιλαχεῖν πρὸς τοὺς ἄρχοντας, οἷον 4) αἰτιάσασθαι τὴν κρίσιν καὶ φάσκειν, ὡς αὖθις θέλουσι κρίνεσθαι. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες καὶ ὤμνυσαν, ἦ μὴν ἐπεξιέναι ταῖς ἀληθείαις. ἀντέλαχε μὲν οὖν ὁ Μειδίας καὶ ᾐτιάσατο, οὐ μὴν ὤμοσεν, ὑπόνοιαν ἐντεῦθεν παρέχων τῷ Στράτωνι, ὡς 5) οὐκ ἐπεξέρχεται 6). δέον γὰρ ὀμόσαι, εἴπερ ἐβούλετο ἐπεξελθεῖν 7), οὐκ ὤμοσεν, ἵνα νομίζων Στράτων, ὅτι ἐν μετεώρῳ ἐστὶ τὰ τῆς δίκης, μὴ παρασκευάσηται πρὸς αὐτήν, διὸ καὶ λέγει, „κυρίαν εἴασε γενέσθαι τὴν ψῆφον, καὶ ἀνώμοτος ἀπηνέχθη", φησί, δηλονότι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν.

Ἀλλ᾽ εἴασε καθ᾽ ἑαυτοῦ κυρίαν γενέσθαι.] Σοφίζεται ἐνταῦθα. μὴ ὀμόσας γάρ, φησίν, ἐποίησε καθ᾽

1) Ita W., πότ᾽ vulg. 2) De hoc scholio vide quodnam Hudtw. de arbitr. p. 104. tulerit iudicium. 3) ἀδικῆσθαι W., lege ἠδικῆσθαι. 4) οἷον] καὶ οἷον W. de coni. 5) ὡς] Ita W. et Lut., καὶ vulg. 6) Ita W. et Lut., ἐπέρχεται vulg., γρ. εἰσέρχεται mg. Lut. 7) Ita W., εἰσελθεῖν vulg.

---

1) καὶ om. Aug. kr. 2) θεάσασθαι k. 3) κακοηθίαν pr. Σ. 4) Reiskio μὴ οὖσαν videtur aut deesse aut subaudiendum esse; fallitur Schaeferus, quod eum οὐκ οὖσαν scribere debuisse arbitratur; illud enim iudicium semper dicitur ἡ μή, numquam ἡ οὐκ οὖσα. 5) εἴαγε Paul.

τοῦ κυρίαν γενέσθαι καὶ ἀνώμοτος ἀπηνέχθη· βουλόμενος h.
188 δὲ τὸ μέλλον λαθεῖν, φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν
3k. διαιτητῶν, τὴν τοῦ Θαργηλιῶνος ἢ [1]) τοῦ Σκιροφοριῶ-
87 νος [2]) γιγνομένην [3]), εἰς ἣν ὁ μὲν ἦλθε τῶν διαιτητῶν ὁ

ἑαυτοῦ κυρίαν καὶ [1]) τὴν δίαιταν. καίτοι φήσειεν ἂν ὁ Μειδίας, ὅτι μὴ ὀμόσας ἐν [2]) μετεώρῳ τὴ νδίαιταν εἴασε. καταγνωσθέντος δὲ αὐτοῦ παρὰ τῆς βουλῆς, λέλυται καὶ τὰ [3]) τῆς διαίτης. ὁ δέ φησιν, ὅτι ἐκεῖνος οὐ θελήσας ὀμόσαι ἐν τούτῳ συνωμολόγησε, καλῶς κεκρίσθαι τὴν δίαιταν.

Φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν.] Ἔδει τοὺς τὰ κοινὰ διοικοῦντας εὐθύνας διδόναι τῶν πεπραγμένων. ἔθος δὲ ἦν ἐν ἡμέραις ῥηταῖς εἴς τινα τόπον συλλέγεσθαι τοὺς διαιτητάς, ἵνα ὁ βουλόμενος [4]) κατηγορεῖν αὐτῶν, ὡς ἢ [5]) πρὸς χάριν ἢ δι' ἔχθραν δικασάντων ἢ διὰ κέρδος, ἑτοίμως ὑπακούσωσι καὶ ἀποκρίνωνται. ἐξιόντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ πρῶτον ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἤρχοντο· μικρότερα γὰρ ἦν τὰ ὑπ' αὐτῶν διοικούμενα. ἦσαν γὰρ οἱ διαιτηταὶ τέσσαρες καὶ τετταράκοντα [6]) καθ' ἑκάστην φυλήν. οὗτοι δὲ ἐν τῷ Σκιροφοριῶνι τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν, ὃς ἦν ἑνδέκατος [7]) μὴν παρ' Ἀθηναίοις. Μειδίας οὖν κακούργως [8]) ἐφύλαξε τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος, ἣν τινὲς ἕνην καὶ νέαν, τινὲς δὲ νουμηνίαν νομίζουσι [9]), καὶ τότε ἧκεν. καὶ διὰ τοῦτο ἔνιοι τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντων ἐπὶ τὰς εὐθύνας, νομίζοντες ἐκβεβηκέναι τὸν μῆνα, ὅπερ ἔπαθε καὶ ὁ Στράτων. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸν προλαβὼν ἀφελῆ καὶ ἀπράγμονα ἔφησεν, ἵνα ἀκόλουθον δόξῃ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τοιοῦτον, μηδὲ

1) καὶ om. in quibusdam libris significatur in Lut. 2) εἶναι W. 3) τὰ] Ita W., διὰ vulg., διὰ om. in nonnullis libris significatur in Lut. 4) Videtur scribendum τοῖς βουλομένοις. 5) ἢ] Ita W. de coni., καὶ vulg. 6) Malim cum Heraldo τετταράκοντα, τέσσαρες καθ' ἑκάστην. cf. Hudtwalk. l. c. p. 4. 7) Immo δωδέκατος, nisi Θαργηλιῶνι scribendum pro Σκιροφοριῶνι et Θαργηλιῶνος paullo post pro Σκιροφ., id quod rei magis consentaneum est. 8) πανούργως mg. Lut. 9) ὀνομάζουσι mg. Lut.

---

1) ἢ τὴν kr Ang. 2) ἢ τοῦ Σκιροφ. — γιγνομένην Reiskio, τὴν τοῦ — γιγνομένην Schaefero scholion sapere videntur. 3) γενομένην r.

δ' 1) οὐκ ἦλθε, πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν 2) ψῆφον παρὰ 3) πάντας τοὺς 4) νόμους, κλητῆρα οὐδ' ὄντινοῦν 5) ἐπιγραψάμενος, κατηγορῶν 6) ἔρημον 7), οὐδενὸς παρόντος, ἐκβάλλει καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητήν· καὶ νῦν 1. εἷς Ἀθηναίων, ὅτι Μειδίας ἔρημον ὦφλε δίκην ἁπάντων

ἀκριβῶς εἰδέναι, πότε μὲν ἕνη καὶ νέα, πότε δὲ νουμηνία. οὐκ οὖν δι' ἀφέλειαν 1) καὶ διὰ ἀπραγμοσύνην ἐδυςτύχησεν.

Πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι ψῆφον.] Ἵνα μὴ δόξῃ κατηγορεῖν πάσης τῆς βουλῆς, εἰς ἕνα, τὸν πρύτανιν, ἀνήγαγε τὴν μέμψιν. τί οὖν, εἰ κἀκεῖνος δικαίως ἐποίησεν; ὁ δὲ „πείσας" εἰπὼν, δωροδοκίαν 2) ᾐνίξατο. τὸ δὲ κατὰ τὸν πρύτανιν τοιοῦτον ἦν. ψῆφον ἐδίδου τοῖς βουλευταῖς, λέγων, „ὁ δεῖνα τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντησε, καίτοι κατήγορον ἔχων· τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ περὶ αὐτοῦ"; καὶ οὕτως οἱ βουλευταὶ κατεψηφίζοντο. εἰσὶ δὲ ἄρχοντες τῆς βουλῆς οἱ πρυτάνεις.

Κλητῆρα οὐδ' ὅντιν' 3) ἐπιγραψάμενος.] Ὁ γὰρ διδοὺς τὴν γραφὴν προςέγραψεν, ὅτι κατηγορῶ τοῦδε, καὶ προκαλοῦμαι 4) αὐτὸν 5) διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. ἵν' οὖν μὴ ὁ Στράτων κατηγορήσῃ τοῦ κλητῆρος, ὡς μὴ σημήναντος, διὰ τοῦτο οὐ προςέγραψε κλήτορα, βουλόμενος ἀπαράσκευον καὶ ἀφύλακτον λαβεῖν τὸν Στράτωνα. (Κλητὴρ 6) λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας· σημαίνει δὲ καὶ τὸν μάρτυρα ἡ λέξις. B.)

Καὶ νῦν εἷς Ἀθηναίων.] Παθητικῶς ἅμα καὶ πικρῶς εἶπε, παθητικῶς μέν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀθηναῖον ἐλεήσωσι, πικρῶς δέ, ὅτι ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ τοῦ βαρβάρου καὶ ὑποβολιμαίου Μειδίου ἠτίμωται.

1) ὠφέλειαν Ald. Herv. 2) δωροδικίαν Herv. 3) ὄντινοῦν Lut. 4) Legendum προςκαλοῦμαι. 5) αὐτὸν] erat τοῦτον. 6) Hausta haec ex Suid. s. v.

---

1) ὅδ' Ald. Herv. Felic. et sic saepius. 2) τὴν om. ΥΩs. 3) περὶ Ald. Herv. 4) τοὺς om. Πt. 5) ὅντιν' ΠΥΩs et schol. 6) Ita r, uti coniecerunt Iurin. Tayl. et receperunt Bu. Be., κατηγόρων vulg., συνηγόρων ἔρημον coni. Reisk. 7) ἐρήμην γρ. FΣ.

ἀπεστέρηται τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ καθάπαξ [1]) ἄτιμος γέγονε, καὶ οὔτε δίκην [2]) λαχεῖν ἀδικηθέντα οὔτε διαιτητὴν γενέσθαι Μειδίᾳ [3]) οὐθ' ὅλως τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν, ὡς
88 ἔοικεν, ἔστ' ἀσφαλές. δεῖ δὴ τοῦτο [4]) τὸ πρᾶγμα ὑμᾶς οὑ- 25
τωσὶ σκέψασθαι καὶ λογίσασθαι τί ποτ' ἐστὶν ὃ παθὼν Bu.
Μειδίας οὕτως ὠμὸν τηλικαύτην ἐπεβούλευσε [5]) λαβεῖν
τῶν πεπραγμένων παρ' ἀνδρὸς πολίτου δίκην· κἂν μὲν 543
ᾖ τι δεινὸν ὡς ἀληθῶς [6]) καὶ ὑπερφυές, συγγνώμην R.
ἔχειν [7])· ἐὰν δὲ μηδέν, θεάσασθε τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν

Καὶ καθάπαξ [1]) *ἄτιμος γέγονεν.*] Ἀσαφὲς τὸ καθάπαξ [2]), ἔστι δὲ τοιοῦτο [3]). τῶν ἀτιμουμένων οἱ μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμοῦντο, οἱ δὲ τὰ δύο [4]), οἱ δὲ ὁλόκληρον, οἳ [5]) οὐδενὸς μετεῖχον [6]) τῶν κοινῶν. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ „καθάπαξ" ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως [7]).

Καὶ οὔτε λαχεῖν ἀδικηθέντα.] Φθόνον αὐτῷ κινεῖ, καὶ ὥςπερ τινὰ τύραννον διὰ τῶν ὀνομάτων δείκνυσιν.

Οὐθ' ὅλως τὴν αὐτὴν ὁδόν.] Ἂν ἴδῃς κατὰ τὴν ἀγορὰν Μειδίαν, φεῦγε· οὐδὲ [8]) γὰρ οὐδὲ τὴν θέαν ἕξεις ἀζήμιον.

Δεῖ δὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.] Ἐπεξεργάζεται μειζόνως, ἵν' αὐξήσας τοῦ Μειδίου τὴν ἀπόνοιαν εἰς [9]) ἔλεον ἀγάγῃ τοῦ Στράτωνος.

1) Ita Lut., *καθάπερ* vulg. 2) Ita Lut., *καθάπερ* vulg. 3) *τοιοῦτον* W., sed cf. Buttm. Gr. Gr. 2. 2. p. 414. 4) *οἱ — δύο* om. W. 5) *οἳ*] Hoc addidi de coni., *οὗτοι δὲ* W., etiam ipse de coni., *καὶ οὗτοι* Lut. 6) Ita W. et Lut., *μετεῖχε* vulg. 7) Ita W. et mg. Lut., *ὁλόκληρος* vulg. 8) *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ*] cf. Bornemann ad Xenoph. Anab. 1. 8. 20. Cyrop. VII. 2. 20. Matth. p. 1228. 9) *εἰς*] *τοὺς δικαστὰς εἰς* Lut.

---

1) *καθάπερ* schol. 2) *δίκην* om. ΠΣΥΩs Pannon. schol., *λαχεῖν δίκην* Ftv et vulg. ante Be. 3) *τῷ Μειδίᾳ* Lut. 4) *τοῦτον* Felic. Herv. 2da. 5) *τηλικαύτην ἐπεβούλευσε*] *ὥςτε ἐπιβουλεῦσαι τηλικαύτην* γρ. Σ. Alterutrum aut *τηλικαύτην* aut *οὕτως ὠμὸν* tollendum videtur Reiskio, idem maluit *ὠμῶς*. 6) *ἀληθὲς* Bav. 7) *ἔχει* ΥΩ.

ὠμότητα, ᾗ καθ᾽ ἁπάντων [1]) χρῆται τῶν ἐντυγχανόντων.
89 Τί οὖν ἔσθ᾽ ὃ πέπονθεν [2]); μεγάλην νὴ Δί᾽ ὦφλε δίκην, b.
καὶ τοσαύτην ὥςτ᾽ ἀποστερεῖσθαι τῶν ὄντων. Ἀλλὰ [3]) χιλίων ἡ δίκη μόνον ἦν δραχμῶν. Πάνυ γε, ἀλλὰ δάκνει καὶ τοῦτο, φαίη τις ἂν [4]), ὅταν ἐκτίνειν ἀδίκως δέῃ, συνέβη δὲ ὑπερημέρῳ γενομένῳ λαθεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικηθῆναι [5]). Ἀλλ᾽ αὐθήμερον μὲν ᾔσθετο, ὃ καὶ [6]) μέγιστόν ἐστι τεκμήριον τοῦ μηδὲν ἠδικηκέναι τὸν ἄνθρωπον, δρα-

---

Μεγάλην νὴ Δί᾽ ὦφλειε [1]) δίκην.] Προςώπου πλάσις [2]), ὡς ὑπὲρ Μειδίου διαλεγομένου.

Ἀλλὰ χιλίων ἡ δίκη μόνον ἦν δραχμῶν.] Ψευδῆ· πεντακοσίων γὰρ [3]) ἦν ἡ καταδίκη, ἡ [4]) πολλή.

Συνέβη δὲ [5]) ὑπερημέρῳ γενομένῳ.] Ἀσαφὲς εἶναι δοκεῖ τοῦτο, ἔστι δὲ [6]) τοιοῦτον. ἵνα [7]) ἀδικήσῃ, ἀπέκρυψε τὴν κυρίαν [8]) καὶ διὰ τοῦτο παρέλαθεν [9]) ὑπερήμερος γενόμενος. τοῦτο δὲ τὸ νόημα οὐκ ἀληθὲς εἶπε, διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος ὠβέλισται [10]) παρὰ τῶν κριτικῶν καὶ ὡς ἀδιόρθωτον παραλέλειπται.

Ἀλλ᾽ αὐθημερὸν μὲν ᾔσθετο.] Εἰπὼν ὅτι λαθεῖν [11]) ληφθῇ [12]), ἐπήνεγκε τὴν λύσιν, ὅτι αὐθημερὸν ᾔσθετο, ὅτι ἐνέστηκεν ἡ κυρία.

1) ὤλειφε Ald. pr., ὦφλε Lut. 2) Ita W., πλάσιν vulg. 3) γὰρ] Ita Lut., οὐκ vulg. 4) ἡ addidi de coni. 5) δ᾽ Ald. pr. 6) δὲ] Ita W. et Lut., τὸ vulg. 7) ἵνα — γενόμενος in Bav. quoque extant. 8) ὁ Στράτων addit W. post ἀπέκρυψε, Lut. post κυρίαν. 9) παρέλαθεν] Ita coni. W. sc. ὁ Μειδίας, προέλαθεν vulg. etiam in Bav., ὁ Μειδίας ἔλαθεν Lut. 10) ὠβέλησται Herv. 11) λαθεῖν] λαθὼν W. de coni., addens „durum λαθὼν ἀντὶ τοῦ ἀγνοήσας.“, λαθεῖν αὐτῷ συνέβη ὑπερημέρῳ γενομένῳ Lut. 12) ληφθῇ om. Par. 1. Vitium manifestum est, neque probabilior ratio patet quam quae ab Lut. inita est, modo tollas simul ληφθῇ, nisi forte λαθὼν ἐλήφθη praestat.

---

1) κατὰ πάντων ἀεὶ χρῆται Aug. kr, κατὰ πάντων χρῆται t; καθ᾽ ἁπάντων ἀεὶ χρῆται Reisk. Bu. 2) Ita Be. pro πέπονθε. 3) οὐκ. ἀλλὰ Venet., οὔ. ἀλλὰ mg. Lessing. 4) φαίη τις ἂν suspecta Schaefero. 5) Wolf. coni. συνέβη δ᾽ αὐτῷ διὰ τὸ λαθεῖν ὑπερημέρῳ γενομένῳ ἀδικηθῆναι. 6) καὶ ὃ Π.

90 χμὴν δ' οὐδέπω μίαν ἐκτέτικεν. ἀλλὰ μή πω τοῦτο. ἀλλὰ c.
τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν αὐτῷ ἐξῆν [1]) δήπου καὶ πρὸς
ἐμὲ τὸ πρᾶγμα καταστήσασθαι, πρὸς ὅνπερ ἐξ ἀρχῆς ἦν ἡ
δίκη. ἀλλ' οὐκ ἠβούλετο [2]), ἀλλ' ἵνα μὴ [3]) Μειδίας ἀτί-
μητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην, πρὸς ἣν οὐκ ἀπήντα,

(*Ἐκτέτικεν.*] Ἀποδέδωκεν. B.)

Ἀλλὰ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν.] Εἰ μὴ ἐβούλετο, φησίν, ἐκτῖσαι τὰς χιλίας, ὤφειλε πρὸς ἐμὲ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν, τουτέστιν, ἀνάδικον μὲν ποιῆσαι τὴν δίαιταν, πρὸς ἐμὲ δὲ τὸν κύριον τοῦ πράγματος δικάσασθαι. ἐκαλεῖτο δὲ μὴ οὖσα δίκη ἀνάδικος [1]), ἢ [2]) ὅτι πρότερον δοκοῦσα εἶναι [3]) καὶ κεκυρῶσθαι, ὕστερον εἰς τὸ μὴ εἶναι περιΐστατο. ἐστὶν οὖν μὴ οὖσα ὄνομα δίκης, ἐν [4]) οἷς τις ἐξ ὑπαρχῆς ἐθέλει δικάσασθαι, τὴν ἐνεχθεῖσαν κατ' αὐτοῦ πρότερον ψῆφον ἀναιρῶν. (Μὴ οὖσα ἡ δικαία [5]). B.)

Ἀλλ' ἵνα μὴ Μειδίας.] Τὴν ὑπερηφανίαν [6]) σημαίνει τούτου.

Ἀτίμητον ἀγωνίσηται.] Ἄλλη ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὥρισε τὴν καταδίκην, ἀλλ' ὁ νόμος εἶχεν αὐτήν. ἀτίμητον γὰρ καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. (Ἀτίμητος [7]) ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο [8]), τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ὁ δὲ τιμητός, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ [9]) τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. B.)

1) *ἀνάδικος*] Ita W., *ἀντίδικος* Ald. Herv., *ἡ ἀνάδικος* Lut. 2) *ἢ* tollendum videtur (Hudtw. p. 100, not. 47.), nisi quaedam exciderunt. 3) *εἶναι*] Singularis significatus huius verbi pro *δεδικασμένη εἶναι*. 4) *ἐν οἷς*] *ἐν ᾗ* coni. W., quo non est opus. 5) Legendum *δίκη*. 6) *ὑπερηφανείαν* Ald. Herv. 7) Hausta haec ex Suida s. v., sed falsam hanc esse interpretationem docui de lite Athen. p. 172. 8) Rectius *ἐτίμων* dixisset. 9) Sic etiam Suid., malis vero *ὑπὸ*.

---

1) *ἐξῆν αὐτῷ* Fkrlv et vulg. ante Bu. et Be. 2) Ita Reisk. ex Aug. Bu. et Be., *ἐβούλετο* vulg. et *H*. 3) *μὴ* om. Aug.

δέον, καὶ εἰ μὲν ἠδίκηκε, δίκην δῷ [1]), εἰ δὲ μή, ἀποφύγῃ,
489 Bk. ἄτιμον [2]) Ἀθηναίων ἕνα [3]) εἶναι [4]) δεῖ [5]) "καὶ μήτε συγγνώμης [6]) μήτε λόγου [7]) μήτε ἐπιεικείας μηδεμιᾶς τυχεῖν [8]), ἃ καὶ τοῖς ὄντως ἀδικοῦσιν ἅπαντα [9]) ὑπάρχει.
91 Ἀλλ' ἐπειδή γε ἠτίμωσεν, ὃν ἐβουλήθη [10]), καὶ τοῦτ' ἐχα- d.
ρίσασθε [11]) αὐτῷ, καὶ τὴν ἀναιδῆ [12]) γνώμην, ᾗ ταῦτα προαιρεῖται ποιεῖν, ἐνέπλησεν αὑτοῦ [13]), ἐκεῖνο [14]) ἐποίησε, τὴν καταδίκην ἐκτέτικε [15]), δι' ἣν [16]) τὸν ἄνθρω-

---

Καὶ εἰ μὲν ἠδίκηκεν.] Ἵνα μὴ εἴποι, ὅτι τῆς ἐπιβουλῆς φανερᾶς οὔσης ἀπαντᾷν οὐκ [1]) ἠβουλήθη.

Καὶ [2]) *τοῦτ' ἐχαρίσασθε* [3]) *αὐτῷ.*] Φαίνεται γὰρ αὐτὸς τὸ πᾶν συσκευάσας [4]).

Τὴν καταδίκην ἐκτέτικεν [5]).] Εἰκότως οὐκ ἐδίδου, λέγων, ὅτι συνεχωρήθη αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Στράτω-

1) οὐκ add. W. et Lut. 2) καὶ — συσκ. suo loco in sola Lut. leguntur; vulgo enim in schol. ad §. 90, 1. inter περιΐστατο et ἐστὶν interposita sunt. 3) ἐχαρίσατο Ald. Herv. 4) κατασκευάσας Lut. 5) εἰςτέτικεν Ald. Herv.

---

1) δῶ Ald. Herv. Felic. 2) αἴτιμον Ald. Herv. 3) ἕνεκα Ω, om. stv. 4) Ita Reisk. Bu. ex Aug.; idem retinuit Be. nulla notata scripturae discrepantia; εἶναι ἕνα vulg. ante Reisk. 5) ἔδει coni. Reisk. 6) συγγνώμης Felic. 7) λόγου] ἐλέου vel ἐλέους γρ. Σ, quod huic comprehensioni aptius videtur. cf. Mid. 549, 3. τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου δικαίως τεύξεται παρ' ὑμῶν; 547, 7. οὐδεὶς — δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου — οὐδὲ συγγνώμης. 581, 27. τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου τυχεῖν, ubi Σ λόγου pro ἐλέου. c. Aristocr. 794, 26. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων — ἔτυχον, ibid. 794, 11. componuntur ἔλεον, συγγνώμην, φιλανθρωπίαν. Ceterum λόγου primum Reisk. scripsit, isque ex Aug. Bav., nam ante eum vulgatum erat aut, ut in Lut., τοῦ λ., aut μήτέ του λόγου ut in Ald. Herv. Felic. Wolf. 8) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., τυχεῖν μηδεμιᾶς vulg. Ftv. 9) ἅπανθ' vulg. post Reisk. 10) ἠβουλήθη Dind. Π, ἐβούλετο Aug. r. 11) ἐχαρίσατο schol. in Ald. Herv. 12) ἀναγδῆ Ald. Herv. 13) Ita Fel. Herv. 2da Lut. Bu. Be., αὐτοῦ vulg. 14) ἐκεῖνό γ' Reisk. de coni. 15) ἐκτετίκει s. 16) ἧς ΠΥΩstv Felic. Paul. Herv. 2da.

πον ἀπώλεσεν; οὐδὲ [1]) χαλκοῦν [2]) οὐδέ πω καὶ τήμερον· ἀλλὰ [3]) δίκην ἐξούλης [4]) ὑπομένει φεύγειν [5]). οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν, ὁ δ' οὐδ' ὁτιοῦν [6]) πέ- e.
πονθεν, αλλ' ἄνω κάτω [7]) τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητάς, 544 R.

νος [1]). ὁ δὲ ῥήτωρ [2]), βούλεται ἀτιμῶσαι [3]) τὸν διαιτητήν, οὐχ, ὅτι κακῶς ἔκρινεν [4]), ἀλλ' ὅτι κρινόμενος οὐκ ἀπήντησεν. οὐδὲν οὖν κωλύει κυρίαν εἶναι τὴν δίαιταν καὶ [5]) αὐτὸς ἐπίτιμος ἔμεινεν.

Οὐδὲ χαλκοῦν.] Ὀβολόν.

Ἀλλὰ καὶ δίκην ἐξούλης ὑπομένει.] Τοῦ Μειδίου μηδὲ τὴν καταδίκην κυρίαν λέγοντος, ὁ ῥήτωρ ὑφαρπάζων φησίν, ἔτι βούλεται περὶ ἐξούλης δικάσασθαι.

Οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν.] Ἐπειδὴ τοῖς ἀπολωλόσιν οὐχ οἷόν τε μετεῖναι τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν, οἱ δὲ ἄτιμοι τῆς τῶν κοινῶν [6]) ἀπολαύσεως οὐ μετεῖχον, διὰ τοῦτο εἶπε „παραπόλωλε", τουτέστιν, παρέοικε τοῖς ἀπολωλόσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ εὐθὺς ἀπέθανε, ζῆλον [7]) γὰρ μηδὲν ἔχων τῶν ζώντων.

1) ὅτι — Στράτωνος] „Tiresia coniectore est opus". W. Immo plana omnia, modo αὐτῷ pro αὐτὰ scribatur: merito mulctam daturum se negavit, quippe quam Demostheni gratificatum arbitrum contenderet. 2) Post ῥήτωρ Lut. addit φησί, quo, si vel maxime ea esset loci sententia, non opus esset; nam illud ipsum φησὶ subaudiri licet, cuius ellipsis exempla in Bosii libro extant satis et multa et idonea p. 632 sqq. p. 658 sqq. exemplaris Schaeferii. 3) ἠτιμῶσθαι W. de coni. 4) ἔκρηνεν Herv. 5) καὶ] δι' ἣν Lut., quo non persanatur locus; qui postulare videtur, εἰ καὶ ὁ διαιτήσας αὐτὴν αὐτὸς μὴ ἐπίτιμος ἔμεινεν. 6) τῶν κοινῶν μηδενὸς μετέχειν proprium est ἀτίμων; cf. me de bonis damn. p. 103. 7) ζηλωτόν γε W. de coni., in Lut. ζῆλον asterisco notatur.

---

1) οὐδὲ] Ita Be. cum Aug. et suorum plurimis, ἀλλ' οὐδὲ vulg. Ftv. 2) Ita Reisk. Bu. Be. Aug. Less. Par. 1., χαλκὸν vulg. Ftv. 3) ἀλλὰ καὶ Lut. Reisk. s. 4) ἐξουλῆς Σ hic et alibi. 5) φεύγειν Y, φεύγων Lessing. Ωs, probat Spald., reposuit Bu. 6) οὐδ' οὐδοτιοῦν Ald. Herv. Felic. 7) Ita Be., ἄνω καὶ κάτω Fbrtv et vulg. ante Be.

92 πάνθ'[1]), ὅσ'[2]) ἂν βούληται[3]), στρέφει. καὶ τὴν μὲν[4]) κατὰ τοῦ διαιτητοῦ γνῶσιν, ἣν[5]) ἀπρόςκλητον κατεσκεύασεν, αὐτὸς[6]) κυρίαν ἑαυτῷ[7]) πεποίηται[8])· ἣν δ' αὐτὸς[9]) ὦφλεν ἐμοὶ προςκληθεὶς, εἰδὼς, οὐκ ἀπαντῶν, ἄκυρον ποιεῖ. καίτοι[10]) εἰ παρὰ τῶν ἔρημον[11]) καταδιαιτη- f.
σάντων αὐτοῦ[12]) τηλικαύτην[13]) δίκην οὗτος ἀξιοῖ λαμβάνειν, τίνα[14]) ὑμῖν προςήκει παρὰ τούτου λαβεῖν, τοῦ φανερῶς[15]) τοὺς ὑμετέρους[16]) νόμους ἐφ' ὕβρει παραβαίνοντος; εἰ γὰρ ἀτιμία καὶ νόμων καὶ δικῶν καὶ πάντων στέρησις ἐκείνου τἀδικήματος[17]) προςήκουσά ἐστι δίκη,
93 τῆς γε ὕβρεως μικρὰ θάνατος[18]) φαίνεται[19]). Ἀλλὰ μὴν g.
ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς[20]) μάρτυρας, καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγνωθι νόμον.

(Ἀπρόςκλητον.] Τὴν οὐ προςκεκλημένην. B.)

Κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.] Τῶν εἰρημένων ἁπάντων, ὅτι ᾔδει τὴν κυρίαν, καὶ ὅτι τὰς πεντήκοντα δραχμὰς ἐδίδου τοῖς ἄρχουσιν.

Καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγνωθι νόμον.] Ὅτι μένειν ἄχρι τῆς ἑσπέρας ὀφείλει ὁ[1]) διαιτητὴς, μὴ φανέντος δὲ τοῦ φεύγοντος, καταδικάζειν, ἣν ὁ νόμος βούλεται

1) ὁ addidi ex W.

---

1) ἅπανθ' kr. 2) Ita Be., ὅσα vulg. 3) ὅσα βούλεται Aug. kr. 4) μὲν om. Aug. kr. 5) ἣν] ἣν καὶ r. 6) αὐτὸς Felic. 7) Ita Reisk. Bu. ex Aug., retinuitque Be. nulla notata scripturae discrepantia, αὐτῷ Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf., ἀυτῷ Lut. 8) Ita Aug. Par. 1. et vulg. post Reisk., πεποίηκεν Fv et vulg. ante Reisk., utrumque exhibet Bav. 9) αὐτῷ s, sed hoc arbitror ad superiora pertinere. 10) καίτοι — λαμβάνειν Bekk. Anecd. 150, 7. 11) ἐρήμην ibid. 12) Ita Bu. Be. Di., αὑτοῦ vulg. 13) τηληκαύτην Herv. Felic.; haec paullo post ἀτημία. 14) τίν' Be. 15) φανερῶς οὕτω τοὺς Ftv et vulg. ante Be. 16) ἡμετέρους r. 17) Ita Bu. Be. ex ΠΣΥΩs, τοῦ ἀδικήματος vulg. 18) Ita Aug. et Be., θ. ἔμοιγε φαίνεται vulg. et Ftv. 19) φαίται Ald., φαίνηται Herv. 20) τοὺς om. ΠΣΥΩs.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ[1]).

Νικόστρατος Μυῤῥινούσιος, Φανίας[2]) Ἀφιδναῖος[3])
οἴδαμεν[4]) Δημοσθένην, ᾧ μαρτυροῦμεν, καὶ Μει-
δίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους, ὅτ'[5]) αὐ-
τῷ[6]) Δημοσθένης ἔλαχε τὴν τοῦ κακηγορίου[7]) δί-
κην, ἑλομένους διαιτητὴν[8]) Στράτωνα, καὶ ἐπεὶ
ἧκεν ἡ κυρία τοῦ[9]) νόμου, οὐκ ἀπαντήσαντα Μει-
δίαν ἐπὶ τὴν δίαιταν ἀλλὰ καταλιπόντα. γενομένης δὲ h.
ἐρήμου[10]) κατὰ Μειδίου, ἐπιστάμεθα Μειδίαν πεί-
θοντα τόν τε Στράτωνα τὸν διαιτητὴν καὶ ἡμᾶς[11]),
490 ὄντας ἐκείνοις[12]) τοῖς χρόνοις ἄρχοντας, ὅπως τὴν
Bk. δίαιταν αὐτῷ[13]) ἀποδιαιτήσομεν[14]), καὶ διδόντα

καταδίκην. τοὺς μὲν οὖν μάρτυρας ἀπαιτεῖ τοῦ καὶ εἰδέναι τὴν κυρίαν τὸν Μειδίαν καὶ τοῦ παρακαλεῖν τοὺς ἄρχοντας λαβεῖν τὰς πεντήκοντα δραχμὰς καὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν ἀπαιτῆσαι πρὸς τοὺς ἄρχοντας [1]), καὶ τῶν τοιούτων. τὸν δὲ νόμον ἀναγινώσκει τῶν διαιτητῶν, ἵνα δείξῃ τοῖς δικάζουσιν, ὅτι τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα κατεδίκασεν ὁ Στράτων καὶ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησεν, ἐρήμην αὐτοῦ καταψηφισάμενος.

1) *τοὺς ὅρκους — ἄρχοντας* quorsum spectent, intelligere mihi videor; pertinere enim arbitror ad verba *τὴν μὲν δίαιταν οὐκ ὤμοσεν — καὶ ἀνώμοτος ἀπηνέχθη.*, sed sana ea esse impetrare a me non possum ut credam.

---

1) *μαρτυρία νόμος Σ*, *μαρτυρία ΠΥΩ*st Bav. Aug.; hic et testimonium et legem om. usque ad §. 95. *κάλει δὴ*, excepto titulo *Νόμος* §. 94, 2. 2) Harpocr. Phot. s. v., si quidem hunc intelligunt. 3) *ἀφνιδαῖος* Fstv et vulg. ante W. 4) *οἴδαμεν — κρινόμενον* Bekk. Anecd. 150, 11. 5) *οὔτ'* Ald. Herv., *ᾧ τ'* corrector Weimaranus. 6) *αὐτῷ* Felic. 7) Ita Ald. Felic. Paul. Wolf. Reisk. et posteriores omnes, *κατηγορίου* Bav. Hervag., *κατηγόρου* ΥΩstv Lut., *κακηγόρου Π*. 8) *διαιτιτὴν* Herv. 9) *τοῦ*] *ἐκ τοῦ* coni. Wolf. 10) *ἐρήμης* t. 11) *ὑμᾶς* Herv. Fel. 12) *ἐν ἐκείνοις* coni. Wolf. 13) *αὐτῷ* Be. Dind., *αὐτοῦ* coni. Wolf. 14) Ita *ΠΣ* Bu. Be., *ἀποδιαιτήσωμεν* vulg.

δραχμας πεντήκοντα. καὶ ἐπειδὴ οὐχ ὑπεμείναμεν, προςαπειλήσαντα ἡμῖν καὶ οὕτως ἀπαλλαγέντα. καὶ δια ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιστάμεθα Στράτωνα ὑπο Μειδίου "καταβραβευθέντα" καὶ παρὰ [1]) πάντα τὰ δί- 545 R.
καια ἀτιμωθέντα.

94 Λέγε [2]) δὴ καὶ [3]) τὸν τῶν [4]) διαιτητῶν νόμον. i.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δέ τινες περὶ [5]) συμβολαίων ἰδίων πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι καὶ βούλωνται διαιτητὴν ἑλέσθαι ὀντινοῦν, ἐξέστω αὐτοῖς αἱρεῖσθαι [6]), ὃν ἂν βούλωνται διαιτητήν [7]). ἐπειδὰν βούλωνται κατὰ κοινόν [8]), μενέτωσαν ἐν τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι, καὶ μη-

---

(Καταβραβευθέντα.] Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εὕρηται παρὰ τῷ Δημοσθένει. B.)

---

1) παρὰ om. Ald. (add. Lessing. Weimar.) Herv. 2) λέγε — νόμον om. kr. 3) καὶ om. Ω. 4) τῶν om. Yt. 5) περὶ] ὑπὸ v. 6) αἱρεῖσθαι om. Par. 1. 7) διαιτητὴν ἑλέσθαι ἐπειδὰν βούλωνται κατὰ FΠΣΥΩstv Bav.; in editis et reliquis libris Mss. ἑλέσθαι om., ἐπειδὰν δὲ βούλωνται Ital., βούλονται Felic. Paul. Herv. 2da., ἐπειδὰν δ' ἕλωνται Reisk. de coni., idemque retinuerunt Bu. Be., quem, quod tacet de coniectura, hanc scripturam in libris kr, qui facere cum Aug. solent, repperisse arbitrere, sed vix repperit. 8) κατὰ κοινὸν sunt qui cum μενέτωσαν coniungant. Vidè, scribendumne sit: ἐξέστω αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ὃν ἂν βούλωνται. ἐπειδὰν δὲ κατὰ κοινόν, με, ut ad ἐπειδὰν δὲ repetendum sit ἕλωνται, quod cum ignorarent librarii, temere addiderunt βούλωνται; saepissimè enim numero breviloquentia quaedam in sententiis conditionalibus locum habet, veluti §. 138. ἴσως μὲν οὐκ ἂν ὑβρίζοι, εἰ δ' ἄρα sc. ὑβρίζοι. Neque diversae naturae sunt, quae exempla omissi post εἰ et εἴπερ verbi Matthiaeus habet Gr. Gr. §. 617., p. 1248 et 1250, extr.

κέτι καταφερέτωσαν [1]) ἀπὸ [2]) τούτου ἐφ᾽ ἕτερον [3]) δικαστήριον [4]) ταῦτα ἐγκλήματα [5]), ἀλλ᾽ ἔστω τὰ κριθέντα ὑπὸ τοῦ [6]) διαιτητοῦ κύρια.

95 Κάλει δὴ [7]) καὶ τὸν Στράτωνα αὐτὸν τὸν τὰ [8]) τοιαῦτα 26
πεπονθότα· ἑστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ. Bu.

Κάλει δὴ καὶ τὸν Στράτωνα.] Φιλάνθρωπος ὁ Δημοσθένης, καὶ [1]) τοῖς ἀτυχοῦσιν [2]), ἐπειδὰν εὕρῃ καιρόν, πειρᾶται βοηθεῖν, ὡς καὶ ὑπὲρ Τιμάρχου πολλοὺς ἐποιήσατο λόγους ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου [3]), καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος, ἐπειδὴ καὶ δοκοῦσιν ἀμφότεροι δι᾽ αὐτὸν ταύταις περιπεπτωκέναι ταῖς συμφοραῖς. ὅτε οὖν ἱκανῶς ἀπελογήσατο, βούλεται καὶ οἶκτον αὐτῷ κινῆσαι παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἴσως γὰρ οἱ δικασταὶ καὶ ὅτι οὐδὲν ἀδικεῖ πεισθέντες, καὶ πρὸς τὸ πάθος ἐλεήσαντες, ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὴν ἐπιτιμίαν. ἐν ταὐτῷ δὲ κίνησιν καὶ ὀργὴν κατὰ τοῦ Μειδίου ποιεῖ. τί οὖν ἐποίησε; βούλεται εἰσάγειν ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ πρόσωπον τοῦ παθόντος. αἱ γὰρ ὄψεις τῶν δυστυχῶν ἐξεκαλοῦντο [4]) μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ῥητόρων λόγοι. ὑπέμνησε δὲ διὰ τοῦ ὀνόματος τὴν συμφοράν.

Τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα.] Οἷα ἠκούσατε. προδιατέθεικε [5]) δὲ ταῖς αὐξήσεσι τὸν ἀκροατήν, ἵνα μᾶλλον γένηται περιπαθὴς ὡς δεινοῦ πράγματος μέλλων γίγνεσθαι θεατής.

Ἑστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ.] Ἀντιπίπτον ἔλυσε· κελεύει οὖν τὸν Στράτωνα εἰς δικαστήριον παρεῖναι, καὶ μετέχειν [6]) ὧν [7]) οἱ νόμοι κεκωλύκασιν. φησὶν οὖν, σιγάτω μὲν διὰ τὸν νόμον, τῆς στάσεως

1) ὃς καὶ Lut. 2) Ita W. pro ἄρχουσιν ex coni. 3) cf. de f. l. 341, 18. 413, 27 sq. 416, 18. 4) δυστ. ἔλεον ἐκκαλοῦνται W. de coni. 5) Ita Ald. et Lut., προδιατέθηκε Herv. Wolf. 6) μετέχειν] Ita W. de coni., μὴ ἔχειν vulg. 7) ἃ mg. Lut.

με

1) Ita libri fere omnes, καταφερέτωσαν Ω, μεταφερέτωσαν Budaeus in Comment. L. Gr. p. 34 (p. 412) de coni. eamque recepit Bc., ἀναφερέτωσαν γρ. mg. Lut. 2) ὑπὸ FΣ Bav. 3) ἑτέρου Ωs. 4) δικαστηρίου Ω. 5) ἐγκλήματα. Σ. 6) ὑπό του Herv. 1. 2. 7) δὲ s. 8) τὰ om. Σ.

Οὗτος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πένης μὲν ἴσως ἐστίν, οὐ πονηρὸς δέ γε. οὗτος μέντοι πολίτης ὤν, ἐστρατευμένος ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας καὶ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμέ-

---

δὲ αὐτῷ μετέχειν ἔξεστιν. οὐ γὰρ δὴ καὶ [1]) τούτου Μειδίας αὐτὸν ἀφαιρήσεται. οὐκ οὖν ὥςπερ ἄφωνον πρόςωπον ἐπὶ σκηνῆς βούλεται τὸ σχῆμα τὸν ἄνθρωπον μόνον δεικνύναι [2]) τοῦ πάθους [3]). δῆλον γάρ, ὅτι ὠφεληθήσεται τὰ μέγιστα. τίς μὲν γὰρ συγγενὴς θεασάμενος οὐκ ἐλεήσει τὸν συγγενῆ; τίς δὲ πολίτης τὸν πολίτην; τίς δὲ πρεσβύτης τὸν πρεσβύτην; τίς δὲ δημότης τὸν συνεκκλησιάσαντα [4]); ὠβέλισται [5]) δὲ κἀνταῦθα [6]). οὐδὲ ἐπιβῆναι γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐφεῖται.

Πένης μὲν ἴσως ἐστίν.] Ὑποκριτοῦ χρείαν ἔσχεν, ἄφωνον πρόςωπον μιμούμενος. τοιαύτην δὲ τύχην αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἧς καὶ οἱ δικασταὶ κοινωνοῦσιν. δῆλον γάρ, ὅτι οἱ πένητες τὸν πένητα ἐλεήσουσιν.

Οὐ πονηρὸς δέ γε.] Συμμίγνυσι τῷ πάθει τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ χρηστὸς ὢν δεινὰ πέπονθεν, οἴκτου καὶ συγγνώμης [7]) ἄξιος.

(*Οὗτος μέντοι πολίτης ὤν.*] Περὶ στρατείας. B.)

Πολίτης ὤν.] Ἐπειδὴ Μειδίας ὑποβολιμαῖος καὶ βάρβαρος, τοὺς πολίτας ἐκκαλεῖται [8]) τὸν πολίτην ἐλεεῖν.

Ἐστρατευμένος ἁπάσας.] Οὐκοῦν τὴν ἐπιβάλλουσαν πένησι [9]) λειτουργίαν ἐπλήρωσε· λειτουργία δὲ πένητος ἡ διὰ τοῦ σώματος εἰςφορά.

Ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας.] Πρεσβύτης ὢν [10]) τοῖς πονηροῖς ταῦτα πέπονθε, καὶ παρὰ τοιαύτην ἡλικίαν, ἐν ᾗ καὶ τοὺς ὄντως ἀδικοῦντας αἰδεῖσθαι πεφύκαμεν. εἶτα καὶ εἰς τὰς στρατείας ἐπῄνεσε τὸν Στράτωνα, διότι μέλλει μετ' ὀλίγον καὶ εἰς δειλίαν καὶ εἰς ἀστρατείαν σκώπτειν Μειδίαν.

Καὶ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμένος.] Ἐν τῇ κα-

1) καὶ] τὴν Ald. 2) δεικνύναι] Ita W., δεικνύντα vulg. 3) Post πάθους Lut. addit ἑστάναι. 4) συνεκκλησάντα Herv. 5) ὠβέληται Herv. 6) καὶ ταῦτα mg. Lut. 7) συγγνόμης Herv. 8) ἐκαλεῖται Ald. Herv. 9) πένουσι Herv. 10) ὢν] ὢν καὶ οὐ πονηρὸς W. de coni. qua locus non videtur integritati redditus.

νος, ἕστηκε νυνὶ [1]) σιωπῇ οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῶν κοινῶν ἀπεστερημένος, ἀλλὰ καὶ τοῦ φθέγξασθαι ἢ [2]) ὀδύρασθαι· καὶ οὐδ' [3]) εἰ [4]) δίκαια ἢ ἄδικα πέπονθεν,
96 οὐδὲ ταῦτ' ἔξεστιν αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. καὶ ταῦτα [5]) b.
πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου καὶ [6]) τοῦ Μειδίου πλούτου καὶ τῆς ὑπερηφανίας παρὰ [7]) τὴν πενίαν καὶ [8]) ἐρημίαν καὶ τὸ

θόλου ἀναιρέσει καὶ τὸ παρὸν ἔδειξεν, ὅτι οὐδὲ περὶ τὴν δίαιταν οὐδὲν δεινὸν ἐποίησεν.

Ἕστηκε νυνὶ σιωπῇ.] Τοῦτο τοῖς δυστυχοῦσιν εἰς [1]) ἔλεον [2]).

Καὶ οὐδ' εἰ δίκαια ἢ ἄδικα πέπονθε.] Δοκεῖ μὲν ἀμφιβόλως εἰρηκέναι, διότι κατέγνωσται, τὸ δὲ ἀληθὲς αἰνίττεται, ὡς εἴπερ ἐξῆν αὐτῷ ἀπολογήσασθαι [3]), ἔδειξεν ἂν ἑαυτὸν ἀδίκως κατεγνωσμένον. καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν μὲν ἀπολογίαν ἀπολέλοιπεν ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος ὡς [4]) πολλῷ [5]) πλέον ἐξεῦρεν [6]), ἢ Στράτων ἂν ἠδυνήθη, δοθείσης ἀδείας αὐτῷ τοῦ λέγειν. ὅμως δὲ ἐπειδήπερ οἶδεν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτῷ φθέγξασθαι, θαῤῥεῖ [7]), καὶ τὰς ὑπερβολὰς τῶν δικαίων αὐτῷ δίδωσιν.

Καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου.] Τίνος; τοῦ ὑποβολιμαίου, τοῦ ἀστρατεύτου.

Καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου.] Φθόνον αὐτῷ συνάγει διὰ τῆς ὑπομνήσεως τοῦ πλούτου· μισοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ δημόται διὰ τὴν πενίαν.

(Παρά.] Σημείωσαι. ἡ παρὰ ἀντὶ τῆς διά. B.)

Καὶ τὸ τῶν πολλῶν εἷς εἶναι.] Συγκρούει πρὸς τοὺς δικαστὰς τὸν Μειδίαν καὶ εἰς φόβον αὐτοὺς [8])

1) εἰς] συμφέρει εἰς Lut. 2) ἐλέουν Herv. 3) ἀπολογίσασθαι Ald. Herv. 4) ὡς] καὶ W. de coni. 5) πολλοῦ Ald., πολὺ Herv. 6) ἐξευρεῖν ὁ στράτων ἂν ἠδ. mg. Lut., id quod loci cohaerentia postulare videtur. 7) Ita W. et Lut., θαῤῥεῖν vulg., θαῤῥῶν coni. W. 8) Ita W. de coni. et mg. Lut. cum γρ., αὐτὸν vulg.

1) νῦν k Bu. 2) φθ. καὶ ὀδ. Aug. kr Reisk. Bu. 3) οὔτ' kr. 4) οὐδ' εἰ] οὐ δή Bav. 5) καὶ ταῦτα — εἷς εἶναι διὰ Anecd. Bekk. 163. 16. 6) Μειδίου καὶ om. s. 7) παρὰ Ω. 8) καὶ τὴν ἐρημ. Aug. kr Reisk. Bu.

τῶν πολλῶν εἷς εἶναι. καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους ἔλαβε
τὰς πεντήκοντα δραχμὰς παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὴν δίκην, ἣν
κατεδιῄτησεν 1), ἀποδεδιῃτημένην ἀπέφηνεν, ἐπίτιμος ἂν
ἦν, καὶ οὐδὲν ἔχων κακὸν τῶν 2) ἴσων μετεῖχε τοῖς ἄλλοις
ἡμῖν· ἐπειδὴ δὲ παρεῖδε πρὸς τὰ δίκαια Μειδίαν, καὶ τοὺς c.
νόμους μᾶλλον ἔδεισε τῶν ἀπειλῶν τῶν τούτου, "τηνι- 546
491 καῦτα 3) τηλικαύτῃ καὶ τοιαύτῃ "συμφορᾷ περιπέπτω- R.
Bk. 97 κεν 4) ὑπὸ τούτου. εἶθ᾽ ὑμεῖς τὸν οὕτως ὠμόν, τὸν οὕτως d.

καθίστησιν. εἰ γὰρ Στράτων διὰ τὴν πενίαν ἠτιμώθη, καὶ ὑμεῖς πένητες 1), καὶ εἰς ὑμᾶς ὁρμήσει. καὶ 2) ταῦτα πέπονθε διὰ τὸ εἶναι τῶν πολλῶν εἷς, ἐλεύσεται δὲ 3) καὶ ἐφ᾽ ὑμᾶς τὸ δεινόν, δι᾽ ὧν τυραννίδα αὐτοῖς αἰνίττεται τοῦ Μειδίου 4).

Καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους.] Μισθὸν δικαιοσύνης ἀτιμίαν ἐκομίσατο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι παραβαίνοντες τοὺς νόμους κολάζονται, Στράτων δὲ πεισθεὶς τοῖς νόμοις 6) ἠτιμώθη.

Καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου.] Μειδίας οὖν ἐστιν ὁ ἀτιμώσας. οὐκοῦν ἐὰν εἰς τὴν ἀρχαίαν τύχην αὐτὸν ἐπαγάγητε 6), οὐ τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς 7) ἀκυρώσετε, ἀλλ᾽ ἑνὸς ἀνδρὸς Μειδίου τὴν βουλὴν 8) ἀνατρέψετε.

Εἶθ᾽ ὑμεῖς τὸν οὕτως ὠμόν.] Ἱκανὸν ἔλεον συνάξας τῷ Στράτωνι βούλεται καὶ τὸν Μειδίου ἔλεον ἐκβαλεῖν. αἰτιῶνται δέ τινες τὸν ῥήτορα, ὅτι δεύτερον ἐχρή-

1) *πένητες*] *πένητες κινδυνεύετε ὑπὸ Μειδίου ἀτιμοῦσθαι* Lut. 2) *καὶ*] *καὶ εἰ* Lut. 3) *δὲ* om. Lut. 4) Ita Lut., *τὸν Μειδίαν* vulg., *δι᾽ ὧν τύραννον εἶναι αἰνίττεται τὸν Μειδίαν* W. de coni. 5) *ἀνόμοις* Ald. Herv. 6) *ἐπαναγάγητε* Lut., *ἐπανάγητε* coni. W. 7) Scilicet persuaserat sibi schol., iudicium de arbitro, qui ob rem iudicandam donis corrumpi se passus esset, in senatu quingentorum esse habitum, id, quod secus esse alibi a nobis demonstratum est. 8) *βουλὴν*] Malim *ἐπιβουλήν*.

---

1) *καταδιῄτηκεν* tv et corr. fortasse F. 2) *τῶν* om. r. 3) *τηνικαῦτα — τούτου* in mg. rc. F. 4) *περιπ. ἀδίκως ὑπὸ* kr Aug. Barocc. Reisk.

ἀγνώμονα, τὸν τηλικαύτας δίκας λαμβάνοντα ὧν αὐτὸς ἠδικῆσθαί φησι μόνον (οὐ γὰρ ἠδίκητό γε), τοῦτον ὑβρίζοντα λαβόντες 1) εἴς τινα τῶν πολιτῶν ἀφήσετε, καὶ μήθ᾽ 2) ἑορτῆς μήτε ἱερῶν μήτε νόμου 3) μήτ᾽ ἄλλου μη-
98 δενὸς πρόνοιαν ποιούμενον 4); οὐ καταψηφιεῖσθε; οὐ παράδειγμα 5) ποιήσετε; καὶ τί φήσετε ὦ ἄνδρες δικασταί; c.
καὶ 6) τίνα ὦ πρὸς τῶν θεῶν ἕξετε 7) εἰπεῖν 8) πρόφασιν δικαίαν ἢ καλήν; ὅτι νὴ Δία ἀσελγής ἐστι καὶ βδελυρός· ταῦτα γάρ ἐστι 9) τἀληθῆ 10)· ἀλλὰ μισεῖν ὀφείλετε 11)

σατο τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. κέχρηται γὰρ αὐτῇ καὶ πρὸς τοῖς ἐπιλόγοις, ἐν οἷς σύγκρισιν ἔχει τοῦ Μειδίου πρὸς αὐτὸν Δημοσθένην. τὰ γὰρ ἐκείνου παιδία τῇ ἑαυτοῦ ἀπαιδίᾳ 1) ἀντιτίθησι, καὶ τὰ ἐκείνου δάκρυα οἷς αὐτὸς πέπονθε. νυνὶ δὲ οὐ πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖται τὴν σύγκρισιν ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ ἐκείνου παιδία. οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ δεύτερον χρῆσθαι τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ, ἐπειδὰν μέλλῃ τις ἐπὶ διαφόρων αὐτῇ 2) προσώπων κεχρῆσθαι.

Ὧν αὐτὸς ἠδικῆσθαί 3) φησι μόνον.] Δοκεῖ μὲν καταδεδικάσθαι χιλίων δραχμῶν, τῷ δὲ μηδὲν ἐκτῖσαι φαίνεται μηδὲν ἠδικημένος.

Καὶ μήτε 5) ἑορτῆς.] Ἐν τῷ καθόλου ἐκφέρων παραλαμβάνει 6) καὶ τὸ καθ᾽ αὑτόν.

1) Ita W. de coni., τῆς ἑαυτοῦ παιδείας vulg.; τῇ ἑαυτοῦ παιδείᾳ Lut. 2) Ita W. et mg. Lut., αὐτοῦ Herv. Lut., αὐτῷ Ald. 3) ἠδικεῖσθαι Ald. Herv. 5) μήθ᾽ Lut. 6) Malim ἐν τῶν καθόλου ἐκφέρων aut ἐν τῷ κ. ἐκφέρειν περιλαμβάνει.

---

1) λαμβάνοντες Aug. r. 2) Schaef. desiderat οὔθ᾽ — οὔτε —
ον
οὔτε — οὔτ᾽ — οὐδενὸς. 3) νόμων Aug., νόμου F. 4) καὶ μήθ᾽ ἑορτῆς — πρόνοιαν ποιούμενον Schaefero supposititia videntur. καὶ — ποιουμένου coni. Bu., ποιούμενοι Lamb. 5) παρ. τοῖς ἄλλοις ποιήσετε Aug. Barocc. kr Reisk. 6) καὶ recepi ex ΠΣΥΩs Felic. Herv. 2da et Lut., om. Bavar. Aug. et reliqui Mss. Bekkeri Ald. Herv. Wolf. Reisk. et reliqui editores deinceps omnes. 7) ἕξετ᾽ Be. 8) ἕξετ᾽ εἰπεῖν] ἐξειπεῖν s. 9) ἐσται kr Aug. 10) ἀληθῆ tv. 11) ὀφείλετ᾽ Be.

ὦ [1]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι [2]) δήπου [3]) τοὺς τοιούτους μᾶλλον ἢ σώζειν. ἀλλ' ὅτι πλούσιός ἐστιν [4]). ἀλλὰ τοῦτό γε τῆς ὕβρεως αὐτοῦ σχεδὸν αἴτιον εὑρήσετε ὄν, ὥςτ' ἀφελεῖν τὴν ἀφορμήν, δι' ἣν ὑβρίζει [5]); προςῆκε [6]) μᾶλλον ἢ σῶσαι διὰ ταύτην· τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν θρασὺν καὶ βδελυρὸν καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον ἐᾶν [7]) εἶναι κύριον, ἀφορμήν
99 ἐστιν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς δεδωκέναι. τί οὖν ὑπόλοιπον; ἐλεῆ- 27
σαι, νὴ Δία· παιδία γὰρ παραστήσεται, καὶ κλαιήσει, καὶ Bu.
τούτοις αὐτὸν [8]) ἐξαιτήσεται [9])· τοῦτο γὰρ λοιπόν [10]). ἀλλ' ἴστε δήπου [11]) [τοῦθ' [12])], ὅτι τοὺς ἀδίκως τι [13]) πάσχοντας, ὃ μὴ δυνήσονται φέρειν [14]), ἐλεεῖν προςήκει, οὐ τοὺς ὧν πεποιήκασι δεινῶν δίκην διδόντας. καὶ τίς ἂν b.
ταῦτ' ἐλεήσειε δικαίως, ὁρῶν τὰ τοῦδε οὐκ ἐλεηθέντα

Τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν.] Πάλιν ἐνταῦθα τὸν τύραννον ὑποβάλλει· τίνα γὰρ μᾶλλον εἰκὸς γενήσεσθαι τύραννον ἢ τὸν ἔχοντα χρήματα πολλά, θρασὺν δὲ ὄντα καὶ βδελυρόν;

Ἐλεῆσαι νὴ Δία.] Δοκεῖ νῦν ὥςπερ ἀνδρικῶς [1]) ἐπὶ τοῦ Στράτωνος ἀντεξετάζειν τὸν ἔλεον.

Ὁρῶν τὰ τοῦδε οὐκ ἐλεηθέντα.] Πρόδηλον, ὅτι [2]) οὐ πρὸς ἑαυτὸν νῦν τὴν τοῦ ἐλέου ποιεῖται ἐκβολὴν ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ τούτου παιδία.

1) His vitii manifestis non habeo certam qua medear rationem. 2) ὅτε Herv.

---

1) ὦ om. ΠΩs. 2) Ἀθηναῖοι] Ita Be. ex libris longe plurimis et mg. Lut., δικασταὶ k et éditi ante Be. omnes. 3) Ita Par. 1. Felic. Herv. 2da, Be., δήπου post τοιούτους ponunt Fkr, om. tv et vulg. 4) ἐστι Ald. 5) ὑβρίζειν Ald. Herv. 1ma rt. 6) προςήκει kr, probat Schaef. 7) ἂν Aug. — ἐᾶν εἶναι] ἀνεῖναι r. 8) αὐτὸν Ald. 9) ἐξετήσεται Herv. 1ma et 2da. Felic. 10) ὑπόλοιπον Aug. kr Reisk. 11) που r Aug. 12) τοῦθ' vulg. ante Be. et Fkrtv, τοῦθ' om. Be. cum libris optimis. 13) τι κακὸν Ftv et vulg. ante Bu. Be. 14) φέρειν] ἀφαιρεῖν γρ. Σ.

ὑπὸ [1]) τούτου, ἃ τῇ τοῦ πατρὸς συμφορᾷ χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν οὐδ' [2]) ἐπικουρίαν ἐνοῦσαν ὁρᾷ [3]); οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅ τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι τουτονί [4]), ἀλλ' ἁπλῶς οὕτως [5]) ἠτίμωται [6]) τῇ ῥύμῃ "τῆς ὀργῆς καὶ 547 R.
100 τῆς ὕβρεως τῆς [7]) Μειδίου. τίς οὖν ὑβρίζων παύσεται, καὶ c.
492 Bk. δι' ἃ "ταῦτα [8]) ποιεῖ χρήματα ἀφαιρεθήσεται, εἰ τοῦ-

Χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν.] Ὁ νοῦς οὗτος. ἡ συμφορὰ τοῦ Στράτωνος, τουτέστιν ἡ ἀτιμία, χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν, λέγει δὲ τῆς πενίας, ἀπορίαν [1]) ἐπιδέχεται· οὐ γάρ ἐστιν ἐξ ὀφειλήματος [2]) ἄτιμος, ἵνα δανεισάμενοι [3]) ἢ μισθώσαντες αὐτοὺς [4]) καταθῶσι τὸ χρέος καὶ ποιήσωσιν ἐπίτιμον.

Οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα.] Εἰ μὲν ἐξῆν χρήματα κατατιθέντα ἀπαλλάξαι τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἂν ὤκνησε [5]) καταβαλεῖν. μετήνεγκε δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τοὺς παῖδας τοῦ Στράτωνος, ἵνα μᾶλλον ἐλεεινότερον [6]) φανῇ, ὅτι καίτοι πένητος παῖδες ὄντες οὐκ ἐφείσαντο [7]) καταβαλεῖν. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐχ οἷόν τε χρήματα δόντα ἐπαναγαγεῖν [8]) εἰς τὴν ἀρχαίαν τύχην τὸν ἄνθρωπον, ὑμέτερον λοιπὸν [9]), ἐλεήσαντας ἀφεῖναι.

Καὶ δι' ἃ ταῦτα ποιεῖ χρήματα ἀφαιρεθῆναι [10]).] Τὸ μὲν ῥητὸν ἀσαφές, ἐστὶ δὲ τοιοῦτον. ἐὰν Μειδίαν ἀπολύσητε τοιαῦτα πράξαντα, τίς πώποτε ἄλλος ἀφαιρεθήσεται χρημάτων ὑφ' [11]) ὑμῶν, δι' ἃ πλημμελεῖ; πάντες γὰρ οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐπαιρόμενοι πλημμε-

1) ἐπικουρίαν οὐκ ἐπιδέχ. W. de coni. 2) Debebat ὀφλήματος dicere; subiectum eorum quae sequuntur est οἱ παῖδες, quod repetendum ex τοῖς παιδίοις. 3) δαν.] οἱ παῖδες αὐτοῦ δαν. Lut. 4) Erat αὐτοὺς. 5) Malim ὤκνησαν, quamquam et ὤκνησε ferri potest. 6) ἐλεεινότερος Lut. 7) Deesse videtur ἄν. 8) Ita W. et Lut., ἐπαγαγεῖν Ald. Herv. 9) ἔργον mg. Lut. 10) ἀφαιρεθήσεται Lut. 11) Ita W., ἀφ' vulg.

ὑπὸ
1) παρὰ k. 2) οὐδ' om. r. 3) ὁρῶ γρ. Σ. 4) Ita Reisk. ex Aug. retinuitque Be., qui quod antea vulgatum et a Bu. revocatum erat τοῦτον tantum in Ftv repperit. 5) οὗτος Σ r. 6) ἠτίμωται — Μειδίου Tiber. p. 55. 7) τῆς Μ.] Ita Aug. Bav. Reisk. Be. Bu., τοῦ Μ. vulg. et s, τῆς τοῦ Μ. Felic. Paul. Herv. 2da 8) δι' ἃ ταῦτα] διὰ ταῦθ' ἃ kr.

τον [1]) ὥςπερ δεινὰ πάσχοντα ἐλεήσετε; εἰ δέ τις πένης [2]) μηδὲν [3]) ἠδικηκὼς ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς ἀδίκως ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, τούτῳ δ' οὐδὲ [4]) συνοργισθήσεσθε; μηδαμῶς· οὐδεὶς γάρ ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων οὐδὲ συγγνώμης τῶν ἀσυγγνωμόνων.
101 ἐγὼ γὰρ οἶμαι [5]) πάντας [6]) ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν [7]) d.

λοῦσιν. εἰ γὰρ Μειδίαν τὸν ὑπερβαλλόμενον πάντας οὐκ ἀφαιρήσεσθε τῶν χρημάτων, τίνος ἄλλου ἀδικοῦντος [1]) ἀφαιρήσεσθε χρήματα, δι' ἃ καὶ θρασύνεται;

Οὐδεὶς γάρ ἐστι δίκαιος.] Καθόλου τὴν συγγνώμην [2]) εἰςενεγκὼν δείκνυσιν, ὅτι οὐ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Μειδίαν κωλύει τὸν ἔλεον, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον.

Ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους.] Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπίλογοι τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα διηγήματος, ἐν οἷς ἐκβάλλει τὸν ἔλεον τοῦ Μειδίου. τηλικούτου γὰρ ὄντος τοῦ διηγήματος, εὗρε καιρὸν καὶ [3]) τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ χρήσασθαι. καθόλου γὰρ ἐν παντὶ παθητικῷ ζητήματι, καὶ μάλιστα, ἐὰν ἴσον [4]) ᾖ τὸ κρινόμενον καὶ τὸ πρόσωπον τὸ φεῦγον, χρηστέον τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ ἐχρήσατο. σύνηθες γὰρ τοῦτο ποιεῖν τοῖς παλαιοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ πεποίηκεν αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἔν τε τῷ Παναθηναϊκῷ καὶ ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως.

(Ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους.] Ἐπίλογοι τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα διηγήματος. B.)

1) Ita W. de coni., δοκοῦντος vulg. 2) συγνώμην Ald. Herv. 3) καὶ] καὶ τοῦ Lut. 4) Haec corrupta videntur.

---

1) τοῦτον] Ita Aug. Bav. Be., τοῦτον μὲν vulg. ante Be. et F. sed non vera arbitror aut R. de Bav. aut Be. de F retulisse. 2) πένης ὢν Aug. krt Reisk. Bu., πένης om. Felic. Herv. 2da Paul. 3) μηδὲν] μὲν Bav. F. 4) δ' οὐδὲ Be. ex ΠΣΥΩsv, δὲ οὐ Aug. Bav. Fkr, δ' οὐ καὶ t, δὲ μὴ vulg., δὲ οὐ μὴ Ald., δὴ μὴ coni. Markl. 5) ἡγοῦμαι kr Aug., οἴομαι Reisk., ni fallor, de coni. 6) πάντας τοὺς ἀνθρ. Ω. 7) ἄξιον εἶναι mg. Lut., ἄξιον coni. Iurin., ἀξιοῦν uncis inclusit Reisk.

παρ᾽ αὐτῶν [1]) εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον [2]) παρὰ πάνθ᾽, ὅσα πράττουσιν, [οὐ [3]) τοῦτον μόνον, ὃν συλλέγουσι καὶ οὗ [4]) πληρωταὶ γίγνονταί τινες, ἀλλὰ καὶ ἄλλον.] οἷον ἐγώ τις [5]) οὑτοσὶ μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι [6]), ἐλεήμων, εὖ ποιῶν πολλούς [7])· ἅπασι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταὐτὰ [8]) εἰσφέρειν, ἐάν που [9]) καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. ἕτερος οὑτοσί τις [10]) βίαιος [11]), οὐδένα οὔτ᾽ [12]) ἐλεῶν οὔθ᾽ ὅλως ἄνθρωπον ἡγούμενος [13])· τούτῳ τὰς ὁμοίας [14]) φορὰς παρ᾽ ἑκάστου δίκαιον ὑπάρχειν. σὺ δὴ [15]) πληρωτὴς τοι-

---

Οἷον ἐγώ τις οὑτοσὶ μέτριος [1]).] Χαρακτῆρα βίου σώφρονος καὶ ὀρθωτάτου [2]) ἑαυτὸν ὑποτίθεται, Μειδίαν δὲ τοὐναντίον [3]).

1) Ita Ald. Herv., οἷον ἐγώ. τις αὐτοσὶ; μέτριος W., οἷον ἐγώ τις οὑτοσί; μέτριος Lut. 2) ὀρθοτάτου Lut., ὀρθώτατον vulg. 3) Legendum τοὐναντίου.

---

1) αὐτῶν — αὐτοῖς vulg. ante Bu., αὐτῶν — αὐτοῖς Bu., αὑτῶν — αὑτοῖς Be. 2) ἔρανον — ἄλλον] ἐράνους οὐ τούτους μόνους, οὓς οὗτοι συλλέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους γρ. Σ. 3) οὐ — ἄλλον om. Σ kr Aug., in mg. habent Ys, uncis incluserunt Reisk. Be., deleta vult Schaef.; uncos amovit Bu. 4) ὧν — ἄλλον FΠΩstv mg. Y, οὗ Par. 2. Obsop. 5) Ita Bu. Be., nisi quod ille οἷον, ἐγώ scripsit; vulg. distinguitur: ἄλλον οἷον ἐγώ. τίς οὑτοσί. μέτριος, Lut. ἄλλον, οἷον ἐγώ τις οὑτοσί; μετρ., Tayl. Reisk. ἄλλον. οἷον, ἐγὼ τίς οὑτοσί; Markl. ἄλλον. οἷον· ἐγώ τις οὑτοσὶ, μέτριος. 6) εἰμι deletum vult Reisk. 7) τοὺς πολλοὺς coni. Markl. 8) Ita vulg. post Reisk. mg. Lut. Ital., ταῦτα vulg. et FΠΥΩrstv. 9) „του Σ, ποι ΣΩs" Be., utrum igitur in Σ extet, nescio; voluitne alterutro loco Y dicere? 10) τις om. t. 11) βίαιος] βίαιος ὠμὸς Ven. Barocc. Aug. kr, probavit Tayl., receperunt Reisk. Bu. 12) οὔτ᾽] δ᾽ οὔτ᾽ Lut. et ΠΥΥΩ (quid pro altero Y ponendum sit, nisi plane tollendum est, nescio, coniicio autem, Σ esse scribendum). 13) ἡγούμενος ἄνθρωπον Ftv et vulg. ante Reisk. 14) Ita Ven. Barocc. Lind. Aug. Obsop. Ital. et longe plurimi Mss. Bekkeri Bu. Be., τὰς αὐτὰς vulg. ante Bu. et Ftv. 15) σὺ δὲ — συλλέξασθαι Aristid. τεχν. ῥητ. 3, 2. δὴ Ital. Aug., δὲ tv et vulg. ante Tayl.

αὐτοῦ [1] γεγονὼς ἐράνου σεαυτῷ τοῦτον [2] δίκαιος εἶ συλλέξασθαι.

102 Ἡγοῦμαι μὲν [3] τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εἰ [4] 28 Bu.
μηδὲν ἔτ᾽ [5] ἄλλο εἶχον κατηγορεῖν [6] Μειδίου, μηδὲ δεινότερα ἦν ἃ μέλλω λέγειν ὧν εἴρηκα, δικαίως [7] ἂν ὑμᾶς ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ [8] καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ

Ἡγοῦμαι μὲν [1] τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Μέλλων ἐφ᾽ ἕτερα μέρη μεταβαίνειν [2] τῆς παρεκβάσεως, προοιμίῳ κέχρηται συνήθως, ὅπερ αὔξησιν ἔχει τῶν τε ἤδη λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς φθάσασιν ἄξιος μεγίστης ὀργῆς, καὶ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι χαλεπώτερα τῶν λεχθέντων. ἐστὶ δὲ ταῦτα τό τε λειποτάξιον καὶ ἡ ἐφ᾽ αἵματι γραφή. πέπρακται δὲ ταῦτα μετὰ τὴν ὕβριν τὴν ἐν τοῖς Διονυσίοις. οὐκοῦν συνῆψε τῇ [3] παρεκβάσει τὰ [4] πεντεκαίδεκα ὅλοις ἔτεσιν ἀφεστῶτα. τὰ μὲν γὰρ κατὰ Στράτωνα παιδὸς ὄντος τοῦ ῥήτορος πέπρακται, τὰ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν δύο καὶ τριάκοντα ὄντος ἐτῶν, δέδωκε δὲ ἡμῖν ἐν τούτοις καθολικὸν θεώρημα, συνάπτειν τὰ ὁμοιογενῆ, κἂν τοῖς χρόνοις διεστήκει [5]· ὄντων γὰρ ἐξαγωνίων καὶ τούτων κἀκείνων καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ παρεκβάσει [6] κειμένων, πάντα συνάγων εἰς ἓν χωρίον ἔταξε. (Μέλλων ἐφ᾽ ἕτερα μέρη μεταβαίνειν τῆς παρεκβάσεως, λέγω δὴ τοῦ τε λειποταξίου καὶ τὴν ἐφ᾽ αἵματι γραφήν, προοιμίῳ κέχρηται αὔξησιν περιέχοντι τῶν τε λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων. B.)

1) μὲν om. Lut. 2) Ita Bav., καταβαίνειν vulg. 3) ἐν τῇ maluit W. 4) Ita W. et Lut., τὸ vulg. 5) Ita Ald. et Herv., διέστηκεν W., διεστήκῃ Lut., malim εἰ κἂν — διέστηκεν. 6) Ita Lut., παραβάσει vulg.

---

1) Ita Aristid. Aug. Reisk. Bu. Be., τοῦ τοιούτου vulg. ante Reisk. et tv. 2) Reisk. τουτονὶ non monito lectore, libris invitis, ut videtur, omnibus. 3) μὲν addidit schol. et Be., om. vulg. et kr. 4) καὶ εἰ om. Ω. 5) ἔτ᾽ om. Aug. kr. 6) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk. κατηγορεῖν εἶχον kr Reisk., ut videtur, ex Aug.; nam nihil monuit lectorem. 7) δικαίως — τῶν ἐσχάτων Bekk. Anecd. 175, 4. 8) Ita Be. et vulg. ante Reisk. FΠΥΩstv et Anecd., καὶ om. Aug. Barocc. Reisk. Bu.

τῶν ἐσχάτων. οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἕστηκε τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἀπορήσειν μοι δοκῶ τῶν μετὰ ταῦτα· τοσαύτην ἀφθονίαν
103 οὗτος πεποίηκε κατηγοριῶν [1]. ὅτι [2]) μὲν δὴ [3]) λιποτα- b.

Τοσαύτην ἀφθονίαν οὗτος πεποίηκε.] Σφόδρα τεχνικῶς καὶ βιαίως, τὸ ἐπ' [1]) ἐγκλήμασιν ἀπολογούμενον περιτρέπειν ταῦτα εἰς κατηγορίαν. ἐστὶ δὲ τὸ ἔγκλημα τὸ λυποῦν αὐτὸν ἡ φήμη τοῦ φόνου. δοκεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος παρὰ τοῦ Δημοσθένους ἀναπεισθεὶς [2]) ἀνῃρηκέναι τὸν Νικόδημον· ἦν γὰρ οὗτος τῶν περὶ τὸν Εὔβουλον ἐσπουδακότων. εἰκὸς δὲ ἦν τοὺς συναγωνιζομένους τοῖς ἐχθροῖς περικόπτειν τὸν ῥήτορα. δεδοικὼς οὖν τὴν φήμην οὔτε φανερῶς ἀπελογήσατο, μηδενὸς κατηγοροῦντος, εὔηθες γάρ, οὔτε μὴν [3]) εἴασεν ἁπλῶς· οὐ γὰρ ἀνδρὸς πολιτικοῦ περιορᾶν ἑαυτὸν ἀδοξοῦντα. τί οὖν πεποίηκεν; εὗρε τὸν παρόντα καιρόν, ἐν ᾧ σχηματίζεται καὶ τῆς κατηγορίας ἀποτρίψασθαι [4]) τὴν φήμην, καὶ παρατίθησι [5]) τῷ Μειδίᾳ τὴν αἰτίαν. εἰκὸς γὰρ τὸν ἐν πολλοῖς ἐπιβουλεύοντα καὶ ἄνωθεν ὄντα δυσμενῆ καὶ τοιαύτας ἤδη φήμας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατασκευάζειν. λοιπὸν οὖν ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι κατηγορεῖ. τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς Δημοσθένους δεινότητος, καὶ τὰς ἀπολογίας εἰς κατηγορίας περιτρέπειν καὶ αὖθις κατηγοροῦντα [6]) μηδὲν ἧττον ἀπολογεῖσθαι.

Ὅτι μὲν δὴ λειποταξίου γραφήν.] Προκαλύμματι κέχρηται τοῦ φόνου τοῖς κατ' Εὐκτήμονα πράγμασιν, ἵνα μὴ δόξῃ ἐσπουδασμένως πρὸς ἐκεῖνο χωρεῖν, καὶ εἴληφε πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀξιόπιστος δόξῃ. διὸ καὶ ἐν παραλήψεως [7]) εἴδει τὴν εἰςαγωγὴν πεποίηται. ὅτι μὲν οὖν Εὐκτήμων ἐγράψατο Δημοσθένην [8]) λειποταξίου, τοῦτο εὔδηλον ἀλλ' ὅμως ἀξιόπιστον,[9]) τὸ τοιοῦτο λέγειν περὶ ἐχθροῦ. (*Δευτέρα κατηγορία κατὰ Δημοσθένους ὑπὸ Μειδίου.* B.)

1) Ita W. et mg. Lut., ὑπ' vulg. 2) ἀναπεισθεὶς Herv. 3) Ita Lut., οὔτε μὲν εἴασεν Ald., οὔτε μὲν εἴςασεν Herv. Wolf. 4) ἀποτρίψασθαι mg. Lut. 5) ἀνατίθησι W. de coni. 6) Ita W. et Lut., κατηγοροῦντας vulg. 7) παραλείψεως W. 8) δημοσθένη Lut. 9) ὅμως οὐκ ἀξιόπιστον W.

---

1) κατηγορῶν τε, τῶν κατηγοριῶν Bav., sed artic. a nova manu additus est. 2) ὅτι μὲν — ἐάσω Aristid. τεχν. ῥητ. A. p. 230 (458, 15.). 3) δὴ om. Aristid.

ξίου [1]) γραφὴν κατεσκεύασε κατ᾽ ἐμοῦ καὶ τὸν τοῦτο ποιήσαντα [2]) ἐμισθώσατο, τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ, τὸν κονιορτὸν Εὐκτήμονα, ἐάσω. καὶ γὰρ "οὔτ᾽ ἀνεκρίνατο [3]) 548 R.
493 Bk. ταύτην ὁ συκοφάντης" ἐκεῖνος, οὔθ᾽ οὗτος οὐδενὸς ἕνεκα

Καὶ τὸν τοῦτο ποιήσαντα ἐμισθώσατο.] Συνήθειαν κατασκευάζει τῷ Μειδίᾳ διαφθείρειν [1]), ἵν᾽ ἐπειδὴ μέλλει [2]) λέγειν, ὅτι χρήματα ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος [3]) οἰκείοις, μηδεὶς ἀπιστήσῃ, προειδώς, ὅτι τοιοῦτος ὁ Μειδίας, καὶ αὐτὸς τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι καὶ τοῖς ἄρχουσι πεντήκοντα ἐδίδου.

Καὶ λίαν εὐχερῆ, τὸν κονιορτόν.] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, ὅτι πότ᾽ [4]) ἂν εἵλετο Εὐκτήμων ψευδῆ γραφὴν ἐνστήσασθαι προδήλου πᾶσιν ὄντος, ὅτι τοῖς ἡττηθεῖσιν ἀτιμία πρόςκειται, εἰ μὴ ἦν λίαν εὐχερής; καὶ ὁ κονιορτὸς διὰ τοῦτο κέκληται, οἱονεὶ ῥᾳδίως πειθόμενος· οὕτω γὰρ ἡ κόνις εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ῥιπίζεται.

Καὶ γὰρ οὔτ᾽ ἀνεκρίνετο.] Οὐκ ἐτόλμησε προςελθὼν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀνακριθῆναι, δηλονότι καταγνωκὼς ἑαυτοῦ. διὸ καὶ εἰκότως προςέθηκεν „ὁ συκοφάντης". ὑφ᾽ ἓν ἀναγνωστέον „ἀνεκρίνετο." ἔστι γὰρ ἀνάκρισις τὸ τοιοῦτον. ὅτε τις ἀποθῆται [5]) γραφήν, ἀνακρίνεται πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, εἰ ἐπέξεισιν, εἰ μάρτυρας ἔχει, εἰ χρήζει τοῦ παρεῖναί τινα, ἵνα πάντων εὐτρεπισθέντων εἰςέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον. ὁ δὲ μὴ ἀπαντῶν ἐπὶ τὴν ἀνάκρισιν ἐγίγνετο ἄτιμος [6]).

1) διαφθ.] τοῦ διαφθείρειν Lut. 2) Ita Lut., μέλλῃ vulg. 3) τελευτηκότος Ald. Herv. W. 4) Ita Ald. et W., ποτ᾽ Herv. Lut. 5) Ita W., ἀποθῆτε vulg., ἣν ἐπήγαγε. γρ. ἣν ἀπήνεγκε mg. Lut. 6) Minus recte schol. quicumque vadimonium deseruisset infamia notatum narrat; ea enim in accusatorem tantum eumque iudicii publici cadebat.

1) Ita Be. ΠΣΥΩ et pr. k, λιποταξ. (ει) F, λειποταξίου vulg. ante Be. et Aristid. 2) Ita ΣΥΩkstv schol. et Aristid., ποιήσοντα vulg. cf. Boeckh. N. Cr. in Pind. p. 438. 3) Ita Bu. Be. ex Σ, ἂν ἐκρίνετο t et editiones Wolfianae priores; ἀνεκρίνετο Less. Wolf. Lut. Reisk. et schol.

αὐτὸν ἐμισθώσατο πλὴν ἵν' ἐκκέοιτο πρὸ τῶν ἐπωνύμων, καὶ πάντες ὁρῷεν „Εὐκτήμων Λουσιεὺς ἐγράψατο [1]) Δημοσθένην [2]) Παιανιέα λιποταξίου [3])·“ καί μοι δοκεῖ κἂν c. προςγράψασθαι τοῦθ' ἡδέως, εἴ πως ἐνῆν, ὅτι Μειδίου μισθωσαμένου [4]) γέγραπται. ἀλλ' ἐῶ τοῦτο· ἐφ' ᾗ [5]) γὰρ

Πλὴν ἵν' ἐκκέοιτο.] Προτεθείη καὶ πᾶσι βλέποιτο.

(Πρὸ τῶν ἐπωνύμων.] Ἐπώνυμοι οἱ ἐκ τῶν φυλῶν τὰς ἐπωνυμίας ἔχοντες. B.)

Ὅτι Μειδίου μισθωσαμένου.] Ἵνα μὲν πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἄνοιαν δείξῃ τοῦ Εὐκτήμονος, φησίν, ὅτι ἡδέως ἂν καὶ προσέγραψε [1]) τῇ γραφῇ, ὅτι Μειδίας ἐμισθώσατο. ἵνα δὲ φύγῃ τὸ ἀπίθανον τοῦ νοήματος, προσέθηκεν εἰπών, „εἴ πως ἐνῆν“. πρόδηλον γάρ, ὅτι οὐδὲ ὁ πάντων εὐηθέστατος τοῦτ' ἂν ἐποίησεν.

Ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος.] Ἐφ' ᾗ δίκῃ. καίτοι εἰ μήτε ἐκρίθη [2]), μήτε εἰςῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, φαίνεται μὴ ἀψάμενος τοῦ πράγματος. οὐκοῦν οὐκ ἠτιμοῦτο, μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰςελθών [3]). ὁ δὲ σοφιστικῶς συνήγαγεν, ὁ μὴ ἐλέγξας ἐν δικαστηρίοις ἀτιμοῦται, οὗτος δὲ μὴ ἐπεξελθὼν ἑαυτοῦ κατέγνω. κυριώτερα δὲ ἅ τις αὐτὸς περὶ αὐτοῦ βεβαιοῖ τῆς ἔξωθεν καὶ [4]) παρ' ἄλλων καταγνώσεως. αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἠτίμωκεν. καὶ τοῦτο λέγει οὐχ ὅτι τῆς παῤῥησίας καὶ τῶν κοινῶν ἀπεστέρητο [5]) Εὐκτήμων, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν ἐκείνου ψῆφον περὶ αὐτοῦ [6]) πάντων ἐστέρηται. κατέγνω γὰρ ἀτιμίαν ἑαυτοῦ μὴ ἐπεξελθών. καί ἐστι τοῦτο παραπλήσιον τῷ προοιμίῳ τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος [7]), „ὅπερ Εὐκτήμων ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι παθὼν κακῶς ὑπὸ Ἀνδροτίωνος“, καὶ ἐκεῖ φαίνεται μᾶλλον παθὼν ὁ Ἀνδροτίων

1) Ita Lut., προςέγραψεν vulg. 2) ἀνεκρίθη Lut. 3) Errat Ulpianus. 4) καὶ] καὶ τῆς Lut. 5) Ita W. et Lut., ἀπεστέροιτο vulg. 6) Erat αὐτοῦ. Ceterum haec quoque aut falsa sunt aut minus sana. 7) p. 543, 1. R.

1) ἐγράψατο in mg. Y. 2) δημοσθένην δημοσθένους rc. Σ. 3) Ita Be., λειποτ. vulg., λιποταξαρίου Ω et pr. k. 4) μισθωτι-ζωμένου Herv. 1ma. 5) ῃ Bav. F, ὧι γρ. Σ, ᾧ Bu.

ἐκεῖνος ἠτίμωκεν αὐτὸν [1]) οὐκ ἐπεξελθών, οὐδεμιᾶς ἔγωγ'
104 ἔτι προςδέομαι δίκης, ἀλλ' ἱκανὴν ἔχω. ἀλλ' ὃ καὶ δεινὸν 29
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ σχέτλιον καὶ κοινὸν ἔμοιγ' ἀσέβημα Bu.
οὐκ ἀδίκημα μόνον τούτῳ [2]) πεπρᾶχθαι [3]) δοκεῖ, τοῦτ' ἐρῶ.

ἢ ποιήσας. εἰ γὰρ κατηγορήσας [1]) τοῦ ψηφίσματος τοῦ Εὐκτήμονος ἡττήθη, πρόδηλον, ὅτι κατέβαλε τὰς χιλίας, ἀλλ' ὅμως φησίν, „ὅπερ Εὐκτήμων ἔπαθε κακῶς", τὴν προαίρεσιν λέγων τοῦ Ἀνδροτίωνος, ὅτι ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ κακῶς ἐποίησεν [2]), εἴπερ ἐνίκησε τὴν γραφήν.

Οὐδεμιᾶς ἔγωγέ τι [3]) προςδέομαι δίκης.] Ὥςπερ ἀντιπίπτον ἔλυσε, τί οὖν οὐ κατηγορεῖς τοῦ Εὐκτήμονος, εἴπερ ψεῦδος ἐγράφετο; ὁ δέ φησιν, ὅτι οὐ δέομαι γὰρ ἔτι δίκης, ἀτιμωθέντος ἐκείνου. καὶ ἄτιμον καλεῖ τὸν μὴ ἄτιμον [4]), πρὸς τὴν γνώμην ἀφορῶν τοῦ Εὐκτήμονος.

Ἀλλ' ἱκανὴν [5]) ἔχω.] Μὴ λαβὼν εἰληφέναι φησίν. ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ πρὸς τιμωρίαν Εὐκτήμων ἑαυτοῦ κατηγορῶν.

Ἀλλ' ὃ καὶ δεινὸν ὦ ἄνδρες.] Τοῦτο ἦν, ἐφ' οὗ [6]) παρεῖχέν ἐκ πολλοῦ τὴν σπουδήν, καὶ διὸ τοῖς προκαλύμμασιν ἐχρήσατο· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐῤῥωμένως αὐτοῦ πεποίηται τὴν εἰςαγωγήν· „δεινὸν δὲ [7]) καὶ οὐκ ἀδίκημα μόνον ἀλλὰ καὶ ἀσέβημα." καὶ ἀσέβειαν ὀνειδίζει τῷ Μειδίᾳ τῷ κατασκευάσαι [8]) τὴν φήμην. οὐκοῦν εἰ ἀσεβὴς ὁ περὶ τοιούτων ψευδόμενος, πολλῷ [9]) μᾶλλον ὁ κοινωνήσας. πῶς οὖν ὁ ἀσέβειαν ἑτέροις ἐγκαλῶν αὐτὸς ἐνεδέξατο τὸ ἔγκλημα;

1) Hic quoque ineptire videtur, neque magnopere sanabitur, si *κατηγορήσαντος* rescribatur. 2) An *ἐποίησεν ἄν*? 3) *ἔγωγ' ἔτι* Lut. 4) *ἔντιμον* Lut., debebat certe *ἐπίτιμον* scribi. 5) *ἱκανὴ* Ald. 6) *ἐφ' ὃ* coni. W. 7) *δὲ* revocavi ex Ald. 8) *κατασκευάσαντι* mg. Lut., *κατασκεδάσαι* coni. W. 9) *πολλῶ* Ald. et ita saepius.

---

1) *αὐτὸν* Ald. post. Herv. Felic. Paul., *αὐτὸν* Ald. prior Lut. Be., *ἑαυτὸν ἠτίμωκεν* Aug. krv. Reisk. Bu. 2) *τοῦτο* Ald. 3) *πεπρᾶκται* Lut., *πεπρᾶχθαι* vulg. ante Reisk.

τῷ [1]) γαρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ κακῆς [2]) καὶ χαλεπῆς

(Τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ.] Τρίτη κατηγορία, ἣν λύει ὁ Δημοσθένης κατὰ στοχασμὸν προκατασκευαζόμενον, οὐχ ὁλοκλήρως μέντοι διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, ἀλλ' ὥςτε μόνον τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν. προκατασκευαζόμενος μὲν οὖν δοκεῖ, διότι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας. ἔχει δὲ τινα στοχαστικὰ κεφάλαια, οἷον χρῶμα, διὰ τί ἂν ἐβουλήθη φόνου [1]) ἔγκλημά σοι ἐπάγειν; ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῷ [2]) τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην. πιθανὴ δὲ ἀπολογία, ὅτι καὶ οὐκ ᾐσχύνθη θεούς, ἢ ὁσίαν, ἢ ἀνθρώπους ἐκείνους, οὓς ἔπειθε κατηγορεῖν ἐπὶ τῷ φόνῳ· ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινὸν τούτων οὐδὲν ἐννοῆσαι. B.)

Τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ.] Εἰςβάλλει λοιπὸν εἰς τὰ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον, τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ καὶ μαθητήν. ἦν δὲ τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον. Νικόδημός τις ἀπὸ δήμου Ἀφιδναῖος [3]) ἐκκοπεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς εὑρέθη νεκρός, Εὐβούλου τοῦ πολιτευομένου ὢν εἰς τὰ μάλιστα φίλος. ἐπεὶ οὖν ἐπολέμει τῷ ῥήτορι καὶ οὗτος ἐκείνῳ ἐκ πολιτείας, ὑπωπτεύθη, ὡς πείσας νέον ὄντα τὸν Ἀρίσταρχον ἐπιθέσθαι τῷ Νικοδήμῳ καὶ διαφθεῖραι. φοβηθεὶς μὲν δὴ [4]) τὴν ὑπόνοιαν ὁ Ἀρίσταρχος ἔφυγε. διεβάλλετο δὲ ὁ ῥήτωρ ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀριστάρχου, καί ἐστι τόπος προκατασκευαζομένου στοχασμοῦ. ἐλευθεροῖ γὰρ ὁ ῥήτωρ πρότερον τὸν Ἀρίσταρχον, ᾧ [5]) αἰτίαν ἔχει συνειδέναι. ὀδύρεται δὲ τῆς τύχης τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι τοιαύτην εἶχε φήμην. τὸ δὲ ἀληθές, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποκρούεται, ἵνα μὲν γὰρ μὴ αὐτὸς ὑποπτεύηται [6]), τῷ Ἀριστάρχῳ τὸ ἔγκλημα περιτίθησιν· αἱρετώτερον γὰρ ἕτερον δοκεῖν ἢ αὐτὸν πεποιηκέναι. ἵνα δὲ μηδὲ ἐκεῖνος ὁμολογουμένως [7]) δόξῃ πεπραχέναι [8]), παραθραύει κἀκείνου τὴν φήμην. καὶ ἔοικε τοῦτο, ὡς εἴρηται, τοῖς προκατασκευαζομένοις στοχασμοῖς. ὅσῳ γὰρ ἂν ἀμβλύνηται [9]) τὰ κατ' Ἀρίσταρχον, τοσούτῳ πορρωτέρω αὐτὸς τῆς αἰτίας καταστήσεται.

1) Erat φόβου. 2) Erat δῶ. 3) Editi omnes ἀφνιδαῖος. 4) δὴ] διὰ Lut. 5) ὁ W., haud dubie operarum errore. 6) ὑποπτεύσται Ald. Herv. 7) ὡμολογημένως mg. Lut. 8) πεπραχθέναι Ald. Herv. 9) Post ἀμβλ. Lut. addit μᾶλλον.

1) τῷ γὰρ — αἰτίας Aristid. τεχν. ῥητ. 252. 2) κακῆς] καὶ δεινῆς. Aristid.

συμβάσης αἰτίας Ἀριστάρχῳ τῷ Μόσχου, τὸ μὲν πρῶτον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ἀγορὰν περιιὼν [1]) ἀσεβεῖς καὶ δεινοὺς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν, ὡς ἐγὼ τὸ πρᾶγμά εἰμι τοῦτο δεδρακώς [2])· ὡς δ' οὐδὲν ἤνυε τούτοις, b.
προςελθὼν τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου, τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, χρήμαθ' ὑπισχνεῖτο δώσειν, εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο [3]) ἐμέ. καὶ οὔτε [4]) θεοὺς

Καὶ χαλεπῆς συμβάσης αἰτίας.] Ἡ συνέχεια τῶν λέξεων τὸν οἶκτον ἐργάζεται, καὶ [1]) ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον ὀνομάζει. καὶ τὸ „κακῆς καὶ χαλεπῆς“ φευκτὴν ἀποφαίνει τῇ αὐξήσει τόλμαν [2]). χαρίεν δὲ καὶ τὸ „συμβάσης“ εἰπεῖν ἀλλὰ μὴ „πραχθείσης“. τὸ γὰρ συμβάσης ὡς δυςτυχήματος ἔμφασιν ἔχει. συμβαίνειν γὰρ λέγομεν τὰ παρὰ τῆς τύχης. σοφώτατα [3]) δὲ καὶ τὸ „αἰτίας [4])“ ἐπήνεγκεν, ἵνα ψιλὴν συκοφαντίαν ἀποδείξῃ τὸ κατηγόρημα. ὁρᾷς, δι' ὅσων καὶ οἵων ἀπωθεῖται [5]) τὴν ὑπόνοιαν. σκοπεῖν [6]) ἄξιον τὴν ὑπερβολὴν τῆς φρονήσεως. οὔτε γὰρ φανερῶς ὡς κατήγορος λέγει (φίλος γὰρ ἦν), οὔτε ὡς ἀπολογούμενος (ὕποπτον γάρ), ἀλλὰ μέσως ἀμφοῖν ἐχώρησεν. ἡ δὲ αἰτία ἄδηλος εἰ [7]) ἀληθής ἐστιν ἢ ψευδής. δύναται δὲ ταῦτα καὶ εἰς αὐτὸν ἁρμόττειν τὸν Δημοσθένην. διπλοῦς [8]) γὰρ ὁ ῥήτωρ.

Τὸ μὲν πρῶτον ὦ ἄνδρες.] Οὐκοῦν Μειδίας ἐστὶν ὁ τὴν πρώτην φήμην καταχέας ἐν τῇ πόλει. δεῖ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν λεγομένοις.

Καὶ οὔτε θεοὺς οὔθ' ὁσίαν.] Τοῦτο ἀπο-

1) καὶ] καὶ γὰρ Lut. 2) τολμ.] τὴν τόλμαν coni. W. 3) σοφώτατα Ald. Herv. 4) αἰτίαν Lut., γρ. τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμέ· καὶ κατωτέρω, αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι φόνου οὐδὲν ἐμοὶ προςηκούσαν, ἵνα, καὶ τὰ ἑξῆς mg. Lut. 5) ἀποθεῖται W. 6) σκοπεῖν δὲ ἄξιον coni. W. 7) εἰ] Ita Lut., ἢ vulg. 8) „Dubito de scriptura, nisi διπλοῦν dixerit τὸν ἀμφιβολίᾳ χρώμενον“. W.

---

1) περιιὼν Hs. 2) δεδρακὼς τοῦτο Ftv et vulg. ante Reisk., qui ne monito quidem lectore, ex Aug. ni fallor ordinem immutavit. 3) αἰτιῶντο vulg. ante Reisk. 4) οὔτε — ᾐσχύνθη Aristid. l. c.

οὔθ' ὁσίαν [1]) οὔτ' οὐδὲν [2]) ἐποιήσατ' [3]) ἐμποδὼν τοιού-
105 τῳ [4]) λόγῳ, οὐδ' ὤκνησεν. ἀλλ' [5]) οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν
αὐτοὺς ᾐσχύνθη, εἰ τοιοῦτο [6]) κακὸν καὶ τηλικοῦτον [7])
ἀδίκως [8]) ἐπάγει τῳ [9])· ἀλλ' ἕνα ὅρον θέμενος παντὶ τρό- c.
πῳ με ἀνελεῖν, οὐδὲν ἐλλείπειν ᾤετο δεῖν, ὡς [10]) δέον, εἴ
τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν καὶ μὴ
σιωπᾷ [11]), τοῦτον ἐξόριστον ἀνῃρῆσθαι καὶ μηδαμῇ

λογία δόξειεν [1]) εἶναι, „καὶ οὐκ ἂν ἐφοβήθη τοὺς θεοὺς ἢ τὴν ὁσίαν, τηλικαῦτά του καταψευδόμενος"; ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς, τοῦτο γάρ ἐστιν, ἐφ' ᾧ καὶ μισήσειεν ἄν τις αὐτόν, ὅτι οὐδὲν τούτων ἐφοβήθη. τὰς γὰρ πιθανὰς [2]) ἀπολογίας πολλάκις προλύειν εἰώθαμεν.

Ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγε.] Τοῦτο γὰρ ὥσπερ ἕτερον μέρος τῆς πιθανῆς ἀπολογίας, „καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀκούοντας οὐκ ἂν ᾐσχύνθη"; ὁ δέ φησιν, ὅτι οὐδὲ τούτους. οὐκοῦν ἐκ τούτων ἀσεβῆ καὶ ἀναίσχυντον δείκνυσι τὸν Μειδίαν.

Ὡς δέον, εἴ τις ὀργισθεὶς [3]) ὑπὸ τούτου.] Χρώματος ἀπόδοσίς ἐστι τοῦτο. „καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν εἵλετο τοιαῦτα περί του [4]) κατασκευάζειν"; ὅτι ἐφοβεῖτο [5]), μὴ δίκην δῷ [6]) τῆς ὕβρεως, διὰ τοῦτο ἤθελέ με προαναρπάσαι.

1) ἂν desidero ante vel post δόξειεν; ea vero quae sequuntur interpunctione sananda putavi, inserendo post καταψ. interrogationis signo: „et nonne veritus esset — si talia mentiretur?" Eadem ratione mox post ᾐσχύνθη interrogationis signum ponendum putavi. 2) Ita W., πιθανοὺς vulg. 3) ὑβρισθεὶς W. 4) σου mg. Lut., τοῦ Ald. 5) ἐφοβοῖτο Ald. Herv. 6) δῶ Ald. Herv.

---

1) ὅσιον Wolf. in Frankof., nam in Basil. est ὁσίαν. 2) ἄλλο οὐδὲν vulg., sed ἄλλο om. ΠΣΥΩs, post οὐδὲν ponunt kr, οὔτ' — οὐδὲν om. Aristid. 3) ἐποιήσατο vulg. ante Reisk. 4) Ita Aug. Aristid. et Be. ex libris plurimis, τῷ τοιούτῳ Ftv et vulg. ante Be. 5) ἀλλ' om. Aristid. 6) τοιοῦτον Ω. 7) τηλικοῦτο ΠΥΩstv. 8) ἀδίκως om. Aug. r et pr. k. 9) τῷ Ald. post. Herv. Felic. Wolf., τῳ Ald. prior et vulg. post Lut. 10) ὡς δέον — μὴ σιωπᾷν Aristid. τεχ. ῥητ. 220. δεῖν offendit Spald. 11) σιωπᾷν Aristid.

παρεθῆναι ἀλλὰ καὶ λιποταξίου γραφὴν ἡλωκέναι καὶ
ἐφ' αἵματι φεύγειν "καὶ μόνον οὐ [1]) προςηλῶσθαι. 549
καίτοι ταῦθ' ὅταν ἐξελεγχθῇ [2]) ποιῶν πρὸς οἷς ὕβριζέ R. 30
με χορηγοῦντα, τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου δικαίως Bu.
106 τεύξεται παρ' ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι b.

(*Λειποταξίου.*] Λειποταξίου, καὶ λειποτάκτης, ὁ φυγοπόλεμος. B.)

Καὶ ἐφ' αἵματι φεύγειν.] Ὡς φονέα κρίνεσθαι, τὸ [1]) μηδαμῇ παρεθῆναι ἀντὶ τοῦ ζῆν [2]) συγχωρηθῆναι, ἀλλὰ πάσας ὑποστῆναι κατηγορίας καὶ κοινὸν [3]) παραδίδοσθαι, τῷ σταυρῷ προςηλῶσθαι τοῖς ἥλοις, τουτέστιν, ἐντεῦθεν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθι δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ.

Καίτοι ταῦθ' ὅταν ἐξελεγχθῇ [4]).] Πάλιν ἐνταῦθα παθητικοῦ μέρους ἐμνημόνευσεν, ἵν' ἐκβάλλῃ τοῦ Μειδίου τὸν ἔλεον.

Ὕβριζέ με χορηγοῦντα [5]).] Εἴπομεν, ὅτι τὸ κοινὸν παραβάλλει πανταχοῦ, ἵνα μὴ τὴν [6]) μνήμην τῶν ἰδίων ἐλαττώσῃ τὸ ἔγκλημα.

1) τὸ] τὸ δὲ Lut. 2) Desideratur sententia fere haec: ἀντὶ τοῦ ἀπραγμόνως ζῆν μὴ συγχωρηθ. Wolfio omissis verbis ἀντὶ τοῦ — ἀλλὰ scribendum videtur καὶ μηδαμῇ παρεθῆναι ἀλλὰ πάσας. 3) Post κατηγορίας Lutet. *Καὶ μονονοὺ προςηλῶσθαι.*] Τοῖς ἥλοις παραδεδόσθαι καὶ ἐσταυρῶσθαι, ἤτοι τῷ σταυρῷ προςηλῶσθαι, ἐντευθὲν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθεν δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ. Apud W., qui ad verba καὶ κοιν. παραδ. haec adnotavit: „videntur verba quaedam redundare, quaedam esse transposita", apud eum igitur post κατηγ. sequuntur: τουτέστιν ἔνθεν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθι δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ ἔνοχον γενέσθαι. *Καὶ μονονοὺ προςηλῶσθαι*] Τῷ δημοκοίνῳ παραδίδοσθαι, τῷ σταυρῷ τοῖς ἥλοις περιπήγνυσθαι. Utraque scriptura emendationi debetur, quam, quod nimis a receptae lectionis vestigiis abhorret, in continuitatem orationis recipere non ausim. 4) ἐξελέγχηται mg. Lut. 5) χωρηγοῦντα Ald. Herv. 6) τὴν] Legendum διὰ τήν.

---

1) Ita Be., μονονοὺ vulg. 2) Ita schol. Ven. Barocc. Lindenbr. Obsop. Aug. Vind. Ital. Lessing. Bu. Be. cum libris suorum plurimis, ἐξελέγχηται vulg. et Ftv.

494 Bk. νομίζω[1] αὐτόχειρά μου γεγενῆσθαι τούτοις "τοῖς ἔργοις, καὶ τότε μὲν τοῖς Διονυσίοις τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ τἀναλώμαθ'[2] ὑβρίζειν[3], νῦν δὲ τούτοις οἷς ἐποίει καὶ διεπράττετο ἐκεῖνά τε καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ἐπιτιμίαν, τὰς ἐλπίδας[4]· εἰ γὰρ ἓν ὧν ἐπεβούλευσε[5] κατώρθωσεν, ἁπάντων ἂν ἀπεστερήμην[6] ἐγὼ καὶ μηδὲ[7] ταφῆναι προςυπῆρχεν[8] οἴκοι μοι. διὰ τί[9] ἄνδρες δικασταί; εἰ γὰρ ἐάν τις παρὰ πάντας τοὺς νόμους c. ὑβρισθεὶς ὑπὸ Μειδίου βοηθεῖν αὑτῷ[10] πειρᾶται, ταῦτα

Αὐτόχειρά μου γεγενῆσθαι.] Τοῖς ἔργοις, δι' ὧν[1] ἐποίει, τὸ αὐτοῦ μέρος πεφόνευμαι· ὅπερ δὲ αὐτὸς ἐγκαλεῖται, ταῦτα[2] τῷ Μειδίᾳ περιτρέπει, τουτέστι, τὸ φόνους ποιεῖν καὶ ἀποκτιννύναι. καὶ ηὔξησε τὴν κατηγορίαν. αὐτὸς μὲν γὰρ αἰτίαν εἶχεν, ὡς συνειδώς, τὸν δὲ Μειδίαν αὐτόχειρά φησι γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἓν ὧν με[3] ἐπεβούλευσεν ἐποίησεν, ὡς αὐτόχειρ ἂν ἐνομίζετο. καὶ γὰρ ἐξ ὧν ἤλπιζέ με διαφθεῖραι ταῦτα κατεσκεύασεν.

Εἰ γὰρ[4] *ἐάν τις παρὰ πάντας τοὺς νόμους ὑβρισθείς.*] Πάλιν αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν εἰκὸς ἦν κατασκευάζειν ταῦτα τὸν Μειδίαν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ[5] τὰ πράγματα δοκεῖ λέγειν, διὰ τοῦτο συνεχῶς τὰς αἰτίας ἀποδίδωσιν[6].

1) οἷς mg. Lut. 2) ταῦτα Lut. 3) μοι W. de coni. 4) Hoc ordine scholia extant in Lutet.; in reliquis verba *προςκυνεῖν* — προςκυνοῦνται praeposita leguntur verbis *εἰ γὰρ* — ἀποδίδωσιν. Ceterum verba οἱ γὰρ ἐκεῖ — προςκυν. non verborum προςκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας sed verborum ὥςπερ ἐν τοῖς βαρβάροις explicationem continent. 5) εἰκότα W. de coni. 6) Quae post ἀποδίδωσι in Ald. Herv. addita leguntur „προςκυνεῖν ὑβρίζοντας" delevi cum W. et Lut.

---

1) νομίζω ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι Aug., νομίζω ὦ ἀθηναῖοι kr. 2) Ita Be. ex ΠΥs, τὰ ἀναλώματα vulg. 3) πάνθ' ὑβρίζειν kr Barocc. Aug. Reisk. 4) τὰς ἐλπίδας τὴν ἐπιτιμίαν kr. — Reiskio post ἐλπίδας deesse videtur ἀφῃρῆσθαι vel ἐπιβουλεῦσαι. 5) ἐβούλευσε pr. s. 6) ἀπεστερῄμην s. 7) οὐδὲ Aug. kr Reisk. 8) προςυπῆρξεν Aug. r. 9) Reiskio post διὰ τί deesse videtur πολιτευόμεθα aut μένομεν ἐν τῇ πόλει. 10) αὐτῷ vulg. ante Wolf.

καὶ τοιαῦτα [1]) ἕτερ' αὐτῷ παθεῖν ὑπάρξει, προςκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας ὥςπερ ἐν τοῖς βαρβάροις οὐκ ἀμύνεσθαι [2])
107 κράτιστον ἔσται [3]). Ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω καὶ προς- 31 Bu.
εξείργασται [4]) ταῦτα τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ, κάλει μοι καὶ [5]) τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ [6]).

Διονύσιος Ἀφιδναῖος [7]), Ἀντίφιλος [8]) Παιανιεὺς διαφθαρέντος Νικοδήμου τοῦ οἰκείου ἡμῶν βιαίῳ θανάτῳ ὑπὸ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου ἐπεξῄμεν [9]) τοῦ φόνου τὸν [10]) Ἀρίσταρχον. αἰσθόμενος δὲ, ταῦτα

Προςκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας.] Οἱ γὰρ ἐκεῖ δυναστεύοντες, οἷς ἔξεστιν ὑβρίζειν, ὅταν βούλωνται καὶ ὃν ἂν θέλωσιν, ὑπὸ τῶν πασχόντων προςκυνοῦνται.

Ὥςπερ ἐν τοῖς βαρβάροις.] Μνημονεύσας τῶν βαρβάρων τὸν Μειδίαν ὠνείδισε. βούλεται γὰρ μὴ Ἀθηναῖον ἀλλ' ὑποβολιμαῖον [1]) εἶναι καὶ βάρβαρον. οὐκοῦν τίς ἔσται ὁ προςκυνούμενος [2]); ἢ εἰ τυραννίσῃ ἄρα Μειδίας, νῦν ἀποφυγών.

Ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω.] Βούλεται μάρτυρας παρασχέσθαι, ὅτι χρήματα Μειδίας ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, ὥςτε κατηγορεῖν Δημοσθένους.

1) ὑποβιμαῖον Herv. 2) Ita Ald. et Herv.; post προςκυν. sequuntur in Lut.: ὁ ὑβρίζειν πεφυκὼς καὶ ἀνυπόδικος καὶ ἀνυπεύθυνος, οἷος ὁ Μειδίας. τυραννήσει ἄρα Μειδίας νῦν ἀποφυγών. W. autem deletis ἢ εἰ vocabulis et interrogandi signo post προςκυν. posito τυραννήσει rescripsit.

---

1) τοίαυθ' Be. 2) Ita Aug. et Be., ἀμύνασθαι Fkrtv pr. s ε et vulg. ante Be., ἀμύνασθαι Bav. 3) ἐστιν Aug. kr. 4) προςεξειργάσθαι ΠΣΥΩs. 5) Ita Bu. Be. ex Aug. et libris plurimis Bekkeri, καὶ om. vulg. et Ftv. 6) Testimonium om. Aug. 7) ἀφνιδαῖος stv Ald. Herv. Felic. Lut. 8) ἀντίλοφος Par. 1. 9) Ita W. de coni. Bu. Be.; ἐπεξῆμεν vulg., ἐπεξῄειμεν kr; ἐπεξῄειμεν Reisk. de coni., ἐπέξιμεν (sic) — Ἀρίσταρχον Bekk. Anecd. 140, extr. 10) τῷ Ἀριστάρχῳ mavult Wolf.

Μειδίας ὁ νῦν κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ᾧ μαρτυροῦμεν, ἐπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα [1] τὸν μὲν Ἀρίσταρχον ἀθῷον [2] ἀφεῖναι, Δημοσθένει δὲ τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι.

Λαβὲ [3] δή μοι καὶ [4] τὸν περὶ τῶν δώρων [5] νόμον. 550

R. b.

Λαβὲ δή μοι καὶ τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον.] Ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστι, μὴ ἐξεῖναι δῶρα διδόναι μήτε [1] λαμβάνειν ἐπὶ διαφθορᾷ. κέχρηται δὲ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι τὴν ἁρμόττουσαν χρείαν προσανάγων, καὶ πρῶτον μὲν τὸ [2] μὴ διδόναι. καὶ τίς δὲ ἡ χρεία παρασχεῖν μάρτυρας, ὅτι Μειδίας ἐδίδου χρήματα τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις; εἰκὸς δὲ τούτους τοὺς μάρτυρας χρήμασι πεισθέντας ὑπὸ [3] τοῦ Δημοσθένους τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. οὐκοῦν πρὸς ἀμφότερα χρήσιμος ἡ ἀνάγνωσις τοῦ νόμου, ὅτι [4] θανάτου τῆς ζημίας ὡρισμένης κατὰ τῶν διαφθειρόντων, ὡς αὐτός φησιν, οὗτος ὅμως ἐδίδου χρήματα. ἀπωθεῖται δὲ τὴν ὑπόνοιαν τὴν κατ' αὐτοῦ [5] τῷ [6] δοκεῖν διεφθαρκέναι χρήμασι τοὺς μάρτυρας. ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν κειμένην ζημίαν ἐπὶ τοῖς διαφθείρουσι πότ' ἂν αὐτὸς διέφθειρεν; διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν μαρτυρίαν εὐθὺς ἀνέγνω τὸν νόμον, ἵνα μὴ συγχωρήσῃ τινὰ ταύτην κατ' αὐτοῦ λαβεῖν τὴν ὑπόνοιαν [7]. Εἰ μὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ φόνου νῦν ἡ κρίσις ἦν, τάχα ἂν ὤκνησε ψευδεῖς παρασχέσθαι μάρτυρας. ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐν παρέργῳ περὶ τῆς φήμης ἀγωνίζεται, ἀκίνδυνον ἡγεῖται καὶ τὸ ψεύδεσθαι τοὺς μάρτυρας. ἵνα δὲ μὴ ὑποψία γένηται τῆς διαφθορᾶς [8], ἀνέγνω τὸν νόμον, καὶ ὅπερ αὐτὸς πεποίηκε, κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου, ἵνα μὴ μόνον ἀπώσηται ὑπόνοιαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δίκην παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κομίσηται, φανερᾶς γινομένης τιμωρίας [9], ἣν ὥρισεν ὁ νόμος κατὰ τῶν διαφθειρόντων. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ μέρει τοῦ νόμου, τουτέστι, τὸ [10] μὴ δι-

1) Legendum μηδὲ. 2) τῷ W. 3) ἀπὸ Ald. Herv. 4) διότι Lut. 5) Malim καθ' αὑτοῦ. 6) Malim τοῦ. 7) Hic Lut. addit: ἄλλως. εἰς τὸ αὐτὸ. 8) διαφορᾶς Ald. Herv. 9) τιμ.] τῆς τιμωρ. W. 10) τοῦ W. et mg. Lut. cum γρ.

---

1) χρήματα mavult Iurinus. 2) ἀθῶον Schaef. 3) Ita Bu. Be., λάβε vulg. 4) καὶ om. Σ. 5) Ita schol. Bu. Be. Bavar. Aug. et plurimi Mss. Bekkeri, δωρεῶν vulg. ante Bu. et Ω.

108 Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι λαμβάνει, βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, δεηθεὶς ὑμῶν ἁπάντων πρὸς Διὸς καὶ θεῶν [1]) ὦ ἄνδρες δικασταί· περὶ πάντων ὧν ἂν ἀκούητε [2]) τοῦθ' ὑποθέντες ἀκούετε τῇ γνώμῃ, τί ἄν, εἴ τις ἔπασχε ταῦθ' [3]) ὑμῶν ἐποίει, καὶ τίν' [4]) ἂν εἶχεν ὀργὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιοῦντα. ἐγὼ γὰρ ἐνηνο- c.

δόναι χρήματα πρὸς τούτοις κέχρηται, τῷ δὲ δευτέρῳ τοῦ μὴ λαβεῖν πρὸς τοὺς δικαστάς, φοβεῖται γάρ, μὴ χρήματα λαβόντες καταχαρίσωνται τὸν ἀγῶνα.

Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον.] Ἀπὸ σχήματος ἤρξατο. βουλόμενος γὰρ αὐτοῖς διαλεχθῆναι περὶ τοῦ μὴ λαβεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τοῦτο ἥκειν, πρόφασιν ἐξεῦρε τὴν ἀσχολίαν τὴν περὶ τοῦ νόμου ζήτησιν.

Δεηθεὶς ὑμῶν ἁπάντων.] Ἐπειδὴ προστάττειν οὐ δύναται τοῖς δικασταῖς, ἐπὶ δέησιν καταφεύγει. ἡγούμενος δὲ μικρὰν τὴν δέησιν [1]) πειθώ, διὰ τοῦτο τὸν ὅρκον προςέθηκεν. εἰ γὰρ ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, ὁ δὲ νόμος κωλύει χρήματα λαμβάνειν, εὔκαιρος ὑπόμνησις πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νόμου.

Περὶ πάντων ὧν ἂν ἀκούσητε.] Διὰ τούτων τῶν ῥημάτων αὐτοὺς κωλύει χρήματα λαμβάνειν. ἃ γὰρ ἂν αὐτοὶ παθόντες ἠξίωσαν τοὺς δικαστάς, μὴ προδοῦναι τὸν ἀγῶνα, δηλονότι καὶ νῦν, ἂν οὕτω διατεθῶσιν ὡς αὐτοὶ πεπονθότες, οὐ λήψονται χρήματα.

Ἐγὼ γὰρ ἐνηνοχὼς χαλεπῶς.] Ἀναγκαῖος ὁ οἰκτιρμὸς [2]) καὶ ἡ δείνωσις τῶν παθῶν· ἀξιοῖ γὰρ αὐτοὺς οὕτω [3]) διατεθεῖναι ὡς αὐτοὺς πεπονθότας. πῶς δ' ἂν γένοιντο περιπαθεῖς, μὴ πολλῶν ἐλεεινῶν καὶ ὑπερβαλλόντων αὐτοῖς κακῶν ὑποδειχθέντων;

1) δέησιν εἶναι πρὸς πειθώ Lut. 2) οἰκτισμὸς mg. Lut. 3) οὕτω] Ita W. de coni. et mg. Lut., ὥστε vulg.

---

1) καὶ θεῶν om. s. 2) ἀκούητε] Ita F Bu. Be. et vulg. ante Reisk., ἀκούσητε schol. Lindenbr. Obsop. Ital. Vind. et plurimi Mss. Bekkeri, ἀκούσατε farrag. Wolfi., ἀκούητέ μου kr Aug. Barocc. Reisk. 3) Ita Be. ex ΠΣΥΩkrs Aug., τοιαῦθ' vulg. ante Be. 4) Ita Be. pro τίνα.

χῶς χαλεπῶς ἐφ' οἷς περὶ τὴν λειτουργίαν ὑβρίσθην, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τούτοις [1]) τοῖς [2])
109 μετὰ ταῦτα ἐνήνοχα καὶ μᾶλλον ἠγανάκτηκα [3]). τί γὰρ ὡς d.
195 Bk. ἀληθῶς "πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας καὶ [4]) τίνα [5]) ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως, ἄνθρωπος εἰ ποιήσας δεινα [6]) νὴ Δία καὶ πολλὰ ἀδίκως τινά [7]), ἀντὶ τοῦ ταῦτ' ἀναλαμβάνειν καὶ μεταγιγνώσκειν [8]), ἔτι [9]) πολλῷ δεινότερα ὕστερον [10]) ἄλλα προςεξεργάζοιτο, καὶ χρῷτο τῷ πλουτεῖν μὴ ἐπὶ ταῦτα, ἐν οἷς μηδένα βλάπτων αὐτὸς ἄμεινόν τι τῶν ἰδίων θήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία, ἐν οἷς ἀδίκως ἐκβαλών [11]) τινα καὶ προπηλακίσας αὐτὸν εὐδαιμο-
110 νιεῖ [12]) τῆς περιουσίας; ταῦτα τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι e.
πάντα τούτῳ πέπρακται κατ' ἐμοῦ. καὶ γὰρ αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι φόνου ψευδῆ καὶ οὐδέν [13]) ἐμοὶ προςήκουσαν, ὡς τὸ

Καὶ χρῷτο [1]) τῷ πλουτεῖν.] Ἐπειδὴ τοῖς πλουσίοις ἀνεπίφθονον [2]) παραιτεῖσθαι τὴν δαπάνην.

Καὶ γὰρ αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι.] Τὸ ἔγκλημα τὸ καθ' ἑαυτοῦ μεγίστης κατηγορίας ἀφορμὴν κατὰ τοῦ Μειδίου πεποίηται.

Ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐδήλωσεν.] Ἔφυγε γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος, οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν· οὐκοῦν ἐκεῖνος

1) χρῶτο Ald. Herv. Lut. 2) ἐπίφθονον W. de coni. Malim οὐκ ἀνεπ.

---

1) ἐπὶ τούτοις malunt Markl. et Reisk. 2) οἷς corr. Ω et mg. Lessing. 3) ἠγανάκτησα Aug. kr, utrumque est in Bav. 4) Ita Reisk. ex Aug. et Be. ex plurimis suorum, κακ. ἢ καὶ Ftv Bu. et vulg. ante Reisk. 5) τίν' Be. 6) νὴ δία δεινὰ kr. 7) τινά om. Σ. 8) μεταγινώσκειν vulg. ante Bu., μεταγινώσκει Felic. Herv. 2da. 9) ἔτι om. Σ Be. 10) ὕστερον add. Bav. (a manu secunda) Aug. Barocc. Obsop. Vind. Felic. Paul. Reisk. Bu. Be., om. Ftv et vulg. ante Reisk. 11) ἐκβάλλων Σ. 12) Ita Aug. Bav. Ald. Wolf. Reisk. Bu. Be., αὐτὸς εὐδαιμονείη Lut., αὐτὸς εὐδαιμονεῖ Felic. Herv. 2da Paul. αὐτὸν εὐδαιμονεῖ Herv. 1ma. 13) οὐδὲ r.

πρᾶγμα αὐτὸ [1]) ἐδήλωσε, καὶ γραφὴν λιποταξίου [2]) μὲ ἐγράψατο, τρεῖς αὐτὸς τάξεις λελοιπώς, καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων (τουτὶ [3]) γὰρ αὖ [4]) μικροῦ παρῆλθέ με [5]) εἰπεῖν), ἃ Πλούταρχος ὁ τούτου ξένος καὶ φίλος διεπράξατο, ὡς ἐγὼ αἴτιός εἰμι, κατεσκεύαζε [6]) πρὸ τοῦ τὸ πρᾶ- f.

ἦν ὁ ποιήσας. ποτὲ μὲν γὰρ ἐκεῖνον [1]) εἶναί φησι τὸν ποιήσαντα, ἵνα δὲ μηδ' ἐκεῖνος δοκῇ, [2]) ποτὲ καὶ ἀπ' ἐκείνου τὴν αἰτίαν ὑποθραύει. μετ' ὀλίγον γὰρ πάλιν ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου.

Καὶ γραφὴν λειποταξίου με ἐγράψατο.] Δειλὸς ὁ Δημοσθένης ἐδόκει, αὐτὸς δὲ τὴν δειλίαν εἰς τὴν παρακειμένην ἀρετὴν μεταβάλλει, τὸ αὐτὸν [3]) εὐλαβῆ εἶναι. λειποτακτεῖν δὲ ἔδοξεν ἐν τοῖς περὶ Εὔβοιαν.

Τρεῖς αὐτὸς τάξεις λελοιπώς.] Ἐρεῖ τὰς τρεῖς αὐτὸς μετ' ὀλίγον, ὅτι ἵππαρχος χειροτονηθεὶς οὐ συνεξῆλθε τοῖς στρατιώταις, ὅτι τριήραρχος ὢν ἐξ Εὐβοίας οὐ παρέπεμπεν ἐκ Στύρων [4]) μόνος τῶν ἄλλων τριηράρχων [5]).

Καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων.] Ὅπου τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων.

Ἃ Πλούταρχος ὁ τούτου ξένος.] Αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης, ὡς αἴτιος τῆς Εὐβοέων ἀποστάσεως. αἰτοῦντος γὰρ Πλουτάρχου βοήθειαν ἀντεῖπεν ὁ Δημοσθένης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἧττον ἀπέστειλαν [6]). ὑποπτεύσαντες οὖν οἱ Εὐβοεῖς ἐπὶ καταδουλώσει τῆς νήσου βεβοηθηκέναι καὶ οὐ διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, ἀπέστησαν.

1) Ita W. de coni., ἐκεῖνος vulg. 2) δοκεῖ Ald. Herv. 3) Ita W., τὸν αὐτὸν vulg. 4) Στυρῶν editi. 5) Post τριηρ. W. addidit παραπεμπόντων, non monito lectore. Ceterum quando Midias tertio ordinem deseruerit, schol. aut tradere oblitus est, aut excidit, neque ἐξ Εὐβ. sana videntur. 6) ἀπεστ.] βοήθειαν ἀπέστ. W.

---

1) αὐτὸ τὸ πρᾶγμα kr. 2) λειποταξίον Ald. Herv. 1ma. 3) τουτὶ — με Tiber. de fig. 34., τοῦτο Be., nulla notata scripturae discrepantia. 4) αὖ om. Aug. kr, ἂν indices Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 5) Ita Reisk. ex Aug. Bav. et Par. 1. 2. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam; idem coniecerat Wolf.; μοι vulg. ante Reisk., με παρῆλθεν Tiber. 6) κατεσκεύασε Aug. kr Reisk. Bu., utrumque est in Bav.

111 γμα γενέσθαι πᾶσι φανερὸν διὰ Πλουτάρχου γεγονός. καὶ 551
" τελευτῶν, βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου [1]) κα- R.
τηγόρει [2]), καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη· g.
ἀντὶ [3]) γὰρ τοῦ δίκην ὑπὲρ [4]) ὧν ἐπεπόνθειν λαβεῖν, δοῦναι
πραγμάτων, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προςῆκε, δίκην [5]) ἐκινδύνευον.
καὶ ταῦτα πάσχων ἐγὼ καὶ τοῦτον [6]) τὸν τρόπον, ὃν διεξ-
έρχομαι νυνὶ [7]) πρὸς ὑμᾶς, ἐλαυνόμενος, οὐκ ὢν οὔτε τῶν

Διὰ Πλουτάρχου γεγονός.] Ταύτην, φησίν, ἔλαβον τὴν ὑπόνοιαν ὦ Δημόσθενες διὰ τὸ σὲ κωλύειν βοηθεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης [1]), ὅτι Πλούταρχός ἐστιν ὁ ἀποστήσας τὴν νῆσον, καὶ δῆλον ἔκ τε [2]) τοὺς ὑμετέρους στρατιώτας αὐτὸν παραδοῦναι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐκτῖσαι τὸν μισθόν. οὐκοῦν εἰ Πλούταρχος ἀπέστησε, φίλος δὲ Μειδίας Πλουτάρχου, Μειδίας ἄρα αἴτιος τῆς ἀποστάσεως.

Καὶ τελευτῶν βουλεύειν μου λαχόντος.] Σιωπᾷ τὸ ἔγκλημα, ἐφ' ᾧ [3]) αὐτοῦ κατηγόρει Μειδίας, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀναμιμνήσκειν καθ' ἑαυτοῦ δοκῇ.

Οὐκ ὢν οὔτε των ἐρημοτάτων.] Ἐνταῦθα πάλιν φοβεῖ τοὺς Ἀθηναίους. μόνου γὰρ Δημοσθένους [4]) ἐστὶ τὸ διὰ τῶν ἐναντίων ἀνύειν τὸ σπουδαζόμενον. καὶ πρὸ μικροῦ μὲν ἱκέτευε, νῦν δὲ φοβεῖ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Διονύσιος [5]) αὐτὸν Πρωτέα ἐκάλεσεν, ὅτι εἰς πολλὰ ἐναντία μορφοῖ τὸν λόγον, νῦν μὲν ἱκετεύων, νῦν δὲ οἰκτιζόμενος, μετ' ὀλίγον προτρέπων, αὖθις φοβῶν. ὃ δὴ καὶ νῦν πεποίηκε·

1) cf. p. 119. not. 2. 2) τε delendum videtur, nisi quaedam exciderunt. 3) οἷς Ald. Herv. 4) Δημοσθένης Lut. 5) περὶ τῆς λεκτικ. Δημοσθ. δεινοτ. p. 975 R.

---

1) λαχ. καὶ δοκιμαζομένου Bav. Barocc. Aug. kr, idem coniectura assecutus erat Wolf. 2) κατηγορεῖ F. 3) ἀντὶ — ἐκινδύνευον Anecd. Bekk. 132. init. 4) ὑπὲρ ὧν] Ita Be. ex Anecd. Lind. Obsop. Ital. Vind. et ΠΣΥΩs, ὑπὲρ om. vulg. 5) προςῆκε δίκην] Ita Be. ex ΠΣΥΩ Par. 1. et rc. k, προςῆκεν vulg. ante Be., προςῆκεν δίκην Bu. 6) καὶ ταῦτα πάσχων ἐγὼ καὶ τοῦτον ὃν διεξέρχομαι τρόπον νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐλαυνόμενος Aristid. Τεχν. ῥητ. p. 268. 7) Ita ex Aug. Reisk. Bu. Be., νῦν vulg. ante Reisk. et Fiv.

ἐρημοτάτων οὔτε τῶν ἀπόρων κομιδῇ, οὐκ ἔχω ὦ ἄνδρες
112 Ἀθηναῖοι, ὅ τι [1]) χρὴ ποιῆσαι. εἰ γὰρ εἰπεῖν τι καὶ περὶ h.
τούτων ἤδη δεῖ, οὐ μέτεστι τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων [2])
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς πλουσίους τοῖς πολλοῖς [3]) ἡ-
μῶν [4]), οὐ μέτεστιν, οὔ, ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τοῦ
τὴν [5]) δίκην ὑποσχεῖν, οὓς ἂν [6]) αὐτοὶ βούλωνται, δίδον-
496 ται, καὶ τἀδικήματα ἕωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς καὶ ψυχρὰ
Bk. ἀφικνεῖται, τῶν δ᾽ ἄλλων ἡμῶν [7]) ἕκαστος, ἂν [8]) τι

φοβεῖ γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν· „εἰ γὰρ ἐγὼ καίτοι φίλους ἔχειν δοκῶν καὶ μὴ ὢν παντάπασιν ἔρημος οὐ δύναμαι δίκην λαβεῖν, τί ποιήσετε ὑμεῖς οἱ ἄποροι καὶ ἔρημοι;“

Οὐ μέτεστι τῶν ἴσων.] Τοῖς πολλοῖς πρὸς τοὺς πλουσίους. προδήλως δὲ ἐνταῦθα μετάστασιν τῆς πολιτείας καὶ ὀλιγαρχίαν αἰνίττεται. εἰ γὰρ τῶν ἴσων οὐ μέτεστι τοῖς πένησι πρὸς τοὺς πλουσίους, τί ἄλλο ἢ τὰ τῆς δημοκρατίας οἴχεται;

Ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν.] Ὥςπερ ἀντιπίπτον λύει, ὅτι κἂν ὑβρίσῃ τις ἡμᾶς, ἐξ αὐτῆς [1]) κατηγορήσομεν καὶ δίκην ληψόμεθα. ὁ δέ φησιν, ὅτι ἀναβολὰς καὶ ὑπερθέσεις εὑρίσκουσιν, ὡς ἂν συνήθεια γένηται τοῦ ἀδικήματος. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὴν ἐξούλην, ἐπειδὴ ἐκ νέας ἡλικίας ἔχων τὴν δίκην οὐδέπω εἰςελήλυθεν.

Καὶ τἀδικήματα ἕωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς.] Τροπικῇ λέξει ἐχρήσατο ἀπὸ τῶν ποτηρίων, ἃ ψυχρὰ [2]) γίνεται διὰ τὸ χρονίζειν.

1) εὐθὺς W., ἐξαῦθις mg. Lut. 2) χλιαρὰ vel μυσαρὰ coni. W.

---

1) ὅ τι] τι ΠΩs. 2) ὁμοίων] νόμων Obsop. Ital. Vind. ΠΣΥΩs. 3) τοῖς λοιποῖς Ital. Vind. ΠΣΥs, non displicet Schaefero. 4) ὑμῶν Aug. krtv, ἡμῖν mavult Tayl. 5) Ita Be. ex ΠΣΥ, την (οὗ supra) Ω, τὴν om. vulg. 6) ἐὰν F. 7) ὑμῶν krt Aug. 8) ἐὰν kr.

συμβῇ, πρόςφατος κρίνεται. καὶ μάρτυρές εἰσιν ἕτοιμοι τούτοις καὶ συνήγοροι πάντες καθ' ἡμῶν [1]) εὐτρεπεῖς, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρᾶτ' [2]) ἐνίους. ταῦτα 32 Bu.

Πρόςφατος κρίνεται.] Ἕτερον δὲ ἑτέρου κατασκευάζει. δοκεῖ μὲν γὰρ ἁπλῶς περὶ πλουσίων λέγειν καὶ πενήτων, τὸ δὲ ἀληθὲς δείκνυσιν, ὅτι εἰ τοῖς πλουσίοις ἔθος προςφάτως [1]) φέρειν [2]) τοὺς ἀδικήσαντας, δηλονότι καὶ Μειδίας ἔκρινεν [3]) ἄν με τοῦ φόνου τότε καὶ παραυτίκα. νῦν δὲ [4]) τὸ [5]) συνειδέναι μηδὲν ὤκνησε τὴν κατηγορίαν. τὸ δὲ „πρόςφατόν" ἐστι μὲν τροπικόν, κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος [6]).

Καὶ μάρτυρές εἰσιν ἕτοιμοι.] Πάλιν ὑπομιμνήσκει τῶν μαρτύρων, μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, καὶ ἀντικατηγορεῖ τοῦ Μειδίου ταῦτα, ἅπερ αὐτὸς πεποίηκεν, ὅτι μάρτυρας ἔχει παρεσκευασμένους.

Πάντες καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς [7]).] Εἰ πάντες καθ' ἡμῶν εἰσι, πρόδηλον, ὅτι [8]) νῦν [9]) μαρτυροῦντες οὐκ ἂν ἠθέλησαν μαρτυρεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἀλήθειαν ἠναγκάζοντο.

Ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.] Φαίνονται δὲ τῶν μαρτύρων Δημοσθένους [10]) οἱ μὲν εἰπόντες οἱ δὲ ἀρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν, καὶ τοῦτο κατὰ τέχνην τοῦ ῥήτορος. ἵνα μὲν γὰρ μὴ δόξῃ διεφθαρκέναι, τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀρνουμένους [11]) πεποίηκεν. ἵνα δὲ μᾶλλον πρόςθωνται τοῖς καταμαρτυρήσασι, μέμφεται τοὺς ἀρνησαμένους τὴν μαρτυρίαν, ὅτι διὰ τὸν φόβον τῶν πλουσίων οὐκ ἠθέλησαν οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν εἴποι τις ἂν οἶμαι.] Ὑπέμνησε πάλιν τοῦ πάθους καὶ ᾠκτίσατο, μέλλων ἀναγινώ-

1) προςφάτους coni. W. 2) Id est φαίνειν, κατηγορεῖν. 3) ἔκρεναν Ald. Herv. 4) Malim δὲ διά. 5) τῷ Lut. 6) p. 788, 22. R. 7) εὐπρεπεῖς Ald. Herv. 8) ὅτι] Malim cum Lut. ὅτι οἱ. 9) νῦν] νῦν ἐμοὶ W. 10) Δημ. οἱ μὲν] Ita W., οἱ μὲν Δημ. vulg. 11) Ita W. de coni. et Lut., ἀρνουμένων vulg.

---

1) Ita Bu. Be., καθ' ὑμῶν εὐτρεπεῖς k Aug., καθ' ὑμῶν εὐπρεπεῖς r s., εὐτρεπεῖς καθ' ἡμῶν Ftv et vulg. ante Bu., εὐπρεπεῖς καθ' ἡμῶν t. 2) Ita Be., ὁρᾶτε vulg.

113 μὲν οὖν [1]) ἀπείποι [2]) τις ἄν [3]), οἶμαι, θρηνῶν [4]). τον δὲ νόμον μοι λέγ' [5]) ἐφεξῆς, ὥςπερ ἠρξάμην. λέγε [6]).

ΝΟΜΟΣ. [7])

Ἐάν τις Ἀθηναίων λαμβάνῃ παρά τινος, ἢ αὐτὸς διδῷ ἑτέρῳ, ἢ διαφθείρῃ τινὰς ἐπαγγελλόμενος ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δήμου καὶ [8]) ἰδίᾳ [9]) τινὸς τῶν πολιτῶν τρόπῳ ἢ μηχανῇ ἡτινιοῦν, ἄτιμος ἔστω καὶ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου [10]).

114 Οὕτω τοίνυν οὗτός ἐστιν ἀσεβὴς ἄνθρωπος [11]) καὶ b.
μιαρὸς καὶ πᾶν ἂν ὑποστὰς εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι [12]), εἰ δ' [13])

σκειν τὸν νόμον, ἵνα διὰ τούτων δυςωπήσῃ τοὺς ἀκούοντας πεισθῆναι τῷ νόμῳ.

Οὕτω τοίνυν οὗτός ἐστιν ἀσεβής.] Ἀναγνοὺς τὸν νόμον οὐκ ἔτι μὲν ἐπεσημήνατο περὶ αὐτοῦ, νομίζων αὐτάρκη τὰ προῤῥηθέντα [1]), μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερον μέρος, τὸ περὶ τοῦ φόνου. βούλεται γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἀντίδικον μάρτυρα παρασχέσθαι τοῦ μηδὲν αὐτὸν πεπραχέναι [2]) τοιοῦτον, οἷον ἐγκαλοῦσιν. καὶ διὰ τοῦτο βίαιον καλοῦσι τὸν ῥήτορα, οὐχ ὅτι βιαίως ἐνθυμεῖται, ἀλλ' ὅτι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκάζει συναγωνίζεσθαι τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις.

Εἰ [3]) δὲ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος.] Ὁμοῦ πᾶσαν αὐτοῦ κακίαν κατηγόρησεν, ὅτι εὐχερής, ὅτι ἄπιστος, ὅτι δύςτροπος.

1) Ita Lut., προρηθέντα vulg. 2) πεπραχθέναι Ald. Herv. 3) Ita Lut., ἢ vulg.

---

1) οὖν] ἃ s, οὖν ἃ ΠΥ. 2) Ita Be. ex Σ, εἴποι vulg. 3) ἂν om. k. 4) θρήνων ΥΩ. 5) Ita Be., λέγε vulg. 6) ἠρξάμην λέγων, Σ Bu. 7) Legem om. Aug. 8) καὶ] ἢ maluit Iurinus. 9) ἰδίᾳ] Ita Reisk. de coni. (oblitus idem in Italo extare) Bu. Be., διὰ FΠΣΥΩtv et vulg. ante Reisk., διὰ omitti voluit Wolf. 10) Schaefero videtur deesse δημόσια, male; cf. Meier de bon. damnat. p. 99. 11) ἄνθρωπος om. Σ. 12) διαπρᾶξαι ΠΥΩs Vind. Obsop. Felic. Paul. Herv. 2da. 13) εἴτ' maluit Wolf.

ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἢ [1]) πρὸς ἐχθρὸν ἢ φίλον ἢ [2]) τα τοιαῦτα [3]) ἀλλ' οὐδ' ὁτιοῦν [4]) διορίζων, ὥςτ' "ἐπαιτιασάμενός [5]) με φόνου καὶ τοιοῦτο πρᾶγμα ἐπαγαγὼν, εἴασε μέν με εἰςιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι καὶ θῦσαι καὶ κατάρξασθαι τῶν ἱερῶν ὑπὲρ ὑμῶν [6]) καὶ ὅλης τῆς πό- 552 R.
115 λεως, εἴασε δ' ἀρχιθεωροῦντα [7]) ἀγαγεῖν τῷ Διὶ τῷ Νε-

Ὥςτ' [1]) ἐπαιτιασάμενός με φόνου.] Ἐνταῦθα ὡς μαρτύρων ἀπαίτησιν ἐκπεπλήρωκε. μαρτύρεται γὰρ καὶ θεοὺς καὶ δῆμον καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, ὅτι ἐπέτρεψέ μοι θύειν ταῖς Εὐμενίσι, τὸν δὲ ἀντίδικον, ὅτι οὐδαμοῦ ἐκώλυσέ με ταῦτα πράττοντα.

(Εἰςιτήρια.] Ὅταν ἄρχηται βουλεύειν ἢ θύειν. B.)

Εἴασε μέν με εἰςιτήρια. [2]).] Ἐκ μεταλήψεως μαρτυροῦντα ποιεῖ τὸν ἐχθρόν. οὐ γὰρ ἐξ ὧν πεποίηκεν ἀλλ' ἐξ ὧν οὐκ ἐκώλυσε δείκνυσιν αὐτὸν [3]) ἀφέμενον [4]) καὶ παρ' ἐκείνου. καί ἐστι παραπλήσιον [5]) τοῖς περὶ τοῦ στεφάνου, οἷον [6]), „ἔστιν οὖν ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην πρᾶξιν". καὶ γὰρ ἐκεῖ συλλογίζεται τὸν Αἰσχίνην [7]) ἐξ ὧν οὐκ ἐποίησε, ψευδεῖς αἰτίας ἐπάγειν [8]). Εἰςιτήρια δὲ ἐγίγνετο [9]) μελλούσης εἰςιέναι τῆς βουλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥςτε κατὰ γνώμην ἀπαντῆσαι τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν, καὶ ταύτην ἐκάλουν εἰςιτήρια.

Εἴασε δὲ ἀρχιθεωροῦντα.] Δοκεῖ μὲν ταῦτα παρὰ [10]) Μειδίου λέγειν, τὸ δὲ ἀληθὲς μάρτυρας ποιεῖται τοὺς θεοὺς τὸ μηδὲν πεπραχέναι τοιοῦτον. πῶς γὰρ ἂν προςεδέξατο τὴν θυσίαν ὁ Ζεὺς ὁ Βουλαῖος, ὁ Ζεὺς ὁ Νέ-

1) Hoc scholion ex Bav. et Lut. addidi. 2) εἰςιτηρίσια mg Lut. 3) Ita Lut., αὐτὸν vulg. 4) ἀφεμένον Lut.; voluitne ἀφειμένον? 5) παράπλησιν Herv. 6) de cor. p. 232, 21. R. 7) Ita W. et Lut., τὴν αἰσχύνην vulg. 8) ψευδεῖς αἰτίας ἐπάγειν addidi ex Lut., συλλογίζεται ἐξ ὧν Αἰσχίνης οὐκ ἐποίησεν W. de coni. 9) ἐγίγνετο] ἐγ. θυσία W. 10) Malim κατὰ vel περὶ.

1) Malim εἰ. 2) ἢ] καὶ s et coni. Markl. probavitque Schaef., ἢ καὶ tv, ἢ Reisk., abesse mavult Spald. 3) τοιαῦτα ἄλλα οὐδ' mg. Lut. 4) οὐδοτιοῦν vulg. ante Be. 5) αἰτιασάμενος kr Aug. 6) ἡμῶν Ω. 7) ἀρχιεροῦντα Ald. Herv. 1ma.

μείῳ[1]) τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως θεωρίαν, περιεῖδε[2]) δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιον[3]) αἱρεθέντα[4]) ἐξ Ἀθη-

---

μιος, εἰ τοιοῦτος ἦν Δημοσθένης; ἀρχιθεωροῦντα[1]) δὲ λέγει ἄρχοντα θεωρόν[2]). θεωροὶ δὲ ἦσαν οἱ τὰς θυσίας[3]) ἔξω τοῖς θεοῖς ἀποφέροντες. (Φροντίζοντα τῶν θείων. B.)

(Θεωρίαν.] Φροντίδα θείαν. B.)

Περιεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα.] Μείζων ἔτι ἡ πίστις αὕτη τοῦ καθαρὸν εἶναι τὸν ῥήτορα, καὶ διὰ τοῦτο ἔοικε τελευταῖα φυλάξαι τὰ καίρια. „τί γάρ“. φησίν, „ἔθυσα ταῖς σεμναῖς θεαῖς. εἰ δὲ ἔφοροι καὶ τιμωροὶ τῶν φόνων αὗται, πῶς ἂν ἠνέγκαντο τὴν θυσίαν; ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ εἵλετό με ἱεροποιόν, ἥτις μάλιστα τὰς φονικὰς δίκας ἀκριβῶς δικάζειν πεπίστευται.“ καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι „ἔλαχον ἱεροποιός“, ἀλλ' „ᾑρέθην“, ἵνα μὴ τῆς τύχης, ἀλλὰ γνώμης φανῇ τὸ ἔργον. ἱεροποιὸν δὲ καλοῦσι τὸν ἐποπτεύοντα τοὺς μάντεις ὅτε[4]) θύουσι, μή πού τι κακουργοῦσιν[5]) ἐν ταῖς θυσίαις. „τρίτον δὲ αὐτὸν“ εἰπὼν τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ δηλοῖ· διὸ καὶ ἔκρυψε τῶν ἄλλων τὰς προσηγορίας. τρεῖς δὲ ἴσως ὑπέστησεν[6]), ἐπεὶ καὶ τρεῖς δοκοῦσιν εἶναι θεαί. ἡ δ'[7]) ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ τὸν ἱεροποιὸν ᾑρεῖτο[8]). ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Εὐμενίδων ἐπέτραπτο[9]) καὶ πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς. καὶ οἱ μέν φασιν, ὅτι διὰ τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ καθιδρύθη· βέλτιον δὲ λέγειν, ὅτι διὰ τὰς

1) ἀρχιθεωροῦν Ald. Herv. 2) Malim θεωρῶν. 3) οἱ τὰς θυσίας om. Ald. Herv., τοῖς ἔξω θεοῖς scripsit W., haud scio an de coni. 4) Ita W. ex coni. et Lut., ὅτι vulg. 5) κακουργῶσιν mg. Lut. 6) Malim ὑπέστησαν vel potius ἐπέστησαν. 7) δ' om. Ald. Herv. 8) ᾑρεῖτο, ᾗ τὰ τῶν Εὐμενίδων ἐπέτραπτο (ἐπετέτρ.), ὧν καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἵδρυτο τῆς β. W. de coni. Propius ad receptae scripturae vestigia accesserit: ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὸ ἱερὸν τῶν Εὐμενίδων πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς, καὶ τὰ ἱερὰ τὰ τούτων αὐτῇ ἐπέτραπτο. 9) ἐπετέτραπτο Lut.

---

1) Ita Bu. Be., νεμίῳ Frt et vulg. ante Bu. 2) Etym. M. 469, 9. οὐ (sed hoc ut ex fine antecedentis vocabuli Μειδίου male adhaerens tollendum) περιεῖδε ταῖς — ἁπάντων καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρξάμενον. 3) ἱεροποιῶν r Aug. 4) ἀναρρηθέντα Π.

ναίων ἁπάντων τρίτον [1]) αὐτὸν καὶ καταρξάμενον τῶν ἱερῶν. ἆρ' ἂν [2]), εἴγ' εἶχε στιγμὴν ἢ σκιὰν [3]) τούτων ὧν c.
κατεσκεύαζε [4]) κατ' ἐμοῦ, ταῦτ' ἂν εἴασεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι [5]). οὐκοῦν ἐξελέγχεται [6]) τούτοις ἐναργῶς ὕβρει ζητῶν με ἐκβάλλειν [7]) ἐκ τῆς πατρίδος [8]).

116 Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ πρᾶγμα οὐδὲ καθ' ἓν πανταχῇ [9]) στρέφων οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ, φανερῶς ἤδη δι' d.
ἐμὲ [10]) τὸν Ἀρίσταρχον ἐσυκοφάντει. καὶ τὰ μὲν ἄλλα

φονικάς [1]). ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν φονέων ἐγυμνάζετο [2]), ἵν' εἴτι καὶ λανθάνειν μέλλοι τὴν βουλήν, αὗται συναγωνίζωνται πρὸς τὸν ἔλεγχον, ἐγγὺς [3]) ἐφεστῶσαι.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ πρᾶγμα.] Ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθίαν· τὸ γὰρ κατὰ τὸν νόμον μέση τις ἦν [4]) παρεμβολή, ληφθεῖσα διὰ τὸ χρήσιμον.

Δι' ἐμοῦ τὸν Ἀρίσταρχον.] Διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἐμέ, προφάσει τιμῆς [5]). καὶ ἵνα μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ

1) W. maluit τὰ φονικὰ scribi vel addi δίκας, sed neutro opus est. 2) ἐδικάζοντο W. de coni. 3) Ita W. de coni., τὸν ἐγγὺς vulg. Idem post ἐγυμν. vel potius ἐδικάζ. addidit ἐκεῖ καθιδρύθησαν, ἵν' εἴ τι. 4) ἦν] ἦν ἡ Lut. 5) „Haec verba quid sibi velint non video". W. Malim προφάσει τιμωρίας.

---

1) τρίτον αὐτὸν καὶ] καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν eorum loco scribenda putavit Maussacus. 2) „Non male conieceris ἆρ' οὖν — tamen etiam asyndeton hic non displicet". Bu. 3) Reisk. in ind. Graecit. dubitat ἢ σκιὰν verba utrum ab ipso oratore an a scholiasta profecta sint. 4) κατεσκεύασε Aug. kr Bu., κατασκεύαζε Herv. Felic. Paul. Wolf. 5) οἴομαι Reisk., non monito lectore, de coni., ut videtur. 6) ἐξελέγξεται Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. 7) Ita FΣΥΩs, ἐκβαλεῖν vulg. 8) πόλεως Par. 5.; placuit Spaldingo; „accedunt Bekkeri Codd. omnes" auctor est Buttmannus, a quo πόλεως in ordinem receptum est, sed nihil eorum Be., qui quidem ipse πατρίδος retinuit. 9) πανταχῆ Bu.; cf. Buttm. Gr. max. 2, 284. 10) δι' ἐμοῦ Be. Aug. Ital. Vind. Lind. Barocc. Par. 1. 2. 5. Ulpian., δι' ἐμὲ ΥΩ et vulg. ante Be., utrumque est in Bav.

σιωπῶ, τῆς δὲ βουλῆς περὶ τούτων καθημένης καὶ σκοπου-
μένης παρελθὼν οὗτος „ἀγνοεῖτ'“ ἔφη „ὦ βουλή, τὸ
497 πρᾶγμα [1]; "καὶ τὸν αὐτόχειρα ἔχοντες [2]“ λέγων [3]) τὸν [4])
Bk. Ἀρίσταρχον „μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε; οὐκ [5])
ἀποκτενεῖτε; οὐκ ἐπὶ τὴν οἰκίαν βαδιεῖσθε; οὐχὶ συλλή-
117 ψεσθε [6]);“ Καὶ ταῦτ' ἔλεγεν [7]) ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕ- e.
τη κεφαλὴ ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ παρ' [8]) Ἀριστάρχου
καὶ χρώμενος, ὥςπερ ἂν ἄλλος τις αὐτῷ [9]) τὰ πρὸ τού-

τὴν αἰτίαν ἀπώσηται, τὸν Ἀρίσταρχον εἶπεν, ἵνα δὲ κἀκεῖνον ἐξέληται, τὸ „ἐσυκοφάντει“ προςέθηκεν.

Καὶ τὸν αὐτόχειρα ἔχοντες.] Οὐκοῦν τίς μὲν αὐτόχειρ, φανερῶς ἔδειξεν, ἵνα δὲ μὴ δόξῃ κατὰ φίλου λέγειν, τῷ ἐχθρῷ τοὺς λόγους περιέθηκεν.

Μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε.] Πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἀλογίαν αὐτοῦ κατηγόρησε, πρῶτον μὲν οὖν, ὅτι ἐφ' ὡμολογημένοις [1]) παρώξυνε τὴν βουλήν, καὶ τὰ τοιαῦτα κατηγόρει τοῦ σεμνοτάτου [2]) τῶν συνεδρίων. τοῦτο [3]) πόσης θρασύτητος; ἐξ οὗ συνίστησιν, ὅτι πότ' [4]) ἂν ἐφείσατο Δημοσθένους ὁ τῆς βουλῆς μὴ φεισάμενος [5]);

Ἐξεληλυθὼς τῇ προτέρᾳ [6]).] Τὴν δυςτροπίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπιστίαν δηλοῖ [7]), ὅτι ᾧ πρὸ μιᾶς διελέγετο, τούτου κατηγορεῖν οὐκ ὤκνει [8]).

Καὶ χρώμενος ὥςπερ ἂν ἄλλος τις.] Τὴν ἀπόνοιαν δηλοῖ τοῦ Μειδίου, εἰ τοῖς Ἀρεοπαγίταις ἔλεγε

1) ὅτι ὡς ἐφ' ὡμολογημένοις W. de coni. 2) Hac laude praedicari non solet nisi Areopagus; cf. Mus. Rhenan. 2, p. 276. sq. Errat vero schol., quod senatum, apud quem ea acta esset caussa, Areopagum est arbitratus, qui fuit Quingentorum. 3) τοῦτο] τοῦτο δὲ Lut. 4) πῶς W. de coni. 5) φυσάμενος Ald. Herv. 6) προτεραίᾳ Lut. 7) δηλοῖ addidit W. de coni., in Lut. eius loco legitur κατηγορεῖ. 8) ὄκνει Ald. Herv.

---

1) Ita Bu. Be., τὸ πρᾶγμα ὦ βουλὴ Fkrtv et vulg. ante Bu. 2) λέγοντες Aug. r; voluisse λαβόντες coni. Reisk. 3) λέγω k. 4) τὸν om. Par. 5. 5) οὐκ] καὶ οὐκ ΠΥΩs. 6) συλληψόμεθα schol. Arist. Ach. 205. 7) ἔλεγες μιαρὰ schol. Arist. Ach. 284. 8) παρὰ vulg. ante Reisk. 9) αὐτῷ om. ΣΥΩs.

του [1]), καὶ ὅτ' εὐτύχει [2]), πλεῖστα παρεσχηκότος πάντων ἐκείνου [3]) πράγματά μοι περὶ τῶν πρὸς τοῦτον διαλλαγῶν [4]). εἰ μὲν οὖν εἰργάσθαι [5]) τι τούτων [6]), ἐφ' οἷς ἀπό- 83 Bu.

———

„τετύφωσθε“. καὶ ἐνταῦθα δὲ βούλεται τρέψαι τὴν κοινωνίαν τοῦ φόνου ἐπὶ τὸν Μειδίαν. εἰ γὰρ ἐγὼ διὰ τὸ συνεῖναι αὐτῷ νομίζομαι συνειδέναι τῷ φόνῳ [1]), πολλῷ πλέον [2]) ἂν ἔχοις αὐτὸς τὴν αἰτίαν, ὁ πλείστην πρὸς αὐτὸν τὴν ἑταιρίαν ἀσπασάμενος. εἶτα κατασκευὴ τῆς φιλίας. πολλὰ γάρ, φησίν, ἀεί μοι παρεῖχε πράγματα καὶ ὤχλει [3]) σφοδρῶς ὁ Ἀρίσταρχος, πρὶν ἐμπεσεῖν εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου, δεόμενός μου διαλύσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ ἀποστῆναι τῆς κατὰ Μειδίου κατηγορίας. βαθέως οὖν μεθίστησι τὴν φήμην ἐπὶ τὸν Μειδίαν· εἰ γὰρ φίλων [4]) ἐστὶ τὸ κοινωνεῖν τοῖς τῶν φίλων ἁμαρτήμασιν, οὐδὲν ἧττον Μειδίας μετέχει τοῦ φόνου· ἐχρῆτο γὰρ αὐτῷ πρὸς φιλίαν ὥςπερ ἂν ἄλλος τις· καὶ ἀπεσιώπησε τὸ καθ' ἑαυτὸν ὄνομαι

Καὶ ὅτ' εὐτύχει πλεῖστα παρεσχηκότος.] Τὸ ἐξισάζον διαφορᾷ ἔλυσε· τί οὖν, εἰ ἀμφοτέροις φίλος ἦν, οὐδὲν ἧττον καὶ αὐτὸς ὦ Δημόσθενες ὑπεύθυνος εἶ [5]) τῷ ἐγκλήματι; ὁ δὲ δείκνυσιν, ὅτι μᾶλλον ἦν φίλος Μειδίου, ὡς [6]) ἴστε καὶ αὐτοί, ἢ Δημοσθένους. φιλικῶς γὰρ φαίνεται πρὸς αὐτὸν διακείμενος μᾶλλον ἢ πρὸς ἐμέ. καὶ οὐ χαλεπῶς [7]) παρέσχες τὰ πράγματα ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. οὐκοῦν οὐδένα τοιοῦτον φίλον εἶχε Μειδίας κατὰ τὴν πόλιν. ἐν ταὐτῷ δὲ συναποδείκνυσιν, ὅτι καὶ κατέγνω ἑαυτοῦ Μειδίας· εἰ γὰρ ἠξίου δαλύεσθαι [8]), πρόδηλον, ὅτι ἐδεδοίκει τὴν κρίσιν.

Εἰ μὲν οὖν εἰργάσθαι τι τούτων.] Ἀμφί-

1) Malim τῷ φονεῖ, vel τὸν φόνον. 2) πλέων Lut. 3) Ita Lut., ὄχλει Ald. Herv., ἠνώχλει W. de coni. 4) φίλον Ald. Herv. 5) εἰ Ald. Herv. 6) ὡς ἴστε καὶ αὐτοὶ quorsum haec spectent ignoro. 7) Ita Ald. Herv., οὐ χ. παρέσχε Lut., καὶ οὐχ ὅπως παρέσχε μοι τὰ πράγμ. mg. Lut., οὐ μόνον παρέσχε μοι πράγματα W. de coni. Idem in annotat. ad h. l.: „sententia postulare videtur, καὶ οὐ μόνον πλεῖστα παρέσχε μοι πράγματα“. Facio cum mg. Lut., sed τὰ delendum arbitror. 8) λύεσθαι Ald. Herv.

———

1) πρὸ τοῦ maluit Reisk. 2) ηὐτύχει Aug. kr Reisk. 3) πάντων τούτου γρ. Σ, ipse om. 4) ἀπαλλαγῶν ΠΣ, διὰ ἀπαλλαγῶν s. 5) εἴργασταί ΥΩs. 6) τῶν pr. Ω.

λωλεν [1]), ἡγούμενος τὸν Ἀρίσταρχον καὶ πεπιστευκὼς τοῖς τῶν αἰτιασαμένων λόγοις ταῦτ' ἔλεγε, χρῆν [2]) μὲν οὐδ'
118 οὕτω [3])· "μετρία γὰρ δίκη [4]) παρὰ τῶν φίλων ἐστίν, ἄν 553
τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινόν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας R.
κοινωνεῖν, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι τοῖς πεπονθόσι
καὶ τοῖς ἐχθροῖς παραλείπεται [5])· ὅμως δ' ἔστω τούτῳ [6]) b.

βόλον τὸ πρᾶγμα καθίστησιν, ὅταν ὡς ἀπορῶν λέγῃ, πότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν δεδρακέναι, ἢ οὐ πεπιστευκὼς [1]) τοῖς τῶν αἰτιασαμένων λόγοις. πανταχόθεν οὖν ἠμαύρωσε τὴν φήμην. εἰ γὰρ ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν [2]), οὗτος δὲ [3]) ἀκοῆς κατηγόρει (τοῖς γὰρ λόγοις [4]) τῶν αἰτιωμένων ἐπίστευσεν, οὐ τῇ ὄψει τῶν θεασαμένων), οὐκοῦν παντάπασιν ἔωλον τὸ ἔγκλημα.

Καὶ [5]) μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας.] Ὁμοῦ καὶ ἀπελογήσατο ὑπὲρ αὐτοῦ [6]), καὶ τῷ Μειδίᾳ τὸ ἔγκλημα περιέτρεψεν. αὐτὸς μὲν γὰρ τὸ ἀντιπίπτον ἔλυσε, „διὰ τί γὰρ οὐ κατηγόρεις [7]) τοῦ Ἀριστάρχου, εἴπερ [8]) μὴ συνῄδεις"; ὁ δέ φησιν, ὅτι „τὴν ἁρμόττουσαν φίλῳ δίκην ἔλαβον· ἀπέστην [9]) γὰρ αὐτοῦ τῆς λοιπῆς φιλίας". τὸν δὲ Μειδίαν δείκνυσι νῦν μὲν ὡς ἐχθροῦ κατηγοροῦντα, νῦν δὲ ὡς φίλῳ συνόντα μετὰ τὴν φήμην.

Τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς.] Οὐκοῦν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ φιλοπράγμων, ὅτι ἃ μόνοις τοῖς ἠδικημένοις ἔξεστι, ταῦτα μηδὲν [10]) πεπονθὼς ἔπραττεν.

1) Nisi quaedam exciderunt, veluti ταῦτ' ἔλεγεν vel ἦν, desideratur πεπίστευκεν. 2) cf. Schoemann. de lit. Athen. p. 669. 3) δὲ] Desideratur δ' ἐξ ἀκοῆς. 4) λόγοις] Ita Lut., λοιποῖς vulg. 5) καὶ om. Lut. 6) Ita W., αὐτοῦ vulg. 7) Ita W., κατηγορεῖς vulg. 8) εἴπερ μὴ συνῄδ.] εἴπερ αὐτῷ συνῄδεις τῷ Νικόδημον ἀποκτείναντι Lut. 9) Ita W. de coni., ἀπέστη vulg. 10) Ita W. de coni., μηδὲ vulg.

---

1) ἀπολωλέναι Bav. a nov. man. 2) ἐχρῆν maluit Iurin. 3) οὕτως Be. 4) δίκην Ald. post. Herv. 1ma. 5) Ita Be. ex ΠΣΥΩs, ὑπολείπεται kr Aug. Par. 5., καταλείπεται vulg. ante Be., utrumque κατα- et ὑπολείπ. Bavar. 6) τοῦτό k indices Ald. Herv., τούτου maluit Iurin., τούτων Markl.

γε συγγνώμη. εἰ δὲ λαλῶν [1]) μὲν καὶ ὁμωρόφιος γιγνόμενος [2]) ὡς οὐδὲν εἰργασμένῳ [3]) φανήσεται, λέγων δὲ καὶ καταιτιώμενος ταῦθ' ἕνεκα τοῦ συκοφαντεῖν ἐμέ, πῶς οὐ δεκάκις,
119 μᾶλλον δὲ μυριάκις δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι [4]); ἀλλὰ c.
μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, καὶ τῇ [5]) προτεραίᾳ, ὅτε [6]) ταῦτ' ἔλεγεν, εἰςεληλύθει καὶ διείλεκτο ἐκείνῳ, τῇ δ' [7]) ὑστεραίᾳ πάλιν [8]) (τοῦτο [9]) γάρ, τοῦτο οὐκ ἔχον [10]) ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας ἄνδρες Ἀθηναῖοι) εἰςελθὼν οἴκαδε ὡς ἐκεῖνον καὶ ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος [11]), τὴν δεξιὰν

Εἰ δὲ ἄλλων [1]) *μὲν καὶ ὁμωρόφιος.*] Ἀριστάρχῳ μετὰ τὴν φήμην, οὐδὲν [2]) ἐκείνῳ πέπρακται δεινόν. εἰ δέδρακε δὲ τὸν φόνον, κοινωνεῖ τοῦ μύσους [3]), ἐπειδήπερ αὐτῷ καὶ τῆς στέγης τῆς αὐτῆς ἐκοινώνησεν [4]).

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν.] Πᾶσαν αὐτοῦ παρείλετο πρόφασιν. ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ, „συνῆν Ἀριστάρχῳ πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν φήμην“, προςέθηκεν, ὅτι „πῶς, εἰ καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν, ἣν αὐτὸς κατηγόρησας;“

Οὑτωσὶ καθιζόμενος [5]).] Δεικτικῷ τόπῳ [6]) κέ-

1) λαλῶν W. 2) Desideres οὖν post οὐδὲν, sed cohaerent haec cum iis quae antecedunt. 3) Ita W. de coni., μίσους vulg. 4) ἐκοινώνισε Herv. 5) καθεζόμενος Lut. 6) An τρόπῳ?

---

1) λαλῶν μὲν] Ita Be. vulg. ante Reisk. et FΣtv cum mg. Ω et corr. Π probatque Schaef., ἄλλων μὲν Ys pr. Ω et Ulp., αλῶ μὲν (superscr. λ ν) k, μᾶλλον μὲν r; in Aug. primum erat λαλῶν, sed λ. postea erasum est; ἁλῶν μὲν κοινωνήσας Stephan. in Thesaur. v. ἅλς; „ita enim legi in optimis et vetustissimis Cdd.“; secutus est Bu., etsi κοινωνήσας verbo omnes libri carent; ἁλῶν μὲν κοινωνὸς Reisk. de coni. 2) γενόμενος kr Bu. 3) εἰργασμένων YΩ. 4) ἐστ ἀπολωλέναι δίκαιος Ftv et vulg. ante Bu. 5) Ita vulg. ante Reisk. et FΠΣYΩstv, τῇ μὲν πρ. Reisk. ex Aug., Bu. Be. 6) ἢ ὅτε maluerunt Tayl. et Reisk. 7) θ' maluit Tayl. 8) πάλιν αὖ Aug. kr Reisk. 9) τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ — ἀκαθ. Aristid. τεχν. ῥητ. 266. T. 2. p. 749 Dind. 10) ἔχων r. 11) Ita vulg. ante Be. et Fkrtv, καθιζόμενος Par. 1. schol. Be.; sed cf. Buttm. Gr. Gr. 2, 153 sq.

ἐμβαλών, παρόντων πολλῶν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τούτους λόγους, ἐν οἷς αὐτόχειρα καὶ τὰ δεινότατα εἰρήκει τὸν Ἀρίσταρχον, ὤμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας μηδὲν εἰρηκέναι
498 περὶ 1) αὐτοῦ φαῦλον 2), καὶ οὐδὲν ἐφρόντιζεν ἐπιορκῶν,
Bk. καὶ ταῦτα παρόντων τῶν συνειδότων, ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ αὑτῷ 3) δι' ἐκείνου γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις, τούτων 4)

χρηται, σημαίνων, ὅτι, ὥςπερ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ πλησίον ἀλλήλων καθέζεσθε, οὕτω κἀκεῖνος συνεκαθέζετο Ἀριστάρχῳ. δείκνυσιν οὖν, ὅτι τὴν ἐσθῆτα τῇ ἐσθῆτι συνῆπτεν.

Τὴν δεξιὰν ἐμβαλών.] Εἰς τὴν ἐκείνου δηλονότι, ὥςτε τὴν χεῖρα ἠσπάζετο τὴν ἐργασαμένην τὸν φόνον, τρόπον τινὰ διὰ τοῦ σώματος τῇ ψυχῇ συναπτόμενος. οὐκοῦν ἄντικρυς ἐκοινώνησε τοῦ μιάσματος.

Μετὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τούτους λόγους.] Ὃν χθὲς ὡς ἀνδροφόνον ᾐτιάσατο 1), τούτῳ τῇ ὑστεραίᾳ συνῆν.

(Ὤμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας.] Χρῶμα, διὰ τί ἂν ἐβουλήθη ἔγκλημά σοι ἐπάγειν; ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῷ 2) τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην. B.)

Καὶ 3) οὐδὲν ἐφρόντιζεν ἐπιορκῶν.] Πάντα ἀθρόως κατηγόρησεν, ἀναισχυντίαν, ἐπιορκίαν, ἀπιστίαν, ἀσέβειαν.

Ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμέ.] Τὰ πολὺ διεστῶτα τοῖς χρόνοις συνῆψεν, ἵνα καὶ τὰ ἕτερα πιθανὰ παραστήσῃ. „παρακαλεῖ 4) γάρ“, φησί, „τὸν Ἀρίσταρχον, ὥστε δι' αὐτὸν πρὸς ἐμὲ διαλύσασθαι“. „τοῦτο δὲ Μειδίας μὲν 5) ἴσως ἐποίησε, πρὶν ἢ γενέσθαι τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου“. συνάγει δὲ ὁ Δημοσθένης τὸν χρόνον, ὅτι καὶ μετὰ 6)

1) ᾐτιάσατοι W. 2) Erat δῶ. 3) καὶ — ἐπιορκ. cum Lut. lemma constitui. 4) Malim παρεκάλει. 5) Ita Lut., μὲν πρὶν ἴσως ἢ γενέσθαι Ald. Herv., μὲν ἐποίησεν ἴσως πρὶν ἢ γ. W. 6) μετὰ] Malim μετὰ τήν.

---

1) περὶ] κατ' kr Aug., utrumque habet Bav. 2) φαῦλον ΠΣΥΩs, φλαῦρον vulg. 3) Ita Markl. Bu. Be., αὐτῷ reliqui. 4) τούτων] Ita Be. ex Σ, καὶ τούτων vulg. et schol.

120 τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας [1]. καίτοι πῶς οὐ δει- d.
νὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μᾶλλον δὲ ἀσεβὲς [2]), λέγειν ὡς φονεύς, καὶ πάλιν ὡς οὐκ εἴρηκε ταῦτ᾽ ἀπομνύναι [3]), καὶ φόνον [4]) μὲν ὀνειδίζειν, τούτῳ [5]) δ᾽ ὁμωρόφιον γίγνεσθαι; κἂν μὲν ἀφῶ τοῦτον ἐγὼ καὶ προδῶ τὴν ὑμετέραν κατα-

---

φήμην, ἵνα ποιήσῃ πιθανόν, ὅτι καὶ συνῆν καὶ ὡμίλει [1]), καὶ ὅτι κοινωνεῖ [2]) τοῦ μύσους [3]). ἢ [4]) οὐδὲν Ἀριστάρχῳ πέπρακται δεινόν, εἰ καὶ [5]) Μειδίας καθαρός. (Πληρώσας τὴν παρέκβασιν εἰςέβαλεν εἰς τοὺς καθολικοὺς ἐπιλόγους, οἵτινες μικρῷ πλείους εἰσὶ τῶν ἀγώνων. B.)

Καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας.] Ὅτι [6]) μὲν περὶ διαλύσεων Μειδίου Ἀριστάρχῳ [7]) μαρτυρήσουσιν, ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ ἐᾷ [8]) τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἕτερον συναρπάζει.

Καίτοι πῶς οὐ δεινὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Τὸν ἐχθρὸν αὐτὸν δείκνυσι φανερῶς ἀπολύοντα τοῦ φόνου, „καὶ [9]) πάλιν λέγει μηδὲν εἰρηκέναι τοιοῦτον." οὐκοῦν διὰ τῆς ὕστερον ἀρνήσεως ἀνατρέπει τὰ φθάσαντα. καὶ οὐδὲ ὁμοίως ἑκάτερον ἐποίησεν· ὅτε γὰρ μὲν κατηγόρει, λόγοις ἐχρῆτο ψιλῶς, ὅτε δὲ ἠρνεῖτο, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπώμνυτο· πιστότεροι δὲ οἱ ὅρκοι τῶν ἁπλῶς λεγομένων.

Τούτου [10]) δ᾽ ὁμωρόφιον γίγνεσθαι.] Ἀφ᾽ ὧν ἐβόα καθαρὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον· οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν ἐμολύνετο.

1) ὁμίλει Ald. Herv. 2) κονωνεῖ Herv. 3) Ita W., μίσους vulg. 4) ἢ] τοιγαροῦν ἢ coni. W., ego vero malim ἢ οὖν οὐδ. — δεινὸν ἢ καὶ Μ. οὐ καθ. 5) Ita W., καὶ εἰ vulg., καὶ om. Par. 1. 6) ὅτι μὲν] οὗτοι μόνον W. de coni. 7) Ἀριστ.] δι᾽ Ἀριστάρχου W. de coni. 8) Haec vitii manifesta. 9) τῷ πάλιν λέγειν W. de coni. 10) τούτῳ Lut.

---

1) „Post μάρτυρας in libris plerisque titulus est Μαρτύρες vel μαρτυρία, quem om. Π, omittendum esse vidit Tayl." Be., titulum uncis circumscripsit Reisk., om. Bu. Be. 2) ἀσελγὲς r. 3) ἐπομνύναι r. 4) φόνου r. 5) ὀνειδίζειν τούτῳ, ὁμωρόφιον δὲ corr. Ω, probat Schaef. τῷ αὐτῷ mavult Reisk., τούτου schol.

χειροτονίαν, οὐδέν, ὡς ἔοικ' [1], *ἀδικῶ· ἂν* [2] *δ' ἐπεξίω,*
λέλοιπα "τὴν τάξιν, φόνου κοινωνῶ, δεῖ με ἀνηρπά- 554
σθαι [3]. *ἐγὼ δ' αὖ τοὐναντίον οἶμαι* [4], *εἰ* [5] *τοῦτον* e. R.
ἀφῆκα, λελοιπέναι μὲν [6] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν τοῦ δι-*
καίου τάξιν, φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν· οὐ
121 *γὰρ ἦν μοι δήπου* [7] *βιωτὸν τοῦτο ποιήσαντι. Ὅτι* 34
τοίνυν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς Bu.
μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ [8].

Λυσίμαχος Ἀλωπεκῆθεν, Δημέας Σουνιεύς [9], *Χά-*

Καὶ προδῶ τὴν ὑμετέραν.] *Μὴ* [1] *προδόντες ὑμεῖς τὴν ὑμῶν αὐτῶν προδώσετε.*

Ἂν δ' ἐπεξίω.] *Ἐπανήγαγεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν τὸν λόγον* [2], *δι' ἃ* [3] *ταῦτα κατασκευάζει κατ' ἐμοῦ. ἤδη* [4] *γάρ με βουλόμενον ἐπεξελθεῖν οἷς* [5] *ὑβρίσθην. δεῖ γὰρ ἐν ταῖς ἰσχυροτάταις πίστεσι καταλύειν τὰ κεφάλαια.*

Φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν.] *Τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ ἐν τῷ προοιμίῳ* [6], „*εἴπερ ὑβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν ἐστί τις συμφορά*".

Κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.] *Ὅτι ἐθεάσαντό τινες τὸν Μειδίαν καὶ πρὸ τῆς κατηγορίας καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν εἰσιέναι* [7] *παρὰ Ἀρίσταρχον.*

1) *ἣν προδόντες ὑμεῖς τὴν ὑμῶν αὐτῶν ἀσφάλειαν προδώσετε* W. de coni. 2) Ita W., *τοῦ λόγου* vulg. 3) *λόγον, διὰ ταῦτα κατασκευάζει τὴν αἰτίαν κατ'* W. de coni. 4) Ita W. de coni., *ἤδη* vulg. 5) Non opus est, *ἐφ' οἷς* scribatur. 6) Ita Lut., *τῷ προοιμίοις* Ald. Herv., *τοῖς προοιμίοις* W. 7) *εἰσιόντα* mg. Lut.

---

1) Ita Be. ex ΠΣΥΩs, *ἔοικεν* vulg. 2) *ἐὰν* r. 3) *ἀνηρπᾶσθαι* vulg. ante Reisk. 4) Reisk. non monito lectore de coni., ut videtur, *οἴομαι*. 5) *εἰ* om. r. 6) *λελοιπέναι μὲν ἂν* maluit Wunderlich. 7) *ἦν δήπου μοι* kr. 8) *μαρτυρίαι* ΠΣΥΩ, *μαρτυρία* s, in Aug. totum testimonium om. 9) *σφυνεὺς* ΠΣs.

ρης [1]) Θορίκιος [2]), Φιλήμων Σφήττιος [3]), Μόσχος Παιανιεὺς καθ᾽ [4]) οὓς καιροὺς ἡ εἰςαγγελία ἐδόθη [ἡ [5])] εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου [6]), ὅτι εἴη Νικόδημον ἀπεκτονώς, οἴδαμεν Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους, ᾧ μαρτυροῦμεν, ἐλθόντα πρὸς τὴν βουλὴν καὶ λέγοντα μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Νικοδήμου φονέα ἀλλ᾽ Ἀρίσταρχον, καὶ τοῦτον αὐτοῦ [7]) γεγονέναι αὐτόχειρα· καὶ συμβουλεύοντα τῇ βουλῇ βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου καὶ συλλαμβάνειν αὐτόν. ταῦτα δ᾽ [8]) ἔλεγε b.
πρὸς τὴν βουλήν, τῇ προτεραίᾳ [9]) μετ᾽ Ἀριστάρχου καὶ μεθ᾽ ἡμῶν συνδεδειπνηκώς. οἴδαμεν δὲ καὶ Μειδίαν, ὡς ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς βουλῆς τούτους τοὺς λόγους εἰρηκώς [10]), εἰςεληλυθότα πάλιν ὡς Ἀρίσταρχον καὶ τὴν δεξιὰν ὡς [11]) ἐμβεβληκότα καὶ ὀμνύοντα κατ᾽ ἐξωλείας μηδὲν κατ᾽ αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν εἰρηκέναι φαῦλον, καὶ ἀξιοῦντα Ἀρίσταρχον ὅπως ἂν διαλλάξῃ αὐτῷ [12]) Δημοσθένην.

(*Κατ᾽ ἐξωλείας.*] Ἐξώλεια [1]) ἡ πανωλεθρία, ἡ παντελὴς ἀπώλεια, καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προςεπαρασάμενος, καὶ ὁτιοῦν αὐτῶν ἐκβῇ· τουτέστιν ἀπηγορευμένον κακόν. B.)

1) Haec fere eadem certe iisdem inquinata vitiis leguntur in Suid. s. v. ἐξώλεια.

---

1) Ita Reisk. de coni. et Be., χιάρης FΣYΩstv Bu. et vulg. ante Reisk. 2) Θόρκιος Par. 2. stv. 3) Ita Wolf. Reisk. Bu. Be., σφήτιος Ald. Herv. Felic. Lut. 4) καθ᾽ οὓς — ἀπεκτονὼς Bekker. Anecd. 176, 30. 5) ἡ Schaefero suspectum, neque immerito. 6) Νικοδήμου Anecd. 7) Ita ΠYΩs Vind. Obsop. Felic. Paul. Herv. 2da Markl. Be., αὐτὸν vulg. 8) Ita Be., δὲ vulg. 9) προτέρᾳ ΠΣΩ. 10) εἰρηκότα Ald. Herv. 1ma. Wolf. 11) ὡς deletum volunt Tayl. Reisk. Schaef., delevit Bu., οἱ inesse suspicatur Schaef. 12) Ita Be., αὐτῷ vulg.

122 Τίς οὖν ὑπερβολή; τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν ἢ γέ- c.
νοιτ' ἂν πονηρία; ὃς ἄνδρα ἀτυχοῦντα, οὐδὲν αὐτον 1)
499 ἠδικηκότα (ἐῶ γάρ, εἰ 2) φίλον), ἅμα 3) συκοφαντεῖν
Bk. ᾤετο δεῖν καὶ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν 4) διαλύειν ἠξίου, καὶ ταῦτ' 555
ἔπραττε καὶ χρήματ' ἀνήλισκεν ἐπὶ τῷ μετ' ἐκείνου κἀμὲ R.
προςεκβαλεῖν ἀδίκως.

123 Τοῦτο μέντοι τὸ τοιοῦτον ἔθος καὶ τὸ κατασκεύασμα 35
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 5), τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν 6) ἐπεξιοῦσι Bu.
δικαίως ἔτι πλείω περιιστάναι κακά, οὐκ ἐμοὶ μὲν ἄξιόν ἐστ' ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις παριδεῖν· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον, ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι τοῦ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθη-

---

Τίς οὖν ὑπερβολή;] Καὶ ἐκ τούτων ἔδειξε, περὶ τίνων οἱ μάρτυρες αὐτῷ μεμαρτυρήκασιν, ὅτι ὁμοῦ καὶ κατηγόρει τοῦ Ἀριστάρχου καὶ πρὸς ἐμὲ ἠξίου διαλύειν· τοῦτο δέ ἐστι μετὰ τὴν κατηγορίαν.

Τοῦτο μέντοι τοιοῦτον ἔθος.] Πληρώσας τὴν παρέκβασιν ἐπιλογίζεται λοιπόν. ἔθος γὰρ αὐτῷ μὴ πρότερον ἐφ' ἕτερον μεταβαίνειν, πρὶν ἢ τὸ πληρωθὲν ἐπιλογίσασθαι.

Ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις παριδεῖν.] Κοινὸν ἐργάζεται φόβον, τοὺς δικαστὰς ἐπάγων εἰς ἀγανάκτησιν.

Ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον.] Πάλιν εἰς τὸ δημόσιον ἀνάγει τὰ πραχθέντα καὶ κέχρηται τελικὰ κεφάλαια 1) τῷ συμφέροντι. παρειλήφαμεν γάρ, ὅτι τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις οἱ ἐπίλογοι πληροῦνται.

1) τελικῷ κεφαλαίῳ W., κέχρηται τῷ συμφέροντι, καὶ παρείληφε τελικὰ κεφάλαια. εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι Lut.

---

1) Ita Be., αὐτὸν vulg. 2) εἰ] εἰπεῖν Ven. k Reisk. Bu., εἰπεῖν εἰ Lessing. 3) ἀλλὰ r. 4) Ita Markl. Bu. Be. Schaef. Dind., αὐτὸν vulg. 5) ὦ δικασταὶ r. 6) αὐτῶν Ald. post. et vulg. ante Reisk.

ναῖοι [1] ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν [2] ἐγγύτατα ἡμῶν [3] εἰσιν
οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι, τοῦ δ' ὑβρίσαι καὶ τοῦ b.
ποιήσαντας [4] μὴ δοῦναι δίκην ἀλλὰ τοὺς ἀντιπαρέξοντας
πράγματα μισθώσασθαι οἱ [5] βδελυροὶ καὶ χρήματα [6]
124 ἔχοντές εἰσιν ἐγγυτάτω [7]. οὐ [8] δὴ δεῖ παρορᾶν τὰ [9] τοι-
αῦτα, οὐδὲ [10] τὸν ἐξείργοντα δέει [11] καὶ φόβῳ τὸ [12]
δίκην ὧν ἂν ἡμῶν ἀδικηθῇ τις λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ [13]
ἄλλο τι [14] χρὴ νομίζειν ποιεῖν, ἢ τὰς τῆς ἰσηγορίας [15]
καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας [16] ἡμῶν [17] μετουσίας ἀφαιρεῖ-
σθαι. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην [18] καὶ ἄλλος τις ἂν [19] c.

Οἱ βδελυροὶ καὶ χρήματ' ἔχοντες.] Καλῶς τὸ μιαρὸν τοῦ τρόπου προέταξε τοῦ πλούτου· οἶδε γάρ, ὡς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ πλοῦτος οὐ διαβάλλεται.

Ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην.] Ὅρα, ὅπως καὶ τὸ φορτικὸν διέφυγε, τὸ „ἴσως" εἰπών, καὶ τὸ δεινὸν ἐπηύξησεν. εἰ γὰρ ῥήτωρ ὢν αὐτὸς οὐ πάντως ἀπωθεῖσθαι δύναται συκοφαντίαν, τί ποιήσουσιν οἱ μὴ ἔχοντες τὴν τέχνην; ἀποδείκνυσι δέ, ὅτι πεπλήρωται τὰ τῆς ἀπολογίας τῆς περὶ τοῦ φόνου. διεωσάμην γάρ, φησί, ψευδῆ λόγον, τουτέστι, τὸ [1] περὶ τοῦ φόνου, διεωσάμην δὲ καὶ συκοφαντίαν, τουτέστι, τὴν τοῦ λειποταξίου.

1) Malim τὸν.

---

1) δικασταὶ Aug. 2) παθεῖν] πάλιν Aug. r et γρ. F, πάσχειν γρ. r. 3) ὑμῶν Aug. ΠΣΥkrs Felic. Paul. Herv. 2da corr. Weimaran. Bu. 4) Ita vulg. ante Reisk., ita Bu. Di. FΣΥΩstv, ποιήσαντάς τι Reisk. ex Aug. et Par. 5, retinuitque Be., τοῦ κακῶς ποιήσαντας μὴ coni. Iurin. 5) οἱ δὲ r Aug. 6) χρήματ' vulg. post Reisk. 7) εἰσιν ἐγγυτάτω uncis incluserunt Reisk. Be., defendit Bu., deleta maluit Schaef. 8) οὐ] εἰ corr. k. 9) παρορᾷν τὰ] παρορῶντα r. 10) οὐδὲ] καὶ εἶναι rc. k. 11) δέῃ Herv. 2da. 12) τοῦ coni. Markl. 13) Ita Be., αὑτοῦ vulg. 14) ἀλλ' ὅτι Ald. Herv. 1ma. 15) Moeris p. 203 Piers. 16) τῆς ἐλευθ. καὶ τῆς ἰσηγ. kr, id quod coniectura assecutus erat Sp., et verum videtur Schaefero. 17) ὑμῶν kr. 18) διεσωσάμην Σο Bav., διωσάμην Paul. 19) ἐὰν kr.

ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι· οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε, ἂν μὴ δημοσίᾳ πᾶσι φοβερὸν [1]) κατα-
125 στήσητε [2]) τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν; δόν- d.
τα [3]) λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν περὶ ὧν ἄν τις ἐγκαλῇ [4]), τότ᾽ ἀμύνεσθαι [5]) τοὺς ἀδίκως ἐφ᾽ αὑτὸν [6]) ἐλθόντας χρή, καὶ τότ᾽ [7]), ἂν ἀδικοῦντας [8]) ὁρᾷ τις, οὐ προαναρπάζειν, οὐδ᾽ ἐπάγοντ᾽ αἰτίας ψευδεῖς ἄκριτον ζητεῖν ἀποφεύγειν, οὐδ᾽ ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην ἀσχάλλειν, ἀλλὰ μὴ ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀσελγὲς μηδέν.

126 Ὅσα μὲν τοίνυν εἴς τε [9]) τὴν [10]) λειτουργίαν καὶ τὸ 36 Bu.

Οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε.] Δεδήλωκεν, ὅτι ἐπὶ τὸ δημόσιον πάντα ἀνάγει.

Δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα.] „Καλεῖ σέ τις, φησίν, εἰς κρίσιν“. „μὴ διάφευγε τὸ δικαστήριον, ὕπεχε τὰς εὐθύνας. οὐ γὰρ ἄλλως φανείης αν ἀναμάρτητος. ἀλλ᾽ ἐρεῖς, „„μάτην ἐγκαλοῦμαι, συκοφάντης ἐστὶν ὁ κατήγορος““. ἄφες τοῦτο γνωσθῆναι τῇ ψήφῳ“. συγχεῖ, φησί, τὴν τάξιν τῆς πολιτείας ὁ Μειδίας. πρὶν ἀπολογήσασθαι κατηγόρηκεν, πρὶν ἢ δίκας ὑποσχεῖν ἀπαιτεῖν βούλεται, καὶ ταῦτα τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας.

Ὅσα μὲν τοίνυν.] Πληρώσας τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν παρέκβασιν καὶ τοὺς ἐπιλόγους τῆς [1]) παρεκβάσεως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους τοῦ παντὸς [2]) λόγου κεχώρηκε.

1) τῆς] πάλιν Bav. 2) παντὸς] περὶ τοῦ Bav.

---

1) φοβερὸν πᾶσι Aug. kr, πᾶσι φανερὸν ΠΩs. 2) καταστήσεται Aug. 3) δόντα δὲ mg. Berol. 4) ἐγκαλέσῃ kr Aug. Bu. 5) ἀμύνασθαι krs. 6) Ita Bav. Felic. Herv. 2da Bu. Be., qui vulg. ἐπ᾽ αὐτὸν e solis kr enotavit. 7) τότε vulg. ante Reisk.; duplex τότε offensioni erat Spaldingo. 8) ἀδικοῦντα ΣΥΩs, καὶ ὅταν (vel ὁπόταν) ἀδικοῦντά σε ὁρᾷ τις coni. Wolf., τότε ἂν ἀδικοῦντά σε ὁρᾷ τις in ordinem recepit W., post ὁρᾷ τις infinitiv. εἰςαγγέλλειν, γράφεσθαι, τιμωρεῖσθαι vel tale quid deesse videtur Reiskio, quorum postremum placuit etiam Spaldingo. 9) εἴς τε] ἴστε Aug. 10) τὴν om. tv.

σῶμα [1]) ὑβρίσθην, καὶ πάντ' [2]) ἐπιβουλευόμενος τρόπον
00 καὶ πάσχων "κακῶς ἐκπέφευγα, ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες Ἀθη- 556
Bk. ναῖοι. καὶ παραλείπω δὲ πολλά· οὐ γὰρ ἴσως ῥᾴδιον πάντ' R. b.
εἰπεῖν. ἔχει δ' οὕτως. οὐκ ἔστ' [3]) ἐφ' ὅτῳ τῶν πεπραγμένων ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς εἰς τὸν χορὸν γεγενημένοις ἀδικήμασιν ἡ φυλή, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν [4]), συνηδίκηται, ἐπὶ δ' οἷς ἐμὲ ὕβρισε καὶ ἐπεβούλευσεν οἱ

καὶ κέχρηται μὲν προοιμιακῇ [1]) ἐννοίᾳ, ἅτε δὴ μέλλων εἰς ὁλόκληρον κεφάλαιον ἐμβάλλειν [2]), χωρεῖ δὲ εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν, ἐν ᾗ παραλαμβάνει τὸ κατὰ σύλληψιν. ἀρχὴ δὲ ἐκεῖθεν „οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ". συναγωγὴν γὰρ ποιεῖται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν, ὅπερ ἐστὶ κατὰ σύλληψιν εἶδος.

(Οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ.] Σημείωσαι. ἐντεῦθεν εἴληπται τὸ οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ οὐχὶ [3]) τῶν ἁπάντων. B.)

(Ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι.] Ἐν τούτῳ τὸ ἰδιωτικόν. B.)

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς εἰς τὸν χορόν.] Ἐν τούτῳ τὸ δημόσιον, καὶ οὐκέτι λέγει τὸν χορηγὸν ἀλλὰ τὴν φυλήν. δεῖ γὰρ ὡς ἐν ἐπιλόγοις μείζους εἶναι τὰς αὐξήσεις.

Ἐπὶ δ' οἷς ἐμὲ ὕβρισεν.] Ἐνδείκνυται τὸ ἀδίκημα καί φησιν, ὅτι πάντα ἠδίκησε, τὴν φυλήν, τοὺς νόμους, τὴν τύχην [4]) τῆς πόλεως, τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσίας, καὶ αὐτὴν τὴν ὁσίαν τὴν ἐφ' ὁλοκλήρου πόλεως. τὸ γὰρ ὅσιον τέμνεται [5]) τὸ μέν τι εἰς τὸ [6]) εὐσεβές, ὅπερ ἐστὶ περὶ θεούς, τὸ δὲ [7]) εἰς τὸ ὅσιον, τὸ δὲ εἰς ὁλόκληρον πόλιν, τὸ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ εἰς τοὺς τελευτήσαντας. νῦν δὲ τὸ ὅσιον καὶ σεμνὸν οὐ τὸ ἀνθρώπινόν [8]) φησιν ἀλλὰ τὸ θεῖον τὸ ἐφορῶν τὴν πανήγυριν.

1) ἐννοίᾳ δὲ κέχρηται προοιμιαστικῇ Bav. 2) ἐμβαλεῖν Bav. 3) οὐχὶ] Desideratur eius loco ἀντὶ τοῦ οὐδενί. 4) τύχην asterisco notatum in W. 5) τέμνηται W., haud dubie operarum errore. 6) τὸ addidi ex W. 7) τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον tollenda videntur; τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον,* δημόσιον, τουτέστιν, εἰς ὅλον. W. de coni., debebat saltem omittere ὅσιον. 8) ἀνθρόπινον Herv.

---

1) σῶμ' Be. 2) ἅπαντ' kr, πάντα vulg. ante Reisk. 3) ἔστιν Aug. k. 4) ἡμῖν r.

νόμοι, δι᾽ οὓς εἷς 1) ἕκαστος ὑμῶν σῶς ἐστιν, ἐφ᾽ ἅπασι δὲ τούτοις ὁ θεός, ᾧ χορηγὸς 2) ἐγὼ καθειστήκειν, καὶ τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ᾽ 3) ἐστί, τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον
127 συνηδίκηται. δεῖ δὴ τούς 4) γε βουλομένους ὀρθῶς τὴν c.
κατ᾽ ἀξίαν 5) τῶν πεπραγμένων παρὰ 6) τούτου δίκην λαβεῖν 7) οὐχ 8) ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ 9) ὄντος μόνον 10) τοῦ λόγου τὴν ὀργὴν ἔχειν, ἀλλ᾽ ὡς ἐν ταὐτῷ τῶν νόμων, τοῦ θεοῦ, τῆς πόλεως, ὁμοῦ 11) πάντων ἠδικημένων, οὕτω ποιεῖσθαι τὴν τιμωρίαν, καὶ τοὺς βοηθοῦντας καὶ τοὺς 12) συν-

---

Ἐφ᾽ ἅπασι δὲ τούτοις.] Ἀθροισμὸν 1) ποιεῖται πάντων, ἐξ ὧν δημόσιον τὸ ἀδίκημα.

(Οὐχ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ὄντος μόνον τοῦ λόγου.] Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ κατὰ σύλληψιν, ὅτι καὶ ὕβρις καὶ ἀσέβεια τὸ πραχθέν. B.)

Ἀλλ᾽ ὡς ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ.] Δοκῶν 2) πεπαῦσθαι τούτων 3) πάλιν ἄρχεται· τοῦτο γὰρ 4) ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλὰς εὑρίσκειν μεθόδους, ὡς τὰ ἰσχυρὰ 5) λέγοντα φεύγειν τὸ προσκορές.

Καὶ τοὺς συνεξεταζομένους.] Μέλλων μετ᾽ 6) ὀλίγον ἐκβάλλειν αὐτοῦ 7) τοὺς συνηγόρους, ἐν-

1) Hoc scholion in Bav. et Lut. leguntur. 2) Δοκῶν δὲ Bav. 3) τῶν τοιούτων Bav. 4) ἄρχεται, ὅπερ ἴδιον Bav. 5) Ita Bav. et W. de coni. pro τὰς ἰσχυρὰς. 6) κατ᾽ ὀλίγον Bav. 7) αὐτοῦ om. Bav.

---

1) εἷς om. Ykrs Aug. Ald. Felic. Herv. 1. 2. Paul. Wolf. 2) χορὸς pr. Y. 3) ὁτιδήποτ᾽ — δαιμόνιον suspecta Reiskio. 4) τοίς Felic. 5) καταξίαν s. 6) παρὰ] Ita vulg. post Reisk. Bav. Aug. Par. 2. 5., περὶ vulg. ante R. et s. 7) λαμβάνειν kr. 8) οὐ vulg. ante Reisk., οὐκ Wolf. 9) Ita Aug. Lessing. vulg. post Reisk., ἡμῶν schol. vulg. ante R. et Ftv, ὑμῶν ΠΣΥΩs mg. Lut., omnes has tres lectiones simul exhibet Bav. 10) Ita vulg. ante Reisk. et Be., μόνον ὄντος kr Bu. et Reisk., et hic non monito lectore, ni fallor, ex solo Aug. 11) Ita Aug. Barocc. kr Wolf. (de coni.) Reisk. Be., ἐμοῦ Bu. et vulg. ante R. 12) τοὺς om. Ftv Bav. Ald. Herv. Wolf. Sp. Bu.

ἐξεταζομένους μετὰ τούτου μὴ συνηγόρους μόνον ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτῳ πεπραγμένων ὑπολαμβάνετ᾽ [1]) εἶναι.

128 Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι σώφρονα καὶ μέ- d.

τεῦθεν ἤδη προδιαβάλλει συνεθίζων τοὺς δικαστὰς ταῖς κατ᾽ αὐτῶν βλασφημίαις. συνεξεταζομένους δὲ τοὺς ἅμα αὐτῷ φαινομένους καὶ συνδιατρίβοντας.

Ἀλλὰ καὶ δοκιμαστάς.] Ἐπαινέτας καὶ κρίνοντας εἶναι καλὰ [1]) τὰ γινόμενα.

Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ καθόλου, ποταπος ὁ βίος [2]) τοῦ Μειδίου. προεξήτασται μὲν [3]) ἤδη ἐκ τῆς ποιότητος, ἐν οἷς ἐπίορκον ἄπιστον ὠμὸν δύςτροπον καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν Μειδίαν ἀπέδειξεν. ἀλλ᾽ ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν εἶχεν ἐξέτασιν, ποταπὸς γέγονε Μειδίας περὶ αὐτὸν Δημοσθένην. καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Στράτωνα [4]) καὶ [5]) πάντα ταῦτα εἰς Δημοσθένην εἶχε τὴν ἀναφοράν. νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰςάγει ποιότητα, ποταπὸς περὶ πᾶσαν γεγένηται τὴν πόλιν Μειδίας. ἐπειδὴ γὰρ σώζεταί τις ἢ δι᾽ ἔλεον τῶν δικαστῶν, ἢ δι᾽ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὃ μέλλει ὑφίστασθαι, μέγα ὂν καὶ ὑπερβάλλον τὴν συνήθειαν, ἢ δι᾽ ἀξίωμα καὶ σεμνότητα, ὥςτε δοκεῖν αἰδοῦς ἄξιος εἶναι, ἢ δι᾽ ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα, ἣν ἐπεδείξατο περὶ τὸν ἄλλον βίον, ἢ δι᾽ ἃ λελειτούργηκε φθάνων, ἢ δι᾽ ἃ προςδοκᾶται [6]) λειτουργήσειν, ἢ διὰ τοὺς συνηγοροῦντας, ἢ καὶ δι᾽ ἄλλα πλείω, διὰ τοῦτο καθέκαστον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ἐπεξέρχεται, πᾶσαν αὐτοῦ σωτηρίας ἀφορμὴν περικόπτων. πρῶτον οὖν ἐξετάζει, ποταπὸς [7]) τοὺς ἄλλους. (Ἡ ποιότης, ἡ ἐν ἐπιλόγοις, κοινή. ἀποδείκνυσι γάρ, ὁποῖον ἑαυτὸν ὁ Μειδίας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπέδειξεν. ἄλλως· ἐντεῦθεν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ

1) Ita W. de coni. et Lut., κατὰ vulg. 2) ποταπὸς περὶ τοὺς ἄλλους ὁ βίος W. de coni. 3) μὲν] μὲν γὰρ Lut. 4) στράτονα Herv. 5) καὶ tollendum videtur, nisi τὰ τοιαῦτα scribatur. 6) προςδοκᾶτε Ald. Herv. 7) εἰς post ποτ. addit Lut., περὶ W. de coni., probabilius videtur ποτ. πρὸς — ποταπὸς non ausus sum immutare, cum utraque forma locupletes auctores habeat.

---

1) ὑπολαμβάνειν Aug. Barocc. Ven. kr Tayl. Reisk. Bu. Be., ὑπολαμβάνετε vulg. ante Tayl., ὑπολαμβάνετ᾽ ceteri libri Bekkeri.

τριον πρὸς τἆλλα παρεσχηκὼς αὑτὸν Μειδίας καὶ μηδένα τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδὲν [1]) ἠδικηκὼς εἰς ἐμὲ μόνον ἀσελγὴς [2]) οὕτω καὶ βίαιος ἐγεγόνει, πρῶτον μὲν [3]) ἔγωγ᾽ ἀτύχημ᾽ ἂν ἐμαυτοῦ [4]) τοῦτο ἡγούμην, ἔπειτ᾽ ἐφοβούμην ἄν, μὴ τὸν ἄλλον ἑαυτοῦ βίον οὗτος [5]) μέτριον δεικνύων καὶ φιλάνθρωπον διακρούσηται [6]) τούτῳ τὸ δίκην ὧν ἐμὲ ὕ-
129 βρικε δοῦναι. νῦν [7]) δὲ τοσαῦτ᾽ [8]) ἐστὶ τἆλλα [9]), ἃ πολ- e.
λοὺς ὑμῶν ἠδίκηκε, καὶ τοιαῦτα, ὥςτε τούτου μὲν τοῦ δέους ἀπήλλαγμαι, φοβοῦμαι δὲ πάλιν τοὐναντίον, μὴ ἐπειδὰν πολλὰ καὶ δεινὰ ἑτέρους ἀκούηϑ᾽ [10]) ὑπ᾽ αὐτοῦ "πε- 557 R.
501 Bk. πονϑότας, τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς "ἐμπέσῃ „τί οὖν [11]) σὺ [12]) δεινότερα ἢ τῶν ἄλλων εἷς ἕκαστος πεπονθὼς ἀγα-

---

κοινὴ τούτοις, ἐν οἷς ἐπίορκον ἄπιστον ὠμὸν δύςτροπον ἐπέδειξεν· ἀλλ᾽ ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν ἐξέτασιν ἔχει, ποδαπὸς γέγονε Μειδίας περὶ τὸν Δημοσθένην· νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰςάγει ποιότητα, ποδαπὸς περὶ σύμπασαν τὴν ἑαυτοῦ βιοτὴν ἐφάνη. B.)

Ἀτύχημ᾽ [1]) ἂν ἐμαυτῷ.] Ὅταν γὰρ περὶ τοὺς ἄλλους χρηστὸς [2]) φαῦλος δὲ περὶ ἡμᾶς μόνους φανῇ, δυςτυχία σαφὴς τὸ γιγνόμενον.

Νυνὶ δὲ τοσαῦτ᾽ ἐστὶ τἆλλα.] Ἀγανακτεῖν ὑπὲρ τοῦ δήμου προςποιεῖται, ὡς δεινὰ πεπονθότος.

Σὺ δεινότερον ἢ τῶν ἄλλων [3]).] Ἐν οἷς δο-

1) ἀτίχημ᾽ Ald. 2) χρηστοὺς Ald. Herv. 3) Ita Ald. Herv., δεινότερα Lut., σὺ μὴ δεινότερα τῶν W.

---

1) Ita vulg. ante Be., et Fkrtv, μηδὲν om. Be., Schaef. servatum mavult. 2) ἀσελγὴς μόνον Σkr. 3) μὲν om. Σ. 4) ἐμαυτῷ schol. 5) οὕτως k. 6) Ita Bu. et Be. ex ΠΣΥΩs, τούτῳ τὸ δίκην — δοῦναι διακρ. tv et vulg. ante Reisk., τούτῳ τὸ δίκην δοῦναι — διακρούσ. Aug. kr et Reisk., τούτῳ τὸ δοῦναι — δίκην διακρ. F. 7) Ita r, id quod probat Schaef., νυνὶ schol. et reliqui omnes. 8) τοσαῦτα vulg. ante Reisk. 9) Ita Bu. Be., ἐστι δὴ τἆλλα Ftv et vulg. ante Bu., τἆλλα om. Aug. kr. 10) Ita Be. Aug., ἀκούητε Par. 1., ἀκούσητε Ftv et vulg. ante Be. 11) τί οὖν om. pr. Σ. 12) σὺ μὴ δεινότερα coni. W. (et fortasse etiam Tayl.), τί οὖν οὐ δειν. Reisk. de coni., τί οὖν; σὺ δ. Bu. probat Schaef.

νακτεῖς“; πάντα μὲν δὴ τὰ τούτῳ πεπραγμένα οὔτ᾽ ἂν f.
ἐγὼ [1]) δυναίμην πρὸς ὑμᾶς [2]) εἰπεῖν, οὔτ᾽ ἂν ὑμεῖς ὑπο-
μείναιτ᾽ [3]) ἀκούειν· οὐδ᾽ εἰ τὸ παρ᾽ ἀμφοτέρων ἡμῶν [4])
ὕδωρ ὑπάρξειε πρὸς τὸ λοιπὸν πᾶν τό τ᾽ ἐμὸν καὶ τὸ τού-
του προστεθέν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν· ἃ δ᾽ ἐστὶ μέγιστα καὶ
130 φανερώτατα [5]), ταῦτ᾽ ἐρῶ, μᾶλλον δ᾽ ἐκεῖνο ποιήσω· ἀνα- g.
γνώσομαι μὲν ὑμῖν, ὡς ἐμαυτῷ γέγραμμαι, πάντα τὰ

κεῖ φοβεῖσθαι, μὴ [1]) διαφύγῃ, ἐν τούτοις μᾶλλον παροξύνει τοὺς δικαστάς. τί [2]) γὰρ αὐτὸν ἀξιώσει [3]) συγγνώμης, διότι [4]) μικρότερα [5]) πεπόνθασιν οἱ ἄλλοι ὑπὸ Μειδίου, ἀλλ᾽ οὐ μᾶλλον ὀργισθήσεσθε [6]) διότι κατὰ πολλῶν γέγονε τοιοῦτος;

Τό τ᾽ ἐμὸν καὶ τὸ τούτου προστεθέν.] Μέτρον ἐλάμβανον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὕδατος οἱ ῥήτορες, οὗ πεπαυμένου ἐν τῷ ῥεῖν ἐπαύοντο λέγοντες, ἴσως, ἵνα μὴ φλυαρῶσιν ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἔχωνται μόνων. λέγει [7]) οὖν, ὅτι τῷ λείποντί μου ὕδατι (πολὺ γὰρ τῷ λέγειν ἀνάλωται), εἰ προστεθείη αὖθις πᾶν τὸ μέτρον τό τ᾽ ἐμοὶ δοθὲν καὶ ὃ δέδοται τῷ Μειδίᾳ, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειε διηγουμένῳ μοι πάντα αὐτοῦ τὰ πλημμελήματα.

Ὡς ἐμαυτῷ γέγραμμαι.] Σύνηθες τοῦτο ποιεῖν Δημοσθένει, ὅταν πλῆθος ἐνδείξασθαι βούληται. ὡς γὰρ μὴ δυνάμενος ἕκαστα μνημονεύειν, ἐκ γραμματείου τὴν ἀνάμνησιν ποιεῖται. ἔχει γὰρ ἐν ὑπομνήμασι συντόμως αὐτοῦ τὰ ἀδικήματα, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ [8]) εἶπεν, ὅτι συνέλεξεν ἀφ᾽ ὧν ὑμῖν ἀναγινώσκων ἐρῶ παντοδαπὰ κακουργήματα.

1) *με* Herv. W. 2) *τί*] *τίς* W., *διὰ τί* Lut. 3) *ἀξιώσετε* Lut., vere; *ἀξιώσειε* W., sed debebat saltem *ἂν αὐτὸν ἀξιώσειε* scribi. 4) *διότι*] *ἢ διότι* Lut. 5) *δεινότερα* Lut. 6) *ὀργισθείη* coni. W. 7) *λέγειν* W. operarum errore. 8) cf. §. 23.

---

1) Ita Bu. Be., *ἔγωγε* Ftv et vulg. ante Bu. 2) *πρὸς αὐτοὺς* Bavar. 3) Ita Par. 1. Be., *ὑπομείναιτ᾽ ἂν* Ftv et vulg. ante Be., *ὑπομενεῖτε* Aug., *ὑπομενεῖτ᾽* ΠΥΩkr, *ὑπομενεῖτ᾽ ἂν* s. 4) Ita Bav. Vind. et vulg. post Reisk., *ὑμῶν* vulg. ante Reisk., *ἡμῖν* vel *ἐμοὶ* coni. W. 5) *φανερώτερα* Bav.

ὑπομνήματα [1])· λέξω δ', ὅ τι ἂν [2]) πρῶτον ἀκούειν βουλομένοις ὑμῖν ᾖ, τοῦτο [3]) πρῶτον, εἶθ' ἕτερον, καὶ τἄλλα τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἂν ἀκούειν βούλησθε. ἐστὶ δὲ [4]) b.
ταῦτα [5]) παντοδαπά, καὶ ὕβρεις πολλαὶ καὶ περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα καὶ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα, καὶ τόπος οὐδεὶς ἔστιν [6]), ἐν ᾧ τοῦτον οὐ θανάτου πεποιηκότα ἄξια πολλὰ εὑρήσετε.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ [7]) ΤΩΝ [8]) ΜΕΙΔΙΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ.

131 Ὅσα μὲν τοίνυν ὦ [9]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι [10]) τὸν ἀεὶ 37
προστυχόντ' [11]) αὐτῷ [12]) πεποίηκε, ταῦτ' ἐστί. καὶ Bu.

Καὶ ὕβρεις πολλας [1]).] Τὴν γὰρ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὕβρισεν, εἰπὼν „μέλλετε [2]) καὶ τετύφωσθε."

Καὶ περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα.] Κακουργήματα [3]) λέγει τὰ κατὰ Κρατῖνον [4]) τὸν συνίππαρχον: τοὺς γὰρ συνάρχοντας ὥςπερ οἰκείους νενομίκαμεν. μικρὸν γὰρ ὕστερον ἐρεῖ, ὡς ἵππαρχος ὢν πολλὰς κατὰ τῶν ἱππέων ἐποιεῖτο διαβολὰς συνὼν αὐτοῖς.

Καὶ τόπος οὐδείς ἐστι.] Τόπον νῦν λέγει [5]) οὐ Κεραμεικὸν [6]) οὐδὲ ἀγορὰν ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαλεκτικοὺς τὸ ἐπιχείρημα. οὐδὲν γάρ, φησίν, ἐπιχείρημα οὐδὲ ἀφορμή τις ἀδικίας ἐστίν, ἢ κακίας εἶδος, ὃ οὗτος παραλέλοιπεν.

Τὸν ἀεὶ προστυχόντα αὐτῷ.] Ἵνα μὴ ὡς ἀμυνόμενον τὸν ἠδικηκότα [7]) ποιῇ, ἀλλὰ τὸν ἀπαντῶντα [8]) ἁπλῶς βλάπτῃ.

1) πολλαὶ Lut. 2) μέλετε Ald. Herv. 3) κακ.] utroque loco ὑπομνήματα Ald. Herv. 4) An Κρατίνου τοῦ ἱππάρχου? sed ne hac quidem opus est mutatione. 5) λήγει Herv. 6) Erat κεραμικόν. 7) ἰδικηκότα Herv. 8) ἀπατῶντα Ald. Herv.

---

1) τὰ ὑπομν. πάντα kr. 2) ἂν om. Ω. 3) τοῦτο om. Ftv Bav. Ald. Herv. 1ma Wolf. 4) δὲ om. Ald. Herv. 1ma. 5) ταῦτ' ἀδικήματα πάντ' mavult Reisk. 6) Erat οὐδείς ἐστιν. 7) Titulum om. Aug. r, in mg. ponit Π. 8) τῶν τοῦ μειδίου v. 9) ὦ om. ks. 10) δικασταὶ Π. 11) προστυχόντα vulg. ante Reisk. 12) προστυχόνθ' αὐτῷ mavult Schaef.

παραλέλοιφ' 1) ἕτερα· οὐ γὰρ ἂν δύναιτ' 2) οὐδεὶς εἰςάπαξ 3) εἰπεῖν, ἃ πολὺν χρόνον οὗτος ὑβρίζων συνεχῶς ἅπαντα τὸν βίον εἴργασται. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε τῷ τούτων δίκην μηδενὸς δεδωκέναι. οὐ γὰρ ἡγεῖθ' 4), ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, λαμπρὸν οὐδὲ νεανικὸν 5) οὐδὲ 6) ἄξιον 7) θανάτου 8), ὅ τι ἂν τις 9) πρὸς ἕνα εἷς διαπράττηται· ἀλλ' εἰ μὴ 10) φυλὴν 11) ὅλην [καὶ βουλὴν], καὶ b.

Καὶ παραλέλοιφ' 1) ἕτερα.] Ἵνα μὴ δόξῃ ὡς φιλοπράγμων ἅπαντα περιεργάζεσθαι ἀκριβῶς, δείκνυσι πολλὰ παραλιπεῖν.

Οὐδὲν 2) ἄξιον θανάτου 3).] Οἷον ἄξιον γερῶν 4) καὶ τιμῆς τοσαύτης, ὡς θανάτου τυχεῖν.

Ἀλλ' εἰ καὶ μὴ 5) φυλὴν ὅλην καὶ βουλὴν καὶ ἔθνος.] Διὰ τὸν χορὸν καὶ τὴν βουλὴν τὴν ἀρειοπαγιτικήν 6)· εἶπε γὰρ „τετύφωσθε", ὑβρίζων αὐτήν· ἔθνος δὲ νῦν τὸ τάγμα ἐμφαίνει τῶν ἱππέων. ἴσως δὲ φοβούμενος, μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι συστάντες 7) οἱ ἱππεῖς, συγκρούειν 8) πειρᾶται. ἅπερ δὲ ἐν τῷ γραμματείῳ ἀνέγνω, ταῦτα πάλιν κατὰ σχετλιασμὸν λέγει καὶ ἀναμιμνήσκει.

1) παραλ.] πολλὰ παραλ. Lut. 2) οὐδὲ ἄξιον εἶναι Lut. 3) θανάθου Herv. 4) Asterisco notavit W. 5) μὴ καὶ W. 6) Ita W., ἀρεοπαγίτην Ald. Herv., ἀρεοπαγίτιν Lut. 7) Ita Lut., στάντες Ald. Herv., παραστάντες W. 8) συγκ.] συγκ. τούτοις αὐτὸν W. haud scio an de coni.

---

1) Ita Bu. Be. (nulla notata scripturae discrepantia) Bav. indices Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf., καὶ παραλέλοιπα ἕτερα Aug., καὶ πολλὰ ἕτερα παραλέλοιπα vulg. ante Bu., καὶ πολλὰ δ' ἕτερα παραλ. coni. Reisk. 2) Ita Be., δύνοιτ' Aug., δύναιτο vulg. ante Be. 3) ἅπαξ pr. Σ. 4) ἡγεῖσθ. et Ald. Herv. 1ma sed hic verbum asterisco notatum. 5) νεαν.] Ita Be. et vulg. ante Reisk., νεανικὸν οὐδὲν YΩkr s Aug. Reisk. Bu. 6) οὐδ' Be., om. YΩs. 7) ἄξιον] Ita Aug. et plerique librorum Bekkeri Bu. Be., ἄξιον εἶναι vulg. ante Bu. et Ftv. 8) Pro θανάτου Bu. coni. αὐτοῦ, om. vult Schaef. 9) τι Bav. 10) εἰ μὴ καὶ φυλὴν Lut. Reisk. 11) φυλὴν] βουλὴν r;. hinc Schaef. coni. εἰ μὴ φυλὴν ὅλην καὶ ἔθνος esse scribendum, id quod mihi quoque probatur.

ἔθνος προπηλακιεῖ καὶ πολλοὺς ἀθρόους [1] ὑμῶν ἅμα ἐλᾷ,
132 ἀβίωτον ᾤετό [2] "ἔσεσθαι τὸν βίον ἑαυτῷ [3]. καὶ τὰ μὲν 558
ἄλλα σιωπῶ [4] μυρία [5] εἰπεῖν ἔχων [6], περὶ δὲ τῶν συ- R. c.
στρατευσαμένων ἱππέων εἰς Ἄργουραν [7] ἴστε δήπου πάν-
τες οἷα ἐδημηγόρησε παρ' ὑμῖν, ὅθ' ἧκεν ἐκ Χαλκίδος, κα-
502 Bk. τηγορῶν "καὶ φάσκων ὄνειδος ἐξελθεῖν τὴν στρατιὰν [8]
ταύτην τῇ πόλει· καὶ τὴν λοιδορίαν, ἣν [9] ἐλοιδορήθη [10]
Κρατίνῳ [11] περὶ τούτων [12], ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλ-
λοντι βοηθεῖν αὑτῷ [13], μέμνησθε. τὸν δὴ [14] τοσούτοις

Περὶ δὲ τῶν συστρατευσαμένων ἱππέων.] Βούλεται τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ παρελέσθαι, καὶ ἐπειδὴ δέδοικε τὸ τάγμα τῶν ἱππέων, μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι, δείκνυσι κἀκείνους ὑβρισμένους ὑπὸ Μειδίου. Συστρατιώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν καὶ οὐχ ἵππαρχον· ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἵππαρχοι συστρατεύονται [1] τοῖς ἱππεῦσιν, ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς κατὰ τὴν στρατείαν αὐτὸν ὠνόμασε.

Καὶ τὴν λοιδορίαν ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ.] Στράτηγὸς ἦν οὗτος τοῦ πεζοῦ [2]. τοῦ δὲ Μειδίου κατηγοροῦντος τῶν ἱππέων, ὁ Κρατῖνος, ἅτε καὶ αὐτὸς ἵππαρχος [3] ὤν, ἀντέλεγε καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς [4] ἐπειρᾶτο· καὶ τοῦτον [5] οὖν ὕβριζε.

1) Ita W., *στρατεύονται* vulg. 2) Debebat dicere *τοῦ ἱππικοῦ*, sive Midiam intelligebat sive Cratinum. 3) Hoc asterisco notavit W. 4) Ita W. et mg. Lut., *αὐτῷ* vulg. 5) Ita W. de coni. et Lut., *τοῦτο* vulg.

---

1) *ἀθρόους* ΠΥ Be. 2) *ᾤετ'* Be., *ᾤεται* r., *ᾤετ'* s. 3) Ita Aug. Reisk. Bu. Be. (nulla notata scripturae discrepantia), *αὐτῷ* vulg. ante Reisk., *αὐτῶ* Herv. 1ma. 4) *σιοπῶ* Herv. 1ma. 5) Ita Be., *μυρία ἂν ἔχων εἰπεῖν* Fkrtv et vulg. ante Be. 6) *ἔχον* Herv. 1. 7) *ἄρουραν* pr. Ω. 8) *στρατείαν* ΠΥΩs. 9) *ἣν* om. F. 10) *ἐλοιδορίθη* Herv. 1ma. 11) *Κρατίωνι* Indd. Ald. Herv., unde Schaef. coni. *Ἀρχετίωνι*. 12) *τούτων τῷ νῦν ὡς ἐγὼ* Felic. Paul. Herv. 2da mg. Berol. Wolf. Bu.; Buttm. *τῷ νῦν* in Σ a recentiori manu superscripta esse narrat, id quod reticuit Bekk. 13) Ita Reisk. Be., *αὐτῷ* Bu. et vulg. ante Reisk. 14) *δὲ* Bu., fortasse operarum errore.

ἀθρόοις [1]) τῶν πολιτῶν ἔχθραν ἐπ' οὐδενὶ τηλικαύτην ἀράμενον πόσῃ πονηρίᾳ καὶ θρασύτητι ταῦτα χρὴ νομίζειν
133 πράττειν; καίτοι πότερ' [2]) εἰσὶν ὦ Μειδία [3]) ὄνειδος τῇ d.
πόλει οἱ διαβάντες ἐν τάξει καὶ τὴν σκευὴν ἔχοντες, ἣν [4]) προςῆκε τοὺς ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξιόντας καὶ συμβαλουμένους [5]) τοῖς συμμάχοις, ἢ σὺ ὁ μὴ [6]) λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' [7]) ἐκληροῦ [8]), τὸν θώρακα δὲ οὐδεπώποτ' [9]) ἐνδύς, ἐπ' ἀστράβης [10]) δὲ ὀχούμενος ἀργυρᾶς [11])

Καίτοι πότερ' εἰσὶν ὄνειδος ὦ Μειδία.] Τοῦτο σύνηθες Δημοσθένει, ὅταν ἐξέληταί τινα κατηγορούμενον, ἀντιπεριτρέπειν τῶν κατηγόρων [1]) τὰ ὀνόματα.

Οἱ διαβάντες ἐν τάξει.] Ὅταν μὴ ἔχῃ [2]) στρατιώτας [3]) ἐκ τροπαίων ἐπαινεῖν, τὴν γνώμην αὐτῶν θαυμάζει καὶ τὴν ἀξίαν, ὥςπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνου [4]) μὴ ἔχων τοὺς ἐν Χαιρωνείᾳ σεμνύνειν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν, ἀπὸ τῶν πρὸ [5]) τῆς μάχης αὐτοὺς ἐπῄνεσε, τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ.

Ἐπ' ἀστραβῆς δὲ ὀχούμενος.] Εἶδος καθέ-

1) τῷ κατηγόρῳ τὰ ἀδικήματα W. de coni., ἐγκλήματα mg. Lut. 2) Ita Lut., ἔχειν Ald. Herv., ἔχει W. 3) στρ.] τοὺς στρατ. W. 4) cf. p. 300, 18 R. 5) Ita Ald. Lut. W., πρὸς Herv.

---

1) ἀθρόοις Be. 2) πότεροι Barocc. Aug. kr Reisk. Bu. 3) ὄνειδος ὦ Μειδία Bu. Be., non monito lectore. 4) Reisk. mavult ἣν ἔχειν προςῆκε. 5) Ita Aug. Bav. et vulg. post Reisk., συμβαλλομένους s et vulg. ante R., συμβαλομένους Ω et rc. Y, ἐξιόντ. καὶ συμβ. om. pr. Y. 6) Ita Be. ex Σ, μηδὲ vulg., μὴ δὲ Herv. et sic saepius. 7) ὅτε vulg. ante R. 8) Ita Aug. et vulg. post Reisk., ἐκλήρου vulg. ante R., οὐχ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκλήρους vel ἐκληροῦ index Lambini, sed cave ne cum Wolfio haec pro scriptura codicis Lut. vel pro coniectura habeas Lambini; significatur enim, damnare se scripturam editionum Lutetiana priorum ἐκλήρους vel ἐκληροῦ. 9) οὐδεπώποτε vulg. ante Reisk. 10) Harpocr. v. 11) ἀργ. — Εὐβ.] Ita Hellad. ap. Phot. (p. 1589 pr. R. 533, a 34 Bekk.) Σ et γρ. k Bu. Be., ἐξ ἀργυρᾶς τῆς ἐξ εὐβοίας mg. Lut. Ulpian., ἀργούρας τῆς ἐξ Εὐβοίας Vind. Ital. Lindenbr. ΠΥΩs, ἐξ ἀργούρας τῆς εὐβοίας vulg. ante Bu. Schaeferus verba ἐξ ἀργούρας τῆς εὐβοίας pro glossemate habet, quamquam eam scripturam tueatur etiam Herodiani auctoritas.

τῆς ἐξ Εὐβοίας, χλανίδας δὲ καὶ [1]) κυμβία [2]) καὶ κάδους ἔχων, ὧν ἐπελαμβάνοντο [3]) οἱ πεντηκοστολόγοι [4]); ταῦτα

δρας [1]), παρὰ τὸ μὴ στροβεῖσθαι μηδὲ στρέφεσθαι. ἔστι δὲ ἐπὶ πλεῖστον εἰς ὕψος ἀνῆκον, ὥςτε [2]) τῶν καθεζομένων ἀνέχειν τὰ νῶτα. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα αἱ γυναῖκες. ἐπισκώπτει δὲ διὰ τούτου [3]) εἰς μαλακίαν καὶ ἀσθένειαν τὸν Μειδίαν. εἶθ' ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, „τί οὖν, εἰ κακωθεὶς ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ“; προςέθηκεν „ἐξ ἀργυρᾶς [4])“· τὸ γὰρ ἠργυρῶσθαι τὴν καθέδραν δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος καὶ ἐντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει. τὸ δὲ καὶ „ἐξ Εὐβοίας“, ὅτι μὴ εἰωθότων τῶν Ἀθήνησι τοιαύτας ἐργάζεσθαι αὐτὸς ἐξ Εὐβοίας ὠνήσατο. ἡ δὲ δημώδης „ἐξ Ἀργούρας“ ἔχει, ἀπὸ τόπου τῆς Εὐβοίας. ἀλλὰ τὰ ἑξῆς δηλοῖ, ὅτι μαλακίαν αὐτῷ καὶ τρυφὴν ὀνειδίζει, χλανίδας λέγων καὶ ἱμάτια τρυφερὰ καὶ σκεύη ἐπιτήδεια πρὸς ἀνειμένον βίον. [Ἐξ Ἀργούρας.] Παρὰ Μενάνδρῳ [5]) Ἀργυρᾶς. Ἄλλως· Ἄργουρα πόλις Εὐβοίας. ἀστράβη εἶδος καθέδρας. κυμβίον [6]) εἶδος περικεφαλαίας καὶ [7]) ἐκπώματος, ὅπερ [8]) ἐπίμηκες καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κυμβίον. φέρων δὲ τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως ὁ [9]) Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου φησί· ῥυτὰ [10]), καὶ κυμβία καὶ φιάλας. B.)

Χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους.] Χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας, κυμβία δὲ εἶδος ἐκπωμάτων, κάδος δὲ γυναικεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις [11]) τῶν ὑδάτων ἢ τὰς νῦν σίτλας [12]).

Πεντηκοστολόγοι.] Τὰ μὲν πολεμικὰ σκεύη

1) καθ.] καθέδρας ἀστραβῆ Lut. 2) Ita W. et Lut., ῥῦς τε Ald. Herv. 3) τοῦτο Buttm. 4) ἀργυρρᾶς Lut., ἐξ delevit W. 5) Si locus sanus — erat enim cum coniicerem: παρὰ μὲν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ, vel παλαιὰ μὲν ἀντίγραφα, vel παλαιῷ μ. ἀντιγράφῳ — sed si sanus, spectat non ad Menandrum grammaticum (cf. Meineke Menandr. et Philem. p. XXXIX) sed ad M. rhetorem, de quo dixi Prooem. p. XIX. 6) κυμβίον — φιάλας] Hoc scholion legitur etiam in Lut. 7) καὶ] ἢ εἶδος Lut. 8) ὅπερ om. Lut. 9) ὁ om. Lut. 10) ῥητὰ Lut. 11) Ita W., ῥύσεις vulg. 12) Cf. Chapmann. obss. in Comm. Ulp. p. XXIII (ed. Mounteney).

1) δὲ om. Felic. Herv. 2da Paul. et uncis circumscripsit Reisk., δὲ καὶ om. Aug. 1 kr. 2) κυμβεῖα Aug. kr. Citatur ab Macrob. 5, 21. 3) ἀπελαμβάνοντο Bav. 4) Harpocr. Phot. v. πεντηκοστή.

γὰρ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἡμᾶς [1]) ἀπηγγέλλετο [2])· οὐ γὰρ εἰς
134 ταὐτὸν [3]) ἡμεῖς τούτοις διέβημεν. εἶτα εἴ σε ἐπὶ [4]) τού- e.
τοις ἔσκωψεν [5]) Ἀργετίων ἢ [6]) τις ἄλλος, πάντας ἤλαυνες; εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτα [7]) ὦ Μειδία, ἅ σέ φασιν οἱ συνιππεῖς καὶ κατηγόρεις ὡς λέγοιεν περὶ σοῦ, δικαίως κακῶς [8]) ἤκουες· καὶ γὰρ ἐκείνους καὶ τουτουσὶ [9]) καὶ ὅλην

οὐκ ἐτελώνουν, ὅσα δὲ ἦν εἰρηνικὰ καὶ πρὸς τρυφὴν συντελοῦντα κατεῖχον. (Πεντηκοστὴ καὶ πεντηκοστολόγοι καὶ πεντηκοστεύεσθαι. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι, πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν [1]). καὶ λαβόμενος ἦγεν αὐτὸν τοῦ πεντηκοστολογίου. κάδος δὲ μέτρον οἰνηρόν. B.)

Ταῦτα γὰρ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἡμᾶς.] Ἐν καιρῷ τὸν οἰκεῖον εἰςήγαγεν ἔπαινον. οἱ γενναιότεροι γὰρ ἐν τοῖς ὁπλίταις τάττονται. οὐκοῦν οὐκ ἔστι λειποτάκτης ὁ Δημοσθένης ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖος.

Εἴ σε ἐπὶ τούτοις ἔσκωψεν.] Εἷς τῶν ἱππέων, κωμικώτερος ὤν, ἀπέσκωψεν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν τρυφήν.

Εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτα ὦ Μειδία.] Διλημμάτῳ [2]) κέχρηται, οὗ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀκολουθίαν ἔχει, τὸ δὲ δεύτερον σεσόφισται. εἰ ταῦτα ἐποίεις, δικαίως κακῶς ἤκουες. ὃ [3]) δὲ εἰς ἕτερον περιήγαγεν, „εἰ δὲ μὴ ποιοῦντός σου ἕτεροι ἀκούοντες ἐπέχαιρον, ἄξιος ἦσθα διὰ τὸν ἄλλον βίον ταῦτα ἀκούειν.“ παρολκῇ [4]) γὰρ χρησάμενος, τὴν ἀκολουθίαν ἐσοφίσατο.

1) Haec ex Harpocrat. Phot. Suid., quae autem sequuntur, ex solo Suida hausta sunt, unde patet, legendum esse πεντηκοστολόγιον. „καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ π.“ 2) διλληματῳ Ald. Herv., διλημάτῳ W. 3) τὸ δὲ mg. Lut. ὃ — περιήγ. corrupta videntur. 4) „Non satis assequor, quid παρολκὴν vocet, utrum διατριβὴν καὶ ἀναβολὴν an παρατροπὴν καὶ παρέκκλισιν.“ W.

---

1) ὑμᾶς Ald. Herv. Wolf. 2) ἐπηγγέλλετο Aug. kr. 3) ταὐτὸ ΠΥs. 4) ἐπὶ om. s. 5) εἰςκώψομεν Σ. 6) ἢ] εἰ F et vulg. ante Tayl. 7) ταῦτα πάντα Par. 5. 8) δ. καὶ κακῶς Ω, καλῶς Paul. 9) τούτους tv et vulg. ante Reisk.

τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντός σου [1]) f.
κατεσκεύαζόν [2]) τινες καταψευδόμενοί σου, οἱ δὲ λοιποὶ
τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἐκείνοις ἐπετίμων ἀλλά σοι ἐπέχαι-
ρον [3]), δῆλον ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων ὧν ἔζης ἄξιος [αὐτοῖς [4])]
ἐδόκεις εἶναι τοῦ τοιαῦτ' [5]) ἀκούειν· σαυτὸν οὖν μετριώ- 559
135 τερον ἐχρῆν παρέχειν, οὐκ ἐκείνους διαβάλλειν. σὺ [6]) δ' R.
ἀπειλεῖς πᾶσιν, ἐλαύνεις πάντας, τοὺς ἄλλους ἀξιοῖς, ὅ τι
σὺ [7]) βούλει, σκοπεῖν, οὐκ αὐτὸς σκοπεῖς, ὅ τι μὴ λυπή-
σεις [8]) τοὺς ἄλλους ποιῶν. καὶ τὸ δὴ σχετλιώτατον [9]) καὶ
μέγιστον ἔμοιγε [10]) δοκοῦν ὕβρεως εἶναι σημεῖον, τοσούτων
503 ἀνθρώπων "ὦ μιαρα κεφαλὴ σὺ παρελθὼν ἀθρόων [11])
Bk. κατηγόρεις [12]), ὃ [13]) τίς οὐκ [14]) ἂν ἔφριξε ποιῆσαι τῶν
ἄλλων [15]);

136 Τοῖς μὲν τοίνυν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις [16]) ὁρῶ 38 Bu.

Καὶ τὸ δὴ σχετλιώτατον καὶ μέγιστον.] Ὁ λέγων ἐπαύσατο [1]), τοῦτο εἰς κοινὸν εἰσάγει. τοσούτων, φησίν, ἀνθρώπων ἀθρόως κατηγορεῖς. λέγει δὲ τῶν ἱππέων, ὅπερ μέχρι νῦν ἐξήταζε. τίς οὖν ἡ παραλλαγὴ τούτων; ὅτι ἐκεῖ μὲν ὀνομαστὶ τοὺς ἱππέας εἶπεν, ἐνταῦθα δὲ ἀορίστως πλῆθος ἀνθρώπων ὠνόμασεν.

1) ἐφθάσατο mg. Lut.

---

1) σου καὶ κατ' s. 2) κατεχλεύαζον coni. Lambin. Taylor. Orelli. 3) ἐπεχείρουν Σ. 4) αὐτοῖς ante ἄξιος ponunt ΠΥΩs, post ἐδόκεις kr. 5) τοιαῦτ'] τοιαῦτα vulg. ante Be., τὰ τοιαῦτα kr Aug. Vind. Lindenbr. Barocc. 6) σὺ δ' ἀπειλεῖς πᾶσιν Bekk. Anecd. 120, 29. 7) σοι k Aug. 8) Ita Ven. Barocc. Ital. Aug. Bav. corrector Weimaranus Bu. Be., λυπήσῃς s et vulg. ante Bu., λυπήσας Ald. Herv. 1ma, λυπήσαις mg. Lut. 9) σχετλιότατον Wolf. et vulg. ante Lut. 10) ἔμοιγε om. r. 11) Ita vulg. post Lut., ἀθρόον krtv Aug. Bav. Ald. Herv. 1. 2. Felic. Paul. Wolf., ἀθρόων Dind. 12) κατηγορεῖς Bav. Frst. 13) ὃ] ὅτι s, ὅτις Ald. Herv. 1ma. 14) οὐκ om. Ald. Herv. 1ma. 15) τῶν ἄλλων ποιῆσαι kr. 16) ἀνθρώποις om. k Aug., id quod probat Spald.

τοῖς κρινομένοις ὦ ἄνδρες δικασταὶ ἓν μὲν ἢ δύο ὄντα [1])
τἀδικήματα, ἃ κατηγορεῖται [2]), λόγους δὲ ἀφθόνους τοι-
ούτους ὑπάρχοντας „τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδε τοιοῦτον;
τίς [3]) ὑμῶν ἐμὲ ταῦθ' [4]) ἑώρακε [5]) ποιοῦντα; οὐκ ἔστιν,
ἀλλ' οὗτοι δι' ἔχθραν καταψεύδονταί [6]) μου, καταψευ-
δομαρτυροῦμαι“, τὰ [7]) τοιαῦτα· τούτῳ [8]) δ' αὖ τἀναν-
137 τία τούτων. πάντας γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι [9]) νομίζω τὸν τρό- b.
πον τὸν τούτου [10]) καὶ [11]) τὴν ἀσέλγειαν [12]) καὶ τὴν
ὑπερηφανίαν τοῦ [13]) βίου, καὶ πάλαι θαυμάζειν ἐνίους
οἴομαι [14]) ὧν αὐτοὶ μὲν ἴσασιν, οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν ἐμοῦ.
πολλοὺς δὲ τῶν πεπονθότων οὐδὲ πάνθ', ὅσα ἠδίκηνται,

Τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδεν.] Ἅπερ [1]) ἔλεγεν [2]) ὁ Μειδίας, ταῦτα προλαβὼν αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναίρεσιν εἰςήγαγεν [3]), „ὅτι οὐδέν [4]) ἐστιν αὐτῷ συνήθη ταῦτα“, „ἐπεὶ [5]) δι' ἔχθραν καταψευδομαρτυροῦμαι“, „τοιοῦτον γὰρ οὐδὲν [6]) ἴστε ὑμεῖς“.

(*Καταψεύδονται.*] Καταψεύδομαι γενικῇ. B.)

Οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν.] Δεινότητα ἔχει τὸ [7]) ἐπιχείρημα, εἴγε μέμψονται τῷ κατηγόρῳ τινές, ὡς οὐκ εἶπεν, ἃ ἴσασιν αὐτοὶ τοῦ Μειδίου ἀδικήματα.

Οὐδὲ πάνθ' ὅσα ἠδίκηνται.] Ἄλλο βαρύτερον, ὅτι φοβοῦνται [8]) δημοσιεῦσαι οἱ πεπονθότες ἃ Μειδίας ἐποίησεν. εἰ γὰρ ἐρεῖ ἕκαστος, πείσεταί τι δεινότερον ὁ φθεγγόμενος.

1) Ita W. pro ὅπερ. 2) ἔλεγεν ἂν W., recte. 3) εἰςάγαγεν W. 4) οὐκ coni. W. 5) ὅτι δι' coni. W. 6) οὐδὲν ἐμοὶ σύνιστε Lut., placet. 7) τὸ add. W. de coni. et Lut. 8) φοβοῦται Ald.

---

1) ὄντα om. Bav. 2) Ita Σ kr. Aug. Bu. Be., κατηγοροῦνται vulg. ante Bu. 3) τίς] ἢ τίς Aug. Barocc. r. 4) τοιαῦθ' mavult Tayl. 5) ἑόρακε Ω. 6) κατ. μου] καὶ ψεύδονταί μου καὶ s. 7) τὰ om. Bav., ἐκείνοις ante τὰ τοιαῦτα excidisse coni. Markl. 8) τούτω Herv. 1ma. 9) εἰδέναι ὑμᾶς kr. 10) τὸν τούτου om. Σkr Aug. 11) τούτου καὶ om. Π. 12) καὶ τὴν ἀσέλγειαν om. F Bav. 13) τοῦ] Ita Aug. Vind. Barocc. Ven. Lind. Ital. et vulg. post Reisk., τὴν τοῦ F et vulg. ante R. 14) οἶμαι Aug.

μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρῶ, τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπραγμο-
σύνην ὀῤῥωδοῦντας 1) τὴν τούτου καὶ τὴν ἀφορμήν, ἥπερ
ἰσχυρὸν ποιεῖ καὶ φοβερὸν 2) τὸν κατάπτυστον τουτονί 3).
138 τὸ γὰρ 4) ἐπ' ἐξουσίας 5) καὶ πλούτου πονηρὸν 6) εἶναι καὶ c.
ὑβριστὴν τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἂν 7) αὐτὸν 8) ἐξ ἐπι-
δρομῆς παθεῖν· ἐπεὶ περιαιρεθεὶς 9) οὗτος τὰ ὄντα ἴσως μὲν
οὐκ 10) ἂν ὑβρίζοι, εἰ δ' ἄρα, ἐλάττονος ἄξιος ἔσται τοῦ μι-
κροτάτου παρ' ὑμῖν· μάτην γὰρ λοιδορήσεται καὶ βοήσεται, 56
δίκην δ', ἂν ἀσελγαίνῃ τι, τοῖς ἄλλοις ἡμῖν 11) ἐξ ἴσου R
139 δώσει. νῦν δ', οἶμαι, τούτου 12) προβέβληται 13) Πολύευ- d.

Μηδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς 1).] Ἐκ τοῦ εὐθέως καὶ 2) εὐκόλως ἐπιδραμόντα. πραγματείας γὰρ δεῖ πολλῆς, ἵνα διαῤῥήξῃ τις 3) τῆς δυναστείας τὸ τεῖχος. προβέβληνται γὰρ αὐτοῦ καὶ τειχίζουσιν αὐτόν.

Μάτην γὰρ λοιδορήσεται.] Δείκνυσιν ὁ Δημοσθένης, ὅτι τὰς παρὰ 4) τῶν πλουσίων ὕβρεις μάλιστα χρὴ χαλεπὰς νομίζειν. ἐὰν γάρ, φησί, περιαιρεθῇ τὰ ὄντα, κἂν ὑβρίζῃ, μάτην βοήσεται· τῶν γὰρ οἰκτρῶν καὶ τῶν ἀπεῤῥιμμένων 5), κἂν τὰ αἴσχιστα λέγωσι, καταφρονεῖν εἰώθαμεν.

Νῦν δὲ οἶμαι τούτου προβέβληται 6).] Κατ' ὀλίγον αὐτοῦ περικόπτει τοὺς συνηγόρους, τοὺς μὲν ἱππέας

1) ἐπιδρ.] ἐπιδρ. παθεῖν Lut. 2) καὶ addidi ex Lut. 3) τις add. W. et Lut. 4) περὶ Ald. Herv. 5) Ita Lut., ἀπεῤῥιμένων vulg. 6) Ita Ald. Herv., προβέβληνται vulg.

---

1) ὀῤῥωδοῦντας coni. Tayl., in consequentiam verborum receperunt Sp. Bu. Be., δεδιότας Ven. Barocc. Aug. kr, ὁρῶντας vulg. ante Bu., Dind., quem tamquam cautiorem hoc nomine laudat Schaef. 2) Ita Bu. Be., καὶ φοβερὸν ποιεῖ Fkstv et vulg. ante Bu. 3) τοῦτον ΠΥΩs. 4) τὸ γὰρ — προβέβληνται Tiber. de fig. p. 41. 5) ἐξουσίαις καὶ πλούτῳ id. 6) πονηρὸν] θρασὺν Aug. kr. 7) ἂν om. Tiber. kr. 8) αὐτὸν om. Tiber. 9) περιαιρεθεὶς γε Tiber. 10) οὖν Lut. 11) ὑμῖν k. 12) τοῦτο Tiber. 13) Ita Tiber. schol. et Be., προβέβληνται Fkrìv et vulg. ante Be.

κτος [1]), Τιμοκράτης, Εὐκτήμων ὁ κονιορτός· τοιοῦτοί τινές εἰσι μισθοφόροι περὶ αὐτόν, καὶ πρὸς ἔτι ἕτεροι τούτοις [2]), μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία [3]), φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων ὑμῖν [4]), σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστα [5]) ἐπι-

---

τῷ τρόπῳ τῷ προειρημένῳ, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τοῦ κακίζειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸν Μειδίαν καὶ εἰς μαρτυρίαν τινὰς τούτων παραγαγεῖν, προδιαβάλλει τὴν ποιότητα αὐτῶν, μισθοφόρους καλῶν καὶ ἑταιρίαν τὸ κατ' αὐτούς, ἵνα μὴ διὰ τούτων λάβῃ χώραν ἡ μαρτυρία. τίς γὰρ πιστεύσει [1]) τούτοις, οἳ κολακεύειν τὸν Μειδίαν εἰώθασιν; κατὰ μικρὸν δὲ εἰς τυραννίδα ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα· ὅπου γὰρ μισθοφόροι καὶ δορυφόροι, τὰ τῆς ὑπονοίας ἐγγύς.

Εὐκτήμων ὁ κονιορτός.] Ὃν ἐμισθώσατο κατήγορον.

Μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία.] Ἁμιλλῶνται [2]) πρὸς τοὺς κατηγόρους οἱ μάρτυρες, οἱ μὲν ποιοῦνται γραφήν, οἱ δὲ τὴν πίστιν σοφίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ „συνεστῶσα“ εἶπεν, ἵνα μάθῃς τοῦ συγκροτήματος τὴν μανίαν. „γράφου θαρσῶν ὦ Τιμώκρατες [3]),“ βοῶσιν οἱ μάρτυρες, „κἂν δυσχεραίνῃς περὶ τὸν ἔλεγχον, ἐγὼ τῇ μαρτυρίᾳ τοὺς δικαστὰς ἀπ' αὐτῶν [4]).“

Φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων.] Ἐφοβοῦντο γὰρ ψευδομαρτυρίας ἁλῶναι, φανερῶς ἀναισχυντοῦντες.

Σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστ' ἐπινευόντων.] Οἱ γὰρ ἔξωθεν σπουδάζοντες, ἐπειδὰν ὁ κατήγορος λέγῃ τὰ ἀδικήματα, λάθρα καὶ πόῤῥωθεν ἀνανεύουσι τοῖς δικασταῖς, ἐνδεικνύμενοι μηδὲν ἀληθὲς εἶναι τῶν λεγομένων. ῥᾷστον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκίνδυνον.

1) πιστεύσειε W. 2) ἀμιλλῶνται Ald. Herv. 3) ὦ Μειδία W. de coni., qui in annotatione haec subiecit: „etsi nec hoc placet. Euctemonem prius accusatorem subornatum fuisse dicit“. Una vera est vulgata scriptura. τιμόρκατες Lut. 4) ἀπ' αὐτῶν] ἀπατήσω W. de coni., ἀπατῶν βοηθήσω mg. Lut.

---

1) Πολύευκτος in mg. Σ, πολύευκτον YΩs. 2) Ita Aug. et Be., πρὸς ἔτι τούτοις ἕτεροι Ftv et vulg. ante Be. 3) ἑταιρεία pr. Σ et corr. kv. 4) Ita Aug. et vulg. post Reisk., ἡμῖν t et vulg. ante Reisk. 5) ῥᾷστ' Be.

μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρῶ, τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ὀῤῥωδοῦντας [1]) τὴν τούτου καὶ τὴν ἀφορμήν, ἥπερ ἰσχυρὸν ποιεῖ καὶ φοβερὸν [2]) τὸν κατάπτυστον τουτονί [3]).
138 τὸ γὰρ [4]) ἐπ' ἐξουσίας [5]) καὶ πλούτου πονηρὸν [6]) εἶναι καὶ c
ὑβριστὴν τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἂν [7]) αὐτὸν [8]) ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν· ἐπεὶ περιαιρεθεὶς [9]) οὗτος τὰ ὄντα ἴσως μὲν οὐκ [10]) ἂν ὑβρίζοι, εἰ δ' ἄρα, ἐλάττονος ἄξιος ἔσται τοῦ μικροτάτου παρ' ὑμῖν· μάτην γὰρ λοιδορήσεται καὶ βοήσεται, 5
δίκην δ', ἂν ἀσελγαίνῃ τι, τοῖς ἄλλοις ἡμῖν [11]) ἐξ ἴσου F
139 δώσει. νῦν δ', οἶμαι, τούτου [12]) προβέβληται [13]) Πολύευ- d

Μηδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς [1]).] Ἐκ τοῦ εὐθέως καὶ [2]) εὐκόλως ἐπιδραμόντα. πραγματείας γὰρ δεῖ πολλῆς, ἵνα διαῤῥήξῃ τις [3]) τῆς δυναστείας τὸ τεῖχος. προβέβληνται γὰρ αὐτοῦ καὶ τειχίζουσιν αὐτόν.

Μάτην γὰρ λοιδορήσεται.] Δείκνυσιν ὁ Δημοσθένης, ὅτι τὰς παρὰ [4]) τῶν πλουσίων ὕβρεις μάλιστα χρὴ χαλεπὰς νομίζειν. ἐὰν γάρ, φησί, περιαιρεθῇ τὰ ὄντα, κἂν ὑβρίζῃ, μάτην βοήσεται· τῶν γὰρ οἰκτρῶν καὶ τῶν ἀπεῤῥιμμένων [5]), κἂν τὰ αἴσχιστα λέγωσι, καταφρονεῖν εἰώθαμεν.

Νῦν δὲ οἶμαι τούτου προβέβληται [6]).] Κατ' ὀλίγον αὐτοῦ περικόπτει τοὺς συνηγόρους, τοὺς μὲν ἱππέας

1) ἐπιδρ.] ἐπιδρ. παθεῖν Lut. 2) καὶ addidi ex Lut. 3) τις add. W. et Lut. 4) περὶ Ald. Herv. 5) Ita Lut., ἀπεῤῥιμένων vulg. 6) Ita Ald. Herv., προβέβληνται vulg.

1) ὀῤῥωδοῦντας coni. Tayl., in consequentiam verborum receperunt Sp. Bu. Be., δεδιότας Ven. Barocc. Aug. kr, ὁρῶντας vulg. ante Bu., Dind., quem tamquam cautiorem hoc nomine laudat Schaef. 2) Ita Bu. Be., καὶ φοβερὸν ποιεῖ Fkstv et vulg. ante Bu. 3) τοῦτον ΠΥΩs. 4) τὸ γὰρ — προβέβληνται Tiber. de fig. p. 41. 5) ἐξουσίαις καὶ πλούτῳ id. 6) πονηρὸν] θρασὺν Aug. kr. 7) ἂν om. Tiber. kr. 8) αὐτὸν om. Tiber. 9) περιαιρεθείς γε Tiber. 10) οὖν Lut. 11) ὑμῖν k. 12) τοῦτο Tiber. 13) Ita Tiber. schol. et Be., προβέβληνται Fkrv et vulg. ante Be.

κτος [1]), Τιμοκράτης, Εὐκτήμων ὁ κονιορτός· τοιοῦτοί τινές εἰσι μισθοφόροι περὶ αὐτόν, καὶ πρὸς ἔτι ἕτεροι τούτοις [2]), μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία [3]), φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων ὑμῖν [4]), σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστα [5]) ἐπι-

---

τῷ τρόπῳ τῷ προειρημένῳ, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τοῦ κακίζειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸν Μειδίαν καὶ εἰς μαρτυρίαν τινὰς τούτων παραγαγεῖν, προδιαβάλλει τὴν ποιότητα αὐτῶν, μισθοφόρους καλῶν καὶ ἑταιρίαν τὸ κατ' αὐτούς, ἵνα μὴ διὰ τούτων λάβῃ χώραν ἡ μαρτυρία. τίς γὰρ πιστεύσει [1]) τούτοις, οἳ κολακεύειν τὸν Μειδίαν εἰώθασιν; κατὰ μικρὸν δὲ εἰς τυραννίδα ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα· ὅπου γὰρ μισθοφόροι καὶ δορυφόροι, τὰ τῆς ὑπονοίας ἐγγύς.

Εὐκτήμων ὁ κονιορτός.] Ὃν ἐμισθώσατο κατήγορον.

Μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία.] Ἁμιλλῶνται [2]) πρὸς τοὺς κατηγόρους οἱ μάρτυρες, οἱ μὲν ποιοῦνται γραφήν, οἱ δὲ τὴν πίστιν σοφίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ „συνεστῶσα" εἶπεν, ἵνα μάθῃς τοῦ συγκροτήματος τὴν μανίαν. „γράφου θαρσῶν ὦ Τιμώκρατες [3])," βοῶσιν οἱ μάρτυρες, „κἂν δυσχεραίνῃς περὶ τὸν ἔλεγχον, ἐγὼ τῇ μαρτυρίᾳ τοὺς δικαστὰς ἀπ' αὐτῶν [4])."

Φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων.] Ἐφοβοῦντο γὰρ ψευδομαρτυρίας ἁλῶναι, φανερῶς ἀναισχυντοῦντες.

Σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστ' ἐπινευόντων.] Οἱ γὰρ ἔξωθεν σπουδάζοντες, ἐπειδὰν ὁ κατήγορος λέγῃ τὰ ἀδικήματα, λάθρα καὶ πόῤῥωθεν ἀνανεύουσι τοῖς δικασταῖς, ἐνδεικνύμενοι μηδὲν ἀληθὲς εἶναι τῶν λεγομένων. ῥᾷστον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκίνδυνον.

1) πιστεύσειε W. 2) ἁμιλλῶνται Ald. Herv. 3) ὦ Μειδία W. de coni., qui in annotatione haec subiecit: „etsi nec hoc placet. Euctemonem prius accusatorem subornatum fuisse dicit". Una vera est vulgata scriptura. τιμόρκατες Lut. 4) ἀπ' αὐτῶν] ἀπατήσω W. de coni., ἀπατῶν βοηθήσω mg. Lut.

---

1) Πολύευκτος in mg. Σ, πολύευκτον ΥΩs. 2) Ita Aug. et Be., πρὸς ἔτι τούτοις ἕτεροι Ftv et vulg. ante Be. 3) ἑταιρεία pr. Σ et corr. kv. 4) Ita Aug. et vulg. post Reisk., ἡμῖν t et vulg. ante Reisk. 5) ῥᾷστ' Be.

νευόντων. οὓς μὰ τοὺς θεοὺς οὐδὲν ὠφελεῖσθαι νομίζω
504 Bk. παρὰ τούτου· ἀλλὰ δεινοί τινές [1]) εἰσιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι φθείρεσθαι πρὸς [2]) τοὺς πλουσίους καὶ παρεῖναι καὶ
140 μαρτυρεῖν. πάντα δὲ ταῦτ᾽ [3]), οἶμαι, φοβερά ἐστι τῶν e.
ἄλλων ὑμῶν ἑκάστῳ [4]), καθ᾽ ἑαυτὸν ὅπως δύναται ζῶντι. οὗπερ ἕνεκα συλλέγεσθε [5]) ὑμεῖς, ἵνα, ὧν καθ᾽ ἕνα ἐστὶν

Οὓς μὰ τοὺς θεούς.] Μισθοφόρους εἰπὼν ἐφοβήθη, μὴ πρὸς τὸν μισθὸν ἀπίδωσιν οἱ δικασταί, ὡς εἰωθότος τοῦ Μειδίου χρήματα διδόναι τοῖς συναγωνιζομένοις. ἵνα μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ κέρδος οἱ δικασταὶ χαυνωθῶσι, μεθ᾽ ὅρκου τὴν ἄρνησιν ἐποιήσατο, μηδὲν ὠφελεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ τοὺς σπουδάζοντας. καὶ ἄλλως προσπίπτον [1]) ἀναιρεῖ· „ἴσως ἐπανορθοῖ τὸν βίον αὐτοῖς, παραμυθεῖται τὴν ἔνδειαν, διὸ καὶ αὐτοὶ σώζουσιν ὡς εὐεργέτῃ τὴν εὔνοιαν ἐν ταῖς χρείαις διακονούμενοι“. ἐκβάλλει τοίνυν ὅρκῳ τὴν δόξαν.

Ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν.] Ἕτερον αἴτιον εἰςάγει καὶ πάθος, ἀλλὰ πεφύκασί τινες συνάπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πλουσίοις καὶ κολακεύειν καὶ ὑπηρετεῖν εἰς ἃ βούλονται, ὃ [2]) δὴ [3]) καὶ φθείρεσθαι ὀνομάζει [4]). φθορὰ γὰρ τὸ ταῖς τῶν ἄλλων ἕπεσθαι γνώμαις, ὅθεν ἐπάγει, ὡς οὐκ ἀνεκτὰ ταῦτα τοῖς ἐλευθέροις καὶ μετρίοις [5]) τὰ συγκροτήματα [6]). ὑποπτεύεται γὰρ ταχέως. Τὸ δὲ [7]) ἰσχυρότερον ἀποφαίνων τῶν δικαστηρίων [8]). εἰ γὰρ ἰδίᾳ [9]) ὑμῶν ἕκαστος ἡττᾶται τῶν πλουσίων, ἀλλ᾽ ὅταν εἰςίητε κρίνοντες [10]) κύριοι ὄντες τοῦ δικαστηρίου, κυριώτεροί ἐστε τοῦ διαφθεῖραι καὶ λῦσαι αὐτῶν τὴν δύναμιν.

1) τὸ ἀντιπίπτον coni. W. 2) ὃ] Ita Lut., ἃ vulg. 3) δεῖ Ald. Herv. 4) νομίζει Ald. Herv. 5) Ita W. de coni. et Lut., μετρίως vulg. 6) Corrupta haec esse, facile patet, medicinam nondum repperi; an ταῦτα τὰ συγκ. τοῖς ἐλ. καὶ μ. scribamus? 7) τὸ δὲ ἰ. ἀ.] τὸ δὲ συλλεχθέντες λέγει, ἰ. ἀ Lut., recte; οὗπερ ἕνεκα συλλέγεσθε] ἰσχυρ. ἀποφαίνει W. de coni. 8) τὸ δικαστήριον Lut. et W., placet 9) ἰδίᾳ] καὶ ἰδίᾳ Lut. 10) κρινοῦντες, εἰς τὸ δικαστήριον κύριοι ἐστὲ τοῦ W. de coni. Malim: κρινοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον, κυριώτεροί ἐστε, κύριοι ὄντες τοῦ, quamquam ferri potest vulg.

---

1) δεινί Ald. post. 2) παρὰ indices Ald. Herv. 3) ταῦτα vulg. ante Reisk. 4) ἑκάστῳ ἀνθρώπων καθ᾽ Π. 5) συλέγεσθε Herv. 1ma.

ἕκαστος ὑμῶν ἐλάττων ἢ φίλοις ἢ τοῖς οὖσιν ἢ τῶν ἄλλων τινί, τούτων 1) συλλεγέντες 2) ἑκάστου κρείττους τε 3) γίγνησθε 4) καὶ παύητε τὴν ὕβριν.

141 Τάχα τοίνυν 5) καὶ τοιοῦτός τις ἥξει πρὸς ὑμᾶς λό- 39 Bu.
γος, „τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα οὐκ ἐλάμβανε δί-
κην παρ' ἐμοῦ;“ ἢ „τί δὴ 6)“ πάλιν ἄλλον ἴσως 7) τινὰ
τῶν ἠδικημένων ὀνομάζων. ἐγὼ δὲ δι' ἃς μὲν 8) προφά- b.

Τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθώς.] Ἐνήλλαξε διὰ τῶν λέξεων τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως. ὁ μὲν γὰρ Μειδίας ἐκείνως ἂν προήγαγεν 1), „οὐδεὶς παρ' ἐμοῦ πέπονθε δεινόν, οὐδὲ κατηγορῆσαί τις ἐτόλμησεν“. ὁ δὲ τῷ μηδένα κατηγορηκέναι συνέδραμε, τὴν δὲ αἰτίαν ἐνήλλαξεν. θαυμάζει 2) γάρ, φησί, διὰ τί πολλοὶ παθόντες οὐ κατηγόρησαν. καὶ πεποίηκεν οὐκ ἀντίθεσιν μᾶλλον εἰσάγοντα ἢ ὁμολογίαν καθ' ἑαυτοῦ τῶν ἀδικημάτων. τεχνικώτατα δὲ πάλιν τὸν Μειδίαν λεληθότως ὁμολογοῦντα τὴν 3) δυναστείαν ποιεῖ. ὅταν γὰρ ὀνειδίζῃ τῷ Δημοσθένει, „ὅτι πολλοὺς καὶ ἄλλους ἠδίκησα καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος καὶ τοῦ δεῖνος ἐχώρησα, καὶ οὐδεὶς ἔλαβε δίκην παρ' ἐμοῦ, οὐδεὶς ἐτόλμησε κατ' ἐμοῦ καθίσαι εἰς δικαστήριον, σὺ μόνος 4) ὑπερβαίνεις τὴν τάξιν, μετὰ 5) τῶν νόμων ὁπλίζῃ,“ τὴν δυναστείαν προβαλλόμενος πῶς οὐ βεβαιοῖ σαφῶς τῆς τυραννίδος τοῖς οἰκείοις λόγοις τὴν μίμησιν 6);

1) προσήγαγεν mg. Lut. 2) θαυμάζειν Lut. 3) τὴν] τι τὴν Ald. Herv. 4) ἐγὼ μόνος ὑπερβαίνω τὴν τάξιν μετὰ τῶν νόμων, ὁπλίζομαι τὴν mg. Lut. 5) μετὰ τῶν νόμων alii cum ὑπερβ. τ. τ., alii cum ὁπλίζῃ coniungunt. 6) μίμνησιν Herv.

---

1) Ante Reisk. distinguebatur: τινὶ τούτων, συλλεγ. 2) Ita Bav. Par. 1. 2. Bu. Be. (nulla notata scripturae discrepantia), συλλεγέντας Aug., συλλεχθέντες vulg. ante Bu. 3) τε om. Aug. kr. 4) Ita Felic. Herv. 2da Wolf. Reisk. Bu. Be., γίγνεσθε FΩ et vulg. 5) τοίνυν ἴσως καὶ Barocc. Aug. kr Reisk. Bu. 6) ἤ, τί δή; Reisk. Bu., ἢ τί δὴ πάλιν, ἄλλον vulg. ante Reisk. 7) ἴσως ἄλλον r. 8) μὲν om. Ald. Herv. Felic. Paul. Wolf. Tayl., addit primum Lut.

σεις ἕκαστος ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ, πάντας ὑμᾶς
εἰδέναι νομίζω· καὶ γὰρ ἀσχολία καὶ ἀπραγμοσύνη καὶ τὸ
μὴ δύνασθαι λέγειν καὶ ἀπορία καὶ μυρί' ἐστὶν αἴτια [1]·
142 προσήκειν μέντοι τούτῳ μὴ ταῦτα λέγειν ἡγοῦμαι νυνί [2]),
ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκέ τι [3]) τούτων ὧν αὐτοῦ κατηγόρηκα,
διδάσκειν· ἐὰν δὲ μὴ δύνηται, διὰ ταῦτ' ἀπολωλέναι πολὺ
μᾶλλον [4]). εἰ γὰρ τηλικοῦτός τίς ἐστιν, ὥστε τοιαῦτα ποιῶν c.
δύνασθαι καθ' ἕνα ἕκαστον ἡμῶν [5]) ἀποστερεῖν τοῦ δίκης
παρ' αὐτοῦ [6]) τυχεῖν [7]), κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, 561
πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ [8]) τιμωρητέος ὡς κοινὸς ἐχθρὸς R.
τῇ πολιτείᾳ.

Ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ.] Οὐδείς, φησίν, οὐδὲ βοηθεῖν ἑαυτῷ λοιπὸν ἰσχύει, τὸν Μειδίαν φοβούμενος. εἶτα συνάπτει πολλὰς προφάσεις, δι' ἃς ἕκαστος τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεται, προσκρούειν αὐτῷ μὴ βουλόμενος.

Καὶ γὰρ ἀσχολία καὶ ἀπραγμοσύνη] Ἀσχολία διὰ τὴν τύχην, ἀπραγμοσύνη διὰ τὸν τρόπον, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν διὰ τὴν φύσιν. δι' ὧν δὲ αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῖς ἠδικημένοις, ὅτι μὴ κατηγόρησαν, διὰ τούτων τὰ ἐναντία τῷ Μειδίᾳ [1]) περιάπτει, ὅτι φιλοπράγμων, ὅτι μηδενὶ σχολάζων, ὡς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ. τὸν δὲ κατάλογον τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ εἰπὼν τέλος τύραννον ἀπέφηνεν.

Ἐπειδήπερ εἴληπται.] Ἐπειδὴ ὑπὸ χεῖρα γέγονε καὶ εἴσω τῶν δικτύων γεγένηται.

1) Ita Lut., τῷ Μειδ. vulg. om., περιάπτει Μειδίᾳ W. de coni.

---

1) αἴτια] ἕτερα kr Aug. Barocc. mg. Bav., ἕτερα αἴτια γρ. F Reisk. Bu. 2) Ita Aug., νῦν Ftv et vulg. ante Reisk. 3) πεποίηκε ταῦτα ἐφ' οἷς αὐτοῦ Barocc. Ven. Aug. mg. Bav. kr et γρ. F, non displicet Schaefero. 4) μᾶλλόν ἐστι δίκαιος εἰ Fkrtv et vulg. ante Be. 5) ἡμῶν ἕκαστον Fstv et vulg. ante Be. 6) αὑτοῦ vulg. ante Be. 7) τυγχάνειν kr Aug., γρ. F et mg. Bav. 8) ἐστὶ om. ΥΩs.

143 *Λέγεται*[1] τοίνυν[2] ποτὲ ἐν τῇ πόλει κατὰ[3] τὴν d.
παλαιὰν ἐκείνην εὐδαιμονίαν Ἀλκιβιάδης γενέσθαι, ᾧ σκέψασθε τίνων εὐεργεσιῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ποίων[4] τινῶν[5] πρὸς τὸν δῆμον πῶς ἐχρήσανθ᾽ ὑμῶν οἱ πρόγονοι, ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι. καὶ οὐκ ἀπεικάσαι e.
δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος τούτου μέμνημαι[6]

Λέγεται τοίνυν ποτὲ ἐν τῇ πόλει.] Μεταβέβηκεν[1] ἐφ᾽ ἕτερον μέρος ἐπιλόγων, δι᾽ οὗ πειρᾶται δεικνύναι[2] μὴ[3] ὄντα αἰδοῦς ἄξιον τὸν Μειδίαν. ἐλέγετο γὰρ ἓν καὶ τοῦτο εἶναι τῶν δυναμένων[4] ἀεὶ[5] σώζειν τοὺς ἀδικοῦντας. τῆς δὲ αἰδοῦς οὐχ ἓν εἶδος ἀλλὰ τόποι[6] πλείους. αἰδοῦς[7] γὰρ τυγχάνει τις ἢ διὰ λαμπρότητα γένους, ἢ διὰ στρατηγίας[8] καὶ πράξεις οἰκείας, ἢ διὰ φιλοτιμίας τὰς[9] περὶ τὴν πόλιν[10]. βουλόμενος οὖν εὐαφόρμως ἐξετάσαι μὴ προσόντα ταῦτα τῷ Μειδίᾳ, τὸν Ἀλκιβιάδην συνήγαγεν, οὐχ ἵνα συγκρίνῃ πρὸς αὐτὸν τὸν Μειδίαν, ἀλλ᾽ ἵνα ἐξετάσῃ τὰ Μειδίου ἀδικήματα, πρὸς δὲ τούτοις[11] ἵνα δείξῃ κἀκεῖνο, ὅτι τηλικοῦτος ὢν[12] Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς ἀδικήσας[13], πῶς οὖν αἰδεσθήσεσθε Μειδίαν, ᾧ μηδὲν τούτων πρόσεστιν;

Καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν.] Θεραπεία διὰ τὸ τῶν προσώπων διάφορον. παλαιὰν δὲ εὐδαιμονίαν εἶπεν, ὅτε εἶχον τῆς Ἑλλάδος τὴν ἡγεμονίαν[14].

1) *ἐφ᾽ ἕτερον εἶδος μεταβέβηκε τῶν ἐπιλόγων* Bav. 2) Ita Bav. et Lut., *δεικνύναι* vulg. om., *δεικνύναι πειρᾶται* W. 3) *καὶ* pro *μὴ* Bav. 4) *δυνάμεων* Ald. Herv. 5) *ἀεὶ* om. W. 6) An *τρόποι?* 7) *αἰδὼς* Lut., *γὰρ* om. Bav. 8) *στρατείας* Bav. 9) Ita W. et Lut., *τῆς* Ald. Herv., *φιλοτιμίαν τῶν περὶ* Bav. 10) *πόλιν. ἃ ὅτι οὐ προσῆν, Ἀλκιβιάδης εἰσήγαγεν δεικνὺς Μειδίᾳ* (f. *προσῆν Μειδίᾳ δ., Ἀλκιβιάδην εἰσήγ.,*) *οὐχ ἵνα συγκρίνῃ ἀλλ᾽ ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ἵνα δείξῃ πρὸς τούτοις, ὅτι* Bav. 11) *τούτους* Ald. Herv. 12) *εἰ τηλικοῦτος ἦν* (voluit *ὢν*) *Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς, πῶς τύχοι* (f. *ἂν τ.*) *Μειδίας* Bav. 13) *ἀδικήσας*] Ita W. de coni., *οὐκ ἀδικήσας* vulg., *ἐφ᾽ ὧν ἀδικήσας καὶ ὑβρίσας ἐφάνη* Lut. 14) *ἡγεμ.*] Ita W. et Lut., *ἡγεμονίαν ἧς* Ald. Herv.

---

1) *λέγεται — Ἀλκιβιάδης* Hermog. de form. I. 9. p. 311. 2) *τοίνυν* et *ἐν τῇ πόλει* om. Hermog. 3) *κατὰ*] *μετὰ* Ω, *ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας* Hermog. 4) *πόσων* maluit Schaef. 5) *τιμῶν* Aug. kr γρ. F et mg. Bav. 6) *μέμνηται* t.

τοῦ λόγου, οὐχ [1]) οὕτως εἰμὶ ἄφρων οὐδ' ἀπόπληκτος ἐγώ· ἀλλ' ἵν' εἰδῆθ' [2]) ὑμεῖς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ
505 Bk. γνῶθ', ὅτι οὐδὲν οὔτ' [3]) ἔστιν οὔτ' ἔσται, οὐ γένος, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, ὅ τι [4]) τοῖς πολλοῖς ὑμῶν [5]), ἂν
144 ὕβρις προςῇ [6]), προςήκει φέρειν. ἐκεῖνος γάρ ὦ ἄνδρες 40 Bu.
Ἀθηναῖοι λέγεται πρὸς πατρὸς μὲν Ἀλκμεωνιδῶν [7]) εἶναι (τούτους δέ φασιν ὑπὸ τῶν τυράννων ὑπὲρ [8]) τοῦ δήμου

Πρὸς πατρὸς μὲν Ἀλκμαιωνιδῶν.] Πρόφασιν ἑαυτῷ δίδωσι καὶ τὸ ἀντεξετάσαι τὸ Μειδίου γένος.

Τούτους δέ φασιν ὑπὸ τῶν τυράννων.] Ἑτέρας προφάσεως οὔσης, δι' ἣν ἐστασίασαν, ἄλλην εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ὁ δὲ [1]) Μεγακλῆς τῆς μιᾶς στάσεως, ὁ δὲ Ἱπποκράτης ὁ Πεισιστράτου πατὴρ τῆς ἑτέρας [2]). ἐπήραντο [3]) δὲ οἱ στασιάζοντες, οἵτε Παράλιοι καὶ οἱ Περάκριοι [4]).

1) „Videntur quaedam deesse aut legendum ὁ γὰρ M.“ W., ὁ μὲν M. Lut. 2) ἑτέρας] ἑτ. ἦν στρατηγὸς W. de coni. 3) ἐπῆραν mg. Lut., ἐπήραντο δὲ τὴν στάσιν οἵ τε παράλιοι καὶ οἱ ὑπεράκριοι vel παράκριοι coni. W. 4) Ita Ald. Herv., παράκτιοι Lut., lege Ὑπεράκριοι (Schoemann. comit. Ath. p. 343). Quod vero ad reliqua compone cum his Herod. 1, 59 sqq. 2, 180. 5, 62 sqq. 6, 121 sqq., unde intelliges, non a Delphis sed ab Amphictyonibus, non decem sed trecentis talentis Delphicum templum restaurandum esse locatum. Reliquos Ulpiani errores vix operae pretium accuratius exigere, veluti quod non Calliam ipsum λακκόπλουτον sed eius nepotem nobilissimam illam cum Persarum rege pacem composuisse narrat, vel quod Hipponici filiam Alcibiadis non, ut debebat, uxorem sed matrem appellat, et quae sunt id genus alia. Illud vero unum hac oblata opportunitate addam, nondum

---

1) οὐδ' F Bav. 2) εἰδῆτε vulg. ante Reisk. 3) οὔτ' ἔστιν om. Felic. Paul. Herv. 2da, ἔτ' ἔστιν Π. 4) Ita Bu. Di. ex ΠΣΥΩ, ὃ τοῖς π. Be. et vulg. ante Bu., ἃ maluit Reisk. 5) ὑμῖν Ven. Lindenbr. Ital., ὑμων F (ῖ superscr.). 6) Ita Barocc. Vind. Aug. Ital. Obsop. Felic. Paul. Herv. 2da mg. Lut. Bu. Be., ᾖ Ald. Herv. 1ma Wolf. Lut. Reisk. Ft, ἂν ὑβρίσῃ, vel ἂν ὑ. π., vel ἂν ὕβρει αὐτῇ maluit Reisk., et ὑβρίσῃ in ordinem recepit Spald. 7) Ita FΣΥΩ (αι superscr.) av Dind., Ἀλκμεωνιδῶν t, Ἀλκμαιονιδῶν Aug., Ἀλκμαιωνιδῶν vulg. 8) ὑπὸ Ft.

στασιάζοντας [1]) ἐκπεσεῖν καὶ δανεισαμένους χρήματ' [2]) ἐκ Δελφῶν ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς [3]) Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν), πρὸς δὲ μητρὸς Ἱππονίκου καὶ ταύ-

---

νικησάντων δὲ τῶν Ἱπποκράτους καὶ Πεισιστράτου [1]) καὶ τυράννου καταστάντος τοῦ Πεισιστράτου, φοβηθεὶς ὁ Μεγακλῆς συνῆψε τὴν θυγατέρα τῷ Πεισιστράτῳ. χρωμένου δὲ αὐτῇ παρὰ φύσιν ἐκείνου προέμενος [2]) ὁ Μεγακλῆς τὴν θυγατέρα ἀφείλκυσε [3]), καὶ ᾤχετο αὐτὸς εἰς Δελφούς. τότε δὲ ἐμπρησθέντος τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐκήρυξαν οἱ Δελφοὶ τὸν βουλόμενον μισθώσασθαι πρὸς [4]) κατασκευὴν τοῦ νεώ. ὁ Μεγακλῆς οὖν ἐδέξατο, καὶ λαβὼν δέκα τάλαντα τρία μὲν ἀνήλωσεν εἰς τὴν κατασκευήν, ἐκ δὲ τῶν ἑπτὰ δύναμίν τινα συνήθροισε [5]), καὶ πείσας Λακεδαιμονίους βοηθεῖν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Πεισίστρατον μὲν οὐκέτι ζῶντα κατέλαβεν, Ἱππίαν δὲ τὸν ἐκείνου παῖδα τυραννοῦντα ἐξέβαλεν.

Ἐκπεσεῖν [6]) στασιάσαντας [7]).] Φιλοῦντες γὰρ τὴν δημοκρατίαν τοῖς Πεισιστρατίδαις ἀντέστησαν, καὶ οὕτως ἐφυγαδεύθησαν, εἶτα δανεισάμενοι χρήματα αὐτοὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι συνήγαγον δύναμιν, καὶ ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις καθεῖλον, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν πόλιν.

Πρὸς δὲ μητρὸς Ἱππονίκου.] Καὶ τοῦτο ἔνδοξον τὸ γένος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν γὰρ Καλλίας [8])

plane poenitere me coniecturae olim (Ind. Lect. Univ. Gryph. 1821. p. 5) propositae, qua apud Andocidem in Alcib. 13. p. 30. 38. τελευτήσαντος Ἱππονίκου στρατεύοντος ἐπὶ Δηλίῳ pro στρατηγοῦντος scribendum dixeram; nam quod nuper Krügerus (Prolegom. ad Xenoph. Symp. exempl. Herbstii p. XII.) opposuit, oratorem, si dicere voluisset, militem ad Delium occidisse Hipponicum, id omnino expressurum non fuisse, ea de re aliter sentio; neque enim magis postulavit locus commemorari, Hipponicum ducem quam militem occubuisse, neque minima laus videtur viri, imperiis non paucis nobilitati, si quo proelio occubuit, ei miles interfuisse dicitur. 1) „καὶ Πεισιστράτου videntur abundare, nisi Pisistratus cum patre militaverit" W. 2) „S. τὸ κῆδος." W. 3) Ita W. de coni., ἀφέλκυσε vulg., ἀπέπλευσε mg. Lut. 4) πρὸς] τὴν W. de coni. An πῶς scribamus? 5) Ita Ald., συνήθροικε vulg. 6) Hoc schol. cum Lut. huc transposui, vulg. post verba Ἑλλαδ. τ. ἡγεμ. p. 183 legitur. 7) στασ. ἐκπ. Lut. 8) καλίας Ald. Herv. hic et paullo post.

---

1) Ita Aug. et vulg. post Reisk., στασιάσαντας schol. et vulg. ante Reisk., στασιάσαντας (ζο supra) F, στασιάσ. Schaef. tuetur ex idiomate Graecae syntaxis. 2) χρήματα vulg. ante Reisk. 3) τοῦ v.

της[1] τῆς οἰκίας[2], ἧς[3] ὑπάρχουσι[4] πολλαὶ καὶ με-
145 γάλαι πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσίαι. οὐ μόνον δὲ ταῦθ᾽ ὑπῆρ- b.
χεν[5] αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος[6]
τὰ ὅπλα δὶς μὲν ἐν Σάμῳ τρίτον δ᾽ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει,
τῷ[7] σώματι τὴν εὔνοιαν, οὐ χρήμασιν οὐδὲ λόγοις ἐνεδεί-

μὲν ὁ προπάτωρ, ὁ δᾳδουχήσας Σαλαμῖνι[1]), Ἱππόνικος δὲ τούτου παῖς, οὗ παῖδες Καλλίας, ὁ[2]) τὴν θρυλουμένην[3]) εἰρήνην σπεισάμενος πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἡ μήτηρ Ἀλκιβιάδου.

Καὶ ταύτης τῆς οἰκίας.] Τί παρενοχλῶ[4]), φησί, διηγούμενος; ἴστε πόσοι τούτου τοῦ γένους, ταύτης τῆς ῥίζης ἀνεβλάστησαν ὄρπηκες.

Θέμενος τὰ ὅπλα.] Ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιταξάμενος [ἐν[5]) αὐτῇ τῇ πόλει εἰςβαλλόντων Πελοποννησίων[6])], κατὰ Σικελίαν γὰρ ὄντων τῶν Ἀθηναίων[7]), περὶ Σάμον[8]) καθόδου τυχὼν ἐκεῖ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπολέμησεν.

Τρίτον δ᾽ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει.] Ὅτε τὰς προςβολὰς ἐποιοῦντο πρὸς τὸ τεῖχος ἐκ Δεκελείας οἱ Λακεδαιμόνιοι.

1) „F. ἐν Ἐλευσῖνι. Vide Suid. in δᾳδοῦχος, ubi pro βουλῇ f. legendum τῇ Δηοῖ, τουτέστι, τῇ Δήμητρι.“ W. Fortasse nonnulla exciderunt, quibus eum Eleusine fuisse daduchum et Salaminiae pugnae interfuisse significaretur, ὁ δᾳδουχήσας Ἐλευσῖνι καὶ ναυμαχήσας Σαλαμῖνι, vel ὁ δᾳδούχου σκευὴν ἔχων ναυμαχήσας Σαλ. 2) ὁ — Πέρσην fortasse temere transposita et revocanda sunt ante Ἱππόνικος δὲ. 3) θρυλλουμένην W. et Lut. 4) παρενοχλῶν Ald. Herv. 5) ἐν — Πελοπ. om. Lut., et recte quidem, si quid enim video, haec binc exempta ad ἐν αὐτῇ τῇ πόλει] addenda sunt in hunc modum: εἰςβαλόντων Πελοποννησίων. ἄλλως. ὅτε τὰς προςβολὰς κτλ. 6) Ita W., πελοπονησίων Ald. Herv. 7) Post Ἀθηναίων vel post γὰρ aliquid videtur excidisse, veluti φυγαδευθεὶς. 8) Ita W., σάμου — τυχεῖν vulg.

1) ταύτης δὴ τῆς Barocc. Aug. kr Reisk. 2) οἰκίας] οἰκίας συγγενὴς rc. Σ, οἰκίας συγγενεῖς γρ. F et mg. Bav., ταύτης δὲ δὴ τῆς οἰκίας ὑπάρχουσι coni. Reisk. 3) οἷς Σ. 4) ὑπάρχουσαι r. 5) ὑπῆρχον t. 6) Harpocr. Phot. s. v. θέμενος. 7) τῷ] καὶ τῷ s.

ξατο τῇ πατρίδι. ἔτι δὲ ἵππων [1]) Ὀλυμπίασιν [2]) ἀγῶνες
ὑπῆρχον αὐτῷ καὶ νῖκαι [3]) καὶ στέφανοι [4]), καὶ στρα-
τηγὸς ἄριστος, καὶ λέγειν ἐδόκει πάντων, ὥς φασιν, εἶναι
146 δεινότατος. ἀλλ' ὅμως οἱ κατ' ἐκεῖνον [5]) "ὑμέτεροι [6]) πρό- 562
γονοι οὐδενὸς τούτων [7]) αὐτῷ συνεχώρησαν ὑβρίζειν αὐ- R. c.
τούς [8]), ἀλλὰ ποιήσαντες φυγάδα [9]) ἐξέβαλον· καὶ Λακε-
δαιμονίων ὄντων ἰσχυρῶν [10]) τότε καὶ Δεκέλειαν αὐτοῖς [11])
ἐπιτειχισθῆναι καὶ τὰς ναῦς ἁλῶναι καὶ πάντα ὑπέμειναν,
ὁτιοῦν ἄκοντες παθεῖν κάλλιον εἶναι νομίζοντες ἢ ἑκόντες

Ἔτι δ' ἱππέων 1) *Ὀλυμπίασιν* 2).] Λαμπρὸν αὐτὸν καὶ ἐν πολέμοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν εἰρήνην ἀποφαίνει· σεμνὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ νικᾶν Ὀλυμπίασιν. ἔοικε δὲ δεικνύναι, ὅτι καλῶς οὗτος τῷ πλούτῳ ἐχρῆτο.

Καὶ 3) *στρατηγὸς ἄριστος*.] Εἰρήκαμεν, ὅτι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς καιροὺς παρέχει αὐτῷ τὰ πρωτεῖα.

Φυγάδα 4) *ἐξέβαλον*.] Καίτοι οὐκ ἐποίησαν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι φυγάδα, ἀλλ' ἐπειδὴ κληθεὶς οὐχ ὑπήκουσε, κατεψηφίσαντο μηκέτ' εἶναι 5).

1) „f. ἵππων. consule Isocratem περὶ ζεύγους et Plutarch. et Xenoph.“ W. 2) Erat ὀλυμπιᾶσιν. 3) καὶ] καὶ ὁ Ald. Herv. 4) φυγ.] ποιήσαντες φυγ. Lut. 5) μηκέτ' εἶναι] „subintelligi potest ἀθηναῖον ἢ πολίτην, sed malim abesse τὸ μηκέτι εἶναι“. W., μηκέτι ἐν πόλει εἶναι Lut. Desideratur αὐτὸς ἑαυτοῦ κατεψηφίσατο μηκέτι καθιέναι.

---

1) ἱππέων ΥΩstv schol. et vulg. ante Reisk. 2) ὀλυμπιᾶσιν vel ὀλυμπιάσιν vulg. ante Bu. 3) νίκαι vulg. ante Bu. 4) καὶ στέφανοι om. ΠΥΩkrs Aug. 5) Ita Be., ἐκεῖνον χρόνον t, ἐκεῖνον τὸν χρόνον FΠΥΩsv et vulg. ante Be. Verba τὸν χρόνον Reisk. uncis circumscripsit, uncos amovit Bu., deleta maluit Schaef. 6) ἡμέτεροι FΠΥΩtv et vulg. ante Reisk. 7) οὐδενὸς ἕνεκα τούτων vel ἀντ' οὐδ. τούτ. coni. Wolf. 8) αὑτοὺς Herv. Felic. Wolf. 9) ποιήσ. ἄτιμον καὶ φυγάδα γρ. F, idem arbitror extare in mg. Bav., quamquam Reisk. ἄτιμον φυγάδα inde refert, quibus Reiskio significari videtur, ποιήσαντες ἄτιμον, φυγάδα ἐξέβαλον., Spald. ποιήσαντες proscribendum putavit. 10) Ita Bu. Be., ἰσχυρῶν ὄντων Ftv et vulg. ante Bu. 11) ἑαυτοῖς Vind., αὐτοῖς vulg. ante Tayl.

147 ὑβρίζεσθαι συγχωρῆσαι. καίτοι τί τοσοῦτον ἐκεῖνος ὕβρι- d.
σεν [1]), ἡλίκον οὗτος νῦν [2]) ἐξελήλεγκται; Ταυρέαν [3])
ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόῤῥης. ἔστω ταῦτα· ἀλλὰ χο-
ρηγῶν γε [4]) χορηγοῦντα τοῦτ' ἐποίησεν, οὔπω τόνδε τὸν
νόμον παραβαίνων· οὐ γὰρ ἔκειτό πω. εἶρξεν Ἀγάθαρ-
χον [5]) τὸν γραφέα· (καὶ γὰρ ταῦτα λέγουσι) λαβών γέ
τι [6]) πλημμελοῦντα, ὥς φασιν, ὅπερ οὐδ᾽ [7]) ὀνειδίζειν
506 Bk. ἄξιον. τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν. ἅπαντα μὲν, οἶμαι, τὰ- e.
σεβήματα τῆς αὐτῆς ὀργῆς [8]) δίκαιον ἀξιοῦν· τὸ δ᾽ ὅλως

Εἶρξεν Ἀγάθαρχον.] Ζωγράφος οὗτος ὢν ἐφωράθη συνὼν τῇ παλλακίδι τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃν λαβὼν καθεῖρξε, καὶ κατὰ τοῦτο ἥμαρτε μὴ παραδοὺς τοῖς νόμοις, ἀπεσιώπησε δὲ τὸ ἁμάρτημα ὡς μικρόν, ἵνα μεῖζόν τι ὑποπτεύσωσιν οἱ δικάζοντες. τὸ ἀμφισβητούμενον οὖν ὡς ὁμολογούμενον ἔθηκεν. ἔχει γὰρ αὐτῷ συναγωνιζομένην τὴν κατάγνωσιν τοῦ δήμου. τινὲς δὲ τὸ „εἶρξεν" οἷον ἐξέωσε τοῦ θεάτρου ὡς ἀσελγῆ. διὸ καὶ εἶπεν „ὅπερ οὐδὲ ὀνειδίζειν ἄξιον".

Τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν [1]).] Ἐν μιᾷ γὰρ νυκτὶ εὑρέθησαν οἱ Ἑρμαῖ [2]) περικοπέντες, καὶ ὑπωπτεύθη ὁ Ἀλκιβιάδης.

Τὸ δ᾽ ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰν ἐσθῆτα.] „Ἱερὰ" μόνον ἡ ἀρχαία ἔχει [3]) ἐκφαντικὴ [4]) οὖσα πολλῶν, οἷον, στεφάνων, ἐσθῆτος, αὐτῆς τῆς ἐν ἱερῷ πανηγύρεως, καὶ [5]) ταύτην ὕβρισε· ἐπεὶ τό γε τὴν ἐσθῆτα προςθεῖναι [6]) πολλὴν ἔχει τὴν ἐλάττωσιν.

1) περιέκοπτον Ald. Herv. 2) ἑρμαῖς Ald. Herv. 3) ἔχει] γραφὴ coni. W. 4) Ita coni. W., ἐφαντικῶς Ald. Herv., ἐκφαντικὸς Lut., ἐμφαντικὴ W. 5) καὶ] f. καὶ γὰρ καὶ. 6) Ita Lut., προθεῖναι vulg.

---

1) ὕβρισεν ἐκεῖνος r. 2) νῦν οὗτος r, νῦν οὕτως k. 3) Harpocr. Phot. et Suid. s. v. Ταυρέας. 4) γε om. F et Bav. 5) Harpocr. Suid. s. v. Bekkeri Anecd. 324, 1., Ἀγάθαργον Aug. et schol. Ald. et Herv. 6) γ' ἔτι Ω8 mg. Lut., γέ τοι t. 7) οὐδὲ vulg. ante Reisk. 8) ὀργῆς — οὐκοῦν rc. in mg. Π.

ἀφανίζειν ἱερὰν [1]) ἐσθῆτα ἔσθ' ὅ τι τοῦ περικόπτειν [2]) τοὺς Ἑρμᾶς διαφέρει; οὐκοῦν οὗτος ἐξελήλεγκται τοῦτο ποιῶν. ἀντιθῶμεν δή [3]), τίς ὢν καὶ τίσι ταῦτ' ἐνδεικνύ-
148 *μενος [4]). Μὴ τοίνυν [5]) ὑμῖν [6]) πρὸς τῷ [7]) μὴ καλὸν* 41 Bu.
μηδὲ θεμιτὸν νομίζετε ἄνδρες δικασταὶ μηδ' ὅσιον εἶναι, τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνοις, πονηρὸν καὶ βίαιον καὶ [8]) ὑβριστὴν λαβοῦσιν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν συγγνώμης ἢ φιλανθρωπίας ἢ χάριτός τινος ἀξιῶσαι.

Τίς ὤν.] *Ἀλκμαιωνίδης ὢν [1]) ἀπὸ Ἱππονίκου γνωριζόμενος.*

Καὶ τίσι [2]) ταῦτ' ἐνδεικνύμενος.] *Ὑπὸ τίνος ἠδικημένος; ποίου χορηγοῦ παροξύνοντος; ποίου ζωγράφου κεκινηκότος εἰς ἀγανάκτησιν;*

Πρὸς τὸ μὴ καλὸν μηδὲ θεμιτόν.] *Καλὸν μὲν ἴσως πρὸς τοὺς ζῶντας, θεμιτὸν δὲ πρὸς τοὺς κατοιχομένους [3]).*

Τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνοις [4]).] *Τῶν κεκολακότων τὸν Ἀλκιβιάδην.*

Καὶ μηδένα μηδαμόθεν.] *Μὴ ἀπὸ γένους, μὴ ἀπὸ στρατηγίας, μὴ ἀπὸ λόγων, μὴ ἀπὸ ἐπιεικείας.*

Ἢ χάριτός τινος.] *Ἐνταῦθα δείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄξιος αἰδοῦς. τὸ γὰρ „χάριτος" τοῦτο βούλεται σημαίνειν.* (*Τὸ χάριτος ἀντὶ αἰδοῦς.* B.)

1) *ἀλκμαιωνίδης ὢν ἢ ἀπὸ Ἱ.* coni. W. 2) *τίς* Ald. Herv. 3) Ita Lut., *κατοιχουμένους* vulg. 4) *ἀπόγονοι* Ald. Herv., *ἀπογονους* W.

ν
1) *ἱερα*, *ἐσθῆτα* in mg. Σ, *ἱερὰ* Ulp., idem expressit Wolf. in versione, neque displicuit Tayloro Iurin. et Spald. 2) *κόπτειν* Σ. 3) *δὲ* kr Aug., reponebat Spald. 4) *ἠδικημένος* Lambin. Post *ἐνδεικνύμενος* mg. Σ addit: *ἐπήρθη ταῦτα ποιεῖν.* 5) *μὴ τοίνυν*] *μήτ' οὖν* γρ. Σ. 6) *ὑμῖν* om. F, post *καλὸν* ponunt Bavaric. Aug. Ven. Barocc. kr Reisk. Bu., *ὑμεῖς* γρ. Σ. 7) *τὸ* schol. k et Lut. 8) *καὶ* om. Ω.

τίνος γὰρ ἕνεκα; τῶν στρατηγιῶν [1]). ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑ- b.
τὸν στρατιώτης οὗτος [2]) οὐδενός ἐστιν [3]) ἄξιος, μή τί [4])
γε [5]) τῶν ἄλλων ἡγεμών. ἀλλὰ τῶν λόγων. ἐν οἷς κοινῇ
μὲν οὐδὲν [6]) πώποτ' εἶπεν ἀγαθόν, κακῶς δὲ ἰδίᾳ πάντας
149 ἀνθρώπους λέγει. γένους ἕνεκα νὴ Δία. καὶ "τίς οὐκ οἶδεν 563 R.

Τῶν στρατηγιῶν [1]).] Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν κατὰ Ἀλκιβιάδην, ὅτι στρατηγὸς ἄριστος, ἀντεξετάζει τὴν στρατηγίαν τοῦ Μειδίου, οὐ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν. διὸ καὶ εἶπεν, „ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑτὸν στρατιώτης", πῶς οὖν αἰδοῦς ἄξιος;

Μή τι τῶν ἄλλων ἡγεμών.] Οὐκ ἀπέδειξε τὸ τῶν ἄλλων ἡγεμών· φθάνει γὰρ προαποδείξας, ὅτι δειλὸς καὶ ἀσθενής.

Γένους ἕνεκα νὴ Δία.] Τὸ ἕτερον μέρος αἰδοῦς, τὸ κατὰ τὴν εὐγένειαν, ἥν τινα μὴ δυνάμενος φανερῶς διαβάλλειν, ἔξωθεν διασύρει. καὶ γὰρ ἦν Εὐπατρίδης καὶ τοῦ δοκιμωτάτου γένους. ἀλλὰ δι' ἐπήρειαν αὐτοῦ διαβάλλει τὸ γένος, ὥσπερ τὸ Αἰσχίνου καὶ τὸ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδροτίωνος. ἐπεὶ δὲ σεμνότατον τὸ γένος, καινοτέρῳ τρόπῳ μεθώδευσεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, ἀλλ' ὑποβολιμαῖος [2]). ἵνα μὴ φανερῶς διασύρων [3]), πολλοῖς τῶν δοκίμων προσκρούσῃ. (Τοῦτο συνῆπται τοῖς παρασήμοις, πρὶν διορθωθῆναι τὸν λόγον· τὰ δὲ μέσα ἐνετέθη. B.)

Καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀποῤῥήτους.] Ἀποῤῥήτους μὲν τὰς λαθραίως γιγνομένας, ἐν τραγῳδίᾳ δέ [4])· τὰς γὰρ ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν βρεφῶν αἱ τραγῳδίαι παρειλήφασιν. ἀσαφὲς δὲ τοῦτο τὸ χωρίον καὶ πολλοῖς πράγματα παρέχον· αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ διαστρέψαι τὴν τάξιν· τὰ γὰρ τελευταῖα πρῶτα τέθεικεν. πρὶν γὰρ

1) στρατηγῶν Ald. Herv. W. 2) ἀποβ. Ald. 3) Ita Lut., διαφέρων vulg., διαβάλλων aut διαφερόμενος coni. W. 4) ἐν τραγῳδίᾳ δὲ W. lemma constituit.

---

1) στρατιῶν Ω, στρατηγῶν indd. Ald. Herv. 2) οὗτός γε Aug. r. Reisk. Bu., οὗτος om. t. 3) ἐστ' Be. 4) τοι k. 5) γε om. Π. et schol. 6) οὐδένα οὐδὲν coni. Reisk.

ὑμῶν τὰς ἀποῤῥήτους, ὥςπερ ἐν τραγῳδίᾳ, τὰς [1]) τούτου γονάς; ᾧ δύο τὰ [2]) ἐναντιώτατα συμβέβηκεν εἶναι [3])· c.
ἡ μὲν γὰρ [4]) ὡς ἀληθῶς μήτηρ, ἡ τεκοῦσα αὐτόν, πλεῖ-

ἀποδεῖξαι, πῶς ἐξετέθη [1]), λέγει „ὥςπερ ἐν τραγῳδίᾳ". ἀνέστρεψε δέ, ἵνα μὴ ἄνωθεν καθ' ἀκολουθίαν ἡγούμενος [2]) ἀπιθανώτατον δόξῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἡ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μήτηρ.] Τοιαύτη ἐστὶ πᾶσα τοῦ νοήματος ἡ πλοκή. φρονιμωτάτη ἦν ἡ τεκοῦσα αὐτὸν μήτηρ. συνειδυῖα γάρ, ὅτι ἐκ βαρβάρων γέγονε, καὶ ὅτι φαῦλαι αἱ φύσεις αἱ τῶν βαρβάρων, ἀπέδοτο αὐτόν. ἡ δὲ ὑποβαλλομένη [3]) μωροτάτη, ἥτις εἵλετο βάρβαρον ὠνήσασθαι, ἐξὸν Ἕλληνά τινα καὶ πολίτην. πόθεν δὲ βάρβαρος; ὅτι [4]) ὠμός ἐστι καὶ ὑβριστής. ἐστὶ δὲ ἐξ Ἀθηναίων μὲν τοιοῦτος οὐδείς, οἱ δὲ βάρβαροι φύσει ὑβρισταί. διὸ καὶ εἶπεν „ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἀληθὲς [5]) βάρβαρον". εἰ μὲν οὖν ἐβούλετο σαφῶς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης ἂν ἤρξατο τῆς ἀποδείξεως· ἐπειδὴ δὲ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λέγων, ὅτι ἐκ τῶν ἔργων δείκνυται βάρβαρος, ὤφθη ἂν σοφιζόμενος, διὰ τοῦτο ἐνήλλαξεν, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον εἰςαγάγῃ. διὸ καὶ τῷ κατ' ἐρώτησιν ἐχρήσατο σχήματι, „τίς γὰρ οὐκ οἶδεν;" ὅπερ ἁπάντων σχημάτων ἀληθῶν [6]) χώραν ἔχειν δοκεῖ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν „ὥςπερ ἐν κωμῳδίᾳ [7])"; πλείους γάρ εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποβολιμαῖοι ἤπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδιώτου τινὸς ἔλεγεν, ἐχρῆν κωμῳδίαν εἰπεῖν· ἰδιωτικὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόςωπα· καὶ ἄλλως ἐπειδὴ γνωριμώτατα τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῖς πολλοῖς. ἡρωϊκὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόςωπα καὶ βεβοημένα, καὶ ὅτι μᾶλλον περὶ τὰς τραγῳδίας ἢ τὰς κωμῳδίας ἐσπούδαζον Ἀθηναῖοι.

1) Ita W. de coni. et Lut., ἐξετάθη Ald. Herv. 2) Malo cum W. διηγούμενος, idem coni. etiam διηγούμενον „passive". 3) Ita Lut., ὑπολαβομένη vulg. 4) βάρβαρος; ὅτι] Ita W. de coni., ὅτι βάρβ. vulg. 5) f. ἀληθῶς. 6) „F. ἀληθῶς. suspectus locus." W. 7) κωκῳδίᾳ Lut.

---

1) τὰς uncis circumscripserunt Reisk. Spald. et Be., uncos removit Bu., τὰς tuetur Schaef. 2) τὰ om. Aug. Σkr, neque requirit Schaef.; f. τἀναντ. 3) εἶναι abesse mavult W. 4) γὰρ om. pr. Y.

στον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν, ἡ δὲ δοκοῦσα καὶ ὑποβαλομένη [1]) πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. σημεῖον δέ· ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο εὐθὺς γενόμενον [2]), ἡ δ' [3]), ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι [4]) ταύτης τῆς [5]) τιμῆς, τοῦτον ἠγόρα-
150 σεν [6]). καὶ γάρ τοι διὰ τοῦτο τῶν [7]) οὐ προςηκόντων ἀγα- d.
θῶν κύριος γεγονὼς καὶ πατρίδος τετευχώς [8]), ᾗ νόμοις τῶν ἁπασῶν πόλεων μάλιστα οἰκεῖσθαι δοκεῖ, οὐδένα [9]), οἶμαι, τρόπον φέρειν οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις δύναται, ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον ἀληθῶς [10]) καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ἕλκει καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν ὥςπερ ἀλλοτρίοις, ὅπερ ἔστιν [11]), αὐτὸν [12]) χρώμενον.

(Ὑποβαλομένη.] Εἰςποιήσασα· ἐπὶ τῶν χαμαιῤῥιφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν [1]) αἱ γυναῖκες ὑποβάλλονται. B.)

Ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο.] Ταῦτα ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων [2]) ἄν τις εἴποι λελέχθαι τῷ ῥήτορι. ἐπεὶ πῶς ἔχει λόγον προεγνῶσθαι ταῦτα ταῖς γυναιξί, καὶ μάλιστα τῇ ὠνησαμένῃ; ἡ μὲν γὰρ τεκοῦσα [3]) τυχὸν τὸν σπείραντα φαῦλον ὄντα πως εἰδυῖα εἰκότως καταφρονήσασα ἔῤῥιψεν, ἡ δὲ ἀναλαβοῦσα ποίαν ἠδύνατο γνῶσιν ἔχειν τῆς προαιρέσεως [4]) τοῦ βρέφους;

1) Malim ἑαυταῖς. 2) Ita W. de coni. et Lut., βεβηκότων vulg. 3) Ita W. de coni., τυχοῦσα vulg. 4) γενέσεως W. de coni., male.

---

1) Ita Bav. Ital. Reisk. Be. Bu., ὑποβαλλομένη ΠΥΩs et vulg. ante Reisk., ὑπολαμβανομένη Aug. kr. 2) γενομένωι Υ, γενομένου Π, γενομενον k. 3) ἦδ' Ald. 4) πριάσασθαι pr. Υ. 5) Ita Obsop. Ital. et Be. e libris plurimis, τῆς ἴσης τιμῆς Fkrtv et vulg. ante Be. 6) ἠγόρασε vulg. ante Be. 7) Ita Aug. (?) Obsop. Ital. Bu. Be., τῶν om. Fkrtv et vulg. ante Bu. 8) Ita mg. Lut. Bu. Be., τετυχηκὼς Fkrtv et vulg. ante Bu. 9) οὐδένα] κατ' οὐδένα Ven. Lessing. 10) Ita Bu. Be. e libris optimis, φ. ὡς ἀληθῶς βάρβαρον Fkrtv et vulg. ante Bu. 11) ἐστὶν vulg. ante Bu. 12) αὑτὸν Be.

51. "Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων τῷ [1]) βδελυρῷ e.
07 k. τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ ὧν [2]) βεβίωται, ἔνιοί μοι προσιόντες ὦ ἄνδρες δικασταὶ τῶν χρωμένων αὐτῷ παραινοῦντες ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τουτονί [3]), ἐπειδή με μὴ πείθοιεν, ὡς μὲν οὐ πολλὰ καὶ δεινὰ [4]) πεποίηκεν οὗτος [5]) καὶ δίκην ἡντινοῦν ἂν δοίη δικαίως [6]) τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν, ἐπὶ ταῦτα δὲ [7]) ἀπήντων, ὡς „ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται· τίνος τιμήσειν αὐ- f.
τῷ [8]) προςδοκᾷς τὸ δικαστήριον; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι πλουτεῖ

Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων.] Πάλιν ἐφ᾽ ἕτερον μέρος τῆς αἰδοῦς ἐχώρησεν, ὅτι, εἰ [1]) καὶ μὴ διὰ γένος, τὰς [2]) γοῦν λειτουργίας καὶ τὰς ἐπιδόσεις ἄξιον αὐτοῦ [3]) αἰδεσθῆναι.

Ὡς μὲν οὐ πολλά.] Εὐμεθόδως καὶ τεχνικῶς εἰςάγει τοὺς φίλους αὐτοῦ ὁμολογοῦντας, ὡς μεγάλα καὶ δεινὰ τῷ Μειδίᾳ τετόλμηται, ἵνα μὴ αὐτὸς ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται.

Ὡς ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται.] Αὐτοὺς τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ κατεγνωκότας πεποίηκε καὶ περὶ τοῦ τιμήματος διαλεγομένους.

1) εἰ add. W. et Lut. 2) διὰ γοῦν τὰς W. de coni., ἀλλὰ διὰ τὰς γοῦν Lut. 3) αὐτὸν W. et Lut., utrumque praeter necessitatem.

---

1) τῷ] Ita Bav. et Be. e libr. plurim. et optim., ἃ τῷ Fkrtv et vulg. ante Be. 2) ὧν] Ita Bav. Lindenbr. Obsop. Ital. Vind. et Be. cum optimis plurimisque suorum; eius loco μάλα tv et vulg. ante Be., om. Aug. kr Bu., μάλα uncis circumscripsit Reisk., ante χρωμένων αὐτῷ transponendum arbitratur Tayl., ex utroque μάλα et ὧν Orellius eliciendum putat μαλακίωνι, Schaef. coni.: ὄντων τῶν τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ βεβιωμένων. 3) Ita Aug. et vulg. post Reisk., τοῦτον tv et vulg. ante R. 4) δεινὰ καὶ πολλὰ kr Dind. 5) Ita ΠΣΥΩs Bu. Dind., οὑτοσὶ vulg. ante Bu., eamque retinuit Be. 6) Ita Bu. Be., δικαίως ante ἂν ponunt kr Aug. Reisk., post ἂν Ftv et vulg. ante Reisk. 7) δ᾽ Be. 8) αὐτὸν k.

καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας; σκόπει δή [1]), *μὴ* [2])
τούτοις αὐτὸν [3]) *ἐξαιτήσηται* [4]), *καὶ ἐλάττω πολὺ τῇ πό-*
152 *λει καταθείς, ἢ ὅσα σοὶ* [5]) *δίδωσι, καταγελάσῃ* [6])." *ἐγὼ* [7]) 42
δὲ πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀγεννὲς [8]) *ὑμῶν καταγιγνώσκω, οὐδ'* Bu.
ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ [9]) 564
ὅσον καταθεὶς [10]) *οὑτοσὶ* [11]) *παύσεται τῆς ὕβρεως· τοῦτο* R.
δ' ἐστὶ μάλιστα μὲν θάνατος, εἰ δὲ μή, πάντα τὰ ὄντα
ἀφελέσθαι. ἐπειθ' ὑπὲρ τῶν τούτου [12]) *λειτουργιῶν καὶ* b.
τῶν [13]) *τριηραρχιῶν καὶ τῶν τοιούτων λόγων ὡδὶ γιγνώ-*
153 *σκω. εἰ μέν ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ λειτουργεῖν τοῦτο,*
τὸ ἐν ὑμῖν λέγειν [14]) *ἐν* [15]) *ἁπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις καὶ*
πανταχοῦ „ἡμεῖς οἱ λειτουργοῦντες, ἡμεῖς οἱ προεισφέ-

Καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας.] *Ἄλλους περὶ τῶν λειτουργιῶν λέγοντας ποιεῖ, ἵνα αὐτὸς εὐαφόρμως ἔχῃ καὶ τὰς τοῦ Μειδίου σκῶψαι καὶ τὰς ἑαυτοῦ θαυμάσαι. τὸ μὲν οὖν ἁπλῶς κατηγοροῦντα λέγειν τὰς ἑαυτοῦ φιλοτιμίας ἐπαχθὲς καὶ ἄκυρον· το δὲ διασύροντα τὸν ἐχθρὸν προκρίνειν τὰ ἑαυτοῦ σφόδρα εὔκαιρον, ὅτι ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ δοκεῖ ποιεῖν.*

---

1) Ita Reisk. Bu. Be. Ital. Aug. Bav. indices Ald. Herv. Wolf., *δὲ* vulg. ante Reisk. et st. 2) *μοι* Ald. 3) *αὐτὸν* Ald. Herv. 1ma Wolf. 4) *ἐξαιτήσεται* *ΠΣΥΩ*s indd. Ald. Herv. 1mae mg. Lut., *ἐξαιτήσηται* F Bav. 5) Ita Wolf. et Be., *σοι* reliqui, *ὅσασι* Herv. 1ma. 6) *καταγελάσει* Fktv Bav., mg. Lut. 7) *ἐγὼ — καταγιγνώσκω* Bekk. Anecd. 150, 16. 8) *ἀγενὲς* Felic. 9) *ἢ ὅσον*] *ἧς ὃν Σ*. 10) *καθεὶς* kr Aug. 11) *οὗτος* *Σ*k Aug. Barocc. Dind. idem probat Schaef., *οὑτοσὶ* Ald. prior Felic. Herv. 2da Lut. Be. cum libris plurimis, *οὑτωσὶ* Fr Ald. post. Herv. 1ma Wolf. Tayl. Reisk. Bu. 12) *τοῦτον* Ald. Herv. 1ma. 13) Ita *ΠΣΥΩ*s Bu. Dind., non probat Schaef., *καὶ τριηραρχιῶν* vulg. ante Bu., eamque retinuit Be. 14) *λέγειν* post *ἁπάσαις* ponunt *ΥΩ*s. 15) *ἐν* om. pr. v.

ροντες [1]) ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλούσιοί ἐσμεν [2]),“ εἰ τὸ τὰ [3]) τοιαῦτα λέγειν, τοῦτ' ἔστι λειτουργεῖν [4]), ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον γεγενῆσθαι [5])· ἀποκναίει γὰρ ἀηδίᾳ [6]) δήπου καὶ ἀναισθησίᾳ καθ' ἑκά-
54 στην τὴν [7]) ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. εἰ μέντοι, τί ποτ' c.
ἐστὶν ἃ λειτουργεῖ τῇ ἀληθείᾳ [8]), δεῖ σκοπεῖν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς [9]) ἐρῶ. καὶ θεάσασθε, ὡς δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. οὗτος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι γεγονὼς
108 ἔτη περὶ [10]) πεντήκοντα ἴσως ἢ μικρὸν ἔλαττον [11]), οὐ-
Rk. δὲν ἐμοῦ πλείους λειτουργίας ὑμῖν λελειτούργηκεν, ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα [12]). κἀγὼ μὲν κατ' ἐκείνους τοὺς d.
χρόνους ἐτριηράρχουν εὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελθών, ὅτε σύνδυο ἦμεν [13]) οἱ τριήραρχοι καὶ τἀναλώματα [14]) πάντα ἐκ

Τὸ τοιαῦτα λέγειν τουτέστι τὸ λειτουργεῖν.] Ὅπερ αὐτὸς φοβεῖται δοκεῖν ἐπαχθὲς [1]) εἶναι, τοῦτο τῷ Μειδίᾳ περιτίθησιν.

(*Ἀποκναίει.*] Ἀπολλύει, διαφθείρει. B.)

Ἀηδία [2]) δήπου.] „Ἀηδία“ [3]) εἶπε, διότι οἱ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἀηδεῖς εἰσιν, „ἀναισθησία“ δέ, ὅτι μὴ λειτουργήσας [4]) μηδέν, ὅμως σεμνύνεται.

Ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι.] Πολλαὶ περὶ τὰς τριηραρχίας ἐγίγνοντο μεταβολαὶ διὰ τὸ μέγεθος

1) ἐπαχθὴς Ald. 2) ἀηδίᾳ Lut. 3) ἀηδίᾳ et ἀναισθησίᾳ Lut. 4) λειτουργήσας Herv.

---

1) προςφέροντες ἡμῖν Ω. 2) ἐσμεν mavult abesse Reisk., non item Schaef. 3) τὰ om. Ω. 4) Ita Be., ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν Fstv schol. et vulg. ante Be. 5) γενέσθαι kr Aug. 6) ἀηδία — ἀναισθησία Herv. 1ma et schol. 7) Ita Lut. et Be., τὴν om. Fkrstv Aug. Bav. Ald. Herv. Fel. Paul. Wolf. Reisk. Bu. 8) ἀληθείᾳ Μειδίας δεῖ Aug. Barocc. Ven. kr Reisk. Bu. 9) ἡμᾶς Herv. 1. 2. Fel. Paul. 10) περὶ in Bav. a nov. man. superscriptum. 11) Ita Σ Be., ἐλάττω vulg. 12) γέγωνα Herv. 1ma. 13) ἦσαν Par. 5., ἦσαν (superscr. μεν) Bav. F. 14) Ita ΠΩs Be., τὰ ἀναλ. vulg.

τῶν ἰδίων οἴκων 1) ἐδαπανῶμεν 2) καὶ τὰς ναῦς ἐπληρού-
155 μεθ' 3) αὐτοί· οὗτος δέ, ὅτε μὲν κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν e.
ἦν 4), ἣν 5) ἐγὼ νῦν, οὐδέπω λειτουργεῖν ἤρχετο· τηνι-
καῦτα δὲ τοῦ πράγματος ἦπται 6), ὅτε πρῶτον μὲν διακο-

τοῦ ἀναλώματος, καὶ ὁτὲ μὲν σύνδυο ἦσαν, ὁτὲ δὲ σύντρεις καὶ ὁτὲ δὲ ἑκκαίδεκα 1) τριήραρχοι, ὁτὲ δὲ χίλιοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ὕστερον δυοῖν τριήρων ἕνα τριήραρχον ἐποίησεν. καὶ ὁτὲ μὲν ἡ πόλις τὴν κατασκευὴν καὶ τοὺς ναύτας 2) καὶ μόνον διὰ τὴν ναῦν ἐτριηράρχει, ὁτὲ δὲ σύμπαντα οἴκοθεν οἱ τριήραρχοι παρεῖχον. τοῦτο 3) οὖν φησιν, ὃ μέγιστον ἦν τὸ ἀνάλωμα τοῖς τριηραρχήσασι, σύνδυο ἦμεν.

Ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους.] Καθεῖλε τὴν φιλοτιμίαν τὴν Μειδίου τῷ πλήθει τῶν συντελῶν, ἐστὶ δὲ σόφισμα τὸ ῥηθέν. φησὶ γάρ, ὅτι παρὰ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων εἰςπραττόμενοι τάλαντον ταλάντου μισθοῦσι τὴν τριηραρχίαν, ως μιᾶς τριήρους παρὰ τῶν τοσούτων γιγνομένης. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. χίλιοι γὰρ καὶ διακόσιοι ησαν οἱ ταῖς τριηραρχίαις ἀφωρισμένοι. τούτων δὲ λοιπὸν ἢ συνεκκαίδεκα τὴν τριήρη ἐπλήρουν, ἢ σύντρεις, ἢ ὅσοι δήποτε. καταλιπὼν οὖν τὸ λέγειν, ὅτι ναῦν ἑκκαιδέκατος

1) Ita Petitus de coni., quam probat Boeckhius Oec. Civ. Ath. 2, p. 98 not. Erat ὁτὲ δὲ καὶ δέκα. 2) Post ναύτας add. ἐδίδου Lut., μόνην δὲ τὴν ναῦν ὁ τριήραρχος παρεῖχε W. de coni. 3) τότε οὖν φησιν, ὅτε μέγ. — τριηραρχήσασι καὶ σύνδυο W. de coni.

---

1) οἴκων om. kr Aug. Ven. Barocc. Ital., uncis incluserunt Reisk. Be., deleverunt Bu. Dind. 2) ἐδαπανῶμεν Reisk. addidit ex iisdem libris, qui οἴκων omittunt; nam in vulg. ante Reisk. et in libris ΠΣΥΩv om., om. Dind.; Schaef. coni.: ἐκ τῶν ἰδίων διῳκοῦμεν. Vide scribendumne sit: ἐκ τῶν οἰκείων καὶ τ. ν., repetendumque ἦν ex superiori ἦμεν; illius glossema fuerit ἰδίων; certe a grammaticis οἰκεῖος explicatur ἴδιος vocabulo; cf. Phot. Hesych. s. v. neque οἴκοθεν scholiastae non videtur ad coniecturam confirmandam facere. 3) Ita Bu. Be., ἐπληροῦμεν vulg. ante Bu. et Fkrtv. 4) ἦν om. ΠΣΥΩstv. 5) Ita Bav. et Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, καθ' ἣν ἐγὼ vulg. 6) ἦρκται γρ. mg. Bav. et Σ.

σίους καὶ χιλίους πεποιήκατε συντελεῖς ὑμεῖς, παρ' ὧν εἰσ-
πραττόμενοι τάλαντον [1]) ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριη-
ραρχίας οὗτοι, εἶτα [2]) "πληρώματα [3]) ἡ πόλις παρέχει καὶ 565
σκεύη δίδωσιν, ὥστ' αὐτῶν ἐνίοις τῇ ἀληθείᾳ τὸ μηδὲν [4]) R.
ἀναλῶσαι καὶ δοκεῖν λελειτουργηκέναι καὶ τῶν ἄλλων λει-
56 τουργιῶν ἀτελέσι [5]) γεγενῆσθαι περίεστιν. Ἀλλὰ μὴν τί 43
ἄλλο; τραγῳδοῖς κεχορήγηκέ ποτε [6]) οὗτος, ἐγὼ δὲ αὐλη- Bu.
ταῖς ἀνδράσι, καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ἀνάλωμα ἐκείνης τῆς δα-
πάνης πλέον [7]) ἐστὶ πολλῷ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δήπου· κἀγὼ
μὲν ἐθελοντὴς νῦν, οὗτος δὲ καταστὰς [8]) ἐξ ἀντιδόσεως
τότε, οὗ χάριν οὐδεμίαν [αὐτῷ [9])] δήπου δικαίως ἄν τις
ἔχοι [10]). τί ἔτι [11]); εἱστίακα [12]) τὴν φυλὴν ἐγὼ καὶ Πανα- b.

παρέσχε, πάντας τοὺς ἐπὶ [1]) τριηραρχίας ἀφωρισμένους [2]) ὠνόμασεν, ὡς πάντων μίαν παρεχόντων.

Πληρώματα.] Ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ σκεύη κατ' αὐτάς.

Ἐξ ἀντιδόσεως.] Οἷον κατὰ ἀνάγκην [3]) γεγονώς. σκοπεῖτε δέ, ὅτι περὶ μὲν ἑαυτοῦ τὴν ἀντίδοσιν ἔκρυψε, τῷ δὲ Μειδίᾳ τὴν μνήμην ἐφύλαξεν.

Εἱστίακα [4]) τὴν φυλήν.] Ὡς ἄλλης ταύτης οὔσης λειτουργίας. καὶ δέδωκε θεώρημα, αὔξειν τὰς

1) ἐπὶ τὰς τρ. W. 2) ἀφορισμένους W., operarum errore. 3) ἀνάγκης Ald. Herv., γεγονὼς Herv. 4) εἱστία καὶ Ald. Herv.

---

1) ταλάντων Σ. 2) ἔπειτα Aug. kr. 3) Ita Be. ex optimis, τὰ πληρώματα Fktv et vulg. ante Be. 4) μηδένα Y. 5) ἀτελεῖς ΠΥkts Aug. Ven. Barocc. Lind. Vind. Ital. Obsop. 6) ποθ' Be. 7) Ita Bu. et Be. ex Σr, πλεῖόν ἐστι πολλῷ ΠΥΩs, ἐστι πολλῷ (adscriptis rc. manu in mg. his: λείπει τὸ μεῖζον) k, πολλῷ πλεῖόν ἐστιν vulg. ante Bu. 8) καταθεὶς Paul. 9) Hoc ordine Bu. Be. et vulg. ante Reisk., δήπου αὐτῷ Fkr et Reisk., ni fallor, ex Aug. et Bav.; nam lectore non monito id in verborum ordinem recepit; αὐτῷ om. Σ. 10) Ita Bu. Be. Aug. Par. 1., ἔχῃ vulg. ante Bu. et tv. 11) τί ἔτι om. Aug. et pr. k. 12) ἑστίακα kr. Tangit h. l. Harpocr. v. ἑστιάτωρ.

τίνος γὰρ ἕνεκα; τῶν στρατηγιῶν[1]). ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑ- b.
τὸν στρατιώτης οὗτος[2]) οὐδενός ἐστιν[3]) ἄξιος, μή τί[4])
γε[5]) τῶν ἄλλων ἡγεμών. ἀλλὰ τῶν λόγων. ἐν οἷς κοινῇ
μὲν οὐδέν[6]) πώποτ' εἶπεν ἀγαθόν, κακῶς δὲ ἰδίᾳ πάντας
149 ἀνθρώπους λέγει. γένους ἕνεκα νὴ Δία. καὶ "τίς οὐκ οἶδεν 563 R.

Τῶν στρατηγιῶν 1).] Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν κατὰ Ἀλκιβιάδην, ὅτι στρατηγὸς ἄριστος, ἀντεξετάζει τὴν στρατηγίαν τοῦ Μειδίου, οὐ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν. διὸ καὶ εἶπεν, „ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑτὸν στρατιώτης", πῶς οὖν αἰδοῦς ἄξιος;

Μή τι τῶν ἄλλων ἡγεμών.] Οὐκ ἀπέδειξε τὸ τῶν ἄλλων ἡγεμών· φθάνει γὰρ προαποδείξας, ὅτι δειλὸς καὶ ἀσθενής.

Γένους ἕνεκα νὴ Δία.] Τὸ ἕτερον μέρος αἰδοῦς, τὸ κατὰ τὴν εὐγένειαν, ἥν τινα μὴ δυνάμενος φανερῶς διαβάλλειν, ἔξωθεν διασύρει. καὶ γὰρ ἦν Εὐπατρίδης καὶ τοῦ δοκιμωτάτου γένους. ἀλλὰ δι' ἐπήρειαν αὐτοῦ διαβάλλει τὸ γένος, ὥςπερ τὸ Αἰσχίνου καὶ τὸ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδροτίωνος. ἐπεὶ δὲ σεμνότατον τὸ γένος, καινοτέρῳ τρόπῳ μεθώδευσεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, ἀλλ' ὑποβολιμαῖος 2). ἵνα μὴ φανερῶς διασύρων 3), πολλοῖς τῶν δοκίμων προςκρούσῃ. (Τοῦτο συνῆπται τοῖς παρασήμοις, πρὶν διορθωθῆναι τὸν λόγον· τὰ δὲ μέσα ἐνετέθη. B.)

Καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀποῤῥήτους.] Ἀποῤῥήτους μὲν τὰς λαθραίως γιγνομένας, ἐν τραγῳδίᾳ δέ 4)· τὰς γὰρ ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν βρεφῶν αἱ τραγῳδίαι παρειλήφασιν. ἀσαφὲς δὲ τοῦτο τὸ χωρίον καὶ πολλοῖς πράγματα παρέχον· αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ διαστρέψαι τὴν τάξιν· τὰ γὰρ τελευταῖα πρῶτα τέθεικεν. πρὶν γὰρ

1) στρατηγῶν Ald. Herv. W. 2) ἀποβ. Ald. 3) Ita Lut., διαφέρων vulg., διαβάλλων aut διαφερόμενος coni. W. 4) ἐν τραγῳδίᾳ δὲ W. lemma constituit.

---

1) στρατιῶν Ω, στρατηγῶν indd. Ald. Herv. 2) οὗτός γε Aug. r. Reisk. Bu., οὗτος om. t. 3) ἐστ' Be. 4) τοι k. 5) γε om. Π. et schol. 6) οὐδένα οὐδὲν coni. Reisk.

ὑμῶν τὰς ἀποῤῥήτους, ὥςπερ ἐν τραγῳδίᾳ, τὰς [1]) τούτου γονάς; ᾧ δύο τὰ [2]) ἐναντιώτατα συμβέβηκεν εἶναι [3])· c.
ἡ μὲν γὰρ [4]) ὡς ἀληθῶς μήτηρ, ἡ τεκοῦσα αὐτόν, πλεῖ-

ἀποδεῖξαι, πῶς ἐξετέθη [1]), λέγει „ὥςπερ ἐν τραγῳδίᾳ". ἀνέστρεψε δέ, ἵνα μὴ ἄνωθεν καθ᾽ ἀκολουθίαν ἡγούμενος [2]) ἀπιθανώτατον δόξῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἡ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μήτηρ.] Τοιαύτη ἐστὶ πᾶσα τοῦ νοήματος ἡ πλοκή. φρονιμωτάτη ἦν ἡ τεκοῦσα αὐτὸν μήτηρ. συνειδυῖα γάρ, ὅτι ἐκ βαρβάρων γέγονε, καὶ ὅτι φαῦλαι αἱ φύσεις αἱ τῶν βαρβάρων, ἀπέδοτο αὐτόν. ἡ δὲ ὑποβαλλομένη [3]) μωροτάτη, ἥτις εἵλετο βάρβαρον ὠνήσασθαι, ἐξὸν Ἕλληνά τινα καὶ πολίτην. πόθεν δὲ βάρβαρος; ὅτι [4]) ὠμός ἐστι καὶ ὑβριστής. ἐστὶ δὲ ἐξ Ἀθηναίων μὲν τοιοῦτος οὐδείς, οἱ δὲ βάρβαροι φύσει ὑβρισταί. διὸ καὶ εἶπεν „ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἀληθὲς [5]) βάρβαρον". εἰ μὲν οὖν ἐβούλετο σαφῶς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης ἂν ἤρξατο τῆς ἀποδείξεως· ἐπειδὴ δὲ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λέγων, ὅτι ἐκ τῶν ἔργων δείκνυται βάρβαρος, ὤφθη ἂν σοφιζόμενος, διὰ τοῦτο ἐνήλλαξεν, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον εἰςαγάγῃ. διὸ καὶ τῷ κατ᾽ ἐρώτησιν ἐχρήσατο σχήματι, „τίς γὰρ οὐκ οἶδεν;" ὅπερ ἁπάντων σχημάτων ἀληθῶν [6]) χώραν ἔχειν δοκεῖ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν „ὥςπερ ἐν κωμῳδίᾳ [7])"; πλείους γάρ εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποβολιμαῖοι ἤπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδιώτου τινὸς ἔλεγεν, ἐχρῆν κωμῳδίαν εἰπεῖν· ἰδιωτικὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόςωπα· καὶ ἄλλως ἐπειδὴ γνωριμώτατα τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῖς πολλοῖς. ἡρωϊκὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόσωπα καὶ βεβοημένα, καὶ ὅτι μᾶλλον περὶ τὰς τραγῳδίας ἢ τὰς κωμῳδίας ἐσπούδαζον Ἀθηναῖοι.

1) Ita W. de coni. et Lut., ἐξετάθη Ald. Herv. 2) Malo cum W. διηγούμενος, idem coni. etiam διηγούμενον „passive". 3) Ita Lut., ὑπολαβομένη vulg. 4) βάρβαρος; ὅτι] Ita W. de coni., ὅτι βάρβ. vulg. 5) f. ἀληθῶς. 6) „F. ἀληθῶς. suspectus locus." W. 7) κωκῳδίᾳ Lut.

---

1) τάς uncis circumscripserunt Reisk. Spald. et Be., uncos removit Bu., τὰς tuetur Schaef. 2) τὰ om. Aug. Σkr, neque requirit Schaef.; f. τἀναντ. 3) εἶναι abesse mavult W. 4) γὰρ om. pr. Y.

στον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν, ἡ δὲ δοκοῦσα καὶ ὑποβαλομένη [1]) *πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. σημεῖον δέ· ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο εὐθὺς γενόμενον* [2]), *ἡ δ'* [3]), *ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι* [4]) *ταύτης τῆς* [5]) *τιμῆς, τοῦτον ἠγόρα-*
150 *σεν* [6]). *καὶ γάρ τοι διὰ τοῦτο τῶν* [7]) *οὐ προσηκόντων ἀγα-* d.
θῶν κύριος γεγονὼς καὶ πατρίδος τετευχώς [8]), *ἣ νόμοις τῶν ἁπασῶν πόλεων μάλιστα οἰκεῖσθαι δοκεῖ, οὐδένα* [9]), *οἶμαι, τρόπον φέρειν οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις δύναται, ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον ἀληθῶς* [10]) *καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ἕλκει καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν ὥςπερ ἀλλοτρίοις, ὅπερ ἔστιν* [11]), *αὐτὸν* [12]) *χρώμενον.*

(*Ὑποβαλομένη.*] *Εἰςποιήσασα· ἐπὶ τῶν χαμαιῤῥιφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν* [1]) *αἱ γυναῖκες ὑποβάλλονται.* B.)

Ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο.] *Ταῦτα ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων* [2]) *ἄν τις εἴποι λελέχθαι τῷ ῥήτορι. ἐπεὶ πῶς ἔχει λόγον προεγνῶσθαι ταῦτα ταῖς γυναιξί, καὶ μάλιστα τῇ ὠνησαμένῃ; ἡ μὲν γὰρ τεκοῦσα* [3]) *τυχὸν τὸν σπείραντα φαῦλον ὄντα πως εἰδυῖα εἰκότως καταφρονήσασα ἔῤῥιψεν, ἡ δὲ ἀναλαβοῦσα ποίαν ἠδύνατο γνῶσιν ἔχειν τῆς προαιρέσεως* [4]) *τοῦ βρέφους;*

1) Malim *ἑαυταῖς*. 2) Ita W. de coni. et Lut., *βεβηκότων* vulg. 3) Ita W. de coni., *τυχοῦσα* vulg. 4) *γενέσεως* W. de coni., male.

---

1) Ita Bav. Ital. Reisk. Be. Bu., *ὑποβαλλομένη ΠΥΩs* et vulg. ante Reisk., *ὑπολαμβανομένη* Aug. kr. 2) *γενομένωι* Υ, *γενομέ-*
ν ω
νου Π, *γενομενον* k. 3) *ἦδ'* Ald. 4) *πριάσασθαι* pr. Υ. 5) Ita Obsop. Ital. et Be. e libris plurimis, *τῆς ἴσης τιμῆς* Fkrtv et vulg. ante Be. 6) *ἠγόρασε* vulg. ante Be. 7) Ita Aug. (?) Obsop. Ital. Bu. Be., *τῶν* om. Fkrtv et vulg. ante Bu. 8) Ita mg. Lut. Bu. Be., *τετυχηκὼς* Fkrtv et vulg. ante Bu. 9) *οὐδένα*] *κατ' οὐδένα* Ven. Lessing. 10) Ita Bu. Be. e libris optimis, *φ. ὡς ἀληθῶς βάρβαρον* Fkrtv et vulg. ante Bu. 11) *ἐστὶν* vulg. ante Bu. 12) *αὑτὸν* Be.

151, "Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων τῷ 1) βδελυρῷ e.
07 τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ ὧν 2) βεβίωται, ἔνιοί μοι προσιόντες ὦ
Bk. ἄνδρες δικασταὶ τῶν χρωμένων αὐτῷ παραινοῦντες ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τουτονί 3), ἐπειδή με μὴ πείθοιεν, ὡς μὲν οὐ πολλὰ καὶ δεινὰ 4) πεποίηκεν οὗτος 5) καὶ δίκην ἡντινοῦν ἂν δοίη δικαίως 6) τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν, ἐπὶ ταῦτα δὲ 7) ἀπήντων, ὡς „ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται· τίνος τιμήσειν αὐ- f.
τῷ 8) προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι πλουτεῖ

Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων.] Πάλιν ἐφ' ἕτερον μέρος τῆς αἰδοῦς ἐχώρησεν, ὅτι, εἰ 1) καὶ μὴ διὰ γένος, τὰς 2) γοῦν λειτουργίας καὶ τὰς ἐπιδόσεις ἄξιον αὐτοῦ 3) αἰδεσθῆναι.

Ὡς μὲν οὐ πολλά.] Εὐμεθόδως καὶ τεχνικῶς εἰσάγει τοὺς φίλους αὐτοῦ ὁμολογοῦντας, ὡς μεγάλα καὶ δεινὰ τῷ Μειδίᾳ τετόλμηται, ἵνα μὴ αὐτὸς ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται.

Ὡς ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται.] Αὐτοὺς τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ κατεγνωκότας πεποίηκε καὶ περὶ τοῦ τιμήματος διαλεγομένους.

1) *εἰ* add. W. et Lut. 2) *διὰ γοῦν τὰς* W. de coni., *ἀλλὰ διὰ τὰς γοῦν* Lut. 3) *αὐτὸν* W. et Lut., utrumque praeter necessitatem.

---

1) *τῷ*] Ita Bav. et Be. e libr. plurim. et optim., *ὦ τῷ* Fkrtv et vulg. ante Be. 2) *ὧν*] Ita Bav. Lindenbr. Obsop. Ital. Vind. et Be. cum optimis plurimisque suorum; eius loco *μάλα* tv et vulg. ante Be., om. Aug. kr Bu., *μάλα* uncis circumscripsit Reisk., ante *χρωμένων αὐτῷ* transponendum arbitratur Tayl., ex utroque *μάλα* et *ὧν* Orellius eliciendum putat *μαλακίωνι*, Schaef. coni.: *ὄντων τῶν τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδεῖ βεβιωμένων*. 3) Ita Aug. et vulg. post Reisk., *τοῦτον* tv et vulg. ante R. 4) *δεινὰ καὶ πολλὰ* kr Dind. 5) Ita ΠΣΥΩs Bu. Dind., *οὑτοσὶ* vulg. ante Bu., eamque retinuit Be. 6) Ita Bu. Be., *δικαίως* ante *ἂν* ponunt kr Aug. Reisk., post *ἂν* Ftv et vulg. ante Reisk. 7) *δ'* Be. 8) *αὐτὸν* k.

καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας; σκόπει δή [1]), μὴ [2])
τούτοις αὐτὸν [3]) ἐξαιτήσηται [4]), καὶ ἐλάττω πολὺ τῇ πό-
152 λει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοὶ [5]) δίδωσι, καταγελάσῃ [6]).“ ἐγὼ [7]) 42
δὲ πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀγεννὲς [8]) ὑμῶν καταγιγνώσκω, οὐδ᾽ Bu.
ὑπολαμβάνω "τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ [9]) 564
ὅσον καταθεὶς [10]) οὑτοσὶ [11]) παύσεται τῆς ὕβρεως· τοῦτο R.
δ᾽ ἐστὶ μάλιστα μὲν θάνατος, εἰ δὲ μή, πάντα τὰ ὄντα
ἀφελέσθαι. ἐπειθ᾽ ὑπὲρ τῶν τούτου [12]) λειτουργιῶν καὶ b.
τῶν [13]) τριηραρχιῶν καὶ τῶν τοιούτων λόγων ὡδὶ γιγνώ-
153 σκω. εἰ μέν ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ λειτουργεῖν τοῦτο,
τὸ ἐν ὑμῖν λέγειν [14]) ἐν [15]) ἁπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις καὶ
πανταχοῦ „ἡμεῖς οἱ λειτουργοῦντες, ἡμεῖς οἱ προεισφέ-

Καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας.] Ἄλλους περὶ τῶν λειτουργιῶν λέγοντας ποιεῖ, ἵνα αὐτὸς εὐαφόρμως ἔχῃ καὶ τὰς τοῦ Μειδίου σκῶψαι καὶ τὰς ἑαυτοῦ θαυμάσαι. τὸ μὲν οὖν ἁπλῶς κατηγοροῦντα λέγειν τὰς ἑαυτοῦ φιλοτιμίας ἐπαχθὲς καὶ ἄκυρον· το δὲ διασύροντα τὸν ἐχθρὸν προκρίνειν τὰ ἑαυτοῦ σφόδρα εὔκαιρον, ὅτι ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ δοκεῖ ποιεῖν.

---

1) Ita Reisk. Bu. Be. Ital. Aug. Bav. indices Ald. Herv. Wolf., δὲ vulg. ante Reisk. et st. 2) μοι Ald. 3) αὐτὸν Ald. Herv. 1ma Wolf. 4) ἐξαιτήσεται ΠΣΥΩs indd. Ald. Herv. 1mae mg. Lut., ἐξαιτήσηται F Bav. 5) Ita Wolf. et Be., σοι reliqui, ὅσασι Herv. 1ma. 6) καταγελάσει Fktv Bav., mg. Lut. 7) ἐγὼ — καταγιγνώσκω Bekk. Anecd. 150, 16. 8) ἀγενὲς Felic. 9) ἢ ὅσον] ἧς ὂν Σ. 10) καθεὶς kr Aug. 11) οὗτος Σk Aug. Barocc. Dind. idem probat Schaef., οὑτοσὶ Ald. prior Felic. Herv. 2da Lut. Be. cum libris plurimis, οὑτωσὶ Fr Ald. post. Herv. 1ma Wolf. Tayl. Reisk. Bu. 12) τοῦτον Ald. Herv. 1ma. 13) Ita ΠΣΥΩs Bu. Dind., non probat Schaef., καὶ τριηραρχιῶν vulg. ante Bu., eamque retinuit Be. 14) λέγειν post ἁπάσαις ponunt ΥΩs. 15) ἐν om. pr. v.

ροντες [1]) ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλούσιοί ἐσμεν [2])," εἰ τὸ τὰ [3]) τοιαῦτα λέγειν, τοῦτ' ἔστι λειτουργεῖν [4]), ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον γεγενῆσθαι [5])· ἀποκναίει γὰρ ἀηδίᾳ [6]) δήπου καὶ ἀναισθησίᾳ καθ' ἑκάστην τὴν [7]) ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. εἰ μέντοι, τί ποτ' c.
54 ἐστὶν ἃ λειτουργεῖ τῇ ἀληθείᾳ [8]), δεῖ σκοπεῖν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς [9]) ἐρῶ. καὶ θεάσασθε, ὡς δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. οὗτος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι γεγονὼς
08 ἔτη περὶ [10]) "πεντήκοντα ἴσως ἢ μικρὸν ἔλαττον [11]), οὐ-
Bk. δὲν ἐμοῦ πλείους λειτουργίας ὑμῖν λελειτούργηκεν, ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα [12]). κἀγὼ μὲν κατ' ἐκείνους τοὺς d.
χρόνους ἐτριηράρχουν εὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελθών, ὅτε σύνδυο ἦμεν [13]) οἱ τριήραρχοι καὶ τἀναλώματα [14]) πάντα ἐκ

Τὸ τοιαῦτα λέγειν τουτέστι τὸ λειτουργεῖν.] Ὅπερ αὐτὸς φοβεῖται δοκεῖν ἐπαχθὲς [1]) εἶναι, τοῦτο τῷ Μειδίᾳ περιτίθησιν.

(*Ἀποκναίει.*] Ἀπολλύει, διαφθείρει. B.)

Ἀηδίᾳ [2]) δήπου.] ,,Ἀηδία" [3]) εἶπε, διότι οἱ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἀηδεῖς εἰσιν, ,,ἀναισθησία" δέ, ὅτι μὴ λειτουργήσας [4]) μηδέν, ὅμως σεμνύνεται.

Ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι.] Πολλαὶ περὶ τὰς τριηραρχίας ἐγίγνοντο μεταβολαὶ διὰ τὸ μέγεθος

1) ἐπαχθὴς Ald. 2) ἀηδίᾳ Lut. 3) ἀηδίᾳ et ἀναισθησίᾳ Lut. 4) λειτουργίσας Herv.

---

1) προςφέροντες ἡμῖν Ω. 2) ἐσμεν mavult abesse Reisk., non item Schaef. 3) τὰ om. Ω. 4) Ita Be., ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν Fstv schol. et vulg. ante Be. 5) γενέσθαι kr Aug. 6) ἀηδία — ἀναισθησία Herv. 1ma et schol. 7) Ita Lut. et Be., τὴν om. Fkrstv Aug. Bav. Ald. Herv. Fel. Paul. Wolf. Reisk. Bu. 8) ἀληθείᾳ Μειδίας δεῖ Aug. Barocc. Ven. kr Reisk. Bu. 9) ἡμᾶς Herv. 1. 2. Fel. Paul. 10) περὶ in Bav. a nov. man. superscriptum. 11) Ita Σ Be., ἐλάττω vulg. 12) γέγωνα Herv. 1ma. 13) ἦσαν Par. 5., ἦσαν [μεν] Bav. F. 14) Ita ΠΩs Be., τὰ ἀναλ. vulg.

τῶν ἰδίων οἴκων 1) ἐδαπανῶμεν 2) καὶ τὰς ναῦς ἐπληρού-
155 μεθ' 3) αὐτοί· οὗτος δέ, ὅτε μὲν κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν e.
ἦν 4), ἣν 5) ἐγὼ νῦν, οὐδέπω λειτουργεῖν ἤρχετο· τηνικαῦτα δὲ τοῦ πράγματος ἧπται 6), ὅτε πρῶτον μὲν διακο-

---

τοῦ ἀναλώματος, καὶ ὁτὲ μὲν σύνδυο ἦσαν, ὁτὲ δὲ σύντρεις καὶ ὁτὲ δὲ ἑκκαίδεκα 1) τριήραρχοι, ὁτὲ δὲ χίλιοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ὕστερον δυοῖν τριήρων ἕνα τριήραρχον ἐποίησεν. καὶ ὁτὲ μὲν ἡ πόλις τὴν κατασκευὴν καὶ τοὺς ναύτας 2) καὶ μόνον διὰ τὴν ναῦν ἐτριηράρχει, ὁτὲ δὲ σύμπαντα οἴκοθεν οἱ τριήραρχοι παρεῖχον. τοῦτο 3) οὖν φησιν, ὃ μέγιστον ἦν τὸ ἀνάλωμα τοῖς τριηραρχήσασι, σύνδυο ἦμεν.

Ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους.] Καθεῖλε τὴν φιλοτιμίαν τὴν Μειδίου τῷ πλήθει τῶν συντελῶν, ἐστὶ δὲ σόφισμα τὸ ῥηθέν. φησὶ γάρ, ὅτι παρὰ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων εἰςπραττόμενοι τάλαντον ταλάντου μισθοῦσι τὴν τριηραρχίαν, ως μιᾶς τριήρους παρὰ τῶν τοσούτων γιγνομένης. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. χίλιοι γὰρ καὶ διακόσιοι ησαν οἱ ταῖς τριηραρχίαις ἀφωρισμένοι. τούτων δὲ λοιπὸν ἢ συνεκκαίδεκα τὴν τριήρη ἐπλήρουν, ἢ σύντρεις, ἢ ὅσοι δήποτε. καταλιπὼν οὖν τὸ λέγειν, ὅτι ναῦν ἑκκαιδέκατος

1) Ita Petitus de coni., quam probat Boeckhius Oec. Civ. Ath. 2, p. 98 not. Erat ὁτὲ δὲ καὶ δέκα. 2) Post ναύτας add. ἐδίδου Lut., μόνην δὲ τὴν ναῦν ὁ τριήραρχος παρεῖχε W. de coni. 3) τότε οὖν φησιν, ὅτε μέγ. — τριηραρχήσασι καὶ σύνδυο W. de coni.

---

1) οἴκων om. kr Aug. Ven. Barocc. Ital., uncis incluserunt Reisk. Be., deleverunt Bu. Dind. 2) ἐδαπανῶμεν Reisk. addidit ex iisdem libris, qui οἴκων omittunt; nam in vulg. ante Reisk. et in libris ΠΣΥΩv om., om. Dind.; Schaef. coni.: ἐκ τῶν ἰδίων διῳκοῦμεν. Vide scribendumne sit: ἐκ τῶν οἰκείων καὶ τ. ν., repetendumque ἦν ex superiori ἦμεν; illius glossema fuerit ἰδίων; certe a grammaticis οἰκεῖος explicatur ἴδιος vocabulo; cf. Phot. Hesych. s. v. neque οἴκοθεν scholiastae non videtur ad coniecturam confirmandam facere. 3) Ita Bu. Be., ἐπληροῦμεν vulg. ante Bu. et Fkrtv. 4) ἦν om. ΠΣΥΩstv. 5) Ita Bav. et Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, καθ' ἣν ἐγὼ vulg. 6) ἦρκται γρ. mg. Bav. et Σ.

σίους καὶ χιλίους πεποιήκατε συντελεῖς ὑμεῖς, παρ᾿ ὧν εἰσ-
πραττόμενοι τάλαντον [1]) ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριη-
ραρχίας οὗτοι, εἶτα [2]) πληρώματα [3]) ἡ πόλις παρέχει καὶ 565
σκεύη δίδωσιν, ὥστ᾿ αὐτῶν ἐνίοις τῇ ἀληθείᾳ τὸ μηδὲν [4]) R.
ἀναλῶσαι καὶ δοκεῖν λελειτουργηκέναι καὶ τῶν ἄλλων λει-
156 τουργιῶν ἀτελέσι [5]) γεγενῆσθαι περίεστιν. Ἀλλὰ μὴν τί 43
ἄλλο; τραγῳδοῖς κεχορήγηκέ ποτε [6]) οὗτος, ἐγὼ δὲ αὐλη- Bu.
ταῖς ἀνδράσι, καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ἀνάλωμα ἐκείνης τῆς δα-
πάνης πλέον [7]) ἐστὶ πολλῷ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δήπου· κἀγὼ
μὲν ἐθελοντὴς νῦν, οὗτος δὲ καταστὰς [8]) ἐξ ἀντιδόσεως
τότε, οὗ χάριν οὐδεμίαν [αὐτῷ [9])] δήπου δικαίως ἄν τις
ἔχοι [10]). τί ἔτι [11]); εἱστίακα [12]) τὴν φυλὴν ἐγὼ καὶ Πανα- b.

παρέσχε, πάντας τοὺς ἐπὶ [1]) τριηραρχίας ἀφωρισμένους [2])
ὠνόμασεν, ὡς πάντων μίαν παρεχόντων.

Πληρώματα.] Ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ σκεύη κατ᾿ αὐτάς.

Ἐξ ἀντιδόσεως.] Οἷον κατὰ ἀνάγκην [3]) γεγονώς. σκοπεῖτε δέ, ὅτι περὶ μὲν ἑαυτοῦ τὴν ἀντίδοσιν ἔκρυψε, τῷ δὲ Μειδίᾳ τὴν μνήμην ἐφύλαξεν.

Εἱστίακα [4]) τὴν φυλήν.] Ὡς ἄλλης ταύτης οὔσης λειτουργίας. καὶ δέδωκε θεώρημα, αὔξειν τὰς

1) ἐπὶ τὰς τρ. W. 2) ἀφορισμένους W., operarum errore. 3) ανάγκη Ald. Herv., γεγονώς Herv. 4) εἱστία καὶ Ald. Herv.

---

1) ταλάντων Σ. 2) ἔπειτα Aug. kr. 3) Ita Be. ex optimis, τὰ πληρώματα Fktv et vulg. ante Be. 4) μηδένα Y. 5) ἀτελεῖς ΠYkrs Aug. Ven. Barocc. Lind. Vind. Ital. Obsop. 6) ποθ᾿ Be. 7) Ita Bu. et Be. ex Σr, πλειόν ἐστι πολλῷ ΠYΩs, ἐστι πολλῷ (adscriptis rec. manu in mg. his: λείπει τὸ μεῖζον) k, πολλῷ πλειόν ἐστιν vulg. ante Bu. 8) καταθὲς Paul. 9) Hoc ordine Bu. Be. et vulg. ante Reisk., δήπου αὐτῷ Fkr et Reisk., ni fallor, ex Aug. et Bav.; nam lectore non monito id in verborum ordinem recepit; αὐτῷ om. Σ. 10) Ita Bu. Be. Aug. Par. 1., ἔχῃ vulg. ante Bu. et tv. 11) τί ἔτι om. Aug. et pr. k. 12) ἑστίακα kr. Tangit h. l. Harpocr. v. ἑστιάτωρ.

157 θηναίοις κεχορήγηκα, οὗτος δὲ [1]) οὐδέτερα [2]). ἡγεμὼν συμμορίας ὑμῖν ἐγενόμην ἐγὼ ἔτη δέκα ἴσον Φορμίωνι καὶ Λυσιθείδῃ καὶ Καλλαίσχρῳ καὶ τοῖς πλουσιωτάτοις, εἰςφέρων οὐκ ἀπὸ [3]) ὑπαρχούσης οὐσίας [4]) (ὑπὸ γὰρ τῶν ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην) ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα [5]) κομί-

---

λειτουργίας, ἐπιόντα τοῖς κατὰ μέρος, ἵνα λίαν πολλαὶ δόξωσιν.

Καὶ Παναθηναίοις κεχορηγηκώς [1]).] Οὐχὶ τῶν Παναθηναίων γέγονε τὸ ἀνάλωμα, ἀλλ' ἵστασαν τῇ θεῷ χοροὺς ὥςπερ τῷ Διονύσῳ· τούτων οὖν ἐγένετο χορηγός. ἀναγκαίως δὲ τοῦ χορηγοῦ τὴν φυλὴν ἑστιῶντος ὁ Δημοσθένης διελὼν εἶπεν.

Ἴσον Φορμίωνι καὶ Λυσιθείδῃ.] Οὗτοι οὐ κατὰ τοὺς Δημοσθένους καιροὺς ἐγένοντο, ἀλλὰ Φορμίων μὲν [2]) ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Κάλλαισχρος [3]) δέ ἐστι Κριτίου πατήρ· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι γεγόνασι συμμορίας ἡγεμόνες, ὁμολογοῦνται δὲ πλουσιώτατοι γεγενῆσθαι, διὰ τοῦτο ἐκείνοις αὐτὸν εἴκασεν. εἶθ' ἵνα μὴ ὑποκρούσῃ [4]) τις, „οὐκοῦν πλούσιος [5]) ὦ Δημόσθενες", ἐπήνεγκεν εὐθέως „εἰςφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας". καί ἐστι τοῦτο σόφισμα· φησὶ γάρ, ὅτι ὑπὸ [6]) τῶν ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην. ἐνήλλαξε δὲ τὸν καιρόν, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν αὐξήσῃ. τῶν γὰρ ἐπιτρόπων λεγόντων, ὅτι εἰς τὴν συμμορίαν ἐξανηλώθη τὰ χρήματα λειτουργούντων ἡμῶν [7]) ὑπὲρ τῆς σῆς οἰκίας, Δημοσθένης [8]) φησίν, ὅτι ὅτε ἀπεστερήθην τῶν χρημάτων, τότε ἠρξάμην λειτουργεῖν.

Καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα.] Δο-

1) κεχορήγηκα Lut. 2) ἀλλὰ — μὲν] Ita mg. Lut., ἀλλ' ἐφορμοῦμεν Ald. Herv. Lut., ἀλλ' ὁ Φορμίων μὲν καὶ Λυσιθείδης W. de coni. 3) κάλαισχρος Ald. Herv. 4) ὑποκρύσῃ Herv. 5) πλ.] πλ. ἧς Lut. 6) Ita W. de coni. et Lut., ἐπὶ Ald. Herv. 7) Ita W., ὑμῶν vulg. 8) Δημ.] ὁ Δημ. W.

---

1) δ' Be. 2) οὐδέτερον r, sed cf. Engelhard ad Plat. Euthyphr. p. 116. Plat. Symp. 176 c. 3) ἀπὸ] ἀπὸ τῆς Par. 5. Tayl., probat Schaef. 4) αἰτίας r. 5) Zonaram non ad h. l. sed ad or. c. Onetor. 1, 868, 4. spectare, vel ex Harpocr. patet.

σασθαι. ἐγὼ μὲν οὖν [1]) οὕτως ὑμῖν προςενήνεγμαι, Μει- c.
09 δίας δὲ πῶς; οὐδέπω καὶ τήμερον συμμορίας ἡγεμὼν [2]) γέ-
k. γονεν, οὐδὲν τῶν πατρῴων ἀποστερηθεὶς ὑπ' οὐδενὸς ἀλλὰ
158 παρὰ τοῦ πατρὸς πολλὴν οὐσίαν παραλαβών. τίς οὖν d.
ἐστιν [3]) ἡ λαμπρότης, ἢ τίνες αἱ λειτουργίαι καὶ τὰ σεμνὰ ἀναλώματα τὰ [4]) τούτου; ἐγὼ μὲν γὰρ [5]) οὐχ ὁρῶ, πλὴν εἰ [6]) ταῦτά τις θεωρεῖ [7])· οἰκίαν ᾠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι [8])

χιμασθέντα ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ταχθέντα λαβεῖν τὰ πατρῷα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. τότε γὰρ ἀπελάμβανε [1]) τὴν οὐσίαν, ὅτε τοὺς ἐφήβους ἐδοκίμαζον.

Τίς οὖν [2]) ἡ λαμπρότης.] Ἅπερ [3]) ὤκνησεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι διὰ τὴν περιφάνειαν καὶ [4]) λαμπρότητα δίκαιον αὐτὸν αἰδεσθῆναι, ταῦτα νῦν εἶπεν, ὅτε ἀπέδειξεν, ὅτι μάχην [5]) ἔχουσι. τοῦτο δὲ [6]) περιττότερον ἔχει ὁ περὶ τῶν λειτουργιῶν τόπος τῶν προειρημένων, ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν ἐκβάλλει τὴν αἰδῶ, ἐν τούτοις δὲ καὶ φθόνον αὐτῷ κατασκευάζει, εἰ πολλὰ χρήματα κεκτημένος εἰς μὲν τὴν πόλιν οὐδαμῶς, περὶ δὲ τὰς τρυφὰς τὰς ἑαυτοῦ φιλότιμός ἐστιν.

Οἰκίαν ᾠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι.] Τυραννικὸν ἔγκλημα καὶ τὸ [7]) τῆς πολιτείας ἦθος ἐκβαίνοντος [8]). οὐκ ἐᾷ γὰρ γίνεσθαι τὴν θέαν, ἐπισκοτοῦσα [9]) πᾶσι καὶ ἐφελκομένη τῶν ἄλλων τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ τῷ [10]) ἀφαιρεῖσθαι τῷ ὕψει τῆς οἰκοδομίας.

1) Locum sibi corruptum videri W. asterisco significavit; vide, scribendumne sit: παρελάμβανον, quamquam ne hoc quidem opus. 2) οὖν] οὖν ἐστιν Lut. 3) Ita Lut., ὅπερ vulg. 4) καὶ] καὶ τὴν Lut. 5) Haec sine dubio corrupta; f. μάτην. „Intelligi potest, ὅτι ἀμφισβητεῖται καὶ οὐχ ὁμολόγηται, sed dubito de lectione.“ W. 6) δὲ addidi de coni. Wolfii. 7) τὸ] Malim τοῦ τό. 8) ἐκβαῖνον W. de coni. 9) ἐπισκοτοῦσαν — ἐφελκομένην coni. id. 10) ὀφθ., δεῖ οὖν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ὕψους id. de coni.

---

1) οὖν om. Bav. Ald. Herv. 1ma Wolf.; „οὖν tv“, Be., excidisse videtur: „om.“ 2) ἡγεμὼν συμμορίας kr. 3) ἐστιν om. Bav. Ftv et schol. 4) Ita Reisk. ex Aug. et Be., τὰ om. FΠΣΥΩstv Bu. et vulg. ante Reisk., omissum probat Schaef. 5) γὰρ om. kr Aug. Ald. Herv. 1ma Wolf. 6) πλὴν εἰ μὴ coni. Markland. 7) θεορεῖ Herv. 1ma. 8) Ita schol. Bu. Be., ἐν Ἐλευσῖνι Fkrtv et vulg. ante Bu.

τοσαύτην ὥςτε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ, καὶ εἰς μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει, κἂν ἄλλοσέ ποι βούληται [1]), ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ζεύγους τοῦ ἐκ [2]) Σικυῶνος, καὶ τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων διὰ [3]) τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ,

---

Κἂν ἄλλοσέ ποι βούληται.] Ἢ πρὸς συγγενεῖς, ἢ πρὸς χωρία [1]), ἵνα μὴ δι' εὐσέβειαν ἀλλὰ διὰ τρυφὴν μᾶλλον γίγνοιτο ἡ κτῆσις.

Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ζεύγους τοῦ ἐκ Σικυῶνος.] Καὶ τοῦτο τρυφῆς ὁμοῦ καὶ τυραννικῆς ἐννοίας τεκμήριον, τρυφῆς μὲν, ὅτι καὶ ζεῦγος καὶ λευκὸν, ὁπότε καὶ τὸ ἱπποτροφεῖν τότε χαλεπόν, τυραννικὸν δὲ τὸ ἐκ Σικυῶνος· ἐτυραννεῖτο γὰρ ἡ πόλις ἐκείνη, οἱ δὲ πρῶτοι γενόμενοι τύραννοι ἐν Σικυῶνι λευκοῖς ἡμιόνοις ἐχρήσαντο [2]). οὐκοῦν συνήθειαν οὗτος κτᾶται πρὸς τοὺς τυράννους, ζεύγη παρ' αὐτῶν ὠνούμενος.

Καὶ τρεῖς ἀκολούθους.] Οὐκ ἐξῆν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀργὸν τρέφειν οἰκέτην [3]), διόπερ οἱ μὲν αὐλοποιούς, οἱ δὲ μαχαιροποιοὺς εἶχον τοὺς δούλους, Μειδίας δὲ [4]) τοσούτους ἀργοὺς περιάγων τοὺς τυράννους μιμεῖται, δορυφορούμενος [5]) ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.

Διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ.] Τὸ ἔνθρυπτον αὐτοῦ καὶ βλακῶδες διαβάλλει. τὴν [6]) ἀγορὰν θορυβῶν καὶ σο-

1) πρὸς χωρία] Malim πρὸς προςχώρους. 2) Ineptit Ulpianus; sed illud verum, Sicyona diu et multum tyrannis paruisse, tyrannos vero equos aluisse et equestribus certaminibus studuisse; nam praeter Orthagorae eiusque posterorum tyrannidem, qui centum annis Sicyona tenebant (fere ab Ol. 26 — 51), quorum Myron Olympiade XXXIII. ἅρματι, Clisthenes secunda Pythiade Ol. 49, 3. τεθρίππῳ vicit, praeter Euphronis tyrannidem Ol. 103, 3. (Xenoph. Hellen. VII. 4, 44 sq. Diod. XV. 70.), Demosthenis quoque et posterioribus temporibus, ex quo Philippus Amyntae F. in Peloponneso opibus valebat, Sicyone tyranni erant, veluti Aristratus (Demosth. de cor. 242, 2. 324, 13. Plut. Arat. 13.) Cleon, Timoclides, Euthydemus, Abantidas, Paseas, Nicocles (Plut. Arat. 2. Paus. 2, 8 pr.). 3) Ineptit Ulpianus. 4) δὲ] τοὺς W. 5) Malim δορυφορουμένους. 6) διαβάλλει. περιτρέχεται κατὰ τὴν ἀγορὰν θορυβῶν καὶ σοβῶν τοὺς ἀπάντῶντας Lut.

---

1) βούλεται Aug. 2) ἐκ] ἀπὸ τοῦ Par. 5. 3) διὰ] τοὺς Paul.

κυμβία 1) καὶ ῥυτὰ 2) καὶ φίαλας 3) ὀνομάζων "οὕτως, 566
59 ὥςτε τοὺς παριόντας 4) ἀκούειν. ἐγὼ δ' ὅσα μὲν τῆς ἰδίας R. f.
τρυφῆς ἕνεκα Μειδίας 5) καὶ περιουσίας κτᾶται, οὐκ οἶδ'
ὅ τι τοὺς πολλοὺς ὑμῶν ὠφελεῖ· ἃ δ' ἐπαιρόμενος τού-
τοις 6) ὑβρίζει, ἐπὶ πολλοὺς καὶ τοὺς τυχόντας ὑμῶν 7)
ἀφικνούμενα ὁρῶ. οὐ δεῖ δὴ 8) τὰ τοιαῦτα ἑκάστοτε τιμᾷν g.

βᾶν τοὺς 1) ἀπαντῶντας. τὸ δὲ „σοβεῖ" συνεχοῦς κινήσεως τεκμήριον, ἔνθεν καὶ σόβους τοὺς σατύρους παρὰ τὸ σοβεῖν· κινητικώτατον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς ζώοις· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς σατύρους αὐτοὺς σόβας ἔχοντας γράφουσιν.

Κυμβία καὶ ψυτὰ 2) καὶ φιάλας.] Τρυφῆς 3) ὑπερβαλλούσης σημεῖον, τὸ καὶ τὰ εἴδη τῶν ἐκπωμάτων περιεργάζεσθαι. ῥυτὰ δὲ ἐπιμήκη ποτήρια κερατοειδῆ, ἄνω μὲν εὐρυνόμενα, εἰς ὀξὺ δὲ λήγοντα.

Ὥςτε τοὺς περιόντας 4) ἀκούειν.] Οὐκοῦν ἐκκαλεῖται διὰ τούτων εἰς συμπόσια τοὺς βουλομένους, ἐκ συμποσίων 5) ἑταιρίαι καὶ συνωμοσίαι, μετὰ ταῦτα δὲ τυραννίς.

Οὐ δὴ δεῖ τὰ τοιαῦτα.] Ἔστι καὶ 6) τούτων ἐνίοτε καιρός, ἀλλὰ τὸ ἀεί, φησί, ταῦτα τιμᾷν, οὐ καλόν, οὐδ' 7) ἐπὶ ταῖς ἰδίαις φιλοτιμίαις σεμνύνεσθαί τινα συγχωρεῖν. οἱ γὰρ πένητες εὐδαιμονίας 8) καὶ αἰδοῦς ἀ-

1) τοὺς] Ita Lut., καὶ τοὺς vulg. 2) ῥητὰ Ald. Herv. hic et infra. 3) Ita W. et Lut., τροφῆς Ald. Herv. 4) παριόντας Lut. 5) συμπ. δ' ἑταιρ. W. 6) Ita W. de coni. et Lut., ἐπὶ καὶ vulg. 7) οὐδὲ δεῖ ἐπὶ W. de coni. 8) Suspecta haec Wolfio, edidit autem εὐδαίμονας — νομίζουσιν, quo nondum sanata videntur.

---

1) Harpocr. s. v. κυμβίον. 2) Athen. XI, 481 e. 497 f. Harpocr. Phot. Suid. s. v. ῥυτά. ῥητὰ Paul. 3) φιάλ.] φιάλας καὶ τὰ τοιαῦτα kr Aug. (sed hunc φιάλας vocabulo carere testatur Reisk.) Barocc. Ven. Non displicet Schaefero. 4) Ita Felic. Herv. 2da. Paul. Wolf. Tayl. Reisk. Bu. Be., παρόντας Fv Vind. Ital. Ald. Herv. 1ma Lut., περιόντας schol. 5) Μειδίας om. Aug. r. 6) τούτους Hs. 7) ἡμῶν ΗΣΥΩs. 8) Ita Be. ex Σ. οὐ δὴ δεῖ vulg. et schol.

οὐδὲ θαυμάζειν ὑμᾶς, οὐδὲ τὴν φιλοτιμίαν ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις οἰκοδομεῖ λαμπρῶς ἢ θεραπαίνας κέκτηται πολλὰς ἢ σκεύη πολλά [1]· ἀλλ' ὃς ἂν ἐν τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος ᾖ [2]), ὧν ἅπασι [3]) μέτεστι τοῖς πολλοῖς [4]) ὑμῶν· ὧν οὐδὲν εὑρήσετε τούτῳ προςόν [5]).

160 Ἀλλὰ νὴ Δία [6]) τριήρη [7]) ἐπέδωκε [8])· ταύτην γὰρ 44 οἶδ' [9]) ὅτι θρυλήσει [10]), καὶ φήσει „ἐγὼ ὑμῖν τριήρη Bu.

ξίους νομίζουσιν οὐ τοὺς λειτουργοῦντας ἀλλὰ τοὺς τρυφῶντας.

Ἢ θεραπαίνας κέκτηται.] Εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὕβριν ἀποτείνεται, σκεύη δὲ εἶπε περὶ τῶν κάδων καὶ τῆς ἀστράβης.

Ἀλλὰ νὴ Δία τριήρη.] Διεῖλε τὰς λειτουργίας τὰς μὲν εἰς τὸ ἀναγκαῖον, τὰς δὲ εἰς τὸ ἑκούσιον, αἵτινες καὶ φιλοτιμίαι λέγονται. διασύρας οὖν αὐτὸν εἰς ἐκείνας, βούλεται καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰπεῖν. λυπεῖ δὲ αὐτὸν ἡ φιλοτιμία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτεμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων λειτουργιῶν, ἵνα γυμνωθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἀσθενεστέρα φανῇ καὶ μηδὲ πρόςχωσι τῷ δοκοῦντι λαμπρῷ τοῦ Μειδίου. πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν καθεῖλεν ἐκ πλειόνων τόπων καὶ δείκνυσιν, ὅτι οὐ φιλοτιμία τὸ γεγονὸς ἀλλὰ τέχνη καὶ σόφισμα.

Θρυλήσει [1]).] Συνεχῶς λέξει.

1) θρυλλήσει W. Lut.

---

1) πολλὰ] καλὰ ΥΩs Spald. Bu. Be., λαμπρὰ Aug. Πkr, ποικίλα coni. Bu., πολλὰ καὶ καλὰ coni. Spald. et Schaef. Vide an nihil eorum ab Demosthene profectum repetendumque sit πολλὰ ex superiore πολλάς. 2) ἦν Ys. 3) Tayloro vel ἅπασι vel τοῖς πολλοῖς ὑμῶν suspecta. 4) πολλοῖς μέτεστι r. 5) ποσόν Ald. post. 6) νὴ Δία] μὴν γρ. F, μὴν διὰ corr. Σ mg. Bav. 7) τριήρη ἣν ἐπέδ. FΠΣΥΩstv et vulg. ante Reisk., ἣν om. Ven. Barocc. Aug. eamque iam Wolf. omitti voluit, omiserunt Reisk. Bu. Be.; Reiskio antiquitus διττογραφία videtur fuisse, altera: ἀλλὰ μὴν διὰ τριήρη ἣν ἐπέδ., altera: ἀλλὰ νὴ Δία τρ. ἐπ.; Schaefero ἣν ex διττογραφίᾳ τριήρη et τριήρην ortum videtur. 8) ἐπέδωκεν Be. 9) οἶδ'] Ita Be., εὖ οἶδ' FΩkrtv et vulg. ante Be. 10) Ita scripsi cum schol. Bu. Be., θρυλλήσει rtv et vulg. ante Bu.

ἐπέδωκα“. οὑτωσὶ δὴ [1]) ποιήσατε. εἰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι φιλοτιμίας εἵνεκα [2]) ταύτην ἐπέδωκεν, ἣν προσήκει
τῶν τοιούτων ἔχειν χάριν, ταύτην ἔχετε αὐτῷ καὶ ἀπόδοτε,
ὑβρίζειν δὲ μὴ δῶτε [3])· οὐδενὸς γὰρ πράγματος οὐδ᾽ ἔργου
τοῦτο συγχωρητέον. εἰ δὲ δὴ καὶ [4]) δειλίας καὶ ἀνανδρίας
ἕνεκα [5]) δειχθήσεται τοῦτο πεποιηκώς, μὴ παρακρου-
σθῆτε [6]). πῶς οὖν εἴσεσθε; ἐγὼ καὶ τοῦτο διδάξω, ἄνω- b.
510 θεν [7]) δέ· βραχὺς γὰρ [8]) ἔσθ᾽ ὁ λόγος, ὃν λέξω, κἂν [9])
Bk.
161 ἄνωθεν ἄρχεσθαι δοκῇ. ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις

Εἰ δὲ δὴ δειλίας καὶ ἀνανδρίας.] Αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔχων μέμφεσθαι, ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων αὐτὴν καθαιρεῖ, καὶ παράγγελμα ἡμῖν παρέσχεν, ὅπως δεῖ περὶ τῶν δοκούντων καλῶν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. αὐτὰ μὲν γὰρ οὐ προσήκει μέμφεσθαι (ἀναίσχυντον γάρ), ἀπὸ δὲ τῶν περιστατικῶν διαβάλλειν. οὕτω γὰρ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν, ἀπὸ τῆς αἰτίας φαυλίσας. δια γὰρ τὸ δέος, φησίν, ὤφθη φιλότιμος, ἀπὸ τῆς γνώμης, μεθ᾽ ἧς, ἀπὸ χρόνου πότε, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως, τί τὸ συμβάν;

Ἄνωθεν δέ, βραχὺς γὰρ ἔσθ᾽ ὁ λόγος.] Βούλεται πάλιν τὴν ἐπίδοσιν τὴν ἑαυτοῦ τῇ ἐπιδόσει τοῦ Μειδίου συγκρίναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει τοὺς χρόνους, δοκῶν μὲν εὐκρινείας ἕνεκα τοῦτο ποιεῖν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπὶ τὸν καιρὸν ἀναδραμεῖν βουλόμενος, ἐν ᾧ τὴν ἐπίδοσιν αὐτὸς πεποίηκε τούτων.

Ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις.] Ἀπαριθμεῖται πολλῶν ἐτῶν εἰσφορῶν καὶ ἐπιδόσεων καιρούς [1]),

1) Ita W. de coni. et Lut., καιροῦ vulg.

---

1) δε (ἢ) Bav., ἢ δὲ Σ Spald. Bu. Dind., δὴ magis probatur Schaefero. 2) ἕνεκε F, ἕνεκα kr Dind., probat Schaef. 3) Ita Par. 1. Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, δότε vulg. ante Bu. 4) καὶ om. schol. 5) εἵνεκα v. 6) παρακρουσθῆτε pr. Σ. 7) ἄνωθεν — λέξω om. r et pr. k, ἄνωθεν — δοκῇ om. Aug., ut in hoc se excipiant: διδάξω. ἐγένοντο. 8) γὰρ in mg. Σ. 9) κἂν — δοκῇ om. Σkr et Dind., non probat Schaef.

παρ' ὑμῖν πρῶται [1]· τούτων οὐκ [2]) ἦν Μειδίας ἀλλ' ἐγώ,
καὶ συντριήραρχος ἦν μοι Φιλῖνος ὁ Νικοστράτου. ἕτεραι
δεύτεραι μετὰ ταῦτα εἰς Ὄλυνθον· οὐδὲ τούτων ἦν Μει-
δίας. καίτοι τόν γε δὴ [3]) φιλότιμον πανταχοῦ [4]) προςῆκεν
ἐξετάζεσθαι. τρίται νῦν [5]) αὗται γεγόνασιν ἐπιδόσεις· ἐν- c.

ἐν οἷς οὐ φαίνεται ἐνδείξας ἑαυτοῦ τὴν φιλοτιμίαν Μειδίας. εἰ δὲ ἐν ἐκείνοις ἐπέδωκε [1]), νυνὶ δὲ τοῦτο ἐποίησε, σκέπτεσθε [2]) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἠναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν. πῶς [3]) ἐπέδωκεν; λέγε μοι, φησί, τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως.

Τούτων οὐκ [4]) *ἦν Μειδίας ἀλλ' ἐγώ.*] Τὸν σκοπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν [5]). εἶπε γάρ, ὅτι οὐκ ἦν Μειδίας ὁ ἐπιδούς, ὥςπερ δὲ ἐπιζητοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ, τίς οὖν ἦν, προςέθηκεν „ἀλλ' ἐγώ“.

Καὶ συντριήραρχος ἦν μοι.] Ὥςπερ προςθήκην τινὰ τὸν Φιλῖνον ἐποίησε, δευτέρου μνησθείς, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐπιδόντος τὴν ναῦν, ἐκείνου δὲ ἁπλῶς συνεργοῦντος.

Καίτοι τόν γε δὴ φιλότιμον.] Πῶς αὐτὸς ἐν πάσαις μὴ ἐπιδοὺς ἕτερον μέμφεται; ὅτι πλείονα πεποίηται σπουδὴν δεῖξαι, τὸν [6]) Μειδίαν μὴ ὄντα φιλότιμον, ἀλλ' ἐκεῖνον ἑαυτὸν φιλοτιμότερον [7]).

Τρίται τοίνυν αὗται.] Οὐκοῦν εἶπε, καὶ τὴν φιλοτιμίαν δι' ἐμὲ πεποίηκε. τὴν γὰρ ἐμὴν δόσιν ἐμιμήσατο.

Ἐνταῦθα ἐπέδωκε.] Ἀπὸ τοῦ τρόπου πειρᾶται διαβάλλειν. τὸ γὰρ „πῶς“ περὶ τὸν τρόπον θεωρεῖσθαι πέφυκεν [8]).

1) Malim μὴ ἐπέδωκε. 2) Ita W. de coni., σκεπτέσθω vulg. 3) π. ἐ.] Hoc W. lemma constituit. 4) οὐκ] δ' οὐκ Lut. 5) Malim εἰ ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν, εἶπεν ἄν, ὅτι. 6) τὸν] οὐ τὸν Lut., male; desidero ἀλλ' οὐκ (vel ἀλλ' ἢ) ἐκεῖνον κτλ. 7) φιλοτιμώτερον Ald. Herv. W. 8) πέφηκε W.

---

1) Reisk. mavult αἱ πρῶται. 2) Ita Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, τούτων δ' οὐκ vulg. ante Bu. 3) δὴ om. Aug. kr. 4) πανταχῆ Aug. kr. 5) νῦν] τοίνυν ΠΥ$_b$ et schol..

ταῦθα ἐπέδωκε [1]), πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων ἐπιδό-
62 σεων "παρὼν [2]) οὐκ ἐπεδίδου τότε [3])· ἐπειδὴ δὲ [4]) πολιορ- 567
κεῖσθαι τοὺς ἐν Ταμύναις στρατιώτας ἐξηγγέλλετο, καὶ πάν- R.
τας ἐξιέναι τοὺς ὑπολοίπους ἱππέας, ὧν εἷς οὗτος ἦν, προ-
εβούλευσεν ἡ βουλή, τηνικαῦτα φοβηθεὶς τὴν στρατείαν [5])
ταύτην, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, πρὶν καὶ προέδρους
καθίζεσθαι [6]), παρελθὼν [7]) ἐπέδωκεν [8]). τῷ δῆλον [9]), d.

Πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων.] Οὐ διὰ φιλοτιμίαν ἐπέδωκεν· ἐχρῆν γὰρ ἐν ταῖς πρώταις ἐπιδόσεσιν ἐπιδοῦναι. καί ἐστι τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρόνου· δυνάμεθα γὰρ καθαιροῦντες λέγειν, „οὐδὲν μέγα τὸ γιγνόμενον· ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἐν λιμῷ χαρίσασθαι μᾶλλον, ὅτε σύμπας ὁ δῆμος διεφθείρετο".

Παρὼν οὐκ ἐπεδίδου.] Τὸ μὲν „παρὼν" πρόσκειται, ἵνα μὴ λέγῃ, ὡς ἀπεδήμει, τὸ δὲ ἐν τῇ βουλῇ μὴ δεδωκέναι· οὔπω [1]) γὰρ προσέβαλλεν ὁ φόβος, τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐξιέναι μὴ καταφανοῦς γενομένης. ὅτε δὲ τοῦ δήμου προβουλευσαμένου [2]) ἡ βουλὴ πέμπειν προσέταξε τοὺς ἱππέας, ὀξέως φθάσας καὶ τοὺς προέδρους, ἐπέδωκε τὴν ναῦν.

Παρελθὼν ἐπέδωκεν.] Ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦτο· ἵνα γὰρ φύγῃ τὸν κίνδυνον, διὰ τοῦτο ἐπέδωκεν. τὴν ὑπερβολὴν δὲ ἔδειξε τοῦ φόβου [3])· προὔλαβε γὰρ τὴν τῶν προέδρων παρουσίαν [4]), ἵνα μὴ προελθόντες ἐκεῖνοι περὶ ἄλλων

1) οὔτω Herv. 2) Lege προβουλευσαμένη. 3) Ita W. de coni. et mg. Lut., φθόνου vulg. 4) τὴν — παρουσίαν] Ita Lut., τὴν παροῦσαν Ald. Herv., τοὺς προέδρους W. de coni.

---

1) ἐπέδωκεν Be. Dind. 2) παρ' ὧν F. 3) οὐδὲ τότε coni. Reisk. 4) δὲ om. Ald. 5) στρατιὰν kr. 6) καθέζεσθαι mg. Lut. et Bu.; sane Aoristus desiderari videtur. 7) παρελθὼν (προ superscr.) F Bav., προελθὼν Par. 2. 8) Ita Be., ἐπέδωκε vulg. 9) δήμῳ corr. F.

ὥςτε μηδ' ἀντειπεῖν αὐτὸν ἔχειν, ὅτι τὴν στρατείαν [1]) φεύ-
γων, οὐ φιλοτιμίᾳ τοῦτ' ἐποίησεν [2]); τοῖς μετὰ ταῦτα πρα-
163 χθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ὡς οὐκ ἐδόκει προϊ-
ούσης [3]) τῆς ἐκκλησίας καὶ λόγων γιγνομένων τῆς τῶν ἱπ-
πέων βοηθείας ἤδη δεῖν, ἀλλ' ἀναπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου,
οὐκ ἀνέβαινεν [4]) ἐπὶ τὴν [5]) ναῦν, ἣν ἐπέδωκεν, ἀλλὰ τὸν
μέτοικον ἐξέπεμψε τὸν Αἰγύπτιον [6]), Πάμφιλον, αὐτὸς
δὲ μένων ἐνθάδε τοῖς [7]) Διονυσίοις διεπράττετο ταῦτά [8]),

προθῶσι [1]) τὴν σκέψιν, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ὁ Μειδίας ἀναγκασθῇ [2]) στρατεύεσθαι. οἱ γὰρ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ, δοκεῖ ὑμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι; καὶ χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐσκέπτετο.

Τῷ δῆλον.] Τίνι δῆλον καὶ πόθεν ἡ γνῶσις, ὅτι φεύγων τὴν στρατείαν ἐπέδωκε καὶ οὐ διὰ φιλοτιμίαν;

Τοῖς μετὰ ταῦτα πραχθεῖσι [3]).] Ἐπιδοὺς [5]) γὰρ τὴν ναῦν διὰ τὸν φόβον, ὡς εἶδεν, ὅτι τέως προϊούσης τῆς σκέψεως ὁ δῆμος ἔγνω, μὴ πέμπειν τοὺς ἱππέας, ἀλλ' ἦν ἀναβολὴ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἀνέβη ἐφ' ἣν ἐπέδωκε ναῦν, ἀλλ' Αἰγύπτιόν τινα Πάμφιλον εὑρὼν ἐπίστευσε τὴν τριήρη. μετὰ μικρὸν δὲ τοῦ στρατηγοῦ Φωκίωνος κρίναντος ἀποστεῖλαι κατὰ διαδοχὰς τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἣν δὲ αὐτὸς ὁ Μειδίας τότε φυγὼν τὸ μετὰ τῶν ἱππέων ἐξελθεῖν, ἐξέδραμεν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ προὔδωκε τὴν τάξιν, καὶ ἵππαρχος χειροτονηθεὶς τῆς ἀρχῆς παρημέλησεν.

1) προςθῶσι Ald. Herv. 2) ἀναγκ.] μὴ ἀναγκ. Lut. Malim ἐκ τῆς μὴ ἐπιδόσεως. 3) πραχθεῖσιν Lut. 4) ἐπειδοὺς Ald.

---

1) στρατιὰν kr. 2) Ita Be., ἐποίησε vulg. 3) προϊούσης ἤδη τῆς kr Aug. Barocc. Ven. Tayl. 4) ἐνέβαινεν Bav. Aug. Frtv, ἀνάβαινεν Felic. 5) τὴν om. Herv. 1ma Wolf. 6) Alii distingunt: τὸν Αἰγύπτιον Πάμφιλον. 7) τοῖς] Ita Bu. Be. cum Bav. et Bekkeri libris plurimis, ἐν τοῖς ΠΥΩst et vulg. ante Bu. 8) ταῦτ' Be.

164 ἐφ' οἷς νυνὶ κρίνεται· ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατηγὸς Φωκίων μετε- e.
πέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν καὶ
κατείληπτο σοφιζόμενος, τότε ὁ δειλὸς καὶ κατάρατος οὑ-
τοσὶ [1]) λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην ἐπὶ τὴν [2]) ναῦν ᾤχετο,
καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε παρ' ὑμῖν ἱππέων, τούτοις οὐ
συνεξῆλθεν. εἰ δ' ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις ἦν, εἰς τὴν
165 γῆν δῆλον ὅτι [3]) ᾤχετ' ἄν. οὐ μὴν Νικήρατός γε οὕτως [4]) 45 Bu.

Μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας.] Εἰ πλείους ἦσαν οἱ στρατηγοί, παρὰ χρόνον ἦρχον. ἐλθόντος οὖν τοῦ καιροῦ ἐπὶ Φωκίωνα ὥστε ἄρχειν, μετεπέμψατο τοὺς ἱππέας, ἵνα αὐτῷ παραμένωσιν. ἐκείνων οὖν ἀναχωρησάντων, ἄλλους ἦν ἀναγκαῖον ἐξελθεῖν, ὧν ἦν ἵππαρχος ὁ Μειδίας.

Λιπὼν τὴν τάξιν.] Ταύτην τὴν φιλοτιμίαν εἰς λειποταξίαν κατέστησε, καὶ ὅπερ αὐτὸς ἐνεκαλεῖτο παρὰ Εὐκτήμονος, τοῦτο διαβάλλει [1]) τὸν Μειδίαν.

Καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε.] Πολλὰ τὰ ἄτοπα, πρῶτον μέν, ὅτι κατέλιπε τοὺς ἱππέας ἵππαρχος ὤν· καὶ τότε ὠνόμασεν αὐτὸν ἵππαρχον, ὅτε ὕβριν μᾶλλον ἢ τιμὴν [2]) προεξένει· τὸ δὲ ὕστερον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας κατέλιπε τούτους, ὧν αὐτὸς ἡγεῖσθαι παρεκάλεσεν [3]).

Εἰ δ' ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις.] Καὶ ἐκεῖ ἔλιπεν ἂν τὴν τάξιν. καὶ ταύτην [4]) διαβάλλειν αὐτὸν πειρᾶται, τῆς γνώμης αὐτοῦ στοχαζόμενος.

Οὐ μὴν Νικήρατός γε.] Ἵνα μὴ εἰς ἦθος καταφύγῃ, ἀναιρεῖ τοῖς παραδείγμασι, καὶ πολὺν κατέμιξεν ἔπαινον, εἰπὼν „ὁ ἀγαπητός", οἷον ὁ ὅμοιος [5]) τῷ πατρί.

1) διαβάλλειν W. 2) τί μὴν Ald. 3) „Nescio quid dicere velit." W. Corrupta enim sunt; excidit aliquid, veluti τὸ δὲ δεύτερον ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας ἱππαρχεῖν (vel ἵππαρχον χειροτονηθῆναι) κατέλιπε. 4) ταύτῃ coni. W. 5) γρ. μόνος. Eam scripturam unam veram esse probavit Spaldingus allatis, quae eam in rem faciunt, lexicographorum testimoniis.

---

1) Ita Reisk. ex Aug. Bu. Be., οὗτος vulg. ante Reisk. et Ft. 2) τὴν om. s. 3) Ita Be., δηλονότι vulg. 4) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., γε οὐχ οὕτως Aug. Barocc. Fkr Tayl. Reisk., γε οὗτος ΥΩs Bav. οὕτ. om. t.

ὁ τοῦ [1]) Νικίου, ὁ [2]) ἀγαπητός, ὁ [3]) ἄπαις [4]), ὁ παντά-
πασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι· οὐδ' Εὐκτήμων ὁ τοῦ Αἰσίωνος,
511 οὐχ οὕτως· οὐδ' Εὐθύδημος ὁ τοῦ Στρατοκλέους· ἀλλ'
Bk. αὐτῶν ἕκαστος ἑκὼν ἐπιδοὺς τριήρη οὐκ ἀπέδρα ταύτην [5])
τὴν στρατείαν [6]), ἀλλὰ τὴν μὲν ἐπίδοσιν [7]) ἐν χάριτος μέ-
ρει καὶ δωρεᾶς παρεῖχον πλέουσαν τῇ πόλει, οὗ δ' ὁ [8]) 568
νόμος προσέταττεν, ἐνταῦθα τοῖς σώμασιν αὐτοὶ λειτουρ- R.
166 γεῖν ἠξίουν. ἀλλ' οὐχ ὁ ἵππαρχος Μειδίας, ἀλλὰ τὴν ἐκ b.
τῶν νόμων τάξιν λιπών, οὗ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι,
τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει. καίτοι τὴν τοιαύτην
τριηραρχίαν ὦ [9]) πρὸς θεῶν [10]) πότερον τελωνίαν [11]) καὶ

Ὁ ἄπαις [1]).] Ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς.

Ὁ παντάπασιν ἀσθενής.] Ὃς ὤφειλεν ἀπολογίαν ἔχων, ἑτέρῳ διαδόχῳ τὴν [2]) ἀσθένειαν χρήσασθαι.

Ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν.] Πόση περιουσία τῆς τέχνης ἐχρήσατο; οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἄξιον ἐπαίνου δείκνυσιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ ἀλλὰ καὶ τιμωρίας ἄξιον.

Πότερον τελωνείαν καὶ πεντηκοστήν.] Βούλει οὖν τῷ πραχθέντι παρὰ σοῦ δῶμεν ὄνομα πρόςφορον; μὴ κάλει αὐτὸ φιλοτιμίαν ἀλλὰ λειποταξίαν καὶ τελωνείαν, ἐπειδὴ οἱ τελῶναι τοῦ πολεμεῖν εἶχον ἀτέλειαν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπάγει, „καινὴν ἐξεῦρε Μειδίας ἱππικήν τινα πεντηκοστήν". ὄντως γὰρ ξένην τελωνείαν καὶ οἷον ἀτέλειαν τοῦ ξυνιέναι τοῖς ἱππεῦσιν ἐξεύρηκε, τὴν ἐπίδοσιν τῆς τριήρους. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέλη δίδοται χρημάτων ἕνεκα, οὐχὶ τοῦ φεύγειν τὰς στρατείας, εἰκότως προσέθηκε „και-

1) „F. ὁ ἀντίπαις". W. 2) τὴν] διὰ τὴν W. de coni. et Lut.

---

1) τοῦ om. v. 2) ὁ om. kr. 3) ὁ om. k Ital. Barocc. 4) παῖς Ital. Barocc. Bav. Aug. Fr. 5) ταύτῃ mavult Be. 6) στρατιὰν r. 7) ἐπίδοσιν abesse mavult Be. „Si locus corruptus est, malim abesse πλέουσαν, sed corruptum vix habeam". Schaef. 8) δ' ὁ] δὲ Σ. 9) Ita Be., ὢ vulg. 10) πρὸς τῶν θεῶν Aug. Bav. Barocc. (Par. 5.) Fkr. 11) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., τελωνείαν schol. Fv corr. k et vulg. ante Reisk.

πεντηκοστὴν [1]) καὶ λιποταξίαν [2]) καὶ στρατείας [3]) ἀπό-
δρασιν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἁρμόττει καλεῖν ἢ φιλοτιμίαν;
οὐδένα γὰρ τρόπον ἄλλον ἐν τοῖς ἱππεῦσιν αὐτὸν ἀτελῆ
ποιῆσαι στρατείας [4]) δυνάμενος ταύτην εὕρηκε Μειδίας
καινὴν [5]) ἱππικῆς τινα πεντηκοστήν. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο [6])·
167 τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐπιδόντων τριηράρχων [7]) παρα- c.
πεμπόντων ὑμᾶς, ὅτε δεῦρ' ἀπεπλεῖτε [8]) ἐκ Στύρων [9]),
μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν, ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάρα-
κας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ὡς αὑτὸν καὶ [10]) ξύλα

νήν τινα πεντηκοστήν". ὅμως δέ, φησίν, ἐξετάσωμεν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσιν τί ἡμᾶς ὠφέλησεν; ἔστιν οὗτος ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ὁ λόγος. τῶν ἄλλων πεμπόντων [1]), μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν· οὐκοῦν ἀνωφελὴς ἡ ἐπίδοσις, εἴπερ μὴ διεβίβαζε τὸν δῆμον.

Ἐκ Στύρων.] Χωρίον τῆς Εὐβοίας.

Χάρακας καὶ βοσκήματα.] Ἀντιπίπτον ἔλυσε, τίνος οὖν ἕνεκεν λοιπὸν ἐπέδωκε τὴν ναῦν, ἐν ᾗ μὴ ἔμελλεν ἡμᾶς διακομίζειν; ὁ δέ φησιν, ὅτι βοσκήματα καὶ ξύλα καὶ θυρώματα [2]) διεκόμιζε.

Θυρώματα.] Σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. θυρώματα δὲ εἶπεν, ἐνδεικνύμενος τὸ μέγεθος, ὥστε πολλῶν χρήζειν θυρωμάτων.

1) παραπεμπόντων W., τῶν ἄλλων ἁπάντων παραπεμπ. Lut. Malim τ. ἄ. ἁπάντων μόνος. 2) Ita Lut., θυρώματα δὲ σανίδας (omissis διεκόμιζε. Θυρώματα) Ald. Herv., ξύλα· θυρώματα δὲ σανίδας W.

---

1) Harpocr. Phot. Suid. v. πεντηκοστή. 2) Ita Be. et FΠΣΥΩk Aug., λειποταξίαν vulg. ante Be. 3) στρατιᾶς kr. 4) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., δυνάμενος στρατιᾶς kr, δυν. στρατείας Reisk. non monito lectore, ut videtur, ex Aug. 5) καινὴν ἱππικὴν Σ. 6) αὖ τοῦτο] Ita Be. Πkr Barocc. Indicc. Aldinae Herv. Wolf., αὐτοῦ τὸ ΣΥs Lindenbr. Vind. Obsop. Ital., αὖ τότε vulg. ante Be. 7) Ita F Wolf. Bu. et Be., τριηραρχῶν vulg. ante Bu. 8) ἐπεπλεῖτε ΠΩs Vindob. Indicc. Aldinae Herv. Wolf., probat Tayl. 9) Σινθῶν corr. Σ et mg. Υ. 10) καὶ ξύλα om. r Aug.

οὐδὲ θαυμάζειν ὑμᾶς, οὐδὲ τὴν φιλοτιμίαν ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις οἰκοδομεῖ λαμπρῶς ἢ θεραπαίνας κέκτηται πολλὰς ἢ σκεύη πολλά [1]· ἀλλ' ὃς ἂν ἐν τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος ᾖ [2]), ὧν ἅπασι [3]) μέτεστι τοῖς πολλοῖς [4]) ὑμῶν· ὧν οὐδὲν εὑρήσετε τούτῳ προςόν [5]).

160 Ἀλλὰ νὴ Δία [6]) τριήρη [7]) ἐπέδωκε [8])· ταύτην γὰρ 44
οἶδ' [9]) ὅτι θρυλήσει [10]), καὶ φήσει „ἐγὼ ὑμῖν τριήρη Bu.

ξίους νομίζουσιν οὐ τοὺς λειτουργοῦντας ἀλλὰ τοὺς τρυφῶντας.

Ἢ θεραπαίνας κέκτηται.] Εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὕβριν ἀποτείνεται, σκεύη δὲ εἶπε περὶ τῶν κάδων καὶ τῆς ἀστράβης.

Ἀλλὰ νὴ Δία τριήρη.] Διεῖλε τὰς λειτουργίας τὰς μὲν εἰς τὸ ἀναγκαῖον, τὰς δὲ εἰς τὸ ἑκούσιον, αἵτινες καὶ φιλοτιμίαι λέγονται. διασύρας οὖν αὐτὸν εἰς ἐκείνας, βούλεται καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰπεῖν. λυπεῖ δὲ αὐτὸν ἡ φιλοτιμία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτεμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων λειτουργιῶν, ἵνα γυμνωθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἀσθενεστέρα φανῇ καὶ μηδὲ πρόςχωσι τῷ δοκοῦντι λαμπρῷ τοῦ Μειδίου. πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν καθεῖλεν ἐκ πλειόνων τόπων καὶ δείκνυσιν, ὅτι οὐ φιλοτιμία τὸ γεγονὸς ἀλλὰ τέχνη καὶ σόφισμα.

Θρυλήσει [1]).] Συνεχῶς λέξει.

1) θρυλλήσει W. Lut.

1) πολλὰ] καλὰ ΥΩs Spald. Bu. Be., λαμπρὰ Aug. Πkr, ποικίλα coni. Bu., πολλὰ καὶ καλὰ coni. Spald. et Schaef. Vide an nihil eorum ab Demosthene profectum repetendumque sit πολλὰ ex superiore πολλάς. 2) ἦν Ys. 3) Tayloro vel ἅπασι vel τοῖς πολλοῖς ὑμῶν suspecta. 4) πολλοῖς μέτεστι r. 5) ποσόν Ald. post. 6) νὴ Δία] μὴν γρ. F, μὴν διὰ corr. Σ mg. Bav. 7) τριήρη ἣν ἐπέδ. FΠΣΥΩstv et vulg. ante Reisk., ἣν om. Ven. Barocc. Aug. eamque iam Wolf. omitti voluit, omiserunt Reisk. Bu. Be.; Reiskio antiquitus διττογραφία videtur fuisse, altera: ἀλλὰ μὴν διὰ τριήρη ἣν ἐπέδ., altera: ἀλλὰ νὴ Δία τρ. ἐπ.; Schaefero ἣν ex διττογραφίᾳ τριήρη et τριήρην ortum videtur. 8) ἐπέδωκεν Be. 9) οἶδ'] Ita Be., εὖ οἶδ' FΩkrtv et vulg. ante Be. 10) Ita scripsi cum schol. Bu. Be., θρυλλήσει rtv et vulg. ante Bu.

ἐπέδωκα". οὑτωσὶ δὴ [1]) ποιήσατε. εἰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι φιλοτιμίας εἵνεκα [2]) ταύτην ἐπέδωκεν, ἣν προσήκει
τῶν τοιούτων ἔχειν χάριν, ταύτην ἔχετε αὐτῷ καὶ ἀπόδοτε,
ὑβρίζειν δὲ μὴ δῶτε [3])· οὐδενὸς γὰρ πράγματος οὐδ' ἔργου
τοῦτο συγχωρητέον. εἰ δὲ δὴ καὶ [4]) δειλίας καὶ ἀνανδρίας
ἕνεκα [5]) δειχθήσεται τοῦτο πεποιηκώς, μὴ παρακρου-
σθῆτε [6]). πῶς οὖν εἴσεσθε; ἐγὼ καὶ τοῦτο διδάξω, ἄνω- b.
θεν [7]) δέ· βραχὺς γὰρ [8]) ἔσθ' ὁ λόγος, ὃν λέξω, κἂν [9])
k. 31 ἄνωθεν ἄρχεσθαι δοκῇ. ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις

Εἰ δὲ δὴ δειλίας καὶ ἀνανδρίας.] Αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔχων μέμφεσθαι, ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων αὐτὴν καθαιρεῖ, καὶ παράγγελμα ἡμῖν παρέσχεν, ὅπως δεῖ περὶ τῶν δοκούντων καλῶν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. αὐτὰ μὲν γὰρ οὐ προσήκει μέμφεσθαι (ἀναίσχυντον γάρ), ἀπὸ δὲ τῶν περιστατικῶν διαβάλλειν. οὕτω γὰρ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν, ἀπὸ τῆς αἰτίας φαύλως. διὰ γὰρ τὸ δέος, φησίν, ὤφθη φιλότιμος, ἀπὸ τῆς γνώμης, μεθ' ἧς, ἀπὸ χρόνου πότε, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως, τί τὸ συμβάν;

Ἄνωθεν δέ, βραχὺς γὰρ ἔσθ' ὁ λόγος.] Βούλεται πάλιν τὴν ἐπίδοσιν τὴν ἑαυτοῦ τῇ ἐπιδόσει τοῦ Μειδίου συγκρῖναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει τοὺς χρόνους, δοκῶν μὲν εὐκρινείας ἕνεκα τοῦτο ποιεῖν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπὶ τὸν καιρὸν ἀναδραμεῖν βουλόμενος, ἐν ᾧ τὴν ἐπίδοσιν αὐτὸς πεποίηκε τούτων.

Ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις.] Ἀπαριθμεῖται πολλῶν ἐτῶν εἰσφορῶν καὶ ἐπιδόσεων καιρούς [1]),

1) Ita W. de coni. et Lut., καιροῦ vulg.

---

1) δε Bav., ἡ δὲ Σ Spald. Bu. Dind., δὴ magis probatur Schaefero. 2) ἕνεκε F, ἕνεκα kr Dind., probat Schaef. 3) Ita Par. 1. Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, δώτε vulg. ante Bu. 4) καὶ om. schol. 5) εἵνεκα v. 6) παρακρουσθῆτε pr. Σ. 7) ἄνωθεν — λέξω om. r et pr. k, ἄνωθεν — δοκῇ om. Aug., ut in hoc se excipiant: διδάξω. ἐγένοντο. 8) γὰρ in mg. Σ. 9) κἂν — δοκῇ om. Σkr et Dind., non probat Schaef.

παρ' ὑμῖν πρῶται [1])· τούτων οὐκ [2]) ἦν Μειδίας ἀλλ' ἐγώ, καὶ συντριήραρχος ἦν μοι Φιλῖνος ὁ Νικοστράτου. ἕτεραι δεύτεραι μετὰ ταῦτα εἰς Ὄλυνθον· οὐδὲ τούτων ἦν Μειδίας. καίτοι τόν γε δὴ [3]) φιλότιμον πανταχοῦ [4]) προσῆκεν ἐξετάζεσθαι. τρίται νῦν [5]) αὗται γεγόνασιν ἐπιδόσεις· ἐν- c.

ἐν οἷς οὐ φαίνεται ἐνδείξας ἑαυτοῦ τὴν φιλοτιμίαν Μειδίας. εἰ δὲ ἐν ἐκείνοις ἐπέδωκε [1]), νυνὶ δὲ τοῦτο ἐποίησε, σκέπτεσθε [2]) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἠναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν. πῶς [3]) ἐπέδωκεν; λέγε μοι, φησί, τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως.

Τούτων οὐκ [4]) ἦν Μειδίας ἀλλ' ἐγώ.] Τὸν σκοπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν [5]). εἶπε γάρ, ὅτι οὐκ ἦν Μειδίας ὁ ἐπιδούς, ὥςπερ δὲ ἐπιζητοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ, τίς οὖν ἦν, προςέθηκεν „ἀλλ' ἐγώ".

Καὶ συντριήραρχος ἦν μοι.] Ὥςπερ προςθήκην τινὰ τὸν Φιλῖνον ἐποίησε, δευτέρου μνησθείς, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐπιδόντος τὴν ναῦν, ἐκείνου δὲ ἁπλῶς συνεργοῦντος.

Καίτοι τόν γε δὴ φιλότιμον.] Πῶς αὐτὸς ἐν πάσαις μὴ ἐπιδοὺς ἕτερον μέμφεται; ὅτι πλείονα πεποίηται σπουδὴν δεῖξαι, τὸν [6]) Μειδίαν μὴ ὄντα φιλότιμον, ἀλλ' ἐκεῖνον ἑαυτὸν φιλοτιμότερον [7]).

Τρίται τοίνυν αὗται.] Οὐκοῦν εἶπε, καὶ τὴν φιλοτιμίαν δι' ἐμὲ πεποίηκε. τὴν γὰρ ἐμὴν δόσιν ἐμιμήσατο.

Ἐνταῦθα ἐπέδωκε.] Ἀπὸ τοῦ τρόπου πειρᾶται διαβάλλειν. τὸ γὰρ „πῶς" περὶ τὸν τρόπον θεωρεῖσθαι πέφυκεν [8]).

1) Malim μὴ ἐπέδωκε. 2) Ita W., de coni., σκεπτέσθω vulg. 3) π. ἐ.] Hoc W. lemma constituit. 4) οὐκ] δ' οὐκ Lut. 5) Malim εἰ ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν, εἶπεν ἄν, ὅτι. 6) τὸν] οὐ τὸν Lut., male; desidero ἀλλ' οὐκ (vel ἀλλ' ἢ) ἐκεῖνον κτλ. 7) φιλοτιμώτερον Ald. Herv. W. 8) πέφηκε W.

---

1) Reisk. mavult αἱ πρῶται. 2) Ita Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, τούτων δ' οὐκ vulg. ante Bu. 3) δὴ om. Aug. kr. 4) πανταχῇ Aug. kr. 5) νῦν] τοίνυν ΠΥ» et schol..

ταῦθα ἐπέδωκε [1]), πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων ἐπιδό-
62 σεων "παρὼν [2]) οὐκ ἐπεδίδου τότε [3])· ἐπειδὴ δὲ [4]) πολιορ- 567
κεῖσθαι τοὺς ἐν Ταμύναις στρατιώτας ἐξηγγέλλετο, καὶ πάν- R.
τας ἐξιέναι τοὺς ὑπολοίπους ἱππέας, ὧν εἷς οὗτος ἦν, προ-
εβούλευσεν ἡ βουλή, τηνικαῦτα φοβηθεὶς τὴν στρατείαν [5])
ταύτην, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, πρὶν καὶ προέδρους
καθίζεσθαι [6]), παρελθὼν [7]) ἐπέδωκεν [8]). τῷ δῆλον [9]), d.

Πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων.] Οὐ διὰ φιλοτιμίαν ἐπέδωκεν· ἐχρῆν γὰρ ἐν ταῖς πρώταις ἐπιδόσεσιν ἐπιδοῦναι. καί ἐστι τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρόνου· δυνάμεθα γὰρ καθαιροῦντες λέγειν, „οὐδὲν μέγα τὸ γιγνόμενον· ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἐν λιμῷ χαρίσασθαι μᾶλλον, ὅτε σύμπας ὁ δῆμος διεφθείρετο“.

Παρὼν οὐκ ἐπεδίδου.] Τὸ μὲν „παρὼν“ πρόσκειται, ἵνα μὴ λέγῃ, ὡς ἀπεδήμει, τὸ δὲ ἐν τῇ βουλῇ μὴ δεδωκέναι· οὔπω [1]) γὰρ προσέβαλλεν ὁ φόβος, τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐξιέναι μὴ καταφανοῦς γενομένης. ὅτε δὲ τοῦ δήμου προβουλευσαμένου [2]) ἡ βουλὴ πέμπειν προσέταξε τοὺς ἱππέας, ὀξέως φθάσας καὶ τοὺς προέδρους, ἐπέδωκε τὴν ναῦν.

Παρελθὼν ἐπέδωκεν.] Ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦτο· ἵνα γὰρ φύγῃ τὸν κίνδυνον, διὰ τοῦτο ἐπέδωκεν. τὴν ὑπερβολὴν δὲ ἔδειξε τοῦ φόβου [3])· προὔλαβε γὰρ τὴν τῶν προέδρων παρουσίαν [4]), ἵνα μὴ προελθόντες ἐκεῖνοι περὶ ἄλλων

1) οὔτω Herv. 2) Lege προβουλευσαμένη. 3) Ita W. de coni. et mg. Lut., φθόνου vulg. 4) τὴν — παρουσίαν] Ita Lut., τὴν παροῦσαν Ald. Herv., τοὺς προέδρους W. de coni.

---

1) ἐπέδωκεν Be. Dind. 2) παρ' ὧν F. 3) οὐδὲ τότε coni. Reisk. 4) δὲ om. Ald. 5) στρατιὰν kr. 6) καθέζεσθαι mg. Lut. et Bu.; sane Aoristus desiderari videtur. 7) παρελθὼν (προ superscr.) F Bav., προελθὼν Par. 2. 8) Ita Be., ἐπέδωκε vulg. 9) δήμῳ corr. F.

ὥστε μηδ᾽ ἀντειπεῖν αὐτὸν ἔχειν, ὅτι τὴν στρατείαν [1]) φεύγων, οὐ φιλοτιμίᾳ τοῦτ᾽ ἐποίησεν [2]); τοῖς μετὰ ταῦτα πρα-
163 χθεῖσιν ὑπ᾽ αὐτοῦ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ὡς οὐκ ἐδόκει προϊούσης [3]) τῆς ἐκκλησίας καὶ λόγων γιγνομένων τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν, ἀλλ᾽ ἀναπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἀνέβαινεν [4]) ἐπὶ τὴν [5]) ναῦν, ἣν ἐπέδωκεν, ἀλλὰ τὸν μέτοικον ἐξέπεμψε τὸν Αἰγύπτιον [6]), Πάμφιλον, αὐτὸς δὲ μένων ἐνθάδε τοῖς [7]) Διονυσίοις διεπράττετο ταῦτά [8]),

---

προθῶσι [1]) τὴν σκέψιν, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ὁ Μειδίας ἀναγκασθῇ [2]) στρατεύεσθαι. οἱ γὰρ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ, δοκεῖ ὑμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι; καὶ χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐσκέπτετο.

Τῷ δῆλον.] Τίνι δῆλον καὶ πόθεν ἡ γνῶσις, ὅτι φεύγων τὴν στρατείαν ἐπέδωκε καὶ οὐ διὰ φιλοτιμίαν;

Τοῖς μετὰ ταῦτα πραχθεῖσι [3]).] Ἐπιδοὺς [5]) γὰρ τὴν ναῦν διὰ τὸν φόβον, ὡς εἶδεν, ὅτι τέως προϊούσης τῆς σκέψεως ὁ δῆμος ἔγνω, μὴ πέμπειν τοὺς ἱππέας, ἀλλ᾽ ἦν ἀναβολὴ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἀνέβη ἐφ᾽ ἣν ἐπέδωκε ναῦν, ἀλλ᾽ Αἰγύπτιόν τινα Πάμφιλον εὑρὼν ἐπίστευσε τὴν τριήρη. μετὰ μικρὸν δὲ τοῦ στρατηγοῦ Φωκίωνος κρίναντος ἀποστεῖλαι κατὰ διαδοχὰς τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἦν δὲ αὐτὸς ὁ Μειδίας τότε φυγὼν τὸ μετὰ τῶν ἱππέων ἐξελθεῖν, ἐξέδραμεν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ προὔδωκε τὴν τάξιν, καὶ ἵππαρχος χειροτονηθεὶς τῆς ἀρχῆς παρημέλησεν.

1) προςθῶσι Ald. Herv. 2) ἀναγκ.] μὴ ἀναγκ. Lut. Malim ἐκ τῆς μὴ ἐπιδόσεως. 3) πραχθεῖσιν Lut. 4) ἐπειδοὺς Ald.

---

1) στρατιὰν kr. 2) Ita Be., ἐποίησε vulg. 3) προϊούσης ἤδη τῆς kr Aug. Barocc. Ven. Tayl. 4) ἐνέβαινεν Bav. Aug. Frtv, ἀνάβαινεν Felic. 5) τὴν om. Herv. 1ma Wolf. 6) Alii distingunt: τὸν Αἰγύπτιον Πάμφιλον. 7) τοῖς] Ita Bu. Be. cum Bav. et Bekkeri libris plurimis, ἐν τοῖς ΠΥΩst et vulg. ante Bu. 8) ταῦτ᾽ Be.

164 ἐφ᾽ οἷς νυνὶ κρίνεται· ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατηγὸς Φωκίων μετε- e.
πέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν καὶ
κατείληπτο σοφιζόμενος, τότε ὁ δειλὸς καὶ κατάρατος οὑ-
τοσὶ [1] λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην ἐπὶ τὴν [2] ναῦν ᾤχετο,
καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε παρ᾽ ὑμῖν ἱππέων, τούτοις οὐ
συνεξῆλθεν. εἰ δ᾽ ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις ἦν, εἰς τὴν
165 γῆν δῆλον ὅτι [3] ᾤχετ᾽ ἄν. οὐ μὴν Νικήρατός γε οὕτως [4] 45
Bu.

Μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας.] Εἰ πλεί-ους ἦσαν οἱ στρατηγοί, παρὰ χρόνον ἦρχον. ἐλθόντος οὖν τοῦ καιροῦ ἐπὶ Φωκίωνα ὥστε ἄρχειν, μετεπέμψατο τοὺς ἱππέας, ἵνα αὐτῷ παραμένωσιν. ἐκείνων οὖν ἀναχωρησάντων, ἄλλους ἦν ἀναγκαῖον ἐξελθεῖν, ὧν ἦν ἵππαρχος ὁ Μειδίας.

Λιπὼν τὴν τάξιν.] Ταύτην τὴν φιλοτιμίαν εἰς λειποταξίαν κατέστησε, καὶ ὅπερ αὐτὸς ἐνεκαλεῖτο παρὰ Εὐκτήμονος, τοῦτο διαβάλλει [1] τὸν Μειδίαν.

Καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε.] Πολλὰ τὰ ἄτοπα, πρῶτον μέν, ὅτι κατέλιπε τοὺς ἱππέας ἵππαρχος ὤν· καὶ τότε ὠνόμασεν αὐτὸν ἵππαρχον, ὅτε ὕβριν μᾶλλον ἢ τιμὴν [2] προεξένει· τὸ δὲ ὕστερον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας κατέλιπε τούτους, ὧν αὐτὸς ἡγεῖσθαι παρεκάλεσεν [3].

Εἰ δ᾽ ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις.] Καὶ ἐκεῖ ἔλιπεν ἂν τὴν τάξιν. καὶ ταύτην [4] διαβάλλειν αὐτὸν πειρᾶται, τῆς γνώμης αὐτοῦ στοχαζόμενος.

Οὐ μὴν Νικήρατός γε.] Ἵνα μὴ εἰς ἦθος καταφύγῃ, ἀναιρεῖ τοῖς παραδείγμασι, καὶ πολὺν κατέμιξεν ἔπαινον, εἰπὼν „ὁ ἀγαπητός“, οἷον ὁ ὅμοιος [5] τῷ πατρί.

1) διαβάλλειν W. 2) τί μὴν Ald. 3) „Nescio quid dicere velit.“ W. Corrupta enim sunt; excidit aliquid, veluti τὸ δὲ δεύτερον ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας ἱππαρχεῖν (vel ἵππαρχον χειροτονηθῆναι) κατέλιπε. 4) ταύτῃ coni. W. 5) γρ. μόνος. Eam scripturam unam veram esse probavit Spaldingus allatis, quae eam in rem faciunt, lexicographorum testimoniis.

1) Ita Reisk. ex Aug. Bu. Be., οὗτος vulg. ante Reisk. et Ft. 2) τὴν om. s. 3) Ita Be., δηλονότι vulg. 4) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., γε οὐχ οὕτως Aug. Barocc. Fkr Tayl. Reisk., γε οὗτος ΥΩs Bav. οὕτ. om. t.

ὁ τοῦ [1]) Νικίου, ὁ [2]) ἀγαπητός, ὁ [3]) ἄπαις [4]), ὁ παντάπασιν ἀσθενὴς τῷ σώματι· οὐδ' Εὐκτήμων ὁ τοῦ Αἰσίωνος,
511 Bk. οὐχ οὕτως· οὐδ' Εὐθύδημος ὁ τοῦ Στρατοκλέους· ἀλλ' αὐτῶν ἕκαστος ἑκὼν ἐπιδοὺς τριήρη οὐκ ἀπέδρα ταύτην [5]) τὴν στρατείαν [6]), ἀλλὰ τὴν μὲν ἐπίδοσιν [7]) ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς παρεῖχον πλέουσαν τῇ πόλει, οὗ δ' ὁ [8]) 568 R.
νόμος προσέταττεν, ἐνταῦθα τοῖς σώμασιν αὐτοὶ λειτουργεῖν ἠξίουν. ἀλλ' οὐχ ὁ ἵππαρχος Μειδίας, ἀλλὰ τὴν ἐκ
166 b. τῶν νόμων τάξιν λιπών, οὗ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι, τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει. καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν ὦ [9]) πρὸς θεῶν [10]) πότερον τελωνίαν [11]) καὶ

Ὁ ἄπαις [1]).] Ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς.

Ὁ παντάπασιν ἀσθενής.] Ὃς ὤφειλεν ἀπολογίαν ἔχων, ἑτέρῳ διαδόχῳ τὴν [2]) ἀσθένειαν χρήσασθαι.

Ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν.] Πόσῃ περιουσίᾳ τῆς τέχνης ἐχρήσατο; οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἄξιον ἐπαίνου δείκνυσιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ ἀλλὰ καὶ τιμωρίας ἄξιον.

Πότερον τελωνείαν καὶ πεντηκοστήν.] Βούλει οὖν τῷ πραχθέντι παρὰ σοῦ δῶμεν ὄνομα πρόσφορον; μὴ κάλει αὐτὸ φιλοτιμίαν ἀλλὰ λειποταξίαν καὶ τελωνείαν, ἐπειδὴ οἱ τελῶναι τοῦ πολεμεῖν εἶχον ἀτέλειαν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπάγει, „καινὴν ἐξεῦρε Μειδίας ἱππικήν τινα πεντηκοστήν". ὄντως γὰρ ξένην τελωνείαν καὶ οἷον ἀτέλειαν τοῦ ξυνιέναι τοῖς ἱππεῦσιν ἐξεύρηκε, τὴν ἐπίδοσιν τῆς τριήρους. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέλη δίδοται χρημάτων ἕνεκα, οὐχὶ τοῦ φεύγειν τὰς στρατείας, εἰκότως προσέθηκε „καὶ-

1) „F. ὁ ἀντίπαις". W. 2) τὴν] διὰ τὴν W. de coni. et Lut.

---

1) τοῦ om. v. 2) ὁ om. kr. 3) ὁ om. k Ital. Barocc. 4) παῖς Ital. Barocc. Bav. Aug. Fr. 5) ταύτῃ mavult Be. 6) στρατιὰν r. 7) ἐπίδοσιν abesse mavult Be. „Si locus corruptus est, malim abesse πλέουσαν, sed corruptum vix habeam". Schaef. 8) δ' ὁ] δὲ Σ. 9) Ita Be., ὦ vulg. 10) πρὸς τῶν θεῶν Aug. Bav. Barocc. (Par. 5.) Fkr. 11) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., τελωνείαν schol. Fv corr. k et vulg. ante Reisk.

πεντηκοστὴν[1] *καὶ λιποταξίαν*[2] *καὶ στρατείας*[3] *ἀπόδρασιν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἁρμόττει καλεῖν ἢ φιλοτιμίαν; οὐδένα γὰρ τρόπον ἄλλον ἐν τοῖς ἱππεῦσιν αὐτὸν ἀτελῆ ποιῆσαι στρατείας*[4] *δυνάμενος ταύτην εὕρηκε Μειδίας καινὴν*[5] *ἱππικῆς τινα πεντηκοστήν. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο*[6]*·*
167 *τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐπιδόντων τριηράρχων*[7] *παρα-* c.
πεμπόντων ὑμᾶς, ὅτε δεῦρ' ἀπεπλεῖτε[8] *ἐκ Στύρων*[9]*, μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν, ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ὡς αὑτὸν καὶ*[10] *ξύλα*

νήν τινα πεντηκοστήν". ὅμως δέ, φησίν, ἐξετάσωμεν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσιν τί ἡμᾶς ὠφέλησεν; ἔστιν οὗτος ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ὁ λόγος. τῶν ἄλλων πεμπόντων[1]*, μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν· οὐκοῦν ἀνωφελὴς ἡ ἐπίδοσις, εἴπερ μὴ διεβίβαζε τὸν δῆμον.*

Ἐκ Στύρων.] *Χωρίον τῆς Εὐβοίας.*

Χάρακας καὶ βοσκήματα.] *Ἀντιπίπτον ἔλυσε, τίνος οὖν ἕνεκεν λοιπὸν ἐπέδωκε τὴν ναῦν, ἐν ᾗ μὴ ἔμελλεν ἡμᾶς διακομίζειν; ὁ δέ φησιν, ὅτι βοσκήματα καὶ ξύλα καὶ θυρώματα*[2] *διεκόμιζε.*

Θυρώματα.] *Σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. θυρώματα δὲ εἶπεν, ἐνδεικνύμενος τὸ μέγεθος, ὥςτε πολλῶν χρήζειν θυρωμάτων.*

1) *παραπεμπόντων* W., *τῶν ἄλλων ἁπάντων παραπεμπ.* Lut. Malim *τ. ἄ. ἁπάντων μόνος.* 2) Ita Lut., *θυρώματα δὲ σανίδας* (omissis *διεκόμιζε. Θυρώματα*) Ald. Herv., *ξύλα· θυρώματα δὲ σανίδας* W.

---

1) Harpocr. Phot. Suid. v. *πεντηκοστή.* 2) Ita Be. et FΠΣΥΩk Aug., *λειποταξίαν* vulg. ante Be. 3) *στρατιᾶς* kr. 4) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., *δυνάμενος στρατιᾶς* kr, *δυν. στρατείας* Reisk. non monito lectore, ut videtur, ex Aug. 5) *κενὴν ἱππικὴν* Σ. 6) *αὖ τοῦτο*] Ita Be. Πkr Batocc. Indicc. Aldinae Herv. Wolf., *αὐτοῦ τὸ* ΣΥs Lindenbr. Vind. Obsop. Ital., *αὖ τότε* vulg. ante Be. 7) Ita F Wolf. Bu. et Be., *τριηραρχῶν* vulg. ante Bu. 8) *ἐπεπλεῖτε* ΠΩs Vindob. Indicc. Aldinae Herv. Wolf., probat Tayl. 9) *Σκυθῶν* corr. Σ et mg. Υ. 10) *καὶ ξύλα* om. r Aug.

εἰς τὰ ἔργα τὰ [1]) ἀργύρεια [2]) ἐκόμιζε, καὶ χρηματισμός, οὐ [3]) λειτουργία γέγονεν ἡ τριηραρχία τῷ καταπτύστῳ τούτῳ. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, σύνιστε μὲν [4]) τὰ [5]) πολλὰ d. τούτων [6]), ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν καλῶ.

168 ΜΑΡΤΥΡΕΣ [7]).

Κλέων [8]) Σουνιεύς, Ἀριστοκλῆς Παιανιεύς, Πάμφιλος, Νικήρατος Ἀχερδούσιος, Εὐκτήμων Σφήττιος [9]), καθ' ὃν καιρὸν ἐκ Στύρων ἀπεπλέομεν δεῦρο τῷ στόλῳ παντί, ἐτύχομεν τριηραρχοῦντες καὶ αὐτοὶ καὶ [10]) Μειδίας ὁ νῦν κρινόμενος ὑπὸ Δημοσθένους, ᾧ μαρτυροῦμεν. παντὸς δὲ [11]) "τοῦ στόλου πλεόν- 56 των [12]) ἐν τάξει, καὶ τῶν τριηράρχων [13]) ἐχόντων R.

Εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρια [1]).] Μεμίσθωτο γὰρ τὰ μέταλλα παρὰ τῆς πόλεως, ἃ ἦν τοῦ ἀργυρίου.

Καὶ χρηματισμὸς οὐ λειτουργία.] Μετέθηκεν εἰς περιουσίας ἀφορμὴν ὁ Μειδίας τὴν λειτουργίαν, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δαπανῶσιν, αὐτὸς δὲ χρηματισμὸν καὶ πόρον ἐντεῦθεν περιποιεῖται. ἐμπορίας οὖν ἕνεκεν, οὐ φιλοτιμίας τὴν ναῦν ἐπέδωκεν.

Ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν καλῶ.] Ὅτι καὶ χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκόμισεν. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ τοὺς πολίτας διαβιβασθῆναι. κἀκεῖνο δέ ἐστιν ὁμολογούμενον, ὅτι ξύλα ἐκόμισεν. ἐκ τούτου συνάγει, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἠμέλησεν.

1) ἀργύρεια Lut.

---

1) τὰ om. ΠΣΥΩs. 2) ἀργύρια iidem, Aug. kr. et schol. 3) οὐχὶ krtv Aug. Reisk. Bu. 4) μὲν] μοι Indicc. Ald. Herv. Wolf. Obsop. 5) μὲν τὰ] μετὰ Ys. 6) Post τούτων addidit ὑμεῖς Reisk. ex Ven. Barocc. Ital. Aug., retinuerunt Bu. Be., quamquam om. FΣΥΩstv. cf. p. 212, 3. 7) Testimonium om. Aug. 8) λέων tv. 9) Ita Bav. et vulg. post Reisk., σφήτιος vulg. ante R. 10) καὶ om. ΠΣΩs. 11) δὲ] δέκα ΥΩs, δὲ καὶ Σ. 12) πλέοντος coni. Iurin. 13) τριηραρχῶν ΣΥst, τριηραρχικῶν Ω.

παράγγελμα μὴ χωρίζεσθαι, ἕως ἂν δεῦρο καταπλεύσωμεν, Μειδίας [1]) ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου, καὶ γε-
512 Bk. μίσας τὴν ναῦν ξύλων [2]) καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων καὶ ἄλλων τινῶν, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ μόνος μεθ᾽ ἡμέρας δύο, καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον [3]) μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων.

169 Εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς ὦ [4]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι οἷαπερ [5]) 46 Bu.
φήσει [6]) καὶ [7]) καταλαζονεύσεται [8]) πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα δὴ μάλα, τοιαῦτ᾽ ἦν αὐτῷ τὰ [9]) λελειτουργημένα καὶ πεπραγμένα, καὶ μὴ τοιαῦτα, οἷα ἐγὼ δεικνύω, οὐδ᾽ οὕτω δήπου τό γε δοῦναι δίκην ὧν [10]) ὕβρικεν ἐκφεύγειν [11]) ταῖς λειτουργίαις δίκαιος ἂν ἦν. ἐγὼ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι πολλοὶ πολλὰ b.

(Οὐ συγκατέστησε.] Ἀντὶ τοῦ οὐ συγκαταστολίασε, μᾶλλον οὐκ [1]) ἀπέσωσεν. B.)

Εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Τῷ κατὰ ἀντιπαράστασιν κέχρηται νοήματι [2]) μετὰ τὴν ἔνστασιν. οὐ μόνον γὰρ εἰς τὰς λύσεις τῶν ἀντιθέσεων [3]) χρώμεθα αὐταῖς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρων νοημάτων, ὅταν τι [4]) βουληθῶμεν κατὰ περιουσίαν εἰςαγαγεῖν, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ. δείξας γὰρ διὰ τῆς ἐνστάσεως, ὅτι οὐδὲν ἐλειτούργησε, χρῆται τῇ ἀντιπαραστάσει, ὅτι [5]) ἄξιος ἦν συγγνώμης ἐφ᾽ οἷς ἐπλημμέλησε, καὶ ἑξῆς.

1) Malim δ᾽ οὐκ. 2) νόματι Herv. 3) ἀντιθέων Ald. Herv.
4) ὅτ᾽ εἴτι Ald. et Herv. 5) ὅτι οὐκ ἄξιος W. de coni., recte.

---

1) *Μειδίας δὲ ὑπολ. — ναῦν ξύλων* Bekk. Anecd. 177, 17. *Μειδίας δ᾽ ἀπολειφθεὶς — καὶ ἄλλων τινῶν* ibid. 131, 9. *Μειδίας δὲ* Y. 2) Plutarch. „An seni gerenda sit resp. c. 4. T. 12. p. 105 H. 3) *στόλων* Ald. post. 4) *ὦ* om. *Π.* 5) Ita de coni. Reisk. Bu. Be., *ἅπερ* libri omnes. 6) *φησὶ ΠΥΩ*krs Aug. et corr. v. 7) *καὶ* om. s. 8) *καταλαζονεύεται ΠΣΥΩ*krsv Aug. 9) *τὰ*] Ita Bav. *Σ*r Bu. Be., *καὶ τὰ* vulg. 10) *ὧν*] Ita Aug. Bu. Be., *ὧν ἐμὲ* Ftv et vulg. ante Bu., *ἐμὲ* Reisk. uncis circumscripsit. 11) *ἐκφυγεῖν ΠΥΩ*rs Aug. corr. v Bu.

καγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν [1]) εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου
λειτουργίας, οἱ μὲν ναυμαχίας νενικηκότες, οἱ δὲ πόλεις εἰ-
ληφότες, οἱ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως [2]) στή-
170 σαντες τρόπαια· ἀλλ' ὅμως [3]) οὐδενὶ πώποτε τούτων [4])
ἐδώκατε [5]) τὴν δωρεὰν ταύτην, οὐδ' ἂν δοίητε, ἐξεῖναι
τοὺς ἰδίους ἐχθροὺς ὑβρίζειν αὐτῶν ἑκάστῳ, ὅπου [6]) ἂν
βούληται καὶ ὃν ἂν δύνηται τρόπον. οὐδὲ γὰρ Ἁρμοδίῳ c.
καὶ Ἀριστογείτονι· τούτοις γὰρ δὴ [7]) μέγισται δέδονται [8])
δωρεαὶ παρ' ὑμῶν καὶ ὑπὲρ μεγίστων [9]). οὐδ' ἂν ἠνέσχε-
σθε [10]), εἰ προςέγραψέ τις ἐν [11]) τῇ στήλῃ „ἐξεῖναι

Οἱ μὲν ναυμαχίας.] Ἐκ τοῦ πρός τι ἐπιλογίζεται, καὶ οἷς ἐκεῖ κατ' ὄνομα ἐπεξῆλθεν Ἰφικράτει τε καὶ Χαβρίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τούτους νῦν ἐν τῷ καθόλου ἀορίστως περιέλαβε. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίλογον πάντα ἐπιλογίζεσθαι τὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι τά τε ἐν προοιμίοις καὶ [1]) καταστάσεσιν.

Ὅπου, ἐὰν βούληται.] Καὶ ἐν ἑτέροις καὶ ἐν

1) καὶ] καὶ τὰ ἐν Lut.

---

1) εἰσὶν ὑμᾶς k, εἰσὶν εἰς ὑμᾶς r. 2) ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῇ πόλει kr Aug. Barocc. 3) ὅμως ὑμεῖς οὐδ. Aug. Ykr Reisk. Bu. 4) Ita Bu. Be., τούτων πώποτε Ftv et vulg. ante Bu. 5) δεδώκατε ΠΣΥΩs Bu., ob particulam πώποτε repudiandum putat Schaef., sed §. 192, 5: μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' Schaefero non erat offensioni neque desunt similia. 6) Ita Vind. Dind., ὅπου ἐὰν ΣYs (in mg. Lut. ex α, qui Bekkero s dicitur, ὅπου ἂν enotatur) pr. Π et Ulp., ὁπότ' ἂν vulg., ὁπόταν καὶ ὅπου ἂν coni. Bu., ὁπότ' ἂν καὶ ὅπου ἂν coni. Schaef., quamquam huic temporis, non loci videtur opus esse significatione. 7) δὴ om. γρ. Σ. 8) δέδονται ante μέγισται ponit γρ. Σ, post δωρεαὶ kr, δίδονται s et Wolf. referente Tayloro, id quod de Frankof. intelligendum; nam in Basil. δέδονται legitur. 9) μεγίστων] μεγίστων· οὐ δέδοται τοῦτο γρ. Σ, hinc Bu.: μεγίστων· οὐ δέδοται τοῦτο.; debebat certe τοῦτο οὐ δέδοται. 10) ἠνέχεσθε s. 11) Ita Lut. Reisk. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, τις καὶ τῇ Felic. Paul. Herv. 1ma 2da; τις τῇ Wolf. Tayl.

δὲ [1]) καὶ ὑβρίζειν αὐτοῖς, ὃν ἂν βούλωνται“· ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον δωρεάς, ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν.

171 Ὅτι τοίνυν καὶ [2]) κεκόμισται χάριν ὦ ἄνδρες Ἀθη- A.
ναῖοι παρ' ὑμῶν, οὐ μόνον [3]) ὧν αὐτὸς λελειτούργηκε λει-
τουργιῶν ἀξίαν (μικρὰ γὰρ αὕτη γέ τις ἦν [4])) ἀλλὰ "καὶ 570
τῶν μεγίστων, καὶ [5]) τοῦτο βούλομαι δεῖξαι, ἵνα μηδ' R.
ὀφείλειν οἴησθέ τι τῷ καταπτύστῳ τούτῳ. ὑμεῖς γάρ ὦ ἄν- e.
δρες Ἀθηναῖοι ἐχειροτονήσατε τοῦτον [6]) τῆς παράλου τα-

θεάτροις. ὃν δ' ἂν δύνηται τρόπον, τουτέστι, πληγὰς ἐντείνων καὶ διαφθείρων, καὶ στεφάνους ἀφανίζων.

Ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισται χάριν.] Ὅπερ [1]) ἂν ὁ Μειδίας εἰς τὸν τῆς αἰδοῦς παρέσχε τόπον, „ὅτι τετίμηται παρ' ὑμῶν, ὅτι τῆς Παράλου γέγονε ταμίας, ὅτι ἵππαρχος ἐχειροτονήθη, ἄτοπον οὖν τοῦ τοιούτου καταψηφίσασθαι διὰ πρόφασιν μικράν“, ταῦτα προλαμβάνων Δημοσθένης ἀναιρεῖ, φάσκων, ὅτι διὰ ταῦτα αὐτὰ [2]) οὐκ ἄξιος αἰδοῦς. εἰ γὰρ διὰ τὰς λειτουργίας ἔτυχεν ἂν συγγνώμης [3]), κεκόμισται δὲ συγγνώμην [4]) καὶ ἀντὶ τοῦ [5]) ἑτέρας τιμάς, φαίνεται μηδὲν ὀφειλόμενος [6]) παρὰ τῆς πόλεως.

Ἐχειροτονήσατε τοῦτον τῆς Παράλου ταμίαν.] Οἱ μέν φασιν, ὅτι Πάραλος ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Παράλου παιδὸς τοῦ Περικλέους, οἱ δὲ ἀπὸ Παράλου τινὸς

1) f. ἅπερ. 2) διὰ αὐτὰ ταῦτα W. non monito lectore, quae verborum collocatio non necessaria. 3) συγγ.] συγγ. ὢν ἄξιος Lut., recte. 4) συγγ. — τοῦ] τὴν ταμίου τίμην ἀντὶ τούτων καὶ mg. Lut.; συγγ. καὶ omitti vult W. 5) τούτων W. Malim κεκόμισται δὲ ἀντὶ τοῦ συγγνώμην (sc. κομίσασθαι) ἑτέρας τιμάς. 6) ὀφειλομένῳ Lut., ἀντὶ τοῦ φαίνεται ἡ πόλις μηδὲν ὀφείλουσα αὐτῷ explicuit W. Scribendum videtur ὀφειλόμενον, sc. αὐτῷ.

---

1) δὲ om. t; cf. Mus. Rhenan. 2, p. 274. 2) καὶ om. Σ. 3) οὐχ ὧν — ἀλλὰ τῶν μεγ. coni. Reisk. 4) τις ἂν ἦν coni. Reisk. 5) καὶ om. Aug. k. 6) Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., τοῦτον ἐχειροτονήσατε kr et Reisk. non monito lectore, ex Aug., ni fallor.

ἥρωος [1]), οὗ καὶ ὁ παῖς ἦν Περικλέους [2]) ὁμώνυμος, οἱ δὲ [3]) διὰ τὸ πλεῖν τὴν παραλίαν, τουτέστι, τὴν Ἀσίαν καὶ τὸν Ἑλλήςποντον. αὕτη γὰρ ἀπεστέλλετο [4]) πρὸς συμμάχους, εἴτι βούλοιντο σημαίνειν οἱ Ἀθηναῖοι. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥ τε Σαλαμινία [5]), ἣν καὶ Δηλίαν [6]) ἐκάλουν, καὶ ἡ Πάραλος, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς καὶ Πτολεμαῒς [7]) καὶ Ἀμμωνιάς [8]), ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον. τούτων δὲ τῶν ἱερῶν τριηρῶν αὐτὴ [9]) ἡ πόλις ἐπεμελεῖτο καὶ χρήματα ἐδίδου τοῖς ταμίαις, ὥςτε αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι

1) Huius Herois mentionem fecerunt Phylarchus Harpocratione teste, Euripides Supplic. 681 Herm. ex sententia Valesii (sed locum hunc admodum incertum interpretes longe alio retulerunt) et Cicer. Verr. IV. 60 (quem locum probabilius est in navem cognominem referre). Erat autem fortasse indiges hic gentis Alcmaeonidarum. 2) Hunc Pericles ex nobili ea uxore, quae antea Hipponico nupserat, suscepit, Xanthippo, ni fallor, natu minorem; nam paterni avi nomine maximus natu dici solebat; erat autem, etsi optimis eum artibus pater instituendum curaverat, fratre non minus dissolutis moribus, homo nequam et fatuus, ut scholiasta teste ad Platon. Alcib. 1, p. 387 Bekk. *βλιττομάμμαι* dicerentur; neque tamen mortem eius peste post fratrem interempti pater non luxit. Cf. Plutarch. Pericl. 24. 36. Plato Menon. p. 94, a. (coll. dial. de virt. 1. 7 ed. Fisch.). Alcib. 1. 118, e. Protag. 320, a. 3) *οἱ δὲ* addidi de coni. Wolfii. 4) *ἀπεστέλετο* Ald. Herv. 5) Falluntur Suid. Phot. et qui ex his sua mutuatus est schol. Cod. Bav. in Demosth. T. 2. p. 51 Reisk., quod Paralum eandem atque Salaminiam arbitrantur navem. 6) Ita W. de coni., *δειλίαν* vulg. 7) Debebat, ni fallor, tres, quae accesserunt, alio ordine commemorare, nam Ammonidem earum primam accessisse, inde credibile, quod eius iam Dinarchus ap. Harpocr. v. *Ἀμμ.* mentionem fecit; Antigonidem autem et Demetriadem sacras naves probabile est eodem anno accessisse, quo tribus Antigonis et Demetrias additae sunt, i. e. Ol. 118, 3. Demetriadem dixi, Suidam et Photium v. *Πάραλος* secutus, meliores auctores Ulpiano; cf. Ruhnken. de tutel. et insign. nav. in opuscul. p. 269 ed. 1807; namque Ptolemaidem, quam Ulpianus, quod sciam, solus pro Demetriade dixit, probabile est novam non fuisse navem, sed nomen novum, quod in Demetriadis pridem cum ceteris Antigoni et Demetrii honoribus abolitae locum cesserit inter annos Ol. 125, 3—133, 2. in honorem Ptolemaei Philadelphi (cf. Boeckh. Oecon. Civ. Ath. 1. 259. Corp. Inscr. 1. 153, b. 901, a. extr.) 8) Haec forma reperitur apud Photium quoque, *Ἀμμωνὶς* autem apud Harpocr. s. v. extat, et apud Plinium proclivius est „Hammonida“ quam „Ammoniada“ cum Silligio Catal. Artiff. p. 592 ex antiquorum librorum scriptura „hemionida“ rescribere. 9) Ita W. de coni., *αὕτη* vulg.

μίαν, ὄντα τοιοῦτον οἷός ἐστι, καὶ πάλιν ἵππαρχον, ὀχεῖ-
513 σθαι [1]) διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον, καὶ
Bk. μυστηρίων ἐπιμελητὴν καὶ ἱεροποιόν ποτε [2]) καὶ βοώνην [3])
172 καὶ τὰ τοιαῦτα δή [4]). εἶτα πρὸς τῶν θεῶν τὸ τὴν τῆς φύ- f.
σεως κακίαν καὶ ἀνανδρίαν καὶ πονηρίαν ταῖς παρ᾽ ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς καὶ χειροτονίαις ἐπανορθοῦσθαι μικρὰν ὑπολαμβάνετε εἶναι δωρεὰν καὶ χάριν; καὶ μὴν εἴ τις αὐτοῦ ταῦτ᾽ [5]) ἀφέλοιτο „ἱππάρχηκα· τῆς παράλου ταμίας

καὶ παρέχειν ταχυναυτούσας [1]). καὶ τιμὴ ἦν τὸ τούτων τινὸς ἐπιμεληθῆναι.

Ὄντα τοιοῦτον,] Δεινόν [2]) τε καὶ μοχθηρόν.

Καὶ πάλιν ἵππαρχον.] Φθάσας ἤδη τὴν στρατηγίαν ταύτην αὐτοῦ διέβαλεν. εἰκότως οὖν ἐπήνεγκε τὸ „οὐ δυνάμενον". εἰ γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀσθενής, ὥστε καὶ ἐπ᾽ ἀστράβης ὀχεῖσθαι, δηλονότι, ἀνεπιτήδειός ἐστι πρὸς τὸ στρατηγεῖν.

Ὀχεῖσθαι [3]) διὰ τῆς ἀγορᾶς.] Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πομπαῖς προηγεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας. οὐ τῆς ἐπιστήμης οὖν χάριν οὐδὲ τῆς τέχνης τετίμηται· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει ταύτης, ὥστ᾽ οὐδ᾽ ἐν εἰρήνῃ καλῶς ἐποχεῖσθαι τῷ ἵππῳ κατὰ τὴν ἀγοράν ποτε δεδύνηται.

Ἱεροποιόν.] Τὸν ἐπισκοποῦντα τὰ θύματα, μὴ ἀδόκιμα καὶ πηρά. βοώνην δὲ τὸν ὠνούμενον βοῦς εἰς τὰς ἑορτάς.

Τὴν τῆς φύσεως κακίαν καὶ ἀνανδρίαν.] Ἵππαρχον μὲν αὐτὸν χειροτονήσαντες τὴν δειλίαν ἐπηνορθώσαντο [4]), ἱεροποιὸν δὲ καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν ἑλόμενοι τὴν πονηρίαν ἤμβλυναν.

1) Ita W. de coni., ταχυναύτας vulg. 2) f. δειλόν. 3) ὀρχεῖσθαι Lut., ὀχεῖσθαι γρ. mg. Lut. 4) Ita W., ἐπηνορθώσατο Ald. et Herv., ἐπηνωρθώσαντο Lut., γρ. ἐπανώρθωσαν mg. Lut.

---

1) ὀρχεῖσθαι Ald. Herv. 1ma Lut. (ὀχεῖσθαι vero indicc. Ald. Herv.), ὀχεῖσθε Paul. 2) ποτε] τε r. 3) Ita Lindenbr. Parr. 1. 2. 5. Aug. Bav. et vulg. post Taylor., βοιώνην Felic. Paul. Herv. 2da Lut., βοιόνην Herv. 1ma. 4) δὴ om. kr. 5) ταῦτα vulg. ante R.

173 γέγονα“, τίνος ἄλλου ἐστ᾽ ἄξιος [1]) οὗτος [2]); ἀλλὰ μὴν 47 Bu.
κἀκεῖνό γ᾽ [3]) ἐπίστασθε, ὅτι τῆς μὲν παράλου ταμιεύσας Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον ἢ πέντε τάλαντα, ὑπὲρ ὧν ἵνα μὴ δῷ δίκην, πάντα τρόπον περιωθῶν [4]) καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σύμβολα συγχέων, τὴν μὲν [5]) πόλιν ἐχθρὰν τῇ πόλει πεποίηκε, τὰ χρήματα δ᾽ αὐτὸς ἔχει· ἵππαρχος δὲ χειροτονηθεὶς λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῶν, τοιούτους θεὶς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τε-

---

Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον ἢ πέντε.] Ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι λῄζεσθαι τοὺς θάλατταν [1]) πλέοντας, κἂν [2]) ἔμποροι ὦσι, τῶν πολεμίων. παρατυχὼν οὖν ἐμπόροις Κυζικηνοῖς ἀφείλετο αὐτῶν ὡς πολεμίων τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἀπεδείκνυσαν αὐτοῖς φιλίαν ὑπάρχουσαν πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ Μειδίας μέχρι τοσούτου ἀντεῖπεν, ἕως ἔπεισε, μὴ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἀπέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. κατ᾽ ἄμφω οὖν τοὺς ἄνδρας ἠδίκησε [3]), καὶ χρήματα λαβών, καὶ εἰς ἔχθραν ἐμβαλών.

(*Περιωθῶν.*] Περιάγων. B.)

Συγχέων.] Κιγῶν [4]) καὶ συνταράττων καὶ ἀναιρῶν, ἵνα μὴ ἀπαιτοῖτο τὰ χρήματα.

Τοιούτους θεὶς νόμους.] Οἱ μὲν τοὺς λόγους, οὓς εἶπε κατὰ τῶν ἱππέων, ἐκάλεσαν νόμους, οἱ δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπέλαβον τεθεῖσθαι νόμους, ὡς οὐ δεῖται ἱππέων ἡ πόλις· καταισχύνουσι γὰρ αὐτήν. ἴσως δ᾽ ἐποίησεν [5]), ἵνα μὴ στρατεύηται.

Ἔξαρνος ἦν.] Φοβηθεὶς γὰρ τὴν κατηγορίαν ἔῤῥιψε καὶ ἀφῆκε τοὺς νόμους.

1) τοὺς τὴν θάλ. W. 2) ἂν mg. Lut. 3) οὖν ἠδίκησε, καὶ τοὺς ἄνδρας, τὰ χρήματα λαβών, καὶ τὴν πόλιν, εἰς ἔχθραν ἐμβ. W. non monito lectore, sed satis probabiliter. 4) κυκῶν Lut., placet. 5) δὲ ποίησεν Ald. Herv.

---

1) Ita Bu. Be., ἔστ᾽ ἄλλου ἄξιος Ftv et vulg. ante Bu., ἄξιός ἐστιν (om. ἄλλου) kr Aug., quod perplacet Schaefero. 2) οὗτος] οὗτος; οὐδενός mg. Ω Ven. et Lessing., placet Buttmanno. 3) Ita Be., γε vulg. 4) περιάγων mg. F. 5) μὲν om. v.

174 θεικέναι. καὶ [1]) τῆς μὲν παράλου ταμιεύων τότε, ὅτε τὴν b.
ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον εἰς Εὔβοιαν ἐποιεῖσθε [2]) ὑμεῖς, δώδεκα τῆς πόλεως [3]) τάλαντα ἀναλίσκειν ταχθείς, ἀξιούντων ὑμῶν πλεῖν καὶ παραπέμπειν τοὺς στρατιώτας οὐκ ἐβοήθησεν, ἀλλ᾽ ἤδη τῶν σπονδῶν γεγονυιῶν, ἃς Διοκλῆς ἐσπείσατο Θηβαίοις, ἧκεν [4]). καὶ τότε ἡττᾶτο πλέων [5]) τῶν ἰδιωτικῶν [6]) τριήρων [7]) μιᾶς [8])· οὕτως εὖ τὴν ἱερὰν c.
τριήρη παρεσκευάκει [9]). ἱππαρχῶν [10]) τοίνυν, τί οἴεσθε 571 R.
τἆλλα; ἀλλ᾽ ἵππον, ἵππον [11]) οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος πρίασθαι [12]), ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίου τὰς

Ὅτε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον.] Ἐγένετο γὰρ καὶ διὰ τὸν Πλούταρχον ἑτέρα.

Δώδεκα τῆς πόλεως τάλαντα.] Ἀντιπίπτον ἔλυσεν, „οὐκ ἠδύνατο πλεῖν ἡ τριήρης τῷ μὴ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐπισκευήν.“ ὁ δὲ εἶπε, καὶ μὴν δώδεκα τάλαντα εἰλήφει, ὅσα οὐδεὶς ἕτερος.

Τὴν ἱερὰν τριήρη παρεσκευάκει [1]).] Τοῦ διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Διοκλῆς δὲ στρατηγὸς ἦν ὁ λύσας τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον ταῖς σπονδαῖς.

Ἀλλ᾽ ἵππον οὐκ ἐτόλμα [2]).] Οὐκοῦν εἰς μὲν τὰς ἰδίας τρυφὰς ὑπάρχει φιλότιμος, εἰς δὲ τὰς κοινὰς χρείας οὕτω μικρολόγος, ὥστε μηδὲ ἵππον ὠνήσασθαι, καίτοι ἵππαρχον ὄντα.

1) παρασκευάκει Ald. Herv. 2) ἐτόλμησεν Lut.

---

1) καὶ τῆς — ἐποιεῖσθε ὑμεῖς Bekk. Anecd. 175, extr. 2) ἐποιεῖθ᾽ Ω et mg. Lut., ἐποιεῖσθ᾽ Be. 3) ὑπὲρ τῆς πόλεως coni. Wolf., ἐκ τῶν τῆς π., ὑπὸ τῆς π., ἀντὶ vel ὑπὲρ τ. π. coni. Reisk. 4) Ita Be., ἧκε vulg. 5) πλέον v. 6) τῶν ἰδιωτῶν ἰδιωτικῶν s. 7) Ita Herv. 1. 2. Fel. Wolf. Be., τριηρῶν Lut. Reisk. Bu. 8) πλὴν μιᾶς coni. Reisk., placet id Spaldingo, secus iudicat Schaef. 9) κατεσκευάκει r. 10) ἱππάρχω ΥΩ. 11) Alterum ἵππον addidit primum Reisk. ex Bav. Less., om. kv schol. et vulg. ante R., in Aug. rec. manu expunctum est. 12) πριᾶσθαι Ωs.

πομπὰς [1]) ἡγεῖτο [2]), τοῦ Φιλομήλου [3]) τοῦ Παιανιέως ἵππου, καὶ ταῦτα [4]) πάντες [5]) ἴσασιν οἱ ἱππεῖς [6]). Καὶ [7]) ὅτι ταῦτ᾽ [8]) ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς [9]) μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

175 Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσων d.

Βούλομαι τοίνυν.] Τὴν πηλικότητα ἐπιλογίζεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκείνῃ φησὶν ὁ Μειδίας, ὅτι „τί γὰρ γέγονε δεινόν, καὶ τίς ποτε ἐπὶ τοιούτοις δημοσίαν δίκην [1]) ὑπέμεινε“, διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν τοῖς ἀγωνιστικοῖς ἐχρήσατο, ἐνταῦθα δὲ τοῖς ἐπιλογικοῖς, ὅτι [2]) πολλῷ [3]) καὶ ἐλάττοσι τούτων δίκην ἔδοσαν. ἔστι δὲ τῶν παραδειγμάτων τῶν ληφθέντων τὰ μὲν ὅμοια τοῖς πᾶσι, τὰ δὲ κατὰ τὴν παρέκβασιν [4]) μόνον. καὶ τῶν ὁμοίων τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧτ-

1) Ita Ald. Lut., δίκην om. Herv., δημ. ὑπ. δίκην W. de coni. 2) ὅτι πολλῷ καὶ ἐπ᾽ ἐλάττ. Lut., ὅτι ἐπὶ πολλῷ κ. ἐλάττ. W. de coni.; malim ὅτι πολλοὶ καὶ ἐπ᾽ ἐλ., quamquam adverbia uno alterove vocabulo interposito ab adiectivis disiungi posse satis constat, veluti πολὺ καὶ πιστότερον Xenoph. Cyrop. VI. 4. 8. ubi cf. Bornem., πολὺ τῆς προςηκούσης ἐλάττω Demosth. c. Conon. 1261, 6. πολὺ τῶν ἀφεθέντων δικαιότερον pro Phorm. 952, 9. ubi cf. Schaef. ἢ πολύ μοι διὰ βραχυτέρων Plat. Euthyphr. p. 134 Engelh. Quid quod auctor orationis c. Theocrin., quae inter Demosthenicas legitur p. 1327, 15. πολὺ duobus versibus interpositis a μᾶλλον divellit? Idem usu obtinuit in adverbiis οὕτω (Demosth. 282, 3 c. n. Sch.; 301, 27. 668, 5. 1300, 15. 837, 10. Xenoph. Cyrop. 2. 2. 13) πάνυ (Demosth. 1256 c. n. Sch.; 622, 24. Plat. Apol. 31. Symp. 192, B.), similibus. 3) πολλῶ Ald. Herv. 4) ἔκβασιν coni. W.; idem τοῖς πᾶσι asterisco notavit.

---

1) τῆς πομπῆς coni. Wolf., idem vel ταῖς πομπαῖς Reisk. 2) ἐποιεῖτο γρ. Σ, recepit Bu. 3) Φιλομήδου r. 4) ταῦτα] ταῦτα ἐξιόντων ΠΣΥΩs Felic. Paul. Herv. 2da, „quod ferri potest addito articulo κ. τ. τῶν ἐξίοντων πάντες, etsi potius dicendum erat καὶ ταῦτα τῶν ἱππέων πάντες ἴσασιν οἱ ἐξιόντες“. W. 5) πάντα tv Bav. Ald. Herv. 1ma Wolf., om. Lut. 6) συνιππεῖς Aug. kr. 7) Ita ΠΣΥΩs Felic. Herv. 2da, ἀλλὰ μὴν ὅτι vulg., μὴν om. Paul. 8) ταῦτα vulg. ante R. 9) τοὺς om. FΠΣΥΩ Bav.

14 *ἤδη καταχειροτονήσαντος τοῦ δήμου περὶ τὴν ἑορτὴν* [1])
k. *ἀδικεῖν ὑμεῖς κατεγνώκατε, εἰπεῖν, καὶ δεῖξαι, τί πεποιηκότες αὐτῶν* [2]) *ἔνιοι τίνος ὀργῆς* [3]) *τετυχήκασι παρ᾽ ὑμῶν, ἵνα ταῦτα* [4]) *πρὸς τὰ τούτῳ πεπραγμένα ἀντιθῆτε* [5]). *πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης* [6]) *τῆς* [7]) *τελευταίας* [8]) e.
γεγονυίας μνησθῶ καταγνώσεως, περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος τοῦ Θεσπιέως,

---

τον. ἐξήτακε γὰρ τοὺς πρώτους [1]) *περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήσαντας καὶ κολασθέντας, ὅπερ οἰκεῖόν ἐστι τῇ παρούσῃ ὑποθέσει περὶ τὰ μυστήρια* [2]). *ἕτερος δὲ ὁ ἐν τοῖς Διονυσίοις. ὁ μέντοι ῥήτωρ ὡς ὅμοιον συνελογίσατο τῷ* [3]) *κοινὸν καθ᾽ ἑκάτερον εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς ὄνομα.* (*Τὴν πηλικότητα νῦν ἐπιλογίζεται.* B.)

Καὶ ὅσον [4]) *ἤδη καταχειροτονήσαντα* [5]).] *Χρησιμώτατον* [6]) *μέλλοντος ἀνίστασθαι τοῦ δικαστηρίου μνήμην ἀνακινεῖ τῶν ἡμαρτηκότων ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ κεκολασμένων* [7]), *ἵνα ἐρεθισθῶσιν εἰς ἀγανάκτησιν.*

(*Πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης.*] *Παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος.* B.)

Τοῦ Θεσπιέως.] *Οἱ μὲν δῆμόν τινα ἐξέλαβον* [8]), *ὡς τοῦ Εὐάνδρου Ἀθηναίου τυγχάνοντος, οἱ δὲ καὶ αὐτὸν*

1) An *πρότερον*? 2) Patet haec esse corrupta, et corrupta sibi videri iam W. significavit asterisco in latina horum verborum interpretatione posito; mihi nonnulla excidisse videntur in hunc fere modum restituenda: *ὑποθέσει, ὧν ὁ μὲν ἕτερος ἦν ὁ περὶ τὰ μυστήρια, ἕτερος δὲ ὁ ἐν τοῖς Διονυσίοις* sc. *ἀδικήσας.* 3) Ita W. et Lut., *τὸ* vulg. 4) *ὅσων* W. et Lut. 5) Ita Ald. et Herv., *κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος* W., *καταχειροτονήσαντος* Lut. 6) *χρησιμώτατα* W. de coni. 7) Ita W. de coni., *κολασαμένων* vulg. 8) *ἐξέβαλον* Lut., *ἐκλαμβάνειν* explicandi significatu scholiastis et omnibus labentis Graecitatis scriptoribus frequentatum.

---

1) *ἑορτὴν*] *ἱερὰν* t. 2) *αὐτῶν* om. kr Aug. Bu. Di. 3) *ὀργῆς*] *ἑορτῆς* Ω. 4) Ita Bu. Be., *ἵν᾽ αὐτὰ πρ.* Fkrtv et vulg. ante Bu. 5) *τιθῆτε* ΠΥΩs. 6) *πρῶτον* kr Aug. Barooc., probat Tayl. 7) *τῆς* om. Felic. Paul. Herv. 1. 2. Wolf. 8) *τελευτῆς* s.

προβαλομένου [1]) αὐτὸν Μενίππου, Καρός τινος ἀνθρώπου. ἔστι δὲ [2]) ὁ αὐτὸς νόμος τῷδε τῷ περὶ τῶν Διονυσίων ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, κἀκεῖνος ὕστερος τοῦδε [3]) ἐτέθη.
176 τί οὖν ποιήσαντος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατεχειροτονήσατε f.
τοῦ Εὐάνδρου [4]); τοῦτ᾽ ἀκούσατε· ὅτι δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου, οὐκ ἔχων πρότερον λαβεῖν αὐτόν, ὡς ἔφη, τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος ἐπελάβετο. κατεχειροτονήσατε μὲν διὰ ταῦτα, καὶ οὐδ᾽ ὁτιοῦν [5]) ἄλλο
προςῆν· εἰςελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἠβούλεσθε [6]) g.
μὲν θανάτῳ κολάσαι [7]), τοῦ δὲ προβαλομένου [8]) πεισθέν-

ξένον ἐνόμισαν Θεσπιέα τῆς Βοιωτίας. ἐξῆν γὰρ τοῖς ξέναις ἐμπόροις, ὅπου ἐβούλοντο, ποιεῖσθαι τὰς δίκας.

Καρός τινος.] Ὑπερβολή, ὅτι καὶ ξένος ἦν ὁ προβαλλόμενος καὶ ὅμως οὐ παρημέληται.

Καταδικασάμενος.] Ἄλλο καταδικάσας καὶ ἄλλο καταδικασάμενος. τὸ μὲν γὰρ κυρίως ἐπὶ τῶν δικαζόντων δικαστῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων τὰς δίκας καὶ αἰτιῶν γινομένων τοῦ [1]) καταδικασθῆναί τινα σημαίνει [2]) τὸ ῥητόν.

Τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος.] Ἴσως τὴν ἑορτὴν πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἡγησάμενος, ἐτόλμησεν ὀφθῆναι, κἀκεῖνος ὡς ἐν ἄλλῳ μὴ εὑρίσκων καιρῷ, κατέσχεν ὀργισθείς.

Τοῦ δὲ προβαλλομένου.] Ὡρμήσατε μέν, φη-

1) Ita W. de coni., τὸ vulg. 2) σημαίνει τὸ ῥητὸν mallem abessent.

---

1) Ita FΣ Bu. Be., προβαλλομένου vulg. 2) δ᾽ Be. 3) Ita Aug. Bav. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, τούτου vulg. ante Bu. 4) Ita distinxit Be., Εὐάνδρου, τοῦτ᾽ vulg. 5) Ita Bu. Be., οὐδοτιοῦν vulg. 6) Ita Bu. Be. ΣΥΩs, ἐβούλεσθε FΠtv et vulg. ante Reisk., ἐβουλεύσασθε Barocc. Aug. Reisk., ἐβουλεύεσθε Par. 5. 7) κολάσαι Barocc. Lind. Obsop. Aug. Vind. Ital. Parr. 1. 2. Be., ζημιῶσαι Ftv et vulg. ante Be. 8) Ita Aug. Bav. mg. Lut. Reisk. Bu. Be., προβαλλομένου Ω et vulg. ante R.

τος τὴν δίκην τε [1]) πᾶσαν ἀφεῖναι ἠναγκάσατε αὐτόν, ἣν
ᾑρήκει [2]) πρότερον (ἦν δὲ δυοῖν αὕτη ταλάντοιν), καὶ
προςετιμήσατε τὰς βλάβας, ἃς ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μέ- 572
νων ἐλογίζετο αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπος [3]). R.
177 εἷς μὲν οὗτος ἐξ ἰδίου πράγματος, οὐδεμιᾶς ὕβρεως προς- h.
ούσης, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ παραβῆναι τὸν νόμον τοσαύτην
ἔδωκε δίκην, εἰκότως· τοῦτο γάρ ἐσθ', ὃ φυλάττειν ὑμᾶς
δεῖ, τοὺς [4]) νόμους, τὸν ὅρκον· ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς οἱ δικά-

σι, θανάτῳ περιβαλεῖν· τοῦ δὲ κατηγόρου πεισθέντος καὶ ἀρκεσθέντος τιμωρίᾳ τοιαύτῃ [1]), εἰ μὴ ὑπεύθυνος εἴη τῇ προτέρᾳ καταδίκῃ, ἣν ὑπέμεινεν [2]) ἡττηθεὶς τὴν ἐμπορικὴν δίκην τὸ πρότερον, συνδραμόντες ἠναγκάσατε αὐτὸν ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἀπαιτῆσαι τὸν Μένιππον.

Καὶ προςετιμήσατε τὰς βλάβας.] Καὶ πρὸς τῷ [3]) ἀφεῖναι τὴν καταδίκην καὶ ἀναγκάσαι ἀποστῆναι ταύτης τὸν Εὔανδρον, αἰτιασαμένου πάλιν τοῦ Μενίππου καὶ [4]) ἄλλας ὑπέστη βλάβας περὶ τα φορτία καὶ τὴν ἐμπορίαν διὰ τὴν κρίσιν Ἀθήνησι κατεχόμενος, προςετάξατε αὐτὸν καὶ ταύτας ἐκτῖσαι.

Εἷς μὲν οὗτος ἐξ ἰδίου πράγματος.] Οὐκοῦν τὸ ῥηθὲν παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος εἴληπται, εἴπερ τὰ ἰδιωτικὰ τῶν δημοσίων ἐλάττονα.

Οὐδεμιᾶς ὕβρεως.] Οὐ γὰρ ἐτύπτησεν αὐτὸν οὐδὲ ὕβρισεν ἀλλὰ κατέσχε μόνον· τοῦτο δὲ οὐκ [5]) ἐξῆν. διὸ καὶ ἐπάγει ἐπαινῶν, ὡς καλῶς ἐγένετο· μάλα γὰρ ἀγαθὸν ἡ φυλακὴ τῶν νόμων.

1) τιμωρία τοιαύτη Ald. Herv. 2) ὑπεμεινεν Herv. W. 3) Ita W. de coni., τὸ vulg. 4) καὶ] ὅτι Lut., malim ὡς καὶ (ὡς enim et καὶ quoties sint confusa, satis constat), vel (ὡς non addito) ὑπέστην. 5) οὐκ revocavi ex Ald., sensu flagitante; quod miror non iam a Wolfio esse factum, cum recte interpretatus sit: „id quod non licebat“.

---

1) τε om. FΩtv Bav. 2) εἰρήκει Aug. ΠΥΩrs; ᾑρήκει asterisco notatur in Herv. 1ma. 3) Ita Be., ἄνθρωπος vulg., ὁ ἄνθρωπος coni. Tayl., ἄνθρωπος Κὰρ coni. Reisk., ὑμᾶς. ἄνθρωπος εἷς distinguitur vulg. ante Lut. 4) τοὺς] πρὸς a.

ὑπηρέταις ἐξείργειν εἰπεῖν, οὐκ αὐτὸς τύπτειν. οὐδ'[1] οὕτω πείθομαι[2]· ἐπιβολὴν[3] ἐπιβάλλειν, πάντα μᾶλλον[4], πλὴν αὐτὸς ἅψασθαι τῇ χειρί· πολλὰ γὰρ πρὸ[5] τοῦ μὴ τὸ σῶμα[6] ἕκαστον ὑβρίζεσθαι πεποιήκασιν οἱ νόμοι.“ ταῦτ' ἔλεγε μὲν ἐκεῖνος, κατεχειροτονήσατε[7] δὲ c.
ὑμεῖς· οὐ μὴν εἰςῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον οὗτος, ἀλλ' ἐτε-
180 λεύτησε πρότερον. ἑτέρου τοίνυν ὅ τε δῆμος ἅπας κατεχειροτόνησεν ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, καὶ ὑμεῖς εἰςελθόντα ἀπεκτείνατε[8], Κτησικλέα λέγω. διὰ τί δή[9];

Οὐδ' οὕτω πείθομαι ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Ἀλλ' ὑπομνήσαντι τῷ ὑπηρέτῃ οὐκ ἐπείσθην ἐξείργοντι. ἐχρῆν σε ὡς μὴ πειθομένῳ ζημίαν ἐπιθεῖναι καὶ ὁρίσαι.

Ἀλλ' ἐτελεύτησε πρότερον.] Προὔλαβε τῇ τελευτῇ τὸ δικαστήριον.

Ἑτέρου τοίνυν.] Ὡς πρὸς τοὺς δικασθέντας[1]) τὸ „ἕτερον“ εἴληφε νῦν, ἐπειδὴ περὶ τοῦ ἑνὸς εἶπεν ὡς προαπέθανεν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα καὶ ἐπὶ τριῶν εὑρίσκεται τὸ ἕτερον[2]).

Ἀπεκτείνατε τοῦτον.] Τοῦτό ἐστι το ἰσχυρότερον παράδειγμα, διὸ καὶ τέθειται τελευταῖον. καὶ γὰρ περὶ τὰ Διονύσια γέγονε, καὶ θανάτῳ κεκόλασται.

1) καταδικασθέντας W. de coni. 2) Spectant haec ad notum illud discrimen, quod ἕτερος μὲν ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων dicitur, Ammon. p. 11. p. 61. Valck. Eustath. ad Od. ε, 265 p. 1534, 42. λ, 256. p. 1682. 40., quod discrimen grammaticorum veterum sat multos negasse et Atticorum usui repugnare idem Eustathius egregio loco ad Od. η, 124. p. 1573, 48 docet, quicum fere conspirat Philem. p. 61 Osann.

---

1) εἰ δ' οὐδ' οὕτω vel εἰ δ' οὔπω mavult Iurin. 2) interrogandi signum post πείθομαι ponunt Reisk. Be. Schaef. 3) ἐπιβολὴν ζημίαν ἐπιβ. Π. 4) μᾶλλον om. kr Aug. 5) Ita ΠΣΥΩkrs Vind. Ital. Lindenbr. Barocc. Aug. Bu. Dind., πρὸς τὸ Be. et vulg. ante Bu. 6) μὴ εἰς (vel κατὰ) τ. σ. ἑκ. vel μὴ τὸ σῶμα ἑκάστου coni. W., probat R., repugnante Tayloro. 7) ἐχειροτονήσατε Σ. 8) ἀπεκ. τοῦτον κτ. ΠΣΥΩ Paris. 1. idemque Taylor. in aliquot suorum librorum repperit. 9) λέγω διὰ τί δή om. Σ.

ὅτι [1]) σκῦτος [2]) ἔχων ἐπόμπευε, καὶ τούτῳ μεθύων ἐπάταξέ τινα ἐχθρὸν ὑπάρχονθ' αὐτῷ· ἐδόκει γὰρ [3]) ὕβρει καὶ οὐκ οἴνῳ τύπτειν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ [4]) τῆς πομπῆς καὶ 573
τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβὼν [5]) ἀδικεῖν, ὡς δούλοις χρώ- R.
81 μενος τοῖς ἐλευθέροις. ἁπάντων τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι e.
τούτων, ὧν ὁ μὲν ὧν [6]) εἷλεν ἀποστάς, ὁ δὲ καὶ θανάτῳ ζημιωθεὶς φαίνεται, πολλῷ δεινότερα [7]) εὖ [8]) οἶδ' ὅτι πάντες [9]) ἂν εἶναι φήσειαν [10]) τὰ Μειδίᾳ πεπραγμένα·

Ὅτι σκῦτος [1]) ἔχων.] Οἱ πομπεύοντες τῷ Διονύσῳ κατὰ μίμησιν τῆς περὶ αὐτὸν θεραπείας ἐπόμπευον, οἱ μὲν τὸ τῶν Σατύρων σχῆμα σώζοντες, οἱ δὲ τὸ τῶν Βάκχων, οἱ δὲ τὸ τῶν Σειληνῶν ἐμιμοῦντο. (Σκῦτος πᾶν δέρμα, ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. B.)

Ἁπάντων τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Διὰ τὸν Εὔανδρον [2]), ὃς [3]) ἀπέστη τῆς δίκης [4]), καὶ ταῦτα νικήσας, διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι [5]) ἐν τῇ ἑορτῇ. τὸ μέσον δὲ ἐσιώπησε, τὸν παρεδρεύοντα τῷ ἄρχοντι, διότι ἀσθενέστερον ἦν τὸ κατ' αὐτόν [6])· οὐδὲ γὰρ ἔσχεν εἰπεῖν τιμωρίαν κατ' αὐτοῦ γεγονυῖαν οὐδεμίαν.

1) σκύτος Lut. 2) Μένιππον mg. Lut., male. 3) ὡς Ald. Herv. 4) Ita Lut., νίκης vulg.; W. asterisco in latina interpretatione posito locum sibi corruptum videri significavit. 5) ἡμαρτ.] τὸν Εὔανδρον ἡμαρτ. Lut. - 6) Ita W. de coni., τὸ καθ' αὐτὸν Ald. Herv., τοῦ καθ' αὐτὸν Lut.

---

1) ὅτι] Ita Be., id quod probat Schaef., τοῦτον ἀπεκτείνατε; ὅτι Ftv et vulg. ante Be., ἀπεκτείνατε τοῦτον; ὅτι Aug. kr, ἀπεκτείνατε τοῦτον. Κτησικλέα λέγω. διὰ τί δή; ὅτι coni. Tayl., ἀπεκτ. τοῦτον, Κτησ. λέγω, ὅτι σκῦτος Dind. 2) Ita schol. et Dind., σκότος t, σκύτος vulg. 3) γὰρ om. r. 4) ἐπὶ] ἐκ coni. Reisk. 5) λαμβάνων Aug. kr. 6) ὧν om. FΠΣΥΩstv Ald. Herv. 1. 2. Felic. Lut., ὧν ὁ μὲν τῆς ἧς εἷλεν δίκης ἀποστάς coni. Lamb., ὃν εἷλεν ἀπ. coni. Markl. 7) δεινότερ' Be. 8) εὖ om. Bav. tv Ald. Herv. 1ma Wolf. 9) ἅπαντες kr. 10) φήσετε kr Aug., φήσητε Barocc.

οὔτε γὰρ πομπεύων οὔτε δίκην ἡρηκὼς οὔτε παρεδρεύων,
οὔτ' ἄλλην σκῆψιν οὐδεμίαν ἔχων [1]) πλὴν ὕβριν, τοιαῦτα
πεποίηκεν, οἷα οὐδεὶς ἐκείνων. καὶ τούτους μὲν ἐάσω [2]). 49
182 ἀλλὰ Πύῤῥον [3]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸν Ἐτεοβουτάδην Bu.
ἐνδειχθέντα δικάζειν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ θανάτῳ [4]) ζημιῶσαί τινες [5]) ὑμῶν ᾤοντο χρῆναι· καὶ τέθνηκεν ἁλοὺς

Οὔτε γὰρ πομπεύων.] Ἐν ᾧ καὶ συγγνώμη τις ἦν διὰ τὸ ἔθος, ὅτι καὶ σκῦτος [1]) ἔχων ἐπόμπευεν.

Οὔτε δίκην ἡρηκώς.] Οὔτε νικήσας δίκην· καὶ οὕτω γὰρ εἶχε συγγνώμην, ἔκδοτον λαβὼν καὶ ὑπεύθυνον ψήφῳ δικαστῶν.

Οὔτε παρεδρεύων.] Ὥςπερ ὁ πατήρ, καὶ τούτου γὰρ μέμνηται [2]) νῦν ἐν τῇ συναγωγῇ διὰ τὴν γνώμην [3]).

Ἀλλὰ Πύῤῥον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Ταῦτα τὰ παραδείγματα τοῖς μὲν πράγμασιν οὐκ ἔστιν ὅμοια (οὔτε γὰρ περὶ τὰ Διονύσια οὔτε περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδίκησαν οἱ κολασθέντες), ἀλλὰ τῆς κολάσεως εἵνεκα μόνης παρελήφθη, ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπὶ πολλῷ [4]) μικροτέροις ἀδικήμασι μεγάλας ἔδοσαν δίκας. ἐν τοῖς ἀνωτέρω δὲ μνημονεύσας τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδικηκότων καὶ κολασθέντων, νῦν εἰς μέσον ἄγει καί τινας δόντας μὲν δίκας, ἐπ' ἄλλοις δὲ πλημμελήμασιν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὰ ἐπιχειρήματα. Ἐτεοβουτάδην δὲ τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ. τὸ γὰρ ὄνομα ἀπὸ Βούτου τινὸς ἀρχαίου γέγονεν Ἀθηναίου οὕτω καλουμένου, καὶ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές.

Ἐνδειχθέντα.] Κατηγορεῖται [5]) ὡς ἐν τοῖς δικασταῖς κληρωθεὶς οὐκ ἐξόν· ὡς ὀφείλων γὰρ χρήματα κοινὰ ἦν ἄτιμος.

1) σκύτος Lut. 2) μέμνυται Ald. 3) Ante γνώμ. W. asteriscum posuit. 4) πολλῶ Herv. 5) κατηγόρηται mg. Lut., placet,

---

1) Ita Bu. Be., ἔχων οὐδεμίαν Fkrtv et vulg. ante Bu. 2) ἐάσω] Ita Bu. Be. ex Aug. et libris plurimis, δὴ ἐῶμεν Ftv et vulg. ante Bu., in mg. Lut. ex Par. 1. illud tantum notatur, pro ἐῶμεν ibi ἐάσω legi, de δή particula tacetur. 3) Πύῤῥον μὲν Lind. Ital. 4) θάνατον kr Aug. 5) τινας t.

516 παρ' ὑμῖν. καίτοι τοῦτο τὸ λῆμμα δι' ἔνδειαν οὐ δι' 1)
3k. ὕβριν λαμβάνειν ἐπεχείρησεν ἐκεῖνος. καὶ πολλοὺς ἂν 2) b.
ἑτέρους ἔχοιμι λέγειν, ὧν οἱ μὲν τεθνᾶσιν, οἱ δ' ἠτιμωμένοι
διὰ πολλῷ 3) τούτων 4) εἰσὶν ἐλάττω πράγματα.
ὑμεῖς δὲ 5) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Σμίκρῳ 6) δέκα ταλάντων
ἐτιμήσατε καὶ Σκίτωνι 7) τοσούτων ἑτέρων, δόξαντι 8)
παράνομα γράφειν 9), καὶ οὔτε παιδία οὔτε φίλους οὔτε
συγγενεῖς οὐδ' ὁντινοῦν 10) ἠλεήσατε τῶν παρόντων ἐκεί-
183 νοις. μὴ τοίνυν, ἂν 11) μὲν εἴπῃ τις παράνομα, οὕτως c.
ὀργιζόμενοι φαίνεσθε 12), ἂν δὲ 13) ποιῇ 14), μὴ λέγῃ,

Ἐὰν 1) δ' ἃ 2) ποιεῖ μὴ λέγῃ.] Ὡς 3) ἰσχυρότερα τὰ ἔργα τῶν λόγων, μείζονος ὀργῆς ἀξιοῖ τυχεῖν. ἁπλῶς μὲν οὖν οὕτω δύναται τὰ ἔργα τῶν λόγων ἰσχυρότερα φαίνεσθαι, καθόλου δὲ οὐδαμῶς. Πολλὰ γὰρ ἔργα λόγου ἐλαττοῦται, οἷον εὐθὺς ἐν τῷ παρόντι περιῤῥῆξαι τὴν ἐσθῆτα πολλῷ 4) ἔλαττόν ἐστι τοῦ παράνομα γράφειν, διὸ οὐδὲ „γράφειν" εἶπεν ἀλλὰ „λέγειν", ἵνα οὕτως ἀσθενεστέρους δείξῃ τοὺς λόγους τῶν ἔργων.

1) ἂν Lut. 2) δ' ἃ ποιεῖ] δὲ ποιῇ W. de coni. et Lut. 3) ὅσῳ ἰσχυρότερα — τοσούτῳ μείζονος coni. W. 4) πολλῶ Ald. Herv.

---

1) οὐδ' ὕβριν Felic. Paul. Herv. 2da. 2) ἂν om. r. 3) πολλῶν Ωst, πολλῶ Herv. 1ma Wolf. 4) τούτων om s. 5) ὑμεῖς δὲ] ἀλλ' ὑμεῖς kr Aug. idemque in Ven. et Barocc. fuerit, quamquam ἀλλ' ὑμεῖς δὲ Tayl. inde enotavit, ἔτι τοίνυν ὑμεῖς γρ. Σ Bu., ὑμεῖς δ' Be., ἀλλ' ὑμεῖς probatur Schaefero. 6) Ita Be. ex Aug. et libris plurimis, Σμίκρωνι FΣtv et vulg. ante Be., μικρῷ r. 7) Σκίρτωνι coni. Reisk. 8) δόξασι mavult Bu. 9) γράφειν] λέγειν mg. t; idem Ulpianus quoque repperisse videtur; γράφειν asterisco notatum in Ald. 10) ὁντινοῦν] Ita Bu. Be. et vulg. ante Reisk., ὃν οὖν Ωs, ὁντινοῦν ἄλλον Ft Reisk., ἄλλον οὐδένα kr Aug. Barocc., οὐδ' ὁντινοῦν om. Venet. 11) ἂν — ἂν] ἐὰν — ἐὰν ΠΩs. 12) φαίνεσθε Ald. post. 13) δὲ] δ' ἃ ΥΩtv schol. Ald. Herv. 1ma Lut., eam scripturam Spald. ingeniosam dicit. 14) ποιεῖ tv pr. k schol. Ald. Herv. 1ma Lut.

πράως [1]) διάκεισθε. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα οὐδ' ὄνομα οὕτως [2]) ἐστὶ [3]) τοῖς πολλοῖς ὑμῶν χαλεπόν, ὡς ὅσα ὑβρίζων τις τὸν ἐντυχόντα [4]) ὑμῶν διαπράττεται. μὴ τοίνυν αὐτοὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν δεῖγμα τοιοῦτον ἐξενέγκητε [5]) ὦ [6]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς ἄρα ὑμεῖς, ἂν [7]) μὲν τῶν μετρίων τινὰ καὶ δημοτικῶν λάβητε ὁτιοῦν ἀδικοῦντα, οὔτ' ἐλεήσετε οὔτ' ἀφήσετε, ἀλλ' ἀποκτενεῖτε [8]) ἢ ἀτιμώσετε, 574 R.
ἂν [9]) δὲ πλούσιος ὢν τις [10]) ὑβρίζῃ, συγγνώμην ἕξετε. μὴ δῆτα· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως [11]) ὀργιζόμενοι φαίνεσθε.

184 Ἃ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων ἧττον ἀναγκαῖον εἶ- 50 Bu.

Οὐδὲν γὰρ ῥῆμα.] Οὐ γὰρ τοσοῦτον ὀνόματα καὶ ῥήματα δύναται, ὅσον ἐν πράγμασιν ἀδικία Μειδίου.

Ἃ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων.] Εἰςέβαλεν ἐντεῦθεν εἰς τὴν τοῦ ἐλέου ἐκβολήν, καὶ κέχρηται [1]) προδιορθώσει, προςεχέστερον τὸν ἀκροατὴν ποιῆσαι βουλόμενος [2]), ἐπειδὴ καὶ ἰσχυρότατον μέρος ἦν τῶν ἐπιλόγων ἡ τοῦ ἐλέου ἐκβολή. ὄντος δὲ διπλοῦ τοῦ ἐλέου, διπλῆν ποιεῖ καὶ τὴν ἐκβολήν. τὸν μὲν γὰρ ἔχουσιν οἴκοθεν οἱ δικασταί, καθ' ὃν πεφύκαμεν ἁπλῶς ἅπαντας τοὺς δυςτυχοῦντας οἰκτείρειν, κἂν μηδὲν ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς οἰκτίσωνται καὶ ἐλεεινά τινα φθέγξωνται. τὸν δὲ αὐτοὶ κινοῦσιν οἱ δυςτυχοῦντες, οἰκτιζόμενοι καὶ δακρύοντες καὶ τἄλλα ποιοῦντες, ὅσα κινεῖν εἰώθεν ἔλεον, κἂν ἡμεῖς [3]) παρ' ἑαυτῶν μὴ βουληθῶμεν ἐλεεῖν [4]) ἐξ ἀρχῆς καὶ [5]) πρὸς αὐτοὺς ἐπι-

1) καὶ κέχρ.] κέχρ. δὲ Bav. 2) ποιῆσαι βουλ.] ποιῶν Bav. 3) ὑμεῖς Lut. 4) ἐλ. αὐτοὺς ἐξ Lut. 5) καὶ addidit W. de coni. et Lut.

1) Ita Be. ubique, alii πρᾴως. 2) οὕτως om. lk, οὕτω Aug. 3) οὕτω τοῖς πολλοῖς ἐστὶ Aug. r et rc. k, nam pr. om. ἐστὶ. 4) ἐντυγχάνοντα k Aug. 5) ἐξενέγκοιτε s. 6) ὦ om. ΠΩks. 7) ἐὰν kr. 8) ἀποκτείνετε ΠΣΥΩs, ἀποκτενεῖται Ald. post. Herv. 1ma Felic. 9) ἐὰν ΠΩkrs. 10) τις om. kr Aug. 11) ὁμοίως om. Aug. kr.

ναι νομίζω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ταῦτ' εἰπὼν ἔτι [1]) καὶ βραχέα [2]) περὶ τούτων διαλεχθεὶς καταβήσομαι. ἔστιν [3]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσιν ἅπασι μερὶς καὶ πλεονεξία ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης [4]). ὅτι δὴ [5]) ταύτης οὐδ' ὁτιοῦν [6]) ὑμῖν μεταδοῦναι τούτῳ [7]) προσήκει, ταῦτ' [8]) ἀκούσατέ μου. ἐγὼ νομίζω πάντας ἀνθρώπους b.
ἐράνους φέρειν [9]) παρὰ τὸν [10]) βίον αὑτοῖς [11]), οὐχὶ τούσδε
517 μόνους [12]), οὓς συλλέγουσί τινες καὶ ὧν πληρωταὶ γίγνον-
Bk.
185 ται, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. οἷον, ἔστι μέτριός καὶ φιλάνθρω-

κλασθῆναι. πρῶτον μὲν οὖν ἐκβάλλει τὸν τῶν δικαστῶν ἔλεον, ὃν ἐκ φύσεως ἔχουσι πρὸς τὰ ἐλεεινὰ τῶν πραγμάτων.

Ἔστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Συνδρομῶν, ὅτι φιλάνθρωπος ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, βούλεται πεῖσαι μόνῳ τῷ Μειδίᾳ μὴ [1]) μεταδοῦναι φιλανθρωπίας [2]), καὶ κέχρηται τοῖς λογισμοῖς, ὥςπερ [3]) ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ἐλέου τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα.

Ἐγὼ νομίζω.] Αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἐκβολὴ τοῦ ἐλέου.

Ἔστι μέτριος καὶ φιλάνθρωπός τις.] Καὶ εἶδος ἔθηκεν, οἷον, ἐγώ τις οὑτοσὶ μέτριός εἰμι.

1) μὴ add. W. de coni. et Lut. 2) φιλανθρωποίας Ald. Herv. W. 3) Malim οἵςπερ. Sed cf. Schoemann. ad Isaeum p. 211.

---

1) ἔτι in vulg. ante Reisk. cum καὶ, in vulg. post R. cum εἰπὼν coniungitur. 2) περὶ τούτων βραχέα Aug. kr, βραχέα om. Bav. F. 3) ἔστιν] εἰπὼν v. 4) Ita Be., πρᾳότ. vulg. 5) δὴ Bav., δὴ F, δὲ kr. (αὖ, αν superscr.) 6) Ita Bu. Be., οὐδοτιοῦν vulg. 7) Ita Be. e libris melioribus, μετ. μειδίᾳ προςήκει kr, μετ. προςήκει μειδίᾳ Ftv et vulg. ante Be. 8) Ita Be. ex ΠΣΥΩ Bav., τοῦτ' vulg. 9) εἰςφέρειν Aug. Barocc. Ven. Ital. kr. 10) παρὰ πάντα τὸν excepto Italo iidem libri, Reisk. Bu. 11) αὐτοῖς vulg. ante Reisk. 12) οὐχὶ τοὺς δεομένους ΥΩs.

πός [1] τις ἡμῶν [2] καὶ πολλοὺς [3] ἐλεῶν [4]· τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον [5] ὑπάρχειν [6] παρὰ πάντων, ἄν ποτ' εἰς χρείαν καὶ ἀγῶνα ἀφίκηται. ἄλλος οὑτοσί τις ἀναιδὴς καὶ πολλοὺς c.
ὑβρίζων καὶ τοὺς μὲν πτωχοὺς τοὺς δὲ καθάρματα [7] τοὺς δ' [8] οὐδὲν [9] ὑπολαμβάνων [10] εἶναι [11]· τούτῳ τὰς αὐτὰς δίκαιον [12] ὑπάρχειν [13] φοράς, ἅςπερ [14] αὐτὸς εἰςενήνοχε τοῖς ἄλλοις. ἂν τοίνυν ὑμῖν ὀρθῶς [15] ἐπίῃ σκοπεῖν, τούτου πληρωτὴν εὑρήσετε [16], Μειδίαν ὄντα τοῦ ἐράνου καὶ [17] οὐκ ἐκείνου.

186 Οἶδα τοίνυν, ὅτι τὰ [18] παιδία ἔχων ὀδυρεῖται, καὶ d.

Οἶδα τοίνυν ὅτι τὰ παιδία ἔχων.] Τοῦτό ἐστι τὸ ἕτερον μέρος τῆς τοῦ ἐλέου ἐκβολῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῶν κρινομένων. αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ μηχανώμενοι τὸν ἔλεον αὑτοῖς [1] διά τε δακρύων καὶ λόγων ἐλεεινῶν καὶ τοῦ τὰ παιδία παράγειν. ὁ τοίνυν ῥήτωρ καθ' ἕκαστον τῶν κινούντων ἔλεον ἕτερόν τι αὐτὸς ἀντιτίθησι, τὸ ἐκβάλλον τὸν ἔλεον, καὶ τὴν [2] ταπεινότητα τοῦ σχήματος τὸν παρελθόντα βίον τοῦ Μειδίου πολλῷ [3] δεινότερον τῆς παρού-

1) αὐτοῖς vulg. 2) τῇ ταπεινότητι W. de coni. Malim καὶ τῇ μὲν ταπεινότητι. 3) πολλῷ Ald. Herv. W.

---

1) Ita ΠΣΥΩs Bu. Di., ἔστι τις μ. κ. φιλ. vulg. 2) ὑμῶν Aug. kr. 3) τοὺς πολλοὺς mavult Reisk. „Ulpianus et hic legisse videtur οἷος ἐγώ". W.; immo non videtur. 4) Ita Bu. Be. uterque nulla notata scripturae discrepantia, ἐλ. πολλοὺς vulg. 5) δίκαιον] δίκαιον εἰκὸς mg. F mg. Bav., δικαίων Ald. post. Herv. 1ma. 6) ὑπάρχειν] ὑπάρχειν εἰκὸς Aug. kr Reisk. 7) Ita Bu. Be., καθάρματα, τοὺς δὲ πτωχοὺς kr et vulg. ante Bu. 8) τοὺςδ' vulg. ante Lut. 9) τοὺς δὲ οὐδὲ ἀνθρώπους coni. Markl. 10) ἀπολαμβάνων Ω. 11) εἶναι om. Bav. Aug. Fkr. 12) δίκαιόν ἐστι φορὰς ὑπάρχειν kr Aug. 13) ὑπάρχειν εἰκὸς Lessing. 14) ἅπερ r. 15) ὀρθῶς om. pr. Σ, post σκοπεῖν ponit rc. Σ, mavult omitti Bu. 16) εὑρήσεται Ald. Paul. Felic. Herv. 1. 2. 17) καὶ addunt Vind. Lindenbr. Obsop. Ital. ΠΣΩs Bu. Be., placuerat iam Tayloro. 18) ὅτι τὰ] Ita Vind. Felic. Paul. Herv. 2da Bu. Be., probaveratque iam Tayl., ὅτι καὶ τὰ Fkrtv et vulg. ante Bu.

πολλοὺς λόγους καὶ ταπεινοὺς ἐρεῖ, δακρύων καὶ ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτόν. ἔστι δ', ὅσῳ περ ἂν [1] αὐτὸν νῦν [2] e.
ταπεινότερον [3] ποιῇ, τοσούτῳ μᾶλλον ἄξιον μισεῖν αὐτὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. διὰ τί [4]; ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνηθεὶς ταπεινὸς γενέσθαι [5] οὕτως [6] ἀσελγὴς καὶ βίαιος ἦν ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος βίου, τῇ φύσει καὶ τῇ τύχῃ [7], 575 R.
δι' ἣν τοιοῦτος ἐγένετο, ἄξιον ἦν ἄν τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι. εἰ δ' ἐπιστάμενος μέτριον παρέχειν [8] ἑαυτὸν [9] ὅταν βούληται [10], f.
τὸν ἐναντίον [11] ἢ τοῦτον τὸν τρόπον εἵλετο ζῆν,

στης [1]) ἀντέθηκεν [2]), ὥστε διὰ τὴν θρασύτητα μισῆσαι μᾶλλον ἢ διὰ τὴν παροῦσαν ταπεινότητα κατοικτεῖραι. τοῖς δὲ παιδίοις τοῦ Μειδίου παιδία μὲν οὐκ εἶχεν ἀντιθεῖναι [3]), ὥσπερ τὰ τοῦ Στράτωνος, τοὺς νόμους δὲ καὶ τὸν ὅρκον ἀντέθηκε, καὶ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων κέρδος ἐξήτασεν.

Καὶ ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτόν.] Τὸ ὡς μόριον δηλοῖ καὶ τὸ πάνυ κατ' ἐπίτασιν, ἴσως δὲ νῦν τὸ ἐν σχήματι καὶ ὑποκρίσει δηλοῖ.

Ὅτι [4]) μηδαμῶς δυνηθεὶς ταπεινὸς γενέσθαι.] Κατὰ περιτροπὴν τὸ σχῆμα, ὁ δὲ νοῦς. εἰ μὲν τοιαύτην ἐδυστύχει φύσιν, ὥστε μηδ' ὅλως κάμπτεσθαι μηδὲ δύνασθαι ταπεινοῦσθαι καὶ ἐπιεικὲς ἐπιδέχεσθαι σχῆμα, τάχ' ἂν εἶχέ τις, ἀνενεγκὼν ἐπὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, ἐνδοῦναι καὶ μὴ σφόδρα ὀργίζεσθαι. εἰ δὲ πέφυκε καὶ πρὸς ἕτερον μετασχηματίζεσθαι, εἴη ἂν λοιπὸν οὐ τῆς τύχης, ἀλλὰ τῆς γνώμης τὸ κατηγόρημα.

1) παρούσης ὑποκρίσεως W. de coni., δεινότερον τὴν πρότερον ὑπερηφανίαν τῆς παρούσης ταπεινοφροσύνης ἀντέθ. Lut. 2) Ita Lut., ἀντέθεικεν vulg. 3) ἀντιτιθεῖναι W. 4) ὅτι] ὅτι εἰ μὲν Lut,

---

1) ἂν om. ΠΥΩs. 2) νῦν om. Aug. 3) ταπεινότατον (ερ superscr.) k. 4) διὰ τί om. pr. t. 5) Ita Lut. Bu. Be., γενέσθαι ταπεινὸς Aug. Ald. Herv. 1. 2. Felic. W. Reisk. 6) οὗτος k. 7) ψυχῇ coni. Valcken. Diatr. de Eur. fr. p. 76, non probatur Buttmanno, non displicere videtur Schaefero, τύχῃ tuetur Ulpianus. 8) ἔχειν Ω. 9) αὑτὸν Aug. 10) ὅταν βούληται om. Aug. kr. 11) τοὐναντίον Aug. kr, τὸν ἐναντίον μᾶλλον ἢ coni. Wolf.

εὔδηλον δήπου τοῦθ᾽, ὅτι καὶ νῦν ἂν [1]) διακρούσηται [2]),
187 πάλιν αὐτὸς [3]) ἐκεῖνος, ὃν ὑμεῖς ἴστε, γενήσεται. οὐ δεῖ
δὴ [4]) προςέχειν, οὐδὲ τὸν παρόντα καιρόν, ὃν οὗτος ἐξε-
πίτηδες πλάττεται [5]), κυριώτερον οὐδὲ πιστότερον [6]) τοῦ
παντός, ὃν αὐτοὶ σύνιστε, χρόνου ποιήσασθαι. ἐμοὶ παι- 51 Bu.
δία οὐκ ἔστιν, οὐδ᾽ ἂν ἔχοιμι [7]) ταῦτα παραστησάμενος
κλαίειν καὶ δακρύειν [8]) ἐφ᾽ οἷς ὑβρίσθην. διὰ τοῦτ᾽ [9]) ἄρα
518 Bk. τοῦ πεποιηκότος ὁ πεπονθὼς [10]) ἔλαττον ἕξω [11]) παρ᾽ ὑμῖν;
188 μὴ δῆτα· ἀλλ᾽ ὅταν οὗτος [12]) ἔχων τὰ παιδία τούτοις ἀξιοῖ
δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, τόθ᾽ ὑμεῖς [13]) τοὺς νόμους ἔχον-

Πάλιν ἐκεῖνος αὐτὸς ὃν ὑμεῖς.] Τί τῷ σχήματι προςέχεις; ὅλην τὴν γνώμην [1]) ὑπόπτευε [2]), ἀφ᾽ ἧς ἡ ταπεινότης διὰ τὸν [3]) φόβον συμβέβηκεν. ἂν φύγοι [4]) τὸν κίνδυνον, ἐκεῖνον ὄψει τὸν ἀλαζόνα καὶ τύραννον.

Ἐμοὶ παιδία οὐκ ἔστιν.] Ἐκβολὴ καὶ τοῦτο ἐλέου ἀπὸ τῶν παίδων κατὰ παράθεσιν. ἐκείνῳ παιδία δέδωκεν ἡ φύσις, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔστιν. κατὰ τοῦτο οὖν ἔλαττον ἕξω καὶ [5]) ἀδικούμενος; καὶ τῶν ἐχόντων παῖδας οἱ ἄπαιδες χεῖρον διατεθήσονται;

Τοὺς νόμους ἔχοντά με.] Τί σεμνύνῃ Μειδία προτείνων τοὺς παῖδας; ἔχω καλλίους δεικνύναι παῖδας, οὓς αἰσχύνεται πλέον τὸ δικαστήριον, δεικνύων [6]) τοὺς νόμους, καὶ καρποῦμαι τὴν εὔνοιαν.

1) τὴν ὅλην γνώμην ὑπ. Lut., ὑπόπ. τὴν ὅλ. γνώμην W. 2) Ita W. et Lut., ὑποπτεύει vulg. 3) τὸ Ald. Herv. 4) Cave ne φύγῃ rescribas; debetur illud vitio communi sequioris Graecitatis, nec sine ratione peccantis, a quo ne veteres quidem illi abhorrebant. Matth. p. 1021, c. 5) καὶ om. W. 6) δεικνύω W.

---

1) ἐὰν kr, om. pr. t. Interpunctionem ante ἂν ab Lut. et Reisk. positam sustulerunt Bu. Be., neque reperitur in vulg. ante Lut. 2) διακρούσεται pr. t. 3) ὁ αὐτὸς Barocc. Aug. kr, Index Wolfii, Reisk. 4) Ita Be., οὐ δὴ δεῖ Fkrtv et vulg. ante Be. 5) Ita Bu. Be. et vulg. ante R., διαπλάττεται F Lut. Reisk. 6) οὐδὲ πιστότερον om. kr Aug. 7) ἔχομι Herv. 1ma. 8) δακύειν Fel. 9) ταῦτ᾽ kr Aug. 10) ὁ πεπονθὼς] ὁ π. ἐγὼ Ven. 11) ἕξω Fel. 12) οὕτως tv. 13) ὑμεῖς — ἕκαστον ὑμῶν Bekk. Anecd. 126, 5.

τά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι καὶ τὸν ὅρκον, ὃν ὀμωμόκατε [1]), τούτοις ἀξιοῦντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἕκαστον ὑμῶν ψηφίσασθαι. οἷς ὑμεῖς κατὰ πολλὰ δικαιότερον πρόςθοισθ' [2]) ἂν ἢ τούτῳ· καὶ γὰρ ὀμωμόκατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, καὶ τῶν ἴσων μέτεστιν ὑμῖν διὰ τοὺς νόμους, καὶ πάνθ', ὅσα ἐστίν, ἀγαθὰ ὑμῖν [3]) διὰ τοὺς νόμους ἔστιν, οὐ διὰ Μειδίαν οὐδὲ διὰ τοὺς Μειδίου παῖδας. b.

189 Καὶ ῥήτωρ [4]) ἐστὶν οὗτος, ἴσως ἐμὲ φήσει λέγων. c.
ἐγὼ [5]) δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων, ὅ τι ἂν συμφέρειν ὑμῖν

Καὶ ῥήτωρ ἐστὶν οὗτος ἴσως.] Βούλεται δι' αὐτῆς τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως συγκροῦσαι τὸν Μειδίαν πρὸς τοὺς ῥήτορας, ὥςτε αὐτῷ μὴ συνειπεῖν. εἰ γὰρ Δημοσθένην κακῶς λέγει, δῆλον ὅτι καὶ αὐτούς. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἄλλο συνανύει· ὥςπερ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς αἰδοῦς τόπων τὸν μὲν Μειδίαν ἐδείκνυε μὴ ἄξιον αἰδοῦς, ἑαυτὸν δὲ διὰ τὸ μᾶλλον λελειτουργηκέναι, οὕτω καὶ νῦν βούλεται αἰδεσιμώτατον ἑαυτὸν ἀποφῆναι διὰ τῆς τοῦ ῥήτορος προςηγορίας. ἄξιος δὲ αἰδοῦς ὁ ῥήτωρ. εἰδὼς δὲ πολλὰς οὔσας διαφορὰς ῥητόρων, καὶ τὸν μὲν ὄντα ἀληθῆ ῥήτορα, τὸν [δὲ [1])] πολιτικόν, τὸν δὲ ἐξ ἐμπειρίας [2]), οἷον βούλεται καὶ τὸν Αἰσχίνην εἶναι [3]), διὰ τοῦτο ἐπισημασίᾳ κέχρηται καί φησιν· „εἰ μὲν ἐκεῖνον λέγει ῥήτορα τὸν συμβουλεύοντα τὰ κράτιστα, τουτέστι τὸν πολιτικόν, δέχομαι τὸ ὄνομα. εἰ δὲ ἕτερον λέγει τὸν πρὸς χάριν δημηγοροῦντα, οὐκ ἂν εἴη [4])

1) δὴ W. de coni., om. Lut. 2) ἐπηρείας W. de coni. 3) Hic addit Lut.: τὸν δὲ πρὸς χάριν δημηγοροῦντα. 4) εἴην ἐκεῖνος ὁ ῥήτωρ W., εἴη om. Lut. Malim εἴην ἐκείνως ῥήτωρ.

---

1) ὠμωμόκατε Ald. Herv. 1ma Fel. 2) προσθεῖσθ' Be. et v, πρόςθεισθ' t et vulg. ante Reisk., πρόσθοισθ' Aug. Reisk. Bu., idemque videtur in libris Bekkeri plerisque omnibus esse. 3) Vulgo distinguunt πάνθ', ὅσα ἔστιν ἀγαθὰ ὑμῖν, διά. Schaeferus distinguit πάνθ', ὅσα ἐστὶν ἀγαθά, ὑμῖν διὰ τ. ν. 4) καί, ῥήτωρ Bu. Schaef. 5) ἐγὼ δὲ εἰ μὲν — εἴην οὗτος ἐγὼ Phot. v. ῥήτωρ, magna scripturae discrepantia, neque tamen digna, quae hic ponatur.

ἡγῆται [1]), καὶ τοῦτ' ἄχρι τοῦ μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν μηδὲ βιάζεσθαι, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε φύγοιμ' ἂν οὔτε [2]) ἀπαρνοῦμαι τοῦτο [3]) τοὔνομα· εἰ μέντοι ῥήτωρ ἐστίν, οἵους d.
ἐνίους τῶν λεγόντων ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ [4]) ὁρᾶτε, ἀναιδεῖς καὶ ἐξ [5]) ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ· 576 R.
εἴληφα μὲν γὰρ οὐδ' ὁτιοῦν παρ' [6]) ὑμῶν, τὰ δὲ ὄντα εἰς ὑμᾶς πλὴν πάνυ μικρῶν [7]) ἅπαντ' ἀνήλωκα [8]). καίτοι καὶ εἰ [9]) τούτων ἦν πονηρότατος, κατὰ τοὺς νόμους ἔδει παρ' ἐμοῦ δίκην λαμβάνειν, οὐκ ἐφ' οἷς ἐλειτούργουν ὑβρίζειν.
190 ἔτι τοίνυν οὐδείς ἐστιν ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται. e.
καὶ οὐδενὶ μέμφομαι· οὐδὲ [10]) γὰρ αὐτὸς οὐδενὸς

ἐκεῖνος ῥήτωρ." οὐκοῦν ἐν τῷ εἰπεῖν „τὰ κράτιστα συμβουλεύων" καὶ τῶν συμβουλιῶν αὐτοῦ ὑπέμνησεν, ὥστε αἰδοῦς ἄξιος φανῆναι μᾶλλον. ἀποσυλᾷ δ' ἐκ τούτων τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ καὶ συγκρούει τοῖς ῥήτορσιν.

Οἵους ἐνίους:] Ἵνα μὴ πάντας πολεμίους ἑαυτῷ καταστήσῃ. διὸ καὶ ἐλαττώσας, τὴν ἀπὸ τῶν καθημένων ἐξεῦρε βοήθειαν, εἰπὼν „καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε".

Καὶ οὐδενὶ μέμφομαι.] Ἄλλη θεραπεία κατορθοῦσά τι χρήσιμον, ὡς οὐδέποτε ὑμῖν ὀχληρὸς ἐγενόμην, ὑπὲρ τῶν κρινομένων δεόμενος καὶ ἀξιῶν [1]) σωθῆναι. καὶ-

1) ἀξ. αὐτοὺς σωθ. W.

---

1) ἡγῶμαι Aug. kr et γρ. F. 2) οὔτ' Be. 3) τοῦτο addunt Aug. Ital. Obsop. Vind. Reisk. Bu. Be., om. tv et vulg. ante R., του F, τοὔνομα τοῦτο Phot. 4) δὴ coni. Iurin. 5) ἐξ] παρὰ Bu., ἀφ. Phot. Nimirum deceptus est Buttmannus Taylori et Reiskii adnotationibus, ut ad hunc locum referret scripturae discrepantiam, quae ad sequentia pertinet, neque dicitur πλουτεῖν παρά, sed ἔκ τινος, praesertim cum quis ab invitis opes sibi comparat. 6) παρ'] Ita Be. Barocc. Ital. Lind. Aug. Vind. Bav. Par. 1. 2. 5. et plerique librorum Bekkeri, ἐξ t et vulg. ante Be. 7) μικρὸν Aug. r. 8) ἀνηλωκότα t. 9) εἰ καὶ Fkr Aug. Reisk., καὶ om. Ω. 10) οὔτε kr.

ἕνεκα τούτων οὐδὲν [1]) ἐν ὑμῖν πώποτ᾽ εἶπον, ἀλλ᾽ ἁπλῶς [2]) καὶ ἐμαυτὸν ἔγνων καὶ λέγειν καὶ πράττειν, ὅ τι ἂν [3]) συμφέρον [4]) ὑμῖν ἡγῶμαι [5]). ἀλλὰ τούτῳ πάντας αὐτίκα δὴ μάλα συνεξεταζομένους [6]) τοὺς ῥήτορας ὄψεσθ᾽ [7]) ἐφεξῆς. καίτοι πῶς ἐστι δίκαιον, τοὔνομα μὲν τοῦτο ὡς [8]) f.
ὄνειδος προφέρειν ἐμοί [9]), διὰ τούτων [10]) δ᾽ αὐτὸν [11]) τῶν ἀνδρῶν ἀξιοῦν σωθῆναι;

191 Τάχα [12]) τοίνυν ἴσως καὶ τὰ [13]) τοιαῦτ᾽ ἐρεῖ, ὡς 52 Bu.

νότερον [1]) ὁρῶ τὸν Μειδίου τρόπον· κακίζει τοὺς ῥήτορας, διὰ ῥητόρων σώζεσθαι προθυμούμενος.

Καίτοι πῶς ἐστι δίκαιον τοὔνομα μὲν τοῦτο [2]).] Ἐνταῦθα φανερῶς συνέκρουσε τοὺς ῥήτορας τῷ Μειδίᾳ, καὶ μᾶλλον αὐτοῦ [3]) συνηγόρους πεποίηκε. φαίνεται γὰρ αὐτὸς μὲν ὑπὲρ [4]) τῶν ὁμοτέχνων ἀγανακτῶν, Μειδίας δὲ ὑβρίζων [5]).

Τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιαῦτα.] Μίαν οὖσαν ἐναργῶς τὴν ἀντίθεσιν δίχα ἔτεμε πρὸς τὸ χρήσιμον. ἦν γὰρ τοιαύτη· ῥήτωρ οὗτός ἐστι καὶ πάντα ἐσκεμμένα λέγει καὶ παρεσκευασμένα. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτὴν πρῶτον μὲν εἰς τὸ „ῥήτωρ ἐστίν", ἵνα καὶ τὴν αἰδῶ παρὰ [6]) τῶν δικαστῶν ἑαυτῷ κινήσῃ, καὶ τοὺς ἄλλους ῥήτορας πρὸς τὸν Μειδίαν συγκρούσῃ. δεύτερον δὲ τὸ ἄλλο μέρος ἔθηκε, τὸ, ὅτι „ἐσκεμμένα γε πάντα λέγει". καὶ τῇ λύσει πάνυ ἐνδόξως ἐχρήσατο. τοῦ γὰρ Μειδίου λέγοντος, ὅτι σκέπτεται πάν-

1) καιν. δ᾽ ὁρῶ W. 2) τούτω Ald. Herv. 3) Erat αὐτοῦ. 4) Ita W., ὑπὸ vulg. 5) Post ὑβρ. W. addit αὐτούς. 6) ἐπὶ Herv.

---

1) οὐδὲν ὑμῖν pr. Σ, οὐδενὶ ὑμῶν Π, ἐν οὐδενὶ ὑμῶν ΥΩs, γρ. F et mg. Bav. 2) ἁπλῶς] ὅπως ΠΣΥΩs. 3) ἂν om. Aug. r et pr. k. 4) συμφέρειν iidem libri Par. 5. et Bav., placet hoc Reiskio et Schaefero, συμφέρειν ἂν ro. k. 5) ἡγοῦμαι t et vulg. ante Reisk. 6) ἐξεταζομένους Aug. kr. 7) Ita Be., ὄψεσθε vulg. 8) ὡς] εἰς ks, 9) ἐμοὶ om. Aug. k. 10) τοῦτον pr. r. 11) αὐτῶν pr. kr, idem coni. Reisk. 12) τάχα — μάλιστα ἐμοὶ Aristid. τεχν. ῥητ. 1, 258 extr. (T. 2. p. 746 Dind.) admodum negligenter. 13) τὰ om. Aristid. schol. et ΠΥ.

ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν [1]). ἐγὼ
519 δ' [2]) ἐσκέφθαι μὲν ὦ ἄνδρες [3]) Ἀθηναῖοι φημὶ καὶ οὐκ [4])
Bk. ἂν ἀρνηθείην [5]), καὶ μεμελετηκέναι [6]) γ' [7]), ὡς ἐνῆν μάλιστα ἐμοί· καὶ γὰρ ἂν ἄθλιος [8]) ἦν, εἰ τοιαῦτα παθὼν καὶ πάσχων ἠμέλουν ὧν περὶ τούτων ἐρεῖν ἤμελλον [9]) πρὸς
192 ὑμᾶς· γεγραφέναι [10]) μέντοι μοι τὸν λόγον Μειδίαν· ὁ γὰρ [11]) τὰ ἔργα παρεσχηκώς, περὶ ὧν εἰσὶν οἱ λόγοι, δι-

τα [1]) καὶ πρὸς τὸ μεῖζον ἐξαίρει τοὺς λόγους [2]), ὁ Δημοσθένης φησίν, ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ ἐσκέφθαι πολλάκις τὰ δίκαια ἔσκεμμαι· ὁ γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν συνεχῶς ἀνερευνῶν οὗτος καὶ τὴν ἀλήθειαν εὑρίσκει καὶ μεῖζον οὐδὲν λέγει τῶν ὄντων, εἰδὼς ὅτι ἐξελέγχεται [3]). Μειδίας δὲ μηδὲν σκεπτόμενος διὰ τοῦτο θρασύτερός ἐστιν καὶ μείζω [4]) τοῦ δέοντος. (Ἐκ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ προσποιήσεως ἐν τῇ δικανικῇ, κἂν ἐσκεμμένος ἥκῃς, προσποιοῦ αὐτόθεν λέγειν, ὅτι ὁ δικαστὴς ὑποπτεύει τὸν ῥήτορα, καὶ δέδοικε μὴ ἐξαπατηθῇ. ὁ δὲ Δημοσθένης ὁμολογήσας ἐσκέφθαι αἴτιον οὗ [5]) πέφηνε τὸν Μειδίαν. B.)

Γεγραφέναι μοι [6]) τὸν λόγον Μειδίας [7]).] Πρόσφορον αὐτοῦ τῇ φύσει τὸ σκέπτεσθαι, διὸ καὶ ὁμολογεῖ, ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς δεδωκώς [8]), φησίν, οὗτος τὸν λόγον συνέθηκεν.

(Ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχηκώς.] Σημείωσαι· ὅρος εἰς πρότασιν προοιμίου. B.)

1) πάντα] π. καὶ παρασκευάζει Lut. 2) τοῖς λόγοις W. de coni. 3) Malim ἐξελεγχθήσεται. 4) μείζω λέγει τοῦ W. de coni., μ. ποιεῖ τὰ πράγματα τοῦ δ. Lut. 5) οὗ aut delendum aut τούτου eius in loco ponendum. 6) γ. μέντοι μοι Lut. 7) Μειδίαν W. et Lut. 8) Ita W. et Lut., δέδωκε vulg.

1) νῦν ἐγώ. ἐγὼ δέ γ' ἐσκ. Aristid. Reisk. 2) ἐγὼ δ' — ἐρεῖν ἔμελλον Plutarch. de educat. pueror. 9 T. 7 p. 23 H. 3) ἄνδρες om. Plut. 4) κοὐκ id. 5) ἂν ἀρνηθείην] ἀπαρνηθείην ΠΣΥΩs Obsop. Ital. Vind. Par. 2. Lindenbr. 6) ἀρνηθείην καταμεμελετηκέναι Plutarch. 7) γε vulg. ante Reisk. 8) ἄθλιον Felic. Herv. 2da Paul. 9) Ita Reisk. Bu. Be. Par. 4. Aug., ἔμελλον vulg. ante R. 10) γεγράφθαι Ω. 11) ὁ γὰρ τότε τὰ mavult Iurin.

καιόταἰ ἂν ταύτην ἔχοι τὴν αἰτίαν, οὐχ ὁ ἐσκεμμένος οὐδ'
ὁ μεριμνήσας τὰ [1]) δίκαια λέγειν νῦν. ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτο b.
ποιῶ [2]) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ· Μειδίαν
μέντοι [3]) μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' [4]) ἐν παντὶ [5]) τῷ βίῳ
δίκαιον εἰκός ἐστιν· εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει [6]) τὰ
τοιαῦτα [7]) αὐτῷ σκοπεῖν, οὐκ ἂν τοσοῦτον [8]) διημάρτανε
τοῦ πράγματος.

193 Οἶμαι [9]) τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ τοῦ δήμου κατηγορεῖν c.
ὀκνήσειν οὐδὲ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἅπερ τότ' [10]) ἐτόλ- 577
μα λέγειν, ὅτ' ἦν ἡ προβολή, ταῦτα καὶ νῦν ἐρεῖ [11]), R.

Οὐδ' ὁ μεριμνήσας τὰ δίκαια.] Ὁ μελετήσας τἀληθῆ κατηγορεῖν [1]). καὶ τί, φησί, μέγα, εἰ Δημοσθένους καθάπτεται; καὶ ὁ δῆμος ἅπας μετὰ Δημοσθένους διαβληθήσεται.

Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ τοῦ δήμου [2]).] Συγκρούσας [3]) αὐτὸν δικασταῖς καὶ ῥήτορσι καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ [4]) καὶ ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις καὶ στρατηγοῖς, βούλεται καὶ παντὶ τῷ δήμῳ συγκροῦσαι, καί φησιν, ὅτι ἡγοῦμαι αὐτὸν καὶ τοῦ δήμου κατηγορεῖν [5]). πιθανὸν δὲ τὸ νόημα· εἰ γὰρ πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐλοιδορήθη καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὴν πρὸς τούτους ἔχθραν, οὐδὲ τοῦ δήμου φείσεται.

1) ὁ — κατηγορεῖν addidi ex Lut. 2) οὐδὲ τοῦ δήμου om. Lut. 3) συγκρ.] καὶ συγκρ. Lut. 4) cf. p. 154. 5) κατηγορήσειν Lut., placet.

---

1) τὰ om. Ω. 2) Ita Aug. Paul. Reisk. Be., probat Schaef., ποιῶν t Sp. Bu. et vulg. ante Reisk., ποιεῖν γρ. mg. Lut., om. pr. Y. 3) μέντοι] δὲ Vind. 4) πώποτ'] ποτ' ΠΣΥΩs, πώποτε vulg. ante Reisk. 5) Ita Be., ἅπαντι Ftv et vulg. ante Be. 6) Ita Less. mg. Lut. et vulg. post Reisk., ἐπῄει Fel. Herv. 2da, ἐπίῃ Aug. r et corr. k, ἐπῆν Ftv vulg. ante R. et indd. Fel. et Herv. 2dae. 7) τοιαῦτ' Be. 8) τοσοῦτο διήμαρτε Aug. kr. Perplacet Schaefero. 9) οἴομαι Reisk. de coni., nec monito lectore. 10) τότε vulg. ante Reisk. 11) ἐρεῖν Ven. Barocc. Aug. kr Tayl. Reisk. Bu. Be.

ὡς [1]) ὅσοι δέον ἐξιέναι κατέμενον καὶ ὅσοι τὰ φρούρια
ἦσαν ἔρημα [2]) λελοιπότες, ἐξεκλησίασαν [3]), καὶ χορευ-
ταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες ἦσαν, οἱ κατεχειροτό-
194 νησαν αὐτοῦ. εἰς γὰρ τοῦτο θράσους καὶ ἀναιδείας τότ' d.
ἀφίκετο [4]) ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἴσασιν ὅσοι παρῆσαν

Ὡς ὅσοι δέον ἐξιέναι κατέμενον,] Ὁ μὲν Μειδίας φάσκει μὴ τὸν ὄντως δῆμον αὐτοῦ [1]) κατεψηφικέναι, ἀλλὰ πῇ μὲν τοὺς ἀστρατεύτους, οἳ δέον ἐξιέναι εἰς τὸν πόλεμον, κατέμενον ἐν τῇ πόλει, πῇ δὲ τοὺς λείποντας τὰς τάξεις [2]). οἱ γὰρ τεταγμένοι φρουρεῖν φυγόντες τὰ φρούρια τότε ἐκκλησίαζον, καὶ δὴ καὶ ξένοι τινὲς καὶ χορευταὶ τοῦ Δημοσθένους, οἱ [3]) παρ' αὐτοῦ τραφέντες κατεψηφίσαντό μου. ὁ δέ, τὸν ὅλον δῆμον ὑβρίζει [4]), φησί, χορευτὰς καὶ ξένους ἀποκαλῶν. καὶ τί θαυμαστόν, φησί, λειποταξίου γραφὴν τὸν Μειδίαν κατ' ἐμοῦ κατασκευάζειν [5]), ὁ τὸν δῆμον εἰς ἀστρατείαν ὀνειδίζων καὶ λειποτάκτην καλῶν; οἵτε γὰρ ὀφείλοντές, φησίν, ἐξελθεῖν, ἔμενον καὶ οἱ τὰ φρούρια φυλάττοντες τὴν φυλακὴν ἐκλελοίπεσαν. φρούρια δὲ λέγει τὰ [6]) μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας [7]). πολέμου γὰρ τότε πρὸς Θηβαίους ὄντος διὰ τὴν Εὔβοιαν, ἀναγκαῖον ἦν τὰς ἐκ τῆς Βοιωτίας [8]) εἰςβολὰς παρὰ τῶν Ἀθηναίων φυλάττεσθαι.

ζον
(*Ἐξεκκλησίασαν.]* Συνήθροιζον. B.)

Ὡς ἴσασιν ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν.] Πῶς [9]) λέγων, ὅτι πᾶς ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε, πάλιν φησίν, „ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν"; πρῶτον μὲν ὅτι οὐ πρὸς τὸν δῆ-

1) Ita Lut., *αὐτοῦ* vulg. 2) *τὰς τάξεις*] Ita W., *τάξεις* Ald. Lut., *τάξας* Herv. 3) Malim οἵ. 4) Ita W., *ὑβρίζειν* vulg. 5) Fort.: *φησί, εἰ λειπ. γρ. ὁ Μειδίας — κατασκευάζει* aut servata vulgata scriptura: *ὃς τὸν δῆμόν ἐστιν εἰς.* 6) Ita W. et Lut., *τὰς* vulg. 7) *βοιωτ.*] *βοιωτίας χωρία* Lut. 8) *βιωτίας* Ald. Herv. W. 9) *πῶς* om. W.

---

1) *ὡς — κατέμενον* Bekk. Anecd. 132, 30. 2) *ἔρημα* om. kr Ven. Barocc. Aug. 3) Ita Σs Lut. Reisk. Bu. Be., *ἐξεκκλησίασαν* ΠΥΩtv et vulg. ante Reisk., *ἐκκλησίασαν* Vind. et mg.
ζον
Lut., *ἐξεκκλησιάσαν* F, *ἐκκλησίαζον* Aug. Ven. Barocc. Ital. r et pr. k. 4) *ἀφίκτο* k, *ἀφῖκτο* r.

ὑμῶν, ὥςτε κακῶς λέγων καὶ ἀπειλῶν καὶ βλέπων [1]) εἰς
τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας καταπλήξειν ᾤετο
τὸν δῆμον ἅπαντα. ἦ [2]) καὶ γελοῖα εἶναι τὰ νῦν, οἶμαι [3]),
δάκρυα εἰκότως ἂν αὐτοῦ δοκοίη. Τί λέγεις ὦ μιαρὰ κε- 53
195 φαλή; σὺ τὰ σαυτοῦ παιδία ἀξιώσεις ἐλεεῖν ἢ σὲ τούςδε ἢ Bu.
σπουδάζειν εἰς τὰ σά, τοὺς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ προπεπηλα-
κισμένους [4]); σὺ μόνος τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἐπὶ μὲν τοῦ b.
βίου τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας [5]) πλήρης [6])

μόν ἐστιν ὁ λόγος ἀλλὰ πρὸς τοὺς δικαστὰς μέρος ὄντας τοῦ δήμου· οὐδὲν οὖν ἐκώλυέ τινας ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπολελεῖφθαι· ἔπειτα ὅτι ἐνεχώρει τινὰς ἐκ τούτων εἶναι τῶν εἰς Εὔβοιαν στρατευσαμένων.

Ὥςτε κακῶς λέγων.] Οὐκοῦν σύνηθες αὐτῷ τὸν δῆμον ὑβρίζειν. δι' ὧν γὰρ ἠπείλει τῷ θαῤῥοῦντι [1]) μέρει καὶ ἐφόβει [2]), διὰ τούτων ᾤετο τὸν ὅλον δῆμον καταδουλώσασθαι [3]).

Ἦι [4]) καὶ γελοῖα εἶναι.] Διὸ καὶ γελοῖα νομιστέον τὰ νῦν δάκρυα· πῶς γὰρ ὁ πάντα [5]) δῆμον ὑβρίζων ὡς ταπεινὸς ἂν ἐλεοῖτο [6]);

Τί λέγεις ὦ μιαρὰ κεφαλή;] Ὅρα πῶς ὑπεραγανακτεῖ τοῦ δήμου, καὶ λοιπὸν εὐκαίρως ἀποτείνεται πρὸς τον Μειδίαν, „ὦ μιαρὰ κεφαλή" λέγων; πῶς γὰρ οὐ μιαρὰ κατὰ τῆς ἐνεγκούσης ποιουμένη τὰς ὕβρεις;

1) θορυβοῦντι mg. Lut., placet. 2) ἐφόβοι Ald. 3) κακοδουλ. Herv., κακοδουλ. Lut. 4) ἦ W., η vulg. 5) Malim πάντα τὸν δῆμον. 6) Ita Lut. et coni. W., ἕλοιτο vulg.

---

1) Ante βλέπων Reiskio deesse videtur ὀξὺ vel δριμύ. — βλέπων οὗτος εἰς FYkrtv et vulg. ante Be., qui primus οὗτος om., secutus Σ et alios bonos libros, οὕτως coni. Wolf., probat Bu. 2) ἢ Ald. Herv. 1ma. 3) οἶμαι om. Aug. kr. 4) προπηλακισμένους Ald. Paul. Fel. Herv. 1. 2. 5) καὶ τοσαύτης ὑπεροψίας Obsop. Ital. Vind. ΠΥΩs Bu., καὶ ὑπεροψίας om. Σ. 6) Ita Be. Obsop. Ital. Vind. mg. Lut., πάντων ἀνθρώπων μεστὸς ἂν Ftv et vulg. ante Be., μεστὸς ἂν πάντων ἀνθρώπων kr Aug. Bu.

520 Bk. ὧν πάντων ἀνθρώπων ἔσῃ φανερώτατος, ὥστε καὶ πρὸς οὓς μηδέν ἐστί σοι [1]) πρᾶγμα λυπεῖσθαι τὴν σὴν θρασύτητα καὶ φωνὴν καὶ τὸ σὸν [2]) σχῆμα καὶ τοὺς σοὺς [3]) ἀκολούθους, καὶ πλοῦτον καὶ ὕβριν θεωροῦντας· ἐν δὲ τῷ κρί-
196 νεσθαι [4]) παραχρῆμα ἐλεηθήσῃ; μεγάλην μέντ' ἂν [5]) ἀρ- c.
χήν, μᾶλλον δὲ τέχνην εἴης ἂν εὑρηκώς, εἰ δύο τἀναντιώτατα [6]) ἑαυτοῖς ἐν [7]) οὕτω [8]) βραχεῖ χρόνῳ περὶ σαυτὸν δύναιο ποιεῖσθαι [9]), φθόνον ἐξ ὧν [10]) ζῇς καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον. οὐκ ἔστιν οὐδαμόθεν σοι προσήκων ἔλεος [11]) οὐδὲ καθ' ἕν, ἀλλὰ τοὐναντίον μῖσος [12]) καὶ φθόνος καὶ ὀργή· τούτων γὰρ [13]) ἄξια ποιεῖς. ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνο ἐπάνειμι, d.
197 ὅτι τοῦ δήμου κατηγορήσει καὶ τῆς ἐκκλησίας. ὅταν οὖν 578 R.
τοῦτο ποιῇ, ἐνθυμεῖσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὗτος τῶν μεθ' ἑαυτοῦ στρατευσαμένων ἱππέων, ὅτε εἰς

Μεγάλην μέντ' ἂν ἀρχήν.] Εἰ ἐν τῷ βίῳ πονηρὸς ὢν ὕβρισας ἀδεῶς, κρινόμενος δὲ τὰ τῶν ἐπιεικῶν ἕξεις [1]), ἐλέου τυγχάνων [2]), μεγάλην ἔσχες [3]) ἀρχὴν [4]), ἢ μεγάλην ἤσκησας τέχνην ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, ἐν τῷ κρίνεσθαι δηλονότι. δύο δὲ τὰ ἐναντιώτατα φθόνος καὶ ἔλεος.

Ὅτ' [5]) εἰς Ὄλυνθον διέβησαν.] Τὸ „ὅτ' εἰς Ὄλυνθον διέβησαν" τοιοῦτόν ἐστιν. πλείους βοηθείας τοῖς Ὀλυνθίοις ἀπέστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ μέρος. οἱ στρατιῶ-

1) ἕξεις] ποιῶν, ἕξεις W. de coni. 2) τυγχάνειν coni. W. 3) ἔσχες ἂν W. de coni., aut illud scripsit aut ἂν ἔσχες. 4) Ita W. de coni. et Lut., ὀργὴν vulg. 5) ὅτε Lut.

---

1) ἐστι σοί Schaef. 2) σὸν om. ΠΣΥΩs. 3) σοὺς om. Spald. Bu. operarum errore. 4) κρίνεσθαί σε π. Aug. r. 5) μεντἂν Bu., μέντἂν Dind., μὲν τἂν Lut. Herv. 6) Ita primum, quod sciam, Reisk. edidit, isque non monito lectore, ita Bu. Be., τὰ ἐναντιώτατα vulg. ante R. 7) ἐν om. ΠΥΩs. 8) οὕτω] τῷ Aug. kr. 9) Ita Bu. Be. Aug. Par. 1., ποιήσασθαι Ftv. et vulg. ante Bu. 10) φθ. ἐφ' οἷς ζῇς Aug. Barocc. kr. 11) ἔλεως Paul. 12) μῖσος vulg. ante Lut. 13) γὰρ om. t.

Ὄλυνθον διέβησαν, ἐλθὼν πρὸς [1]) ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατηγόρει. πάλιν νῦν [2]) μείνας [3]) πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας τοῦ δήμου κατηγορήσει. πότερον οὖν ὑμεῖς, ἄν [4]) τε e.
μένητε ἄν τε ἐξίητε, ὁμολογήσετε εἶναι τοιοῦτοι, οἵους Μειδίας ὑμᾶς ἀποφαίνει, ἢ τοὐναντίον τοῦτον ἀεὶ [5]) πανταχοῦ θεοῖς ἐχθρὸν καὶ βδελυρόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτον τοιοῦτον· ὃν γὰρ [6]) οὐχ ἱππεῖς, οὐ συνάρχοντες, οὐ φίλοι
198 δύνανται φέρειν, τί τοῦτον εἴπῃ [7]) τις; ἐμοὶ μὲν [8]) νὴ 54 Bu.

ται οὖν ἐπὶ [1]) τῆς τελευταίας πυθόμενοι τὴν Ὄλυνθον ἡλωκέναι, πάλιν ὑπέστρεψαν καὶ πάλιν ἀπῆλθον εἰς τὴν Θρᾴκην [2]). τούτων οὖν ὁ Μειδίας κατηγόρει.

Πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας.] Περὶ [3]) πάντων αὐτῶν πρὸς τῷ τέλει τὸ μῖσος ἐπισωρεύει. καὶ γὰρ οὐδενὸς φείδεται, φησίν, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντας διαβάλλει τὸν δῆμον ἀκροατὴν ποιησάμενος, τοῦ δ' αὖ δήμου κατηγορεῖ πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας διαλεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ πάντα τὸν δῆμον ἀθρόως ὑβρισμένον οὐ δύναται δεῖξαι, μερίζει κατὰ τοὺς καιροὺς καί φησιν, ὅτ' εἰς Ὄλυνθον διέβησαν, κατηγόρει [4]) τῶν διαβάντων.

Ἐμοὶ μὲν νὴ τὸν Δία.] Τοὺς θεοὺς τούτους ὡς τῶν ἄλλων ἐξοχωτάτους ὀμνύουσι, τὸν μὲν Ἀπόλλω λέγοντες Ἥλιον, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν Σελήνην [5]), τὸν δὲ Δία τὸν συνέχοντα τὸ πᾶν. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις μάλιστα οὗτοι τιμώμενοι, ὁ μὲν πατρῷος, ἡ δὲ ἐπω-

1) ἐπὶ] οἱ ἐπὶ W. 2) Ἀττικὴν W. de coni. 3) Malim παρὰ πάντων αὐτῷ. 4) Ita W., κατηγορεῖ vulg. 5) Mallem scripsisset τὸν ἥλιον, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τὴν σελήνην.

---

1) πρὸς] ὡς Bav., placet Spaldingo. 2) Ita Be., νῦν πάλιν Fkrtv et vulg. ante Be. 3) πάλιν μεινάντων πρὸς Ital., πάλιν τῶν μεινάντων πρὸς, vel μείνας πρὸς τοὺς μένοντας τῶν ἐξεληλυθότων coni. W., πάλιν μείνας τῶν μεινάντων πρὸς coni. Bu. in excursu IX. 4) ἐάν — ἐάν ΠΩs. 5) Ita Aug. Be., ἀεὶ καὶ π. Fv et vulg. ante Be. 6) γὰρ om. t. 7) Ita Aug. Bu. Be., ἂν εἴποι Ftv et vulg. ante Bu., εἴποι r. 8) μὲν om. Fr Aug. Bav.

τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν (εἰρήσεται γάρ,

νυμος, ὁ δὲ πολιοῦχος καὶ βουλαῖος καὶ φράτριος καὶ φίλιος καὶ ἕρκιος [1]).

Εἰρήσεται γὰρ εἴτ᾽ ἄμεινον εἴτε μή.] Μέλλων ἀποῤῥήτους λόγους ἐξηγεῖσθαι, διστάζειν προςποιεῖται. λογοποιοῦντος γάρ, φησί, Μειδίου, ὅτι [2]) διαλέλυται πρός με, πολλοὶ τῶν δοκούντων [3]) αὐτῷ [4]) λαλεῖν ἡδέως ἤχθοντο. τὸ μὲν οὖν καταμηνύειν τοὺς φίλους ἄτοπον (ὡς γὰρ ἐν ἀποῤῥήτῳ τὴν ἔνδειξιν [5]) ἐποιοῦντο), τὸ δὲ πάντα σιωπᾶν ἀσύμφορον. τί οὖν πεποίηκεν, ἵνα δείξῃ [6]) παρὰ τῶν [7]) οἰκείων αὐτὸν μισούμενον [8]); τίνες δὲ οὗτοι, σεσι-

1) Ita Lut. et coni. W., ἄρκιος vulg.; malis ἑρκεῖος, sed ne altera quidem forma plane contemnenda (Cf. Erfurdt. et Wex. ad Soph. Antig. 485). Ceterum ab Atheniensibus satis constat Apollinem Patroum (Patricium latine dixeris) cultum eiusque et Iovis Penetralis (Ἑρκείου) sacris gentiles coniunctos esse (Muller. Dor. I. 237. 244), Iovis autem Senatorii aram et simulacrum in curia quingentorum fuisse eique una cum Minerva Senatoria prytanes εἰσιτήρια et ἐξιτήρια fecisse (Antiph. de caed. chor. 789. Paus. 1, 3. 4.), Iovis Curialis (Φρατρίου) aram in uno quoque duodecim φρατρίων sive φρατρείων fuisse, eique et Minervae Curiali, fortasse simul cum Baccho Melanaegidi, curiales quotannis, Pyanepsione mense, secundo Apaturiorum die, qui dies Ἀνάῤῥυσις vocatur, sacra fecisse (Poll. 1, 24. Schol. Aristoph. Ach. 146. Eq. 255) neque credibile non est, eidem etiam tertio Apaturiorum die, qui Κουρεῶτις vocatur, Κουρεῖα mactata esse ab iis, qui aliquem suorum in curiam introducerent, et sacra Γαμήλια eidem esse factitata. Iovem Φίλιον Athenienses cum reliquis Graecis coluisse vel solum iusiurandum et obtestatio Atticis scriptoribus frequentata μὰ τὸν Φίλιον, πρὸς Διὸς Φιλίου (Plat. Phaedr. 234, e. Alcib. I. 109, d. Euthyphr. 6, e. Aristoph. Ach. 695. Dio Chrysost. Or. XII, p. 413) probaverint. Iuppiter vero Πολιεὺς sive Capitolinus antiquissimis religionibus in arce colebatur, maxime Diipoliorum sollemnibus (Paus. I, 24, 4. 28, 11. Dio Chrysost. Or. I, p. 56. XII, p. 413. Etym. M. v. Διιπόλια) eiusque sacellum Διιπόλειον dicebatur, ut Διισωτήριον templum appellabatur Iovis Servatoris. Unam Minervam ἐπώνυμον cave ne „Cognominem" reddas cum Wolfio, quasi eo nomine dea coleretur ab Atheniensibus; significat enim ab ea dea Athenienses esse dictos. 2) ὅτι] Ita W. de coni. et Par. 1., ὅτι οὐ vulg.; fortasse fuerit: ὅτι οὕνεκα. 3) δοκοῦν Herv. 4) αὐτῶν Ald. Herv. 5) γρ. ἔντευξιν mg. Lut. 6) δείξῃ] δ. καὶ Lut. 7) παρὰ μὲν τῶν coni. W. 8) μισ.] μισ.; τὸ μὲν τῶν οἰκείων μῖσος ἐξαγορεύει Lut.; quod supplementum cum non e libris petitum sed Lambino deberi arbitrer, proclivius erit rescribere: τί οὖν πεποίηκεν; ἔδειξε μὲν καὶ παρὰ — μισούμενον, τίνες.

εἴτ' ἄμεινον εἴτε μή), ὅθ' οὗτος, ὡς ἀπήλλαγμαι, περιιὼν [1]) ἐλογοποίει, ἔνδηλοί [2]) τινες ἦσαν ἀχθόμενοι τῶν πάνυ τούτῳ [3]) λαλούντων ἡδέως. καὶ νὴ Δία αὐτοῖς πολλὴ συγγνώμη· οὐ γάρ ἐστι φορητὸς ἅνθρωπος [4]), ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ μόνος καὶ [5]) λέγειν δύναται μόνος, καὶ πάντες εἰσὶ
.99 τούτῳ καθάρματα καὶ πτωχοὶ καὶ οὐδὲ ἄνθρωποι. τὸν [6]) b.
οὖν ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα, νῦν ἂν [7]) ἀπο-

ώπηκεν, ἵνα μὴ προσκρούσῃ τοῖς εἰρηκόσιν. ἐπειδὴ [1]) φαύλων ἀνθρώπων ἐστὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων ἐφήδεσθαι [2]), καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [3]) ἀπολογίαν ἔνορκον προςέθηκεν εἰπὼν „καὶ νὴ Δία αὐτοῖς πολλὴ συγγνώμη“. τὴν γὰρ βαρύτητα τοῦ Μειδίου δυςχεραίνουσιν, εἴτε ἐπισπῶμαι εἰς ἔχθραν τοὺς εἰπόντας, εἴτε μή.

Ὡς ἀπήλλαγμαι περιιὼν ἐλογοποίει.] Ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο θρυλλῶν καὶ λογοποιούμενος, „ἐσπείσατό μοι Δημοσθένης, ἀπηλλάγην τῆς ἔχθρας, λέλυταί μοι τῶν ἐγκλημάτων ὁ κίνδυνος“.

Τῶν πάνυ τούτων [4]) λαλούντων.] Ἵνα μή τις εἴποι, „τί οὖν οἷς [5]) ἔχαιρον οἱ ἐχθροί“; προςέθηκε, „τῶν πάνυ [6]) τούτων [7]), λαλούντων“ καὶ „πάνυ ἡδέως“. διὸ καὶ ὅρκου ἐδεήθη, μή τις ἀπιστήσῃ περὶ φίλων τοιαῦτα λέγοντι, καὶ πρὸς τῷ ὅρκῳ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπάγει κατασκευάς.

Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ μόνος.] Οὐχὶ [8]) μόνος πλούσιος Μειδίας, ἀλλ' ὅτι [9]) μόνον ἑαυτὸν λέγει πλούσιον. ἐπαχθὲς [10]) δὲ τὸ τοιοῦτον.

Ἂν ἀποφύγοι, τί ποιήσειν οἴεσθε.] Μέγας

1) Malim ἐπειδὴ δὲ. 2) ἐφείδεσθαι Ald. Herv. 3) Ita W. de coni. et Lut., αὐτὴν vulg. 4) τούτῳ W. Lut. 5) οἷς] εἰ W. et Lut., placet. 6) πάνυ malim deletum. 7) τούτῳ W. et Lut. 8) οὐχὶ] οὐχ ὅτι Lut. 9) ἀλλ' ὅτι] Ita W. de coni., ἀλλὰ τὶ Ald. Herv., ἀλλὰ ὅτι Lut. 10) Ita W. de coni. et Lut., ἐπαχθεὶς vulg.

---

1) περιιὼν r, περὶ ὧν ΥΩks. 2) εὔδηλοι mavult Wolf. 3) τούτων schol. ΥΩstv Ald. Herv. 1ma. 4) Ita Be., ἄνθρωπος vulg. 5) καὶ λέγ. δύν. μόν. om. Π. 6) τὸν οὖν] τουτονὶ τοίνυν τὸν γρ. Σ. 7) ἐὰν kr.

φύγῃ [1]), τί ποιήσειν οἴεσθε; ἐξ ὅτου δὲ τοῦτ' [2]) ἂν εἰ-
521 Bk. δείητε, ἐγὼ φράσω· "εἰ τοῖς μετὰ τὴν καταχειροτονίαν [3]) τεκμηρίοις [4]) θεωρήσαιτε [5]). τίς γάρ ἐστιν [6]) ὅςτις καταχειροτονηθὲν [7]) αὐτοῦ, καὶ ταῦτ' [8]) ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπῆν ἀγὼν ἔτι μηδὲ κίνδυνος [9]), οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ [10]) κατέδυ καὶ μέτριον παρέσχεν

ὁ προςδοκώμενος φόβος, ἂν μὴ σωφρονήσῃ [1]) ταῖς δίκαις, τὴν ἀκρόπολιν καταλήψεται.

Ἐξ ὅτου δὲ τοῦτ' ἂν εἰδείητε.] Ὅθεν δὲ γνώσεσθε, τίς ἔσται [2]) ἀποφυγών, ἐρῶ. στοχάσασθε αὐτοῦ [3]) τῆς ἐσομένης γνώμης ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενημένων.

Τίς γάρ ἐστιν ὅςτις.] Πανταχοῦ βούλεται μονομερῆ δεικνύναι τὴν κρίσιν.

Οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ.] Εἰ πε-

1) σωφρονισθῇ W. 2) Ita W. de coni. et mg. Lut., ἐστιν vulg. 3) ἑαυτοῦ Ald. Herv.

---

1) ἀποφύγοι schol. Par. 1. 2) ταῦτ' Πkr Aug. 3) χειροτονίαν Σ. 4) τεκμηρίοις om. Aug. et pr. k. 5) Ita Be., cuius adnotatio „θεωρήσετε Ω, θεωρήσετε ceteri". cum operarum errore corrupta sit, utrum Ω an ceteri θεωρήσαιτε exhibeant, difficile est dicere, sed θεωρήσετε est in vulg. ante Be. 6) τίς γὰρ — Μειδίας Bekk. Anecd. 160, 18. τίς γάρ ἐστιν ἔτι τούτῳ, ὅςτις Lut., ἔτι τούτῳ ab reliquis et edtt. et mss. abest; neque scio, unde tandem illatum sit in Lut.; fortasse ad ἐπῆν ab explicatore aliquo addebatur ἐπὶ τούτῳ, quod a librario demum negligenti male in ordinem receptum huc referebatur, mutato ἐπὶ in ἔτι. ἐστι Ald. post. Herv. 1. 7) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., idemque coni. Wolf., καταχειροτονηθέντος FΠΥΩstv Bekkeri Anecd. l. c. et vulg. ante Reisk., καταχειροτονηθέντος αὐτοῦ coni. Markl. 8) Ita Be., ταῦτα vulg. 9) Ita Bu. Be. cum Lind. Ital. Vind. Anecd. l. c. optimisque libris Bekkeri, ἀγαγὼν ἔτι μηδὲ κίνδυνος Ω, ἐπῆν κίνδυνος μηδὲ ἀγὼν Fkrtv et vulg. ante Bu., ἔτι τούτῳ e superioribus (cf. n. 6) exturbata post κίνδυν. addi voluit Lambinus in hunc modum: ἐπῆν κίνδυνος ἔτι τούτῳ μηδὲ ἀγών, placuit hoc Tayloro. 10) τούτῳ om. Herv. 1ma Wolf., omissum probat Tayl.

ἑαυτὸν τόν γε δὴ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον [1]), εἰ καὶ μὴ
200 πάντα [2]); οὐδεὶς ὅςτις οὐκ ἄν. ἀλλ' οὐ Μειδίας, ἀλλ' [3]) c.
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης [4]) λέγει, λοιδορεῖται, βοᾷ. χει- 579
ροτονεῖταί τις [5])· Μειδίας [6]) Ἀναγυράσιος προβέβληται [7]). R.

ποίηκεν αὐτὸν ἡ τοῦ παντὸς δήμου κατάγνωσις εὐλαβέστερον, ἐπαινέσετε· εἰ δὲ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου γέγονε χαλεπώτερος, τί τὸ ποιοῦν [1]) αὐτὸν ἔσται καλλίονα; (Ὅτι οὐ κατέδυ, καὶ τὰ αὐτῷ ὅμοια εἰς τρία πρόσωπα συνήρμοσται. B.)

Τόν γε δὴ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον.] Ἕως ἂν πέρας ὁ κίνδυνος δέξηται. ἔστω [2]), τὸν πάντα βίον ἐπιτηδεῦσαι [3]) σωφροσύνην οὐ δύνασαι, καρτέρει μέχρι τῆς κρίσεως ἠρεμῶν [4]), ἄγχε διὰ τὴν χρείαν τὴν τόλμαν, στῆσον λογισμῷ τῆς τιμωρίας τὸ θράσος, κρύψον τέως τὴν πονηρίαν τῷ φόβῳ, ἕως ἂν ἴδοις τὴν ἄδειαν.

Χειροτονεῖται τίς [5]); Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται.] Ἢ αὐτὸν [6]) τὸν χειροτονούμενον πάντως αὐτός ἐστιν ὁ προβαλλόμενος, ἢ βουλομένων ὑμῶν τινα χειροτονεῖν, ἑαυτὸν ἀντ' ἐκείνου προβάλλεται. δείκνυσι γὰρ αὐτὸν μηδαμοῦ μὲν παρὰ τοῦ δήμου ζητούμενον, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὰς ἀρχὰς εἰςωθοῦντα.

1) Ita W. de coni. et Lut., ποιεῖν vulg. 2) ἴσω Ald. 3) ἐπιτηδ.] ἐξετάσαι. ἐπιτηδ. Lut. 4) ἠρεμῶν Ald. 5) χειροτονεῖταί τις Lut. 6) αὐτῶν τῶν χειροτοναυμένων Lut.

---

1) χρόνον om. Bekk. Anecd. 2) τὸν πάντα coni. Reisk. 3) ἀλλὰ — οὐ χωρεῖ Plutarch. Platonic. Quaest. X, 3. T. 13, p. 282 H. 4) Ita Be., ταύτης τῆς ἡμέρας Fkrtv Plut. l. c. et vulg. ante Be. 5) τι Plut. l. c., χειροτονεῖται, τίς; Reisk. 6) Μειδίας — οὐ χωρεῖ Aristid. π. ῥ. 190 T. 2 p. 724 Dind. omissis verbis Πλουτάρχου προξενεῖ. 7) Markl. distingui iubet: Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται Πλουτάρχου προξενεῖ, Reisk.: τίς; Μειδίας Ἀναγυράσιος. προβέβληται Πλουτάρχου. προξενεῖ. Nostra ratio reliquarum quoque est editionum fere omnium et Plut., nisi quod post χειρ. τι; interrogationis signum Be. posuit.

Πλουτάρχου προξενεῖ, τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν [1]), ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ, καὶ ταῦτα πάντα ποιεῖ, δηλονότι [2]) οὐδὲν

Πλουτάρχου προξενεῖ.] Φίλος ἐστὶ [1]) καὶ εὔνους τῷ τυράννῳ. καὶ γάρ τοι καὶ τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν, ἃ κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἐκεῖνος βουλεύεται. πρόξενοι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ χειροτονούμενοι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ τὰς πρεσβευούσας πόλεις [2]) ὑποδέχεσθαι, δορύξενοι δὲ οἱ ἐν πολέμοις φιλιωθέντες ἀλλήλοις, ἰδιόξενοι [3]) οἱ ξενούμενοι παρά τισιν. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν, ὅτι „προξενεῖ Πλουτάρχου", δύο κατορθοῖ ἅμα· εἰ γὰρ Πλουτάρχῳ συνέστη [4]), οὐκοῦν φίλος τοῖς τυράννοις Μειδίας. ἀλλὰ καὶ τὴν Εὔβοιαν ἀπέστησε Πλούταρχος, οὐκοῦν Μειδίας κοινωνὸς τῆς ἀποστάσεως.

Τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν.] Φανερώτερον τῆς τυραννίδος τὸ ἔγκλημα. εἰ γὰρ Πλούταρχος ἐχθρὸς ὢν τῆς πόλεως ἐπιβουλεύει τῷ δήμῳ, Μειδίας δὲ τὰ ἀπόῤῥητα ἐκείνου γινώσκει, μετὰ Πλουτάρχου ἄρα καταλαβεῖν βούλεται τὰ πράγματα.

Ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ.] Σύνηθες Δημοσθένει τοῦτο λέγειν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς, ὥςπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς [5]), „οὔθ' Ἑλλὰς [6]) οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου".

1) ἐστιν Lut. 2) De discrimine, quod inter προξένους, δορυξένους, ἀστοξένους et ἰδιοξένους intercedat, locos veterum grammaticorum, quorum plerique ex Aelii Dionysii et Pausaniae lexicis hausti sint, collegit Valck. Obss. ad Ammon. p. 198, quibus adde schol. Lucian. Phalar. II, 1. T. 5 p. 55 Bip.; unde intelligitur rescribendum esse hoc loco ἰδιόξενοι οἱ ξενούμενοι ἰδίᾳ τισίν. Verum quam hic dedit προξένου finitionem, ea et ad solos Spartanos pertinet et si qua civitas instituta Spartanorum ea quoque in re secuta est, id quod de Petilia ex inscriptione (cf. Boeckhii C. I. no. 4) constare videtur, neque τὰς πρεσβευούσας πόλεις placet, cuius loco desideratur potius τὰς πρεσβείας τῶν πόλεων. Non magis placet explicatio, quam supra p. 64 e codice Bav. posuimus, quae poterat certe suppleri ex scholiis eiusdem libri ad or. de Rhod. libert. p. 194, 18 (T. 2 p. 56 R.) πρόξενοι προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Veriora habet Cod. Aug. ad or. de Halon. p. 86, 6. (T. 2. p. 130 R.) πρόξενός ἐστιν ὁ προστάτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει ἄλλης πόλεως. 3) ἰδιόξενοι δὲ οἱ W. 4) σύνεστιν mg. Lut. 5) III, p. 118, 7. 6) ἡ Ἑλλὰς W. et Lut.

---

1) εἶδεν Aristid. l. c. 2) δῆλον ὅτι Be.

ἄλλα ἐνδεικνύμενος, ἢ ὅτι „ἐγὼ πέπονθα οὐδὲν [1]) ὑπὸ τῆς καταχειροτονίας, οὐδὲ [2]) δέδοικα [3]) οὐδὲ φοβοῦμαι
201 τὸν μέλλοντα ἀγῶνα“. ὃς οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ μὲν d.
ὑμᾶς δεδιέναι [4]) δοκεῖν αἰσχρὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν νεανικόν, τοῦτον οὐκ ἀπολωλέναι δεκάκις προςήκει [5]); οὐδὲ γὰρ ἕξειν ὑμᾶς ὅ τι χρήσεσθε [6]) αὐτῷ [7]) νομίζει. πλούσιος [8]), θρασύς, μέγα φρονῶν [9]), μέγα

Ἢ ὅτι ἐγὼ πέπονθα οὐδέν.] Ἠθοποιΐᾳ [1]) κέχρηται, δι' ἧς αὐτὸν τὸν Μειδίαν δείκνυσι τὴν τυραννίδα σημαίνοντα [2]). τὸ γὰρ μὴ φοβεῖσθαι φάσκειν δίκας καὶ δικαστήρια τίνος ἑτέρου πλὴν τυράννου;

Ὃς οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Οὐδὲ μέχρι δόξης Μειδίας ἀνέχεται φοβεῖσθαι τὸν δῆμον, καίτοι [3]) τοῖς ἔργοις φοβούμενος.

Τὸ [4]) μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν.] Τοῦτο [5]) διάνοιαν αὐτῷ [6]) τυραννικὴν περιέθηκεν.

Τοῦτον οὐκ ἀπολωλεκέναι [7]) δεκάκις προςήκει.] Τὸ μέγεθος τῆς τιμωρίας τοῖς ἐπιχειρήμασι τοῦ Μειδίου ηὔξησεν.

Πλούσιος θρασὺς καὶ μεγαλόφρων.] Καὶ τὰς δοκούσας ἀρετὰς εἰς κακίαν μετέθηκεν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων. ὁ μὲν γὰρ πλούσιος τῶν ἐμμέσων ἐστίν, ἀλλ' ἡ θρασύτης προςτεθεῖσα κακίαν αὐτὸ ἐποίησεν. ὁμοίως τὸ

1) ἠθοποιΐα Ald. 2) γρ. σημαινοῦντα. γρ. διανοοῦντα mg. Lut. 3) καίτοι τοῖς ἔργοις οὐ φοβούμενος coni. W. 4) τὸ δὲ μ. Lut. 5) τούτῳ coni. W. 6) Ita W. de coni. et mg. Lut., αὐτοῦ vulg. 7) ἀπολωλέναι Lut.

---

1) Ita Bu. Be. ΠΣΥs, οὐδὲν πέπονθα vulg. ante Bu. 2) οὐδὲ] οὐ Aug. kr pr. Y Reisk. 3) Distinctionem post δέδοικα sublatam a Bu. revocavit Be., cum Bu. facit Schaef. 4) δεδοικέναι Par. 5. 5) προςήκει; ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι. οὐδὲ Barocc. Aug. (Par. 5.) kr Reisk. Bu. Schaef. 6) χρήσεσθαι Lav. Ft, χρήσεσθαι v Venet. Ald. Herv. 1ma Lut. 7) αὐτῷ vulg. ante Be. 8) πλούσιος — ἀναιδὴς Aristid. τ. ῥ. 270. T. 2 p. 750 Dind. 9) μεγαφρονῶν Ald. Herv. 1ma, μεγαλόφρων schol. et mg. Lut., μεγαλοφρονῶν Aristid. l. c. Index Wolfii.

φθεγγόμενος, βίαιος, ἀναιδής. ποῦ ληφθήσεται, νῦν ἂν [1] διακρούσηται;

202 Ἀλλ' ἔγωγε, εἰ μηδενὸς ἕνεκα τῶν ἄλλων, τῶν γε δη- 55
μηγοριῶν ὧν ἑκάστοτε δημηγορεῖ [2]), καὶ ἐν οἷς [3]) καιροῖς, Bu.
τὴν μεγίστην ἂν αὐτὸν δικαίως οἶμαι [4]) δίκην δοῦναι [5]).

μεγαλοφρονεῖν τῶν ἐπαινετῶν· οὕτω [1]) οὖν τινας καὶ μεγαλόφρονας καλοῦμεν· ἀλλὰ τὸ „βίαιος καὶ ἀναιδὴς" προςτεθὲν οὐ μεγαλοφροσύνην ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν τὸ πρᾶγμα πεποίηκεν.

Ποῦ ληφθήσεται νῦν.] Πικροτάτην ἔμφασιν δέδωκεν, ὅτι ποῦ [2]) δυνατὸν ἐπιληφθῆναι [3]); ἐὰν γὰρ κατάσχων φθάσῃ τὴν ἀκρόπολιν, ποῦ αὐτὸν ἔτι δυνήσεσθε λαβεῖν; φανερῶς μὲν οὖν ἐγκαλεῖν τὴν τυραννίδα οὐ δύναται διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἐγκλήματος· οἶδε γάρ, ὅτι καταλιπὼν ὁ δῆμος τὸ περὶ τῆς ὕβρεως ζητεῖν, ἐπὶ τοὺς ἐλέγχους τοὺς περὶ τῆς τυραννίδος τραπήσεται. μὴ ἔχων δὲ τούτους σαφεῖς παρασχέσθαι, κινδυνεύσει διὰ τῶν ἐμφάσεων καὶ τῶν ὑπονοιῶν. ὁμοῦ οὖν [4]) καὶ τὸ ἄληπτον ἑαυτῆς [5]) τηρεῖ, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐπίφθονον καθίστησιν.

Ἀλλ' ἔγωγε εἰ μηδενὸς ἕνεκα.] Πάντα τὰ προςόντα τῷ Μειδίᾳ καθελὼν καὶ πανταχόθεν ἀλυσιτελῆ δείξας τοῖς Ἀθηναίοις, βούλεται καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ δεῖξαι χαλεποὺς καὶ ἐπαχθεῖς.

Καὶ ἐν καιροῖς.] Φαύλοις.

1) οὕτως W. 2) ποῦ δυν.] οὐδαμοῦ δυνατόν ἐστιν αὐτὸν Lut. 3) ἔτι ληφθῆναι W. 4) κινδυνεύσει. διὰ τῶν ἐμφάσεων οὖν καὶ τῶν ὑπονοιῶν ὅμου καὶ τὸ coni. W. Sufficit, si modo, τελείᾳ στιγμῇ post κινδ. posita, οὖν ante ὁμοῦ scribatur. 5) αὐτῆς Lut., ἑαυτῷ vel αὐτοῖς sç. τοῖς δικασταῖς coni. W. Malim ἑαυτοῦ.

---

1) ἐὰν ΠΩkrs. 2) Ita Ital. Par. 1. et vulg. post Reisk., ἑκάστοτ' ἐδημηγόρει Fkrtv corr. Ω et vulg. ante R. 3) ἐν τοῖς καιροῖς Lut. Reisk., γρ. ἐν καιροῖς mg. Lut. et schol., ἐν τοῖς μεγίστοις καιροῖς coni. Reisk. Reliqui libri et scripti et typis impressi magno consensu vulgatum tuentur. 4) οἶμαι δικαίως kr, οἴομαι δικαίως Reisk., non monito lectore; sed ordinem verborum ex Aug., οἴομαι de coni. posuisse videtur. 5) διδόναι Aug. r.

ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ᾽ [1]), ὅτι ἂν [2]) μέν τι τῶν δεόντων ἀπαγγελθῇ [3]) τῇ πόλει καὶ τοιοῦτον οἷον εὐφρᾶναι [4]) πάντας, οὐδαμοῦ πώποτε Μειδίας τῶν συνηδομένων οὐδὲ [5])
203 τῶν συγχαιρόντων ἐξητάσθη τῷ δήμῳ· ἂν [6]) δέ τι φλαῦ- b.
ρον, ὃ μηδεὶς ἂν βούλοιτο τῶν ἄλλων [7]), πρῶτος [8]) ἀνέ-
522 Bk. στηκεν [9]) εὐθέως καὶ δημηγορεῖ, "ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ καὶ τῆς σιωπῆς ἀπολαύων, ἣν ἐπὶ τῷ περὶ τῶν συμβεβηκότων ἄχθεσθαι ποιεῖσθε ὑμεῖς· „τοιοῦτοι γάρ ἐστε ὦ c.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐδὲ [10]) γὰρ ἐξέρχεσθε, οὐδ᾽ οἴεσθε δεῖν

Ἐὰν μέν τι τῶν δεόντων ἀπαγγελθῇ.] Τὸ τυραννικὸν τῆς γνώμης αὐτοῦ πάλιν διαβάλλει· τὸ γὰρ μὴ συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ δήμου φθονοῦντός ἐστιν ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, τὸ δὲ ἥδεσθαι κακοπραγούντων τοῦτο ἴδιον τυράννου. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ περὶ Αἰσχίνου κατηγορεῖ, ἀλλ᾽ ἐκείνου μὲν οὐχ ὡς αὐτοῦ βουλομένου κατασχεῖν τὴν ἀκρόπολιν, ἀλλὰ Φιλίππῳ περιποιῆσαι τὰ πράγματα· ταπεινότερον γὰρ τὸ πρόσωπον ἦν τοῦ [1]) ἐγκλήματος· Μειδίαν δὲ ὡς αὐτὸν μέλλοντα τυραννεῖν διαβάλλει.

Καὶ τῆς σιωπῆς ἀπολαύων.] Πάθος λέγει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κοινόν. πάντες γὰρ οἱ τοῖς κακοῖς πιεζόμενοι συστέλλονται πρὸς ἡσυχίαν καὶ σιωπᾶν ἀναγκάζονται, διὸ καὶ ὑμεῖς φέρετε κακιζόμενοι.

Τοιοῦτοι γάρ ἐστε.] Τόπος ἐστὶ τῆς ἐπαχθοῦς καὶ ὑβριστικῆς ἀποκρίσεως [2]).

Οὐδ᾽ οἴεσθε δεῖν χρήματα.] Ἅπερ ἦν συνήθη πᾶσι τοῖς πλουσίοις λέγειν πρὸς τὸν δῆμον, ταῦτα μόνου

1) τοῦ] Malis τοῦ τοιούτου. 2) ὑποκρίσεως mg. Lut.

---

1) τοῦτο θ᾽ k. 2) ἐὰν ΠΩs mg. Lut. 3) ἀγγελθῇ kr Aug. 4) εὐφράναι Felic. Herv. 2da. 5) συνηδομένων ἢ τῶν συνευφραινομένων ἐξήτ. kr Aug. * 6) ἐὰν δέ τι λυπηρὸν ἢ φλαῦρον οὗ μηδεὶς γ ἂν kr Aug. Barocc. (nisi quod ex hoc ὃ pro οὗ enotavit Tayl.). In Ven. λυπηρὸν pro varia scriptura. 7) βούλοιτο, τῶν ἄλλων πρῶτος distinguitur vulg. ante Reisk. 8) πρῶτον r. 9) ἀνέστησεν Ft. 10) Ita Be. et vulg. ante Reisk., οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε· οὐ γὰρ οἴεσθε Bav. Aug. Fkrtv Reisk. Bu.

χρήματα εἰςφέρειν. εἶτα θαυμάζετ᾽, εἰ κακῶς τὰ πράγμαθ᾽
ὑμῖν [1]) ἔχει [2]); ἐμὲ [3]) οἴεσθ᾽ ὑμῖν εἰςοίσειν [4]), ὑμεῖς δὲ
νεμεῖσθαι [5]); ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν [6]), ὑμεῖς δ᾽ οὐκ
204 ἐμβήσεσθαι [7]);“ τοιαῦθ᾽ [8]), ὑβρίζων καὶ "τὴν ἀπὸ τῆς ψυ- 580
χῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ὑμῶν R. d.
ἔχων [9]) ἀφανῆ παρ᾽ ἑαυτῷ περιέρχεται, φανερὰν ἐπὶ τοῦ
καιροῦ καθιστάς. δεῖ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ὑμᾶς
οὕτω νῦν, ὅταν [10]) ἐξαπατῶν καὶ φενακίζων ὀδύρηται καὶ
κλαίῃ καὶ δέηται, τοῦθ᾽ [11]) ὑποβάλλειν αὐτῷ· „τοιοῦτος e.

κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. εἰ γὰρ ἦσαν πταίσαντες κατὰ πόλεμον, τότε οἱ πλούσιοι ἐνεκάλουν τοῖς δημόταις, ὅτι ἡμεῖς μὲν τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς πεποιήκαμεν, ἐτριηραρχήσαμεν, χρήματα εἰςενέγκαμεν, ἡμεῖς [1]) δηλονότι, οἱ [2]) μὴ θελήσαντες.

Φανερὰν ἐπὶ [3]) *καιροῦ καθιστᾶν* [4]).] Ὥςτε κρύπτειν [5]) μὲν ἐν τοῖς καλοῖς καιροῖς τὴν δυςμένειαν, ἰδὼν δὲ πταίσασαν τὴν πόλιν εἰς μέσον ἄγει τὴν τέως λανθάνουσαν.

Τοιοῦτος γὰρ εἶ Μειδία, ὑβριστὴς γὰρ εἶ.] Ὥςπερ ἐπὶ τοῦ Μειδίου χρησάμενος ἠθοποιΐᾳ ἑαυτὸν [6]) δι᾽ αὐτοῦ πεποίηκεν ἐπεμβαίνοντα τοῖς Ἀθηναίοις,

1) ὑμεῖς W. 2) οἱ] οἱ πολεμεῖν Lut. 3) ἐπὶ] ἐπὶ τοῦ Lut. 4) καθιστὰς W. Lut. 5) κρύπτει Lut. 6) αὐτὸν δὴ (operarum hic error est pro δι᾽) ἑαυτοῦ W., placet.

---

1) Ita Be., ὑμῖν τὰ πράγματ᾽ Fv et vulg. ante Be., ὑμῖν τὰ χρήματ᾽ t. 2) ἔχειν Ald. Herv. 1ma. 3) ἐμὲ δὲ οἴεσθ᾽ FΣkr Aug. Reisk. 4) οἰσοίσειν Ald. Herv. 1ma 2da Felic. Paul. Wolf. 5) νεμεῖσθε — ἐμβήσεσθε libri Bekkeri omnes, νεμεῖσθαι — ἐμβήσεσθαι ex Felic. Herv. 2da Paul. et coni. Markl. ediderunt Reisk. Bu. Be., idem probaverunt Lamb. et Schaef. 6) τριηραρχεῖν k Aug. 7) ἐμβήσετε Aug. 8) Distinctionem posui post τοιαῦθ᾽, secutus Schaeferum, ne pronomen iungatur sequenti participio. 9) ἔχει Ven. Ald. Herv. 1ma, probat Tayl. 10) Ita Be. ex Aug. et suorum optimis, ὅταν οὗτος ἐξαπ. Ftv et vulg. ante Be. 11) τοῦθ᾽ ΠΣΥ Blum., τοιαῦθ᾽ kr Aug. Reisk. Bu., ταῦθ᾽ Be. et vulg. ante Reisk., ταῦτα coni. Spald.

γὰρ εἶ Μειδία· ὑβριστὴς [1] γὰρ εἶ· οὐκ [2] ἐθέλεις ἔχειν παρὰ σαυτῷ τὼ χεῖρε. εἶτα θαυμάζεις εἰ κακὸς [3] κακῶς ἀπολεῖ [4]; ἀλλὰ [5] νομίζεις ἡμᾶς μὲν [6] ἀνέξεσθαί σου [7], αὐτὸς δὲ τυπτήσειν; καὶ ἡμᾶς [8] μὲν [9] ἀποψηφιεῖσθαί σου, σὺ [10] δὲ οὐ [11] παύσεσθαι;

205 Καὶ βοηθοῦσιν [12] οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ οὐχ οὕτω 56 Bu.

οὕτω πάλιν καὶ τῶν [1] δικαστῶν ὁμοίᾳ [2] πλάσει ἐχρήσατο, ἵνα ποιήσῃ ταῦτα τοὺς δικαστὰς λέγοντας πρὸς τὸν Μειδίαν, ἅπερ αὐτὸς βούλεται. μιμησώμεθα, φησί, κατὰ Μειδίου Μειδίαν, καὶ τοῖς αὐτοῦ λόγοις πρὸς τὸν πατέρα [3] τῶν λόγων χρησώμεθα, τὸν αὐτὸν ἀποδιδόντες [4] αὐτῷ προσήνεγκεν.

Καὶ βοηθήσουσιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ.] Ἔστι [5] μὲν τὸ κεφάλαιον εἰσηγμένον κατὰ ἀπόστασιν [6], ἔξεστι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν ἐπιλόγοις, διὰ τὸ εἶναι κομματικὰ καὶ ἀσύνδετα· ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ διὰ τοῦ συνδέσμου συνῆψεν αὐτὰ τοῖς φθάνουσιν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται, τὰ γοῦν τῆς ἀκολουθίας σώζεται. βού-

1) καὶ ἐπὶ τῶν W. 2) ὁμοίᾳ] τῇ ὁμ. Lut. 3) Platonica formula πατὴρ τοῦ λόγου. (Cf. Heindorf. ad. Platon. Phaedr. §. 84. Symp. p. 177, d. Krabing. ad Synes. π. β. p. 121 sq. Athen. 1, pr.) 4) ἀποδιδόντες ἔρανον αὐτῷ, ὃν προσήνεγκεν W. de coni., ἀποδ. αὐτῷ, ὅνπερ πρὸς τοὺς ἄλλους προσήν Lut., placet; τὸν αὐτὸν sc. λόγον. 5) Ita W. et Lut., ἔτι vulg. 6) „Sequitur εἰ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται. Ut videatur ἡ ἀπόστασις idem esse, quod διάστημα, χωρισμός, ἀφορισμός". W.

---

1) ὑβρισθεὶς Lut. 2) Ita Be., εἶ καὶ οὐκ Fkrtv et vulg. ante Be. 3) κακῶς s, om. Y. 4) Ita Σv Bu. Be., ἀπολεῖ^{η} F Bav., ἀπολῇ vulg. ante Bu. 5) ἀλλὰ — παύσεσθαι Bekk. Anecd. 122, 27. 6) μὲν om. Anecd. 7) σου om. Fkr Bav. Aug. Bu., „quod ἀνέξ. multo facetius referatur ad τυπτ." „additum iuvat concinnitatem membrorum". Schaef. 8) ὑμᾶς Ald. Herv. 1ma 2da Felic. Lut. 9) μὲν om. Felic. Paul. Herv. 1ma 2da Wolf. 10) Ita Aug. Barocc. Ital. Anecd. l. c. Reisk. Sp. Bu. Be., idem iam Markl. et Tayl. probaverant, σὲ FΠΣYst Blum. et vulg. ante Reisk. 11) οὐ] οὐδὲ Aug. kr Sp., οὐδὲ οὕτω παύσ. Reisk. de coni. 12) βοηθοῦσιν Σ Be., probat Schaef., βοηθήσουσιν vulg.

τούτῳ χαρίσασθαι [1]) μὰ τοὺς θεοὺς βουλόμενοι ὡς ἐπηρεάζειν ἐμοὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, ἣν οὗτος [2]) αὐτῷ [3]) πρὸς ἐμέ, ἄν [4]) τ' [5]) ἐγὼ φῶ ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι καὶ

λεται δὲ ἐν τούτῳ περικόψαι τοὺς συνηγόρους τοῦ Μειδίου; κἀκεῖ δὲ πρῶτόν γε πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀποτείνεται. προέταξε [1]) δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων κατηγόρων [2]) διὰ δύο προφάσεις, ὅτι τε πολὺ προέχει τῶν ἄλλων εἷς ὤν, καὶ [3]) μᾶλλον ἐδεδοίκει τοῦτον ἢ σύμπαντας τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι πράγματα εἶχεν ἰδίᾳ διαλεχθῆναι χωρίσαντα [4]) τῶν ἄλλων περιουσιῶν τὸν λόγον.

Οὐχ οὕτω τούτῳ χαρίσασθαι.] Ἀντιπίπτον ἔλυσε, πῶς ἀρτίως ἔλεγε [5]) μηδένα εἶναι φίλον τῷ Μειδίᾳ, καὶ νῦν τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῷ φάσκει συνηγόρους; „ὅτι [6]) τούτῳ χαρίζεσθαι βούλονται,“ καὶ τὸν ὅρκον προσέθηκεν, ἐπεὶ ἀπίθανον δοκεῖ τὸν συνηγοροῦντα μὴ εἶναι φίλον τοῦ συνηγορουμένου, ἀλλ' ἐπηρεάζειν ἐμοί.

Ἄν τε ἐγὼ φῶ ἄν τε μὴ φῶ.] Καλῶς κατὰ ἐνδοιασμὸν προσήγαγεν, ἵνα δείξῃ τὸν Εὔβουλον ὄντα τῆς ἔχθρας αἴτιον· εἰ γὰρ οὐχ ὁμολογεῖ ὁ Δημοσθένης ἔχθραν [7]), πρόδηλον, ὅτι Εὔβουλός ἐστιν ὁ τῆς ἔχθρας καταρχόμενος.

Καὶ βιάζεται [8]) οὐκ ὀρθῶς.] Ἀντιπίπτον ὑπετέμετο, εἰ [9]) παθὼν παρὰ σοῦ κακῶς φυλάττει τὴν ἔχθραν; ὁ δὲ καὶ „βιάζεται“ εἶπε [10]) καὶ „οὐκ ὀρθῶς“. ἀμφότερα δὲ τοῦ κατάρχοντος καὶ ἀδικοῦντος.

1) Ita W. de coni. et Lut., *προσέταξε* vulg. 2) *συνηγόρων* W. de coni., recte. 3) *καὶ ὅτι μ.* W. 4) „Et hic Oedipo coniectore nobis est opus“ W. f. *χωρὶς ὄντα τ. ἄ. π. τοῦ λόγου.* 5) *ἔλεγες — φάσκεις* W. 6) *ὅτι*] *λέγων οὐχ ὅτι* Lut., f. *ὅτι οὐχ οὕτω.* 7) Malim *τὴν ἔχθραν.* 8) *βιάζεται τοῦτο οὐκ* Lut. 9) *ὑπέτεμε, τί εἰ παθὼν* Lut., placet. 10) Ita Lut., *εἶπεν* vulg.

---

1) Ita *ΠΣΩ*s Be., *γρ. χαρίσασθαι* F Bav., *χαρίσεσθαι* Wolf., *χαρίζεσθαι* vulg., hoc probat Schaef., „sequi enim *ἐπηρεάζειν*“. 2) *ἣν οὗτος*] *ἣν* (superscr. *εὔβουλος*) *οὕτως* s. 3) *αὐτῷ*] *αὐτωι* *Σ*, (quorum quod supra scriptum est, explicatum continet *οὗτος* pronominis), *αὐτῷ* Ald., om. Felic. Paul. Herv. 1. 2. Wolf. 4) *ἐάν — ἐάν* kr. 5) *τε* vulg. ante Reisk.

βιάζεται [1]), οὐκ ὀρθῶς. ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτε ἐπαχθεῖς [2]) ποιεῖν· ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν οὐδὲ [3]) πεπονθὼς κακῶς ἐχθρὸν [4]) εἶναί μοι τοῦτον ὁμολογῶ, οὗτος δὲ οὐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν [5]), ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις b.

Ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν.] Ἕτερον ἀντιπίπτον ἔλυσε, διὰ τί οὖν βούλεται ἐχθρός σου εἶναι μηδὲν ὑπὸ σοῦ πεπονθώς; ὅτι λίαν ἐστὶν εὐτυχής. καὶ δέδωκεν ἑτέραν ἔχθρας ἀφορμὴν τὴν εὐτυχίαν· οἱ γὰρ πλουτοῦντες βουλόμενοι τοῖς πένησιν ἐπηρεάζειν, ὑβρίζουσί τε καὶ ἐπαχθεῖς γίνονται. εἶτα καὶ ἄλλο κατώρθωσε [1]) τῷ [2]) λίαν εἰπεῖν εὐτυχεῖν· ἔδειξε γὰρ οὐ δι' ἀρετὴν εὐδοκιμοῦντα τὸν Εὔβουλον ἀλλὰ διὰ τύχην.

Ὅπου γὰρ ἐγὼ μέν.] Τὴν φήμην λέγει τὴν περὶ [3]) τοῦ φόνου· Εὔβουλος γὰρ ἦν ὁ κατηγορῶν τοῦ Ἀριστάρχου καὶ συναιτιώμενος τὸν Δημοσθένην. ὁμοίως [4]) δὲ φανερῶς οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ πάλιν ὑπομιμνήσκῃ καθ' ἑαυτοῦ τὴν φήμην.

Οὐδὲ ἀφιέντα ἀνίησιν.] Δείκνυσιν, ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὤφειλεν [5]) Εὔβουλος ὁμολογεῖν, ὅτι ἀφῆκεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀπῄτησε δίκην ἐφ' οἷς ἔπαθε παρ' αὐτοῦ κακῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσι.] Διέβαλεν ὡς φιλοπράγμονα τὸν Εὔβουλον καὶ ἐργολάβον. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐκ τούτου συμβήσεται· ἢ γὰρ ἵνα μὴ δόξῃ τοιοῦτος εἶναι, ἀποστήσεται τοῦ συνηγορεῖν τῷ Μειδίᾳ, καὶ πληρωθήσεται ὁ σκοπὸς τῷ ῥήτορι, ἢ τολμῶν ἀναβαίνειν ὕποπτος ἔσται, προδιαβεβλημένος ὑπὸ τοῦ ῥήτορος.

1) Ita W. et Lut., κατόρθωσε vulg. 2) Ita W., τὸ vulg. 3) παρὰ Ald. 4) Malim ὅμως. 5) ὄφειλεν Lut.

---

1) Ita schol. Aug. Bu. Be., βιάζεται τοῦτο οὐκ Ftv et vulg. ante Bu., τοῦτο recte omitti iam Wolfius (Indic. var. lect.) intellexit et omissionis signo notatur in Lut., uncis circumscripsit Reisk. 2) ἐπαχθὴς Lessing. 3) οὐδὲ] οὐ tv, ὁ Vind. ΠΥΩs. 4) ἐχθρῶν Paul. 5) ἀνίησιν Σ, ἀνίφσιν ΠΥΩs Lind. Ital. Vind. Obsop. Ulpian.

ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, καὶ νῦν ἀναβήσεται, μηδὲ τῆς κοινῆς τῶν
523 νόμων ἐπικουρίας ἀξιῶν ἐμοὶ "μετεῖναι, πῶς οὐχ οὗτος
Bk. ἐπαχθής [1]) ἐστιν ἤδη καὶ μείζων [2]) ἢ καθ' ὅσον ἡμῶν ἑκά-
206 στῳ συμφέρει; ἔτι τοίνυν παρῆν ὦ [3]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι c.
καὶ ἐκάθητο [4]) Εὔβουλος ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτε ὁ δῆμος κα-
τεχειροτόνησε Μειδίου, καὶ καλούμενος ὀνομαστί, καὶ [5])
ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος, ὡς ὑμεῖς ἴστε, οὐκ
ἀνέστη. καὶ μὴν εἰ μὲν μηδὲν ἠδικηκότος ἡγεῖτο τὴν προ- d.
βολὴν [6]) γεγενῆσθαι, τότ' [7]) ἔδει τόν γε φίλον δήπου [8])
συνειπεῖν καὶ βοηθῆσαι· "εἰ δὲ καταγνοὺς ἀδικεῖν τότε διὰ 581 R.

Μηδὲ τῆς κοινῆς τῶν νόμων ἐπικουρίας.] Οὐκοῦν τύραννός ἐστιν Εὔβουλος ὁ τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων καταλύων.

Καὶ μεῖζον [1]) *ἢ καθόσον ἡμῶν ἑκάστῳ συμφέρει.*] Τὸ ὄνομα μόνον [2]) ἐσιώπησε τοῦ τυράννου· τὰς γὰρ πράξεις ἀνέθηκε, καὶ εἰς φόβον τοῦ μέλλοντος τὸν δῆμον κατέστησεν.

Ἔτι τοίνυν παρῆν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Ὅτε διὰ τῶν πραγμάτων ἠνίξατο [3]) τὸν τύραννον καὶ προδιέβαλε [4]), τότε καὶ φανερῶς ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα κεχώρηκεν.

Καὶ καλούμενος ὀνομαστί.] Πολλὰ ὁμοῦ κατώρθωσε [5])· καὶ γὰρ ὅτι Μειδίας ἑαυτοῦ κατέγνωκε, καὶ ὅτι οὐδεμίαν πρόφασιν ἔχει [6]) Εὔβουλος τούτῳ γε μὴ βοηθῆσαι· καὶ γὰρ ἐκλήθη [7]), καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ μετὰ δεήσεως, καὶ παρῆν, καὶ ἐκαθέζετο, καὶ ἐθεώρει τὰ γινόμενα, καὶ ὅμως οὐκ ἀνέστη.

1) *μείζων* W. 2) Ita W., *μόνος* vulg. 3) *ἠνίξατο* Ald. Herv. 4) *προδιέβαλεν* vulg. 5) Ita W. et Lut., *κατόρθωσε* vulg. 6) *εἶχεν* Lut., recte. 7) *ἐκλήθη ὀνομαστὶ καὶ* Lut.

---

1) *ἀπεχθής* Aug. 2) *μεῖζον* ΠΣΥΩkrs Aug. 3) *ὦ* om. tv. 4) *καθῆτο* F Bav. Be. 5) Ita Lind. Vind. Ital. ΠΣΥΩs Lut. Blum., *καὶ* om. vulg. cum Aug. et reliquis libris Bekkeri. 6) *παραβολὴν* Ω. 7) Markl. mavult distingui: *γεγενῆσθαι τότ', ἔδει.* 8) *δήπου* ante *φίλον* ponit k, om. r.

ταῦτ' 1) οὐχ ὑπήκουσε, νῦν δ' 2), ὅτι προςκέκρουκεν ἐμοί, διὰ ταῦτα 3) τοῦτον ἐξαιτήσεται, ὑμῖν οὐχὶ καλῶς ἔχει
207 χαρίσασθαι 4)· μὴ γὰρ ἔστω μηδεὶς ἐν δημοκρατίᾳ τηλικοῦτος, ὥςτε συνειπὼν τὸν μὲν ὑβρίσθαι τὸν δὲ μὴ δοῦναι δίκην ποιῆσαι. ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν Εὔβουλε, e.

Νῦν δὲ ὅτι προςκέκρουκεν ἐμοί.] Δι' ὧν ὁ ῥήτωρ διαβάλλει τὴν 1) αἰτίαν τῆς συνηγορίας, ἵνα μή τις ὑπολάβῃ, ὅτι ἀδικουμένῳ βοηθεῖ, κατασκευάζει ὑπὸ 2) τοῦ χρόνου τὴν ὑπόνοιαν. ἄλλην δὲ ἀντ' ἄλλης πρόφασιν εἴρηκεν. τοῦ γὰρ Εὐβούλου δυναμένου λέγειν, ὅτι „τότε μὲν οὐκ ἀνέστην. ἐν δήμῳ γὰρ τεθορυβημένῳ τί πλέον ἂν ἤνυσα συνηγορῶν; νῦν δὲ ἐμαυτὸν εἰς τὸ 3) δικαστήριον ἐφύλαξα“, ὁ ῥήτωρ ἄλλην πρόφασιν εἴρηκεν, ὅτι τότε μὲν οὐ συνεῖπε διὰ τὸ συνειδέναι, ὅτι Μειδίας ἀδικεῖ, νῦν δὲ 4) διὰ τὸ ἐπηρεάζειν ἐμοί.

Μὴ γὰρ ἔστω μηδεὶς ἐν δημοκρατίᾳ.] Καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου 5) σχεδὸν ταῖς 6) αὐταῖς λέξεσι περὶ Εὐβούλου εἴρηκε, „μή μοι σωζέσθω μήδ' ἀπολέσθω 7) μηδείς“.

Τὸν δὲ μὴ δοῦναι δίκην.] Μερισμῷ κέχρηται, βουλόμενος δεῖξαι δύναμιν μεγάλην Εὐβούλῳ προςοῦσαν. εἰ γὰρ ἱκανός ἐστι τὸν μὲν ὑβρίζειν, τὸν δὲ ποιεῖν μὴ διδόναι δίκην, μέγας τίς ἐστι καὶ ἰσχυρός. καίτοι περὶ ἑνὸς τοῦ Μειδίου ἀμφότερα εἴρηται. ἐκεῖνος γάρ ἐστι καὶ ὁ ὑβρίσας, καὶ ὁ 8) μέλλων 9) διδόναι δίκην ἐκ τῆς συνηγορίας τοῦ Εὐβούλου. ἀλλ' εἰ μὲν ἑνικῶς ἦν προαγαγών, οὐ μεγάλα ἂν ἔδειξεν ἰσχύοντα τὸν Εὔβουλον· τί γὰρ παράδοξον ἕνα τῶν πολιτῶν ἐξελεῖν; νῦν δὲ καταμερίσας τὸ ἓν εἰς πλείονα, τὴν δύναμιν ηὔξησε τοῦ Εὐβούλου.

Ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν.] Ἔδειξεν

1) Ita W. et Lut., τῆς αἰτίας τὴν συνηγορίαν vulg. 2) ἀπὸ mg. Lut. 3) τὸν Herv. 4) sc. συνεῖπε. 5) de f. leg. 436, 7. 6) ταῖς addidi ex Lut. 7) Ita W., ἀπολείσθω Ald. Herv., ἀπολλύσθω Lut. et ita extat apud oratorem. 8) ὁ] ὁ οὐ W. de coni., ὁ μὴ mg. Lut., negatione careri non potest. 9) μέλλον Ald.

---

1) τοῦτ' Aug. kr. 2) δ' om. r. 3) τοῦτο Aug. kr. 4) ἔχει αὐτῷ χαρ. mg. Lut.

ὡς ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα ἀνθ' ὅτου, δύνασαι [1]) μὲν καὶ πολιτεύῃ, κατὰ τοὺς νόμους δ' [2]) ἥντινα βούλει παρ' ἐμοῦ δίκην λάμβανε· ὧν δ' ἐγὼ παρὰ τοὺς νόμους

ἐκ τούτου, ὅτι καὶ ἡ πρόφασις τῆς ἔχθρας παρ' Εὐβούλου γέγονεν· εἰ γὰρ προῄρηται κακῶς ποιεῖν, αὐτός [1]) ἐστι καὶ ὁ κατάρξας.

Ὡς ἔγωγε μὰ τοὺς θεούς.] Τὴν ὑποψίαν ἀρνεῖται· καὶ γὰρ [2]) κακόνοιαν ἀπέδειξε ματαίαν κατ' αὐτοῦ [3]) γεγενῆσθαι τὴν φήμην. εἰκότως τοίνυν ἀγνοεῖν [4]) ὑπὲρ ποίας προφάσεως αὐτῷ [5]) πολεμεῖν ἔγνωκεν Εὔβουλος.

Δύνασαι μὲν καὶ πολιτεύῃ.] Τὸ μὲν δύνασαι τυραννικόν· δεδιὼς τὸ [6]) ἐγκαλέσαι τυραννίδα προςέθηκε, „καὶ πολιτεύῃ", ὥςτε δυναστείαν εἶναι τὴν σὴν πολιτείαν.

Κατὰ τοὺς νόμους δ' [7]) ἥντινα βούλει.] Παραγραφικῷ [8]) ἐπιχειρήματι κέχρηται. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ ἐν ἐπιλόγοις παραγραφικῶς πέπτωκεν. οὐ γὰρ αὐτοῦ [9]) τοῦ ζητουμένου πράγματός ἐστι τὸ παραγραφικόν [10]), οἷον τῆς ὕβρεως, τῶν πληγῶν, τοῦ δημοσίου ἀδικήματος, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν παραλυπούντων [11]) τὴν ὑπόθεσιν. ἐπειδὴ γὰρ βαρὺς Εὔβουλος συνηγορῶν τῷ Μειδίᾳ, χρῆται παραγραφικῷ πρὸς αὐτόν, ὅτι „εἰ νομίζεις ἀδικεῖσθαί τι παρ' ἐμοῦ, γράφου καὶ κατηγόρει, μὴ μέντοι τοὺς ἤδη κατηγορηθέντας ἐξαιροῦ".

Ὧν δ' ἐγὼ παρὰ [12]) τοὺς νόμους ὑβρίσθην.] Φθόνον αὐτῷ κεκίνηκεν, εἴπερ ἔστιν ἐπ' ἐκείνῳ καὶ τοὺς ἤδη κρινομένους ἐκσώζειν· ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς [13]) δικαστὰς φιλονείκους πεποίηκε πρὸς τὸν Εὔβουλον. εἰ γὰρ ἐκεῖνος ταύτην εἶχε τὴν ὑπόνοιαν, ὥςτε δύνασθαι τῆς τιμωρίας

1) Erat, qui coniiceret: ποιεῖν αὐτός, αὐτός ἐστι sed vulgata sana est. 2) γὰρ] γὰρ διὰ W. de coni. f. γὰρ παρὰ. 3) Malim καθ' αὑτοῦ. 4) ἀγνοεῖ Ald. 5) Ita Lut., αὐτῷ vulg. 6) τὸ] δὲ Lut., placet. 7) δὲ Lut. 8) Ita W. de coni., περιγραφικῶς Ald. Herv., παραγραφικῶς Lut. 9) αὐτοῦ] Ita Lut., αὐτοῦ τούτου Ald., τοῦτο Herv. W. 10) Ita W. et Lut., περιγρ. Ald. Herv. 11) Ita W. et Lut., παραλιπούντων Ald. Herv. 12) περὶ Ald. Herv. 13) τοὺς om. Herv. c.

---

1) δύναται s. 2) Ita Be., δὲ vulg.

ὑβρίσθην, μή μ' [1]) ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. εἰ δ' ἀπορεῖς f.
ἐκείνως [2]) με κακῶς ποιῆσαι, εἴη ἂν καὶ τοῦτο σημεῖον τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, εἰ τοὺς ἄλλους ῥᾳδίως κρίνων ἐμὲ μηδὲν ἔχεις [3]) ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις.

08 Πέπυσμαι [4]) τοίνυν καὶ Φιλιππίδην καὶ Μνησαρχίδην 57 Bu.
καὶ Διότιμον [5]) τὸν [6]) Εὐωνυμέα καὶ τοιούτους τινὰς πλουσίους καὶ τριηράρχους ἐξαιτήσεσθαι [7]) καὶ [8]) λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν [9]) αὐτόν, αὐτοῖς [10]) ἀξιοῦντας δοθῆναι

ἐξαιρεῖσθαι τοὺς κρινομένους, πρόδηλον, ὅτι φιλονεικήσουσι καὶ καταγνώσονται τοῦ Μειδίου, ὥστε δεῖξαι παρ' αὐτοῖς οὖσαν τὴν δύναμιν τοῦ καὶ ἀφιέναι καὶ κολάζειν, οὐχὶ παρ' Εὐβούλῳ [1]).

Πέπεισμαι [2]) τοίνυν καὶ Φιλιππίδου [3]).] Πληρώσας τὸ μέρος τὸ κατὰ τὸν Εὔβουλον, ὅπερ ἦν ὡς κατὰ [4]) ὑπεροχήν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους συνηγόρους κεχώρηκεν, οἵ τινες καὶ ἥττονος ἀξιώματος μετέχουσι, καὶ οὐχ ὁμοίως ἠθικὸν ἀπαιτοῦσι τὸν λόγον. (Μετὰ τοὺς ἱππέας ἐξήτασε τοὺς περὶ Τιμοκράτους [5]), τῇ διαβολῇ τῆς ποιότητος αὐτὴν τὴν μέλλουσαν παρ' αὐτῷ [6]) γίγνεσθαι μαρτυρίαν σαθρὰν ἀπεργαζόμενος. B.)

Ἀξιοῦντας δοθῆναι τὴν χάριν.] Δριμέως πάνυ, οἷον, μὴ γὰρ οὐκ [7]) ἄξιος θανάτου Μειδίας, μὴ γὰρ οὐκ [8]) ἴσμεν ὡς εἰκότως ἀναρπάζοιτ' ἄν, ἀλλ' ἡμῖν δότε τὴν [9]) χάριν, ἡμῖν αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν δωρήσασθε.

1) Ita W. et Lut., εὔβουλον vulg. 2) πέπυσμαι W. et Lut. 3) φιλιππίδην W. et Lut. 4) κατ' Bav. 5) f. Τιμοκράτην. cf. supra §. 139 ibique schol. 6) f. αὐτῶν. 7) οὐκ] ὡς οὐκ W., interrogandi signa post Μειδίας; et post ἀναρπάζοιτ' ἂν ponuntur in Lut. 8) οὐκ] ὡς οὐκ W. 9) τὴν] ταύτην τὴν Lut.

---

1) με vulg. ante Reisk. 2) ἐκεῖνο pr. k. 3) ἔχῃς coni. Reisk. 4) πέπεισμαι ΠΣΥΩkrs Aug. schol. 5) δότιμον Aug. r. 6) τὸν om. Herv. 2da. 7) ἐξαιτήσασθαι k, λιπαρήσειν καὶ ἐξαιτήσεσθαι coni. W. 8) καὶ] τοῦτον καὶ (omisso αὐτὸν post ὑμῶν) kr Aug. (et, ni fallor, etiam Barocc.), receperunt Reisk. Bu. 9) ὑμῖν Taylorus in libris nonnullis praestantioribus invenisse se profitetur, sed arbitror eum falsum esse. 10) αὐτοῖς Ald. Herv. 1. 2., ὑμῶν, αὐτὸν αὐτοῖς Lamb.

τὴν χάριν ταύτην. περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι πρὸς ὑμᾶς φλαῦρον ἐγώ· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην. ἀλλ' ἃ θεωρεῖν ὑμᾶς,
209 ὅταν οὗτοι δέωνται, δεῖ καὶ λογίζεσθαι, ταῦτ' ἐρῶ. ἐνθυ- b.
μεῖσθε [1]) ὦ ἄνδρες δικασταί [2]), εἰ γένοιντο [3]), ὃ μὴ γένοιτο οὐδ' ἔσται [4]), οὗτοι κύριοι τῆς πολιτείας μετὰ Μειδίου καὶ τῶν ὁμοίων τούτῳ, καί τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καὶ
524 Bk. δημοτικῶν ἀνθρώπων [5]) ἁμαρτὼν εἴς τινα τούτων μὴ τοιαῦθ', οἷα Μειδίας εἰς [6]) ἐμέ, ἀλλ' ὁτιοῦν ἄλλο, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τούτων [7]), τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου [8]) τυχεῖν ἂν [9]) οἴεσθε; ταχύ [10]) γ' ἂν χαρίσαιντο· οὐ [11]) γάρ; ἢ [12]) δεηθέντι τῳ [13]) τῶν πολλῶν προσχοῖεν [14]), ἀλλ' οὐκ [15]) ἂν [16]) εὐθέως εἴ- 582
ποιεν „τὸν δὲ [17]) βάσκανον, τὸν δὲ ὄλεθρον, τοῦτον R. c.
δὲ [18]) ὑβρίζειν, ἀναπνεῖν [19]) δέ [20]), ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν,

---

1) ἐνθυμεῖσθ' Be., ἐνθυμεῖσθε δ' ὦ r. 2) δικασταὶ] ἀθηναῖοι corr. Σ, om. kr. 3) γένοιτο Herv. 2. 4) ἔσται] ἔσται ποτέ Ven. Barocc. Aug. krs, ἔσται· νῦν Ftv et vulg. ante Be., ὃ μὴ γένοιτο οὐδέποτε Ital. 5) ἀνθρώπων om. F Bav., deletum mavult Schaef. 6) εἰς om. r. 7) τίνων r. 8) ἐλαίου Ω, λόγου Σ. 9) οἴεσθε ἂν r, ἂν om. Σ. 10) τάχα coni. Wolf. Iurin. 11) Ita Bav. Par. 2. 5. Aug. Reisk. Bu. Be., qui cum nihil discrepantiae enotaverit, οὐ γὰρ in omnibus suis libris repperisse videtur; οὐδὲ γὰρ δεηθέντι vulg. ante Reisk., οὔ. οὐδὲ γὰρ δεηθ. coni. Markl. 12) ἢ] Ita Aug. Reisk. Bu. Be., δὴ F Bav. Par. 2. 5., οὐ in litura Σ, om. ΠΥΩ et vulg. ante Reisk., οἶδε γὰρ δεηθέντι coni. Seager. 13) τῳ om. Bav. 14) Ita Σ Dind. nec displicet Schaefero, πρόσχοιεν FΩrt et vulg. ante Reisk., προσέχοιεν Reisk. Bu. Aug. Par. 1. et, quantum ex tacente Bekkero colligi licet, plurimi eius librorum; προσσχοῖεν Be. (de coni., ni fallor). 15) οὐκ abundare, aut haec interrogative legenda videntur Wolfio. 16) ἂν εὐθέως εἴποιεν om. Fkrs Aug. Bav. Par. 2. et pr. tv., cum his facit Sp. 17) Ita Herv. 2da Reisk. Bu. Be., τόνδε — τὸν δὲ Herv. 1. Wolf. Felic. Lut., τόνδε — τόνδε r et complures, τόνδε τὸν βάσκανον, τόνδε τὸν ὄλ. coni. W. 18) δὲ om. tv, δὴ coni. Iurin. Tayl. 19) μέγα πνεῖν coni. W. 20) δὲ ὃν] δέον FΣ.

10 ἀγαπᾶν ἔδει [1])“· μὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι [2]) τού-
τοις τοῖς οὕτω χρησαμένοις ἂν ὑμῖν ἄλλως πως ἔχετε
ὑμεῖς [3]), μηδὲ [4]) τὸν πλοῦτον μηδὲ τὴν δόξαν τὴν [5]) τού-
των θαυμάζετε, ἀλλ᾽ ὑμᾶς αὐτούς. πολλὰ τούτοις ἀγαθά
ἐστιν [6]), ἃ τούτους [7]) οὐδεὶς κωλύει κεκτῆσθαι· μὴ τοίνυν
μηδ᾽ οὗτοι τὴν ἄδειαν, ἣν ἡμῖν κοινὴν [8]) οὐσίαν [9]) οἱ νό-
11 μοι παρέχουσι, κωλυόντων κεκτῆσθαι. οὐδὲν [10]) δεινὸν 58
οὐδ᾽ ἐλεεινὸν [11]) Μειδίας πείσεται [12]), ἂν ἴσα [13]) κτήση- Bu.
ται τοῖς πολλοῖς ὑμῶν [14]), οὓς νῦν ὑβρίζει [15]) καὶ πτω-
χοὺς ἀποκαλεῖ, ἃ δὲ νῦν περιόντ᾽ [16]) αὐτὸν ὑβρίζειν ἐπαί-
ρει, περιαιρεθῇ. οὐδ᾽ οὗτοι δήπου ταῦθ᾽ ὑμῶν εἰσι δίκαιοι b.
δεῖσθαι, „μὴ κατὰ τοὺς νόμους δικάσητε ὦ [17]) ἄνδρες δι-
κασταί [18]), μὴ [19]) βοηθήσητε [20]) τῷ πεπονθότι δεινά·
μὴ [21]) εὐορκεῖτε [22])· ἡμῖν δότε τὴν χάριν ταύτην“. ταῦτα
γάρ, ἄν τι [23]) δέωνται περὶ τούτου [24]), δεήσονται [25]),

---

1) δεῖ *ΠΩ*, probat Schaef., sed cf. Matth. §. 505. not. 2) ἀθηναῖοι om. s. 3) ὑμεῖς ἔχετε krs. 4) μηδὲ τὸν πλοῦτον om. Herv. 1ma Wolf. 5) τὴν om. *ΠΥΩ*, τὴν τούτων om. k. 6) ἀγαθά ἐστιν vulg., ἐστι Felic. Herv. 2da. 7) τούτοις krs Aug. 8) Ita Bav. Be., ὑμῖν κοινὴν tv et vulg. ante Reisk., κοινὴν ὑμῖν krs, κοιν. ἡμῖν Aug. Reisk. Bu. 9) οὖσαν γρ. *Σ*. 10) οὐδὲν — ὑμῶν Aristid. τ. ῥ. 180 (T. 2, p. 720 Dind.). 11) ἐλεινὸν Aristid. 12) πείσεται μειδίας krs. 13) Ita Aristid. Bav. Aug. Par. 2. Bu. Be., ἴσα μὲν κτ. vulg. ante Bu. et rc. k. 14) ἡμῶν *ΠΥΩ*, ὑμῖν Reisk. ex Aristide excitavit, sed ὑμῶν in ed. Dind. extat. 15) ὑβρίζει — νῦν om. r. 16) περιόντ᾽ *Σ*, idem coni. Sp. et Seager., in ordinem recepit Bu. 17) ὦ om. *ΠΩ*. 18) δικασταὶ om. s. 19) μηδὲ Blum. invitis libris omnibus. 20) βοηθήσητε] κριθήσεται s, sed in mg. Lut. ex α, qui Bekkero s dicitur, κριθήσετε enotatum. 21) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., μηδ᾽ F*ΠΣΥΩ*t et vulg. ante Reisk. 22) εὐορκῆτε Bav. t. 23) τι] οὗτοι mavult Reisk., coniectura placet Spaldingo, repugnant Bu. et Schaef. 24) Ante Reisk. distinguebatur: δέωνται, περὶ τούτου δεήσονται. 25) δεηθήσονται R.

212 κἂν μὴ ταὐτὰ [1]) λέγωσι τὰ ῥήματα. ἀλλ' εἴπερ εἰσὶ φίλοι e.
καὶ δεινὸν εἰ μὴ πλουτήσει [2]) Μειδίας ἡγοῦνται, εἰσὶ μὲν
εἰς [3]) τὰ μάλιστα αὐτοὶ [4]) πλούσιοι, καὶ καλῶς ποιοῦσι·
χρήματα δ' αὐτῷ παρ' ἑαυτῶν δόντων [5]), ἵν' ὑμεῖς μὲν ἐφ'
525 Bk. οἷς εἰςήλθετε [6]) ὀμωμοκότες δικαίως ψηφίσησθε, οὗτοι
δὲ παρ' αὑτῶν [7]) τὰς χάριτας μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας [8])
αἰσχύνης ποιῶνται. εἰ δ' οὗτοι χρήματα [9]) ἔχοντες μὴ
πρόοιντ' [10]) ἄν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι;

213 Πλούσιοι [11]) πολλοὶ συνεστηκότες ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, d.
τὸ δοκεῖν τινες [12]) εἶναι δι' εὐπορίαν προςειληφότες, ὑμῶν
παρίασι [13]) δεησόμενοι. τούτων μηδενί με [14]) ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι πρόησθε [15]), ἀλλ' ὥςπερ ἕκαστος [16]) τούτων [17])

Χρήματα δ' αὐτῷ.] Τί δυςχεραίνετε πρὸς τὴν ψῆφον, ἣν οἱ νόμοι κομίζουσιν; λυπεῖται [1]) Μειδίας τῆς οὐσίας αὐτοῦ στερούμενος; ποίησον αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν δήμευσιν πλούσιον, μετάδος αὐτῷ τῶν χρημάτων τῶν σῶν, ἵνα καὶ νόμιμος ὁ δικαστὴς φανῇ, καὶ σὺ φίλος εὐνούστατος.

Τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπορίαν.] Ἀρετὴν μὲν παρ' αὐτοῖς ἤ τι τῶν καλῶν οὐχ εὕροι τις [2]), τῷ πλούτῳ δὲ καρποῦνται τὴν δόκησιν.

1) Malim λυπεῖ. 2) f. τις ἄν.

---

1) ταὐτὰ t Herv. 1. 2. Felic. Wolf. Lut., ταῦτα Reisk. Bu. Be. 2) Ita Bav. Ital. Ven. Barocc. Vind. Bu. Be., πλουτήσῃ [ει] F, πλουτήσῃ vulg. ante Bu., πλουτήσῃ (?) tv. 3) εἰσὶ Aug. Barocc. ks et γρ. Σ. 4) αὐτῷ Bav. hinc μάλιστα ὁμοίως αὐτῷ coni. Reisk. 5) διδόντων s. 6) Ita Aug. Par. 1. Bu. Be., εἰςεληλύθατε Ftv et vulg. ante Bu., συνεληλύθατε Par. 5. 7) αὐτῶν vulg. ante Bu. 8) ἡμετέρας tv. 9) χρήματ' Be. 10) προεῖντ' corr. v. 11) πλούσιοι — προςειληφότες omissis verbis ὦ ἄ. Ἀ. Aristid. τ. ῥ. 180 T. 2 p. 720 Dind. 12) τινὲς Be. 13) πάρεισι coni. Seager. 14) μὲν r. 15) προῆσθε Be. Di. 16) ἕκαστοι pr. Σ. 17) τοῦτον Aug.

"ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ [1]) συμφερόντων καὶ ὑπὲρ τούτου σπουδά- 583
σεται [2]), οὕτως ὑμεῖς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν [3]) καὶ τῶν νόμων R.
καὶ ἐμοῦ τοῦ ἐφ' ὑμᾶς καταπεφευγότος σπουδάσατε, καὶ
214 τηρήσατε τὴν γνώμην ταύτην, ἐφ' ἧς [4]) νῦν ἐστέ. καὶ [5]) 59
γὰρ εἰ μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τόθ', ὅτ' ἦν ἡ προβολή [6]), Bu.
τὰ πεπραγμένα ὁ δῆμος ἀκούσας ἀπεχειροτόνησε Μει-
δίου [7]), οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν δεινόν· καὶ γὰρ μὴ γεγενῆ-
σθαι [8]), καὶ μὴ περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήματα ταῦτ' εἶναι,
καὶ πολλὰ ἂν εἶχέ τις αὐτὸν [9]) παραμυθήσασθαι. νῦν δὲ b.
215 τοῦτο καὶ πάντων ἂν μοι δεινότατον συμβαίη, εἰ παρ' αὐτὰ
[μὲν [10])] τἀδικήματα οὕτως ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χα-
λεπῶς ἅπαντες ἔχοντες [11]) ἐφαίνεσθε [12]), ὥςτε Νεοπτο-
λέμου καὶ Μνησαρχίδου καὶ Φιλιππίδου καί τινων [13]) τῶν

(Ἡ προβολή.] Προβολὴ πρόκλησις [1]) ἡ εἰς τὸ δικαστήριον. B.)

(Ἀπεχειροτόνησε.] Ἀπεψηφίσατο. B.)

Οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν δεινόν.] Ἀναμιμνήσκει τούτων, ἵνα [2]) μείνωσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. ἄρρητον [3]) γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν χαλεπαίνει [4]), νυνὶ δὲ τοσούτων ἀποδειχθέντων ὀλιγωρεῖν.

1) f. πρόςκλησις. 2) Ante ἵνα asteriscus additus est in Herv. W. 3) ἄτοπον W. de coni. et Lut., placet. 4) χαλεπαίνειν W. et Lut., et hoc perplacet.

1) Ita Aug. Vind. Obsop. mg. Bav. Paul. Herv. 2da Bu. Be., ἰδίων F, ἰδία Felio., ἰδίων ktv et vulg. ante Bu. 2) σπουδάσεται Herv. 2da, σπουδάσει mg. Lut., σπουδάσει, οὕτω καὶ ὑμεῖς coni. Reisk., σπουδάσει probat Spald. invitis Bu. et Schaef. 3) αὐτῶν om. pr. Y. 4) ἧς] οἷς r. 5) καὶ γὰρ — δεινὸν, Bekk. Anecd. 122, extr. 6) βουλὴ v. 7) Μειδίαν Anecd. l. c. 8) Post γεγενῆσθαι Reisk. coni. ὕβριν aut ὕβρει deesse; illud probat Sp. 9) αὐτὸν vulg. ante Reisk. 10) μὲν om. Aug. ΠΣΥΩrs. 11) ἔχοντες πάντες rsk. 12) φαίνεσθε Σ. 13) τινων F, τινος ΠΣΥΩt, τῶν ἄλλων Barocc. Aug. Vind. rs. „quod corruptum puto ex τινῶν ἄλλων". Bu.

κῆς αἰτίας, οὐδ᾽ ὥσπερ [1]) Ἀριστοφῶν [2]) ἀποδοὺς | τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν, ἀλλ᾽ ἐξ ὕβρεως καὶ [3]) ἐκ τοῦ μηδὲν ἂν [4]) ὧν πεποίηκεν ἀναλῦσαι δύνασθαι κρίνεται. πότερ᾽ [5]) οὖν τούτου γενομένου κρεῖττον [ἦν [6])] αὖθις [7]) 60
ἢ νυνὶ κολάσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι [8]) νῦν· κοινὴ γὰρ ἡ κρίσις, Bu.
καὶ τἀδικήματα πάντ᾽ [9]), ἐφ᾽ οἷς νῦν [10]) κρίνεται, κοινά.

219 Ἔτι δὲ οὐκ ἐμὲ ἔτυπτεν ὦ [11]) ἄνδρες Ἀθηναῖοι μόνον b.
οὗτος οὐδὲ [12]) ὕβριζε τῇ διανοίᾳ τότε, ποιῶν οἷα [13]) ἐποίει,

---

Οὐδ᾽ ὥσπερ Ἀριστοφῶν.] Οὗτος φορολόγος ὢν κατέσχε παρ᾽ αὐτῷ [1]) τὰς δεκάτας [2]) τῆς θεοῦ, ἀφ᾽ ὧν ἔδει στεφάνους ποιῆσαι καὶ ἀναθεῖναι τῇ θεᾷ Ἀθηναίων [3]). κατηγορηθεὶς δὲ ὑπὸ Εὐβούλου, φθάσας τὴν εἴσοδον ἀνέθετο τοὺς στεφάνους καὶ πέπαυται ἡ προβολή.

Ἐκ τοῦ μηδὲν ὧν πεποίηκεν.] Οὐ μὴν ὁ Μειδίας ἣν ἐπεδείξατο ὕβριν κατ᾽ ἐμοῦ καὶ τὰς πληγὰς ἀνακαλέσασθαι [4]).

Οὐδ᾽ ὕβριζε τῇ διανοίᾳ.] Τῇ μὲν γὰρ χειρὶ τὸν Δημοσθένην, τῇ δὲ διανοίᾳ τοὺς πάντας. ὅπου [5]) γὰρ ῥήτωρ ὢν ἐγὼ ἐπλήγην, τί ποιήσετε [6]) ὑμεῖς οἱ ἧττον ἢ ἐγὼ δίκην λαμβάνειν δυνάμενοι;

1) Ita Lut., αὑτῷ vulg. 2) Boeckh. 2, 352. 3) f. τῇ Ἀθηναίᾳ, qua de forma conferantur Lex. Gr. post Herm. de emend. rat. Gr. Gr. p. 329, 70. Commentt. Acad. Inscr. T. 48, p. 350. Boeckh. Oec. Civ. Ath. 2, 200. 4) ἀνακ.] ἀνακ. δύναται Lut., δύναται ἀνακ. W. 5) Ante ὅπου in Lut. lemma additur Ὅσους περ ἂν οἴηταί τις.] 6) πείσεσθε W. de coni.

---

1) ὅσπερ Paul. 2) Ἀριστ. ὃς ἀποδοὺς coni. Reisk. 3) καὶ om. Aug. ΠΣΥΩkrs. 4) ἂν om. Lut., ὧν ἂν s. 5) Ita ΠΣΥΩ Bu. Be., πότερον vulg. 6) ἦν om. Aug. krs, uncis circumscripserunt Reisk. Be., deleverunt Spald. Bu. Dind., quod factum probat Schaef. 7) εὐθὺς mg. Ω et vulg. ante Reisk. 8) οἴομαι Reisk. de coni. 9) Pro πάντ᾽ Reisk. mavult ταῦτα. 10) νῦν addunt ΠΣΥΩ Bav. γρ. F Bu., om. Be. et vulg. ante Bu., mavult omissum Schaef. 11) ὦ om. Ω. 12) οὐδ᾽ Be. 13) οἷα] ἃ Aug. krs Reisk. Bu.

ἀλλ᾽ ἅπαντας [1]), ὅσουςπερ.[2]) ἂν οἴηταί τις ηττον ἐμοῦ
δύνασθαι δίκην ὑπὲρ αὑτῶν λαβεῖν. εἰ δὲ μὴ πάντες ἐπαίε-
σθε μηδὲ πάντες ἐπηρεάζεσθε χορηγοῦντες, ἴστε δήπου
τοῦθ᾽, ὅτι οὐδ᾽ [3]) ἐχορηγεῖθ᾽ [4]) ἅμα πάντες, οὐδὲ δύναιτ᾽
527 Bk. ἄν ποθ᾽ [5]) ὑμᾶς "ἅμα πάντας [6]) μιᾷ χειρὶ οὐδεὶς [7]) προ-
220 πηλακίσαι. ἀλλ᾽ ὅταν εἷς ὁ παθὼν μὴ λάβῃ δίκην, τόθ᾽ [8]) c.
ἕκαστον αὑτὸν [9]) χρὴ προςδοκᾷν τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτ᾽ [10])
"ἀδικησόμενον [11]) γενήσεσθαι, καὶ μὴ [12]) παρορᾷν τὰ 585 R.
τοιαῦτα, μηδ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐλθεῖν περιμένειν, ἀλλ᾽ ὡς ἐκ
πλείστου φυλάττεσθαι [13]). μισεῖ [14]) Μειδίας ἴσως [15]) ἐμέ, d.
ὑμῶν δέ γε [16]) ἕκαστον ἄλλος τις. ἆρ᾽ οὖν συγχωρή-
σαιτ᾽ [17]) ἂν [18]) τοῦτον [19]), ὅςτις ἐστὶν ἕκαστος [20]) ὁ μι-
σῶν, κύριον γενέσθαι [21]) τοῦ ταῦθ᾽, ἅπερ οὗτος ἐμέ,

Τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτα.] Πρῶτον τῶν ἄλλων μετ᾽ ἐμέ.

Ἀλλ᾽ ὡς ἐκ πλείστου.] Ἕως ἐστὶ πόῤῥω τῶν δεινῶν ἕκαστος φυλαττέσθω.

---

1) ἀλλὰ πάντας ΠΥΩkrs, ἀλλὰ ἅπαντας Herv. 2da. 2) ὅσουςπερ Be. 3) Ita Be., οὐδὲ vulg. 4) οὐδὲ χορηγεῖθ᾽ Bav. Π Ald. Herv. 1. Felic. Paul. Wolf., οὐδὲ χορηγεῖν Herv. 2da. 5) ποθ᾽] Ita Aug. Be., οὐδέποθ᾽ Ftv et vulg. ante Be. 6) ἅμα πάντας] ἅπαντας ΠΣΥΩ. 7) οὐδεὶς post ὑμᾶς ponunt krs. 8) τόθ᾽] τοῦθ᾽ ΥΩ. 9) Ita Be., αὐτὸν vulg., αὐτῶν v. 10) ταῦθ᾽ Ald. Herv. 1. 11) ἀδικηθησόμενον Bav. Aug. Fkrs Reisk. 12) μὴ — φυλάττεσθαι Bekk. Anecd. 138, 19. 13) φυλάττεσθε Wolf. 14) μισεῖ — ἐμὲ Aristid. τ. β. 180. 15) ἴσως Schaef., „si qui", inquit, „libri ex hoc commate ablatum proximo iungerent, eos perlibenter sequerer". 16) Ita Aug. Reisk. Bu. Be., qui nullam notavit scripturae discrepantiam, δ᾽ ἕκαστον vulg. ante Reisk. 17) Ita Reisk. ex mg. Lut. Bav. Ven. Barocc., συγχωρήσετ᾽ vulg. ante R. 18) ἂν om. Ital. Lindenbr. 19) τουτον (ων superscr.) Bav. F. 20) ἕκαστον Reisk. de coni. Sp., om. k. 21) γίγνεσθαι ΠΣΥΩkrs Aug. Bu.

κραύγῃ, προςδραμοῦνται καὶ παρέσονται βοηθοῦντες; οὔ·
γράμματα γὰρ γεγραμμένα ἐστί, καὶ οὐχὶ δύναιντ' [1]
ἂν τοῦτο ποιῆσαι. τίς οὖν ἡ δύναμις αὐτῶν [2] ἐστιν [3];
ὑμεῖς ἐὰν βεβαιῶτε αὐτοὺς καὶ παρέχητε κυρίους [4]
ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐκοῦν οἱ νόμοι τε ὑμῖν εἰσιν ἰσχυροὶ d.
225 καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις [5]. δεῖ τοίνυν τούτοις βοηθεῖν ὁμοίως
ὥςπερ ἂν αὑτῷ τις ἀδικουμένῳ, καὶ τὰ τῶν [6] νόμων ἀδι-
κήματα κοινὰ νομίζειν, ἐφ' ὅτου περ ἂν λαμβάνηται, καὶ
μήτε λειτουργίας μήτ' [7] ἔλεον [8] μήτ' ἄνδρα μηδένα μήτε
τέχνην μηδεμίαν [9] εὑρῆσθαι μήτ' ἄλλο μηδέν [10], δι' ὅτου
παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει δίκην.
226 Ὑμῶν οἱ θεώμενοι τοῖς Διονυσίοις εἰςιόντα εἰς 62
τὸ θέατρον τοῦτον ἐσυρίττετε [11] καὶ ἐκεκράγειτε, Bu.

Ἀνακραύγῃ.] Λέγων, ὦ νόμοι.

Καὶ μήτε λειτουργίας. [1])] Διὰ τὴν τριηραρ-

1) λειτοργίας Ald.

---

1) δύναιτ' ΠΥΩtv et vulg. ante Tayl., δύναιντ' Barocc. Ital. Aug. Tayl. Reisk. Bu. Be., δυνήσαιντ' Vind. 2) Ita ΠΣΥΩ Bu. Be., αὐτῶν ἡ δύναμις vulg. ante Bu. 3) ἐστι Ald. Herv. 1. 2. Felic. 4) κυρίως kr Aug. 5) νόμος Felic. 6) τὰ κατὰ τῶν νόμων ἀδικήματα mavult Bu. 7) μήτ' — μήτ' Be., μήτε — μήτε vulg. 8) μήτ' ἔλεον om. Ald. Felic. Paul. Herv. 1. 2. Wolf. 9) μηδεμίαν ἐᾶν εὑρ. coni. Reisk. 10) μήτ' ἄλλο μηδὲν om. Π, ante εὑρῆσθαι ponunt krs. 11) ἐκλώζετε vocabulum Harpocratio v. ex hac oratione excitat; cui Lambinus locum post ἐσυρίττετε assignavit, ἐσυρ. καὶ ἐκλώζετε καὶ πάντα, id quod certe aliquanto probabilius est, quam Valesii coniectura illud post ἐκροτεῖθ' — δήμῳ reiicientis. Lambinum sequuntur Reisk. Sp. Bu. Be., libri vero omnes καὶ ἐκλώζετε aut omittunt ut Aug. et plerique librorum Bekkeri, aut eius loco post ἐσυρίττετε addunt vel καὶ ἐκεκράγετε ut ΠΣΥΩ mg. Bav., vel καὶ ἐκεκράγατε ut Paul. Herv. 2da (asterisco ante καὶ ἐκ. posito), vel καὶ ἐκεκράγειτε ut Obsop., vel καὶ ἐκράγατε ut Felic., vel καὶ ἐκράγετε ut Tayl., ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε καὶ ἐκεκράγειτε coni. Bu.

καὶ [1]) πάντα, ἃ μίσους ἐστὶ σημεῖα, ἐποιεῖτε οὐδὲν ἀκηκοότες πω [2]) περὶ αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ. εἶτα πρὶν μὲν ἐλεγχθῆ- b.
ναι τὸ πρᾶγμα ὠργίζεσθε [3]), προὐκαλεῖσθε ἐπὶ τιμωρίαν
τὸν παθόντα, ἐκροτεῖθ', ὅτε [4]) προὐβαλόμην [5]) αὐτὸν ἐν
227 τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δ' ἐξελήλεγκται [6]), καὶ προκατέγνωκεν
ὁ δῆμος τούτου εἰς ἱερὸν καθεζόμενος, καὶ τἄλλα προςεξή-
529 τασται [7]) τὰ πεπραγμένα τῷ μιαρῷ "τούτῳ, καὶ δικάσον-
Bk. τες εἰλήχατε, καὶ πάντ' ἐστὶν ἐν ὑμῖν μιᾷ ψήφῳ διαπράξασθαι, νῦν ὀκνήσετε ἐμοὶ βοηθῆσαι, τῷ δήμῳ [8]) χαρίσασθαι, τοὺς ἄλλους σωφρονίσαι, μετὰ πολλῆς [9]) ἀσφαλείας αὐτοὶ [10]) τὸ λοιπὸν διάγειν, παράδειγμα ποιήσαντες τοῦτον τοῖς ἄλλοις;

Πάντων οὖν εἵνεκα [11]) "τῶν εἰρημένων, καὶ μάλι- 587
R. c.

γίαν, „μήτε δὲ ἄνδρα" διὰ τὸν Εὔβουλον λέγει, „τὸ δὲ μήτε τέχνην" διὰ τοὺς συνηγόρους καὶ τὴν ἀπάτην.

Καὶ μάλιστα τοῦ θεοῦ χάριν.] Ἀναγκαίως πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ μέμνηται, ἐπειδήπερ τῶν ἀνθρωπίνων τὰ τῶν κρειττόνων [1]) ἐστὶ προτιμώτερα.

1) Hoc de significatu κρείττονες vocabuli, quo „deos" significet cf. Schaefer. Melet. Cr. p. 31.

---

1) καὶ πάντα — σημεῖα] Ita ΠΣΥΩ mg. Bav. (hic vero om. ἐστί) Felic. Herv. 2da Paul. Be., ὥστε — ταῦτα Ftv et vulg. ante Reisk., ὥστε — σημεῖα ταῦτ' reliqui libri Bekkeri, indd. Felic. Herv. 2dae Paul., mg. Lut. Aug. Vind. Baroco. Obsop. Ital. Reisk. Bu. 2) πω om. s. 3) ὀργίζεσθε s. 4) ὅτι Frankf. 5) προὐβαλλόμην Ωs Bu. 6) ἐξελήλεγμαι r. 7) Ita Sp. Bu. Be. et vulg. ante Reisk., προεξήτασται rt et Reisk., (ni fallor, ex Aug). 8) δήμῳ om. Herv. 1ma. 9) Ita Bu. Be., πολλῆς αὐτοὶ τὸ λοιπὸν ἀσφ. vulg. ante Bu. 10) αὐτοὶ om. Aug. krs, αὐτοὺς tv, indd. Ald. Herv. 1mac, αὐτὴν indd. Felic. Herv. 2dae Paul. 11) Ita ΠΣΥΩ Bu. Be., ἕνεκα vulg.

στα τοῦ θεοῦ χάριν, περὶ οὗ τὴν ἑορτὴν ἀσεβῶν οὗτος ἥλωκε, τὴν ὁσίαν καὶ 1) δικαίαν θέμενοι ψῆφον τιμωρήσασθε τοῦτον.

(Τὴν ὁσίαν 1).] Ὁσίαν, τὴν ἐπὶ θανάτῳ τιμὴν ἢ ἡμέραν. ὁσίαν, κηδείαν τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν „ἔθαψαν δὲ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσίαν“. B.)

1) Hausta haec ex Suid. v. ὁσία, qui hinc potest emendari.

---

1) Ita Reisk. ex Aug. Bu. Be., καὶ τὴν δικ. tv et vulg. ante Reisk.